

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

**pentru modificarea unor acte normative
(activitatea concertată în asigurări)**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, nr. 129-133, art. 229), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4:

la noțiunea „achiziție propusă” cuvântul „sucursală” se substituie cu cuvântul „filială”;

noțiunea „beneficiar efectiv” va avea următorul cuprins:

„*beneficiar efectiv* - persoană fizică care deține sau controlează, în ultimă instanță, direct sau indirect, achizitorul potențial ori deținătorul direct sau indirect al unei dețineri în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare sau din drepturile de vot;”

la noțiunea „control”, cuvântul „sucursală” se substituie cu textul „filială, conform definițiilor din prezentul articol,”, precum și noțiunea se completează cu textul „, de jure sau de facto”;

articolul se completează, în ordine alfabetică, cu următoarele noțiuni:

„*deținător/dobânditor indirect* – persoana, inclusiv beneficiarul efectiv, care deține/dobândește o deținere în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare prin intermediul unei alte persoane asupra căreia aceasta exercită controlul;”;

„*dobânditor* – orice persoană fizică sau juridică ori grup de astfel de persoane care acționează concertat, care intenționează:

- a) să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o participație inferioară celei calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile art. 30 alin. (2) sau art. 31³ alin. (3);
- b) să primească ca aport la capitalul social al unei societăți comerciale acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă o participație inferioară celei calificate.”;

„*filială* - persoană juridică aflată în relație cu o societate - mamă, în una dintre situațiile prevăzute la noțiunea „societate-mamă”. Filialele unei filiale se consideră filiale ale societății care este societatea-mamă inițială;”;

„*persoană* – persoană fizică sau juridică, grupare de persoane fizice și/sau juridice, înregistrate ca atare sau nu;”;

„*persoane care acționează în mod concertat* - persoanele aflate în situația în care fiecare dintre ele decide să-și exercite drepturile legate de o deținere dobândită sau pe care urmează să o dobândească în conformitate cu un acord implicit sau explicit încheiat între acestea. Până la proba contrară, următoarele persoane se prezumă că acționează concertat:

a) persoanele care au achiziționat acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare în circumstanțe care denotă achiziția coordonată sau intenția comună a acestor persoane de a achiziționa acțiunile societății de asigurare sau de reasigurare;

b) persoanele implicate:

- persoanele care controlează sau sunt controlate de către altă persoană sau care se găsesc sub un control comun;

- persoanele care sunt parte directă sau indirectă la acorduri în vederea obținerii sau exercitării în comun a drepturilor de vot, dacă acțiunile, care sunt obiect al acordului, pot conferi o poziție de control;

- persoanele fizice din cadrul persoanei juridice, care au atribuții de conducere sau control;

- persoanele care pot numi majoritatea membrilor organelor de conducere în cadrul unei persoane;

- orice persoană care, conform legislației civile, este legată de persoana fizică, menționată mai sus, printr-un raport de rudenie de gradul întâi și doi, soții persoanei și rudelor persoanei, afinii persoanei și soții afinelor, precum și societățile aflate sub controlul acestora;

c) societatea-mamă împreună cu filialele sale, precum și oricare dintre filialele aceleiași societăți-mamă între ele;

d) o persoană și membrii organului de conducere al acesteia și cu persoanele implicate, precum și aceste persoane între ele;

e) o persoană cu fondurile ei de pensii și cu persoana care administrează aceste fonduri;

f) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, utilizează resurse financiare având aceeași sursă sau provenind de la entități diferite care sunt persoane implicate;

g) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, direcționează beneficiile astfel obținute către același destinatar sau către destinatari care sunt persoane implicate;

h) persoanele juridice ale căror structuri de proprietate sau al căror organ de conducere are preponderent aceeași componență;

i) persoanele care au adoptat sau adoptă o politică investițională similară, prin achiziția de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același emitent și/sau prin înstrăinarea de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același emitent;

j) persoanele al căror exercițiu identic al drepturilor conferite de valorile mobiliare emise de societatea de asigurare sau de reasigurare denotă o politică comună de durată cu referire la această societate de asigurare sau de reasigurare;

k) persoanele care, pentru derularea unor operațiuni economice, de reprezentare a intereselor sau de exercitare a drepturilor de vot conferite de instrumentele financiare deținute, au desemnat sau desemnează ca mandatar (mandatari) aceeași persoană (persoane) care este (sunt) persoană(e) implicată(e);

l) persoanele care s-au asociat în orice formă juridică recunoscută de lege, iar scopul sau obiectivul asocierii sunt operațiunile aflate în legătură cu societatea de asigurare sau de reasigurare;

m) persoanele care au deținut sau dețin în același timp deținere la una sau la mai multe persoane juridice, exercitând controlul asupra acestora și desfășurând o politică comună;

n) persoanele care au derulat sau derulează operațiuni economice împreună;

o) alte persoane determinate de autoritatea de supraveghere, conform criteriilor stabilite în actele normative;”;

noțiunea „participație calificată” va avea următorul cuprins:

„*participație calificată* – deținerea directă sau indirectă într-o societate de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă cel puțin 10 % din capitalul social sau din drepturile de vot ori care face posibilă exercitarea unei influențe asupra administrării societății de asigurare sau de reasigurare la luarea deciziilor în adunarea generală sau în organul de conducere, reprezentând mai puțin de 10% din capitalul social ori din drepturile de vot;”;

noțiunea „persoane cu funcții de conducere” se completează cu cuvintele „societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe”;

noțiunea „societate-mamă” va avea următorul cuprins:

„*societate-mamă* – persoană care se află în oricare dintre următoarele situații:

a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă persoană (filială);

b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organului de conducere al altei persoane (filiale) și este în același timp acționar / asociat sau membru al acelei persoane (filiale);

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei persoane (filiale), fiind sau nefiind acționar / asociat ori membru al acesteia, în virtutea unui contract încheiat cu acea persoană (filială) sau a unor prevederi din actul de constituire al persoanei (filialei), în cazul în care legislația aplicabilă persoanei (filialei) îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi;

d) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și majoritatea membrilor organului de conducere al acelei persoane (filiale), aflați în funcție în perioada de gestiune în curs, în perioada de gestiune anterioară și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare anuale consolidate, au fost numiți ca urmare a exercitării drepturilor lor de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă persoană are față de filială drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c);

e) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/ asociați sau membri ai acelei persoane (filiale), majoritatea drepturilor de vot în acea filială;

f) exercită efectiv influență dominantă asupra altei persoane (filiale) conform criteriilor prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere;”.

2. Articolul 9 se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins:

„(6¹) Statutul societății de asigurare sau de reasigurare trebuie să specifice denumirea, sediul, obiectul activității, atribuțiile organului de conducere, cuantumul capitalului social, tipul, numărul, valoarea nominală a acțiunilor și drepturile de vot legate

de ele, obligativitatea deținătorilor direcți, indirecti și a beneficiarilor efectivi de a prezenta informația solicitată de către societatea de asigurare sau de reasigurare pentru asigurarea conformării acestora prevederilor prezentei legi.”.

3. La articolul 12, alineatul (1) litera f), după cuvântul „solicitante” se completează cu textul „, inclusiv a beneficiarului efectiv al participațiilor calificate”.

4. La articolul 22 alineatul (5), textul „și/sau din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc” se exclude.

5. Articolul 29:

alineatul (3) și alineatul (4) se abrogă;

la alineatul (5) textul „și/sau a statelor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc” se exclude;

se completează cu alineatele (6) și (7) cu următorul cuprins:

„(6) Persoana rezidentă în jurisdicția ce nu implementează standardele internaționale de transparență, care posedă, direct sau indirect, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare va înstrăina această deținere în decurs de 3 luni de la data la care această jurisdicție a fost calificată, conform actelor normative ale autorității de supraveghere, ca jurisdicție ce nu implementează standardele internaționale de transparență.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6) devin incidente prevederile art. 30 alin. (2)–(4).”.

6. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 30.** Obligația privind obținerea unui aviz prealabil și restricții

(1) Orice persoană este obligată, până la achiziționarea/dobândirea acțiunilor unei societăți de asigurare sau de reasigurare, să obțină de la autoritatea de supraveghere avizul prealabil, în condițiile art. 30², art. 31 și art. 31⁷, în următoarele situații:

a) persoana, în calitate de achizitor potențial, intenționează să achiziționeze, prin orice modalitate, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori să își majoreze, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a participației să atingă sau să depășească nivelul de 20%, 33% sau 50% ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare să devină o filială a sa;

b) persoana, în calitate de dobânditor, intenționează să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile alin. (2) din prezentul articol, sau ale art. 31³ alin. (3);

c) o persoană juridică intenționează să primească ca aport la capitalul său social acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare.

(2) Exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru membrii al consiliului societății, al organului executiv și al comitetului de audit, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept din data

hotărârii autorității de supraveghere prin care se constată achiziția/dobândirea sau majorarea realizată cu încălcarea prevederilor alin.(1). Autoritatea de supraveghere notifică achizitorul potențial/dobânditorul și societatea de asigurare sau de reasigurare, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1), despre incidența prevederilor vizând suspendarea exercițiului drepturilor indicate în prezentul alineat.

(3) Acțiunile cu drept de vot suspendat nu se exclud din calcul la convocarea adunării generale a acționarilor și la stabilirea cvorumului. Dacă acțiunile cu drept de vot suspendat constituie 50% sau mai mult din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare, prin derogare de la art. 57 alin. (1) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, se consideră că adunarea generală a acționarilor are cvorum dacă la aceasta participă acționari care dețin cel puțin 25% din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare. Acțiunile cu drept de vot suspendat nu participă la adoptarea hotărârilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor.

(4) Persoanele care au încălcat prevederile alin.(1) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data notificării hotărârii autorității de supraveghere prin care s-a constatat achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1) din prezentul articol acțiunile aferente deținerii astfel achiziționate/dobândite. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴.

(5) În aplicarea prevederilor alin. (1), se prezumă, până la proba contrară, că mai multe persoane acționează concertat în calitate de achizitori potențiali conform constatărilor autorității de supraveghere.

(6) Persoanele împuternicite conform legii să înregistreze transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare vor face înregistrările respective numai cu condiția prezentării avizului prealabil al autorității de supraveghere, în cazurile prevăzute de prezenta lege. Procedura de înregistrare a transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare.

(7) În aplicarea prezentului articol, modalitatea de determinare a drepturilor de vot se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare.

(8) Persoanele rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standardele internaționale de transparență nu pot achiziționa/dobândi direct sau indirect dețineri într-o societate de asigurare sau de reasigurare. Lista jurisdicțiilor ce nu implementează standardele internaționale de transparență este stabilită conform art. 29 alin (5).”.

7. Legea se completează cu articolul 30¹ și 30² cu următorul cuprins:

„**Articolul 30¹**. Exceptarea de la obligația de solicitare în prealabil a avizului

(1) Prevederile art.30 alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică în circumstanțele obiective stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. În acest caz, exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați

pentru membrii organului de conducere, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept de la data achiziției până la data eliberării de către autoritatea de supraveghere a avizului prealabil în condițiile prezentei legi. Autoritatea de supraveghere informează acționarul achizitor, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată în condițiile prezentului alineat, despre incidența prevederilor ce vizează suspendarea exercițiului drepturilor menționate.

(2) În cazul prevăzut la alin.(1), acționarii achizitori informează autoritatea de supraveghere despre achiziția realizată în termen de 15 zile de la data achiziției și solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termen de 60 de zile de la data achiziției.

(3) La solicitarea și eliberarea avizului prealabil se aplică prevederile art. 30², art.31 și art. 31⁷.

(4) Dacă acționarii nu solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termenul prevăzut la alin.(2) sau dacă, în urma evaluării efectuate, autoritatea de supraveghere refuză eliberarea avizului prealabil, acționarii vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziției sau, după caz, de la data la care a fost emis acest refuz, acțiunile aferente participației calificate astfel achiziționate. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost vândute, devin incidente prevederile art. 31⁴.

Articolul 30². Procesul de solicitare a avizului prealabil

(1) Lista documentelor și/sau informațiile necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la art. 31 alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(2) Autoritatea de supraveghere realizează evaluarea prevăzută la art. 31 alin.(1) și eliberează sau refuză eliberarea avizului prealabil în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii solicitării și a tuturor documentelor care trebuie transmise autorității de supraveghere, conform actelor normative ale acesteia . Dacă solicitarea nu este însoțită de toate documentele necesare, termenul de evaluare începe să curgă de la data confirmării de către autoritatea de supraveghere a primirii tuturor documentelor respective la care se face referire la alin.(1). În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritatea de supraveghere notifică achizitorului potențial/dobânditorului data de expirare a termenului de evaluare.

(3) În cursul termenului menționat la alin.(2), dar nu mai târziu de 10 zile până la expirarea acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite, în scris, documente și/sau informații suplimentare necesare pentru finalizarea examinării.

(4) Termenul de examinare se suspendă între data solicitării de documente și/sau informații suplimentare de către autoritatea de supraveghere și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Suspendarea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de către autoritatea de supraveghere în vederea completării documentelor sau clarificării informațiilor nu pot conduce la suspendarea repetată a termenului de examinare.

(5) În cazul în care achizitorul potențial este stabilit într-un stat terț sau face obiectul unor reglementări ale statului terț, autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada de suspendare menționată la alin.(4) cu până la 30 de zile lucrătoare.”.

8. Articolul 31:

denumirea se completează cu textul „/dobânditorului”;

la alineatul (1):

- textul „alin.(4)” se substituie cu textul „alin. (1)”;

- se completează cu literele g) și h) cu următorul cuprins:

„g) să nu fie acționar sau asociat al unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări;

h) în cazul persoanei fizice, să nu aibă antecedente penale și să dispună de capacitate deplină de exercițiu.”.

articolul se completează cu alineatele (1¹) - (1⁵) cu următorul cuprins:

„(1¹) La examinarea solicitării și a informațiilor prevăzute pentru dobânditorul unei dețineri inferioare celei calificate în situațiile prevăzute la art.30 alin.(1) lit.b)–c) în vederea asigurării unei transparențe în cadrul acestor tranzacții, autoritatea de supraveghere evaluează adecvarea dobânditorului prin examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1) lit.a), e) și f) cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1²) și alin. (7) din prezentul articol.

(1²) Autoritatea de supraveghere va elibera avizul prealabil doar dacă:

a) este pe deplin convinsă că calitatea achizitorului potențial, inclusiv soliditatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, este potrivită și adecvată prin examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1);

b) nu există o stratificare excesivă a acționariatului (de la achizitorul potențial până la beneficiarul efectiv sînt mai mult de 3 niveluri);

c) informațiile și documentele furnizate de achizitorul potențial sînt complete și/sau nu conțin date eronate.

d) nu suspectează că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decât cea declarată acesteia în cadrul solicitării.

(1³) Autoritatea de supraveghere nu poate impune nicio condiție prealabilă privind nivelul deținerii care trebuie să fie achiziționată și nici nu poate evalua achiziția propusă din punctul de vedere al necesităților economice ale pieței.

(1⁴) Criteriile și condițiile prevăzute la alin.(1), (1¹) și (1²), elementele care se au în vedere la evaluarea îndeplinirii acestora, lista de informații și documente pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere. Informațiile și documentele solicitate sînt proporționale și adaptate naturii achizitorului potențial/dobânditorului și achiziției propuse/dobândirii. Autoritatea de supraveghere nu solicită informații care nu prezintă relevanță din perspectiva unei evaluări prudențiale.

(1⁵) Autoritatea de supraveghere poate decide să realizeze evaluarea prevăzută la prezentul articol numai cu referire la persoana care urmează să dețină direct o deținere în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare și la beneficiarul efectiv al acesteia.”;

alineatele (2) – (6), (8) și (9) se abrogă.

9. Legea se completează cu articolele 31¹ – 31⁷ cu următorul cuprins:

„Articolul 31¹. Notificarea înstrăinării sau reducerii participației calificate

Orice persoană fizică sau juridică care a decis să înstrăineze, direct ori indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau să își reducă participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii în capitalul social să se situeze sub nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% sau astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare în cauză să înceteze să mai fie o filială a persoanei respective trebuie să notifice în prealabil, în scris, autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare în legătură cu această decizie, conform actelor normative emise în acest sens. Pentru calculul drepturilor de vot se au în vedere actele normative emise de autoritatea de supraveghere în temeiul art. 30 alin. (7).

Articolul 31². Informări subsecvente

(1) Asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să identifice și să informeze autoritatea de supraveghere, de îndată ce ia cunoștință, despre:

a) orice achiziție sau înstrăinare, directă sau indirectă, inclusiv de către beneficiarul efectiv, a deținerilor în capitalul ei care depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% și 50% sau ca urmare a căreia societatea de asigurare sau de reasigurare devine filială, respectiv se situează sub nivelurile menționate;

b) și/sau despre orice dobândire/achiziție în situațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. b) – c);

c) precum și despre orice fapte sau circumstanțe care generează suspiciunea că asemenea dobândire/achiziție sau înstrăinare a avut loc fără respectarea prezentei legi și a actelor normative ale autorității de supraveghere .

(2) Societatea de asigurare sau de reasigurare este obligată să elaboreze și să dispună de proceduri clare privind cunoașterea deținătorilor direcți și indirecti, inclusiv a beneficiarilor efectivi ai acțiunilor sale și să informeze autoritatea de supraveghere, la solicitarea acesteia, despre identitatea deținătorilor direcți și indirecti de participații calificate, inclusiv a beneficiarului efectiv, și despre nivelul acestor dețineri, conform informațiilor de care dispune, în modul și condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere.

(3) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv, al unei dețineri în capitalul unui asigurător sau al unui reasigurător prezintă autorității de supraveghere, la cererea acesteia:

a) informația aferentă activității sale, inclusiv situațiile financiare anuale, declarațiile de venituri;

b) altă informație necesară efectuării investigațiilor sau verificării corespunderii criteriilor de la art. 31 alin. (1), în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere.

Orice deținător direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al unei dețineri în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare prezintă acestei societăți de asigurare sau de reasigurare, la solicitarea acesteia:

a) informația cu privire la identitatea sa și a persoanelor sale afiliate;

b) precum și informația cu privire la persoanele cu care acest deținător acționează concertat față de societatea de asigurare sau de reasigurare dată.

(4) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiar efectiv, este obligat să notifice autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare despre efectuarea achiziției/dobândirii pentru care a obținut avizul prealabil în temeiul art. 30 alin. (1), în termen de 10 zile de la data efectuării acesteia.

(5) Autoritatea de supraveghere trebuie să fie informată despre orice acord, indiferent de forma în care a fost încheiat, care are drept obiect sau efect:

a) exercitarea concertată a dreptului de vot în cadrul adunărilor generale ale acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare sau în cadrul adunărilor generale ale persoanelor care exercită controlul asupra societății de asigurare sau de reasigurare;

b) activitatea concertată în cadrul administrării societății de asigurare sau de reasigurare sau a persoanelor care exercită controlul asupra acesteia;

c) exercitarea dreptului de a desemna majoritatea membrilor organului de conducere al societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor care exercită controlul asupra acesteia.

(6) Obligația prevăzută la alin.(5) revine participanților la acord și organului de conducere a societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor la care acest acord se referă, urmând a fi executată în termen de 5 zile lucrătoare de la semnarea acordului sau, dacă acordul nu este încheiat în formă scrisă, din data la care devin cunoscute circumstanțele care relevă existența acestuia.

(7) Autoritatea de supraveghere asigură urmărirea respectării în mod permanent a cerințelor prevăzute la art. 31 și poate solicita, în acest sens, de la societatea de asigurare sau de reasigurare și/sau de la orice deținător, direct și/sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv de participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare, orice informații pe care le consideră necesare, de asemenea poate aplica societăților de asigurare sau de reasigurare, conducătorilor acesteia și deținătorului, direct și indirect, inclusiv beneficiarului efectiv, al unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare măsuri de supraveghere corespunzătoare, conform prezentei legi.

(8) Informațiile prezentate conform acestui articol pot fi verificate de autoritatea de supraveghere în condițiile art. 31⁷.

Articolul 31³. Nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului

(1) În cazul în care deținătorul, direct sau indirect, al unei participații calificate, inclusiv beneficiarul efectiv nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unui asigurător sau reasigurător sau exercită asupra asigurătorului sau reasigurătorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și sănătoasă a asigurătorului sau reasigurătorului, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al acestuia, nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv sau în cazul în care autoritatea

de supraveghere constată acțiunea concertată a acționarilor cu participație calificată fără avizul prealabil al acesteia, autoritatea de supraveghere poate dispune următoarele măsuri și sancțiuni, inclusiv în mod cumulativ:

a) să retragă avizul prealabil acordat în temeiul art.30;

b) să dispună suspendarea exercitării:

- drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare;

- a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor;

- a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi;

- a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății;

al organului executiv și al comitetului de audit;

-a dreptului de a primi dividende;

c) să dispună înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținute, în condițiile alin.(3) și (4) din prezentul articol;

d) să instituie administrarea specială;

e) să aplice alte măsuri și/sau sancțiuni conform prevederilor prezentei legi.

(2) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la art. 30 alin. (2) și la alin. (1) din prezentul articol nu mai pot deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului, respectiv în capitalul social al altor asigurători sau reasigurători.

(3) În termen de 3 luni de la data retragerii avizului prealabil, deținătorii de participații calificate vizate trebuie să înstrăineze acțiunile. În cazul în care, în cadrul termenului menționat, autorității de supraveghere îi este înaintată o solicitare conform art. 30² de către un nou achizitor potențial/dobânditor cu referire la deținerea pentru care a fost suspendat dreptul de vot conform alin (1), pe perioada de evaluare prevăzută la art. 31, termenul de 3 luni de înstrăinare a acțiunilor se suspendă pe perioada examinării solicitării.

(4) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin.(3) sau alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴. Nulitatea sau altă cauză de nevalabilitate a deciziei organului executiv a societății de asigurare sau de reasigurare privind anularea acțiunilor care nu au fost înstrăinate în termenul prevăzut la alin.(3) și privind emiterea de noi acțiuni în același număr și de aceeași clasă sau a deciziei Comisiei Naționale a Pieței Financiare de înregistrare a emiterii de noi acțiuni prevăzute la art. 31⁴ nu atrage invaliditatea și nu afectează în alt mod emiterea de acțiuni astfel efectuată. Dreptul persoanelor vătămate de a cere emitentului deciziei repararea prejudiciului rămâne neafectat.

(5) Fostului deținător de participație în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare, ale cărui acțiuni au fost anulate potrivit dispozițiilor alin.(4) și a cărui creanță rezultantă din această anulare nu a fost onorată, precum și persoanelor afiliate acestuia, în procesul de rezoluție și în procesul de lichidare silită li se va aplica tratamentul aplicabil acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare și persoanelor afiliate acestora.

(6) Autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de 3 luni prevăzut la art.30 alin.(4), art.30¹ alin.(4) și la alin.(3) din prezentul articol cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, în cazul în care:

a) prelungirea este necesară în vederea neadmiterii periclitării stabilității financiare;

b) există un interes public în a dispune prelungirea;

c) a fost identificat de către societatea de asigurare sau de reasigurare ori autoritatea de supraveghere, în baza notificării achizitorului potențial/dobânditorului de acțiuni în modul prevăzut de actele normative ale autorității de supraveghere, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial/dobânditor al acțiunilor expuse spre vânzare, al cărui caracter potrivit și adecvat nu comportă suspiciuni întemeiate la data emiterii deciziei de prelungire.

(7) Autoritatea de supraveghere informează societatea de asigurare sau de reasigurare și deținătorii de participații calificate vizați cu privire la prelungirea termenului conform alin.(6) până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor.

Articolul 31⁴. Procedura de anulare, emiterie, vânzare, achiziționare și convertire a acțiunilor deținute cu nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului

(1) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la art. 30 alin.(4) sau în termenul de prelungire prevăzut la art. 31³ alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, organul executiv al asigurătorului sau al reasigurătorului, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, în termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat deținătorilor de acțiuni pentru vânzarea acțiunilor asigurătorului sau reasigurătorului, va emite și va depune la Comisia Națională a Pieței Financiare decizia privind anularea acestor acțiuni și emiterea suplimentară de acțiuni în același număr și de aceeași clasă.

(2) Decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului va conține inclusiv informația privind prețul de vânzare a acțiunilor nou-emise și modul de determinare a acestuia, termenul de expunere a acțiunilor spre vânzare și condițiile în care prețul inițial poate fi modificat, cu respectarea prevederilor alin. (8).

(3) Comisia Națională a Pieței Financiare emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate și înregistrării acțiunilor din emisia suplimentară în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii la Comisia Națională a Pieței Financiare a deciziei conform alin.(1), cu anexarea documentelor aferente înregistrării emisiunii de acțiuni, stabilite de actul normativ al Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

(4) În termen de 3 zile de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin.(3), depozitarul central, care ține evidența deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile art. 30 alin.(2), în temeiul deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului și al deciziei Comisia Națională a Pieței Financiare, va asigura efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul asigurătorului sau reasigurătorului. Acțiunile nou-emise rămân înscrise în contul acestuia până la vânzarea și/sau anularea acestora. Asigurătorul sau reasigurătorul nu poate efectua operațiuni prin care ar obține dreptul de proprietate asupra acțiunilor nou-emise și înscrise

în contul său, altele decât cele prevăzute de prezentul articol. Acțiunile nou-emise și înscrise în contul asigurătorului sau reasigurătorului până la vânzarea acestora, conform prezentului articol, sunt acțiuni fără drept de vot aflate în circulație, nu oferă dreptul de primire a dividendelor și a unei părți din bunurile societății în cazul lichidării acesteia și nu pot constitui un aport la capitalul social al unei societăți comerciale. Acționarii asigurătorului sau reasigurătorului nu au dreptul de preempțiune asupra acțiunilor nou-emise în condițiile prezentului articol.

(5) În termen de cel mult 10 zile de la data efectuării înscrierilor conform alin.(4), asigurătorul sau reasigurătorul va expune spre vânzare acțiunile nou-emise și va dezvălui public, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital, informația privind situația financiară a asigurătorului sau reasigurătorului pe parcursul ultimilor 3 ani, precum și o descriere a acțiunilor expuse spre vânzare.

(6) Termenul de vânzare a acțiunilor nou-emise de către asigurător sau reasigurător nu va depăși 3 luni de la data expunerii acestora spre vânzare, cu excepția indicată la alin.(7).

(7) La cererea societății de asigurare sau de reasigurare, autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de 3 luni, prevăzut la alin. (6) din prezentul articol, cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 6 ori. Cererea de prelungire a termenului de vânzare a acțiunilor nou-emise de către societatea de asigurare sau de reasigurare este înaintată cu 10 zile lucrătoare înainte de expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise.

Prelungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea ori în cazul în care a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vânzare, a cărui calitate este potrivită și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul adoptării deciziei de prelungire.

Autoritatea de supraveghere va informa asigurătorul sau reasigurătorul și deținătorul de participație calificată cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise

(8) Prețul inițial de expunere spre vânzare a acțiunilor asigurătorului sau reasigurătorului va fi stabilit în următoarele condiții:

a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art.23 alin.(2) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital, cu aplicarea alin.(7) din același articol pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital;

b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acțiunilor, rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

Determinarea prețului conform lit.b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ținut de către Comisia Națională a Pieței Financiare în modul stabilit de către aceasta.

(9) Organul executiv al asigurătorului sau reasigurătorului poate să modifice, prin diminuare, prețul acțiunilor nou-emise expuse spre vânzare în intervale de cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30% în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30% până la 50% cu prezentarea argumentelor justificative.

(10) Autoritatea de supraveghere urmează a fi notificată cu privire la orice modificare a prețului, în termen de 3 zile, cu dezvăluirea publică a informației respective, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital.

(11) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vânzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurător sau reasigurător în acest scop. Asigurătorul sau reasigurătorul va înregistra mijloacele bănești respective în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente vânzării.

(11) În cazul procurării acțiunilor nou-emise se vor respecta prevederile art. 30 alin. (1) lit. a).

(12) Societățile de investiții vor informa imediat asigurătorul sau reasigurătorul despre persoanele care au procurat acțiunile nou-emise. Lista acestor persoane urmează a fi prezentată de către asigurător sau reasigurător autorității de supraveghere în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vânzare.

(13) Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului, acțiunile nou-emise nu au fost vândute sau au fost vândute parțial, cele care nu au fost vândute urmează a fi răscumpărate și anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social. Prețul de răscumpărare a acțiunilor nevândute este ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9).

(14) În cazul în care, în rezultatul emiterii deciziei de răscumpărare a acțiunilor nevândute și de reducere a capitalului social conform alin.(13), asigurătorul sau reasigurătorul nu se încadrează în cerințele prudențiale privind indicatorii de lichiditate și solvabilitate, autoritatea de supraveghere retrace licența eliberată acestuia fără aplicarea procesului de lichidare silită, dacă nu este temei pentru declanșarea procesului de insolvență. Despre retragerea licenței se comunică, în scris, în aceeași zi, asigurătorului sau reasigurătorului și Serviciului Fiscal de Stat.

În cazul în care, în termen de 45 de zile de la retragerea licenței, adunarea generală a acționarilor nu a luat decizia de lichidare benevolă sau de reorganizare a asigurătorului sau reasigurătorului, autoritatea de supraveghere inițiază procesul de lichidare silită a acestuia.

(15) În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului privind reducerea capitalului social prin anularea

acțiunilor răscumpărate, acesta prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele stabilite prin actul normativ al acesteia pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social.

La răscumpărarea acțiunilor nevândute, asigurătorul sau reasigurătorul achită foștilor deținători ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente răscumpărării și anulării.

Anularea acțiunilor răscumpărate și reducerea capitalului social al asigurătorului sau al reasigurătorului se efectuează numai după obținerea permisiunii autorității de supraveghere pentru distribuirea capitalului și a avizului, în cazul acționarilor care vor deține, ca urmare a distribuirii, participații calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere.

(16) În cazul instituirii administrării speciale a asigurătorului sau reasigurătorului, până la expirarea termenelor de vânzare a acțiunilor nou-emise, potrivit alin.(6) și (7), prin derogare de la alin.(9), prețul de expunere spre vânzare se va stabili în condițiile alin.(8). După stabilirea prețului de expunere spre vânzare, potrivit prezentului alineat, autoritatea de supraveghere poate dispune, în condițiile alin.(7), prelungirea termenului de expunere la vânzare cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, cu posibilitatea modificării prețului conform alin.(9).

(17) În cazul asigurătorilor sau reasigurătorilor a căror licență a fost retrasă și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vândute în condițiile alin.(6)–(9) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vândute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al societății. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al societății este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul social al acesteia.

În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, societatea prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele, stabilite prin actul normativ, pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Societatea de asigurare sau de reasigurare consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători ai acțiunilor care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vânzării și anulării.

Articolul 31⁵. Exercitarea în mod concertat a drepturilor legate de deținerile/ drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare

În sensul art. 30-31, art. 31² și art. 31⁷, sintagmele referitoare la dobândirea, achiziția, obținerea deținerilor / drepturilor de proprietate în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare cuprind inclusiv situațiile în care acționarii unei societăți de asigurare sau de reasigurare își exercită în mod concertat drepturile legate de deținerile / drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare pe care deja le dețin, constituind astfel o participație calificată în capitalul social al

asigurătorului sau reasigurătorului sau o deținere care atinge ori depășește nivelul de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului ori astfel încât proporția drepturilor de vot exercitate concertat atinge sau depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului, ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare devine o filială a lor.

Articolul 31⁶. Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor

(1) Cu cel puțin 7 zile înainte de ținerea adunării generale a acționarilor, societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor prezintă autorității de supraveghere lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor.

(2) În lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor pot fi incluse doar persoanele care dețineau calitate de acționar la data de referință, stabilită conform Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni.

(3) Depozitarul central unic al valorilor mobiliare este obligat, cu cel puțin 3 zile înainte de la data desfășurării adunării generale a acționarilor, să informeze societatea de asigurare sau de reasigurare și persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor despre orice modificări survenite în lista acționarilor care are loc după data întocmirii listei acționarilor, cu respectarea cerințelor stabilite la alin. (7).

(4) Datele obținute conform alin. (3) se prezintă autorității de supraveghere de către societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor cu cel puțin 2 zile înainte de data desfășurării acesteia.

(5) Autoritatea de supraveghere examinează documentele prezentate conform alin. (1) și (4) și transmite Comisiei de înregistrare a participanților la adunarea generală a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare, precum și societății de asigurare sau de reasigurare sau persoanelor care convoacă adunarea generală a acționarilor, opinia scrisă referitoare la lista acționarilor.

(6) Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu este valabilă în absența opiniei scrise a autorității de supraveghere cu privire la aceasta.

(7) Lista acționarilor societății de asigurare cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu poate fi modificată în interiorul termenului de 3 zile până la data desfășurării adunării generale a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare.

Articolul 31⁷. Colaborarea cu alte autorități competente în cadrul evaluării achizitorului potențial/dobânditorului

(1) În realizarea evaluării prevăzute la art.31 alin.(1), autoritatea de supraveghere colaborează, prin consultare reciprocă, în toate privințele cu alte autorități competente naționale sau din alte state implicate în cazurile în care achizitorul potențial/dobânditorul este:

a) o bancă, o societate de asigurare sau de reasigurare, o societate de investiții, licențiate într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea;

b) o societate-mamă a unei entități din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau în alt sector al sistemului financiar;

c) o persoană fizică sau juridică care controlează o entitate din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea.

(2) În sensul prevederilor alin.(1), autoritatea de supraveghere asigură, fără întârziere, schimbul de informații care sînt esențiale și relevante pentru realizarea evaluării cu autoritățile de supraveghere implicate. În calitate de autoritate competentă a societății de asigurare sau de reasigurare vizate de achiziția propusă/dobândirea, autoritatea de supraveghere ia în considerare toate informațiile esențiale furnizate de autoritățile de supraveghere în cauză și poate solicita acestora toate informațiile pe care le consideră relevante pentru realizarea evaluării.

Hotărârea autorității de supraveghere cu privire la achiziția propusă/dobândirea trebuie să indice orice opinie sau rezervă exprimată de autoritatea competentă a achizitorului potențial/dobânditorului.

(3) Autoritatea de supraveghere poate lua orice măsuri pentru a verifica informațiile/documentele furnizate de achizitorul potențial/dobânditorul în cadrul solicitării cu autoritățile competente naționale și din alte state implicate. Autoritățile competente naționale vor furniza informațiile solicitate de autoritatea de supraveghere.

(4) Informațiile solicitate în cadrul colaborării trebuie să fie proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial/dobânditorului și a achiziției propuse/dobândirii și să prezinte relevanță din perspectiva unei evaluări prudentiale.

(5) Schimbul de informații potrivit prezentului articol poate fi realizat cu sau fără încheierea unor acorduri de colaborare, însă în oricare din aceste situații trebuie să se asigure respectarea prevederilor art. 120.”

10. Articolul 35:

la alineatul (5), prima propoziție va avea următorul cuprins:

„Persoanele alese/numite/realese în funcție de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv adjuncții și/sau persoanele care asigură interimatul funcției trebuie să fie aprobate de către autoritatea de supraveghere înainte de începerea exercitării responsabilităților.”;

cuvintele „Persoanele propuse” se substituie cu cuvintele „Persoanele alese/numite”;

la alineatul (6), cuvântul „confirmarea” se substituie cu cuvântul „aprobarea”;

la alineatul (10) litera d), textul „art. 30” se substituie cu „art. 31⁴”;

se completează cu alineatul (13) cu următorul cuprins:

„(13) În sensul alin.(3), (6), (7), criteriile, lista documentelor și informațiile pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere.

11. La articolul 80 alineatul (5) litera a), textul „art. 30” se substituie cu „art. 31⁴”.

12. La articolul 81 alineatul (4), textul „art. 30” se substituie cu textul „art. 30² alin. (2)”.

13. Articolul 119:

la alineatul (2), textul „calității acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe,” se exclude.

la alineatul (5) litera a), sintagma „Banca Națională a Moldovei” se substituie cu sintagma „Comisia Națională a Pieței Financiare”.

14. Articolul 122:

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Autoritatea de supraveghere are competența de a aplica sancțiunile prevăzute la prezentul articol și în cazurile în care constată că orice persoană se face vinovată de următoarele fapte:

a) achiziționarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau, după caz, majorarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv a unei participații calificate, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a participației calificate în capitalul social se situează sau depășește nivelurile de, 20% 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare devine o filială, cu nerespectarea cerinței de solicitare a avizului prealabil al autorității de supraveghere, potrivit art.30 alin.(1) lit.a), sau fără a ține seama de refuzul formulat de autoritatea de supraveghere;

b) cedarea, direct sau indirect, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori reducerea acesteia, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a deținerii la capitalul social se situează sub nivelurile de 10%, 20%, 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare încetează să mai fie o filială, cu nerespectarea obligației de notificare a Băncii Naționale a Moldovei prevăzute la art. 31¹;

c) neprezentarea informațiilor și a documentelor solicitate de autoritatea de supraveghere în temeiul art.31² alin.(4) și alin. (7) și/sau prezentarea incompletă/eronată a datelor.”;

la alineatul (2), textul „alin. (1)” se substituie cu textul „alin. (1) - (1¹)”.

Art. II – Articolul 676 alineatul (6) din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr. 66-75, art. 132), cu modificările ulterioare, va avea următorul cuprins:

„(6) Deținerea calificată de acțiuni ale băncilor sau participația calificată de acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare din Republica Moldova poate constitui obiect al gajului doar cu aprobarea prealabilă /avizul prealabil al Băncii Naționale a Moldovei.”.

Art. III. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Achiziția sau deținerea unei participații calificate fără avizul prealabil al Băncii Naționale a Moldovei, prin activitatea concertată desfășurată până la data intrării în vigoare a prezentei legi, constituie o achiziție sau deținere a unei participații calificate în circumstanțe obiective care conduce la incidența prevederilor art. 30¹ din Legea nr. 92/2022

privind activitatea de asigurare sau de reasigurare. Data achiziției se va considera data intrării în vigoare a prezentei legi. Data la care Banca Națională a Moldovei a aflat despre achiziția realizată în condițiile prezentului alineat se va considera data la care acționarii achizitori informează Banca Națională a Moldovei despre achiziția realizată, potrivit art. 30¹ din Legea nr. 92/2022.

(3) Art. 31⁵ din Legea nr. 92/2022 se aplică corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol.

(4) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, Banca Națională a Moldovei va elabora și după caz va ajusta actele normative necesare pentru executarea prezentei legi.

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(activitatea concertată în asigurări)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Autorul proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (activitatea concertată în asigurări) (în continuare – proiect) este Banca Națională a Moldovei (BNM / Banca Națională). Totodată, în conformitate cu pct. 45 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 610/2018, proiectul este promovat prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Proiectul a fost elaborat în vederea consolidării sectorului de asigurări prin asigurarea funcționalității mecanismelor conexe activității concertate desfășurată în cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

La data de 01.01.2023 a intrat în vigoare Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, care a transpus parțial Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare, iar ulterior au fost aprobate mai multe acte normative subordonate acestei legi, inclusiv Regulamentul privind participațiile calificate în capitalul social al societăților de asigurare sau de reasigurare, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 22/3/2023. În procesul aplicării cadrului normativ, raportat la situația societăților de asigurare sau de reasigurare în materie de acționariat, au fost identificate mai multe neclarități și deficiențe practice care reclamă ajustarea acestuia. Modificările propuse vin să asigure stabilitatea, buna funcționare și viabilitatea sistemului de asigurări al Republicii Moldova, prin formarea unui acționariat care să ofere certitudinea asigurării unei gestiuni prudente și sănătoase în cadrul fiecărei societăți de asigurare sau de reasigurare, examinarea situației de facto și monitorizarea conformării la cerințele normative de către acționari pe tot parcursul existenței unei societăți de asigurare sau de reasigurare, precum și circumscrierea măsurilor ce pot fi aplicate de autoritatea de supraveghere, pentru a asigura respectarea prevederilor legale.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul include modificarea Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare și modificarea Codului civil al Republicii Moldova.

Principalele elemente de noutate aduse în raport cu Legea nr. 92/2022, vizează următoarele:

1. Completarea cu noțiuni-cheie – „deținător/dobânditor indirect”; „dobânditor”; „filială”; „persoană”; „persoane care acționează în mod concertat”, și modificarea noțiunilor „achiziție propusă”; „beneficiar efectiv”; „control”; „participație calificată”; „persoane cu funcții de conducere” și „societate-mamă”. Necesitatea intervenției este de a crea unui cadru normativ cert, precum și de a intermedia procesul de restructurare a cadrului juridic al acționariatului.
2. Precizarea și completarea situațiilor când este obligatorie obținerea avizului prealabil al autorității de supraveghere până la achiziționarea/dobândirea acțiunilor unei societăți de asigurare sau de reasigurare (art. 30 alin. (1)). În condițiile proiectului, pe lângă cazul achiziționării unei participații calificate ori majorării acesteia, astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a participației să atingă sau să depășească nivelul de 20%, 33% sau 50% ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare să devină o filială a sa; obligația de obținere a avizului prealabil intervine și în cazul oricărei intenții de dobândire a deținerii într-o societate de asigurare sau de

reasigurare în raport cu care au devenit incidente prevederile în materie de suspendare a unor drepturi atribuite acționarilor (art. 30 alin. (2)), precum și prevederile privind obligația înstrăinării acțiunilor deținătorilor de participații calificate, după retragerea avizului prealabil (art. 31³ alin. (3)). Adicional, obligația privind obținerea unui aviz prealabil intervine în cazul când o persoană juridică intenționează să primească ca aport la capitalul său social acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare, cât și pentru cazurile de constituire a participației calificate în calitate de obiect al gajului (cu referire la constituirea în calitate de obiect al gajului - modificare operată la art. 676 alin. (6) din Codul civil al Republica Moldova).

3. Precizarea etapelor procedurii de solicitare a avizului prealabil, precum și completarea art. 31 din Legea nr. 92/2022 cu condiții exprese când autoritatea de supraveghere eliberează avizul prealabil (alin. (1²)): convingerea autorității de supraveghere în raport cu soliditatea financiară a achizitorului potențial; lipsa unei stratificări excesive a acționariatului; plenitudinea și lipsa erorilor în documentele și informațiile furnizate; lipsa suspiciunilor că beneficiarul efectiv al achiziției propuse ar fi o altă persoană decât cea declarată acesteia în cadrul solicitării.
4. Introducerea unui mecanism funcțional de exceptare de la obligația de solicitare în prealabil a avizului, atunci când, în virtutea unor circumstanțe obiective, persoanele devin acționari ai societății de asigurare sau de reasigurare. Respectiv, proiectul vine să detalieze pașii pe care acționarii în cauză urmează să le întreprindă, iar circumstanțele obiective care vor conduce la aplicarea prevederii enunțate din lege, vor constitui obiectul reglementării prin intermediul actelor normative ale autorității de supraveghere (art. 30¹).
5. Completarea cu prevederi care se referă la notificările înstrăinării sau reducerii participației calificate (art. 31¹), precum și informările subsecvente (art. 31²) în concordanță cu principiul transparenței, cum ar fi: obligația societății de asigurare sau de reasigurare de informare a autorității de supraveghere despre orice achiziție, înstrăinare sau dobândire care a avut loc fără respectarea Legii nr. 92/2022 și a actelor normative ale autorității de supraveghere. Obiectivul prevederilor introduse rezidă în facilitarea urmăririi schimbărilor în structura acționariatului societăților de asigurare sau de reasigurare, precum și intervenția promptă în cazurile când cadrul normativ în materie de acționariat nu este respectat.
6. Delimitarea sferei persoanelor ce nu pot avea calitatea de acționar – persoanele rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standardele internaționale de transparență (având în vedere că situarea persoanelor în acele zone nu pot asigura autorității de supraveghere posibilitatea de a-și îndeplini misiunea), în vederea protejării integrității sistemului de asigurări și neadmiterii pătrunderii, în acționariatul societăților de asigurare sau de reasigurare, a unor persoane care pot exercita o influență nocivă asupra politicilor, strategiilor, a activității și interacțiunii societăților de asigurare sau de reasigurare în interiorul sistemului de asigurări. Respectiv, proiectul stabilește interdicția de achiziționare/dobândire a deținerii într-o societate de asigurare sau de reasigurare, în cazul persoanelor rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standardele internaționale de transparență (art. 30 alin. (8)). În cazul când persoana rezidentă în jurisdicția ce nu implementează standardele internaționale de transparență posedă, direct sau indirect, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare, proiectul prevede obligația înstrăinării deținerii în decurs de 3 luni de la data la care această jurisdicție a fost calificată ca jurisdicție ce nu implementează standardele internaționale de transparență (art. 29 alin. (6) și alin. (7)).
7. Atribuirea mandatului autorității de supraveghere de reglementare a modalității de determinare a drepturilor de vot (art. 30 alin. (7)), în contextul determinării mărimii unei participații calificate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare.
8. Completarea Legii nr. 92/2022 cu prevederi specifice care țin de lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor, cum ar fi obligația și termenul de prezentare a listei către autoritatea de supraveghere în vederea obținerii opiniei scrise; detalieri speciale privind conținutul acesteia; consecințele lipsei opiniei scrise a autorității de supraveghere (art. 31⁶).

9. Detalierea prevederilor privind cooperarea autorității de supraveghere, prin introducerea normelor aplicabile colaborării în cadrul evaluării achizitorului potențial (art. 31⁷).
10. O măsură adițională, corelată cu normele descrise supra, constituie atribuirea autorității de supraveghere a pârghiilor necesare pentru situațiile când o persoană se face vinovată de încălcarea prevederilor în materie de acționariat ale Legii nr. 92/2022 (art. 122 alin. (1¹)).
11. Subsecvent, proiectul are drept obiectiv eliminarea unor inexactități din conținutul Legii nr. 92/2022, și ajustarea la noua structură a cadrului normativ în materie de acționariat, deex.: art. 80 alin. (5) lit. a); art. 81 alin. (4); art. 119 alin. (5) lit. a).

Cadrul juridic astfel creat va permite consolidarea mecanismelor de urmărire a calității acționariatului din sistemul de asigurări, a schimbărilor neautorizate în structura acestuia, intervenția promptă a autorității de supraveghere și aplicarea instrumentelor corespunzătoare, având ca finalitate transparentizarea structurii de proprietate, consolidarea guvernantei corporative, evitarea instabilității, a riscurilor și a perturbărilor în sistemul de asigurări.

Adițional, în vederea asigurării unei încadrări eficiente și optime a cadrului normativ în materie de acționariat în raport cu raporturile juridice născute în temeiul vechilor reglementări, proiectul conține dispoziții tranzitorii destinate acționarilor care desfășoară activitate concertată fără avizul prealabil al autorității de supraveghere. Potrivit dispozițiilor tranzitorii, achiziția sau deținerea unei participații calificate fără avizul prealabil al Băncii Naționale a Moldovei, prin activitatea concertată desfășurată până la data intrării în vigoare a legii, constituie o achiziție sau deținere a unei participații calificate în circumstanțe obiective. Corespunzător, aceste persoane urmează să informeze Banca Națională privind achiziția sau deținerea unei participații calificate prin activitate concertată și să solicite avizul prealabil al Băncii Naționale.

Consecvent, acționarii vizați sunt încadrați în regimul juridic aplicabil art. 30¹, care include etapele necesare a fi respectate de către persoanele care în virtutea circumstanțelor obiective au devenit acționari ai societăților de asigurare sau de reasigurare. Prin prisma regimului juridic al tranziției, data achiziției se va considera data intrării în vigoare a legii de modificare.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Având în vedere că mecanismului aplicabil în sectorul bancar a demonstrat eficiență, obiectivele normelor asigurând aplicarea unor soluții viabile diferitor situații în materie de acționariat, la elaborarea proiectului s-a optat pentru utilizarea modelul normelor similare statuate în Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Nu este aplicabil. Proiectul nu are impact asupra sectorului public.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Proiectul nu expune statul (bugetul public național și bugetul BNM) la alocări (suplimentare) de resurse financiare.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Elaborarea proiectului este condiționată de necesitatea consolidării cadrului normativ în materie de acționariat și stabilire a unor norme precise aferente activității concertate în sectorul de asigurări.

Ca urmare a implementării mecanismelor propuse și eliminării inexactităților la nivel legislativ, se estimează că va crește stabilitatea societăților de asigurare sau de reasigurare și siguranța exercitării conforme a calității de acționar în condițiile legislației aplicabile, fapt ce va avea urmări asupra stabilității sectorului de asigurări în ansamblu al Republicii Moldova.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Prelucrarea datelor cu caracter personal obținute de către BNM se va realiza în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, potrivit art.5 alin.(2) din Legea nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, Banca Națională are dreptul de a prelucra datele cu caracter personal obținute în exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege fără consimțământul subiecților datelor cu caracter personal.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Nu este aplicabil.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Nu este aplicabil.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

Proiectul vizează modificarea legislației privind sectorului de asigurări în vederea asigurării funcționalității mecanismelor conexe activității concertate desfășurată în cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare, în corespundere cu prevederile Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335 din 17 decembrie 2009.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

Anunțul privind inițierea elaborării proiectului de lege a fost publicat pe pagina web oficială a Ministerului Finanțelor și pe portalul particip.gov.md și poate fi accesat la următorul link: <https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-de-lege-pentru-modificarea-unor-acte-normative-activitatea-concertata-in-asigurari/14722>.

În conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (activitatea concertată în asigurări) va fi remis spre avizare autorităților și instituțiilor interesate și va fi supus consultărilor publice, iar în scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, proiectul va fi plasat pe pagina web oficială Ministerului Finanțelor și portalul particip.gov.md.

7. Concluziile expertizelor

Conform art. 35 alin. (2), art.36 alin.(5) și art. 37 alin. (5) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, proiectul urmează a fi supus expertizei de compatibilitate cu legislația UE, expertizei anticorupție și expertizei juridice.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul a fost elaborat în corespundere cu dispozițiile legale și are drept obiectiv modificarea cadrului normativ existent în materie de acționariat al societăților de asigurare sau de reasigurare. Implementarea prevederilor proiectului necesită, cel puțin, modificarea următoarelor acte normative: Hotărârea CNPF nr. 22/3/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind participațiile calificate în capitalul social al societăților de asigurare sau de reasigurare; Hotărârea CNPF nr. 42/5/2016 cu privire la aprobarea Listei jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și cu un grad sporit de risc, cât și elaborarea reglementărilor corespunzătoare cu privire la calculul drepturilor de vot și înregistrarea transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Proiectul include un termen de 3 luni de la data publicării legii adoptate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, acest termen fiind determinat de necesitatea aprobării/modificării cadrului normativ secundar în materie de acționariat.

Secretară de Stat

Cristina IXARI

Tabelul comparativ
la proiectul de Lege pentru modificarea unor acte normative
(activitatea concertată în asigurări)

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Articolul 4. Noțiuni principale <i>achiziție propusă</i> – decizie luată de un achizitor potențial cu scopul de a dobândi, prin orice modalitate, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori de a-și majora participația calificată, astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a deținerii în capitalul social să atingă ori să depășească nivelul de 10%, 20%, 33% sau 50% ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare să devină o sucursală a sa;	Art. I. – Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, nr. 129-133, art. 229), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: 1. Articolul 4: la noțiunea „achiziție propusă” cuvântul „sucursală” se substituie cu cuvântul „filială”;	Articolul 4. Noțiuni principale <i>achiziție propusă</i> – decizie luată de un achizitor potențial cu scopul de a dobândi, prin orice modalitate, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori de a-și majora participația calificată, astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a deținerii în capitalul social să atingă ori să depășească nivelul de 10%, 20%, 33% sau 50% ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare să devină o filială a sa;
<i>beneficiar efectiv</i> – persoană fizică care deține sau controlează, în ultimă instanță, achizitorul potențial ori deținătorul direct sau indirect al unei cote de participare în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare, egală sau mai mare decât participația calificată;	noțiunea „beneficiar efectiv” va avea următorul cuprins: „<i>beneficiar efectiv</i> - persoană fizică care deține sau controlează, în ultimă instanță, direct sau indirect, achizitorul potențial ori deținătorul direct sau indirect al unei dețineri în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare sau din drepturile de vot;”	<i>beneficiar efectiv</i> - persoană fizică care deține sau controlează, în ultimă instanță, direct sau indirect, achizitorul potențial ori deținătorul direct sau indirect al unei dețineri în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare sau din drepturile de vot;
<i>control</i> – relație dintre o societate-mamă și o sucursală sau o relație de aceeași natură dintre orice persoană și o societate;	la noțiunea „control”, cuvântul „sucursală” se substituie cu textul „filială, conform definițiilor din prezentul articol,” precum și noțiunea se	<i>control</i> – relație dintre o societate-mamă și o filială, conform definițiilor din prezentul articol, sau o relație de aceeași natură dintre orice persoană și o societate, de jure sau de facto;

	completează cu textul „ , de jure sau de facto”;	
	articolul se completează, în ordine alfabetică, cu următoarele noțiuni: „<i>deținător/dobânditor indirect</i> – persoana, inclusiv beneficiarul efectiv, care deține/dobândește o deținere în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare prin intermediul unei alte persoane asupra căreia aceasta exercită controlul;”;	<i>deținător/dobânditor indirect</i> – persoana, inclusiv beneficiarul efectiv, care deține/dobândește o deținere în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare prin intermediul unei alte persoane asupra căreia aceasta exercită controlul;
	„<i>dobânditor</i> – orice persoană fizică sau juridică ori grup de astfel de persoane care acționează concertat, care intenționează: a) să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o participație inferioară celei calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile art. 30 alin. (2) sau art. 31³ alin. (3); b) să primească ca aport la capitalul social al unei societăți comerciale acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă o participație inferioară celei calificate.”;	<i>dobânditor</i> – orice persoană fizică sau juridică ori grup de astfel de persoane care acționează concertat, care intenționează: a) să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o participație inferioară celei calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile art. 30 alin. (2) sau art. 31³ alin. (3); b) să primească ca aport la capitalul social al unei societăți comerciale acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă o participație inferioară celei calificate.
	„<i>filială</i> - persoană juridică aflată în relație cu o societate - mamă, în una dintre situațiile prevăzute la noțiunea „societate-mamă”. Filialele unei filiale se consideră filiale ale societății care este societatea-mamă inițială;”;	<i>filială</i> - persoană juridică aflată în relație cu o societate - mamă, în una dintre situațiile prevăzute la noțiunea „societate-mamă”. Filialele unei filiale se consideră filiale ale societății care este societatea-mamă inițială;

	„<i>persoană</i> – persoană fizică sau juridică, grupare de persoane fizice și/sau juridice, înregistrate ca atare sau nu;”;	<i>persoană</i> – persoană fizică sau juridică, grupare de persoane fizice și/sau juridice, înregistrate ca atare sau nu;
	„<i>persoane care acționează în mod concertat</i> - persoanele aflate în situația în care fiecare dintre ele decide să-și exercite drepturile legate de o deținere dobândită sau pe care urmează să o dobândească în conformitate cu un acord implicit sau explicit încheiat între acestea. Până la proba contrară, următoarele persoane se prezumă că acționează concertat: a) persoanele care au achiziționat acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare în circumstanțe care denotă achiziția coordonată sau intenția comună a acestor persoane de a achiziționa acțiunile societății de asigurare sau de reasigurare; b) persoanele implicate: - persoanele care controlează sau sunt controlate de către altă persoană sau care se găsesc sub un control comun; - persoanele care sunt parte directă sau indirectă la acorduri în vederea obținerii sau exercitării în comun a drepturilor de vot, dacă acțiunile, care sunt obiect al acordului, pot conferi o poziție de control; - persoanele fizice din cadrul persoanei juridice, care au atribuții de conducere sau control; - persoanele care pot numi majoritatea membrilor organelor de conducere în cadrul unei persoane;	<i>persoane care acționează în mod concertat</i> - persoanele aflate în situația în care fiecare dintre ele decide să-și exercite drepturile legate de o deținere dobândită sau pe care urmează să o dobândească în conformitate cu un acord implicit sau explicit încheiat între acestea. Până la proba contrară, următoarele persoane se prezumă că acționează concertat: a) persoanele care au achiziționat acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare în circumstanțe care denotă achiziția coordonată sau intenția comună a acestor persoane de a achiziționa acțiunile societății de asigurare sau de reasigurare; b) persoanele implicate: - persoanele care controlează sau sunt controlate de către altă persoană sau care se găsesc sub un control comun; - persoanele care sunt parte directă sau indirectă la acorduri în vederea obținerii sau exercitării în comun a drepturilor de vot, dacă acțiunile, care sunt obiect al acordului, pot conferi o poziție de control; - persoanele fizice din cadrul persoanei juridice, care au atribuții de conducere sau control; - persoanele care pot numi majoritatea membrilor organelor de conducere în cadrul unei persoane;

	- orice persoană care, conform legislației civile, este legată de persoana fizică, menționată mai sus, printr-un raport de rudenie de gradul întâi și doi, soții persoanei și rudelor persoanei, afinii persoanei și soții afinelor, precum și societățile aflate sub controlul acestora; c) societatea-mamă împreună cu filialele sale, precum și oricare dintre filialele aceleiași societăți-mamă între ele; d) o persoană și membrii organului de conducere al acesteia și cu persoanele implicate, precum și aceste persoane între ele; e) o persoană cu fondurile ei de pensii și cu persoana care administrează aceste fonduri; f) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, utilizează resurse financiare având aceeași sursă sau provenind de la entități diferite care sunt persoane implicate; g) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, direcționează beneficiile astfel obținute către același destinatar sau către destinatari care sunt persoane implicate; h) persoanele juridice ale căror structuri de proprietate sau al căror organ de conducere are preponderent aceeași componență; i) persoanele care au adoptat sau adoptă o politică investițională similară, prin achiziția de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același emitent și/sau prin înstrăinarea de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același emitent;	- orice persoană care, conform legislației civile, este legată de persoana fizică, menționată mai sus, printr-un raport de rudenie de gradul întâi și doi, soții persoanei și rudelor persoanei, afinii persoanei și soții afinelor, precum și societățile aflate sub controlul acestora; c) societatea-mamă împreună cu filialele sale, precum și oricare dintre filialele aceleiași societăți-mamă între ele; d) o persoană și membrii organului de conducere al acesteia și cu persoanele implicate, precum și aceste persoane între ele; e) o persoană cu fondurile ei de pensii și cu persoana care administrează aceste fonduri; f) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, utilizează resurse financiare având aceeași sursă sau provenind de la entități diferite care sunt persoane implicate; g) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, direcționează beneficiile astfel obținute către același destinatar sau către destinatari care sunt persoane implicate; h) persoanele juridice ale căror structuri de proprietate sau al căror organ de conducere are preponderent aceeași componență; i) persoanele care au adoptat sau adoptă o politică investițională similară, prin achiziția de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același

	j) persoanele al căror exercițiu identic al drepturilor conferite de valorile mobiliare emise de societatea de asigurare sau de reasigurare denotă o politică comună de durată cu referire la această societate de asigurare sau de reasigurare; k) persoanele care, pentru derularea unor operațiuni economice, de reprezentare a intereselor sau de exercitare a drepturilor de vot conferite de instrumentele financiare deținute, au desemnat sau desemnează ca mandatar (mandatari) aceeași persoană (persoane) care este (sunt) persoană(e) implicată(e); l) persoanele care s-au asociat în orice formă juridică recunoscută de lege, iar scopul sau obiectivul asocierii sunt operațiunile aflate în legătură cu societatea de asigurare sau de reasigurare; m) persoanele care au deținut sau dețin în același timp deținere la una sau la mai multe persoane juridice, exercitând controlul asupra acestora și desfășurând o politică comună; n) persoanele care au derulat sau derulează operațiuni economice împreună; o) alte persoane determinate de autoritatea de supraveghere, conform criteriilor stabilite în actele normative;”;	emitent și/sau prin înstrăinarea de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același emitent; j) persoanele al căror exercițiu identic al drepturilor conferite de valorile mobiliare emise de societatea de asigurare sau de reasigurare denotă o politică comună de durată cu referire la această societate de asigurare sau de reasigurare; k) persoanele care, pentru derularea unor operațiuni economice, de reprezentare a intereselor sau de exercitare a drepturilor de vot conferite de instrumentele financiare deținute, au desemnat sau desemnează ca mandatar (mandatari) aceeași persoană (persoane) care este (sunt) persoană(e) implicată(e); l) persoanele care s-au asociat în orice formă juridică recunoscută de lege, iar scopul sau obiectivul asocierii sunt operațiunile aflate în legătură cu societatea de asigurare sau de reasigurare; m) persoanele care au deținut sau dețin în același timp deținere la una sau la mai multe persoane juridice, exercitând controlul asupra acestora și desfășurând o politică comună; n) persoanele care au derulat sau derulează operațiuni economice împreună; o) alte persoane determinate de autoritatea de supraveghere, conform criteriilor stabilite în actele normative;

<i>participație calificată</i> – deținere de către o persoană, direct sau indirect, a cel puțin 10% din drepturile de vot sau din capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare sau orice altă posibilitate de a exercita o influență semnificativă asupra administrării societății de asigurare sau de reasigurare în care este deținută participația în cauză;	noțiunea „participație calificată” va avea următorul cuprins: „<i>participație calificată</i> – deținerea directă sau indirectă într-o societate de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă cel puțin 10 % din capitalul social sau din drepturile de vot ori care face posibilă exercitarea unei influențe asupra administrării societății de asigurare sau de reasigurare la luarea deciziilor în adunarea generală sau în organul de conducere, reprezentând mai puțin de 10% din capitalul social ori din drepturile de vot;”;	<i>participație calificată</i> – deținerea directă sau indirectă într-o societate de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă cel puțin 10 % din capitalul social sau din drepturile de vot ori care face posibilă exercitarea unei influențe asupra administrării societății de asigurare sau de reasigurare la luarea deciziilor în adunarea generală sau în organul de conducere, reprezentând mai puțin de 10% din capitalul social ori din drepturile de vot;
<i>persoane cu funcții de conducere</i> – persoane care, fiind investite prin lege, statut sau acte administrative, își asumă obligații și exercită de sine stătător sau în comun cu alte persoane atribuții de funcție în numele și în contul societății de asigurare sau de reasigurare, ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări și ale biroului național și care sunt membri ai consiliului societății, ai organului executiv, conducători ai sucursalelor;	noțiunea „persoane cu funcții de conducere” se completează cu cuvintele „societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe”;	<i>persoane cu funcții de conducere</i> – persoane care, fiind investite prin lege, statut sau acte administrative, își asumă obligații și exercită de sine stătător sau în comun cu alte persoane atribuții de funcție în numele și în contul societății de asigurare sau de reasigurare, ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări și ale biroului național și care sunt membri ai consiliului societății, ai organului executiv, conducători ai sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe;
<i>societate-mamă</i> – societate de asigurare sau de reasigurare care întrunește următoarele condiții: a) deține majoritatea drepturilor de vot într-o societate comercială (sucursală); b) are dreptul de a numi și revoca membrii organelor de conducere ale unei societăți	noțiunea „societate-mamă” va avea următorul cuprins: „<i>societate-mamă</i> – persoană care se află în oricare dintre următoarele situații: a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă persoană (filială);	<i>societate-mamă</i> – persoană care se află în oricare dintre următoarele situații: a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă persoană (filială); b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organului de conducere al altei persoane (filiale) și este în același timp

comerciale (sucursale) și este simultan acționar sau asociat la societatea în cauză; c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei societăți comerciale (sucursale) al cărei acționar sau asociat este, în temeiul unui contract încheiat cu societatea în cauză sau al unei clauze din actul constitutiv al societății în cauză, dacă legislația sub incidența căreia cade sucursala permite ca ea să fie supusă unor astfel de contracte sau clauze; d) este acționar sau asociat al unei societăți comerciale (sucursale) și majoritatea membrilor organului de conducere al acelei societăți (sucursale), aflați în funcție în perioada de gestiune curentă, în perioada de gestiune precedentă și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare consolidate, au fost numiți ca urmare a exercitării drepturilor lor de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă persoană are față de societatea comercială (sucursală) drepturile prevăzute la lit.a), b) sau c); e) este acționar sau asociat al unei societăți comerciale (sucursale) și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari sau asociați ai acelei societăți comerciale (sucursale), majoritatea drepturilor de vot în acea societate comercială (sucursală); f) exercită efectiv influență dominantă asupra altei societăți comerciale (sucursale) conform criteriilor prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere;	b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organului de conducere al altei persoane (filiale) și este în același timp acționar / asociat sau membru al acelei persoane (filiale); c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei persoane (filiale), fiind sau nefiind acționar / asociat ori membru al acesteia , în virtutea unui contract încheiat cu acea persoană (filială) sau a unor prevederi din actul de constituire al persoanei (filialei), în cazul în care legislația aplicabilă persoanei (filialei) îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi; d) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și majoritatea membrilor organului de conducere al acelei persoane (filiale), aflați în funcție în perioada de gestiune în curs, în perioada de gestiune anterioară și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare anuale consolidate, au fost numiți ca urmare a exercitării drepturilor lor de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă persoană are față de filială drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c); e) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/ asociați sau membri ai acelei persoane (filiale), majoritatea drepturilor de vot în acea filială; f) exercită efectiv influență dominantă asupra altei persoane (filiale) conform criteriilor	acționar / asociat sau membru al acelei persoane (filiale); c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei persoane (filiale), fiind sau nefiind acționar / asociat ori membru al acesteia , în virtutea unui contract încheiat cu acea persoană (filială) sau a unor prevederi din actul de constituire al persoanei (filialei), în cazul în care legislația aplicabilă persoanei (filialei) îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi; d) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și majoritatea membrilor organului de conducere al acelei persoane (filiale), aflați în funcție în perioada de gestiune în curs, în perioada de gestiune anterioară și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare anuale consolidate, au fost numiți ca urmare a exercitării drepturilor lor de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă persoană are față de filială drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c); e) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/ asociați sau membri ai acelei persoane (filiale), majoritatea drepturilor de vot în acea filială; f) exercită efectiv influență dominantă asupra altei persoane (filiale) conform criteriilor prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere;

	prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere;”.	
Articolul 9. Prevederi generale (1) Activitatea de asigurare sau de reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licențelor eliberate de autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare se constituie sub forma juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și conform prezentei legi. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) În sensul alin.(2) al prezentului articol, prevederile art.70 și 71 și orice alte prevederi din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni care, direct sau indirect, se referă la comisia de cenzori nu sunt aplicabile în cazul societăților de asigurare sau de reasigurare. (4) Societatea solicitantă nu poate fi înregistrată fără avizul prealabil de constituire al autorității de supraveghere. Societatea de asigurare sau de reasigurare nu poate opera modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice fără avizul prealabil al autorității de supraveghere. (5) Licența pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare se obține de către:	2. Articolul 9 se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins: „(6¹) Statutul societății de asigurare sau de reasigurare trebuie să specifice denumirea, sediul, obiectul activității, atribuțiile organului de conducere, cuantumul capitalului social, tipul, numărul, valoarea nominală a acțiunilor și drepturile de vot legate de ele, obligativitatea deținătorilor direcți, indirecți și a beneficiarilor efectivi de a prezenta informația solicitată de către societatea de asigurare sau de reasigurare pentru asigurarea conformării acestora prevederilor prezentei legi.”.	Articolul 9. Prevederi generale (1) Activitatea de asigurare sau de reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licențelor eliberate de autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare se constituie sub forma juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și conform prezentei legi. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) În sensul alin.(2) al prezentului articol, prevederile art.70 și 71 și orice alte prevederi din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni care, direct sau indirect, se referă la comisia de cenzori nu sunt aplicabile în cazul societăților de asigurare sau de reasigurare. (4) Societatea solicitantă nu poate fi înregistrată fără avizul prealabil de constituire al autorității de supraveghere. Societatea de asigurare sau de reasigurare nu poate opera modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice fără avizul prealabil al autorității de supraveghere.

a) societățile înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere în vederea desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare; b) sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova; c) societățile de asigurare sau de reasigurare care își extind activitatea la o întreagă clasă de asigurare sau activitate de reasigurare ori la clasele sau activitățile de reasigurare altele decât cele pentru care este deținută licența. (6) Pentru eliberarea licenței de a desfășura activitățile permise societăților de asigurare sau de reasigurare se depune la autoritatea de supraveghere o cerere de licențiere scrisă, la care se anexează documentele și/sau informațiile aferente societății solicitante cu privire la: a) documentele de constituire ale societății; b) capitalul social al societății conformat pragului absolut al cerinței de capital minim, în conformitate cu prevederile art.74; c) sistemul de guvernare și organele de conducere ale societății, în conformitate cu prevederile art.34 și 35; d) identitatea acționarilor, în conformitate cu prevederile art.30 și 31; e) planul de afaceri pentru următorii 3 ani, în conformitate cu prevederile art.11;		(5) Licența pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare se obține de către: a) societățile înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere în vederea desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare; b) sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova; c) societățile de asigurare sau de reasigurare care își extind activitatea la o întreagă clasă de asigurare sau activitate de reasigurare ori la clasele sau activitățile de reasigurare altele decât cele pentru care este deținută licența. (6) Pentru eliberarea licenței de a desfășura activitățile permise societăților de asigurare sau de reasigurare se depune la autoritatea de supraveghere o cerere de licențiere scrisă, la care se anexează documentele și/sau informațiile aferente societății solicitante cu privire la: a) documentele de constituire ale societății; b) capitalul social al societății conformat pragului absolut al cerinței de capital minim, în conformitate cu prevederile art.74;

f) orice alte documente și/sau informații prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere. (7) În procesul de examinare a unei cereri de licențiere, autoritatea de supraveghere solicită societății solicitante orice documente și/sau informații suplimentare aferente licențierii dacă cele prezentate sunt insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea licenței. (8) Societatea de asigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate pentru activitate în categoriile "asigurări de viață" și/sau "asigurări generale". (9) Clasele de asigurări din categoriile specificate la alin.(8) sunt stabilite în anexa la prezenta lege. (10) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări sau ale activităților de reasigurare pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica o activitate din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei se acordă și se indică distinct în anexa la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă. (11) Licența acoperă întreaga clasă de asigurare, cu excepția cazului în care societatea solicitantă dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză.		c) sistemul de guvernanță și organele de conducere ale societății, în conformitate cu prevederile art.34 și 35; d) identitatea acționarilor, în conformitate cu prevederile art.30 și 31; e) planul de afaceri pentru următorii 3 ani, în conformitate cu prevederile art.11; f) orice alte documente și/sau informații prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere. (6¹) Statutul societății de asigurare sau de reasigurare trebuie să specifice denumirea, sediul, obiectul activității, atribuțiile organului de conducere, cuantumul capitalului social, tipul, numărul, valoarea nominală a acțiunilor și drepturile de vot legate de ele, obligativitatea deținătorilor direcți, indirecti și a beneficiarilor efectivi de a prezenta informația solicitată de către societatea de asigurare sau de reasigurare pentru asigurarea conformării acesteia prevederilor prezentei legi. (7) În procesul de examinare a unei cereri de licențiere, autoritatea de supraveghere solicită societății solicitante orice documente și/sau informații suplimentare aferente licențierii dacă cele prezentate sunt insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea licenței. (8) Societatea de asigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate pentru activitate în categoriile "asigurări de viață" și/sau "asigurări generale".

(12) Prin derogare de la alin.(8), societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" poate, fără a deține licență pentru categoria "asigurări generale", să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 enumerate în compartimentul B al anexei dacă sunt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria "asigurări de viață". (13) Societatea de asigurare care a obținut licență pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare stabilită în anexă poate asigura, de asemenea, riscurile cuprinse într-o altă clasă de asigurare, fără a fi necesară obținerea unei licențe pentru aceste riscuri, cu condiția ca riscurile: a) să fie legate de riscul principal; b) să se refere la obiectul care este acoperit împotriva riscului principal; c) să fie acoperite prin contractul care acoperă riscul principal. (14) Prin derogare de la alin.(13), riscurile cuprinse în clasele 14, 15 și 17 enumerate în compartimentul B al anexei nu pot fi considerate drept riscuri auxiliare pentru alte clase de asigurare. Cu toate acestea, asigurarea de protecție juridică prevăzută în clasa a 17-a poate fi considerată drept un risc auxiliar pentru clasa a 18-a dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la alin.(13) și oricare dintre condițiile următoare: a) riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită ale acestora;		(9) Clasele de asigurări din categoriile specificate la alin.(8) sunt stabilite în anexa la prezenta lege. (10) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări sau ale activităților de reasigurare pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica o activitate din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei se acordă și se indică distinct în anexa la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă. (11) Licența acoperă întreaga clasă de asigurare, cu excepția cazului în care societatea solicitantă dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză. (12) Prin derogare de la alin.(8), societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" poate, fără a deține licență pentru categoria "asigurări generale", să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 enumerate în compartimentul B al anexei dacă sunt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria "asigurări de viață". (13) Societatea de asigurare care a obținut licență pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare stabilită în anexă poate asigura, de asemenea, riscurile cuprinse într-o

b) asigurarea se referă la litigii sau riscuri care decurg din sau sunt în legătură cu utilizarea navelor maritime. (15) Societatea de reasigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate exclusiv pentru activitatea de reasigurare generală, activitatea de reasigurare de viață sau orice tip de activitate de reasigurare. (16) În scopul reglementării particularităților procedurilor de licențiere și ale procedurilor conexe, autoritatea de supraveghere emite acte normative întru aplicarea prezentei legi.		altă clasă de asigurare, fără a fi necesară obținerea unei licențe pentru aceste riscuri, cu condiția ca riscurile: a) să fie legate de riscul principal; b) să se refere la obiectul care este acoperit împotriva riscului principal; c) să fie acoperite prin contractul care acoperă riscul principal. (14) Prin derogare de la alin.(13), riscurile cuprinse în clasele 14, 15 și 17 enumerate în compartimentul B al anexeii nu pot fi considerate drept riscuri auxiliare pentru alte clase de asigurare. Cu toate acestea, asigurarea de protecție juridică prevăzută în clasa a 17-a poate fi considerată drept un risc auxiliar pentru clasa a 18-a dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la alin.(13) și oricare dintre condițiile următoare: a) riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită ale acestora; b) asigurarea se referă la litigii sau riscuri care decurg din sau sunt în legătură cu utilizarea navelor maritime. (15) Societatea de reasigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate exclusiv pentru activitatea de reasigurare generală, activitatea de reasigurare de viață sau orice tip de activitate de reasigurare.

		(16) În scopul reglementării particularităților procedurilor de licențiere și ale procedurilor conexe, autoritatea de supraveghere emite acte normative întru aplicarea prezentei legi.
Articolul 12. Motivele respingerii cererii de licențiere (1) Autoritatea de supraveghere respinge o cerere de licențiere dacă: a) documentele prezentate, la momentul depunerii cererii de licențiere sau în interiorul termenului specificat la art.10 alin.(8), nu sunt întocmite în conformitate cu dispozițiile legale ori sunt incomplete și/sau informațiile furnizate sunt neveridice sau insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea licenței; b) societatea solicitantă nu dispune de fonduri proprii eligibile pentru acoperirea pragului absolut al cerinței de capital minim prevăzut la art.74 sau cerința de capital minim al acesteia se situează sub nivelul stabilit de prezenta lege; c) din evaluarea planului de afaceri prezentat rezultă că societatea solicitantă nu poate proba abilitatea de realizare a obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezenta lege și în actele normative ale autorității de supraveghere; d) membrii organului de conducere ai societății solicitante nu corespund cerințelor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere, întrucât	3. La articolul 12, alineatul (1) litera f), după cuvântul „solicitante” se completează cu textul „, inclusiv a beneficiarului efectiv al participațiilor calificate”.	Articolul 12. Motivele respingerii cererii de licențiere (1) Autoritatea de supraveghere respinge o cerere de licențiere dacă: a) documentele prezentate, la momentul depunerii cererii de licențiere sau în interiorul termenului specificat la art.10 alin.(8), nu sunt întocmite în conformitate cu dispozițiile legale ori sunt incomplete și/sau informațiile furnizate sunt neveridice sau insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea licenței; b) societatea solicitantă nu dispune de fonduri proprii eligibile pentru acoperirea pragului absolut al cerinței de capital minim prevăzut la art.74 sau cerința de capital minim al acesteia se situează sub nivelul stabilit de prezenta lege; c) din evaluarea planului de afaceri prezentat rezultă că societatea solicitantă nu poate proba abilitatea de realizare a obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezenta lege și în actele normative ale autorității de supraveghere; d) membrii organului de conducere ai societății solicitante nu corespund cerințelor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere,

capacitățile acestora nu sunt adecvate naturii, amplitudinii și complexității activității, precum și nu corespund necesității asigurării unui management prudent și corect; e) persoanele care dețin funcții-cheie nu corespund cerințelor privind calificările, cunoștințele și experiența lor profesională, adecvate pentru o administrare prudentă și corectă, prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere, precum și nu dețin o bună reputație și de integritate (onorabilitate); f) acționarii și deținătorii indirecti ai acțiunilor societății solicitante nu corespund cerințelor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere; g) legăturile strânse dintre societatea solicitantă și alte persoane fizice sau juridice și dispozițiile legale sau măsurile administrative ale unui stat terț ce se referă la persoanele fizice sau juridice cu care societatea solicitantă are legături strânse sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă a supravegherii prudentiale; h) înainte de obținerea licenței, fondatorii au făcut comunicări publice cu privire la activitatea societății solicitante; i) nu sunt respectate alte condiții prevăzute de prezenta lege. (2) Autoritatea de supraveghere nu examinează cererea de eliberare a licenței în contextul necesităților economice ale pieței. Orice decizie de refuz pentru acordarea licenței trebuie		întrucât capacitățile acestora nu sunt adecvate naturii, amplitudinii și complexității activității, precum și nu corespund necesității asigurării unui management prudent și corect; e) persoanele care dețin funcții-cheie nu corespund cerințelor privind calificările, cunoștințele și experiența lor profesională, adecvate pentru o administrare prudentă și corectă, prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere, precum și nu dețin o bună reputație și de integritate (onorabilitate); f) acționarii și deținătorii indirecti ai acțiunilor societății solicitante, inclusiv a beneficiarului efectiv al participațiilor calificate nu corespund cerințelor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere; g) legăturile strânse dintre societatea solicitantă și alte persoane fizice sau juridice și dispozițiile legale sau măsurile administrative ale unui stat terț ce se referă la persoanele fizice sau juridice cu care societatea solicitantă are legături strânse sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă a supravegherii prudentiale; h) înainte de obținerea licenței, fondatorii au făcut comunicări publice cu privire la activitatea societății solicitante; i) nu sunt respectate alte condiții prevăzute de prezenta lege.

motivată în mod precis și trebuie comunicată societății în cauză.		(2) Autoritatea de supraveghere nu examinează cererea de eliberare a licenței în contextul necesităților economice ale pieței. Orice decizie de refuz pentru acordarea licenței trebuie motivată în mod precis și trebuie comunicată societății în cauză.
Articolul 22. Evaluarea calității societății de asigurare sau de reasigurare care solicită înființarea sucursalei (1) La examinarea cererii pentru eliberarea licenței sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere va evalua calitatea societății respective. (2) Suplimentar documentelor și/sau informațiilor prezentate pentru obținerea licenței, societatea solicitantă de licență va prezenta cel puțin următoarele: a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de capital și lichiditatea societății de asigurare sau de reasigurare; b) rezultatele evaluării efectuate de autoritatea competentă din statul de origine cu privire la acționarii direcți și/sau indirecti, inclusiv beneficiarii efectivi ai acestora, care dețin cel puțin 10% din capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare; c) situațiile financiare auditate ale societății-mamă pentru ultimii 3 ani. (3) Dacă între societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, și alte persoane fizice sau	4. La articolul 22 alineatul (5), textul „și/sau din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc” se exclude.	Articolul 22. Evaluarea calității societății de asigurare sau de reasigurare care solicită înființarea sucursalei (1) La examinarea cererii pentru eliberarea licenței sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere va evalua calitatea societății respective. (2) Suplimentar documentelor și/sau informațiilor prezentate pentru obținerea licenței, societatea solicitantă de licență va prezenta cel puțin următoarele: a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de capital și lichiditatea societății de asigurare sau de reasigurare; b) rezultatele evaluării efectuate de autoritatea competentă din statul de origine cu privire la acționarii direcți și/sau indirecti, inclusiv beneficiarii efectivi ai acestora, care dețin cel puțin 10% din capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare; c) situațiile financiare auditate ale societății-mamă pentru ultimii 3 ani. (3) Dacă între societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, și alte persoane fizice

juridice există legături strânse, autoritatea de supraveghere acordă licența numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere. (4) Modificările acționariatului societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu această societate, inclusiv cele care decurg dintr-un proces de fuziune sau de dezmembrare în care este implicată societatea de asigurare sau de reasigurare din acest stat terț, trebuie să fie notificate autorității de supraveghere de către sucursala acesteia în termen de cel mult 10 zile lucrătoare din data modificării. (5) Societatea de asigurare sau de reasigurare din jurisdicțiile care nu implementează standardele internaționale de transparență și/sau din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc nu poate înființa sucursale pe teritoriul Republicii Moldova. Criteriile de evaluare a corespunderii societății de asigurare sau de reasigurare sunt identice cu cele pentru evaluarea persoanelor juridice deținători ai participațiilor calificate în capitalul societății respective.		sau juridice există legături strânse, autoritatea de supraveghere acordă licența numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere. (4) Modificările acționariatului societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu această societate, inclusiv cele care decurg dintr-un proces de fuziune sau de dezmembrare în care este implicată societatea de asigurare sau de reasigurare din acest stat terț, trebuie să fie notificate autorității de supraveghere de către sucursala acesteia în termen de cel mult 10 zile lucrătoare din data modificării. (5) Societatea de asigurare sau de reasigurare din jurisdicțiile care nu implementează standardele internaționale de transparență ~~și/sau din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc~~ nu poate înființa sucursale pe teritoriul Republicii Moldova. Criteriile de evaluare a corespunderii societății de asigurare sau de reasigurare sunt identice cu cele pentru evaluarea persoanelor juridice deținători ai participațiilor calificate în capitalul societății respective.
Articolul 29. Fondatorii și acționarii societăților de asigurare sau de reasigurare (1) Pot fi fondatori și acționari ai asigurătorului sau reasigurătorului persoane fizice și/sau juridice, rezidente și nerezidente ale	5. Articolul 29: alineatul (3) și alineatul (4) se abrogă; la alineatul (5) textul „și/sau a statelor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc” se exclude;	Articolul 29. Fondatorii și acționarii societăților de asigurare sau de reasigurare (1) Pot fi fondatori și acționari ai asigurătorului sau reasigurătorului persoane fizice și/sau juridice, rezidente și nerezidente

Republicii Moldova, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative în vigoare. (2) Nu pot fi fondatori sau acționari ai societății de asigurare sau de reasigurare persoanele juridice declarate anterior insolabile sau aflate în proces de reorganizare, de insolabilitate sau de lichidare și persoanele cărora li s-au impus restricția legală de a constitui o societate comercială. (3) Persoanele înregistrate în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau în state ori jurisdicții cu un grad sporit de risc nu au dreptul să dețină, direct sau indirect, individual ori în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, drepturi de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare. (4) Fondatorii sau acționarii semnificativi ai societății de asigurare sau de reasigurare prezintă informațiile obligatorii în scop de supraveghere, stabilite prin actul normativ al autorității de supraveghere. În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un grup, identitatea proprietarilor grupului trebuie să fie suficient de transparentă, astfel încât să nu fie subminată supravegherea. În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția că nu există motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană în calitate de beneficiar efectiv, persoana fizică care ocupă funcția de administrator al asigurătorului sau	se completează cu alineatele (6) și (7) cu următorul cuprins: „(6) Persoana rezidentă în jurisdicția ce nu implementează standardele internaționale de transparență, care posedă, direct sau indirect, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare va înstrăina această deținere în decurs de 3 luni de la data la care această jurisdicție a fost calificată, conform actelor normative ale autorității de supraveghere, ca jurisdicție ce nu implementează standardele internaționale de transparență. (7) În cazul prevăzut la alin. (6) devin incidente prevederile art. 30 alin. (2)–(4).”.	ale Republicii Moldova, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative în vigoare. (2) Nu pot fi fondatori sau acționari ai societății de asigurare sau de reasigurare persoanele juridice declarate anterior insolabile sau aflate în proces de reorganizare, de insolabilitate sau de lichidare și persoanele cărora li s-au impus restricția legală de a constitui o societate comercială. ~~(3) Persoanele înregistrate în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau în state ori jurisdicții cu un grad sporit de risc nu au dreptul să dețină, direct sau indirect, individual ori în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, drepturi de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare.~~ ~~(4) Fondatorii sau acționarii semnificativi ai societății de asigurare sau de reasigurare prezintă informațiile obligatorii în scop de supraveghere, stabilite prin actul normativ al autorității de supraveghere. În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un grup, identitatea proprietarilor grupului trebuie să fie suficient de transparentă, astfel încât să nu fie subminată supravegherea. În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția că nu există motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană în calitate de beneficiar efectiv, persoana fizică care ocupă funcția de~~

reasiguratorului este considerată beneficiar efectiv. (5) Autoritatea de supraveghere va stabili, printr-un act normativ, lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau a statelor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.		~~administrator al asiguratorului sau reasiguratorului este considerată beneficiar efectiv.~~ (5) Autoritatea de supraveghere va stabili, printr-un act normativ, lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență ~~și/sau a statelor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.~~ (6) Persoana rezidentă în jurisdicția ce nu implementează standardele internaționale de transparență, care posedă, direct sau indirect, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare va înstrăina această deținere în decurs de 3 luni de la data la care această jurisdicție a fost calificată, conform actelor normative ale autorității de supraveghere, ca jurisdicție ce nu implementează standardele internaționale de transparență. (7) În cazul prevăzut la alin. (6) devin incidente prevederile art. 30 alin. (2)–(4).
Articolul 30. Acționarii care dețin participații calificate. Achizițiile (1) În cazul dobândirii de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau în cazul dobândirii de către o persoană juridică a dreptului de administrare asupra participațiilor calificate în capitalul social al asiguratorului sau al reasiguratorului, acesta din urmă este obligat să informeze despre aceasta autoritatea de	6. Articolul 30 va avea următorul cuprins: „Articolul 30. Obligația privind obținerea unui aviz prealabil și restricții (1) Orice persoană este obligată, până la achiziționarea/dobândirea acțiunilor unei societăți de asigurare sau de reasigurare, să obțină de la autoritatea de supraveghere avizul prealabil, în condițiile art. 30², art. 31 și art. 31⁷, în următoarele situații: a) persoana, în calitate de achizitor potențial, intenționează să achiziționeze, prin orice	Articolul 30. Obligația privind obținerea unui aviz prealabil și restricții (1) Orice persoană este obligată, până la achiziționarea/dobândirea acțiunilor unei societăți de asigurare sau de reasigurare, să obțină de la autoritatea de supraveghere avizul prealabil, în condițiile art. 30², art. 31 și art. 31⁷, în următoarele situații: a) persoana, în calitate de achizitor potențial, intenționează să achiziționeze, prin orice modalitate, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație

supraveghere în termen de 7 zile de la data efectuării tranzacției. (2) Asigurătorii sau reasigurătorii prezintă anual autorității de supraveghere informația detaliată despre identitatea acționarilor semnificativi, numărul și valoarea totală a acțiunilor deținute, iar pentru acționarii semnificativi persoane juridice – și situațiile financiare cu o notă explicativă, în modul și în termenele stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. (3) Suplimentar la cerințele stabilite la art.29, achizitorul potențial care intenționează să obțină sau care deține participație calificată în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului trebuie să corespundă următoarelor cerințe: a) să aibă situație financiară stabilă, ceea ce înseamnă că: 1) persoana juridică va plăti participația calificată în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului din mijloace bănești proprii, fapt confirmat prin raportul auditorului, și va menține capitalul său propriu (activele nete) cel puțin în limitele participației calificate; 2) persoana juridică desfășoară activitate economică, financiară și de altă natură de cel puțin 2 ani consecutivi, care îi permite onorarea obligațiilor sale patrimoniale și care asigură susținerea pe viitor a activității asigurătorului sau a reasigurătorului din surse proprii în cazul în care situația financiară a acestuia se înrăutățește;	modalitate, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori să își majoreze, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a participației să atingă sau să depășească nivelul de 20%, 33% sau 50% ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare să devină o filială a sa. b) persoana, în calitate de dobânditor, intenționează să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile alin. (2) din prezentul articol, sau ale art. 31³ alin. (3). c) o persoană juridică intenționează să primească ca aport la capitalul său social acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare. (2) Exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru membrii al consiliului societății, al organului executiv și al comitetului de audit, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept din data hotărârii autorității de supraveghere prin care se constată achiziția/dobândirea sau majorarea realizată cu încălcarea prevederilor alin.(1). Autoritatea de supraveghere notifică achizitorul potențial/dobânditorul și societatea de asigurare	calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori să își majoreze, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a participației să atingă sau să depășească nivelul de 20%, 33% sau 50% ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare să devină o filială a sa. b) persoana, în calitate de dobânditor, intenționează să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile alin. (2) din prezentul articol, sau ale art. 31³ alin. (3). c) o persoană juridică intenționează să primească ca aport la capitalul său social acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare. (2) Exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru membrii al consiliului societății, al organului executiv și al comitetului de audit, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept din data hotărârii autorității de supraveghere prin care se constată achiziția/dobândirea sau majorarea realizată cu încălcarea prevederilor alin.(1). Autoritatea de supraveghere notifică

3) persoana fizică dispune de venituri care au caracter continuu și care, prin nivelul lor, justifică în mod corespunzător dobândirea participației calificate în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului; b) să nu fie acționar sau asociat al unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări; c) în cazul persoanei fizice, să nu aibă antecedente penale și să dispună de capacitate deplină de exercițiu. (4) Dobândirea de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau de administrare asupra participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului sau majorarea participației calificate în capitalul social al societății peste 10%, 20%, 33% sau 50% din acțiunile cu drept de vot ale acesteia și, respectiv, reducerea sub aceste niveluri a participației calificate se efectuează cu avizul prealabil al autorității de supraveghere, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia. (5) Fără avizul prealabil al autorității de supraveghere, nicio persoană nu poate să dobândească, să majoreze sau să reducă, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, prin nicio modalitate, o cotă de participare în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului asupra căreia au devenit incidente prevederile alin.(4) și (8).	sau de reasigurare, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1), despre incidența prevederilor vizând suspendarea exercițiului drepturilor indicate în prezentul alineat. (3) Acțiunile cu drept de vot suspendat nu se exclud din calcul la convocarea adunării generale a acționarilor și la stabilirea cvorumului. Dacă acțiunile cu drept de vot suspendat constituie 50% sau mai mult din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare, prin derogare de la art. 57 alin. (1) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, se consideră că adunarea generală a acționarilor are cvorum dacă la aceasta participă acționari care dețin cel puțin 25% din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare. Acțiunile cu drept de vot suspendat nu participă la adoptarea hotărârilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor. (4) Persoanele care au încălcat prevederile alin.(1) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data notificării hotărârii autorității de supraveghere prin care s-a constatat achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1) din prezentul articol acțiunile aferente deținerii astfel achiziționate/dobândite. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴. (5) În aplicarea prevederilor alin. (1), se prezumă, pînă la proba contrară, că mai multe	achizitorul potențial/dobânditorul și societatea de asigurare sau de reasigurare, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1), despre incidența prevederilor vizând suspendarea exercițiului drepturilor indicate în prezentul alineat. (3) Acțiunile cu drept de vot suspendat nu se exclud din calcul la convocarea adunării generale a acționarilor și la stabilirea cvorumului. Dacă acțiunile cu drept de vot suspendat constituie 50% sau mai mult din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare, prin derogare de la art. 57 alin. (1) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, se consideră că adunarea generală a acționarilor are cvorum dacă la aceasta participă acționari care dețin cel puțin 25% din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare. Acțiunile cu drept de vot suspendat nu participă la adoptarea hotărârilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor. (4) Persoanele care au încălcat prevederile alin.(1) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data notificării hotărârii autorității de supraveghere prin care s-a constatat achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1) din prezentul articol acțiunile aferente deținerii astfel achiziționate/dobândite. Dacă după expirarea

(6) Autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite, în limitele competenței sale, prezentarea actelor de constituire și a situațiilor financiare de la fondatori, acționari și de la alte persoane juridice și fizice care intenționează să obțină participații calificate în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului, precum și să solicite informații de la autoritățile administrației publice privind stabilitatea financiară și buna-credință a persoanelor menționate. (7) Exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați la funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al comitetului de audit, precum și exercițiul dreptului de a primi dividende se suspendă de drept din data dobândirii sau majorării realizate cu încălcarea prevederilor alin.(4) și (5) în mărimea drepturilor de proprietate deținute. Acțiunile al căror exercițiu al dreptului de vot este suspendat nu se vor lua în considerare la adoptarea hotărârilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor, precum și nu se vor lua în calcul la stabilirea cvorumului și a rezultatelor votării, respectiv, nu vor fi cuprinse în voturile reprezentate la adunare. Autoritatea de supraveghere informează dobânditorul și asigurătorul sau reasigurătorul, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată	persoane acționează concertat în calitate de achizitori potențiali conform constatărilor autorității de supraveghere. (6) Persoanele împuternicite conform legii să înregistreze transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare vor face înregistrările respective numai cu condiția prezentării avizului prealabil al autorității de supraveghere, în cazurile prevăzute de prezenta lege. Procedura de înregistrare a transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare. (7) În aplicarea prezentului articol, modalitatea de determinare a drepturilor de vot se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare. (8) Persoanele rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standardele internaționale de transparență nu pot achiziționa/dobîndi direct sau indirect dețineri într-o societate de asigurare sau de reasigurare. Lista jurisdicțiilor ce nu implementează standardele internaționale de transparență este stabilită conform art. 29 alin (5).”.	termenului acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴. (5) În aplicarea prevederilor alin. (1), se prezumă, pînă la proba contrară, că mai multe persoane acționează concertat în calitate de achizitori potențiali conform constatărilor autorității de supraveghere. (6) Persoanele împuternicite conform legii să înregistreze transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare vor face înregistrările respective numai cu condiția prezentării avizului prealabil al autorității de supraveghere, în cazurile prevăzute de prezenta lege. Procedura de înregistrare a transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare. (7) În aplicarea prezentului articol, modalitatea de determinare a drepturilor de vot se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare. (8) Persoanele rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standardele internaționale de transparență nu pot achiziționa/dobîndi direct sau indirect dețineri într-o societate de asigurare sau de reasigurare.

cu încălcarea prevederilor alin.(4) și (5), cu privire la incidența prevederilor privind suspendarea exercițiului drepturilor menționate în prezentul alineat. (8) Persoanele care au încălcat prevederile alin.(4) și (5) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziționării, acțiunile procurate aferente participației calificate deținute. (9) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin.(8), acțiunile nu au fost înstrăinate, organul executiv al asigurătorului sau al reasigurătorului, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, în termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat deținătorilor de valori mobiliare pentru vânzarea acțiunilor asigurătorului sau reasigurătorului, va emite și va depune la autoritatea de supraveghere decizia privind anularea acestor acțiuni și emiterea suplimentară de acțiuni în același număr și de aceeași clasă. (10) Decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului va conține inclusiv informația privind prețul de vânzare a acțiunilor nou-emise și modul de determinare a acestuia, termenul de expunere a acțiunilor spre vânzare și condițiile în care prețul inițial poate fi modificat, cu respectarea prevederilor prezentului articol. (11) Autoritatea de supraveghere emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate și înregistrării acțiunilor din emisia suplimentară în termen de cel mult 15 zile		Lista jurisdicțiilor ce nu implementează standardele internaționale de transparență este stabilită conform art. 29 alin (5).

de la data depunerii la autoritatea de supraveghere a deciziei conform alin.(9), cu anexarea documentelor aferente înregistrării emisiunii de acțiuni, stabilite de actul normativ al autorității de supraveghere. (12) În termen de 3 zile de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin.(11), entitatea (custodele), care ține evidența deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile alin.(7), în temeiul deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului și al deciziei autorității de supraveghere, va asigura efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul asigurătorului sau reasigurătorului. Acțiunile nou-emise rămân înscrise în contul acestuia până la vânzarea și/sau anularea acestora. Asigurătorul sau reasigurătorul nu poate efectua operațiuni prin care ar obține dreptul de proprietate asupra acțiunilor nou-emise și înscrise în contul său, altele decât cele prevăzute de prezentul articol. Acțiunile nou-emise și înscrise în contul asigurătorului sau reasigurătorului până la vânzarea acestora, conform prezentului articol, sunt acțiuni fără drept de vot aflate în circulație, nu oferă dreptul de primire a dividendelor și a unei părți din bunurile societății în cazul lichidării acesteia și nu pot constitui un aport la capitalul social al unei societăți comerciale. Acționarii asigurătorului sau reasigurătorului nu au dreptul		

de preempțiune asupra acțiunilor nou-emise în condițiile prezentului articol. (13) În termen de cel mult 10 zile de la data efectuării înscrierilor conform alin.(12), asiguratorul sau reasiguratorul va expune spre vânzare acțiunile nou-emise și va dezvălui public, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital, informația privind situația financiară a asiguratorului sau reasiguratorului pe parcursul ultimilor 3 ani, precum și o descriere a acțiunilor expuse spre vânzare. (14) Termenul de vânzare a acțiunilor nou-emise de către asigurator sau reasigurator nu va depăși 3 luni de la data expunerii acestora spre vânzare, cu excepția indicată la alin.(15). (15) La cererea societății de asigurare sau de reasigurare, autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea fiecăruia dintre termenele de 3 luni, prevăzute la alin.(8) și (14), cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 6 ori. Cererea de prelungire a termenelor de vânzare a acțiunilor nou-emise de către societatea de asigurare sau de reasigurare este înaintată cu 10 zile lucrătoare înainte de expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise. Prelungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea ori în cazul în care a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vânzare, a cărui calitate este potrivită		

și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul adoptării deciziei de prelungire. Autoritatea de supraveghere va informa asiguratorul sau reasiguratorul cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise. (16) Prețul inițial de expunere spre vânzare a acțiunilor asiguratorului sau reasiguratorului va fi stabilit în următoarele condiții: a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art.23 alin.(2) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital, cu aplicarea alin.(7) din același articol pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital; b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acțiunilor, rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare. Determinarea prețului conform lit.b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ținut de către Comisia Națională a Pieței Financiare în modul stabilit de către aceasta. (17) Organul executiv al asiguratorului sau reasiguratorului poate să modifice, prin diminuare, prețul acțiunilor nou-emise expuse spre vânzare în intervale de cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei		

modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30% în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30% până la 50% cu prezentarea argumentelor justificative. (18) Autoritatea de supraveghere urmează a fi notificată cu privire la orice modificare a prețului, în termen de 3 zile, cu dezvăluirea publică a informației respective, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital. (19) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vânzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurător sau reasigurător în acest scop. Asigurătorul sau reasigurătorul va înregistra mijloacele bănești respective în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile alin.(4) și (5), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente vânzării. (20) În cazul procurării acțiunilor nou-emise se vor respecta prevederile alin.(4). (21) Societățile de investiții vor informa imediat asigurătorul sau reasigurătorul despre persoanele care au procurat acțiunile nou-emise. Lista acestor persoane urmează a fi prezentată de către asigurător sau reasigurător autorității de		

supraveghere în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vânzare. (22) Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului, acțiunile nou-emise nu au fost vândute sau au fost vândute parțial, cele care nu au fost vândute urmează a fi răscumpărate și anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social. Prețul de răscumpărare a acțiunilor nevândute este ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(17). (23) În cazul în care, în rezultatul emiterii deciziei de răscumpărare a acțiunilor nevândute și de reducere a capitalului social conform alin.(22), asigurătorul sau reasigurătorul nu se încadrează în cerințele prudențiale privind indicatorii de lichiditate și solvabilitate, autoritatea de supraveghere retrage licența eliberată acestuia fără aplicarea procesului de lichidare silită, dacă nu este temei pentru declanșarea procesului de insolabilitate. Despre retragerea licenței se comunică, în scris, în aceeași zi, asigurătorului sau reasigurătorului și Serviciului Fiscal de Stat. În cazul în care, în termen de 45 de zile de la retragerea licenței, adunarea generală a acționarilor nu a luat decizia de lichidare benevolă sau de reorganizare a asigurătorului sau reasigurătorului, autoritatea de supraveghere inițiază procesul de lichidare silită a acestuia.		

(24) În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv al asiguratorului sau reasiguratorului privind reducerea capitalului social prin anularea acțiunilor răscumpărate, acesta prezintă autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ al acesteia pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. La răscumpărarea acțiunilor nevândute, asiguratorul sau reasiguratorul achită foștilor deținători ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(17), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente răscumpărării și anulării. Anularea acțiunilor răscumpărate și reducerea capitalului social al asiguratorului sau al reasiguratorului se efectuează numai după obținerea permisiunii autorității de supraveghere pentru distribuirea capitalului și a avizului, în cazul acționarilor care vor deține, ca urmare a distribuirii, participații calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere. <i>[Art.30 alin.(25)-(32) abrogate prin Legea nr.175 din 30.06.2023, în vigoare 03.07.2023]</i> (33) În cazul instituirii administrării speciale a asiguratorului sau reasiguratorului,		

până la expirarea termenelor de vânzare a acțiunilor nou-emise, potrivit alin.(14) și (15), inclusiv în perioadele de prelungire ce pot fi dispuse, prin derogare de la alin.(17), prețul de expunere spre vânzare se va stabili în condițiile alin.(16). După stabilirea prețului de expunere spre vânzare, potrivit prezentului alineat, autoritatea de supraveghere poate dispune, în condițiile alin.(15), prelungirea termenului de expunere la vânzare cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, cu posibilitatea modificării prețului conform alin.(17). (34) Dacă, după eliberarea avizului prealabil conform alin.(4), se constată necorespunderea acționarului semnificativ cu cerințele față de acesta, stabilite în conformitate cu prezenta lege, autoritatea de supraveghere are dreptul să retragă avizul prealabil. În acest caz, devin incidente și se aplică prevederile alin.(7) și (8). (35) Persoanele care au obținut participație calificată în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului și nu au prezentat acestuia și/sau autorității de supraveghere documentele și/sau informațiile prevăzute de prezenta lege cad sub incidența prevederilor alin.(7)–(33). (36) Persoanele care sunt împuternicite, conform legislației, să înregistreze transferul dreptului de proprietate, urmare a dobândirii sau majorării participației calificate în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului, vor efectua înregistrările respective numai cu condiția		

prezentării avizului prealabil al autorității de supraveghere. (37) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la alin.(7) și (8) nu mai pot deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului, respectiv în capitalul social al altor asigurători sau reasigurători. (38) În cazul asigurătorilor sau reasigurătorilor a căror licență a fost retrasă și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vândute în condițiile alin.(14)–(17) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vândute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al societății. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al societății este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul social al acesteia. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, societatea prezintă autorității de supraveghere documentele, stabilite prin actul normativ, pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Societatea de asigurare sau de reasigurare consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători ai acțiunilor care au încălcat prevederile alin.(4) și (5) din prezentul articol, în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea		

tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vânzării și anulării.		
	7. Legea se completează cu articolul 30¹ și 30² cu următorul cuprins: „Articolul 30¹. Exceptarea de la obligația de solicitare în prealabil a avizului (1) Prevederile art.30 alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică în circumstanțele obiective stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. În acest caz, exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru membrii organului de conducere, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept de la data achiziției până la data eliberării de către autoritatea de supraveghere a avizului prealabil în condițiile prezentei legi. Autoritatea de supraveghere informează acționarul achizitor, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată în condițiile prezentului alineat, despre incidența prevederilor ce vizează suspendarea exercițiului drepturilor menționate. (2) În cazul prevăzut la alin.(1), acționarii achizitori informează autoritatea de supraveghere despre achiziția realizată în termen de 15 zile de la data achiziției și solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termen de 60 de zile de la data achiziției.	Articolul 30¹. Exceptarea de la obligația de solicitare în prealabil a avizului (1) Prevederile art.30 alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică în circumstanțele obiective stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. În acest caz, exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru membrii organului de conducere, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept de la data achiziției până la data eliberării de către autoritatea de supraveghere a avizului prealabil în condițiile prezentei legi. Autoritatea de supraveghere informează acționarul achizitor, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată în condițiile prezentului alineat, despre incidența prevederilor ce vizează suspendarea exercițiului drepturilor menționate. (2) În cazul prevăzut la alin.(1), acționarii achizitori informează autoritatea de supraveghere despre achiziția realizată în termen de 15 zile de la data achiziției și solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termen de 60 de zile de la data achiziției. (3) La solicitarea și eliberarea avizului prealabil se aplică prevederile art. 30², art.31 și art. 31⁷.

	(3) La solicitarea și eliberarea avizului prealabil se aplică prevederile art. 30², art.31 și art. 31⁷. (4) Dacă acționarii nu solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termenul prevăzut la alin.(2) sau dacă, în urma evaluării efectuate, autoritatea de supraveghere refuză eliberarea avizului prealabil, acționarii vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziției sau, după caz, de la data la care a fost emis acest refuz, acțiunile aferente participației calificate astfel achiziționate. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost vândute, devin incidente prevederile art. 31⁴.	(4) Dacă acționarii nu solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termenul prevăzut la alin.(2) sau dacă, în urma evaluării efectuate, autoritatea de supraveghere refuză eliberarea avizului prealabil, acționarii vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziției sau, după caz, de la data la care a fost emis acest refuz, acțiunile aferente participației calificate astfel achiziționate. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost vândute, devin incidente prevederile art. 31⁴.
	Articolul 30². Procesul de solicitare a avizului prealabil (1) Lista documentelor și/sau informațiile necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la art. 31 alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Autoritatea de supraveghere realizează evaluarea prevăzută la art. 31 alin.(1) și eliberează sau refuză eliberarea avizului prealabil în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii solicitării și a tuturor documentelor care trebuie transmise autorității de supraveghere, conform actelor normative ale acesteia . Dacă solicitarea nu este însoțită de toate documentele necesare, termenul de evaluare începe să curgă de la data confirmării de către autoritatea de supraveghere a primirii	Articolul 30². Procesul de solicitare a avizului prealabil (1) Lista documentelor și/sau informațiile necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la art. 31 alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Autoritatea de supraveghere realizează evaluarea prevăzută la art. 31 alin.(1) și eliberează sau refuză eliberarea avizului prealabil în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii solicitării și a tuturor documentelor care trebuie transmise autorității de supraveghere, conform actelor normative ale acesteia . Dacă solicitarea nu este însoțită de toate documentele necesare, termenul de evaluare începe să curgă de la data confirmării

	tuturor documentelor respective la care se face referire la alin.(1). În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritatea de supraveghere notifică achizitorului potențial/dobânditorului data de expirare a termenului de evaluare. (3) În cursul termenului menționat la alin.(2), dar nu mai târziu de 10 zile până la expirarea acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite, în scris, documente și/sau informații suplimentare necesare pentru finalizarea examinării. (4) Termenul de examinare se suspendă între data solicitării de documente și/sau informații suplimentare de către autoritatea de supraveghere și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Suspendarea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de către autoritatea de supraveghere în vederea completării documentelor sau clarificării informațiilor nu pot conduce la suspendarea repetată a termenului de examinare. (5) În cazul în care achizitorul potențial este stabilit într-un stat terț sau face obiectul unor reglementări ale statului terț, autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada de suspendare menționată la alin.(4) cu până la 30 de zile lucrătoare.”.	de către autoritatea de supraveghere a primirii tuturor documentelor respective la care se face referire la alin.(1). În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritatea de supraveghere notifică achizitorului potențial/dobânditorului data de expirare a termenului de evaluare. (3) În cursul termenului menționat la alin.(2), dar nu mai târziu de 10 zile până la expirarea acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite, în scris, documente și/sau informații suplimentare necesare pentru finalizarea examinării. (4) Termenul de examinare se suspendă între data solicitării de documente și/sau informații suplimentare de către autoritatea de supraveghere și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Suspendarea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de către autoritatea de supraveghere în vederea completării documentelor sau clarificării informațiilor nu pot conduce la suspendarea repetată a termenului de examinare. (5) În cazul în care achizitorul potențial este stabilit într-un stat terț sau face obiectul unor reglementări ale statului terț, autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada de suspendare menționată la alin.(4) cu până la 30 de zile lucrătoare.

Articolul 31. Evaluarea achizitorului potențial (1) La examinarea solicitării pentru eliberarea avizului prealabil prevăzut la art.30 alin.(4), în vederea asigurării unei administrări prudente și corecte a asigurătorului sau reasigurătorului și luând în considerare posibila influență asupra acestuia a achizitorului potențial, autoritatea de supraveghere evaluează dacă calitatea achizitorului potențial, inclusiv capacitatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, este potrivită și adecvată cerințelor stabilite de prezenta lege prin examinarea cumulativă a următoarelor criterii: a) reputația achizitorului potențial; b) calificarea, reputația și experiența oricărei persoane care va activa în calitate de persoană cu funcție de conducere și care deține funcție-cheie după realizarea achiziției propuse; c) soliditatea financiară a achizitorului potențial; d) capacitatea asigurătorului sau reasigurătorului de a respecta normele prudențiale, conform prevederilor legislației, în special a cerinței ca grupul financiar din care va face parte achizitorul potențial să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului de informații între autoritățile competente și determinarea repartizării competențelor între aceste autorități; e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă,	8. Articolul 31: denumirea se completează cu textul „/dobânditorului”; la alineatul (1): - textul „alin.(4)” se substituie cu textul „alin. (1)”; - se completează cu literele g) și h) cu următorul cuprins: „g) să nu fie acționar sau asociat al unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări; h) în cazul persoanei fizice, să nu aibă antecedente penale și să dispună de capacitate deplină de exercițiu.”. articolul se completează cu alineatele (1¹) - (1⁵) cu următorul cuprins: „(1¹) La examinarea solicitării și a informațiilor prevăzute pentru dobânditorul unei dețineri inferioare celei calificate în situațiile prevăzute la art.30 alin.(1) lit.b)–c) în vederea asigurării unei transparențe în cadrul acestor tranzacții, autoritatea de supraveghere evaluează adecvarea dobânditorului prin examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1) lit.a), e) și f) cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1²) și alin. (7) din prezentul articol. (1²) Autoritatea de supraveghere va elibera avizul prealabil doar dacă: a) este pe deplin convinsă că calitatea achizitorului potențial, inclusiv soliditatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, este potrivită și adecvată prin	Articolul 31. Evaluarea achizitorului potențial/dobânditorului (1) La examinarea solicitării pentru eliberarea avizului prealabil prevăzut la art.30 alin.(1), în vederea asigurării unei administrări prudente și corecte a asigurătorului sau reasigurătorului și luând în considerare posibila influență asupra acestuia a achizitorului potențial, autoritatea de supraveghere evaluează dacă calitatea achizitorului potențial, inclusiv capacitatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, este potrivită și adecvată cerințelor stabilite de prezenta lege prin examinarea cumulativă a următoarelor criterii: a) reputația achizitorului potențial; b) calificarea, reputația și experiența oricărei persoane care va activa în calitate de persoană cu funcție de conducere și care deține funcție-cheie după realizarea achiziției propuse; c) soliditatea financiară a achizitorului potențial; d) capacitatea asigurătorului sau reasigurătorului de a respecta normele prudențiale, conform prevederilor legislației, în special a cerinței ca grupul financiar din care va face parte achizitorul potențial să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului de informații între autoritățile competente și

a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă a unei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul prevederilor legislației în domeniu, sau că, prin achiziția propusă, un asemenea risc ar putea crește; f) existența unor motive rezonabile de a suspecta că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o persoană alta decât cea declarată autorității de supraveghere. (2) Autoritatea de supraveghere examinează corespunderea criteriilor stabilite la alin.(1) și eliberează avizul prealabil în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data depunerii cererii achizitorului potențial și a tuturor documentelor aferente. (3) În cursul termenului de examinare, dar nu mai târziu de 10 zile până la expirarea acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite, în scris, documente și/sau informații suplimentare necesare pentru finalizarea examinării. (4) Termenul de examinare se suspendă între data solicitării de documente și/sau informații de către autoritatea de supraveghere și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Suspendarea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de către autoritatea de supraveghere în vederea completării documentelor sau clarificării informațiilor sunt la discreția acesteia, dar nu pot conduce la suspendarea repetată a termenului de examinare.	examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1); b) nu există o stratificare excesivă a acționariatului (de la achizitorul potențial până la beneficiarul efectiv sînt mai mult de 3 niveluri); c) informațiile și documentele furnizate de achizitorul potențial sînt complete și/sau nu conțin date eronate. d) nu suspectează că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decât cea declarată acesteia în cadrul solicitării. (1³) Autoritatea de supraveghere nu poate impune nicio condiție prealabilă privind nivelul deținerii care trebuie să fie achiziționată și nici nu poate evalua achiziția propusă din punctul de vedere al necesităților economice ale pieței. (1⁴) Criteriile și condițiile prevăzute la alin.(1), (1¹) și (1²), elementele care se au în vedere la evaluarea îndeplinirii acestora, lista de informații și documente pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere. Informațiile și documentele solicitate sînt proporționale și adaptate naturii achizitorului potențial/dobînditorului și achiziției propuse/dobîndirii. Autoritatea de supraveghere nu solicită informații care nu prezintă relevanță din perspectiva unei evaluări prudențiale. (1⁵) Autoritatea de supraveghere poate decide să realizeze evaluarea prevăzută la prezentul articol numai cu referire la persoana care urmează să dețină direct o deținere în	determinarea repartizării competențelor între aceste autorități; e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă a unei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul prevederilor legislației în domeniu, sau că, prin achiziția propusă, un asemenea risc ar putea crește; f) existența unor motive rezonabile de a suspecta că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o persoană alta decât cea declarată autorității de supraveghere. g) să nu fie acționar sau asociat al unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări; h) în cazul persoanei fizice, să nu aibă antecedente penale și să dispună de capacitate deplină de exercițiu. (1¹) La examinarea solicitării și a informațiilor prevăzute pentru dobînditorul unei dețineri inferioare celei calificate în situațiile prevăzute la art.30 alin.(1) lit.b)–c) în vederea asigurării unei transparențe în cadrul acestor tranzacții, autoritatea de supraveghere evaluează adecvarea dobînditorului prin examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1) lit.a), e) și f) cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1²) și alin. (7) din prezentul articol. (1²) Autoritatea de supraveghere va elibera avizul prealabil doar dacă:

(5) În cazul în care achizitorul potențial este stabilit într-un stat terț sau face obiectul unor reglementări ale statului terț, autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada de suspendare menționată la alin.(4) cu până la 30 de zile lucrătoare. (6) Lista documentelor și/sau informațiile necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (7) În cazul în care avizul prealabil este solicitat pentru două sau mai multe participații calificate care vizează același asigurător sau reasigurător, autoritatea de supraveghere asigură un tratament nediscriminatoriu tuturor achizitorilor potențiali. (8) Orice deținător, direct sau indirect, de participație calificată în capitalul social al unui asigurător sau al unui reasigurător este obligat să prezinte, la cererea autorității de supraveghere, documentele și/sau informațiile aferente activității sale, inclusiv situațiile financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și documentele și/sau informațiile necesare pentru efectuarea evaluării prudențiale, în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere. În cazul unor circumstanțe care comportă suspiciuni întemeiate, prevederile prezentului alineat se aplică oricărui deținător, indiferent de cota de	capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare și la beneficiarul efectiv al acesteia.”; alineatele (2) – (6), (8) și (9) se abrogă.	a) este pe deplin convinsă că calitatea achizitorului potențial, inclusiv soliditatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, este potrivită și adecvată prin examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1); b) nu există o stratificare excesivă a acționariatului (de la achizitorul potențial până la beneficiarul efectiv sînt mai mult de 3 niveluri); c) informațiile și documentele furnizate de achizitorul potențial sînt complete și/sau nu conțin date eronate. d) nu suspectează că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decît cea declarată acesteia în cadrul solicitării. (1³) Autoritatea de supraveghere nu poate impune nicio condiție prealabilă privind nivelul deținerii care trebuie să fie achiziționată și nici nu poate evalua achiziția propusă din punctul de vedere al necesităților economice ale pieței. (1⁴) Criteriile și condițiile prevăzute la alin.(1), (1¹) și (1²), elementele care se au în vedere la evaluarea îndeplinirii acestora, lista de informații și documente pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere. Informațiile și documentele solicitate sînt proporționale și adaptate naturii achizitorului potențial/dobînditorului și achiziției propuse/dobîndirii. Autoritatea de

participare pe care o are în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului.

(9) În cazul în care deținătorul, direct sau indirect, de participație calificată în capitalul social nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere privind calitatea acționariatului unui asigurător sau reasigurător ori exercită asupra asigurătorului sau reasigurătorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și corectă a acestuia, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestor situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asigurătorului sau reasigurătorului, administratorilor acestuia, deținătorului, direct sau indirect, de participație calificată în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului și beneficiarului efectiv al acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul:

a) să retragă avizul prealabil acordat, devenind incidente prevederile art.30;

b) să dispună suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare, a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, a dreptului de a propune candidați pentru

supraveghere nu solicită informații care nu prezintă relevanță din perspectiva unei evaluări prudențiale.

(1⁵) Autoritatea de supraveghere poate decide să realizeze evaluarea prevăzută la prezentul articol numai cu referire la persoana care urmează să dețină direct o deținere în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare și la beneficiarul efectiv al acesteia.

~~(2) Autoritatea de supraveghere examinează corespunderea criteriilor stabilite la alin.(1) și eliberează avizul prealabil în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data depunerii cererii achizitorului potențial și a tuturor documentelor aferente.~~

~~(3) În cursul termenului de examinare, dar nu mai târziu de 10 zile până la expirarea acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite, în scris, documente și/sau informații suplimentare necesare pentru finalizarea examinării.~~

~~(4) Termenul de examinare se suspendă între data solicitării de documente și/sau informații de către autoritatea de supraveghere și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Suspendarea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de către autoritatea de supraveghere în vederea completării documentelor sau clarificării informațiilor sunt la discreția acesteia, dar nu~~

funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al comitetului de audit, precum și a dreptului de a primi dividende; c) să dispună înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținute; d) să instituie administrarea specială.		~~pot conduce la suspendarea repetată a termenului de examinare.~~ ~~(5) În cazul în care achizitorul potențial este stabilit într-un stat terț sau face obiectul unor reglementări ale statului terț, autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada de suspendare menționată la alin.(4) cu până la 30 de zile lucrătoare.~~ ~~(6) Lista documentelor și/sau informațiile necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere.~~ (7) În cazul în care avizul prealabil este solicitat pentru două sau mai multe participații calificate care vizează același asigurător sau reasigurător, autoritatea de supraveghere asigură un tratament nediscriminatoriu tuturor achizitorilor potențiali. ~~(8) Orice deținător, direct sau indirect, de participație calificată în capitalul social al unui asigurător sau al unui reasigurător este obligat să prezinte, la cererea autorității de supraveghere, documentele și/sau informațiile aferente activității sale, inclusiv situațiile financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și documentele și/sau informațiile necesare pentru efectuarea evaluării prudentiale, în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere. În cazul unor circumstanțe care comportă suspiciuni întemeiate, prevederile~~

		prezentului alineat se aplică oricărui deținător, indiferent de cota de participare pe care o are în capitalul social al asiguratorului sau al reasiguratorului. (9) În cazul în care deținătorul, direct sau indirect, de participație calificată în capitalul social nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere privind calitatea acționariatului unui asigurator sau reasigurator ori exercită asupra asiguratorului sau reasiguratorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și corectă a acestuia, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestor situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asiguratorului sau reasiguratorului, administratorilor acestuia, deținătorului, direct sau indirect, de participație calificată în capitalul social al asiguratorului sau al reasiguratorului și beneficiarului efectiv al acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul: a) să retragă avizul prealabil acordat, devenind incidente prevederile art.30; b) să dispună suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor

		~~corespunzătoare, a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al comitetului de audit, precum și a dreptului de a primi dividende;~~ ~~e) să dispună înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținute;~~ ~~d) să instituie administrarea specială.~~
	9. Legea se completează cu articolele 31¹ – 31⁷ cu următorul cuprins: „Articolul 31¹. Notificarea înstrăinării sau reducerii participației calificate Orice persoană fizică sau juridică care a decis să înstrăineze, direct ori indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau să își reducă participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii în capitalul social să se situeze sub nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% sau astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare în cauză să înceteze să mai fie o filială a persoanei respective trebuie să notifice în prealabil, în scris, autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare în legătură cu această decizie, conform actelor normative emise în acest sens. Pentru calculul drepturilor de vot se au în vedere actele normative emise de autoritatea de supraveghere în temeiul art. 30 alin. (7).	Articolul 31¹. Notificarea înstrăinării sau reducerii participației calificate Orice persoană fizică sau juridică care a decis să înstrăineze, direct ori indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau să își reducă participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii în capitalul social să se situeze sub nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% sau astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare în cauză să înceteze să mai fie o filială a persoanei respective trebuie să notifice în prealabil, în scris, autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare în legătură cu această decizie, conform actelor normative emise în acest sens. Pentru calculul drepturilor de vot se au în vedere actele normative emise de autoritatea de supraveghere în temeiul art. 30 alin. (7).

	Articolul 31². Informări subsecvente (1) Asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să identifice și să informeze autoritatea de supraveghere, de îndată ce ia cunoștință, despre: a) orice achiziție sau înstrăinare, directă sau indirectă, inclusiv de către beneficiarul efectiv, a deținerilor în capitalul ei care depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% și 50% sau ca urmare a căreia societatea de asigurare sau de reasigurare devine filială, respectiv se situează sub nivelurile menționate; b) și/sau despre orice dobândire/achiziție în situațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. b) – c); c) precum și despre orice fapte sau circumstanțe care generează suspiciunea că asemenea dobândire/achiziție sau înstrăinare a avut loc fără respectarea prezentei legi și a actelor normative ale autorității de supraveghere . (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare este obligată să elaboreze și să dispună de proceduri clare privind cunoașterea deținătorilor direcți și indirecți, inclusiv a beneficiarilor efectivi ai acțiunilor sale și să informeze autoritatea de supraveghere, la solicitarea acesteia, despre identitatea deținătorilor direcți și indirecți de participații calificate, inclusiv a beneficiarului efectiv, și despre nivelul acestor dețineri, conform informațiilor de care dispune, în modul și condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere.	Articolul 31². Informări subsecvente (1) Asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să identifice și să informeze autoritatea de supraveghere, de îndată ce ia cunoștință, despre: a) orice achiziție sau înstrăinare, directă sau indirectă, inclusiv de către beneficiarul efectiv, a deținerilor în capitalul ei care depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% și 50% sau ca urmare a căreia societatea de asigurare sau de reasigurare devine filială, respectiv se situează sub nivelurile menționate; b) și/sau despre orice dobândire/achiziție în situațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. b) – c); c) precum și despre orice fapte sau circumstanțe care generează suspiciunea că asemenea dobândire/achiziție sau înstrăinare a avut loc fără respectarea prezentei legi și a actelor normative ale autorității de supraveghere . (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare este obligată să elaboreze și să dispună de proceduri clare privind cunoașterea deținătorilor direcți și indirecți, inclusiv a beneficiarilor efectivi ai acțiunilor sale și să informeze autoritatea de supraveghere, la solicitarea acesteia, despre identitatea deținătorilor direcți și indirecți de participații calificate, inclusiv a beneficiarului efectiv, și despre nivelul acestor dețineri, conform informațiilor de care dispune, în modul și

	(3) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiatul efectiv, al unei dețineri în capitalul unui asigurător sau al unui reasigurător prezintă autorității de supraveghere, la cererea acesteia: a) informația aferentă activității sale, inclusiv situațiile financiare anuale, declarațiile de venituri; b) altă informație necesară efectuării investigațiilor sau verificării corespunderii criteriilor de la art. 31 alin. (1), în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere. Orice deținător direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al unei dețineri în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare prezintă acestei societăți de asigurare sau de reasigurare, la solicitarea acesteia: a) informația cu privire la identitatea sa și a persoanelor sale afiliate; b) precum și informația cu privire la persoanele cu care acest deținător acționează concertat față de societatea de asigurare sau de reasigurare dată. (4) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiar efectiv, este obligat să notifice autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare despre efectuarea achiziției/dobândirii pentru care a obținut avizul prealabil în temeiul art. 30 alin. (1), în termen de 10 zile de la data efectuării acesteia.	condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere. (3) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiatul efectiv, al unei dețineri în capitalul unui asigurător sau al unui reasigurător prezintă autorității de supraveghere, la cererea acesteia: a) informația aferentă activității sale, inclusiv situațiile financiare anuale, declarațiile de venituri; b) altă informație necesară efectuării investigațiilor sau verificării corespunderii criteriilor de la art. 31 alin. (1), în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere. Orice deținător direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al unei dețineri în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare prezintă acestei societăți de asigurare sau de reasigurare, la solicitarea acesteia: a) informația cu privire la identitatea sa și a persoanelor sale afiliate; b) precum și informația cu privire la persoanele cu care acest deținător acționează concertat față de societatea de asigurare sau de reasigurare dată. (4) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiar efectiv, este obligat să notifice autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare despre efectuarea achiziției/dobândirii pentru

	(5) Autoritatea de supraveghere trebuie să fie informată despre orice acord, indiferent de forma în care a fost încheiat, care are drept obiect sau efect: a) exercitarea concertată a dreptului de vot în cadrul adunărilor generale ale acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare sau în cadrul adunărilor generale ale persoanelor care exercită controlul asupra societății de asigurare sau de reasigurare; b) activitatea concertată în cadrul administrării societății de asigurare sau de reasigurare sau a persoanelor care exercită controlul asupra acesteia; c) exercitarea dreptului de a desemna majoritatea membrilor organului de conducere al societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor care exercită controlul asupra acesteia. (6) Obligația prevăzută la alin.(5) revine participanților la acord și organului de conducere a societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor la care acest acord se referă, urmând a fi executată în termen de 5 zile lucrătoare de la semnarea acordului sau, dacă acordul nu este încheiat în formă scrisă, din data la care devin cunoscute circumstanțele care relevă existența acestuia. (7) Autoritatea de supraveghere asigură urmărirea respectării în mod permanent a cerințelor prevăzute la art. 31 și poate solicita, în acest sens, de la societatea de asigurare sau de	care a obținut avizul prealabil în temeiul art. 30 alin. (1), în termen de 10 zile de la data efectuării acesteia. (5) Autoritatea de supraveghere trebuie să fie informată despre orice acord, indiferent de forma în care a fost încheiat, care are drept obiect sau efect: a) exercitarea concertată a dreptului de vot în cadrul adunărilor generale ale acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare sau în cadrul adunărilor generale ale persoanelor care exercită controlul asupra societății de asigurare sau de reasigurare; b) activitatea concertată în cadrul administrării societății de asigurare sau de reasigurare sau a persoanelor care exercită controlul asupra acesteia; c) exercitarea dreptului de a desemna majoritatea membrilor organului de conducere al societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor care exercită controlul asupra acesteia. (6) Obligația prevăzută la alin.(5) revine participanților la acord și organului de conducere a societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor la care acest acord se referă, urmând a fi executată în termen de 5 zile lucrătoare de la semnarea acordului sau, dacă acordul nu este încheiat în formă scrisă, din data la care devin cunoscute circumstanțele care relevă existența acestuia.

	reasigurare și/sau de la orice deținător, direct și/sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv de participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare, orice informații pe care le consideră necesare, de asemenea poate aplica societăților de asigurare sau de reasigurare, conducătorilor acesteia și deținătorului, direct și indirect, inclusiv beneficiarului efectiv, al unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare măsuri de supraveghere corespunzătoare, conform prezentei legi. (8) Informațiile prezentate conform acestui articol pot fi verificate de autoritatea de supraveghere în condițiile art. 31⁷.	(7) Autoritatea de supraveghere asigură urmărirea respectării în mod permanent a cerințelor prevăzute la art. 31 și poate solicita, în acest sens, de la societatea de asigurare sau de reasigurare și/sau de la orice deținător, direct și/sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv de participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare, orice informații pe care le consideră necesare, de asemenea poate aplica societăților de asigurare sau de reasigurare, conducătorilor acesteia și deținătorului, direct și indirect, inclusiv beneficiarului efectiv, al unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare măsuri de supraveghere corespunzătoare, conform prezentei legi. (8) Informațiile prezentate conform acestui articol pot fi verificate de autoritatea de supraveghere în condițiile art. 31⁷.
	Articolul 31³. Nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului (1) În cazul în care deținătorul, direct sau indirect, al unei participații calificate, inclusiv beneficiarul efectiv nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unui asigurător sau reasigurător sau exercită asupra asigurătorului sau reasigurătorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și sănătoasă a asigurătorului sau reasigurătorului,	Articolul 31³. Nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului (1) În cazul în care deținătorul, direct sau indirect, al unei participații calificate, inclusiv beneficiarul efectiv nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unui asigurător sau reasigurător sau exercită asupra asigurătorului sau reasigurătorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și sănătoasă

	precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al acestuia, nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv sau în cazul în care autoritatea de supraveghere constată acțiunea concertată a acționarilor cu participație calificată fără avizul prealabil al acesteia, autoritatea de supraveghere poate dispune următoarele măsuri și sancțiuni, inclusiv în mod cumulativ: a) să retragă avizul prealabil acordat în temeiul art.30; b) să dispună suspendarea exercitării: - drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare; - a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor; - a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi; - a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății; al organului executiv și al comitetului de audit; -a dreptului de a primi dividende; c) să dispună înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținute, în condițiile alin.(3) și (4) din prezentul articol; d) să instituie administrarea specială; e) să aplice alte măsuri și/sau sancțiuni conform prevederilor prezentei legi. (2) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la art. 30 alin. (2) și la alin. (1)	a asiguratorului sau reasiguratorului, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al acestuia, nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv sau în cazul în care autoritatea de supraveghere constată acțiunea concertată a acționarilor cu participație calificată fără avizul prealabil al acesteia, autoritatea de supraveghere poate dispune următoarele măsuri și sancțiuni, inclusiv în mod cumulativ: a) să retragă avizul prealabil acordat în temeiul art.30; b) să dispună suspendarea exercitării: - drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare; - a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor; - a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi; - a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății; al organului executiv și al comitetului de audit; -a dreptului de a primi dividende; c) să dispună înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținute, în condițiile alin.(3) și (4) din prezentul articol; d) să instituie administrarea specială;

	din prezentul articol nu mai pot deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asiguratorului sau al reasiguratorului, respectiv în capitalul social al altor asiguratori sau reasiguratori. (3) În termen de 3 luni de la data retragerii avizului prealabil, deținătorii de participații calificate vizați trebuie să înstrăineze acțiunile. În cazul în care, în cadrul termenului menționat, autorității de supraveghere îi este înaintată o solicitare conform art. 30² de către un nou achizitor potențial/dobânditor cu referire la deținerea pentru care a fost suspendat dreptul de vot conform alin (1), pe perioada de evaluare prevăzută la art. 31, termenul de 3 luni de înstrăinare a acțiunilor se suspendă pe perioada examinării solicitării. (4) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin.(3) sau alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴. Nulitatea sau altă cauză de nevalabilitate a deciziei organului executiv a societății de asigurare sau de reasigurare privind anularea acțiunilor care nu au fost înstrăinate în termenul prevăzut la alin.(3) și privind emiterea de noi acțiuni în același număr și de aceeași clasă sau a deciziei Comisiei Naționale a Pieței Financiare de înregistrare a emiterii de noi acțiuni prevăzute la art. 31⁴ nu atrage invaliditatea și nu afectează în alt mod emiterea de acțiuni astfel efectuată. Dreptul persoanelor vătămate de a cere	e) să aplice alte măsuri și/sau sancțiuni conform prevederilor prezentei legi. (2) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la art. 30 alin. (2) și la alin. (1) din prezentul articol nu mai pot deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asiguratorului sau al reasiguratorului, respectiv în capitalul social al altor asiguratori sau reasiguratori. (3) În termen de 3 luni de la data retragerii avizului prealabil, deținătorii de participații calificate vizați trebuie să înstrăineze acțiunile. În cazul în care, în cadrul termenului menționat, autorității de supraveghere îi este înaintată o solicitare conform art. 30² de către un nou achizitor potențial/dobânditor cu referire la deținerea pentru care a fost suspendat dreptul de vot conform alin (1), pe perioada de evaluare prevăzută la art. 31, termenul de 3 luni de înstrăinare a acțiunilor se suspendă pe perioada examinării solicitării. (4) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin.(3) sau alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴. Nulitatea sau altă cauză de nevalabilitate a deciziei organului executiv a societății de asigurare sau de reasigurare privind anularea acțiunilor care nu au fost înstrăinate în termenul prevăzut la alin.(3) și privind emiterea de noi acțiuni în același număr și de aceeași clasă sau a deciziei Comisiei Naționale

	emitentului deciziei repararea prejudiciului rămâne neafectat. (5) Fostului deținător de participație în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare, ale cărui acțiuni au fost anulate potrivit dispozițiilor alin.(4) și a cărui creanță rezultantă din această anulare nu a fost onorată, precum și persoanelor afiliate acestuia, în procesul de rezoluție și în procesul de lichidare silită li se va aplica tratamentul aplicabil acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare și persoanelor afiliate acestora. (6) Autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de 3 luni prevăzut la art.30 alin.(4), art.30¹ alin.(4) și la alin.(3) din prezentul articol cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, în cazul în care: a) prelungirea este necesară în vederea neadmiterii periclitării stabilității financiare; b) există un interes public în a dispune prelungirea; c) a fost identificat de către societatea de asigurare sau de reasigurare ori autoritatea de supraveghere, în baza notificării achizitorului potențial/dobânditorului de acțiuni în modul prevăzut de actele normative ale autorității de supraveghere, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial/dobânditor al acțiunilor expuse spre vânzare, al cărui caracter potrivit și adecvat nu comportă suspiciuni întemeiate la data emiterii deciziei de prelungire.	a Pieței Financiare de înregistrare a emiterii de noi acțiuni prevăzute la art. 31⁴ nu atrage invaliditatea și nu afectează în alt mod emiterea de acțiuni astfel efectuată. Dreptul persoanelor vătămate de a cere emitentului deciziei repararea prejudiciului rămâne neafectat. (5) Fostului deținător de participație în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare, ale cărui acțiuni au fost anulate potrivit dispozițiilor alin.(4) și a cărui creanță rezultantă din această anulare nu a fost onorată, precum și persoanelor afiliate acestuia, în procesul de rezoluție și în procesul de lichidare silită li se va aplica tratamentul aplicabil acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare și persoanelor afiliate acestora. (6) Autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de 3 luni prevăzut la art.30 alin.(4), art.30¹ alin.(4) și la alin.(3) din prezentul articol cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, în cazul în care: a) prelungirea este necesară în vederea neadmiterii periclitării stabilității financiare; b) există un interes public în a dispune prelungirea; c) a fost identificat de către societatea de asigurare sau de reasigurare ori autoritatea de supraveghere, în baza notificării achizitorului potențial/dobânditorului de acțiuni în modul prevăzut de actele normative ale autorității de

	(7) Autoritatea de supraveghere informează societatea de asigurare sau de reasigurare și deținătorii de participații calificate vizați cu privire la prelungirea termenului conform alin.(6) până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor.	supraveghere, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial/dobânditor al acțiunilor expuse spre vânzare, al cărui caracter potrivit și adecvat nu comportă suspiciuni întemeiate la data emiterii deciziei de prelungire. (7) Autoritatea de supraveghere informează societatea de asigurare sau de reasigurare și deținătorii de participații calificate vizați cu privire la prelungirea termenului conform alin.(6) până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor.
	Articolul 31⁴. Procedura de anulare, emitere, vânzare, achiziționare și convertire a acțiunilor deținute cu nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului (1) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la art. 30 alin.(4) sau în termenul de prelungire prevăzut la art. 31³ alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, organul executiv al asigurătorului sau al reasigurătorului, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, în termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat deținătorilor de acțiuni pentru vânzarea acțiunilor asigurătorului sau reasigurătorului, va emite și va depune la Comisia Națională a Pieței Financiare decizia privind anularea acestor acțiuni și emiterea suplimentară de acțiuni în același număr și de aceeași clasă.	Articolul 31⁴. Procedura de anulare, emitere, vânzare, achiziționare și convertire a acțiunilor deținute cu nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului (1) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la art. 30 alin.(4) sau în termenul de prelungire prevăzut la art. 31³ alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, organul executiv al asigurătorului sau al reasigurătorului, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, în termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat deținătorilor de acțiuni pentru vânzarea acțiunilor asigurătorului sau reasigurătorului, va emite și va depune la Comisia Națională a Pieței Financiare decizia privind anularea acestor

	(2) Decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului va conține inclusiv informația privind prețul de vânzare a acțiunilor nou-emise și modul de determinare a acestuia, termenul de expunere a acțiunilor spre vânzare și condițiile în care prețul inițial poate fi modificat, cu respectarea prevederilor alin. (8). (3) Comisia Națională a Pieței Financiare emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate și înregistrării acțiunilor din emisia suplimentară în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii la Comisia Națională a Pieței Financiare a deciziei conform alin.(1), cu anexarea documentelor aferente înregistrării emisiunii de acțiuni, stabilite de actul normativ al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (4) În termen de 3 zile de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin.(3), depozitarul central, care ține evidența deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile art. 30 alin.(2), în temeiul deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului și al deciziei Comisia Națională a Pieței Financiare, va asigura efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul asigurătorului sau reasigurătorului. Acțiunile nou-emise rămân înscrise în contul acestuia până la vânzarea și/sau anularea acestora. Asigurătorul sau reasigurătorul nu poate efectua operațiuni prin care ar obține	acțiuni și emiterea suplimentară de acțiuni în același număr și de aceeași clasă. (2) Decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului va conține inclusiv informația privind prețul de vânzare a acțiunilor nou-emise și modul de determinare a acestuia, termenul de expunere a acțiunilor spre vânzare și condițiile în care prețul inițial poate fi modificat, cu respectarea prevederilor alin. (8). (3) Comisia Națională a Pieței Financiare emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate și înregistrării acțiunilor din emisia suplimentară în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii la Comisia Națională a Pieței Financiare a deciziei conform alin.(1), cu anexarea documentelor aferente înregistrării emisiunii de acțiuni, stabilite de actul normativ al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (4) În termen de 3 zile de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin.(3), depozitarul central, care ține evidența deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile art. 30 alin.(2), în temeiul deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului și al deciziei Comisia Națională a Pieței Financiare, va asigura efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul

	dreptul de proprietate asupra acțiunilor nou-emise și înscrise în contul său, altele decât cele prevăzute de prezentul articol. Acțiunile nou-emise și înscrise în contul asigurătorului sau reasigurătorului până la vânzarea acestora, conform prezentului articol, sunt acțiuni fără drept de vot aflate în circulație, nu oferă dreptul de primire a dividendelor și a unei părți din bunurile societății în cazul lichidării acesteia și nu pot constitui un aport la capitalul social al unei societăți comerciale. Acționarii asigurătorului sau reasigurătorului nu au dreptul de preempțiune asupra acțiunilor nou-emise în condițiile prezentului articol. (5) În termen de cel mult 10 zile de la data efectuării înscrierilor conform alin.(4), asigurătorul sau reasigurătorul va expune spre vânzare acțiunile nou-emise și va dezvălui public, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital, informația privind situația financiară a asigurătorului sau reasigurătorului pe parcursul ultimilor 3 ani, precum și o descriere a acțiunilor expuse spre vânzare. (6) Termenul de vânzare a acțiunilor nou-emise de către asigurător sau reasigurător nu va depăși 3 luni de la data expunerii acestora spre vânzare, cu excepția indicată la alin.(7). (7) La cererea societății de asigurare sau de reasigurare, autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de 3 luni, prevăzut la alin. (6) din prezentul articol, cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 6 ori.	asigurătorului sau reasigurătorului. Acțiunile nou-emise rămân înscrise în contul acestuia până la vânzarea și/sau anularea acestora. Asigurătorul sau reasigurătorul nu poate efectua operațiuni prin care ar obține dreptul de proprietate asupra acțiunilor nou-emise și înscrise în contul său, altele decât cele prevăzute de prezentul articol. Acțiunile nou-emise și înscrise în contul asigurătorului sau reasigurătorului până la vânzarea acestora, conform prezentului articol, sunt acțiuni fără drept de vot aflate în circulație, nu oferă dreptul de primire a dividendelor și a unei părți din bunurile societății în cazul lichidării acesteia și nu pot constitui un aport la capitalul social al unei societăți comerciale. Acționarii asigurătorului sau reasigurătorului nu au dreptul de preempțiune asupra acțiunilor nou-emise în condițiile prezentului articol. (5) În termen de cel mult 10 zile de la data efectuării înscrierilor conform alin.(4), asigurătorul sau reasigurătorul va expune spre vânzare acțiunile nou-emise și va dezvălui public, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital, informația privind situația financiară a asigurătorului sau reasigurătorului pe parcursul ultimilor 3 ani, precum și o descriere a acțiunilor expuse spre vânzare. (6) Termenul de vânzare a acțiunilor nou-emise de către asigurător sau reasigurător nu va depăși 3 luni de la data expunerii

	Cererea de prelungire a termenului de vânzare a acțiunilor nou-emise de către societatea de asigurare sau de reasigurare este înaintată cu 10 zile lucrătoare înainte de expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise. Prelungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea ori în cazul în care a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vânzare, a cărui calitate este potrivită și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul adoptării deciziei de prelungire. Autoritatea de supraveghere va informa asigurătorul sau reasigurătorul și deținătorul de participație calificată cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise (8) Prețul inițial de expunere spre vânzare a acțiunilor asigurătorului sau reasigurătorului va fi stabilit în următoarele condiții: a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art.23 alin.(2) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital, cu aplicarea alin.(7) din același articol pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital; b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acțiunilor, rezultată dintr-o	acestora spre vânzare, cu excepția indicată la alin.(7). (7) La cererea societății de asigurare sau de reasigurare, autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de 3 luni, prevăzut la alin. (6) din prezentul articol, cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 6 ori. Cererea de prelungire a termenului de vânzare a acțiunilor nou-emise de către societatea de asigurare sau de reasigurare este înaintată cu 10 zile lucrătoare înainte de expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise. Prelungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea ori în cazul în care a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vânzare, a cărui calitate este potrivită și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul adoptării deciziei de prelungire. Autoritatea de supraveghere va informa asigurătorul sau reasigurătorul și deținătorul de participație calificată cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise (8) Prețul inițial de expunere spre vânzare a acțiunilor asigurătorului sau

	expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare. Determinarea prețului conform lit.b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ținut de către Comisia Națională a Pieței Financiare în modul stabilit de către aceasta. (9) Organul executiv al asigurătorului sau reasigurătorului poate să modifice, prin diminuare, prețul acțiunilor nou-emise expuse spre vânzare în intervale de cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30% în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30% până la 50% cu prezentarea argumentelor justificative. (10) Autoritatea de supraveghere urmează a fi notificată cu privire la orice modificare a prețului, în termen de 3 zile, cu dezvăluirea publică a informației respective, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital. (11) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vânzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurător sau reasigurător în acest scop.	reasigurătorului va fi stabilit în următoarele condiții: a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art.23 alin.(2) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital, cu aplicarea alin.(7) din același articol pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital; b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acțiunilor, rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare. Determinarea prețului conform lit.b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ținut de către Comisia Națională a Pieței Financiare în modul stabilit de către aceasta. (9) Organul executiv al asigurătorului sau reasigurătorului poate să modifice, prin diminuare, prețul acțiunilor nou-emise expuse spre vânzare în intervale de cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30% în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste

	Asigurătorul sau reasigurătorul va înregistra mijloacele bănești respective în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente vânzării. (11) În cazul procurării acțiunilor nou-emise se vor respecta prevederile art. 30 alin. (1) lit. a). (12) Societățile de investiții vor informa imediat asigurătorul sau reasigurătorul despre persoanele care au procurat acțiunile nou-emise. Lista acestor persoane urmează a fi prezentată de către asigurător sau reasigurător autorității de supraveghere în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vânzare. (13) Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului, acțiunile nou-emise nu au fost vândute sau au fost vândute parțial, cele care nu au fost vândute urmează a fi răscumpărate și anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social. Prețul de răscumpărare a acțiunilor nevândute este ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9). (14) În cazul în care, în rezultatul emiterii deciziei de răscumpărare a acțiunilor nevândute și de reducere a capitalului social conform alin.(13),	limita de 30% până la 50% cu prezentarea argumentelor justificative. (10) Autoritatea de supraveghere urmează a fi notificată cu privire la orice modificare a prețului, în termen de 3 zile, cu dezvăluirea publică a informației respective, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital. (11) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vânzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurător sau reasigurător în acest scop. Asigurătorul sau reasigurătorul va înregistra mijloacele bănești respective în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente vânzării. (11) În cazul procurării acțiunilor nou-emise se vor respecta prevederile art. 30 alin. (1) lit. a). (12) Societățile de investiții vor informa imediat asigurătorul sau reasigurătorul despre persoanele care au procurat acțiunile nou-emise. Lista acestor persoane urmează a fi prezentată de către asigurător sau reasigurător autorității de supraveghere în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vânzare. (13) Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al asigurătorului sau

	asigurătorul sau reasigurătorul nu se încadrează în cerințele prudențiale privind indicatorii de lichiditate și solvabilitate, autoritatea de supraveghere retrage licența eliberată acestuia fără aplicarea procesului de lichidare silită, dacă nu este temei pentru declanșarea procesului de insolvență. Despre retragerea licenței se comunică, în scris, în aceeași zi, asigurătorului sau reasigurătorului și Serviciului Fiscal de Stat. În cazul în care, în termen de 45 de zile de la retragerea licenței, adunarea generală a acționarilor nu a luat decizia de lichidare benevolă sau de reorganizare a asigurătorului sau reasigurătorului, autoritatea de supraveghere inițiază procesul de lichidare silită a acestuia. (15) În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului privind reducerea capitalului social prin anularea acțiunilor răscumpărate, acesta prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele stabilite prin actul normativ al acesteia pentru înregistrarea modificărilor aferente reducerii capitalului social. La răscumpărarea acțiunilor nevândute, asigurătorul sau reasigurătorul achită foștilor deținători ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente răscumpărării și anulării.	reasigurătorului, acțiunile nou-emise nu au fost vândute sau au fost vândute parțial, cele care nu au fost vândute urmează a fi răscumpărate și anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social. Prețul de răscumpărare a acțiunilor nevândute este ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9). (14) În cazul în care, în rezultatul emiterii deciziei de răscumpărare a acțiunilor nevândute și de reducere a capitalului social conform alin.(13), asigurătorul sau reasigurătorul nu se încadrează în cerințele prudențiale privind indicatorii de lichiditate și solvabilitate, autoritatea de supraveghere retrage licența eliberată acestuia fără aplicarea procesului de lichidare silită, dacă nu este temei pentru declanșarea procesului de insolvență. Despre retragerea licenței se comunică, în scris, în aceeași zi, asigurătorului sau reasigurătorului și Serviciului Fiscal de Stat. În cazul în care, în termen de 45 de zile de la retragerea licenței, adunarea generală a acționarilor nu a luat decizia de lichidare benevolă sau de reorganizare a asigurătorului sau reasigurătorului, autoritatea de supraveghere inițiază procesul de lichidare silită a acestuia.

	Anularea acțiunilor răscumpărate și reducerea capitalului social al asigurătorului sau al reasigurătorului se efectuează numai după obținerea permisiunii autorității de supraveghere pentru distribuirea capitalului și a avizului, în cazul acționarilor care vor deține, ca urmare a distribuirii, participații calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere. (16) În cazul instituirii administrării speciale a asigurătorului sau reasigurătorului, până la expirarea termenelor de vânzare a acțiunilor nou-emise, potrivit alin.(6) și (7), prin derogare de la alin.(9), prețul de expunere spre vânzare se va stabili în condițiile alin.(8). După stabilirea prețului de expunere spre vânzare, potrivit prezentului alineat, autoritatea de supraveghere poate dispune, în condițiile alin.(7), prelungirea termenului de expunere la vânzare cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, cu posibilitatea modificării prețului conform alin.(9). (17) În cazul asigurătorilor sau reasigurătorilor a căror licență a fost retrasă și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vândute în condițiile alin.(6)–(9) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vândute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al societății. În caz de depășire a limitei respective,	(15) În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului privind reducerea capitalului social prin anularea acțiunilor răscumpărate, acesta prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele stabilite prin actul normativ al acesteia pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. La răscumpărarea acțiunilor nevândute, asigurătorul sau reasigurătorul achită foștilor deținători ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente răscumpărării și anulării. Anularea acțiunilor răscumpărate și reducerea capitalului social al asigurătorului sau al reasigurătorului se efectuează numai după obținerea permisiunii autorității de supraveghere pentru distribuirea capitalului și a avizului, în cazul acționarilor care vor deține, ca urmare a distribuirii, participații calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere. (16) În cazul instituirii administrării speciale a asigurătorului sau reasigurătorului, până la expirarea termenelor de vânzare a acțiunilor nou-emise, potrivit alin.(6) și (7),

	organul executiv al societății este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul social al acesteia. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, societatea prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele, stabilite prin actul normativ, pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Societatea de asigurare sau de reasigurare consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători ai acțiunilor care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vânzării și anulării.	prin derogare de la alin.(9), prețul de expunere spre vânzare se va stabili în condițiile alin.(8). După stabilirea prețului de expunere spre vânzare, potrivit prezentului alineat, autoritatea de supraveghere poate dispune, în condițiile alin.(7), prelungirea termenului de expunere la vânzare cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, cu posibilitatea modificării prețului conform alin.(9). (17) În cazul asigurătorilor sau reasigurătorilor a căror licență a fost retrasă și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vândute în condițiile alin.(6)–(9) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vândute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al societății. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al societății este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul social al acesteia. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, societatea prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele, stabilite prin actul normativ, pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Societatea de asigurare sau de reasigurare consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători ai acțiunilor care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, în limita

		maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vânzării și anulării.
	Articolul 31⁵. Exercitarea în mod concertat a drepturilor legate de deținerile/ drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare În sensul art. 30-31, art. 31² și art. 31⁷, sintagmele referitoare la dobândirea, achiziția, obținerea deținerilor / drepturilor de proprietate în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare cuprind inclusiv situațiile în care acționarii unei societăți de asigurare sau de reasigurare își exercită în mod concertat drepturile legate de deținerile / drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare pe care deja le dețin, constituind astfel o participație calificată în capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului sau o deținere care atinge ori depășește nivelul de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului ori astfel încât proporția drepturilor de vot exercitate concertat atinge sau depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului, ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare devine o filială a lor.	Articolul 31⁵. Exercitarea în mod concertat a drepturilor legate de deținerile/ drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare În sensul art. 30-31, art. 31² și art. 31⁷, sintagmele referitoare la dobândirea, achiziția, obținerea deținerilor / drepturilor de proprietate în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare cuprind inclusiv situațiile în care acționarii unei societăți de asigurare sau de reasigurare își exercită în mod concertat drepturile legate de deținerile / drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare pe care deja le dețin, constituind astfel o participație calificată în capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului sau o deținere care atinge ori depășește nivelul de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului ori astfel încât proporția drepturilor de vot exercitate concertat atinge sau depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asigurătorului sau reasigurătorului, ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare devine o filială a lor.

	Articolul 31⁶. Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor (1) Cu cel puțin 7 zile înainte de ținerea adunării generale a acționarilor, societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor prezintă autorității de supraveghere lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor. (2) În lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor pot fi incluse doar persoanele care dețineau calitate de acționar la data de referință, stabilită conform Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni. (3) Depozitarul central unic al valorilor mobiliare este obligat, cu cel puțin 3 zile înainte de la data desfășurării adunării generale a acționarilor, să informeze societatea de asigurare sau de reasigurare și persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor despre orice modificări survenite în lista acționarilor care are loc după data întocmirii listei acționarilor, cu respectarea cerințelor stabilite la alin. (7). (4) Datele obținute conform alin. (3) se prezintă autorității de supraveghere de către societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor cu cel puțin 2 zile înainte de data desfășurării acesteia. (5) Autoritatea de supraveghere examinează documentele prezentate conform alin. (1) și (4) și transmite Comisiei de înregistrare a	Articolul 31⁶. Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor (1) Cu cel puțin 7 zile înainte de ținerea adunării generale a acționarilor, societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor prezintă autorității de supraveghere lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor. (2) În lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor pot fi incluse doar persoanele care dețineau calitate de acționar la data de referință, stabilită conform Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni. (3) Depozitarul central unic al valorilor mobiliare este obligat, cu cel puțin 3 zile înainte de la data desfășurării adunării generale a acționarilor, să informeze societatea de asigurare sau de reasigurare și persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor despre orice modificări survenite în lista acționarilor care are loc după data întocmirii listei acționarilor, cu respectarea cerințelor stabilite la alin. (7). (4) Datele obținute conform alin. (3) se prezintă autorității de supraveghere de către societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor cu cel puțin 2 zile înainte de data desfășurării acesteia.

	participanților la adunarea generală a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare, precum și societății de asigurare sau de reasigurare sau persoanelor care convoacă adunarea generală a acționarilor, opinia scrisă referitoare la lista acționarilor. (6) Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu este valabilă în absența opiniei scrise a autorității de supraveghere cu privire la aceasta. (7) Lista acționarilor societății de asigurare cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu poate fi modificată în interiorul termenului de 3 zile până la data desfășurării adunării generale a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare.	(5) Autoritatea de supraveghere examinează documentele prezentate conform alin. (1) și (4) și transmite Comisiei de înregistrare a participanților la adunarea generală a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare, precum și societății de asigurare sau de reasigurare sau persoanelor care convoacă adunarea generală a acționarilor, opinia scrisă referitoare la lista acționarilor. (6) Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu este valabilă în absența opiniei scrise a autorității de supraveghere cu privire la aceasta. (7) Lista acționarilor societății de asigurare cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu poate fi modificată în interiorul termenului de 3 zile până la data desfășurării adunării generale a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare.
	Articolul 31⁷. Colaborarea cu alte autorități competente în cadrul evaluării achizitorului potențial/dobânditorului (1) În realizarea evaluării prevăzute la art.31 alin.(1), autoritatea de supraveghere colaborează, prin consultare reciprocă, în toate privințele cu alte autorități competente naționale sau din alte state implicate în cazurile în care achizitorul potențial/dobânditorului este: a) o bancă, o societate de asigurare sau de reasigurare, o societate de investiții, licențiate	Articolul 31⁷. Colaborarea cu alte autorități competente în cadrul evaluării achizitorului potențial/dobânditorului (1) În realizarea evaluării prevăzute la art.31 alin.(1), autoritatea de supraveghere colaborează, prin consultare reciprocă, în toate privințele cu alte autorități competente naționale sau din alte state implicate în cazurile în care achizitorul potențial/dobânditorului este:

	într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea; b) o societate-mamă a unei entități din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau în alt sector al sistemului financiar; c) o persoană fizică sau juridică care controlează o entitate din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea. (2) În sensul prevederilor alin.(1), autoritatea de supraveghere asigură, fără întârziere, schimbul de informații care sînt esențiale și relevante pentru realizarea evaluării cu autoritățile de supraveghere implicate. În calitate de autoritate competentă a societății de asigurare sau de reasigurare vizate de achiziția propusă/dobândirea, autoritatea de supraveghere ia în considerare toate informațiile esențiale furnizate de autoritățile de supraveghere în cauză și poate solicita acestora toate informațiile pe care le consideră relevante pentru realizarea evaluării. Hotărârea autorității de supraveghere cu privire la achiziția propusă/dobândirea trebuie să indice orice opinie sau rezervă exprimată de autoritatea competentă a achizitorului potențial/dobânditorului. (3) Autoritatea de supraveghere poate lua orice măsuri pentru a verifica informațiile/documentele furnizate de achizitorul potențial/dobânditorul în cadrul solicitării cu	a) o bancă, o societate de asigurare sau de reasigurare, o societate de investiții, licențiate într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea; b) o societate-mamă a unei entități din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau în alt sector al sistemului financiar; c) o persoană fizică sau juridică care controlează o entitate din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea. (2) În sensul prevederilor alin.(1), autoritatea de supraveghere asigură, fără întârziere, schimbul de informații care sînt esențiale și relevante pentru realizarea evaluării cu autoritățile de supraveghere implicate. În calitate de autoritate competentă a societății de asigurare sau de reasigurare vizate de achiziția propusă/dobândirea, autoritatea de supraveghere ia în considerare toate informațiile esențiale furnizate de autoritățile de supraveghere în cauză și poate solicita acestora toate informațiile pe care le consideră relevante pentru realizarea evaluării. Hotărârea autorității de supraveghere cu privire la achiziția propusă/dobândirea trebuie să indice orice opinie sau rezervă exprimată de autoritatea competentă a achizitorului potențial/dobânditorului.

	autoritățile competente naționale și din alte state implicate. Autoritățile competente naționale vor furniza informațiile solicitate de autoritatea de supraveghere. (4) Informațiile solicitate în cadrul colaborării trebuie să fie proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial/dobânditorului și a achiziției propuse/dobândirii și să prezinte relevanță din perspectiva unei evaluări prudentiale. (5) Schimbul de informații potrivit prezentului articol poate fi realizat cu sau fără încheierea unor acorduri de colaborare, însă în oricare din aceste situații trebuie să se asigure respectarea prevederilor art. 120.”	(3) Autoritatea de supraveghere poate lua orice măsuri pentru a verifica informațiile/documentele furnizate de achizitorul potențial/dobânditorul în cadrul solicitării cu autoritățile competente naționale și din alte state implicate. Autoritățile competente naționale vor furniza informațiile solicitate de autoritatea de supraveghere. (4) Informațiile solicitate în cadrul colaborării trebuie să fie proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial/dobânditorului și a achiziției propuse/dobândirii și să prezinte relevanță din perspectiva unei evaluări prudentiale. (5) Schimbul de informații potrivit prezentului articol poate fi realizat cu sau fără încheierea unor acorduri de colaborare, însă în oricare din aceste situații trebuie să se asigure respectarea prevederilor art. 120.”
Articolul 35. Organele de conducere ale societății de asigurare sau de reasigurare (1) În sensul prezentei legi, organele de conducere ale asigurătorului sau reasigurătorului sunt reprezentate de consiliul societății și de organul executiv. (2) Membrii consiliului societății și ai organului executiv sunt responsabili de conformarea societății de asigurare sau de reasigurare prevederilor prezentei legi și ale altor acte normative. Membrii organului de conducere vor ocupa o funcție și vor exercita atribuții doar	10. Articolul 35: la alineatul (5), prima propoziție va avea următorul cuprins: „Persoanele alese/numite/realese în funcție de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv adjuncții și/sau persoanele care asigură interimatul funcției trebuie să fie aprobate de către autoritatea de supraveghere înainte de începerea exercitării responsabilităților.”; cuvintele „Persoanele propuse” se substituie cu cuvintele „Persoanele alese/numite”;	Articolul 35. Organele de conducere ale societății de asigurare sau de reasigurare (1) În sensul prezentei legi, organele de conducere ale asigurătorului sau reasigurătorului sunt reprezentate de consiliul societății și de organul executiv. (2) Membrii consiliului societății și ai organului executiv sunt responsabili de conformarea societății de asigurare sau de reasigurare prevederilor prezentei legi și ale altor acte normative. Membrii organului de conducere vor ocupa o funcție și vor exercita

în cadrul unui singur participant profesionist pe piața asigurărilor. (3) Membrii organelor de conducere trebuie să dispună de o bună reputație, de cunoștințe, de aptitudini și experiență adecvate pentru a fi în măsură să înțeleagă activitățile desfășurate de asigurător sau de reasigurător, inclusiv principalele riscuri ale acestora, și să se pronunțe în deplină cunoștință de cauză cu privire la toate aspectele asupra cărora trebuie să decidă potrivit competențelor lor. (4) Nu pot fi membri ai consiliului societății sau ai organului executiv ori sunt decăzuți din drepturi, în cazul în care au fost aleși, dacă: a) sunt sau urmează să devină membri ai consiliului societății sau ai organului executiv în cadrul a doi sau mai mulți asigurători sau reasigurători din Republica Moldova, cu excepția cazurilor în care aceștia fac parte din cadrul aceluiași grup; b) li s-a retras aprobarea autorității de supraveghere, acordată conform prezentei legi; c) sunt supuși unei măsuri de ocrotire judiciară. (5) Numirea în funcție a membrilor consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv a persoanelor interimare/realese în funcțiile respective, se aprobă, în prealabil, de către autoritatea de supraveghere. Responsabilitățile membrilor organelor de conducere nu pot fi transmise altor persoane. Persoanele propuse în funcția de membri ai	la alineatul (6), cuvântul „confirmarea” se substituie cu cuvântul „aprobarea”; la alineatul (10) litera d), textul „art. 30” se substituie cu „art. 31⁴”; se completează cu alineatul (13) cu următorul cuprins: „(13) În sensul alin.(3), (6), (7), criteriile, lista documentelor și informațiile pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere.	atribuții doar în cadrul unui singur participant profesionist pe piața asigurărilor. (3) Membrii organelor de conducere trebuie să dispună de o bună reputație, de cunoștințe, de aptitudini și experiență adecvate pentru a fi în măsură să înțeleagă activitățile desfășurate de asigurător sau de reasigurător, inclusiv principalele riscuri ale acestora, și să se pronunțe în deplină cunoștință de cauză cu privire la toate aspectele asupra cărora trebuie să decidă potrivit competențelor lor. (4) Nu pot fi membri ai consiliului societății sau ai organului executiv ori sunt decăzuți din drepturi, în cazul în care au fost aleși, dacă: a) sunt sau urmează să devină membri ai consiliului societății sau ai organului executiv în cadrul a doi sau mai mulți asigurători sau reasigurători din Republica Moldova, cu excepția cazurilor în care aceștia fac parte din cadrul aceluiași grup; b) li s-a retras aprobarea autorității de supraveghere, acordată conform prezentei legi; c) sunt supuși unei măsuri de ocrotire judiciară. (5) Persoanele alese/numite/realese în funcție de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv adjuncții și/sau persoanele care asigură interimatul funcției trebuie să fie aprobate de către autoritatea de supraveghere înainte de începerea exercitării responsabilităților. Responsabilitățile

consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv persoanele interimare/realese în funcțiile respective pentru un termen nou, încep să-și exercite funcția doar după aprobarea acestora de către autoritatea de supraveghere. (6) Pentru confirmarea de către autoritatea de supraveghere a persoanelor alese în calitate de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să înainteze cererea cu setul de documente conform actelor normative ale autorității de supraveghere. Membrii organului executiv trebuie să fie angajați cu durată deplină a timpului de muncă în cadrul asigurătorului sau reasigurătorului. (7) În cazul în care niciunul dintre membrii consiliului societății și ai organului executiv propuși spre aprobare nu este cetățean al Republicii Moldova, se prezintă documentele necesare care să demonstreze că cel puțin unul dintre aceștia cunoaște limba română. (8) Consiliul societății îndeplinește rolul de supraveghere și monitorizare a procesului decizional de conducere și este responsabil de activitatea asigurătorului sau a reasigurătorului, per ansamblu, și de stabilitatea financiară a acestuia. (9) Consiliul societății are următoarele atribuții principale: a) exercită supravegherea efectivă și eficientă a organului executiv;		membrilor organelor de conducere nu pot fi transmise altor persoane. Persoanele alese/numite în funcția de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv persoanele interimare/realese în funcțiile respective pentru un termen nou, încep să-și exercite funcția doar după aprobarea acestora de către autoritatea de supraveghere. (6) Pentru aprobarea de către autoritatea de supraveghere a persoanelor alese în calitate de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să înainteze cererea cu setul de documente conform actelor normative ale autorității de supraveghere. Membrii organului executiv trebuie să fie angajați cu durată deplină a timpului de muncă în cadrul asigurătorului sau reasigurătorului. (7) În cazul în care niciunul dintre membrii consiliului societății și ai organului executiv propuși spre aprobare nu este cetățean al Republicii Moldova, se prezintă documentele necesare care să demonstreze că cel puțin unul dintre aceștia cunoaște limba română. (8) Consiliul societății îndeplinește rolul de supraveghere și monitorizare a procesului decizional de conducere și este responsabil de activitatea asigurătorului sau a reasigurătorului, per ansamblu, și de stabilitatea financiară a acestuia.

b) raportează, cel puțin o dată pe an, adunării generale a acționarilor cu privire la activitatea de supraveghere desfășurată; c) analizează în mod critic, dezbate și discută, într-o manieră constructivă, propunerile, explicațiile și informațiile furnizate de către membrii organului executiv, având posibilitatea de a se opune deciziilor acestora; d) monitorizează și evaluează periodic eficacitatea activității, inclusiv principiile de guvernantă ale asigurătorului sau reasigurătorului, și adoptă măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe; e) decide cu privire la stabilirea unor sisteme, funcții-cheie și comitete specializate, a căror funcționare și atribuții sunt prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere; f) adoptă și revizuieste, cel puțin o dată pe an, principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de supravegherea implementării acesteia; g) aprobă planul de redresare; h) aprobă planul de finanțare, care este aprobat ulterior de către adunarea generală a acționarilor; i) aprobă planul de rezoluție, care este aprobat ulterior de către adunarea generală a acționarilor, urmare a instituirii procedurii de rezoluție de către autoritatea de supraveghere; j) exercită orice alte atribuții prevăzute de cadrul normativ sau de actele de constituire.		(9) Consiliul societății are următoarele atribuții principale: a) exercită supravegherea efectivă și eficientă a organului executiv; b) raportează, cel puțin o dată pe an, adunării generale a acționarilor cu privire la activitatea de supraveghere desfășurată; c) analizează în mod critic, dezbate și discută, într-o manieră constructivă, propunerile, explicațiile și informațiile furnizate de către membrii organului executiv, având posibilitatea de a se opune deciziilor acestora; d) monitorizează și evaluează periodic eficacitatea activității, inclusiv principiile de guvernantă ale asigurătorului sau reasigurătorului, și adoptă măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe; e) decide cu privire la stabilirea unor sisteme, funcții-cheie și comitete specializate, a căror funcționare și atribuții sunt prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere; f) adoptă și revizuieste, cel puțin o dată pe an, principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de supravegherea implementării acesteia; g) aprobă planul de redresare; h) aprobă planul de finanțare, care este aprobat ulterior de către adunarea generală a acționarilor;

(10) Organul executiv are următoarele atribuții principale: a) implementează obiectivele de activitate și deciziile adunării generale a acționarilor și ale consiliului societății; b) asigură o structură organizatorică adecvată și transparentă, inclusiv alocă, separă și coordonează competențele și atribuțiile în conformitate cu deciziile consiliului societății; c) monitorizează în mod adecvat personalul din subordine; d) ia decizii privind anularea, emiterea, vânzarea, răscumpărarea și convertirea acțiunilor nou-emise în condițiile art.30; e) aprobă reglementările interne privind condițiile de asigurare, constatarea și lichidarea daunelor, formarea și menținerea rezervelor tehnice; f) exercită orice alte atribuții prevăzute de cadrul normativ sau de actele de constituire. (11) Organul executiv este obligat să informeze regulat consiliul societății cel puțin despre: a) situațiile care pot influența strategia și/sau cadrul de administrare a activității asigurătorului sau a reasigurătorului; b) performanța financiară a asigurătorului sau a reasigurătorului; c) încălcarea unor limite aferente riscurilor sau regulilor de conformare; d) deficiențele sistemului de control intern.		i) aprobă planul de rezoluție, care este aprobat ulterior de către adunarea generală a acționarilor, urmare a instituirii procedurii de rezoluție de către autoritatea de supraveghere; j) exercită orice alte atribuții prevăzute de cadrul normativ sau de actele de constituire. (10) Organul executiv are următoarele atribuții principale: a) implementează obiectivele de activitate și deciziile adunării generale a acționarilor și ale consiliului societății; b) asigură o structură organizatorică adecvată și transparentă, inclusiv alocă, separă și coordonează competențele și atribuțiile în conformitate cu deciziile consiliului societății; c) monitorizează în mod adecvat personalul din subordine; d) ia decizii privind anularea, emiterea, vânzarea, răscumpărarea și convertirea acțiunilor nou-emise în condițiile art. 31⁴; e) aprobă reglementările interne privind condițiile de asigurare, constatarea și lichidarea daunelor, formarea și menținerea rezervelor tehnice; f) exercită orice alte atribuții prevăzute de cadrul normativ sau de actele de constituire. (11) Organul executiv este obligat să informeze regulat consiliul societății cel puțin despre: a) situațiile care pot influența strategia și/sau cadrul de administrare a activității asigurătorului sau a reasigurătorului;

(12) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare nu dispune de consiliul societății, atribuțiile acestuia pot fi exercitate de adunarea generală a acționarilor.		b) performanța financiară a asigurătorului sau a reasigurătorului; c) încălcarea unor limite aferente riscurilor sau regulilor de conformare; d) deficiențele sistemului de control intern. (12) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare nu dispune de consiliul societății, atribuțiile acestuia pot fi exercitate de adunarea generală a acționarilor. (13) În sensul alin.(3), (6), (7), criteriile, lista documentelor și informațiile pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 80. Rezoluția societăților de asigurare sau de reasigurare (5) În sensul prezentului articol, se consideră că o societate de asigurare sau de reasigurare intră sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții: a) societatea de asigurare sau de reasigurare încalcă condițiile de licențiere sau este susceptibilă să le încalce în viitorul apropiat, într-o măsură care ar justifica suspendarea sau retragerea licenței de către autoritatea de supraveghere, inclusiv în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare a suportat sau este susceptibilă de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate sau o parte semnificativă din fondurile proprii, în special situațiile prevăzute la art.30;	11. La articolul 80 alineatul (5) litera a), textul „art. 30” se substituie cu „art. 31⁴”.	Articolul 80. Rezoluția societăților de asigurare sau de reasigurare (5) În sensul prezentului articol, se consideră că o societate de asigurare sau de reasigurare intră sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții: a) societatea de asigurare sau de reasigurare încalcă condițiile de licențiere sau este susceptibilă să le încalce în viitorul apropiat, într-o măsură care ar justifica suspendarea sau retragerea licenței de către autoritatea de supraveghere, inclusiv în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare a suportat sau este susceptibilă de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate sau o parte semnificativă din fondurile proprii, în special situațiile prevăzute la art.31⁴;

Articolul 81. Vânzarea activității și a portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare (4) În cazul în care un transfer de acțiuni, care are loc în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului, ar duce la achiziționarea sau majorarea unei participații calificate în cadrul unei societăți de asigurare sau de reasigurare, atunci achizitorul potențial va fi supus evaluării de către autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi. Prin derogare de la art.30, termenul de evaluare a achizitorului potențial se reduce până la 30 de zile.	12.La articolul 81 alineatul (4), textul „art. 30” se substituie cu textul „art. 30² alin. (2)”.	Articolul 81. Vânzarea activității și a portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare (4) În cazul în care un transfer de acțiuni, care are loc în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului, ar duce la achiziționarea sau majorarea unei participații calificate în cadrul unei societăți de asigurare sau de reasigurare, atunci achizitorul potențial va fi supus evaluării de către autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi. Prin derogare de la art. 30² alin. (2), termenul de evaluare a achizitorului potențial se reduce până la 30 de zile.
Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării calității acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe, a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivii subiecți și poate fi realizat numai în	13.Articolul 119: la alineatul (2), textul „calității acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe,” se exclude. la alineatul (5) litera a), sintagma „Banca Națională a Moldovei” se substituie cu sintagma „Comisia Națională a Pieței Financiare”.	Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării ~~calității — acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe,~~ a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între

cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal. (4) În cazul în care informațiile obținute în temeiul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv celor din statele terțe, aceasta se poate face doar cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul. (5) Prevederile alin.(2)–(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane împuternicite, inclusiv: a) Banca Națională a Moldovei; b) organele de drept; c) Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor; d) instanțele de judecată; e) Consiliul de supraveghere publică a auditului. (6) Prevederile alin.(5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții:		respectivii subiecți și poate fi realizat numai în cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal. (4) În cazul în care informațiile obținute în temeiul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv celor din statele terțe, aceasta se poate face doar cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul. (5) Prevederile alin.(2)–(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane împuternicite, inclusiv: a) Comisia Națională a Pieței Financiare; b) organele de drept; c) Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor; d) instanțele de judecată; e) Consiliul de supraveghere publică a auditului.

a) informațiile trebuie să aibă ca scop exercitarea atribuțiilor de supraveghere și a funcției de control; b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative; c) informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării respectării legislației și cazurilor de încălcare a acesteia. (7) Datele cu caracter personal destinate transmiterii către un stat terț sunt protejate în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și cu prevederile prezentei legi. (8) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări sau care urmează a fi prelucrate după transmitere poate avea loc cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și doar în cazul în care statul terț asigură un nivel adecvat de protecție a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal și a datelor destinate transmiterii. (9) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal aferente procesului de supraveghere a activității de asigurare sau de reasigurare are loc în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.		(6) Prevederile alin.(5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții: a) informațiile trebuie să aibă ca scop exercitarea atribuțiilor de supraveghere și a funcției de control; b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative; c) informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării respectării legislației și cazurilor de încălcare a acesteia. (7) Datele cu caracter personal destinate transmiterii către un stat terț sunt protejate în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și cu prevederile prezentei legi. (8) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări sau care urmează a fi prelucrate după transmitere poate avea loc cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și doar în cazul în care statul terț asigură un nivel adecvat de protecție a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal și a datelor destinate transmiterii. (9) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal aferente procesului de supraveghere a activității de asigurare sau de reasigurare are loc în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 122. Răspunderea și sancțiuni (1) Sunt considerate încălcări pe piața asigurărilor: nerespectarea prevederilor prezentei legi, ale legislației cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, ale legislației privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și ale altor acte normative; nerespectarea condițiilor de licențiere și a deciziilor emise întru conformarea activității; neexecutarea sancțiunilor și măsurilor de redresare financiară, precum și faptele stabilite expres în Codul contravențional și în Codul penal. (2) În caz de constatare a încălcărilor menționate la alin.(1), autoritatea de supraveghere poate aplica următoarele sancțiuni: 1) avertisment în scris; 2) suspendarea sau retragerea certificatelor de calificare eliberate de aceasta; 3) amendă aplicată persoanei cu funcție de conducere sau persoanei care deține funcție-cheie, din cadrul societății de asigurare sau de reasigurare, din cadrul sucursalei societăților de asigurare sau reasigurare din statele terțe sau din cadrul intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, în mărime de la 1 la 100 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate, care includ toate beneficiile (suplimente, prime și alte adaosuri la salariul de funcție), fiind luat în calcul salariul mediu pentru:	14. Articolul 122: se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins: „(1¹) Autoritatea de supraveghere are competența de a aplica sancțiunile prevăzute la prezentul articol și în cazurile în care constată că orice persoană se face vinovată de următoarele fapte: a) achiziționarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau, după caz, majorarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv a unei participații calificate, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a participației calificate în capitalul social se situează sau depășește nivelurile de, 20% 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare devine o filială, cu nerespectarea cerinței de solicitare a avizului prealabil al autorității de supraveghere, potrivit art.30 alin.(1) lit.a), sau fără a ține seama de refuzul formulat de autoritatea de supraveghere; b) cedarea, direct sau indirect, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori reducerea acesteia, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a deținerii la capitalul social se situează sub nivelurile de 10%, 20%, 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare încetează să mai fie o filială, cu nerespectarea obligației de notificare a Băncii Naționale a Moldovei prevăzute la art. 31¹;	Articolul 122. Răspunderea și sancțiuni (1) Sunt considerate încălcări pe piața asigurărilor: nerespectarea prevederilor prezentei legi, ale legislației cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, ale legislației privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și ale altor acte normative; nerespectarea condițiilor de licențiere și a deciziilor emise întru conformarea activității; neexecutarea sancțiunilor și măsurilor de redresare financiară, precum și faptele stabilite expres în Codul contravențional și în Codul penal. (1¹) Autoritatea de supraveghere are competența de a aplica sancțiunile prevăzute la prezentul articol și în cazurile în care constată că orice persoană se face vinovată de următoarele fapte: a) achiziționarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau, după caz, majorarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv a unei participații calificate, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a participației calificate în capitalul social se situează sau depășește nivelurile de, 20% 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare devine o filială, cu nerespectarea cerinței de solicitare a

a) ultimele 12 luni lucrate în cadrul entității supravegheate respective, precedente datei la care s-a constatat fapta; b) perioada totală lucrată în cadrul entității supravegheate respective, precedentă datei la care s-a constatat fapta, dacă perioada respectivă este mai mică de 12 luni; c) ultimele 12 luni lucrate în cadrul entității supravegheate respective, în cazul în care raporturile de muncă au încetat înainte de data la care s-a constatat fapta; d) perioada totală lucrată în cadrul entității supravegheate respective, în cazul în care perioada respectivă este mai mică de 12 luni și raporturile de muncă au încetat înainte de data la care s-a constatat fapta; 4) amendă aplicată persoanei fizice care exercită atribuțiile funcției actuariale în mărime de la 10000 de lei la 1 milion de lei; 5) amendă aplicată intermediarului în asigurări persoană fizică în mărime de la 5000 de lei până la 1 milion de lei; 6) amendă aplicată persoanei fizice, alta decât cele menționate la pct.3)–5), în mărime de la 5000 de lei la 1 milion de lei; 7) amendă de până la 15% din cerința de capital minim aplicată societății de asigurare sau de reasigurare ori sucursalelor societăților de asigurare sau reasigurare din statele terțe conform categoriei de asigurări sau activității de reasigurări în care s-a constatat încălcarea;	c) neprezentarea informațiilor și a documentelor solicitate de autoritatea de supraveghere în temeiul art.31² alin.(4) și alin. (7) și/sau prezentarea incompletă/eronată a datelor.”; la alineatul (2), textul „alin. (1)” se substituie cu textul „alin. (1) - (1¹)”.	avizului prealabil al autorității de supraveghere, potrivit art.30 alin.(1) lit.a), sau fără a ține seama de refuzul formulat de autoritatea de supraveghere; b) cedarea, direct sau indirect, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori reducerea acesteia, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a deținerii la capitalul social se situează sub nivelurile de 10%, 20%, 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare încetează să mai fie o filială, cu nerespectarea obligației de notificare a Băncii Naționale a Moldovei prevăzute la art. 31¹; c) neprezentarea informațiilor și a documentelor solicitate de autoritatea de supraveghere în temeiul art. 31² alin. (4) și alin. (7) și/sau prezentarea incompletă/eronată a datelor. (2) În caz de constatare a încălcărilor menționate la alin. (1) - (1¹), autoritatea de supraveghere poate aplica următoarele sancțiuni: 1) avertisment în scris; 2) suspendarea sau retragerea certificatelor de calificare eliberate de aceasta; 3) amendă aplicată persoanei cu funcție de conducere sau persoanei care deține funcție-cheie, din cadrul societății de asigurare sau de reasigurare, din cadrul sucursalei societăților de asigurare sau reasigurare din statele terțe sau din cadrul intermediarului în asigurări

8) amendă de până la 15% din capitalul social aplicată intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări. În cazul agenților bancassurance, amenda se aplică în limita capitalului de 100000 de lei; 9) limitarea operațiunilor prin interzicerea subscrierii unor noi contracte de asigurare și/sau de reasigurare și a încasării primelor aferente acestora pentru toate clasele de asigurare sau activitățile de reasigurare ori pentru anumite tipuri/clase sau activități; 10) amendă aplicată deținătorilor direcți și indirecti de acțiuni în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare și/sau beneficiarului efectiv – până la 100% din mărimea deținerii în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare, calculată la valoarea nominală; 11) amendă de până la valoarea dublă a beneficiului obținut ca urmare a încălcării, dacă acesta poate fi determinat; 12) suspendarea sau retragerea calității de persoană cu funcție de conducere și care deține funcție-cheie, aprobată în prealabil de către autoritatea de supraveghere; 13) suspendarea sau retragerea parțială ori totală a licenței; 14) suspendarea exercitării drepturilor de vot ale acționarului sau acționarilor responsabili; 15) interzicerea dispunerii libere de activele societății de asigurare sau de reasigurare ori ale		și/sau în reasigurări, în mărime de la 1 la 100 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate, care includ toate beneficiile (suplimente, prime și alte adaosuri la salariul de funcție), fiind luat în calcul salariul mediu pentru: a) ultimele 12 luni lucrate în cadrul entității supravegheate respective, precedente datei la care s-a constatat fapta; b) perioada totală lucrată în cadrul entității supravegheate respective, precedentă datei la care s-a constatat fapta, dacă perioada respectivă este mai mică de 12 luni; c) ultimele 12 luni lucrate în cadrul entității supravegheate respective, în cazul în care raporturile de muncă au încetat înainte de data la care s-a constatat fapta; d) perioada totală lucrată în cadrul entității supravegheate respective, în cazul în care perioada respectivă este mai mică de 12 luni și raporturile de muncă au încetat înainte de data la care s-a constatat fapta; 4) amendă aplicată persoanei fizice care exercită atribuțiile funcției actuariale în mărime de la 10000 de lei la 1 milion de lei; 5) amendă aplicată intermediarului în asigurări persoană fizică în mărime de la 5000 de lei până la 1 milion de lei; 6) amendă aplicată persoanei fizice, alta decât cele menționate la pct.3)–5), în mărime de la 5000 de lei la 1 milion de lei;

sucursalelor societăților de asigurare sau reasigurare din statele terțe; 16) alte sancțiuni prevăzute de prezenta lege. (3) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) pot fi aplicate concomitent cu măsurile de redresare și rezoluție prevăzute de prezenta lege sau independent de acestea. (3¹) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) pct.1), 3)–6) și 12) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației, actelor normative emise în aplicarea prezentei legi și cadrului intern de administrare, ori, după caz, persoanelor în privința cărora Banca Națională a Moldovei constată că acestea nu acționează în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase și/sau că nu mai corespund cerințelor de reputație și competență adecvată naturii, extinderii și complexității activității participanților profesioniști pe piața asigurărilor și responsabilităților încredințate. (4) Aplicarea sancțiunilor și a măsurilor sancționatoare potrivit prezentei legi nu înlătură răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz. (5) Avertismentul prevăzut la alin.(2) lit.a) include, de regulă, informarea despre încălcările constatate, cerința de lichidare în termenul stabilit a încălcărilor, precum și atenționarea asupra		7) amendă de până la 15% din cerința de capital minim aplicată societății de asigurare sau de reasigurare ori sucursalelor societăților de asigurare sau reasigurare din statele terțe conform categoriei de asigurări sau activității de reasigurări în care s-a constatat încălcarea; 8) amendă de până la 15% din capitalul social aplicată intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări. În cazul agenților bancassurance, amenda se aplică în limita capitalului de 100000 de lei; 9) limitarea operațiunilor prin interzicerea subscrierii unor noi contracte de asigurare și/sau de reasigurare și a încasării primelor aferente acestora pentru toate clasele de asigurare sau activitățile de reasigurare ori pentru anumite tipuri/clase sau activități; 10) amendă aplicată deținătorilor direcți și indirecți de acțiuni în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare și/sau beneficiarului efectiv – până la 100% din mărimea deținerii în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare, calculată la valoarea nominală; 11) amendă de până la valoarea dublă a beneficiului obținut ca urmare a încălcării, dacă acesta poate fi determinat; 12) suspendarea sau retragerea calității de persoană cu funcție de conducere și care deține funcție-cheie, aprobată în prealabil de către autoritatea de supraveghere;

posibilității de aplicare a unor sancțiuni mai aspre și/sau a altor măsuri prevăzute de prezenta lege, în cazul neînălțurării în termenul stabilit a încălcărilor constatate sau în cazul comiterii repetate a acestora. De asemenea, acesta se aplică la constatarea pentru prima dată a încălcării care nu afectează drepturile și interesele consumatorilor. (6) Avertismentul poate fi aplicat concomitent cu alte sancțiuni prevăzute la alin.(2) sau independent de acestea. (7) Amenda, aplicată în temeiul prezentului articol, se varsă la bugetul de stat. <i>[Art.122 alin.(8) abrogat prin Legea nr.214 din 20.07.2023, în vigoare 03.08.2023]</i> (9) La stabilirea tipului sancțiunii și a cuantumului amenzii, autoritatea de supraveghere examinează toate circumstanțele relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv următoarele aspecte, după caz: a) gravitatea și durata faptei; b) gradul de vinovăție a persoanei responsabile; c) capacitatea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum rezultă, de exemplu, din venitul anual al persoanei fizice responsabile sau din cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile; d) importanța profiturilor realizate sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă,		13) suspendarea sau retragerea parțială ori totală a licenței; 14) suspendarea exercitării drepturilor de vot ale acționarului sau acționarilor responsabili; 15) interzicerea dispunerii libere de activele societății de asigurare sau de reasigurare ori ale sucursalelor societăților de asigurare sau reasigurare din statele terțe; 16) alte sancțiuni prevăzute de prezenta lege. (3) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) pot fi aplicate concomitent cu măsurile de redresare și rezoluție prevăzute de prezenta lege sau independent de acestea. (3¹) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) pct.1), 3)–6) și 12) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației, actelor normative emise în aplicarea prezentei legi și cadrului intern de administrare, ori, după caz, persoanelor în privința cărora Banca Națională a Moldovei constată că acestea nu acționează în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase și/sau că nu mai corespund cerințelor de reputație și competență adecvată naturii, extinderii și complexității activității participanților

în beneficiul acesteia, în măsura în care acestea pot fi determinate; e) prejudiciile cauzate contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate, în măsura în care pot fi determinate; f) gradul de cooperare cu autoritatea de supraveghere; g) încălcările săvârșite anterior; h) orice posibile consecințe sistematice ale faptei săvârșite. (10) Suspendarea și retragerea licenței, precum și retragerea autorizației se aplică în cazurile stabilite de prezenta lege. (11) Prejudiciile cauzate ca rezultat al încălcării legislației, care reglementează activitatea pe piața asigurărilor, urmează a fi reparate în modul stabilit de legislație. (12) Actele prin care sunt aplicate sancțiuni și/sau măsuri potrivit prezentei legi se emit de către Comitetul executiv al Băncii Naționale a Moldovei. Sancțiunea prevăzută la alin.(2) pct.1) din prezentul articol și măsurile de supraveghere prevăzute la art.116 alin.(1) lit.a) și b) pot fi aplicate de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a Moldovei. (13) Sancțiunile pot fi aplicate concomitent cu măsurile prevăzute de prezenta lege sau independent de acestea.		profesioniști pe piața asigurărilor și responsabilităților încredințate. (4) Aplicarea sancțiunilor și a măsurilor sancționatoare potrivit prezentei legi nu înlătură răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz. (5) Avertismentul prevăzut la alin.(2) lit.a) include, de regulă, informarea despre încălcările constatate, cerința de lichidare în termenul stabilit a încălcărilor, precum și atenționarea asupra posibilității de aplicare a unor sancțiuni mai aspre și/sau a altor măsuri prevăzute de prezenta lege, în cazul neînlăturării în termenul stabilit a încălcărilor constatate sau în cazul comiterii repetate a acestora. De asemenea, acesta se aplică la constatarea pentru prima dată a încălcării care nu afectează drepturile și interesele consumatorilor. (6) Avertismentul poate fi aplicat concomitent cu alte sancțiuni prevăzute la alin.(2) sau independent de acestea. (7) Amenda, aplicată în temeiul prezentului articol, se varsă la bugetul de stat. <i>[Art.122 alin.(8) abrogat prin Legea nr.214 din 20.07.2023, în vigoare 03.08.2023]</i> (9) La stabilirea tipului sancțiunii și a cuantumului amenzii, autoritatea de supraveghere examinează toate circumstanțele

		relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv următoarele aspecte, după caz: a) gravitatea și durata faptei; b) gradul de vinovăție a persoanei responsabile; c) capacitatea financiară a persoanei responsabile de încălcare, astfel cum rezultă, de exemplu, din venitul anual al persoanei fizice responsabile sau din cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile; d) importanța profiturilor realizate sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în beneficiul acesteia, în măsura în care acestea pot fi determinate; e) prejudiciile cauzate contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate, în măsura în care pot fi determinate; f) gradul de cooperare cu autoritatea de supraveghere; g) încălcările săvârșite anterior; h) orice posibile consecințe sistematice ale faptei săvârșite. (10) Suspendarea și retragerea licenței, precum și retragerea autorizației se aplică în cazurile stabilite de prezenta lege. (11) Prejudiciile cauzate ca rezultat al încălcării legislației, care reglementează activitatea pe piața asigurărilor, urmează a fi reparate în modul stabilit de legislație.

		(12) Actele prin care sunt aplicate sancțiuni și/sau măsuri potrivit prezentei legi se emit de către Comitetul executiv al Băncii Naționale a Moldovei. Sancțiunea prevăzută la alin.(2) pct.1) din prezentul articol și măsurile de supraveghere prevăzute la art.116 alin.(1) lit.a) și b) pot fi aplicate de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a Moldovei. (13) Sancțiunile pot fi aplicate concomitent cu măsurile prevăzute de prezenta lege sau independent de acestea.
Articolul 676. Dispoziții generale privind obiectul și întinderea gajului (1) Obiect al gajului poate fi orice bun corporal sau incorporeal, prezent sau viitor, determinat individual sau generic, sau o universalitate de bunuri, cu excepția bunurilor scoase din circuit civil, bunurilor inalienabile sau insesizabile. Obiect al gajului poate fi orice drept patrimonial, inclusiv dreptul de creanță al debitorului gajist față de creditorul gajist. (2) Prin universalitate de bunuri, în sensul alin.(1), se înțelege o totalitate de bunuri mobile, prezente sau viitoare, corporale sau incorporale, descrise în mod general. (3) Dreptul de gaj se extinde și asupra accesoriilor bunului gajat dacă contractul nu prevede altfel. (4) Gajul se extinde asupra oricărui bun care se unește prin accesiune cu bunul gajat, precum și asupra oricăror altor îmbunătățiri aduse lui.	Art. II – Articolul 676 alineatul (6) din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr. 66-75, art. 132), cu modificările ulterioare, va avea următorul cuprins: „(6) Deținerea calificată de acțiuni ale băncilor sau participația calificată de acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare din Republica Moldova poate constitui obiect al gajului doar cu aprobarea prealabilă /avizul prealabil al Băncii Naționale a Moldovei.”.	Articolul 676. Dispoziții generale privind obiectul și întinderea gajului (1) Obiect al gajului poate fi orice bun corporal sau incorporeal, prezent sau viitor, determinat individual sau generic, sau o universalitate de bunuri, cu excepția bunurilor scoase din circuit civil, bunurilor inalienabile sau insesizabile. Obiect al gajului poate fi orice drept patrimonial, inclusiv dreptul de creanță al debitorului gajist față de creditorul gajist. (2) Prin universalitate de bunuri, în sensul alin.(1), se înțelege o totalitate de bunuri mobile, prezente sau viitoare, corporale sau incorporale, descrise în mod general. (3) Dreptul de gaj se extinde și asupra accesoriilor bunului gajat dacă contractul nu prevede altfel. (4) Gajul se extinde asupra oricărui bun care se unește prin accesiune cu bunul gajat,

(5) Nu pot constitui obiect al gajului drepturile legate nemijlocit de persoana debitorului gajist și nici drepturile a căror cesiune este interzisă de lege. (6) Deținerea calificată de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova poate constitui obiect al gajului doar cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a Moldovei. (7) Nu pot fi gajate separat bunurile care, în temeiul legii, nu pot fi înstrăinate separat. Nu poate fi obiect al gajului o parte a bunului indivizibil. (8) Obiect al gajului poate fi dreptul asupra mijloacelor bănești în monedă națională și în valută străină: a) aflate și care vor intra în conturi bancare, prin gaj fără depozitare; b) sub formă de monede metalice jubiliare și comemorative, inclusiv cele ce conțin metale prețioase, prin gaj cu depozitare (amanet).		precum și asupra oricăror altor îmbunătățiri aduse lui. (5) Nu pot constitui obiect al gajului drepturile legate nemijlocit de persoana debitorului gajist și nici drepturile a căror cesiune este interzisă de lege. (6) Deținerea calificată de acțiuni ale băncilor sau participația calificată de acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare din Republica Moldova poate constitui obiect al gajului doar cu aprobarea prealabilă /avizul prealabil al Băncii Naționale a Moldovei. (7) Nu pot fi gajate separat bunurile care, în temeiul legii, nu pot fi înstrăinate separat. Nu poate fi obiect al gajului o parte a bunului indivizibil. (8) Obiect al gajului poate fi dreptul asupra mijloacelor bănești în monedă națională și în valută străină: a) aflate și care vor intra în conturi bancare, prin gaj fără depozitare; b) sub formă de monede metalice jubiliare și comemorative, inclusiv cele ce conțin metale prețioase, prin gaj cu depozitare (amanet).

Tabel de concordanță			
1. 32009L0138 Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (reformare) Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/1 din 17.12.2009, așa cum a fost modificată ultima oară prin Directiva (UE) 2023/2864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023. Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council of 25 November 2009 on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II) (recast) Official Journal of the European Union L 335/1 of 17.12.2009, as last amended by Directive (EU) 2023/2864 of the European Parliament and of the Council of 13 december 2023.			
2. Proiectul de Lege privind modificarea unor acte normative (activitatea concertată în asigurări) Proiectul are drept scop consolidarea sectorului de asigurări prin asigurarea calității acționariatului în domeniul dat. În conformitate cu Secțiunea 9.4.2.1. din Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 306/2025, transpunerea Directivei 2009/138/CE se va realiza până la finele anului 2026 prin elaborarea proiectului de Lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare.			
3. Parțial compatibil – proiectul de lege este în conformitate cu principiile relevante ce decurg din conținutul legislației comunitare			
4. Autoritatea responsabilă Banca Națională a Moldovei			
5. 2025			
6. Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (reformare), așa cum a fost modificată ultima oară prin Directiva (UE) 2023/2864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023.	7. Proiectul de act normativ național	8. Gradul de compatibilitate	9. Observațiile
TITLUL I NORME GENERALE PRIVIND ACCESUL LA ACTIVITATE ȘI DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR DE ASIGURARE ȘI DE REASIGURARE CAPITOLUL I Obiectul, domeniul de aplicare și definiții Secțiunea 1 Obiectul și domeniul de aplicare Articolul 1 Obiectul Prezenta directivă stabilește norme privind următoarele: 1. accesul la activitate și desfășurarea, în cadrul Comunității, a activităților independente de asigurare directă și de reasigurare; 2. supravegherea în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare; 3. reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare directă.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: TITLUL I NORME GENERALE PRIVIND ACCESUL LA ACTIVITATE ȘI DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR DE ASIGURARE ȘI DE REASIGURARE CAPITOLUL I. Dispoziții generale Secțiunea I OBIECTUL, SCOPUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege reglementează: a) autorizarea și desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare, de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări pe teritoriul Republicii Moldova; b) cerințele prudențiale pentru

			societățile de asigurare sau de reasigurare, pentru intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări; c) supravegherea grupurilor de asigurare sau de reasigurare; d) regimul societăților de asigurare sau de reasigurare aflate în dificultate; e) reorganizarea și lichidarea societăților de asigurare sau de reasigurare; f) competența și atribuțiile autorității de supraveghere, cooperarea acesteia cu alte autorități, organisme și persoane. (2) Dispozițiile prezentei legi nu se extind asupra asigurărilor sociale de stat, asigurărilor obligatorii de asistență medicală și fondurilor nestatale de pensii. În cazul în care dispozițiile speciale ale prezentei legi nu prevăd altfel, acestea se aplică în mod corespunzător societăților de reasigurare. (3) Scopul prezentei legi constă în asigurarea stabilității, transparenței și a libertății de a presta servicii în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, al prevenirii riscurilor de sistem, precum și al protejării drepturilor și intereselor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate.
Articolul 2 Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică întreprinderilor de asigurare directă de viață și generală care sunt stabilite pe teritoriul unui stat membru sau care doresc să se stabilească acolo. De asemenea, se aplică întreprinderilor de reasigurare care desfășoară numai activități de reasigurare și care sunt stabilite pe teritoriul unui stat membru sau care doresc să se stabilească într-un stat membru, cu excepția titlului IV. (2) În ceea ce privește asigurările generale, prezenta directivă se aplică activităților de asigurare generală din clasele enumerate în anexa I partea A. În sensul alineatului (1) primul paragraf, asigurarea generală include activitatea care reprezintă asistență furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință obișnuită ale	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică: a) societăților care solicită licență pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare în conformitate cu prezenta lege; b) societăților care dețin licență pentru desfășurarea activității de asigurare

acestora. Această activitate constă, în schimbul plății prealabile a unei prime, în luarea angajamentului de a ajuta imediat beneficiarul unui contract de asistență în cazul în care acesta se găsește în dificultate ca urmare a unui eveniment întâmplător, în cazurile și în condițiile prevăzute de contract. Ajutorul poate consta în servicii în numerar sau în natură. Serviciile în natură pot fi, de asemenea, furnizate prin utilizarea personalului sau a materialului corespunzător prestatorului. Activitatea de asistență nu cuprinde serviciile de administrare sau de menținere, serviciile post-vânzare sau simpla indicație sau prevedere a unui ajutor în calitate de intermediar. (3) În ceea ce privește asigurarea de viață, prezenta directivă se aplică: (a) următoarelor activități de asigurare de viață, în cazul în care au o bază contractuală): (i) asigurarea de viață, care include asigurarea de supraviețuire, asigurarea deces, asigurarea mixtă, asigurarea de viață cu restituirea primelor, asigurarea de căsătorie, asigurarea de naștere; (ii) anuități; (iii) asigurări suplimentare subscrise pe lângă asigurarea de viață, în special asigurarea împotriva vătămărilor corporale, inclusiv a incapacității de muncă, asigurarea împotriva decesului rezultat în urma unui accident și asigurarea de invaliditate în caz de accident sau de boală; (iv) tipul de asigurare permanentă de sănătate care nu poate fi reziliată, existentă în prezent în Irlanda și în Regatul Unit; (b) următoarelor operațiuni, în cazul în care au o bază contractuală, în măsura în care sunt condiționate de supravegherea de către autoritățile responsabile cu supravegherea asigurărilor private: (i) operațiuni prin care sunt constituite asociații ale participanților cu scopul de a-și capitaliza împreună contribuțiile și de a distribui ulterior activele astfel acumulate între urmași sau între beneficiarii persoanei decedate (tontine); (ii) operațiuni de capitalizare bazate pe calcule actuariale prin care, în schimbul unor plăți unice sau periodice stabilite în avans, se încheie angajamente cu durată și valoare specifice; (iii) gestionarea fondurilor colective de pensii, incluzând gestionarea investițiilor și, în special, a activelor care reprezintă rezervele organismelor care efectuează plăți în caz de deces sau supraviețuire sau în cazul întreruperii sau reducerii activității; (iv) operațiunile menționate la punctul (iii), în cazul în care sunt însoțite de asigurări care acoperă fie conservarea capitalului, fie plata unei dobânzi			sau de reasigurare și activează pe teritoriul Republicii Moldova, precum și sucursalelor acestora din statele terțe; c) sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova; d) persoanelor juridice sau fizice care solicită autorizarea sau licențierea, după caz, pentru desfășurarea activității de intermediere sau care desfășoară activitate de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări și alte activități conexe acesteia în conformitate cu prezenta lege. (2) În procesele de avizare, licențiere, notificare și aprobare prevăzute de prezenta lege, prevederile Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nu se aplică. (3) Dispozițiile altor legi se aplică în mod corespunzător societăților de asigurare sau de reasigurare dacă anumite dispoziții ale prezentei legi nu prevăd altfel.

minime; (v) operațiunile desfășurate de întreprinderile de asigurare de viață, cum ar fi cele menționate în volumul IV titlul 4 capitolul 1 din documentul francez „Code des assurances”; (c) operațiuni legate de durata vieții umane, care sunt definite de sau prevăzute în legislația asigurărilor sociale, în măsura în care acestea sunt efectuate sau gestionate de întreprinderi de asigurare de viață, pe propriul lor risc, în conformitate cu legislația unui stat membru.			
Secțiunea 2 Excluderi din domeniul de aplicare Subsecțiunea 1 Dispoziții generale Articolul 3 Sisteme legale Fără a se aduce atingere articolului 2 alineatul (3) litera (c), prezenta directivă nu se aplică asigurărilor care fac parte dintr-un sistem legal de asigurări sociale.	-	Compatibil	Transpose prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 1. Obiectul și scopul legii (2) Dispozițiile prezentei legi nu se extind asupra asigurărilor sociale de stat, asigurărilor obligatorii de asistență medicală și fondurilor nestatale de pensii.
Articolul 4 Excludere din domeniul de aplicare datorită dimensiunii (1) Fără a aduce atingere articolelor 3 și 5-10, prezenta directivă nu se aplică unei întreprinderi de asigurare care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: (a) venitul anual al întreprinderii din primele brute subscrise nu depășește 5 milioane EUR; (b) cuantumul total al rezervelor tehnice ale întreprinderii, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale prevăzute la articolul 76, nu depășește 25 milioane EUR; (c) în cazul în care întreprinderea face parte dintr-un grup, cuantumul total al rezervelor tehnice ale grupului, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, nu depășește 25 milioane EUR; (d) activitatea întreprinderii nu include activități de asigurare sau reasigurare care acoperă riscuri de răspundere civilă, de credit și de garanție, cu excepția cazului în care acestea constituie riscuri auxiliare în înțelesul articolului 16 alineatul (1); (e) activitatea întreprinderii nu include operațiuni de reasigurare care depășesc 0,5 milioane EUR din veniturile sale din prime brute subscrise sau 2,5 milioane EUR din rezervele sale tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, sau peste 10 % din veniturile sale din prime brute subscrise sau peste 10 % din rezervele sale tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale.	-	Norme UE netranspuse	Articolul 9. Prevederi generale (1) Activitatea de asigurare sau de reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licențelor eliberate de autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare se constituie sub forma juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și conform prezentei legi. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe.

(2) Dacă oricare dintre valorile stabilite la alineatul (1) este depășită timp de trei ani consecutivi, prezenta directivă se aplică începând cu cel de-al patrulea an. (3) Prin derogare de la alineatul (1), prezenta directivă se aplică tuturor întreprinderilor de asigurare care solicită să fie autorizate să desfășoare activități de asigurare și reasigurare și al căror venit anual din primele brute subscrise sau ale căror rezerve tehnice înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, urmează, potrivit previziunilor, să depășească oricare dintre cuantumurile prevăzute la alineatul (1) în următorii cinci ani. (4) Prezenta directivă nu se mai aplică întreprinderilor de asigurare în cazul cărora autoritatea de supraveghere a verificat că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: (a) niciunul dintre cuantumurile prevăzute la alineatul (1) nu a fost depășit în ultimii trei ani consecutivi; și (b) niciunul dintre cuantumurile prevăzute la alineatul (1) nu urmează, conform previziunilor, să fie depășit în următorii cinci ani. Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică atât timp cât întreprinderea de asigurare în cauză desfășoară activități în conformitate cu articolele 145-149. (5) Alineatele (1) și (4) nu împiedică o întreprindere să solicite autorizarea sau să continue să fie autorizată în conformitate cu prezenta directivă.			
Subsecțiunea 2 Asigurarea generală Articolul 5 Operațiuni În ceea ce privește asigurarea generală, prezenta directivă nu se aplică următoarelor operațiuni: 1.operațiunile de capitalizare, astfel cum sunt definite în legislația fiecărui stat membru; 2.operațiunile instituțiilor de economisire și ajutor reciproc, ale căror beneficii variază în funcție de resursele disponibile și pentru care contribuția membrilor se stabilește forfetar; 3.operațiunile efectuate de o organizație care nu are personalitate juridică și care au ca obiect acoperirea reciprocă a membrilor săi, fără plată de prime și fără constituire de rezerve tehnice; sau 4.operațiunile de asigurări de credite de export în numele statului sau garantate de către acesta sau când statul este asigurătorul.	-	Norme UE netranspuse	Articolul 9. Prevederi generale (8) Societatea de asigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate pentru activitate în categoriile "asigurări de viață" și/sau "asigurări generale". (9) Clasele de asigurări din categoriile specificate la alin.(8) sunt stabilite în anexa la prezenta lege. (10) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări sau ale activităților de reasigurare pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica o activitate din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei se acordă și se indică distinct în anexa la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă. (11) Licența acoperă întreaga clasă de asigurare, cu excepția cazului în care societatea solicitantă dorește să acopere

			numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză. (12) Prin derogare de la alin.(8), societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" poate, fără a deține licență pentru categoria "asigurări generale", să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 enumerate în compartimentul B al anexei dacă sunt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria "asigurări de viață". (13) Societatea de asigurare care a obținut licență pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare stabilită în anexă poate asigura, de asemenea, riscurile cuprinse într-o altă clasă de asigurare, fără a fi necesară obținerea unei licențe pentru aceste riscuri, cu condiția ca riscurile: a) să fie legate de riscul principal; b) să se refere la obiectul care este acoperit împotriva riscului principal; c) să fie acoperite prin contractul care acoperă riscul principal.
Articolul 6 Asistență (1) Prezenta directivă nu se aplică activității de asistență care îndeplinește toate condițiile următoare: (a) asistența este furnizată cu ocazia unui accident sau a unei defecțiuni care afectează un vehicul rutier atunci când accidentul sau defecțiunea survine pe teritoriul statului membru al furnizorului garanției; (b) răspunderea pentru asistență este limitată la următoarele operațiuni: (i) depanarea la fața locului, pentru care furnizorul utilizează, în majoritatea cazurilor, personalul și echipamentul propriu; (ii) transportarea vehiculului până la locul de reparație cel mai apropiat sau cel mai corespunzător unde poate fi efectuată reparația, precum și eventuala însoțire, în mod normal prin același mijloc de asistență, a șoferului și pasagerilor, până la locul cel mai apropiat de unde aceștia își pot continua călătoria cu alte mijloace; (iii) în cazul în care statul membru de origine al furnizorului garanției prevede astfel, transportul vehiculului, însoțit eventual de șofer și pasageri, până la domiciliul lor, punctul lor de plecare sau destinația de origine în interiorul aceluiași stat membru; și	-	Norme UE netranspuse	Articolul 94. Servicii de asistență (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să acorde servicii de asistență în baza contractului de colaborare între asigurători sau reasigurători ori între asigurători sau reasigurători și persoane juridice care prestează asemenea servicii. (2) În cazul în care o societate de asigurare sau de reasigurare acordă sistematic servicii de asistență persoanelor în dificultate, aceasta va atribui activitățile menționate doar în clasa a 18-a din compartimentul B al anexei.

(c) asistența nu este asigurată de o întreprindere aflată sub incidența prezentei directive. (2) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b) punctele (i) și (ii), condiția ca accidentul sau defecțiunea să fi survenit pe teritoriul statului membru al furnizorului garanției nu se aplică în cazul în care beneficiarul este un membru al organismului care furnizează garanția iar depanarea sau transportarea vehiculului se efectuează pe baza simplei prezentări a carnetului de membru, fără plata vreunei prime suplimentare, de către un organism similar din țara în cauză pe baza unui acord de reciprocitate sau, în cazul Irlandei și al Regatului Unit, în cazul în care operațiunile de asistență sunt realizate de către un același organism care operează în ambele state. (3) Prezenta directivă nu se aplică în cazul operațiunilor menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (iii), dacă accidentul sau defecțiunea a survenit pe teritoriul Irlandei sau, în ceea ce privește Regatul Unit, pe teritoriul Irlandei de Nord, iar vehiculul, însoțit eventual de șofer și pasageri, este transportat până la domiciliul, punctul de plecare sau destinația de origine a acestora în interiorul unuia sau altuia dintre aceste teritorii. (4) Prezenta directivă nu se aplică operațiunilor de asistență efectuate de Automobil Club-ul Marelui Ducat al Luxemburgului în cazul în care accidentul sau defecțiunea care afectează un vehicul rutier a avut loc în afara teritoriului Marelui Ducat al Luxemburgului și asistența constă în transportarea vehiculului implicat în acel accident sau care a suferit defecțiunea, însoțit eventual de șofer și pasageri, până la domiciliul lor.			
Articolul 7 Întreprinderi mutuale Prezenta directivă nu se aplică întreprinderilor mutuale care desfășoară activități de asigurare generală și care au încheiat cu alte întreprinderi mutuale o convenție care implică reasigurarea integrală a polițelor de asigurare pe care le-au emis sau substituirea întreprinderii cesionare cu întreprinderea cedentă pentru executarea obligațiilor rezultate din contractele menționate anterior. În acest caz, întreprinderea cesionară se conformează normelor prezentei directive.	-	Norme UE neaplicabile	Nu sunt înregistrate societăți mutuale RM
Articolul 8 Instituții Prezenta directiva nu se aplică următoarelor organisme care desfășoară activități de asigurare generală, cu excepția cazului modificării statutului lor sau a legislației aplicabile în ceea ce privește competența: 1. în Danemarca, Falck Danmark; 2. în Germania, următoarelor organisme semipublice: (a) Postbeamtenkrankenkasse (b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten; 3. în Irlanda, Voluntary Health Insurance Board; 4. în Spania, Consorcio de Compensación de Seguros.	-	Norme UE neaplicabile	

Subsecțiunea 3 Asigurarea de viață Articolul 9 Operațiuni și activități În ceea ce privește asigurările de viață, prezenta directivă nu se aplică următoarelor operațiuni și activități: 1. operațiuni ale instituțiilor de economisire și ajutor reciproc ale căror beneficii variază în funcție de resursele disponibile și care impun fiecărui membru să contribuie cu rata fixă adecvată; 2. operațiuni desfășurate de organizații, altele decât întreprinderile menționate la articolul 2, al căror obiect de activitate este furnizarea de beneficii persoanelor angajate sau liber-profesioniste care aparțin unei întreprinderi sau unui grup de întreprinderi ori unui sector profesional sau interprofesional, în caz de deces sau supraviețuire sau la întreruperea sau reducerea activității, indiferent dacă angajamentele care rezultă de pe urma acestor operațiuni sunt total acoperite, în mod continuu, de rezerve matematice; 3. activitățile privind pensiile desfășurate de întreprinderile de asigurare de pensii prevăzute în Legea privind pensiile angajaților (TyEL) și în alte părți similare ale legislației finlandeze în materie, cu condiția ca: (a) societățile de asigurare de pensii care sunt deja obligate, în temeiul legislației finlandeze, să aibă sisteme de contabilitate și de gestiune separate pentru activitățile lor privind pensiile, să înființeze entități juridice separate pentru desfășurarea acestor activități, începând cu 1 ianuarie 1995; și (b) autoritățile finlandeze să permită tuturor resortisanților și societăților statelor membre, fără discriminare, să desfășoare, în conformitate cu legislația finlandeză, activitățile menționate la articolul 2 cu privire la această exceptare prin deținerea controlului sau a unei participații la o societate sau la un grup de asigurare existente sau prin crearea de ori participarea la noi societăți sau grupuri de asigurare, inclusiv societăți de asigurare de pensii.	-	Norme UE netranspuse	Articolul 75. Norme prudențiale privind investițiile (5) În ceea ce privește investițiile care constituie active corespunzătoare activității din categoria "asigurări de viață" în care riscul de investire este asumat de contractanți sau persoane asigurate, iar beneficiile oferite de un contract sunt direct legate de valoarea unităților într-un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, de un indice al acțiunilor sau de o altă valoare de referință, rezervele tehnice corespunzătoare beneficiilor respective trebuie reprezentate cât mai exact posibil de aceste valori și de activele respective.
Articolul 10 Organizații, întreprinderi și instituții În ceea ce privește asigurările de viață, prezenta directivă nu se aplică următoarelor organizații, întreprinderi și instituții: (1) organizații care își iau angajamentul de a furniza beneficii exclusiv în caz de deces, în cazul în care valoarea beneficiilor în cauză nu depășește costurile medii de înmormântare pentru un singur deces sau în care beneficiile sunt furnizate în natură; (2) „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen” în Germania, cu excepția cazului în care statutul său este modificat în ceea ce privește domeniul său de competență.	-	Norme UE neaplicabile	

(3) „Consortio de Compensación de Seguros” în Spania, cu excepția cazului în care statutul său este modificat în ceea ce privește activitățile sau competențele sale.			
Subsecțiunea 4 Reasigurarea Articolul 11 Reasigurarea În ceea ce privește reasigurarea, prezenta directivă nu se aplică activității de reasigurare desfășurate sau garantate integral de guvernul unui stat membru care acționează, din motive legate de un interes public important, în calitate de reasigurător de ultimă instanță, inclusiv în cazul în care acest rol devine necesar din cauza unei situații de pe piață în care este imposibil să se obțină o acoperire comercială adecvată.	-	Norme UE neaplicabile	Norme aplicabile de la aderare UE
Articolul 12 Întreprinderi de reasigurare care își încetează activitatea (1) Întreprinderile de reasigurare care, până la 10 decembrie 2007, au încetat să subscrie noi contracte de reasigurare și se limitează la administrarea portofoliului existent în vederea încetării activității nu intră sub incidența prezentei directive. (2) Statele membre întocmesc o listă cu întreprinderile de reasigurare în cauză și o transmit tuturor celorlalte state membre.	-	Norme UE neaplicabile	
Secțiunea 3 Definiții Articolul 13 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:	-	Compatibil	Articolul 4. Definiții
1.,„întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare directă de viață sau generală care a primit o autorizație în conformitate cu articolul 14;		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>societate de asigurare (asigurător)</i> – persoană juridică care desfășoară activitate de reasigurare în baza unei licențe pentru desfășurarea activității de reasigurare, acordată de autoritatea de supraveghere. Noțiunea de societate de reasigurare care nu conține sintagma "dintr-un stat terț" se aplică societăților de reasigurare cu sediul central în Republica Moldova
2.,„întreprindere de asigurare captivă” înseamnă o întreprindere de asigurare care este deținută fie de o întreprindere financiară, alta decât o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau un grup de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (c), fie de o întreprindere nefinanciară și care are drept scop furnizarea de produse de asigurare care acoperă exclusiv riscurile uneia sau mai multor întreprinderi cărora le aparține sau riscurile uneia sau mai multor întreprinderi din grupul din care face parte;	-	Norme UE netranspuse	

3. „întreprindere de asigurare dintr-o țară terță” înseamnă o întreprindere care ar avea nevoie de autorizație ca fiind întreprindere de asigurare în conformitate cu articolul 14, în cazul în care ar avea sediul central în Comunitate;	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: <i>sucursală</i> - subdiviziune separată a societății de asigurare sau de reasigurare, situată în afara sediului acesteia, care are aparența permanenței, propria conducere și dotarea materială necesară pentru a desfășura o parte sau toate activitățile societății, cu sediul în Republica Moldova sau într-un stat terț;
4. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere care a primit autorizarea în conformitate cu articolul 14 pentru desfășurarea activităților de reasigurare;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>societate de reasigurare (reasigurator)</i> - persoană juridică care desfășoară activitate de reasigurare în baza unei licențe pentru desfășurarea activității de reasigurare acordate de autoritatea de supraveghere. Noțiunea de societate de asigurare care nu conține sintagma ”dintr-o țară terță” se aplică societăților de asigurare cu sediul central în Republica Moldova.
5. „întreprindere de reasigurare captivă” înseamnă o întreprindere de reasigurare care este deținută fie de o întreprindere financiară, alta decât o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau un grup de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (c), fie de o întreprindere nefinanciară și care are drept scop furnizarea de produse de reasigurare care acoperă exclusiv riscurile uneia sau mai multor întreprinderi cărora le aparține sau riscurile uneia sau mai multor întreprinderi din grupul din care face parte;	-	Norme UE netranspuse	
6. „întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță” înseamnă o întreprindere care ar trebui să fie autorizată ca fiind întreprindere de reasigurare în conformitate cu articolul 14, în cazul în care ar avea sediul central în Comunitate;		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>societate de reasigurare (reasigurator)</i> - persoană juridică care desfășoară activitate de reasigurare în baza unei licențe pentru desfășurarea activității de reasigurare acordate de autoritatea de supraveghere. Noțiunea de societate de reasigurare care nu conține sintagma ”dintr-o țară terță” se aplică societăților de reasigurare cu sediul

			central în Republica Moldova.
7. „reasigurare” înseamnă una dintre următoarele două activități: (a) activitatea care constă în preluarea de riscuri cedate de o întreprindere de asigurare sau de o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de o altă întreprindere de reasigurare sau de o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță; sau (b) în cazul întreprinderii de subscriitori denumită „Lloyd's”, activitatea prin care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare alta decât „Lloyd's” preia riscurile cedate de orice membru al „Lloyd's”;		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>activitatea de reasigurare</i> – activitate care constă în preluarea riscurilor cedate de o societate de asigurare sau de reasigurare rezidentă sau dintr-un stat terț;
8. „stat membru de origine” înseamnă: (a) pentru asigurarea generală, statul membru în care este situat sediul central al întreprinderii de asigurare care acoperă riscul; (b) pentru asigurarea de viață, statul membru în care se află sediul central al întreprinderii de asigurare care acoperă angajamentul sau; (c) pentru reasigurare, statul membru în care este situat sediul central al întreprinderii de reasigurare;		Parțial Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>stat de origine</i> - stat în care este situat sediul central și este licențiată societatea de asigurare sau de reasigurare;
9. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare are o sucursală sau în care furnizează servicii; pentru asigurarea de viață și pentru asigurarea generală, statul membru în care se furnizează servicii înseamnă statul membru al angajamentului sau, statul membru în care este situat riscul, atunci când angajamentul sau riscul este acoperit de o întreprindere de asigurare sau de o sucursală situată într-un alt stat membru;		Parțial Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>stat gazdă</i> - stat, altul decât statul de origine, în care o societate de asigurare sau de reasigurare are o sucursală;
10. „autoritate de supraveghere” înseamnă autoritatea națională sau autoritățile naționale abilitate, în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, să controleze întreprinderile de asigurare sau de reasigurare;		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>autoritate de supraveghere</i> – Banca Națională a Moldovei
11. „sucursală” înseamnă orice agenție sau sucursală a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care se află pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de origine;	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) <i>sucursală</i> – subdiviziune separată a societății de asigurare sau de reasigurare, situată în afara sediului acesteia, care are aparența permanenței, propria conducere și dotarea materială necesară pentru a desfășura o parte sau toate activitățile

			societății, cu sediul în Republica Moldova sau într-un stat terț
12. „unitate a unei întreprinderi” înseamnă sediul central sau oricare dintre sucursalele sale;		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>unitate a societății de asigurare și/sau reasigurare</i> – sediul central sau oricare dintre sucursalele sale.
13. „statul membru în care este situat riscul” înseamnă oricare dintre următoarele: (a) statul membru în care se găsesc bunurile, în cazul în care asigurarea se referă fie la clădiri, fie la clădiri și conținutul lor, în măsura în care acestea se află sub incidența aceleiași polițe de asigurare; (b) statul membru de înmatriculare, în cazul în care asigurarea se referă la vehicule de orice natură; (c) statul membru în care deținătorul poliței de asigurare a semnat contractul, în cazul unui contract de durată mai mică sau egală cu patru luni, privind riscurile din cursul unei călătorii sau vacanțe, indiferent de clasa de asigurare avută în vedere; (d) în toate cazurile care nu sunt menționate în mod explicit la literele (a), (b) sau (c), statul membru în care se află unul dintre elementele următoare: (i) reședința obișnuită a deținătorului poliței de asigurare; sau (ii) în cazul în care deținătorul poliței de asigurare este o persoană juridică, unitatea deținătorului poliței de asigurare la care se referă contractul;	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
14. „statul membru al angajamentului” înseamnă statul membru în care se află oricare dintre următoarele elemente: (a) reședința obișnuită a deținătorului poliței de asigurare; (b) în cazul în care deținătorul poliței de asigurare este o persoană juridică, unitatea deținătorului poliței de asigurare la care se referă contractul;	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
15. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă în sensul articolului 1 din Directiva 83/349/CEE; 16. „filială” înseamnă orice filială în înțelesul articolului 1 din Directiva 83/349/CEE, inclusiv filialele acesteia;	1. Articolul 4: noțiunea „societate-mamă” va avea următorul cuprins: <i>societate-mamă</i> – persoană care se află în oricare dintre următoarele situații: a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă persoană (filială); b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organului de conducere al altei persoane (filiale) și este în același timp acționar / asociat sau membru al acelei persoane (filiale); c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei persoane (filiale),	Compatibil	

	fiind sau nefiind acționar / asociat ori membru al acesteia , în virtutea unui contract încheiat cu acea persoană (filială) sau a unor prevederi din actul de constituire al persoanei (filialei), în cazul în care legislația aplicabilă persoanei (filialei) îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi; d) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și majoritatea membrilor organului de conducere al acelei persoane (filiale), aflați în funcție în perioada de gestiune în curs, în perioada de gestiune anterioară și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare anuale consolidate, au fost numiți ca urmare a exercitării drepturilor lor de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă persoană are față de filială drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c); e) este acționar/ asociat sau membru al unei persoane (filiale) și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/ asociați sau membri ai acelei persoane (filiale), majoritatea drepturilor de vot în acea filială; f) exercită efectiv influență dominantă asupra altei persoane (filiale) conform criteriilor prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere;		
17. „legături strânse” înseamnă situația în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin control sau participație sau o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt permanent legate de una și aceeași persoană printr-o relație de control;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>legături strânse</i> – legături strânse în sensul Legii nr.171/2012 privind piața de capital.
18. „control” înseamnă relația care există între o întreprindere-mamă și o filială, în sensul articolului 1 din Directiva 83/349/CEE, sau o relație de aceeași natură între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>control</i> – relația dintre o societate mamă și o sucursală sau o relație de aceeași natură între orice persoană și o societate;
19. „tranzacție intragrup” înseamnă orice tranzacție prin care o întreprindere de asigurare sau reasigurare recurge direct sau indirect la alte întreprinderi din cadrul aceluiași grup sau la orice persoană fizică sau juridică care are legături strânse cu întreprinderile din acel grup în vederea îndeplinirii unei obligații de natură contractuală sau nu, cu titlu oneros sau nu;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>tranzacție intragrup</i> – orice tranzacție prin care o societate de asigurare sau de reasigurare recurge, direct sau indirect, la alte societăți din cadrul aceluiași grup sau la orice persoană fizică sau juridică care are legături strânse cu societățile din acel grup în vederea îndeplinirii obligațiilor sale, indiferent de natura acestora;
20. „participație” înseamnă deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de

			asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>participație</i> - deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți, în cadrul supravegherii de grup
21. „participație calificată” înseamnă deținerea într-o întreprindere, direct sau indirect, a cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot sau orice altă posibilitate de a exercita o influență semnificativă asupra administrării acelei întreprinderi;	noțiunea „participație calificată” va avea următorul cuprins: „participație calificată – deținerea directă sau indirectă într-o societate de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă cel puțin 10 % din capitalul social sau din drepturile de vot ori care face posibilă exercitarea unei influențe asupra administrării societății de asigurare sau de reasigurare la luarea deciziilor în adunarea generală sau în organul de conducere, reprezentând mai puțin de 10% din capitalul social ori din drepturile de vot;”;	Compatibil	
22. „piață reglementată” înseamnă oricare dintre următoarele: (a) în cazul unei piețe situate într-un stat membru, o piață reglementată conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE; sau (b) în cazul unei piețe situate într-o țară terță, o piață financiară care îndeplinește următoarele condiții: (i) este recunoscută de statul membru de origine al întreprinderii de asigurare și îndeplinește cerințe comparabile cu cerințele prevăzute în Directiva 2004/39/CE; și (ii) instrumentele financiare tranzacționate pe piața respectivă sunt de o calitate comparabilă cu cea a instrumentelor tranzacționate pe piața sau piețele reglementate ale statului membru de origine;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>pieță reglementată</i> – piață reglementată în sensul Legii nr.171/2012 privind piața de capital;
23. „birou național” înseamnă un birou național al asigurătorilor în înțelesul articolului 1 punctul 3 din Directiva 72/166/CEE;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule (birou național)</i> – organizație profesională care este constituită în conformitate cu Recomandarea nr.5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de transport rutier al Comitetului de transporturi interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, și care grupează asigurătorii licențiați într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto;
24. „fond național de garantare” înseamnă organismul menționat la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 84/5/CEE;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de

			asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>fond de garantare</i> - fond de mijloace financiare constituit prin contribuția societăților de asigurare în vederea protejării intereselor asiguraților, beneficiarilor asigurării și terțelor persoane prin restituirea primelor, plata indemnizațiilor și despăgubirilor, rezultate din contractele de asigurare benevolă (facultativă) și obligatorie, în cazul constatării insolvabilității asiguratorului;
25. „întreprindere financiară” înseamnă oricare dintre următoarele entități: (a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii bancare auxiliare în sensul articolului 4 punctele 1, 5 și 21 din Directiva 2006/48/CE; (b) o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau un holding de asigurare în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (f); (c) o întreprindere de investiții sau o instituție financiară în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE; (d) un holding financiar mixt în sensul articolului 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 3 Definiții din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor <i>entitate din sectorul financiar</i> – oricare dintre următoarele: a) o bancă; b) o societate de investiții; c) o societate financiară nonbancară; d) o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare inclusă în situația financiară consolidată a unei bănci sau societăți de investiții; e) un asigurator; f) un reasigurator; g) o societate holding cu activitate mixtă; h) o societate holding de asigurare și o societate holding de asigurare cu activitate mixtă; i) o întreprindere dintr-un alt stat cu activitate principală comparabilă cu a oricărei dintre entitățile menționate în cadrul definiției respective;
26. „vehicul investițional” înseamnă orice întreprindere, înregistrată sau nu, alta decât o întreprindere de asigurare sau de reasigurare existentă, care preia riscuri transferate de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și care își finanțează integral expunerea la aceste riscuri prin emisiunea unei creanțe sau prin orice alt mecanism de finanțare, drepturile de rambursare ale furnizorilor respectivei creanțe sau respectivului mecanism de finanțare fiind subordonate obligațiilor de	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

reasigurare ale unei astfel de întreprinderi;			
27. „riscuri mari” înseamnă: (a) riscurile clasificate în clasele 4, 5, 6, 7, 11 și 12 din anexa I partea A; (b) riscurile clasificate în clasele 14 și 15 din anexa I partea A, în cazul în care deținătorul poliței de asigurare desfășoară din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau liberală iar riscul se referă la această activitate; (c) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 și 16 din anexa I partea A, în măsura în care deținătorul poliței de asigurare depășește limitele a cel puțin două din următoarele criterii: (i) totalul bilanțului: 6 200 000 EUR; (ii) valoarea totală netă a cifrei de afaceri, în înțelesul celei de a patra Directive 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽³⁰⁾, de 12 800 000 EUR; (iii) numărul mediu de 250 angajați în cursul exercițiului financiar. În cazul în care deținătorul poliței de asigurare face parte dintr-un grup de întreprinderi pentru care se întocmesc conturi consolidate în conformitate cu Directiva 83/349/CEE, criteriile stabilite la primul paragraf litera (c) se aplică pe baza conturilor consolidate. Statele membre pot adăuga la categoria menționată la primul paragraf litera (c) riscurile asigurate de către asociațiile profesionale, întreprinderile cu capital mixt și asociațiile temporare;	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
28. „externalizare” înseamnă un acord în orice formă între o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și un furnizor de servicii, indiferent dacă este o entitate supravegheată sau nu, prin care furnizorul respectiv de servicii efectuează un proces, un serviciu sau o activitate, fie direct, fie prin subcontractare, care altfel ar fi fost realizat(ă) de însăși întreprinderea de asigurare sau de reasigurare;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>externalizare (outsourcing)</i> - acord între o societate de asigurare sau de reasigurare și un furnizor de servicii, indiferent dacă este o entitate supravegheată sau nu, prin care acesta efectuează un proces, un serviciu sau o activitate, care altfel ar fi fost realizate de însăși societatea de asigurare sau de reasigurare

29. „funcție” în cadrul unui sistem de guvernanță înseamnă capacitatea internă de a efectua sarcini concrete; un sistem de guvernanță include funcția de management al riscurilor, funcția de conformitate, funcția de audit intern și funcția actuarială;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>funcție</i> - capacitate internă de a efectua sarcini concrete în cadrul unui sistem de guvernanță care include funcția de management al riscurilor, funcția de conformitate, funcția de audit intern, funcția actuarială și alte tipuri de funcții;
30. „risc de subscriere” înseamnă riscul de pierdere sau riscul de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, datorate unor ipoteze inadecvate privind stabilirea prețurilor și constituirea de rezerve;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>risc de subscriere</i> - risc de pierdere sau risc de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor de asigurare, determinate de anumite ipoteze inadecvate privind stabilirea prețurilor și constituirea rezervelor de asigurare
31. „risc de piață” înseamnă riscul de pierdere sau riscul de modificare nefavorabilă a situației financiare, care rezultă direct sau indirect din fluctuații ale nivelului și volatilității prețurilor pe piață ale activelor, pasivelor și instrumentelor financiare;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>risc de piață</i> - risc de pierdere sau risc de modificare nefavorabilă a situației financiare, care rezultă din fluctuațiile nivelului și volatilității prețurilor pe piață ale activelor, pasivelor și instrumentelor financiare
32. „risc de credit” înseamnă riscul de pierdere sau riscul de modificare nefavorabilă a situației financiare, care rezultă din fluctuații ale bonității emitenților de valori mobiliare, contrapartidelor și oricăror debitori la care sunt expuse întreprinderile de asigurare și de reasigurare, sub forma riscului de contrapartidă, a riscului de dispersie sau a concentrărilor de risc de piață;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>risc de credit</i> - risc de pierdere sau risc de modificare nefavorabilă a situației financiare, care rezultă din fluctuațiile bonității emitenților de valori mobiliare și a oricăror altor debitori la care sunt expuse societățile de asigurare sau de reasigurare

32a. "contraparte centrală calificată" înseamnă o contraparte care fie a fost autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (29), fie a fost recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv;		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
33. „risc operațional” înseamnă riscul de pierdere aferent unor procese interne inadecvate sau disfuncționale, personalului sau sistemelor, sau aferent evenimentelor externe;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>risc operațional</i> - riscul de pierdere aferent unor procese interne inadecvate sau disfuncționale, personalului sau sistemelor, sau aferent evenimentelor externe
34. „risc de lichiditate” înseamnă riscul ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să nu poată realiza investiții și alte active pentru a-și putea deconta obligațiile financiare la scadența acestora;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>risc de lichiditate</i> - risc la care sunt expuse societățile de asigurare sau de reasigurare de a nu putea înstrăina investiții și alte active pentru a-și putea onora obligațiile financiare la scadența acestora
35. „risc de concentrare” înseamnă toate expunerile la risc care prezintă un potențial de pierdere suficient de mare pentru a pune în pericol solvabilitatea sau poziția financiară a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>risc de concentrare</i> - toate expunerile la risc care prezintă un potențial de pierdere suficient de mare pentru a pune în pericol solvabilitatea sau poziția financiară a societăților de asigurare sau de reasigurare
36. „tehnici de diminuare a riscurilor” înseamnă toate tehnicile care permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să își transfere integral sau parțial riscurile către o terță parte;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>tehnici de diminuare a riscurilor</i> - tehnici care permit societăților de asigurare sau de reasigurare să-și transfere integral sau parțial riscurile către o terță parte
37. „efecte ale diversificării” înseamnă reducerea expunerii la risc a întreprinderilor și grupurilor de asigurare și de reasigurare în ceea ce privește diversificarea activității acestora, decurgând din faptul că efectul nefavorabil al unui risc poate fi compensat de un efect mai favorabil al altui risc, în cazul în care riscurile respective nu sunt integral corelate;	-	Norme UE netranspuse	Aplicarea din data transpunerii Pilonului I al Directivei

38. „prognoza distribuției probabilităților” înseamnă o funcție matematică ce atribuie unei mulțimi exhaustive de evenimente viitoare reciproc excluzive o probabilitate de realizare;		Norme UE netranspuse	Aplicarea din data transpunerii Pilonului I al Directivei
39. „măsurarea riscului” înseamnă o funcție matematică ce atribuie o valoare monetară unei prognoze date a distribuției probabilităților și crește uniform odată cu nivelul expunerii la risc care stă la baza acelei prognoze a distribuției probabilităților;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Noțiuni generale <i>măsurarea riscului</i> - funcție matematică ce atribuie o valoare monetară unei prognoze date a distribuției probabilităților și crește uniform odată cu nivelul expunerii la risc care stă la baza acelei prognoze a distribuției probabilităților
40. ”instituție de evaluare externă a creditului” sau ”ECAL” înseamnă o agenție de rating de credit înregistrată sau certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (30) sau o bancă centrală care acordă ratinguri de credit scutite de aplicarea prezentului regulament.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
CAPITOLUL II Accesul la activitate Articolul 14 Principiul autorizării (1) Accesul la activitatea de asigurare directă sau de reasigurare care face obiectul prezentei directive este condiționată de emiterea unei autorizații prealabile. (2) Autorizația menționată la alineatul (1) se obține de la autoritățile de supraveghere din statul membru de origine de către următoarele întreprinderi: (a) orice întreprindere care își stabilește sediul central pe teritoriul statului membru în cauză; sau (b) orice întreprindere de asigurare care, după ce a primit o autorizație în temeiul alineatului (1), dorește să își extindă activitatea la o întreagă clasă de asigurare sau la alte clase de asigurare decât cele deja autorizate;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de Capitolul II REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚII Secțiunea 1 Licențierea societăților de asigurare sau de reasigurare Articolul 9. Prevederi generale (1) Activitatea de asigurare sau de reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licențelor eliberate de autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare se constituie sub forma juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și conform prezentei legi. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) În sensul alin.(2) al prezentului articol, prevederile art.70 și 71

		și orice alte prevederi din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni care, direct sau indirect, se referă la comisia de cenzori nu sunt aplicabile în cazul societăților de asigurare sau de reasigurare. (4) Societatea solicitantă nu poate fi înregistrată fără avizul prealabil de constituire al autorității de supraveghere. Societatea de asigurare sau de reasigurare nu poate opera modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice fără avizul prealabil al autorității de supraveghere. (5) Licența pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare se obține de către: a) societățile înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere în vederea desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare; b) sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova; c) societățile de asigurare sau de reasigurare care își extind activitatea la o întreagă clasă de asigurare sau activitate de reasigurare ori la clasele sau activitățile de reasigurare altele decât cele pentru care este deținută licența. (6) Pentru eliberarea licenței de a desfășura activitățile permise societăților de asigurare sau de reasigurare se depune la autoritatea de supraveghere o cerere de licențiere scrisă, la care se anexează documentele și/sau informațiile aferente societății solicitante cu privire la: a) documentele de constituire ale societății; b) capitalul social al societății conformat pragului absolut al cerinței de capital minim, în conformitate cu

			prevederile art.74; c) sistemul de guvernare și organele de conducere ale societății, în conformitate cu prevederile art.34 și 35; d) identitatea acționarilor, în conformitate cu prevederile art.30 și 31; e) planul de afaceri pentru următorii 3 ani, în conformitate cu prevederile art.11; f) orice alte documente și/sau informații prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere. (7) În procesul de examinare a unei cereri de licențiere, autoritatea de supraveghere solicită societății solicitante orice documente și/sau informații suplimentare aferente licențierii dacă cele prezentate sunt insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea licenței. (8) Societatea de asigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate exclusiv pentru activitate în categoriile "asigurări de viață" sau "asigurări generale". (9) Clasele de asigurări din categoriile specificate la alin.(8) sunt stabilite în anexa la prezenta lege. (10) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări sau ale activităților de reasigurare pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica o activitate din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei se acordă și se indică distinct în anexa la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă. (11) Licența acoperă întreaga clasă de asigurare, cu excepția cazului în care societatea solicitantă dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză.

			(12) Prin derogare de la alin.(8), societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" poate, fără a deține licență pentru categoria "asigurări generale", să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 enumerate în compartimentul B al anexei dacă sunt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria "asigurări de viață". (13) Societatea de asigurare care a obținut licență pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare stabilită în anexă poate asigura, de asemenea, riscurile cuprinse într-o altă clasă de asigurare, fără a fi necesară obținerea unei licențe pentru aceste riscuri, cu condiția ca riscurile: a) să fie legate de riscul principal; b) să se refere la obiectul care este acoperit împotriva riscului principal; c) să fie acoperite prin contractul care acoperă riscul principal. (14) Prin derogare de la alin.(13), riscurile cuprinse în clasele 14, 15 și 17 enumerate în compartimentul B al anexei nu pot fi considerate drept riscuri auxiliare pentru alte clase de asigurare. Cu toate acestea, asigurarea de protecție juridică prevăzută în clasa a 17-a poate fi considerată drept un risc auxiliar pentru clasa a 18-a dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la alin.(13) și oricare dintre condițiile următoare: a) riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită ale acestora; b) asigurarea se referă la litigii sau riscuri care decurg din sau sunt în legătură cu utilizarea navelor maritime.

Articolul 15 Domeniul de aplicare a autorizației (1) O autorizație acordată în temeiul articolului 14 este valabilă pe întreg teritoriul Comunității. Aceasta permite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să își desfășoare activitatea în acel loc, autorizația respectivă acoperind, de asemenea, dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii. (2) Sub rezerva articolului 14, autorizația se acordă pentru o anumită clasă de asigurări directe enumerate în anexa I partea A sau în anexa II. Autorizația acoperă întreaga clasă, cu excepția cazului în care solicitantul dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză. Riscurile cuprinse într-o clasă de asigurare nu pot fi clasificate într-o altă clasă de asigurare, cu excepția cazurilor menționate la articolul 16. Autorizația poate fi acordată pentru două sau mai multe clase, în cazul în care legislația națională a unui stat membru permite desfășurarea simultană a activităților din clasele în cauză. (3) În ceea ce privește asigurarea generală, fiecare stat membru are libertatea de a acorda autorizația pentru grupele de clase de asigurare menționate în anexa I partea B. Autoritățile de supraveghere pot limita autorizația solicitată pentru una dintre clase la operațiunile stabilite în planul de afaceri menționat la articolul 23. (4) Întreprinderile aflate sub incidența prezentei directive pot practica activitatea de asistență menționată la articolul 6 numai în cazul în care au primit autorizația pentru clasa 18 din anexa I partea A, fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (1). În acest caz, prezenta directivă se aplică acestor operațiuni. (5) În ceea ce privește reasigurarea, autorizația se acordă pentru activitatea de reasigurare generală, activitatea de reasigurare de viață sau orice tip de activitate de reasigurare. Cererea de autorizare se analizează ținându-se seama de planul de afaceri care trebuie prezentat în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) și de respectarea condițiilor de autorizare stabilite de statul membru de la care se solicită autorizația.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 9. Prevederi generale (1) Activitatea de asigurare sau de reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licențelor eliberate de autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare se constituie sub forma juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și conform prezentei legi. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) În sensul alin.(2) al prezentului articol, prevederile art.70 și 71 și orice alte prevederi din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni care, direct sau indirect, se referă la comisia de cenzori nu sunt aplicabile în cazul societăților de asigurare sau de reasigurare. (4) Societatea solicitantă nu poate fi înregistrată fără avizul prealabil de constituire al autorității de supraveghere. Societatea de asigurare sau de reasigurare nu poate opera modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice fără avizul prealabil al autorității de supraveghere. (5) Licența pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare se obține de către: a) societățile înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere în vederea desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare; b) sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, înregistrate în baza avizului prealabil de constituire al autorității de supraveghere

			în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova; c) societățile de asigurare sau de reasigurare care își extind activitatea la o întreagă clasă de asigurare sau activitate de reasigurare ori la clasele sau activitățile de reasigurare altele decât cele pentru care este deținută licența. (6) Pentru eliberarea licenței de a desfășura activitățile permise societăților de asigurare sau de reasigurare se depune la autoritatea de supraveghere o cerere de licențiere scrisă, la care se anexează documentele și/sau informațiile aferente societății solicitante cu privire la: a) documentele de constituire ale societății; b) capitalul social al societății conformat pragului absolut al cerinței de capital minim, în conformitate cu prevederile art.74; c) sistemul de guvernare și organele de conducere ale societății, în conformitate cu prevederile art.34 și 35; d) identitatea acționarilor, în conformitate cu prevederile art.30 și 31; e) planul de afaceri pentru următorii 3 ani, în conformitate cu prevederile art.11; f) orice alte documente și/sau informații prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere. (7) În procesul de examinare a unei cereri de licențiere, autoritatea de supraveghere solicită societății solicitante orice documente și/sau informații suplimentare aferente licențierii dacă cele prezentate sunt insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea licenței. (8) Societatea de asigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate exclusiv pentru activitate în categoriile "asigurări de viață" sau "asigurări generale".

			(9) Clasele de asigurări din categoriile specificate la alin.(8) sunt stabilite în anexa la prezenta lege. (10) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări sau ale activităților de reasigurare pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica o activitate din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei se acordă și se indică distinct în anexa la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă. (11) Licența acoperă întreaga clasă de asigurare, cu excepția cazului în care societatea solicitantă dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză.
Articolul 16 Riscuri auxiliare (1) Întreprinderea de asigurare care a obținut o autorizație pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare sau dintr-o grupă de clase de asigurare stabilită în anexa I, poate asigura și riscurile cuprinse într-o altă clasă de asigurare, fără a fi necesară obținerea unei autorizații pentru aceste riscuri, cu condiția ca riscurile să îndeplinească toate condițiile următoare: (a) sunt legate de riscul principal; (b) privesc obiectul care este acoperit împotriva riscului principal; și (c) sunt acoperite prin contractul care acoperă riscul principal. (2) Prin derogare de la alineatul (1), riscurile cuprinse în clasele 14, 15 și 17 prevăzute în anexa I partea A nu pot fi considerate drept riscuri auxiliare pentru alte clase de asigurare. Cu toate acestea, asigurarea de protecție juridică, prevăzută în clasa 17, poate fi considerată drept un risc auxiliar clasei 18, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (1) și oricare dintre condițiile următoare: (a) riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită ale acestora; sau (b) asigurarea privește litigii sau riscuri care decurg sau sunt în legătură cu utilizarea navelor maritime.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 9. Prevederi generale (12) Prin derogare de la alin.(8), societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" poate, fără a deține licență pentru categoria "asigurări generale", să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 enumerate în compartimentul B al anexei dacă sunt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria "asigurări de viață". (13) Societatea de asigurare care a obținut licență pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare stabilită în anexă poate asigura, de asemenea, riscurile cuprinse într-o altă clasă de asigurare, fără a fi necesară obținerea unei licențe pentru aceste riscuri, cu condiția ca riscurile: a) să fie legate de riscul principal; b) să se refere la obiectul care este acoperit împotriva riscului principal; c) să fie acoperite prin contractul care acoperă riscul principal.

			(14) Prin derogare de la alin.(13), riscurile cuprinse în clasele 14, 15 și 17 enumerate în compartimentul B al anexei nu pot fi considerate drept riscuri auxiliare pentru alte clase de asigurare. Cu toate acestea, asigurarea de protecție juridică prevăzută în clasa a 17-a poate fi considerată drept un risc auxiliar pentru clasa a 18-a dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la alin.(13) și oricare dintre condițiile următoare: a) riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită ale acestora; b) asigurarea se referă la litigii sau riscuri care decurg din sau sunt în legătură cu utilizarea navelor maritime. (15) Societatea de reasigurare își desfășoară activitatea în baza licenței eliberate exclusiv pentru activitatea de reasigurare generală, activitatea de reasigurare de viață sau orice tip de activitate de reasigurare. (16) În scopul reglementării particularităților procedurilor de licențiere și ale procedurilor conexe, autoritatea de supraveghere emite acte normative întru aplicarea prezentei legi.
<i>Articolul 17</i> Forma juridică a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare (1) Statul membru de origine impune oricărei întreprinderi care solicită autorizarea în temeiul articolului 14 să adopte una dintre formele juridice prevăzute în anexa III. (2) Statele membre pot constitui întreprinderi de drept public, cu condiția ca respectivele entități să aibă drept obiect de activitate operațiunile de asigurare sau de reasigurare, în condiții echivalente cu cele în care funcționează întreprinderile de drept privat. (3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a cu privire la lista formelor enumerate în anexa III, cu excepția punctelor 28 și 29 din părțile A, B și C.		Compatibil (pct.22 din Anexa nr.III -forma juridică de organizare -societățile pe acțiuni)	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 9. Prevederi generale (1) Activitatea de asigurare sau de reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licențelor eliberate de autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare se constituie sub forma juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și conform prezentei legi. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică

			sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) În sensul alin.(2) al prezentului articol, prevederile art.70 și 71 și orice alte prevederi din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni care, direct sau indirect, se referă la comisia de cenzori nu sunt aplicabile în cazul societăților de asigurare sau de reasigurare. (4) Societatea solicitantă nu poate fi înregistrată fără avizul prealabil de constituire al autorității de supraveghere. Societatea de asigurare sau de reasigurare nu poate opera modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice fără avizul prealabil al autorității de supraveghere.
Articolul 18 Condiții de autorizare (1) Statul membru de origine impune oricărei întreprinderi care solicită autorizația: (a) în ceea ce privește întreprinderile de asigurare, să își limiteze obiectul de activitate la activitatea de asigurare și la operațiunile care decurg direct din aceasta, excluzând orice altă activitate comercială; (b) în ceea ce privește întreprinderile de reasigurare, să își limiteze obiectul la activitatea de reasigurare și la operațiunile asociate; această cerință poate include o funcție de holding și activități legate de sectorul financiar, în sensul articolului 2 alineatul (8) din Directiva 2002/87/CE; (c) să prezinte un plan de afaceri în conformitate cu articolul 23; (d) să dețină fondurile proprii de bază eligibile pentru a acoperi pragul absolut al cerinței de capital minim, prevăzută la articolul 129 alineatul (1) litera (d); (e) să prezinte dovezi că, din acel moment, se va afla în postura de a deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate, prevăzută la articolul 100; (f) să prezinte dovezi că, din acel moment, se va afla în postura de a deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital minim, prevăzută la articolul 128; (g) să prezinte dovezi că va fi în măsură să respecte sistemul de guvernanță menționat în capitolul IV secțiunea 2;	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 10. Procedura de licențiere (1) Pentru eliberarea licenței de a desfășura activitățile permise societăților de asigurare sau de reasigurare, la etapa de avizare prealabilă de constituire, societatea solicitantă înaintază către autoritatea de supraveghere o cerere însoțită de documentele și/sau informațiile stabilite conform prezentei legi și actelor normative ale autorității de supraveghere. Autoritatea de supraveghere emite o hotărâre cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a societății de asigurare sau de reasigurare ori respinge cererea în termen de până la 5 luni de la data primirii acesteia. (2) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea de supraveghere comunică societății solicitante, după caz, lista cu documentele și/sau informațiile care nu au fost prezentate conform alin.(1) în vederea depunerii acestora.

(h) în ceea ce privește asigurarea generală, să comunice numele și adresa tuturor reprezentanților însărcinați cu soluționarea daunelor desemnați în temeiul articolului 4 din Directiva 2000/26/CE în orice stat membru altul decât statul membru în care este cerută autorizarea în cazul în care riscurile care trebuie acoperite sunt clasificate în clasa 10 din anexa I partea A din prezenta directivă, cu excepția răspunderii transportatorului. (2) Întreprinderea de asigurare care solicită autorizația pentru extinderea activităților la alte clase de asigurare sau extinderea unei autorizații care include numai o parte din riscurile unei clase de asigurare trebuie să prezinte un plan de afaceri în conformitate cu articolul 23. În plus, întreprinderea trebuie să prezinte dovada că dispune de fondurile proprii eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim prevăzute la articolul 100 primul paragraf și la articolul 128. (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), o întreprindere de asigurare care desfășoară activități de asigurare de viață și care solicită autorizarea în vederea extinderii activității sale la riscurile incluse în clasa 1 sau 2 din anexa I partea A, în conformitate cu articolul 73, demonstrează că: (a) deține fondurile proprii eligibile de bază pentru a acoperi pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare de viață și pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare generală, prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (d); (b) se angajează să acopere din acel moment obligațiile financiare minime prevăzute la articolul 74 alineatul (3). (4) Fără a aduce atingere alineatului (2), o întreprindere de asigurare care desfășoară activități de asigurare generală pentru riscurile incluse în clasa 1 sau 2 din anexa I partea A și care solicită autorizarea în vederea extinderii activității sale la riscurile de asigurare de viață, în conformitate cu articolul 73, demonstrează că: (a) deține fondurile proprii eligibile de bază pentru a acoperi pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare de viață și pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare generală, prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (d); (b) se angajează să acopere din acel moment obligațiile financiare minime prevăzute la articolul 74 alineatul (3). Articolul 19 Legături strânse În cazul în care există legături strânse între întreprinderea de asigurare sau întreprinderea de reasigurare și alte persoane fizice sau juridice, autoritățile de supraveghere nu acordă autorizația decât în cazul în care respectivele legături nu împiedică buna desfășurare a misiunii lor de supraveghere. Autoritățile de supraveghere refuză autorizația în cazul în care actele cu putere de lege și actele administrative dintr-o țară terță de care aparțin una sau mai multe			(3) Autoritatea de supraveghere poate solicita în scris, pe parcursul termenului prevăzut la alin.(1), dar nu mai târziu de 3 luni de la primirea cererii, orice documente și/sau informații suplimentare dacă cele prezentate nu sunt suficiente sau relevante pentru realizarea evaluării sau prezintă alte deficiențe. (4) Societatea solicitantă are la dispoziție un termen de 30 de zile de la data comunicării solicitării formulate potrivit alin.(3) pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor cerute, respectiv pentru remedierea deficiențelor constatate, perioadă pe parcursul căreia termenul de 5 luni prevăzut la alin.(1) se suspendă. De asemenea, societatea solicitantă poate furniza din proprie inițiativă și alte documente și/sau informații pe care le consideră relevante. (5) Oricare dintre documentele și/sau informațiile prevăzute la alin.(3) și (4) trebuie să fie prezentate cu cel puțin 30 de zile calendaristice anterior datei expirării termenului în care autoritatea de supraveghere trebuie să se pronunțe asupra cererii de licențiere. (6) Înregistrarea de stat a societății de asigurare sau de reasigurare se efectuează de către autoritatea competentă numai după prezentarea hotărârii cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a societății de asigurare sau de reasigurare, eliberat de către autoritatea de supraveghere în condițiile prezentului articol. În perioada înregistrării, până la obținerea licenței, societății solicitante îi este interzisă orice furnizare sau publicare de către fondatori a informației cu privire la activitatea societății de asigurare sau de reasigurare. (7) La emiterea hotărârii cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a societății de asigurare sau de reasigurare, autoritatea de supraveghere

persoane fizice sau juridice cu care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare are legături strânse sau anumite dificultăți legate de aplicarea acestor acte împiedică buna desfășurare a misiunii lor de supraveghere. Autoritățile de supraveghere impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să le furnizeze informațiile de care au nevoie pentru a se asigura de respectarea permanentă a condițiilor prevăzute la primul paragraf. Articolul 20 Sediul central al întreprinderilor de asigurare și al întreprinderilor de reasigurare Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare ca sediile lor centrale să fie situate în același stat membru ca și sediul lor social.		eliberează avizele prealabile acționarilor semnificativi pentru dobândirea participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului și avizele de numire a organelor de conducere. Hotărârea cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a societății de asigurare sau de reasigurare nu garantează obținerea licenței. (8) Dacă autoritatea de supraveghere emite hotărârea cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire, societatea solicitantă, pentru obținerea licenței, trebuie să prezinte acestea, în termen de până la 5 luni de la data comunicării hotărârii respective, o cerere de licențiere la care se anexează documentele și/sau informațiile aferente eliberării licenței, stabilite conform prezentei legi și actelor normative ale autorității de supraveghere. (9) Dacă societatea solicitantă nu prezintă documentele și/sau informațiile respective în termenul prevăzut la alin.(8), aceasta urmează să obțină un nou aviz prealabil de constituire a asigurătorului sau a reasigurătorului cu toate avizele conexe prevăzute la alin.(7). (10) Autoritatea de supraveghere decide cu privire la acordarea sau refuzul licenței societății de asigurare sau de reasigurare în termen de cel mult 2 luni de la data primirii documentelor și/sau informațiilor aferente cererii de licențiere. (11) Autoritatea de supraveghere, în termen de o lună de la data primirii documentelor și/sau informațiilor conform alin.(8), poate solicita în scris orice documente și/sau informații suplimentare necesare pentru evaluarea și/sau, după caz, remediarea deficiențelor constatate, iar societatea solicitantă are la dispoziție un termen de o lună de la data comunicării solicitării pentru prezentarea acestora, perioadă pe parcursul căreia termenul de 2

		luni prevăzut la alin.(10) se suspendă. De asemenea, societatea solicitantă poate furniza din proprie inițiativă și alte documente și/sau informații pe care le consideră relevante, dar acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile calendaristice anterior datei expirării termenului prevăzut la alin.(8). (12) Documentele și/sau informațiile prezentate cu depășirea termenelor prevăzute pentru depunerea acestora nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de licențiere și sunt restituite societății solicitante. (13) În oricare dintre etapele procedurii de licențiere prevăzute la alin.(1)-(11), autoritatea de supraveghere comunică în scris societății solicitante decizia sa, iar în cazul respingerii cererii, indică și motivele care au stat la baza acestei respingeri. (14) Licența se eliberează pe un formular cu regim special în care se indică denumirea, forma juridică de organizare, adresa juridică a titularului de licență, numărul de identificare de stat, genul și categoria de asigurări sau activitatea de reasigurare pentru a cărei desfășurare se eliberează licența. Anexa la licență este parte componentă a acesteia și conține informația privind titularul de licență, condițiile de licențiere, precum și clasele și riscurile de asigurare sau activitățile de reasigurare. (15) Licența se acordă pe un termen nelimitat și nu este transmisibilă. (15') Asigurătorul care deține licență pentru desfășurarea activității în categoria "asigurări generale" sau în categoria "asigurări de viață" are dreptul, fără a dispune de licență pentru reasigurare, să desfășoare activitate de reasigurare proporțională și activitate de reasigurare neproporțională numai în limitele tipurilor/claselor de asigurare

			pentru care a obținut licența. (16) Pentru fiecare sucursală și subdiviziune a societății de asigurare sau de reasigurare în care se desfășoară activitate de asigurare sau de reasigurare se eliberează copii autorizate de pe licență. (17) Taxa de eliberare a licenței pentru activitatea de asigurare sau de reasigurare este de 50000 de lei și se varsă la bugetul de stat. (18) Taxa pentru reperfectarea licenței, pentru eliberarea copiei autorizate sau a duplicatului licenței constituie 10% din taxa pentru eliberarea licenței și se varsă la bugetul de stat. (19) Taxele pentru examinarea cererilor prevăzute în prezenta lege sunt nerambursabile. (20) Autoritatea de supraveghere acordă licență unei societăți de asigurare sau de reasigurare numai dacă este pe deplin convinsă că societatea respectivă poate asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță și poate respecta cerințele unei administrări prudente și corecte, care să asigure protejarea intereselor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți, precum și buna funcționare a pieței de asigurări. (21) Suplimentar la cele menționate la alin.(20), autoritatea de supraveghere acordă licență unei societăți solicitante în condițiile în care aceasta dispune obligatoriu de dotare tehnică corespunzătoare și de programe soft pentru efectuarea prelucrărilor de date aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare și despăgubirilor, astfel asigurându-se: a) generalizarea datelor aferente polițelor și daunelor, care să includă cel puțin sistematizarea primelor de asigurare sau de reasigurare, duratei asigurării sau reasigurării, precum și generalizarea

			datelor aferente producerii, raportării și achitării daunei, informațiilor statistice legate de contractanți, asigurați, reasigurați, beneficiarii asigurării și terții păgubiți sau de obiectul asigurării; b) controlul accesului la sisteme și date; c) stabilirea profilurilor utilizatorilor în raport cu sarcinile relevante; d) securitatea prelucrării datelor cu caracter personal. 18. Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor (1) Autoritatea de supraveghere ține Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor, care conține informații privind denumirile asigurătorilor sau reasigurătorilor, persoane juridice din Republica Moldova, ale sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe licențiate în Republica Moldova, ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări licențiați, seria, numărul și data acordării licenței, adresele sediilor acestora, informația privind reperfectarea licenței, eliberarea copiilor și duplicatelor de pe aceasta. Autoritatea de supraveghere publică pe pagina web oficială a sa și actualizează, în mod regulat, o listă cu denumirile tuturor asigurătorilor sau reasigurătorilor, persoane juridice din Republica Moldova, ale sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe licențiate în Republica Moldova, ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări licențiați. (2) Asigurătorii sau reasiguratorii, persoane juridice din Republica Moldova, sucursalele asigurătorilor sau reasigurătorilor din statele terțe, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări ale căror licențe au fost retrase sunt radiați din Registrul participanților

			profesioniști pe piața asigurărilor prin înserarea unei note speciale care include data și numărul deciziei privind retragerea licenței. Radierea nu reprezintă excluderea fizică a datelor despre participantul profesionist din registru. (3) În cazul extinderii activității cu noi sucursale ori încetării activității acestora, precum și în cazul altor modificări, participantul profesionist pe piața asigurărilor este obligat să depună la autoritatea de supraveghere o cerere, cu anexarea documentelor corespunzătoare, în vederea operării modificărilor și completărilor în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor, fiind solicitată copia autorizată (copiile autorizate) de pe licență. Articolul 32. Limitele activității asigurătorului/reasiguratorului (1) Activitatea asigurătorului sau reasiguratorului se limitează la asigurare, reasigurare și la operațiunile ce rezultă direct din aceste acțiuni, fiind exclusă orice altă activitate comercială. (2) Asigurătorul sau reasiguratorul are dreptul să efectueze următoarele acțiuni ce rezultă din activitatea de asigurare sau de reasigurare: a) investirea și fructificarea fondurilor, rezervelor proprii și celor atrase și a rezervelor tehnice, în modul stabilit de actele normative ale autorității de supraveghere; b) acordarea de împrumuturi cu dobândă propriilor asigurați persoane fizice, în limitele valorii de răscumpărare prevăzute în contractul de asigurare de viață, cu acumularea capitalului respectiv; c) vânzarea sau locațiunea bunurilor procurate anterior pentru necesitățile proprii ale asigurătorului sau reasiguratorului ori devenite proprietate în

			urma contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; d) acordarea serviciilor de asistență și de corespondent în baza contractului de colaborare între asigurători sau reasigurători ori între aceștia și persoane juridice care prestează asemenea servicii. (3) Asigurătorului sau reasigurătorului i se interzice să efectueze tranzacții, să acorde împrumuturi și să desfășoare activități de întreprinzător, altele decât cele prevăzute la alin.(1) și (2).
Articolul 21 Condiții privind polițele și nivelul primelor (1) Statele membre nu impun aprobarea prealabilă sau notificări sistematice cu privire la condițiile de asigurare generale și speciale, nivelul primelor, bazele tehnice folosite în special la calcularea nivelului primelor și rezervelor tehnice sau la formulare și alte documente tipărite pe care o întreprindere intenționează să le folosească în interacțiunile sale cu deținătorii polițelor de asigurare sau cu întreprinderile cedente sau retrocedente. Cu toate acestea, pentru asigurarea de viață și în scopul exclusiv de verificare a respectării dispozițiilor de drept intern referitoare la principiile actuariale, statul membru de origine poate impune o notificare sistematică privind bazele tehnice utilizate la calcularea nivelului primelor și rezervelor tehnice. Cerința respectivă nu constituie o condiție prealabilă pentru autorizarea unei întreprinderi de asigurare de viață. (2) Statele membre nu mențin și nu introduc notificarea prealabilă sau aprobarea majorărilor de tarife propuse, decât ca element al unui sistem general de control al prețurilor. (3) Statele membre pot verifica întreprinderile care solicită sau care au obținut autorizația pentru clasa 18 din anexa I partea A în ceea ce privește mijloacele directe sau indirecte privind personalul și materialele, inclusiv calificarea echipelor medicale și calitatea echipamentelor de care dispun pentru a face față angajamentelor din acea clasă de asigurare. (4) Statele membre pot să mențină sau să introducă acte cu putere de lege sau acte administrative care să prevadă aprobarea actului constitutiv și a statutului și comunicarea oricărui document necesar exercitării normale a supravegherii.	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 5. Asigurarea obligatorie și asigurarea benevolă (facultativă) (3) În asigurarea benevolă (facultativă), raporturile dintre asigurat și societatea de asigurare, drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contract de asigurare. Prevederile contractului de asigurare nu pot depăși prevederile condițiilor de asigurare. Condițiile de asigurare benevolă (facultativă) sunt stabilite de către societatea de asigurare, în conformitate cu legislația și cu actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Articolul 87. Condițiile de asigurare directă și primele de asigurare (1) Contractele de asigurare directă se încheie cu respectarea legislației naționale aplicabile. Societățile de asigurare oferă și încheie contracte de asigurare în condițiile respectării dispozițiilor Codului civil, prezentei legi, legislației cu privire la asigurările obligatorii și la asigurările subvenționate și ale actelor normative ale autorității de

			supraveghere. (2) Rezidenții Republicii Moldova, în sensul Legii nr.62/2008 privind reglementarea valutară, pot încheia contracte de asigurare doar cu societățile de asigurare înregistrate în Republica Moldova ori cu sucursalele societăților din statele terțe înregistrate în Republica Moldova, cu excepția cazurilor în care asigurările solicitate nu se practică pe piața internă, precum și cu excepția cazurilor prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. (3) Societatea de asigurare notifică și prezintă autorității de supraveghere, în termenele și în modul prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere, condițiile de asigurare, nivelul primelor de asigurare, modelele de contracte și de polițe de asigurare, precum și alte documente pe care societatea urmează să le utilizeze în relațiile cu contractanții sau asigurații. (4) Autoritatea de supraveghere poate solicita societăților de asigurare transmiterea sistematică a condițiilor de asigurare împreună cu bazele tehnice utilizate în calcularea primelor de asigurare și a rezervelor tehnice, ca măsură de control al respectării principiilor actuariale. (5) Societatea de asigurare este obligată să plătească despăgubirea de asigurare în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto. În asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, societatea de asigurare are dreptul, în cazurile prevăzute de lege, la acțiune de regres față de persoana responsabilă de cauzarea prejudiciului.
Articolul 22 Nevoi economice ale pieței Statele membre nu impun ca o cerere de autorizație să fie examinată în funcție de	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

nevoile economice ale pieței.			
Articolul 23 Planul de afaceri (1) Planul de afaceri menționat la articolul 18 alineatul (1) litera (c) conține indicații sau justificări privind următoarele elemente: (a) natura riscurilor sau angajamentelor pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză își propune să le acopere; (b) tipul de contracte de reasigurare pe care întreprinderea de reasigurare își propune să le încheie cu întreprinderile sale cedente; (c) principiile sale directe în materie de reasigurare și retrocesiune; (d) elemente ale fondurilor proprii de bază care constituie pragul absolut al cerinței de capital minim; (e) estimări privind cheltuielile de instalare a serviciilor administrative și a rețelei de producție; mijloacele financiare pentru acoperirea acestor cheltuieli și, în cazul în care riscurile acoperite fac parte din clasa 18 din anexa I partea A, mijloacele de care dispune întreprinderea de asigurare pentru furnizarea asistenței promise. (2) Pe lângă elementele stabilite la alineatul (1), pentru primele trei exerciții financiare planul conține următoarele: (a) un bilanț previzional; (b) estimări privind viitoarea cerință de capital de solvabilitate, astfel cum este prevăzută în capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 1, pe baza bilanțului previzional menționat la litera (a), precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări; (c) estimări privind viitoarea cerință de capital minim, astfel cum este prevăzută la articolele 128 și 129, pe baza bilanțului previzional menționat la litera (a), precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări; (d) estimări referitoare la mijloacele financiare destinate să acopere rezervele tehnice, cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim; (e) în ceea ce privește asigurarea și reasigurarea generală, și următoarele: (i) estimări ale cheltuielilor de gestionare, altele decât cele de instalare, în special cheltuielile generale curente și comisioanele; (ii) estimări privind primele sau cotizațiile și daunele; (f) în ceea ce privește asigurarea de viață, și un plan care stabilește estimări	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 11. Planul de afaceri Oricare cerere de licențiere trebuie să fie însoțită de un plan de afaceri, elaborat în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere, care să cuprindă cel puțin următoarele: a) clasele și riscurile de asigurare sau activitățile de reasigurare propuse a fi asumate; b) structura organizatorică a asigurătorului sau reasigurătorului din care să rezulte capacitatea acestuia de a-și realiza obiectivele propuse în condiții compatibile cu principiile unei practici prudente și corecte în domeniul asigurărilor; c) conformarea cadrului de administrare, a politicilor, a procedurilor și a mecanismelor interne; d) conformarea capitalului și lichidităților la natura, la amploarea și la complexitatea activităților pe care și le propune să le desfășoare în următorii 3 ani, reflectată în: 1) bilanțul previzional și valorile estimate ale capitalului, ale ratelor de solvabilitate și ale rezervelor tehnice; 2) estimările resurselor financiare care urmează să acopere capitalul și rezervele tehnice; 3) estimările cheltuielilor generale curente, inclusiv ale celor de achiziții; 4) estimările volumului de prime și ale volumului de despăgubiri și/sau indemnizații; 5) cedările în reasigurare, tipurile de contracte de reasigurare.

detaiate privind veniturile și cheltuielile legate de activitatea directă, acceptările în reasigurare și cedările în reasigurare. Articolul 24 Acționari și asociați care dețin o participație calificată (1) Autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine nu acordă unei întreprinderi autorizația de inițiere a activității de asigurare sau de reasigurare înainte de a fi obținut comunicarea identității acționarilor sau a asociaților, direcți sau indirecți, persoane fizice sau juridice, care dețin o participație calificată în respectiva întreprindere, precum și comunicarea cuantumului respectivei participații. Aceste autorități refuză autorizația în cazul în care, ținând seama de necesitatea de a garanta o administrare corectă și prudentă a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, nu sunt mulțumite de calitatea acționarilor sau a asociaților. (2) În sensul alineatului (1), se ține seama de drepturile de vot menționate la articolele 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată⁽³¹⁾, precum și de condițiile de cumulare stabilite la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă. Statele membre nu țin seama de drepturile de vot sau acțiunile pe care le pot deține societăți de investiții sau instituții de credit ca urmare a subscrierii de instrumente financiare și/sau a plasării instrumentelor financiare în baza unui angajament ferm, prevăzute în secțiunea A punctul 6 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, cu condiția ca drepturile respective să nu fie exercitate sau utilizate în vreun alt mod pentru a interveni în administrarea activității emitentului, pe de o parte, și cedate în termen de un an de la data achiziției, pe de altă parte.	-	Parțial Compatibil	Alin.(2) va fi transpus la aderarea RM la UE Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea II DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII DE ASIGURARE ȘI/SAU REASIGURARE Articolul 29. Fondatorii și acționarii societăților de asigurare și/sau reasigurare 1) Pot fi fondatori și acționari ai asigurătorului sau reasigurătorului persoane fizice și/sau juridice, rezidente și nerezidente ale Republicii Moldova, în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative în vigoare. (2) Nu pot fi fondatori sau acționari ai societății de asigurare sau de reasigurare persoanele juridice declarate anterior insolubile sau aflate în proces de reorganizare, de insolabilitate sau de lichidare și persoanele cărora li s-au impus restricția legală de a constitui o societate comercială. (3) Persoanele înregistrate în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau în state ori jurisdicții cu un grad sporit de risc nu au dreptul să dețină, direct sau indirect, individual ori în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, drepturi de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare. (4) Fondatorii sau acționarii semnificativi ai societății de asigurare sau de reasigurare prezintă informațiile obligatorii în scop de supraveghere, stabilite prin actul normativ al autorității de supraveghere. În cazul în care societatea de

			asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un grup, identitatea proprietarilor grupului trebuie să fie suficient de transparentă, astfel încât să nu fie subminată supravegherea. În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția că nu există motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană în calitate de beneficiar efectiv, persoana fizică care ocupă funcția de administrator al asigurătorului sau reasigurătorului este considerată beneficiar efectiv. (5) Autoritatea de supraveghere va stabili, printr-un act normativ, lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau a statelor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.
Articolul 25 Refuzul autorizației Orice decizie de refuz trebuie motivată în mod precis și notificată întreprinderii în cauză. Fiecare stat membru prevede dreptul de a apela la instanță în cazul în care se refuză acordarea autorizației. Aceeași posibilitate este prevăzută și pentru cazul în care autoritățile de supraveghere nu s-au pronunțat în ceea ce privește cererea de autorizare în termen de șase luni de la data primirii acesteia.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 12. Motivele de respingere a cererii de licențiere (1) Autoritatea de supraveghere respinge o cerere de licențiere dacă: a) documentele prezentate, la momentul depunerii cererii de licențiere sau în interiorul termenului specificat la art.10 alin.(8), nu sunt întocmite în conformitate cu dispozițiile legale ori sunt incomplete și/sau informațiile furnizate sunt neveridice sau insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea licenței; b) societatea solicitantă nu dispune de fonduri proprii eligibile pentru acoperirea pragului absolut al cerinței de capital minim prevăzut la art.74 sau cerința de capital minim al acesteia se situează sub nivelul stabilit de prezenta lege; c) din evaluarea planului de afaceri prezentat rezultă că societatea solicitantă nu poate proba abilitatea de realizare a

			obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezenta lege și în actele normative ale autorității de supraveghere; d) membrii organului de conducere ai societății solicitante nu corespund cerințelor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere, întrucât capacitățile acestora nu sunt adecvate naturii, amplitudinii și complexității activității, precum și nu corespund necesității asigurării unui management prudent și corect; e) persoanele care dețin funcții-cheie nu corespund cerințelor privind calificările, cunoștințele și experiența lor profesională, adecvate pentru o administrare prudentă și corectă, prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere, precum și nu dețin o bună reputație și de integritate (onorabilitate); f) acționarii și deținătorii indirecti ai acțiunilor societății solicitante nu corespund cerințelor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere; g) legăturile strânse dintre societatea solicitantă și alte persoane fizice sau juridice și dispozițiile legale sau măsurile administrative ale unui stat terț ce se referă la persoanele fizice sau juridice cu care societatea solicitantă are legături strânse sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă a supravegherii prudențiale; h) înainte de obținerea licenței, fondatorii au făcut comunicări publice cu privire la activitatea societății solicitante; i) nu sunt respectate alte condiții prevăzute de prezenta lege. (2) Autoritatea de supraveghere nu examinează cererea de eliberare a licenței în contextul necesităților economice ale pieței. Orice decizie de refuz pentru acordarea licenței trebuie motivată în mod

			precis și trebuie comunicată societății în cauză.
Articolul 25a Notificarea și publicarea autorizațiilor sau retragerilor de autorizații Fiecare autorizație sau retragere a unei autorizații se notifică Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale) (AEAPO) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³¹⁾. Denumirea fiecărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizată se înscrie pe o listă. AEAPO publică lista respectivă pe site-ul său internet și asigură actualizarea sa.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Articolul 16. Retragerea licenței societății de asigurare/reasigurare (9) Informația privind retragerea licențelor se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pe pagina web oficială a autorității de supraveghere și se păstrează timp de 7 ani. Mențiunea referitoare la data și numărul deciziei privind suspendarea sau retragerea licenței se consemnează în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor. După retragerea licenței, toate evidențele și înregistrările persoanei licențiate referitoare la serviciile și activitățile desfășurate se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 7 ani și, ulterior, se transmit arhivelor de stat.
Articolul 26 Consultarea prealabilă a autorităților celorlalte state membre (1) Autoritățile de supraveghere din orice stat membru interesat sunt consultate înainte de acordarea autorizației unei întreprinderi care este: (a) o filială a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizată în statul membru respectiv; (b) o filială a unei întreprinderi-mamă a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizată în statul membru respectiv; sau (c) o întreprindere controlată de aceeași persoană, fizică sau juridică, ce controlează o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată din statul membru respectiv. (2) Autoritățile unui stat membru implicat care sunt responsabile pentru supravegherea instituțiilor de credit sau a întreprinderilor de investiții sunt consultate înainte de acordarea unei autorizații unei întreprinderi de asigurare sau reasigurare care este: (a) o filială a unei instituții de credit sau a unei întreprinderi de investiții autorizate din Comunitate;	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

(b) o filială a întreprinderii-mamă a unei instituții de credit sau a unei întreprinderi de investiții autorizate în Comunitate; sau (c) o întreprindere controlată de aceeași persoană, fizică sau juridică, ce controlează o instituție de credit sau o întreprindere de investiții autorizată în Comunitate. (3) Autoritățile menționate la alineatele (1) și (2) se consultă, în special, în scopul evaluării calității acționarilor, precum și a cerințelor de competență și onorabilitate pentru toate persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții-cheie, asociate la gestionarea altei întreprinderi din același grup. Respectivul autorități își comunică orice informații privind calitatea acționarilor și cerințele de competență și onorabilitate pentru toate persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții-cheie, în măsura în care aceste informații prezintă interes pentru celelalte autorități competente interesate pentru eliberarea unei autorizații sau pentru controlul continuu al respectării condițiilor de desfășurare a activității.			
Articolul 27 Obiectivul principal al supravegherii Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere dispun de mijloacele necesare și dețin expertiza, capacitatea și competențele necesare pentru atingerea principalului obiectiv al supravegherii, și anume protejarea deținătorilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: CAPITOLUL V SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ Secțiunea I AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE Articolul 114. Principii generale privind procesul de supraveghere (1) Obiectivul principal al supravegherii este protejarea drepturilor și intereselor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți în baza contractelor de asigurare și/sau de reasigurare și asigurarea stabilității sistemului de asigurare din Republica Moldova. (2) Supravegherea se bazează pe o abordare prospectivă în funcție de riscuri și include verificarea, în mod continuu, a desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare și a respectării de către participanții profesioniști pe piața asigurărilor a dispozițiilor de supraveghere și a legislației. (3) În exercitarea competențelor sale prevăzute de prezenta lege, autoritatea de supraveghere colectează și procesează

			orice date și informații relevante, inclusiv date cu caracter personal, necesare pentru evaluarea conformării participanților profesioniști pe piața asigurărilor cu prevederile prezentei legi și cu cele ale altor acte normative, precum și, în cazul în care aceasta este autoritatea competentă responsabilă de supravegherea de grup, cu cerințele prudențiale prevăzute de prezenta lege și de actele normative emise întru aplicarea acesteia. (4) Autoritatea de supraveghere își exercită atribuțiile în mod transparent și responsabil, respectând principiul protecției informației confidențiale. (5) În scopul exercitării atribuțiilor de supraveghere, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor acordă suportul necesar autorității de supraveghere, la solicitarea acesteia, în conformitate cu legislația cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.
Articolul 28 Stabilitatea financiară și prociclicitatea Fără a aduce atingere principalului obiectiv al supravegherii, prevăzut la articolul 27, statele membre garantează că, în exercitarea sarcinilor lor generale, autoritățile de supraveghere iau în considerare în mod adecvat impactul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemelor financiare în cauză din Uniunea Europeană, în special în situații de urgență, ținând seama de informațiile disponibile la momentul respectiv. În perioadele de perturbări excepționale ale piețelor financiare, autoritățile de supraveghere țin seama de posibilele efecte prociclice ale acțiunilor lor.	-	Parțial compatibil	Aplicarea completă de la data aderării UE Alte norme transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 114. Principii generale privind procesul de supraveghere (1) Obiectivul principal al supravegherii este protejarea drepturilor și intereselor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți în baza contractelor de asigurare și/sau de reasigurare și asigurarea stabilității sistemului de asigurare din Republica Moldova. (2) Supravegherea se bazează pe o abordare prospectivă în funcție de riscuri și include verificarea, în mod continuu, a desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare și a respectării de către participanții profesioniști pe piața asigurărilor a dispozițiilor de supraveghere

			și a legislației. (3) În exercitarea competențelor sale prevăzute de prezenta lege, autoritatea de supraveghere colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv date cu caracter personal, necesare pentru evaluarea conformării participanților profesioniști pe piața asigurărilor cu prevederile prezentei legi și cu cele ale altor acte normative, precum și, în cazul în care aceasta este autoritatea competentă responsabilă de supravegherea de grup, cu cerințele prudențiale prevăzute de prezenta lege și de actele normative emise întru aplicarea acesteia. (4) Autoritatea de supraveghere își exercită atribuțiile în mod transparent și responsabil, respectând principiul protecției informației confidențiale. Articolul 115. Competența și atribuțiile (1) Autoritatea de supraveghere este competentă și responsabilă pentru reglementarea, autorizarea și supravegherea, inclusiv la nivel de grup, a participanților profesioniști pe piața asigurărilor, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe (în ceea ce privește operațiunile desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova), precum și a biroului național.
Articolul 29 Principiile generale ale supravegherii (1) Supravegherea se bazează pe o abordare prospectivă în funcție de riscuri. Aceasta include verificarea în mod continuu a desfășurării corespunzătoare a activității de asigurare sau de reasigurare și a respectării dispozițiilor de supraveghere de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare. (2) Supravegherea întreprinderilor de asigurare și reasigurare constă într-o combinație adecvată de activități la distanță și controale la sediu. (3) Statele membre se asigură că cerințele stabilite în prezenta directivă sunt aplicate proporțional cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare. (4) Actele delegate și standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare adoptate de Comisie respectă principiul proporționalității, garantând	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 114. Principii generale privind procesul de supraveghere (2) Supravegherea se bazează pe o abordare prospectivă în funcție de riscuri și include verificarea, în mod continuu, a desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare și a respectării de către participanții profesioniști pe piața asigurărilor a dispozițiilor de supraveghere

astfel aplicarea proporțională a prezentei directive, în special în cazul întreprinderilor de asigurare mici. Proiectele de standarde tehnice de reglementare prezentate de AEAPo în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare prezentate în conformitate cu articolul 15 din regulamentul respectiv și ghidurile și recomandările emise în conformitate cu articolul 16 din regulamentul respectiv respectă principiul proporționalității, garantând astfel aplicarea proporțională a prezentei directive, în special în cazul întreprinderilor de asigurare mici.			și a legislației. (3) În exercitarea competențelor sale prevăzute de prezenta lege, autoritatea de supraveghere colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv date cu caracter personal, necesare pentru evaluarea conformării participanților profesioniști pe piața asigurărilor cu prevederile prezentei legi și cu cele ale altor acte normative, precum și, în cazul în care aceasta este autoritatea competentă responsabilă de supravegherea de grup, cu cerințele prudențiale prevăzute de prezenta lege și de actele normative emise întru aplicarea acesteia.
Articolul 30 Autoritățile de supraveghere și sfera supravegherii (1) Supravegherea financiară a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, inclusiv a activităților pe care le desfășoară prin intermediul sucursalelor sau în regim de libertate de a presta servicii, ține exclusiv de competența statului membru de origine. (2) Supravegherea financiară prevăzută la alineatul (1) include verificarea, pentru ansamblul activităților întreprinderii de asigurare și de reasigurare, a solvabilității acesteia, a constituirii rezervelor sale tehnice, a activelor sale și a fondurilor proprii eligibile, în conformitate cu normele sau cu practicile adoptate în statul membru de origine în temeiul dispozițiilor adoptate la nivel comunitar. În cazul în care întreprinderile de asigurare în cauză sunt autorizate să acopere riscurile incluse în clasa 18 din anexa I partea A, supravegherea se extinde, de asemenea, la controlul mijloacelor tehnice de care dispun întreprinderile de asigurare pentru a efectua operațiunile de asistență pe care se angajează să le efectueze, în măsura în care legislația statului membru de origine prevede un control al acestor mijloace. (3) În cazul în care autoritățile de supraveghere din statul membru în care este situat riscul sau din statul membru al angajamentului sau, în cazul unei societăți de reasigurare, autoritățile de reglementare din statul membru gazdă sunt îndreptățite să considere că activitățile unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare i-ar putea afecta soliditatea financiară, acestea informează autoritățile de supraveghere din statul membru de origine al întreprinderii respective. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine stabilesc dacă întreprinderea îndeplinește principiile prudențiale stabilite de prezenta directivă.	-	Parțial compatibil	Aplicarea completă de la data aderării UE Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 116. Măsurile și metodele de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de

			asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolabilitate; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de

			supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a înfrunți cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere.
<i>Articolul 31</i> Transparență și răspundere (1) Autoritățile de supraveghere își duc la îndeplinire sarcinile în mod transparent și responsabil, respectând principiul protecției informațiilor confidențiale. (2) Statele membre se asigură că sunt publicate următoarele informații: (a) textele actelor cu putere de lege și ale actelor administrative și recomandările generale din domeniul reglementării asigurărilor; (b) criteriile și metodele generale, inclusiv instrumentele dezvoltate în conformitate cu articolul 34 alineatul (4), utilizate în procesul de supraveghere stabilit la articolul 36; (c) date statistice agregate cu privire la aspecte-cheie ale aplicării cadrului prudential; (d) maniera de exercitare a opțiunilor prevăzute de prezenta directivă; (e) obiectivele supravegherii și principalele funcții și activități ale acesteia. Publicarea informațiilor prevăzute la primul paragraf este suficientă pentru a permite o comparație între abordările adoptate în materie de supraveghere de către autoritățile de supraveghere ale diferitelor state membre. Publicarea se face într-un format comun, informațiile fiind actualizate regulat. Informațiile menționate la primul paragraf literele (a)-(e) sunt disponibile în fiecare stat membru la o adresă electronică unică. (3) Statele membre prevăd proceduri transparente pentru numirea și destituirea membrilor organelor de conducere și de administrare ale propriilor autorități de supraveghere. (4) Fără a aducere atingere articolului 35, articolului 51, articolului 254 alineatul (2) și articolului 256, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a cu privire la alineatul (2) de la prezentul articol, prin care se precizează aspectele cheie cu privire la care se publică date statistice agregate, precum și	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 114. Principii generale privind procesul de supraveghere (4) Autoritatea de supraveghere își îndeplinește atribuțiile în mod transparent și responsabil, respectând principiul protecției informației confidențiale. Articolul 121. Cerințe de publicare pentru Autoritatea de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere publică următoarele informații: a) cadrul normativ aplicabil domeniului asigurărilor; b) criteriile, metodele și instrumentele utilizate în procesul de supraveghere; c) datele statistice agregate privind principalele aspecte aferente cadrului general de prudentialitate; d) lista persoanelor care exercită funcții de conducere în societățile de asigurare și/sau reasigurare și în sucursalele societăților de

cuprinsul și data publicării informațiilor. (5) Pentru a asigura condiții uniforme legate de aplicarea alineatului (2) de la prezentul articol și fără a aduce atingere articolului 35, articolului 51, articolului 254 alineatul (2) și articolului 256, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica machetele și structura informațiilor publicate conform prezentului articol. EAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2015. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 Articolul 32 Interdicția de a refuza contracte de reasigurare sau de retrocesiune (1) Statul membru de origine al unei întreprinderi de asigurare nu poate refuza un contract de reasigurare încheiat cu o întreprindere de reasigurare sau cu o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu articolul 14 din motive direct legate de soliditatea financiară a respectivei întreprinderi de reasigurare sau a respectivei întreprinderi de asigurare. (2) Statul membru de origine al întreprinderii de reasigurare nu poate refuza un contract de retrocesiune încheiat de o întreprindere de reasigurare cu o altă întreprindere de reasigurare sau cu o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu articolul 14 din motive legate direct de soliditatea financiară a respectivei întreprinderi de reasigurare sau a respectivei întreprinderi de asigurare.		Norma UE neaplicabile	asigurare și/sau reasigurare străine. (2) Informațiile menționate la alin.(1) se publică și sînt accesibile pe pagina web oficială a Autorității de supraveghere și se actualizează periodic.
Articolul 33 Supravegherea succursalelor stabilite într-un alt stat membru Statele membre prevăd că, în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată într-un alt stat membru își desfășoară activitatea prin intermediul unei succursale, autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine pot, după ce au informat autoritățile de supraveghere ale statului membru gazdă în cauză, să procedeze chiar ele sau prin intermediul unor persoane desemnate în acest scop la verificarea la fața locului a informațiilor necesare pentru a asigura supravegherea financiară a întreprinderii. Autoritățile statului membru gazdă în cauză pot participa la aceste verificări. În cazul în care o autoritate de supraveghere a informat autoritățile de supraveghere dintr-un stat membru gazdă că intenționează să desfășoare verificări la fața locului în conformitate cu primul paragraf și în cazul în care autoritățile de supraveghere respective i se interzice să își exercite dreptul de a desfășura verificările la fața locului sau în cazul în care autoritățile de supraveghere respective nu își pot exercita în practică dreptul de participare în conformitate cu al doilea paragraf, autoritățile de supraveghere pot înainta chestiunea AEAP, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAP poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat.	-	Norme UE neaplicabile	Aplicabilitatea la aderare UE

În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAPo poate participa la inspecțiile la fața locului în cazul în care acestea sunt organizate în comun de către două sau mai multe autorități de supraveghere.			
Articolul 34 Competențe de supraveghere generale (1) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a lua măsuri preventive și corective pentru a garanta că întreprinderile de asigurare și de reasigurare respectă actele cu putere de lege și actele administrative pe care trebuie să le respecte în fiecare stat membru. (2) Autoritățile de supraveghere au competența de a lua orice măsuri necesare, inclusiv, dacă este cazul, măsuri cu caracter administrativ sau financiar, în ceea ce privește întreprinderile de asigurare sau de reasigurare, precum și membrii organului administrativ, de conducere sau de control al acestora. (3) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a impune prezentarea tuturor informațiilor necesare pentru desfășurarea acțiunilor de supraveghere în conformitate cu articolul 35. (4) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a crea, pe lângă calcularea cerinței de capital de solvabilitate și dacă acest lucru este oportun, instrumentele cantitative necesare în cadrul procesului de supraveghere, pentru a evalua capacitatea întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare de a face față unor evenimente posibile sau unor schimbări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației lor financiare globale. Autoritățile de supraveghere au competența de a impune efectuarea de către întreprinderi a testelor necesare. (5) Autoritățile de supraveghere au competența de a realiza controale la sediul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. (6) Competențele de supraveghere se aplică la momentul oportun și în mod proporțional. (7) Competențele cu privire la întreprinderile de asigurare și de reasigurare menționate la alineatele (1)-(5) sunt valabile și pentru activitățile externalizate ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. (8) Măsurile stabilite la alineatele (1)-(5) și (7) sunt puse în aplicare, după caz, prin executare silită, prin intermediul instanțelor judecătorești.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 116. Măsurile și metodele de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența;

			k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolvabilitate; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a întruni cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 35 Informații care trebuie furnizate în scopuri de supraveghere (1) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de

transmită autorităților de supraveghere informațiile necesare pentru desfășurarea acțiunilor de supraveghere, ținând cont de obiectivele supravegherii precizate în articolele 27 și 28. Astfel de informații conțin cel puțin informațiile necesare pentru următoarele acțiuni, în timpul desfășurării proceselor menționate la articolul 36 : (a) evaluarea sistemului de guvernanță utilizat de întreprinderi, a activităților pe care le desfășoară, a principiilor de evaluare aplicate în materie de solvabilitate, a riscurilor cu care se confruntă și a sistemelor de management al riscurilor, precum și a structurii capitalului, a necesităților și a conducerii acestor întreprinderi; (b) luarea oricăror decizii corespunzătoare în urma exercitării drepturilor și obligațiilor lor de supraveghere. (2) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au următoarele competențe: (a) de a stabili natura, nivelul și formatul informațiilor menționate la alineatul (1) pe care trebuie să le prezinte întreprinderile de asigurare și de reasigurare la următoarele repere temporale: (i) la perioade predefinite; (ii) la survenirea unor evenimente predefinite; (iii) pe parcursul investigațiilor cu privire la situația unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare; (b) de a obține orice informații cu privire la contractele deținute de intermediari sau la contractele încheiate cu terți; și (c) de a solicita informații de la experți externi, precum auditorii și actuarii. (3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) cuprind următoarele: (a) elemente calitative sau cantitative sau orice combinație adecvată între acestea; (b) elemente istorice, actuale sau prospective sau orice combinație adecvată între acestea; și (c) date din surse interne sau din surse externe sau orice combinație adecvată între acestea. (4) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) respectă următoarele principii: (a) trebuie să reflecte natura, amploarea și complexitatea activității întreprinderii în cauză, în special riscurile inerente acestor activități; (b) trebuie să fie accesibile, complete în toate aspectele semnificative, comparabile și consecvente în timp; și (c) trebuie să fie adecvate, fiabile și inteligibile.		asigurare sau de reasigurare: Articolul 24. Notificarea și informarea (2) În cazul în care se stabilește că sucursala societății de asigurare și/sau reasigurare din alt stat nu respectă dispozițiile legale care se aplică pe teritoriul Republicii Moldova și prescripțiile Autorității de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor, Autoritatea de supraveghere informează autoritatea de supraveghere din statul de origine despre acest fapt. Articolul 115. Competența și atribuțiile Autorității de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere este competentă și responsabilă pentru reglementarea, autorizarea și supravegherea, inclusiv la nivel de grup, a participanților profesioniști pe piața asigurărilor, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe (în ceea ce privește operațiunile desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova), precum și a biroului național. (2) Activitatea biroului național este supusă supravegherii de către autoritatea de supraveghere în condițiile prevăzute de legislația cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. (3) În cadrul supravegherii, autoritatea de supraveghere solicită participanților profesioniști pe piața asigurărilor orice documente și/sau informații pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor conferite de lege. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite prezentarea rapoartelor și informațiilor de la: a) persoanele sau entitățile care au legături strânse cu societatea de asigurare sau de reasigurare și cu sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț;

(5) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să dețină sisteme și structuri corespunzătoare pentru îndeplinirea cerințelor stabilite la alineatele (1)-(4), precum și o politică scrisă, aprobată de organul administrativ, de conducere sau de control al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, care să asigure permanent adecvarea informațiilor prezentate. (6) Fără a aduce atingere articolului 129 alineatul (4), în cazul în care perioadele predefinite menționate la alineatul (2) litera (a) punctul (i) sunt mai mici de un an, autoritățile de supraveghere în cauză pot limita raportarea periodică de supraveghere, dacă: (a) transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii; (b) informațiile sunt raportate cel puțin anual. Autoritățile de supraveghere nu limitează raportarea periodică de supraveghere cu o periodicitate de mai puțin de un an dacă întreprinderile de asigurare sau de reasigurare fac parte dintr-un grup, în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (c), exceptând cazul când întreprinderea poate demonstra într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea de supraveghere că raportarea periodică de supraveghere cu o periodicitate de mai puțin de un an este inadecvată, prin prisma naturii, a amplitudinii și a complexității riscurilor inerente activității grupului. Limitarea raportării periodice de supraveghere se acordă doar întreprinderilor care nu reprezintă mai mult de 20 % din piața de asigurări și reasigurări de viață și, respectiv, generale a unui stat membru, în cazul în care cota de piață pentru asigurările generale se bazează pe prime brute subscrise, iar pentru asigurările de viață pe rezerve tehnice brute. Autoritățile de supraveghere dau prioritate celor mai mici întreprinderi atunci când determină eligibilitatea întreprinderilor pentru asemenea limitări. (7) Autoritățile de supraveghere respective pot limita raportarea de supraveghere periodică sau pot excepta întreprinderile de asigurări și reasigurări de obligația raportării rubrică cu rubrică, în cazul în care: (a) transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii; (b) transmiterea informațiilor respective nu este necesară pentru supravegherea eficace a întreprinderii; (c) exceptarea nu subminează stabilitatea sistemelor financiare vizate din Uniune; și (d) întreprinderea poate furniza informațiile respective <i>ad hoc</i>. Autoritățile de supraveghere nu exceptează de obligația de raportare rubrică cu rubrică întreprinderile de asigurări sau reasigurări care fac parte dintr-un grup, în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (c), decât dacă întreprinderea poate demonstra într-un mod considerat convingător de autoritatea de supraveghere că raportarea rubrică cu rubrică este inadecvată, prin prisma naturii, a amplitudinii și a complexității riscurilor inerente activității grupului și ținând cont de obiectivul stabilității financiare. Exceptarea de la obligația raportării rubrică cu rubrică se acordă doar			b) entitățile cărora le-au fost externalizate funcții sau activități operaționale aferente activității de asigurare sau de reasigurare; c) societatea căreia societatea de asigurare sau de reasigurare, sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț i-a cedat parțial sau integral riscuri subscrise; d) deținătorii de participații calificate în societatea de asigurare sau de reasigurare și în societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț care deține o sucursală pe teritoriul Republicii Moldova. (5) În vederea exercitării funcțiilor de control și asigurării unei supravegheri eficiente, inclusiv la nivel de grup, participanții profesioniști pe piața asigurărilor, autoritățile administrației publice, organizațiile și întreprinderile sunt obligate să prezinte autorității de supraveghere orice documente și/sau informații solicitate pentru executarea prezentei legi. (6) În cazul în care supravegherea unei persoane sau a unei entități menționate la alin.(4) este responsabilitatea altei autorități, autoritatea de supraveghere verifică operațiunile acestei persoane sau entități în cooperare cu autoritatea competentă respectivă, conform procedurii prevăzute de prezenta lege. (7) Autoritatea de supraveghere are dreptul, după informarea autorității competente din statul gazdă, să efectueze verificarea la fața locului a activității sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare înregistrate în Republica Moldova, care activează în statul terț. (8) Autoritatea de supraveghere autorizează externalizarea funcțiilor și activităților societăților de asigurare sau de reasigurare, conform cerințelor stabilite prin actele sale normative. Autorizarea se

întreprinderilor care nu reprezintă mai mult de 20 % din piața de asigurări sau reasigurări de viață și, respectiv, generale a unui stat membru, în cazul în care cota de piață pentru asigurările generale se bazează pe prime brute subscrise, iar pentru asigurările de viață pe rezerve tehnice brute. Autoritățile de supraveghere dau prioritate celor mai mici întreprinderi atunci când determină eligibilitatea întreprinderilor pentru asemenea excepții. (8) În sensul alineatelor (6) și (7) și în cadrul procesului de supraveghere, autoritățile de supraveghere evaluează dacă transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor aferente activităților întreprinderii, ținând cont cel puțin de: (a) volumul primelor, rezervelor tehnice și activelor întreprinderii; (b) volatilitatea daunelor și a beneficiilor acoperite de întreprindere; (c) riscurile de piață generate de investițiile întreprinderii; (d) nivelul concentrărilor de risc; (e) numărul total de clase de asigurări de viață și generale pentru care se acordă autorizație; (f) efectele posibile ale gestionării activelor întreprinderii asupra stabilității financiare; (g) sistemele și structurile întreprinderii de furnizare de informații destinate supravegherii și politica scrisă menționată la alineatul (5); (h) caracterul corespunzător al sistemului de guvernanță al întreprinderii; (i) nivelul fondurilor proprii care acoperă cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim; (j) faptul că întreprinderea este o întreprindere de asigurări sau reasigurări captivă care acoperă exclusiv riscurile asociate grupului industrial sau comercial căruia îi aparține. (9) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează informațiile menționate la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol și termenele de transmitere a acestor informații, pentru a asigura, în măsura corespunzătoare, convergența raportării de supraveghere. (10) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru raportarea periodică de supraveghere în ceea ce privește machetele aferente transmiterii de informații către autoritățile de supraveghere menționate la alineatele (1) și (2). AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în		extinde și asupra modificărilor contractelor de externalizare. (9) Autoritatea de supraveghere poate aplica instrumente macroprudențiale pentru prevenirea și reducerea riscului sistemic identificat. Articolul 117. Procesul de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere analizează și evaluează strategiile, procesele și procedurile de raportare instituite de societățile de asigurare sau de reasigurare în vederea asigurării respectării cadrului legal, care include evaluarea cerințelor calitative referitoare la sistemul de guvernanță, evaluarea riscurilor cu care se confruntă sau cu care s-ar putea confrunta, precum și evaluarea capacității acestora de a le estima. (2) Autoritatea de supraveghere analizează și evaluează respectarea următoarelor elemente: a) sistemul de guvernanță, inclusiv propria evaluare a riscurilor și a solvabilității; b) rezervele tehnice; c) activele admise pentru acoperirea rezervelor tehnice; d) cerința de capital minim; e) solvabilitatea societății de asigurare sau de reasigurare; f) normele privind investițiile; g) calitatea și cantitatea fondurilor proprii. (3) Autoritatea de supraveghere efectuează, în mod regulat, următoarele activități: a) monitorizează deteriorarea situației financiare din cadrul societății de asigurare sau de reasigurare și urmărește modul în care este remediată situația respectivă; b) evaluează adecvarea metodelor și practicilor societăților de asigurare sau

aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (11) Pentru a susține aplicarea coerentă și consecventă a alineatelor (6) și (7), AEAPo emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 pentru a aduce precizări suplimentare în legătură cu metodele utilizate pentru a determina cotele de piață menționate la al treilea paragraf al alineatelor (6) și (7).		de reasigurare concepute în scopul identificării posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare a acestora și evaluează capacitatea societăților de a face față acestor efecte; c) impune societăților de asigurare sau de reasigurare remedierea punctelor slabe sau a deficiențelor identificate în cursul procesului de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere supraveghează funcțiile și activitățile externalizate. În cazul în care furnizorul de servicii de externalizare își are sediul într-un stat terț, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite autorității competente din statul în care se află furnizorul de servicii să efectueze controale la sediul acestuia. (5) Fără a aduce atingere prevederilor art.122 alin.(9) din prezenta lege, la efectuarea controlului, la constatarea faptelor ce constituie încălcări, la aplicarea sancțiunilor și a măsurilor prevăzute de prezenta lege se aplică corespunzător prevederile art.75¹ alin.(1)–(4), alin.(7), alin.(8), alin.(10)–(11) și ale art.75² alin.(3)–(6) și alin.(10)–(15) din Legea nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei și prevederile actelor normative ale autorității de supraveghere. (6) Participanții profesioniști pe piața asigurărilor sunt obligați să asigure cooperarea și colaborarea cu autoritatea de supraveghere pentru atingerea obiectivelor supravegherii. Participanții profesioniști pe piața asigurărilor trebuie să facă posibilă chestionarea oricărui angajat, să asigure accesul la toate documentele și la alte surse de informație necesare supravegherii. Orice persoană care obstrucționează efectuarea supravegherii și exercitarea atribuțiilor autorității de supraveghere, care instigă, provoacă sau facilitează

		obstrucționarea acestei efectuări încalcă prin aceste acțiuni prezenta lege și urmează a fi sancționată în corespundere cu prevederile legislației. (7) Autoritățile publice care exercită controlul asigurătorilor sau reasigurătorilor, în limitele împuternicirilor prevăzute de legislație, vor comunica autorității de supraveghere încălcările legislației în domeniul asigurărilor sau reasigurărilor. (8) Membrii consiliului de administrație și angajații autorității de supraveghere, precum și experții desemnați de aceasta, auditorii, administratorii speciali și lichidatorii nu răspund pentru prejudiciile, acțiunile sau omisiunile care au avut loc în exercitarea atribuțiilor lor, decât în cazul în care s-a demonstrat că acestea sunt intenționate și ilegale. (9) Toate informațiile, documentele, solicitările, cererile depuse la autoritatea de supraveghere de către participanții profesioniști pe piața asigurărilor se prezintă în limba română, semnate de către persoana cu funcție de conducere prin aplicarea semnăturii olografe sau a semnăturii electronice calificate avansate. (10) În cazul în care participanții profesioniști pe piața asigurărilor nu respectă prevederile alin.(9) și actul prezentat este semnat fără a se indica funcția semnatarului, actul respectiv nu se examinează și este restituit. După înlăturarea tuturor neajunsurilor actului restituit, acesta poate fi prezentat repetat autorității de supraveghere. Articolul 118. Informații furnizate în scopuri de supraveghere (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare, individual și, respectiv, consolidat, prezintă autorității de

			supraveghere rapoarte, date și informații cu privire la sistemul de management, la operațiunile și principiile de evaluare în scopuri de solvabilitate, la riscurile, la sistemul de management al riscului și la structura capitalului, precum și alte date în scopuri prudențiale, în condițiile stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite informația aferentă societății de asigurare sau de reasigurare de la auditori și de la alți experți externi. (3) Informațiile furnizate autorității de supraveghere trebuie să corespundă următoarelor condiții: a) să reflecte natura, amploarea și complexitatea activității asigurătorului sau reasigurătorului în cauză, în special riscurile aferente acestor activități; b) să fie accesibile, complete în toate aspectele semnificative, comparabile și consecvente în timp; c) să fie adecvate, fiabile și inteligibile. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare sunt obligate să dețină sisteme automatizate corespunzătoare și proceduri, aprobate de organul de conducere al acestora, pentru îndeplinirea cerințelor prezentului articol.
Articolul 36 Procesul de supraveghere (1) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere analizează și evaluează strategiile, procesele și procedurile de raportare instituite de întreprinderile de asigurare și de reasigurare în vederea respectării actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive. Această analiză și evaluare cuprinde evaluarea cerințelor calitative referitoare la sistemul de guvernanță, evaluarea riscurilor cu care se confruntă sau cu care s-ar putea confrunta întreprinderile în cauză și evaluarea capacității întreprinderilor respective de a estima riscurile ținând seama de mediul în care activează întreprinderile. (2) În special, autoritățile de supraveghere analizează și evaluează respectarea următoarelor elemente: (a) sistemul de guvernanță, inclusiv propria evaluare de risc și solvabilitate,	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 117. Procesul de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere analizează și evaluează strategiile, procesele și procedurile de raportare instituite de societățile de asigurare sau de reasigurare în vederea asigurării respectării cadrului legal, care include evaluarea cerințelor calitative referitoare la sistemul de guvernanță, evaluarea riscurilor cu care

prevăzute în capitolul IV secțiunea 2; (b) rezervele tehnice, prevăzute în capitolul VI secțiunea 2; (c) cerințele de capital, prevăzute în capitolul VI secțiunile 4 și 5; (d) normele privind investițiile, prevăzute în capitolul VI secțiunea 6; (e) calitatea și cantitatea fondurilor proprii, prevăzute în capitolul VI secțiunea 3; (f) în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare utilizează un) model intern integral sau parțial, respectarea continuă a cerințelor privind modelele interne integrale și parțiale prevăzute în capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 3. (3) Autoritățile de supraveghere dispun de instrumente adecvate de monitorizare care le permit să identifice deteriorarea condițiilor financiare din cadrul unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare și să urmărească modul în care este remediată deteriorarea respectivă. (4) Autoritățile de supraveghere evaluează adecvarea metodelor și practicilor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare concepute în scopul identificării de evenimente posibile sau de schimbări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare globale a întreprinderii în cauză. Autoritățile de supraveghere evaluează capacitatea întreprinderii de a face față acelor evenimente posibile sau schimbări viitoare ale condițiilor economice. (5) Autoritățile de supraveghere au competențele necesare pentru a impune întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să remedieze punctele slabe sau deficiențele identificate în cursul procesului de supraveghere. (6) Analizele și evaluările menționate la alineatele (1), (2) și (4) se efectuează în mod regulat. Autoritățile de supraveghere stabilesc frecvența și sfera minimă a analizelor și evaluărilor respective în ceea ce privește natura, amploarea și complexitatea activităților întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză.		se confruntă sau cu care s-ar putea confrunta, precum și evaluarea capacității acestora de a le estima. (2) Autoritatea de supraveghere analizează și evaluează respectarea următoarelor elemente: a) sistemul de guvernanță, inclusiv propria evaluare a riscurilor și a solvabilității; b) rezervele tehnice; c) activele admise pentru acoperirea rezervelor tehnice; d) cerința de capital minim; e) solvabilitatea societății de asigurare sau de reasigurare; f) normele privind investițiile; g) calitatea și cantitatea fondurilor proprii. (3) Autoritatea de supraveghere efectuează, în mod regulat, următoarele activități: a) monitorizează deteriorarea situației financiare din cadrul societății de asigurare sau de reasigurare și urmărește modul în care este remediată situația respectivă; b) evaluează adecvarea metodelor și practicilor societăților de asigurare sau de reasigurare concepute în scopul identificării posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare a acestora și evaluează capacitatea societăților de a face față acestor efecte; c) impune societăților de asigurare sau de reasigurare remedierea punctelor slabe sau a deficiențelor identificate în cursul procesului de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere supraveghează funcțiile și activitățile externalizate. În cazul în care furnizorul de servicii de externalizare își are sediul într-un stat terț, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite autorității competente

		din statul în care se află furnizorul de servicii să efectueze controale la sediul acestuia. (5) Fără a aduce atingere prevederilor art.122 alin.(9) din prezenta lege, la efectuarea controlului, la constatarea faptelor ce constituie încălcări, la aplicarea sancțiunilor și a măsurilor prevăzute de prezenta lege se aplică corespunzător prevederile art.75¹ alin.(1)–(4), alin.(7), alin.(8), alin.(10)–(11) și ale art.75² alin.(3)–(6) și alin.(10)–(15) din Legea nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei și prevederile actelor normative ale autorității de supraveghere. (6) Participanții profesioniști pe piața asigurărilor sunt obligați să asigure cooperarea și colaborarea cu autoritatea de supraveghere pentru atingerea obiectivelor supravegherii. Participanții profesioniști pe piața asigurărilor trebuie să facă posibilă chestionarea oricărui angajat, să asigure accesul la toate documentele și la alte surse de informație necesare supravegherii. Orice persoană care obstrucționează efectuarea supravegherii și exercitarea atribuțiilor autorității de supraveghere, care instigă, provoacă sau facilitează obstrucționarea acestei efectuări încalcă prin aceste acțiuni prezenta lege și urmează a fi sancționată în corespundere cu prevederile legislației. (7) Autoritățile publice care exercită controlul asigurătorilor sau reasigurătorilor, în limitele împuternicirilor prevăzute de legislație, vor comunica autorității de supraveghere încălcările legislației în domeniul asigurărilor sau reasigurărilor. (8) Membrii consiliului de administrație și angajații autorității de supraveghere, precum și experții desemnați de aceasta, auditorii, administratorii speciali și lichidatorii nu răspund pentru prejudiciile, acțiunile sau omisiunile care

			au avut loc în exercitarea atribuțiilor lor, decât în cazul în care s-a demonstrat că acestea sunt intenționate și ilegale. (9) Toate informațiile, documentele, solicitările, cererile depuse la autoritatea de supraveghere de către participanții profesioniști pe piața asigurărilor se prezintă în limba română, semnate de către persoana cu funcție de conducere prin aplicarea semnăturii olografe sau a semnăturii electronice calificate avansate. (10) În cazul în care participanții profesioniști pe piața asigurărilor nu respectă prevederile alin.(9) și actul prezentat este semnat fără a se indica funcția semnatarului, actul respectiv nu se examinează și este restituit. După înlăturarea tuturor neajunsurilor actului restituit, acesta poate fi prezentat repetat autorității de supraveghere.
<i>Articolul 37</i> Majorarea de capital (1) În urma procesului de supraveghere, autoritățile de supraveghere pot, în situații excepționale, să stabilească o majorare de capital pentru o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, printr-o decizie care precizează motivele ce stau la baza majorării. Această posibilitate există doar în următoarele cazuri: (a) autoritatea de supraveghere concluzionează că profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate, astfel cum este calculată pe baza formulei standard în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 2 și: (i) cerința de a utiliza un model intern în temeiul articolului 119 este inadecvată sau s-a dovedit inefficientă; sau (ii) în perioada în care se elaborează un model intern parțial sau integral în conformitate cu articolul 119 (b) autoritatea de supraveghere concluzionează că profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare deviază în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate calculată pe baza unui model intern sau a unui model intern parțial în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu introducerea Pilonului I al Directivei

subsecțiunea 3, deoarece anumite riscuri cuantificabile nu pot fi evidențiate în mod suficient, iar adaptarea modelului pentru a reflecta mai bine profilul de risc dat a eșuat în cadrul unei perioade de timp pertinente; (c) autoritatea de supraveghere concluzionează că sistemul de guvernanță al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare se abate în mod semnificativ de la standardele stabilite în capitolul IV secțiunea 2, că deviațiile respective împiedică întreprinderea să poată identifica, măsura, monitoriza, gestiona și prezenta în mod corespunzător riscurile la care este expusă sau la care ar putea fi expusă și că este puțin probabil ca aplicarea altor măsuri, în sine, să remedieze în mod suficient deficiențele în cadrul unei perioade de timp adecvate; (d) întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b, prima de volatilitate menționată la articolul 77d sau măsurile tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d și autoritatea de supraveghere ajunge la concluzia că profilul de risc al întreprinderii respective se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza ajustărilor și măsurilor tranzitorii respective. (2) În cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), majorarea de capital se calculează în așa fel încât să se asigure respectarea de către întreprindere a dispozițiilor articolului 101 alineatul (3). În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (c), majorarea de capital este proporțională cu riscurile semnificative generate de deficiențele care au condus la decizia autorității de supraveghere de a impune majorarea. În cazurile menționate la alineatul (1) litera (d), majorarea de capital este proporțională cu riscurile materiale care decurg din abaterea menționată la alineatul respectiv. (3) În cazurile stabilite la alineatul (1) literele (b) și (c), autoritatea de supraveghere se asigură că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare depune toate eforturile pentru a remedia deficiențele care au dus la impunerea majorării de capital. (4) Majorarea de capital menționată la alineatul (1) se analizează cel puțin o dată pe an de către autoritatea de supraveghere și se elimină atunci când întreprinderea a remediat deficiențele care au dus la impunerea sa. (5) Cerința de capital de solvabilitate care include majorarea de capital impusă înlocuiește cerința de capital de solvabilitate inadecvată. Fără a aduce atingere primului paragraf, cerința de capital de solvabilitate nu include majorarea de capital impusă în conformitate cu alineatul (1) litera (c) în scopul calculării marjei de risc menționate la articolul 77 alineatul (5). (6) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la circumstanțele în care se pot impune majorări			

de capital. (7) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la metodologiile de calculare a majorărilor de capital. (8) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește prezentul articol, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile în ceea ce privește deciziile legate de stabilirea, calcularea și eliminarea majorărilor de capital. AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 septembrie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			
Articolul 38 Supravegherea funcțiilor și a activităților externalizate (1) Fără a aduce atingere articolului 49, statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care externalizează o funcție sau o activitate de asigurare sau de reasigurare iau măsurile necesare pentru a garanta îndeplinirea următoarelor condiții: (a) furnizorul de servicii trebuie să coopereze, în legătură cu funcția sau activitatea externalizată, cu autoritățile de supraveghere sub jurisdicția cărora se află întreprinderea de asigurare și de reasigurare; (b) întreprinderile de asigurare și de reasigurare, auditorii acestora și autoritățile de supraveghere trebuie să aibă acces efectiv la datele privind funcțiile sau activitățile externalizate; (c) autoritățile de supraveghere trebuie să aibă acces efectiv la sediul în care își desfășoară activitatea furnizorul de servicii și trebuie să își poată exercita drepturile respective de acces; (2) Statul membru în care este situat furnizorul de servicii permite autorităților de supraveghere sub jurisdicția cărora se află întreprinderea de asigurare sau de reasigurare să realizeze, direct sau prin intermediul unor persoane pe care le desemnează în acest sens, controale la sediul furnizorului de servicii. Autoritatea de supraveghere a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare informează autoritatea competentă din statul membru al furnizorului de servicii înainte de a efectua inspecția la fața locului. În cazul unei entități care nu face obiectul supravegherii, autoritatea competentă este autoritatea de supraveghere. Autoritățile de supraveghere ale statului membru în care se află întreprinderea de asigurare sau de reasigurare pot delega autoritățile de supraveghere din statul	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 43. Funcții și activități externalizate (1) Atribuțiile funcției-cheie sunt exercitate de o persoană în baza relațiilor de muncă/contractuale sau de externalizare. Pot fi externalizate următoarele funcții-cheie: funcția actuarială, funcția de management al riscului, funcția de conformitate și funcția de audit intern. (2) Decizia privind externalizarea unor funcții și activități se adoptă de către consiliul societății de asigurare sau de reasigurare și va cuprinde cel puțin următoarele: a) criteriile necesare determinării dacă funcția sau activitatea trebuie să fie externalizată; b) impactul externalizării asupra activității societății; c) mecanismele de raportare; d) modalitatea de selectare a furnizorului de servicii de externalizare,

membru în care se află furnizorul de servicii să efectueze astfel de controale la sediul acesteia. În cazul în care o autoritate de supraveghere a informat autoritatea competentă a statului membru al furnizorului de servicii că intenționează să efectueze verificări la fața locului în conformitate cu prezentul paragraf sau în cazul în care efectuează verificări la fața locului în conformitate cu primul paragraf și în cazul în care autoritatea de supraveghere respectivă este practic pusă în imposibilitatea să își exercite dreptul de a efectua verificările la fața locului, autoritatea de supraveghere poate înainta chestiunea AEAP, solicitând asistență din partea acesteia în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAP poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv. În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAP are dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului în cazul în care acestea sunt organizate în comun de către două sau mai multe autorități de supraveghere.		frecvența evaluării calității acestor servicii; e) condițiile care trebuie îndeplinite de furnizorul de servicii de externalizare; f) furnizorul selectat, cu datele de identificare (IDNO, adresa, administratorul, genurile de activitate, capacitățile financiare etc.); g) metodele și procedura de monitorizare a conformității și eficienței privind implementarea externalizării; h) temeiurile de încetare a externalizării; i) alte componente care trebuie incluse într-un contract de externalizare. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul de a externaliza funcțiile și activitățile legate de activitatea de asigurare sau de reasigurare după obținerea aprobării prealabile a autorității de supraveghere, conform cerințelor stabilite în actele normative ale acesteia. (4) În cazul externalizării funcțiilor și activităților, societatea de asigurare sau de reasigurare rămâne a fi responsabilă pentru respectarea prevederilor prezentei legi, precum și pentru administrarea corespunzătoare a riscurilor asociate funcțiilor sau activităților externalizate. (5) La externalizarea unor funcții și activități, societatea de asigurare sau de reasigurare va întreprinde anumite măsuri, astfel încât să prevină: a) deteriorarea semnificativă a calității sistemului de guvernanță; b) creșterea nejustificată a riscului operațional; c) periclitatea capacității autorității de supraveghere de a supraveghea modul în care societățile își respectă obligațiile; d) afectarea drepturilor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți.

			(6) Societatea de asigurare sau de reasigurare se obligă ca furnizorul de servicii de externalizare să îndeplinească următoarele condiții: a) să coopereze cu autoritatea de supraveghere în cadrul exercitării atribuțiilor instituționale; b) să asigure accesul societăților de asigurare sau de reasigurare, al auditorilor acestora și al autorității de supraveghere la toate datele și operațiunile efectuate de către furnizorul de servicii de externalizare în cadrul prestării serviciilor în cauză, precum și accesul în sediul acestuia. (7) În cazul externalizării funcțiilor și activităților pentru care este necesară deținerea licenței/autorizației, externalizarea se face numai către o entitate licențiată sau autorizată în acest sens. (8) În cazul externalizării, societatea de asigurare sau de reasigurare va respecta următoarele condiții minime: a) va dispune de politici și proceduri interne adecvate privind evaluarea, managementul, controlul funcțiilor și activităților externalizate, iar cadrul de administrare a activității va fi adaptat la specificul acestor activități/operațiuni; b) va raporta autorității de supraveghere, fără întârziere, orice incident sau schimbare de risc, inclusiv schimbarea furnizorului de servicii de externalizare, care ar putea afecta semnificativ capacitatea de administrare eficientă a societății, stabilitatea, performanțele și continuitatea activității acesteia; c) va respecta orice alte cerințe aferente externalizării, stabilite în actele normative ale autorității de supraveghere. (9) La externalizarea funcțiilor și activităților se interzice: a) externalizarea atribuțiilor

		organelor de conducere ale societății de asigurare sau de reasigurare; b) delegarea subcontractării activităților externalizate (externalizare în lanț); c) desfășurarea activităților de către organele de conducere și personalul furnizorului de servicii de externalizare în cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare. (10) Funcțiile și activitățile externalizate de către societățile de asigurare sau de reasigurare se vor audita în cadrul auditului situațiilor financiare. (11) În cazurile în care activitatea furnizorului de servicii de externalizare nu corespunde cerințelor legislației sau externalizarea periclitează activitatea societății de asigurare sau de reasigurare, ultima încetează externalizarea funcțiilor sau activităților. (12) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) asigurătorul sau reasigurătorul nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor și activităților de externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului de servicii de externalizare are deficiențe semnificative care amenință sau pot amenința capacitatea asigurătorului sau reasigurătorului de a-și îndeplini obligațiile; c) activitatea externalizată se realizează cu deficiențe stabilite conform raportului auditorului. Articolul 116. Măsuri și metode de supraveghere ((4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea

			contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile Articolul 117. Procesul de supraveghere (4) Autoritatea de supraveghere supraveghează funcțiile și activitățile externalizate. În cazul în care furnizorul de servicii de externalizare își are sediul într-un stat terț, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite autorității competente din statul în care se află furnizorul de servicii să efectueze controale la sediul acestuia.
Articolul 39 Transferul de portofoliu (1) În temeiul condițiilor prevăzute de legislația națională, statele membre autorizează întreprinderile de asigurare și de reasigurare cu sediul central pe teritoriul lor să transfere o parte sau întregul portofoliu de contracte încheiate fie pe baza dreptului de stabilire, fie pe baza libertății de a presta servicii, către o întreprindere cesionară stabilită în Comunitate. Acest transfer poate fi autorizat doar în cazul în care autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine al întreprinderii cesionare certifică faptul că, după preluarea transferului, întreprinderea cesionară deține fondurile proprii eligibile suficiente pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate menționată la articolul 100 primul paragraf. (2) În cazul întreprinderilor de asigurare se aplică alineatele (3)-(6). (3) În cazul în care o sucursală propune transferul unei părți sau a întregului său portofoliu de contracte, se consultă statul membru în care este situată sucursala respectivă. (4) În situațiile menționate la alineatele (1) și (3), autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine al întreprinderii de asigurare cedente autorizează transferul după obținerea acordului autorităților din statele membre în care au fost încheiate contractele fie în temeiul libertății de stabilire, fie în temeiul libertății de	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 55. Transferul portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare (1) Un asigurător sau un reasigurător poate transfera, cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere, unui alt asigurător sau reasigurător întregul său portofoliu de asigurare și/sau de reasigurare sau o parte din el, care reprezintă o totalitate a contractelor încheiate, împreună cu toate drepturile și obligațiile ce derivă din acestea. Asigurătorul sau reasigurătorul cedent va încheia cu asigurătorul sau reasigurătorul cesionar un contract privind transferul contractelor încheiate referitor la un tip de

a presta servicii. (5) Autoritățile statelor membre consultate își transmit avizul sau acordul autorităților statului membru de origine al întreprinderii de asigurare cedente în termen de trei luni de la data primirii unei cereri de consultare. Absența unui răspuns din partea autorităților consultate în termenul în cauză se interpretează ca fiind acord tacit. (6) Un transfer de portofoliu autorizat în temeiul alineatelor (1)-(5) se publică fie înainte, fie după autorizare, în conformitate cu legislația națională a statului membru de origine, a statului membru în care este situat riscul sau a statului membru al angajamentului. Aceste transferuri sunt automat opozabile în cazul deținătorilor polițelor de asigurare, asiguraților și al tuturor persoanelor cu drepturi sau obligații care rezultă din contractele transferate. Primul și al doilea paragraf din prezentul alineat nu afectează dreptul statelor membre de a da asiguraților posibilitatea de anulare a contractelor într-un interval de timp fix după un astfel de transfer.		asigurare, la una sau mai multe clase de asigurare sau activități de reasigurare. (2) Decizia privind intenția de transfer, adoptată de asigurător sau de reasigurător și avizată de autoritatea de supraveghere, este adusă la cunoștința părților în asigurare printr-un anunț, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, distribuit pe pagina web oficială a asigurătorului sau reasigurătorului, în care acestora li se stabilește un termen prealabil de o lună pentru prezentarea eventualelor pretenții. (3) Asigurătorul poate transfera portofoliul de asigurare doar către un alt asigurător care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova. (4) În scopul realizării prevederilor alin.(1), asigurătorul sau reasigurătorul cedent transferă activele admise pentru acoperirea rezervelor tehnice, inclusiv a celor matematice egale cu rezervele tehnice și matematice calculate, astfel încât să acopere obligațiile portofoliului care va fi transferat. (5) Procedura de transfer al portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare, precum și actele ce urmează a fi prezentate autorității de supraveghere, în acest sens, se stabilesc prin actele normative ale acesteia. (6) La cererea de aprobare a transferului portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare se anexează, în mod obligatoriu și fără a se limita la acestea, următoarele: a) lista contractelor de asigurare și/sau de reasigurare în conformitate cu tipurile/clasele de asigurare sau activitățile de reasigurare care fac obiectul transferului, inclusiv termenele și condițiile generale ale acestei asigurări și calculele rezervelor tehnice, inclusiv matematice; b) lista de active pentru acoperirea rezervelor tehnice, certificată de către

			actuar, inclusiv cuantumul și datele pe baza cărora acestea pot fi verificate; c) planul de afaceri al societății de asigurare sau de reasigurare cesionar, ținând cont de portofoliul de asigurare și/sau de reasigurare achiziționat; d) raportarea estimativă a cerinței ratei de solvabilitate a asigurătorului sau reasigurătorului cesionar după încheierea transferului portofoliului; e) contractul privind transferul portofoliului. (7) Decizia autorității de supraveghere privind aprobarea transferului portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a acesteia. (8) Asigurătorul sau reasigurătorul care acceptă transferul portofoliului notifică despre aceasta părțile, în termen de 15 zile din data intrării în vigoare a deciziei de aprobare a transferului, printr-un anunț publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în două ediții consecutive. (9) Asigurătorul sau reasigurătorul cedent transferă portofoliul cel târziu în termen de 3 luni de la data aprobării de către autoritatea de supraveghere a acestui transfer. În caz contrar, decizia privind aprobarea transferului portofoliului își pierde valabilitatea. (10) În termen de 30 de zile de la transferul portofoliului, asigurătorul sau reasigurătorul cesionar prezintă autorității de supraveghere informația privind transferul acestuia. (11) Dispozițiile alin.(1) se aplică corespunzător și asigurătorilor sau reasigurătorilor care intră în procedură de redresare și rezoluție, reorganizare sau lichidare, după caz.
CAPITOLUL IV Condiții care reglementează activitatea	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de

Secțiunea 1 Răspunderea organului administrativ, de conducere sau de control <i>Articolul 40</i> Răspunderea organului administrativ, de conducere sau de control Statele membre se asigură că organului administrativ, de conducere sau de control al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare îi revine răspunderea finală privind respectarea de către întreprinderea în cauză a actelor cu putere de lege și a actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive.			asigurare sau de reasigurare: Articolul 35. Organele de conducere (1) În sensul prezentei legi, organele de conducere ale asigurătorului sau reasigurătorului sunt reprezentate de consiliul societății și de organul executiv. (2) Membrii consiliului societății și ai organului executiv sunt responsabili de conformarea societății de asigurare sau de reasigurare prevederilor prezentei legi și ale altor acte normative. Membrii organului de conducere vor ocupa o funcție și vor exercita atribuții doar în cadrul unui singur participant profesionist pe piața asigurărilor.
<i>Articolul 41 Cerințe generale de guvernanță</i> (1) Statele membre impun tuturor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să dețină un sistem de guvernanță eficace, care să asigure o administrare corectă și prudentă a activității. Acest sistem include cel puțin o structură organizatorică transparentă adecvată, cu o alocare clară și o separare corespunzătoare a responsabilităților, precum și un sistem eficace care să asigure transmiterea informațiilor. Sistemul include respectarea cerințelor stabilite la articolele 42-49. Sistemul de guvernanță face obiectul unui control intern regulat. (2) Sistemul de guvernanță este proporțional cu natura, amploarea și complexitatea operațiunilor întreprinderii de asigurare sau de reasigurare. (3) Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare dețin strategii privind cel puțin managementul riscurilor, controlul intern, auditul intern și, în cazul în care este relevant, externalizarea. Întreprinderile se asigură că aceste strategii sunt puse în aplicare. Respectivele strategii sunt revizuite cel puțin o dată pe an. Acestea sunt supuse aprobării prealabile a organului administrativ, de conducere sau de control și sunt adaptate în funcție de orice modificare semnificativă a sistemului sau a domeniului în cauză. (4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare adoptă măsuri rezonabile pentru a asigura continuitatea și regularitatea în desfășurarea activităților lor, inclusiv prin elaborarea unor planuri pentru situații neprevăzute. În acest scop, întreprinderile utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale. (5) Autoritățile de supraveghere dispun de mijloacele, metodele și competențele adecvate pentru a verifica sistemul de guvernanță al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și pentru a evalua riscurile emergente, identificate de	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 34. Sistemul de guvernanță (1) O societate de asigurare sau de reasigurare va stabili un sistem de guvernanță solid și fiabil care să includă cel puțin următoarele: a) o structură organizatorică clară, cu atribuții precise, clare și coerente în ceea ce privește responsabilitățile persoanelor cu funcții de conducere și care dețin funcții-cheie, precum și ale angajaților; b) un sistem eficient de comunicare a informațiilor în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare; c) funcții-cheie integrate în structura organizatorică și în procesele decizionale ale societății de asigurare sau de reasigurare; d) politica privind controlul intern, managementul riscurilor, auditul intern și activitatea de externalizare, în

întreprinderile respective, care ar putea afecta soliditatea financiară a acestora. Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competențele necesare pentru a solicita îmbunătățirea și consolidarea sistemului de guvernanță în vederea respectării cerințelor stabilite la articolele 42-49.		cazul în care realizează externalizarea de funcții-cheie; e) organizarea și desfășurarea cu prudență și profesionalism a activității, în concordanță cu natura, amploarea și complexitatea ei; f) încadrarea în activitate a unui număr suficient de persoane care să corespundă criteriilor de pregătire și de competență profesională, stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare reglementează funcționarea sistemului de guvernanță care prevede funcția de management al riscurilor, de conformitate, de audit intern, actuarială, precum și activitățile de externalizare (în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare transferă complet sau o parte din aceste funcții către o terță parte). Regulile sistemului de guvernanță trebuie să fie clare și inteligibile. (3) Normele sistemului de guvernanță trebuie revizuite cel puțin o dată pe an și trebuie aprobate de consiliul societății de asigurare sau de reasigurare. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare adoptă măsurile necesare pentru asigurarea continuității activității, astfel: a) utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale; b) identifică și evaluează riscurile care pot afecta stabilitatea financiară; c) elaborează planuri de redresare sau planuri de finanțare în situații de dificultate financiară; d) optimizează și consolidează sistemul de guvernanță. (5) Societățile de asigurare sau de reasigurare transmit autorității de supraveghere informațiile prevăzute la alin.(1)-(4) până la data de 1 martie a anului în curs, în conformitate cu actele

			normative ale autorității de supraveghere. (6) Autoritatea de supraveghere poate emite recomandări cu privire la modul de respectare a cerințelor prevăzute în prezentul articol și la modul de aplicare a politicilor adoptate. (7) Refuzul de a aplica recomandările prevăzute la alin.(6) este documentat și transmis autorității de supraveghere până la data prevăzută în recomandările respective. (8) Asigurătorul sau reasigurătorul va evita încheierea tranzacțiilor cu persoane terțe (sau în beneficiul lor) care se află în relație de afiliere cu acesta ori care se află în relație de afiliere cu persoanele cu funcții de conducere sau care dețin funcții-cheie în cadrul acestuia în condiții mai favorabile decât cele existente în mod general pentru celelalte persoane care nu se află cu aceștia în asemenea relații.
<i>Articolul 42</i> Cerințe de competență și onorabilitate pentru persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții-cheie (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare se asigură că toate persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau dețin alte funcții-cheie îndeplinesc în orice moment următoarele cerințe: (a) calificările, cunoștințele și experiența lor profesională sunt adecvate pentru o administrare corectă și prudentă (competență); și (b) au o bună reputație și un nivel ridicat de integritate (onorabilitate). (2) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare notifică autorității de supraveghere orice modificare a identității persoanelor care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții-cheie, odată cu toate informațiile necesare pentru a se evalua dacă eventualele persoane nou desemnate la conducerea întreprinderii îndeplinesc cerințele de competență și onorabilitate. (3) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare notifică autoritatea de supraveghere dacă oricare dintre persoanele menționate la alineatele (1) și (2) au fost înlocuite deoarece nu mai îndeplineau cerințele prevăzute la alineatul (1)	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 35. Organele de conducere ale societății de asigurare sau de reasigurare (1) În sensul prezentei legi, organele de conducere ale asigurătorului sau reasigurătorului sunt reprezentate de consiliul societății și de organul executiv. (2) Membrii consiliului societății și ai organului executiv sunt responsabili de conformarea societății de asigurare sau de reasigurare prevederilor prezentei legi și ale altor acte normative. Membrii organului de conducere vor ocupa o funcție și vor exercita atribuții doar în cadrul unui singur participant profesionist pe piața asigurărilor. (3) Membrii organelor de
<i>Articolul 43 Dovada bunei reputații</i> (1) În cazul în care un stat membru solicită propriilor resortisanți o dovadă a			

bunei reputații și a faptului că nu au înregistrat un faliment anterior, sau oricare dintre acestea, statul membru în cauză acceptă ca dovadă suficientă în ceea ce privește resortisanții altor state membre prezentarea unui extras din „cazierul judiciar” sau, dacă acest lucru nu este posibil, a unui document echivalent emis de către o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul membru de origine sau de proveniență al resortisantului străin, prin care se atestă îndeplinirea acestor cerințe. (2) În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență al resortisantului străin nu emite documentul menționat la alineatul (1), acesta poate fi înlocuit printr-o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există o astfel de declarație, printr-o declarație solemnă dată de resortisantul străin în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar în statul membru de origine sau de proveniență al respectivului resortisant. Autoritatea sau notarul în cauză emite un certificat care atestă autenticitatea declarației sub jurământ sau a declarației solemne. Declarația menționată la primul paragraf privind inexistența unui faliment anterior poate fi, de asemenea, dată în fața unui organism profesional sau comercial competent din statul membru în cauză. (3) Termenul de prezentare a documentelor și a certificatelor prevăzute la alineatele (1) și (2) nu trebuie să depășească trei luni de la data emiterii acestora. (4) Statele membre desemnează autoritățile și organismele competente să emită documentele menționate la alineatele (1) și (2) și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta. Fiecare stat membru informează, de asemenea, celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritățile sau organismele cărora urmează să li se prezinte documentele menționate la alineatele (1) și (2) pentru susținerea unei cereri de a desfășura pe teritoriul statului membru în cauză activitățile menționate la articolul 2.			conducere trebuie să dispună de o bună reputație, de cunoștințe, de aptitudini și experiență adecvate pentru a fi în măsură să înțeleagă activitățile desfășurate de asigurător sau de reasigurător, inclusiv principalele riscuri ale acestora, și să se pronunțe în deplină cunoștință de cauză cu privire la toate aspectele asupra cărora trebuie să decidă potrivit competențelor lor. (4) Nu pot fi membri ai consiliului societății sau ai organului executiv ori sunt decăzuți din drepturi, în cazul în care au fost aleși, dacă: a) sunt sau urmează să devină membri ai consiliului societății sau ai organului executiv în cadrul a doi sau mai mulți asigurători sau reasigurători din Republica Moldova, cu excepția cazurilor în care aceștia fac parte din cadrul aceluiași grup; b) li s-a retras aprobarea autorității de supraveghere, acordată conform prezentei legi; c) sunt supuși unei măsuri de ocrotire judiciară. (5) Numirea în funcție a membrilor consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv a persoanelor interimare/realese în funcțiile respective, se aprobă, în prealabil, de către autoritatea de supraveghere. Responsabilitățile membrilor organelor de conducere nu pot fi transmise altor persoane. Persoanele propuse în funcția de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv persoanele interimare/realese în funcțiile respective pentru un termen nou, încep să-și exercite funcția doar după aprobarea acestora de către autoritatea de supraveghere. (6) Pentru confirmarea de către autoritatea de supraveghere a persoanelor alese în calitate de membri ai consiliului societății și ai organului executiv,

			asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să înainteze cererea cu setul de documente conform actelor normative ale autorității de supraveghere. Membrii organului executiv trebuie să fie angajați cu durată deplină a timpului de muncă în cadrul asigurătorului sau reasigurătorului. (7) În cazul în care niciunul dintre membrii consiliului societății și ai organului executiv propuși spre aprobare nu este cetățean al Republicii Moldova, se prezintă documentele necesare care să demonstreze că cel puțin unul dintre aceștia cunoaște limba română. (8) Consiliul societății îndeplinește rolul de supraveghere și monitorizare a procesului decizional de conducere și este responsabil de activitatea asigurătorului sau a reasigurătorului, per ansamblu, și de stabilitatea financiară a acestuia. (9) Consiliul societății are următoarele atribuții principale: a) exercită supravegherea efectivă și eficientă a organului executiv; b) raportează, cel puțin o dată pe an, adunării generale a acționarilor cu privire la activitatea de supraveghere desfășurată; c) analizează în mod critic, dezbate și discută, într-o manieră constructivă, propunerile, explicațiile și informațiile furnizate de către membrii organului executiv, având posibilitatea de a se opune deciziilor acestora; d) monitorizează și evaluează periodic eficacitatea activității, inclusiv principiile de guvernanță ale asigurătorului sau reasigurătorului, și adoptă măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe; e) decide cu privire la stabilirea unor sisteme, funcții-cheie și comitete specializate, a căror funcționare și atribuții sunt prevăzute de prezenta lege și de actele

			normative ale autorității de supraveghere; f) adoptă și revizuieste, cel puțin o dată pe an, principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de supravegherea implementării acesteia; g) aprobă planul de redresare; h) aprobă planul de finanțare, care este aprobat ulterior de către adunarea generală a acționarilor; i) aprobă planul de rezoluție, care este aprobat ulterior de către adunarea generală a acționarilor, urmare a instituirii procedurii de rezoluție de către autoritatea de supraveghere; j) exercită orice alte atribuții prevăzute de cadrul normativ sau de actele de constituire. (10) Organul executiv are următoarele atribuții principale: a) implementează obiectivele de activitate și deciziile adunării generale a acționarilor și ale consiliului societății; b) asigură o structură organizatorică adecvată și transparentă, inclusiv alocă, separă și coordonează competențele și atribuțiile în conformitate cu deciziile consiliului societății; c) monitorizează în mod adecvat personalul din subordine; d) ia decizii privind anularea, emiterea, vânzarea, răscumpărarea și convertirea acțiunilor nou-emise în condițiile art.30; e) aprobă reglementările interne privind condițiile de asigurare, constatarea și lichidarea daunelor, formarea și menținerea rezervelor tehnice; f) exercită orice alte atribuții prevăzute de cadrul normativ sau de actele de constituire. (11) Organul executiv este obligat să informeze regulat consiliul societății cel puțin despre: a) situațiile care pot influența strategia și/sau cadrul de administrare a

			activității asigurătorului sau a reasigurătorului; b) performanța financiară a asigurătorului sau a reasigurătorului; c) încălcarea unor limite aferente riscurilor sau regulilor de conformare; d) deficiențele sistemului de control intern. (12) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare nu dispune de consiliul societății, atribuțiile acestuia pot fi exercitate de adunarea generală a acționarilor. Articolul 36. Persoane care dețin funcții-cheie (1) Persoanele care dețin funcții-cheie trebuie să dispună, în orice moment, de o bună reputație, de cunoștințe, de aptitudini și experiență adecvate naturii, amplitudinii și complexității activității societății de asigurare sau de reasigurare și responsabilităților încredințate și trebuie să-și desfășoare activitatea în conformitate cu regulile unei practici prudente și corecte. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare trebuie să se asigure că persoanele înaintate în funcțiile-cheie îndeplinesc permanent cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere. (3) Fiecare dintre persoanele înaintate în funcții-cheie trebuie să fie aprobată de către autoritatea de supraveghere înainte de începerea exercitării atribuțiilor, potrivit actelor normative ale acesteia. Autoritatea de supraveghere va urmări în permanență respectarea de către persoanele înaintate în funcții-cheie a condițiilor de aprobare. (4) Autoritatea de supraveghere are competența de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime prevăzute

			de prezenta lege și de actele sale normative, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația, integritatea morală și de experiența persoanelor care dețin funcții-cheie și de a decide dacă, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, cerințele prevăzute sunt îndeplinite. (5) Se va considera că persoanele au o reputație bună dacă totalitatea informațiilor oficiale despre acestea confirmă profesionalismul, buna-credință, integritatea (onorabilitatea) și posedarea altor calități, care indică că persoanele date vor activa în conformitate cu legea și nu vor acționa în periclitarea siguranței și credibilității societății de asigurare sau de reasigurare. (6) În scopul evaluării reputației se va examina, cel puțin, dacă persoanele nu au antecedente penale, probate cu certificatul de cazier judiciar, dacă nu există probe care ar demonstra că în ultimii 10 ani acestea au purtat răspundere pentru crearea problemelor financiare și administrative la locurile anterioare de muncă, pentru escrocherii și evaziune fiscală. (7) Se va considera că persoanele înaintate în funcțiile-cheie dispun de cunoștințe adecvate naturii, amplitudinii și complexității activității societății de asigurare sau de reasigurare și responsabilităților încredințate în cazul în care au, cel puțin, studii superioare în științe economice, drept sau științe exacte (inclusiv în contabilitate, marketing și logistică, business și administrare, finanțe și bănci, economie mondială și relații economice internaționale, statistică și previziune economică, cibernetică și informatică economică, merceologie și comerț, fizică, matematică, inginerie, informatică), care vor fi luate în considerare la evaluarea acestora, în

			funcție de relevanță experienței dobândite pentru funcțiile la care sunt înaintate persoanele. (8) Pentru corespunderea criteriului de experiență, persoanele înaintate în funcțiile-cheie trebuie să demonstreze că au dispus, în perioada ultimilor 5 ani, de experiență adecvată naturii, amplitudinii și complexității activității societății de asigurare sau de reasigurare și responsabilităților încredințate, având în vedere pozițiile anterioare și durata exercitării acestora, responsabilitățile deținute, numărul de subordonați, natura, amploarea și complexitatea activităților efectuate, care vor fi luate în considerare la evaluarea acestora, în funcție de relevanța experienței dobândite pentru funcțiile la care sunt înaintate persoanele. (9) În sensul alin.(3)–(8), criteriile, lista documentelor și/sau informațiile pentru realizarea evaluării și aprobării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere. (10) În cazul în care persoana care deține o funcție-cheie nu mai îndeplinește cerințele menționate în prezentul articol, societatea de asigurare sau de reasigurare o destituie din această funcție-cheie. (11) Societatea de asigurare sau de reasigurare notifică autoritatea de supraveghere cu privire la modificarea/încetarea raporturilor de muncă cu titularul funcției-cheie, cu expunerea motivelor aferente în termen de 10 zile din data încetării exercitării atribuțiilor de către acesta. (12) În cazul prevăzut la alin.(10), societatea de asigurare sau de reasigurare desemnează un nou titular al funcției-cheie, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 3 luni de la data încetării exercitării atribuțiilor fostului deținător al funcției-cheie. (13) Autoritatea de supraveghere

		are dreptul să prescrie societății de asigurare sau de reasigurare destituirea din funcție a persoanei care deține o funcție-cheie și desemnarea alteia dacă aceasta: a) nu corespunde cerințelor stabilite în actele normative ale autorității de supraveghere; b) a fost desemnată în baza unor informații neveridice sau incomplete; c) a comis încălcări grave ale prevederilor prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere. (14) În cazul în care titularul funcției-cheie nu corespunde criteriilor de bună reputație, de cunoștințe, de aptitudini și experiență adecvate naturii, amplitudinii și complexității activității, societatea de asigurare sau de reasigurare destituie din funcție persoana care deține funcția-cheie și notifică autoritatea de supraveghere, în condițiile alin.(11). (15) Persoanele cu funcții-cheie ale asigurătorului sau reasigurătorului trebuie să corespundă, în mod continuu, cerințelor stabilite în actele normative ale autorității de supraveghere, inclusiv: a) calificările, cunoștințele și experiența lor profesională să fie adecvate pentru o administrare prudentă (competentă) și corectă; și b) să dispună de o bună reputație și un nivel ridicat de integritate (onorabilitate). (16) Persoanele care dețin funcții-cheie trebuie să aloce timp suficient pentru exercitarea atribuțiilor ce le revin și să-și exercite obligațiile în strictă conformitate cu cerințele înaintate de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere. (17) Persoanele care dețin funcții-cheie raportează direct consiliului societății, cu excepția contabilului-șef, directorului financiar și șefului serviciu daune care la rândul lor raportează direct

			organului executiv. (18) Persoanele care dețin funcții-cheie sunt independente în desfășurarea activităților lor. (19) Persoanele care dețin funcții-cheie au acces liber la toate actele interne și la toate documentele și/sau informațiile necesare exercitării atribuțiilor acestora. Asigurătorul sau reasigurătorul este obligat să prezinte actele interne și documentele și/sau informațiile solicitate de aceste persoane.
<i>Articolul 44</i> Managementul riscului (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare dispun de un sistem eficace de management al riscurilor, care cuprinde strategiile, procesele și procedurile de raportare necesare pentru a identifica, a evalua, a monitoriza, a administra și a raporta în mod continuu, atât la nivel individual, cât și la nivel agregat, riscurile la care sunt expuse sau la care ar putea fi expuse, precum și interdependențele acestora. Acest sistem de management al riscurilor este eficace și bine integrat în structura organizatorică și în procesele decizionale ale întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, luând în considerare, în mod adecvat, persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau dețin alte funcții cheie. (2) Sistemul de management al riscurilor acoperă riscurile care urmează să fie incluse în calculul cerinței de capital de solvabilitate, astfel cum este stabilit la articolul 101 alineatul (4), precum și riscurile care nu sunt incluse, total sau parțial, în calculul acesteia. Sistemul de management al riscurilor acoperă cel puțin următoarele domenii: (a) subscrierea și calculul rezervelor; (b) managementul activelor și pasivelor; (c) strategia de investiții, în special instrumente derivate și angajamente similare; (d) managementul riscului de lichiditate și a riscului de concentrare; (e) managementul riscului operațional;	-	Parțial compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 38. Managementul riscurilor (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare instituie funcția și sistemul de management al riscurilor, care cuprind strategiile, procesele și procedurile de raportare necesare pentru a identifica, a evalua, a monitoriza, a administra și a raporta, în mod continuu, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, riscurile la care sunt expuse sau la care ar putea fi expuse, precum și interdependențele acestora. (2) Sistemul de management al riscurilor prevede standarde bine definite pentru persoanele cu funcții de conducere, inclusiv pentru cele care dețin funcții-cheie. (3) Sistemul de management al riscurilor acoperă cel puțin următoarele domenii: a) subscrierea riscurilor, constituirea și plasarea rezervelor tehnice;

(f) reasigurarea și alte tehnici de diminuare a riscurilor. Strategia privind managementul riscurilor menționată la articolul 41 alineatul (3) cuprinde strategii referitoare la al doilea paragraf literele (a)-(f) din prezentul alineat. ▼M5 În cazul în care întreprinderile de asigurare sau de reasigurare aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b sau prima de volatilitate menționată la articolul 77d, ele întocmesc un plan de lichiditate cu proiecții ale fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire legate de activele și pasivele acoperite de respectivele prime. (2a) În ceea ce privește managementul activelor și pasivelor, întreprinderile de asigurări și reasigurări evaluează periodic: (a) senzitivitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor lor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza extrapolării structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc menționate la articolul 77a; (b) în cazul în care se aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b: (i) senzitivitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de echilibrare, inclusiv a calculului marjei de credit istorice menționate la articolul 77c alineatul (1) litera (b), și efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor proprii eligibile; (ii) senzitivitatea rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la modificările structurii portofoliului de active alocate; (iii) impactul reducerii primei de echilibrare la zero; (c) în cazul în care se aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d: (i) senzitivitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor lor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de volatilitate și efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor lor proprii eligibile; (ii) impactul reducerii primei de volatilitate la zero. Întreprinderile de asigurări și reasigurări transmit anual evaluările menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c) autorității de supraveghere, în cadrul informațiilor transmise în conformitate cu articolul 35. Atunci când reducerea primei de echilibrare sau a primei de volatilitate la zero ar avea drept rezultat nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate, întreprinderea transmite, de asemenea, o analiză a măsurilor pe care le-ar putea aplica într-o astfel de situație pentru a restabili nivelul de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de			b) managementul activelor și pasivelor; c) strategia investițională; d) managementul riscurilor de piață, de credit, de lichiditate și de concentrare; e) managementul riscurilor operaționale; f) reasigurarea și alte tehnici de diminuare a riscurilor. (4) Societatea de asigurare sau de reasigurare va elabora și va aproba, anual, un plan de management al riscurilor, care va cuprinde fiecare tip de risc la care este expusă aceasta, procedurile interne de gestionare a riscurilor și procedurile de monitorizare a realizării măsurilor de gestionare a riscurilor în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere. (5) Asigurătorul sau reasigurătorul își organizează activitățile și operațiunile prin asigurarea păstrării, în mod regulat, a registrelor contabile, a documentelor de natură comercială și a altor documente administrative, astfel încât să poată fi garantată verificarea, în orice moment, dacă operațiunile acestuia sunt conforme cu normele de gestionare a riscurilor.

capital de solvabilitate sau pentru a reduce profilul de risc astfel încât să asigure din nou respectarea cerinței de capital de solvabilitate. În cazul în care se aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d, politicile scrise privind managementul riscului menționat la articolul 41 alineatul (3) cuprinde o politică privind criteriile de aplicare a primei de volatilitate. ▼B (3) În ceea ce privește riscul de investiții, întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează că respectă dispozițiile capitolului VI secțiunea 6. (4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare prevăd o funcție de management al riscurilor care este structurată în așa fel încât să faciliteze implementarea sistemului de management al riscurilor. ▼M5 (4a) Pentru a evita bazarea excesivă pe instituții de evaluare externă a creditului, atunci când folosesc o evaluare externă a ratingului de credit la calcularea rezervelor tehnice și a cerinței de capital de solvabilitate, întreprinderile de asigurări și reasigurări evaluează caracterul adecvat al acestor evaluări de credit externe în cadrul managementului riscului prin utilizarea unor evaluări suplimentare de câte ori este practic posibil pentru a evita orice dependență automată de evaluări externe. Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului alineat, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru verificarea evaluărilor externe ale creditului. AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. ▼B (5) În cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care utilizează un model intern parțial sau integral aprobat în conformitate cu articolele 112 și 113, funcția de management al riscurilor acoperă următoarele sarcini suplimentare: (a) proiectarea și implementarea modelului intern; (b) testarea și validarea modelului intern; (c) documentarea modelului intern și a oricăror modificări ulterioare ale acestuia; (d) analizarea funcționării modelului intern și elaborarea de rapoarte de sinteză cu privire la aceasta; (e)			

informarea organului administrativ, de conducere sau de control cu privire la funcționarea modelului intern, sugerând domenii în care sunt necesare îmbunătățiri și ținând la curent organul respectiv în ceea ce privește stadiul eforturilor de ameliorare a punctelor slabe identificate anterior.			
Articolul 45. Evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității (1) În cadrul sistemului său de management al riscurilor, fiecare întreprindere de asigurare și de reasigurare procedează la evaluarea internă a riscurilor și solvabilității. Această evaluare cuprinde cel puțin următoarele: (a) necesitățile generale privind solvabilitatea luând în considerare profilul de risc) specific, limitele de toleranță aprobate și strategia întreprinderii. (b) respectarea în mod continuu a cerințelor de capital, astfel cum sunt prevăzute în) capitolul VI secțiunile 4 și 5, și a cerințelor referitoare la rezervele tehnice, prevăzute în capitolul VI secțiunea 2; (c) gradul semnificativ în care profilul de risc al întreprinderii în cauză se abate de) la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate, astfel cum este prevăzută la articolul 101 alineatul (3), calculată pe baza formulei standard, în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 2, sau a modelului său intern parțial sau integral, în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 3. (3) În sensul alineatului (1) litera (a), întreprinderea în cauză instituie procese proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității sale, care îi dau posibilitatea să identifice și să evalueze în mod corespunzător riscurile la care se expune în viitorul apropiat sau îndepărtat și la care este sau ar putea fi expusă. Întreprinderea demonstrează metodele utilizate în respectiva evaluare. (2a) În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b, prima de volatilitate menționată la articolul 77d sau măsurile tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d, ele efectuează o evaluare a conformității cu cerințele de capital menționate la alineatul (1) litera (b) luând și, respectiv, neluând în calcul respectivele prime și măsuri tranzitorii. (3) În cazul menționat la alineatul (1) litera (c), atunci când se utilizează un model intern, evaluarea se face împreună cu recalibrarea care transformă valorile interne ale riscurilor în măsura riscului și calibrarea aferente cerinței de capital de solvabilitate. (4) Evaluarea internă a riscurilor și solvabilității reprezintă o parte integrantă a strategiei de afaceri și se ia permanent în considerare pentru deciziile strategice ale întreprinderii. (5) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare realizează evaluarea menționată la alineatul (1) în mod regulat și fără întârziere după orice modificare importantă a profilului lor de risc.	-	Parțial compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 39. Evaluarea internă a riscurilor proprii și a solvabilității (1) Evaluarea internă a riscurilor proprii și a solvabilității nu este utilizată pentru calculul cerințelor de capital minim. (2) Autoritatea de supraveghere stabilește în actele sale normative reglementări privind managementul riscurilor și include cel puțin următoarele: a) normele detaliate și conținutul evaluării riscurilor proprii și a solvabilității; b) normele detaliate privind evaluarea rezervelor tehnice; c) acțiunile care trebuie întreprinse dacă nu sunt îndeplinite cerințele privind solvabilitatea și capitalul minim; d) evaluările riscului de piață și ale riscului de credit; e) evaluarea riscului de subscriere. (3) Sistemul de management al riscurilor include evaluarea internă a riscurilor proprii și a solvabilității, în conformitate cu strategia de afaceri a asigurătorului sau a reasigurătorului. După fiecare modificare semnificativă a riscurilor gestionate de asigurător sau de reasigurător, acesta efectuează imediat evaluarea riscurilor proprii și a solvabilității. (4) La evaluarea internă a riscurilor proprii, asigurătorul sau

(6) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare informează autoritățile de supraveghere cu privire la rezultatele fiecărei evaluări interne a riscurilor și solvabilității, în cadrul informațiilor furnizate în temeiul articolului 35. (7) Evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității nu este utilizată pentru calcularea unei cerințe de capital. Cerința de capital de solvabilitate poate fi doar ajustată în conformitate cu articolele 37, 231-233 și 238.			reasiguratorul ia în considerare riscul de concentrare, riscul de credit, riscul de lichiditate, riscul operațional, riscul de piață și riscul de subscriere, la care este expus, precum și limitele de toleranță la riscuri și strategia de afaceri. (5) Evaluarea prevăzută la alin.(1) constă cel puțin din următoarele: a) evaluarea ratei de solvabilitate a asiguratorului sau a reasiguratorului în funcție de profilul de risc specific, precum și în funcție de strategia de afaceri adoptată; b) evaluarea continuă privind îndeplinirea cerințelor aferente ratei de solvabilitate și rezervelor tehnice în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere. (6) În scopul evaluării interne a riscurilor proprii și a solvabilității, asiguratorul sau reasiguratorul prevede proceduri care facilitează definirea și evaluarea corespunzătoare a riscurilor pe termen scurt și lung la care este sau poate fi expus acesta. Asiguratorul sau reasiguratorul dezvoltă metodele utilizate pentru evaluarea riscurilor proprii și a solvabilității. (7) Evaluarea internă a riscurilor proprii și a solvabilității se efectuează cel puțin o dată pe an și ori de câte ori profilul de risc este modificat semnificativ, rezultatele acesteia fiind parte integrantă a strategiei de afaceri, și reprezintă un instrument important în procesul decizional.
Articolul 46 Control intern (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare dispun de un sistem eficace de control intern. Acest sistem include cel puțin proceduri administrative și contabile, un cadru intern de control, proceduri corespunzătoare de raportare la toate nivelurile întreprinderii și o funcție de asigurare a conformității. (2) Funcția de asigurare a conformității include consilierea organului	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 40. Sistemul de control intern (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare sunt obligate să instituie și să

administrativ, de conducere sau de control în ceea ce privește actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul prezentei directive. De asemenea, include o evaluare a impactului pe care ar putea să-l aibă orice schimbări ale mediului juridic asupra operațiunilor întreprinderii în cauză, precum și identificarea și evaluarea riscului de conformitate.			implementeze, în mod consecvent, un sistem eficient de control intern, care să includă: a) proceduri administrative și contabile adecvate; b) dezvăluirea informației și raportarea acesteia la toate nivelurile; c) identificarea și evaluarea riscurilor la care este sau ar putea fi expusă activitatea de asigurare sau de reasigurare; d) evaluarea și verificarea îndeplinirii cerințelor aferente gestionării riscurilor privind rezervele tehnice, cerințele ratei de solvabilitate, cerințele de capital minim și investițiile. (2) Societățile de asigurare sau de reasigurare instituie funcția de conformitate, care este exercitată independent și include cel puțin următoarele: a) consilierea organelor de conducere referitor la modalitatea de aplicare a cadrului normativ; b) identificarea și evaluarea riscului privind conformitatea operațiunilor asigurătorului sau reasigurătorului cu reglementările în domeniu și cu alte angajamente, precum și notificarea organelor de conducere despre acest fapt; c) evaluarea impactului pe care îl pot avea modificările cadrului normativ asupra activității de asigurare sau de reasigurare. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare angajează un număr adecvat de persoane pentru verificarea corespunderii activității sale cu principiile și legislația ce reglementează activitatea de asigurare sau de reasigurare.
Articolul 47 Audit intern (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare prevăd o funcție eficace de audit intern. Funcția de audit intern include o evaluare a caracterului adecvat și a eficacității sistemului de control intern și a altor elemente ale sistemului de guvernare.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 41. Auditul intern (1) Societățile de asigurare sau de

(2) Funcția de audit intern este obiectivă și independentă de funcțiile operaționale. (3) Orice constatări și recomandări ale auditului intern se raportează organului administrativ, de conducere sau de control, care stabilește acțiunile care urmează a fi întreprinse pentru fiecare dintre constatările și recomandările auditului intern și se asigură că acțiunile în cauză sunt întreprinse efectiv.		reasigurare instituie o funcție de audit intern, obiectivă și independentă față de funcțiile organizaționale și operaționale, care raportează direct consiliului societății și comitetului de audit, având următoarele responsabilități: a) evaluarea adecvării și funcționalității sistemului de control intern și a altor elemente ale sistemului de guvernanta; b) auditarea strategiilor și regulilor privind managementul riscurilor, cel puțin o dată pe an; c) transmiterea către organele de conducere a constatărilor și recomandărilor; d) monitorizarea realizării acțiunilor stabilite de către organele de conducere în urma constatărilor și recomandărilor transmise; e) coordonarea cu entitatea de audit a societății a informațiilor privind riscurile identificate și măsurile întreprinse. (2) În cazul sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, auditul intern se conformează principiilor stabilite de către societatea de asigurare sau de reasigurare din statul de origine, cu condiția respectării cerințelor stabilite de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere. (3) Auditul intern asigură evaluarea sistematică a riscurilor aferente activității societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv verifică și evaluează dacă procedurile de gestionare a riscurilor, procedurile de control intern și de gestiune sunt adecvate și funcționează într-o manieră care facilitează realizarea următoarelor obiective: a) atingerea scopului de performanță economică și financiară a societății de asigurare sau de reasigurare; b) raportarea internă și externă fiabilă, promptă și transparentă;

			c) desfășurarea unei activități de asigurare sau de reasigurare conforme cu reglementările aplicabile. (4) Particularitățile exercitării funcției de audit intern vor fi stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.
<i>Articolul 48 Funcția actuarială</i> (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare prevăd o funcție actuarială eficace și permanentă pentru: (a) coordonarea calculării rezervelor tehnice; (b) asigurarea adecvării metodologiilor și a modelelor de bază utilizate, precum și a ipotezelor folosite la calcularea rezervelor tehnice; (c) evaluarea suficienței și calității datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice; (d) compararea celor mai bune estimări cu experiența anterioară; (e) informarea organului administrativ, de conducere sau de control asupra fiabilității și adecvării calculelor privind rezervele tehnice; (f) supervizarea calculării rezervelor tehnice în cazurile prevăzute la articolul 82; (g) exprimarea unei opinii privind politica globală de subscriere; (h) exprimarea unei opinii cu privire la pertinența contractelor de reasigurare; și (i) contribuirea la implementarea eficace a sistemului de management al riscurilor menționat la articolul 44, în special în ceea ce privește modelarea riscurilor care stau la baza calculării cerințelor de capital prevăzute în capitolul VI secțiunile 4 și 5, precum și în ceea ce privește evaluarea menționată la articolul 45. (2) Funcția actuarială se realizează de către persoane care dețin cunoștințe suficiente de matematici actuariale și financiare, proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității întreprinderii de asigurare sau reasigurare și care pot să își dovedească experiența relevantă în raport cu standardele profesionale și cu alte standarde aplicabile.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 42. Funcția actuarială (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare prevede o funcție actuarială eficace și permanentă, exercitată de cel puțin un actuar. Modul de desfășurare a activității de actuariat și de selectare a actuarului este reglementat de legislație și de actele normative ale autorității de supraveghere. Atribuțiile funcției actuariale sunt exercitate de persoane care dețin suficiente cunoștințe de matematici actuariale și financiare, cunoștințe în domeniul statisticii și o experiență relevantă atât în raport cu standardele profesionale, cât și cu alte standarde aplicabile. (2) Actuarul societății de asigurare sau de reasigurare este independent și autonom în desfășurarea activităților sale. (3) Actuarul are acces liber la toate actele interne și la toate documentele și/sau informațiile necesare exercitării atribuțiilor acestuia. Asigurătorul sau reasigurătorul este obligat să prezinte actele interne și documentele și/sau informațiile solicitate de actuar, inclusiv explicațiile persoanelor cu funcții de răspundere și ale altor angajați ai asigurătorului sau reasigurătorului. Actuarul nu are dreptul să utilizeze informațiile obținute în scopuri altele decât cele ale executării funcției actuariale. (4) Actuarul este responsabil de

			corectitudinea și exactitatea calculelor actuariale, estimărilor și concluziilor pe care le-a tras și poartă răspundere pentru dezvăluirea informației confidențiale, în conformitate cu prezenta lege. (5) Atribuțiile și responsabilitățile actuarului sunt: a) coordonarea calculării primelor și tarifelor de asigurare; b) coordonarea calculării rezervelor tehnice, care implică calculul actuarial, asigurarea metodologiilor adecvate, modelelor de bază utilizate și a ipotezelor folosite, evaluarea suficienței și calității datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice, precum și identificarea datelor care denaturează calcularea rezervelor tehnice și propunerea înlăturării acestora; c) calcularea marjelor disponibile și minime de solvabilitate, a ratei de solvabilitate; d) coordonarea dispersiei activelor admise; e) calcularea beneficiilor obținute din fructificarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice pentru asigurările de viață; f) compararea celor mai bune estimări cu experiența anterioară; g) exprimarea opiniei privind politica globală de subscriere; h) exprimarea opiniei cu privire la pertinența contractelor de reasigurare; i) contribuirea la implementarea eficace a sistemului de management al riscurilor, în special în ceea ce privește modelarea riscurilor care stau la baza calculării cerințelor ratei de solvabilitate, a cerințelor de capital minim, precum și în ceea ce privește evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității; j) confirmarea rapoartelor prezentate autorității de supraveghere care conțin calculele prevăzute la lit.a)–f);

			k) elaborarea și prezentarea raportului actuarial anual al asigurătorului sau reasigurătorului sau a altor calcule actuariale în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere; l) notificarea, în termen de 15 zile lucrătoare, a consiliului societății de asigurare sau de reasigurare și a autorității de supraveghere despre neregulile constatate sau despre situațiile care indică sau conduc la încălcarea prevederilor legislației cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare în partea ce ține de atribuțiile actuarului. (6) Autoritatea de supraveghere ține registrul actuarilor care este accesibil publicului, inclusiv pe pagina web oficială a acesteia. (7) Atribuțiile funcției actuariale sunt exercitate fie de o persoană care este angajată, fie de o persoană ale cărei servicii se bazează pe un contract de servicii și care deține certificatul de calificare corespunzător, eliberat de către autoritatea de supraveghere în conformitate cu actele normative ale acesteia. (8) Documentele și/sau informațiile actuarului trebuie să fie păstrate de acesta pentru o perioadă de cel puțin 5 ani.
Articolul 49 Externalizarea (1) Statele membre se asigură că întreprinderile rămân în continuare responsabile integral pentru respectarea tuturor obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive atunci când externalizează funcții sau orice activități de asigurare sau de reasigurare. (2) Externalizarea unor funcții sau activități operaționale critice sau semnificative se realizează în așa fel încât să nu aibă niciuna dintre următoarele consecințe: (a) deteriorarea semnificativă a calității sistemului de guvernanță al întreprinderii în cauză; (b) creșterea nejustificată a riscului operațional; (c) subminarea capacității autorităților de supraveghere de a monitoriza	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 43. Funcțiile și activitățile externalizate (1) Atribuțiile funcției-cheie sunt exercitate de o persoană în baza relațiilor de muncă/contractuale sau de externalizare. Pot fi externalizate următoarele funcții-cheie: funcția actuarială, funcția de management al riscului, funcția de conformitate și funcția de audit intern. (2) Decizia privind externalizarea

respectarea de către întreprindere a obligațiilor care îi revin; (d) împiedicarea furnizării de servicii continue și satisfăcătoare către deținătorii de polițe de asigurare. (3) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare notifică în timp util autoritățile de supraveghere înainte de a externaliza funcții sau activități critice sau semnificative, precum și referitor la orice evoluții semnificative ulterioare privind funcțiile sau activitățile respective.		unor funcții și activități se adoptă de către consiliul societății de asigurare sau de reasigurare și va cuprinde cel puțin următoarele: a) criteriile necesare determinării dacă funcția sau activitatea trebuie să fie externalizată; b) impactul externalizării asupra activității societății; c) mecanismele de raportare; d) modalitatea de selectare a furnizorului de servicii de externalizare, frecvența evaluării calității acestor servicii; e) condițiile care trebuie îndeplinite de furnizorul de servicii de externalizare; f) furnizorul selectat, cu datele de identificare (IDNO, adresa, administratorul, genurile de activitate, capacitățile financiare etc.); g) metodele și procedura de monitorizare a conformității și eficienței privind implementarea externalizării; h) temeiurile de încetare a externalizării; i) alte componente care trebuie incluse într-un contract de externalizare. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul de a externaliza funcțiile și activitățile legate de activitatea de asigurare sau de reasigurare după obținerea aprobării prealabile a autorității de supraveghere, conform cerințelor stabilite în actele normative ale acesteia. (4) În cazul externalizării funcțiilor și activităților, societatea de asigurare sau de reasigurare rămâne a fi responsabilă pentru respectarea prevederilor prezentei legi, precum și pentru administrarea corespunzătoare a riscurilor asociate funcțiilor sau activităților externalizate. (5) La externalizarea unor funcții și activități, societatea de asigurare sau de reasigurare va întreprinde anumite măsuri,

			astfel încât să prevină: a) deteriorarea semnificativă a calității sistemului de guvernanță; b) creșterea nejustificată a riscului operațional; c) periclitarea capacității autorității de supraveghere de a supraveghea modul în care societățile își respectă obligațiile; d) afectarea drepturilor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți. (6) Societatea de asigurare sau de reasigurare se obligă ca furnizorul de servicii de externalizare să îndeplinească următoarele condiții: a) să coopereze cu autoritatea de supraveghere în cadrul exercitării atribuțiilor instituționale; b) să asigure accesul societăților de asigurare sau de reasigurare, al auditorilor acestora și al autorității de supraveghere la toate datele și operațiunile efectuate de către furnizorul de servicii de externalizare în cadrul prestării serviciilor în cauză, precum și accesul în sediul acestuia. (7) În cazul externalizării funcțiilor și activităților pentru care este necesară deținerea licenței/autorizației, externalizarea se face numai către o entitate licențiată sau autorizată în acest sens. (8) În cazul externalizării, societatea de asigurare sau de reasigurare va respecta următoarele condiții minime: a) va dispune de politici și proceduri interne adecvate privind evaluarea, managementul, controlul funcțiilor și activităților externalizate, iar cadrul de administrare a activității va fi adaptat la specificul acestor activități/operațiuni; b) va raporta autorității de supraveghere, fără întârziere, orice incident

			sau schimbare de risc, inclusiv schimbarea furnizorului de servicii de externalizare, care ar putea afecta semnificativ capacitatea de administrare eficientă a societății, stabilitatea, performanțele și continuitatea activității acesteia; c) va respecta orice alte cerințe aferente externalizării, stabilite în actele normative ale autorității de supraveghere. (9) La externalizarea funcțiilor și activităților se interzice: a) externalizarea atribuțiilor organelor de conducere ale societății de asigurare sau de reasigurare; b) delegarea subcontractării activităților externalizate (externalizare în lanț); c) desfășurarea activităților de către organele de conducere și personalul furnizorului de servicii de externalizare în cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare. (10) Funcțiile și activitățile externalizate de către societățile de asigurare sau de reasigurare se vor audita în cadrul auditului situațiilor financiare. (11) În cazurile în care activitatea furnizorului de servicii de externalizare nu corespunde cerințelor legislației sau externalizarea periclitează activitatea societății de asigurare sau de reasigurare, ultima încetează externalizarea funcțiilor sau activităților. (12) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) asigurătorul sau reasigurătorul nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor și activităților de externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului de servicii de externalizare are deficiențe

			semnificative care amenință sau pot amenința capacitatea asigurătorului sau reasigurătorului de a-și îndeplini obligațiile; c) activitatea externalizată se realizează cu deficiențe stabilite conform raportului auditorului.
Articolul 50 Acte delegate și standarde tehnice de reglementare (1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la următoarele elemente: (a) elementele sistemelor prevăzute la articolele 41, 44, 46 și 47 și, în special, domeniile care trebuie acoperite de managementul active-pasive și de politicile de investiții ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, prevăzute la articolul 44 alineatul (2); (b) funcțiile prevăzute la articolele 44, 46, 47 și 48. (2) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezenta secțiune, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele: (a) cerințele stabilite la articolul 42 și funcțiile care fac obiectul acestora; (b condițiile pentru externalizare, în special către furnizori de servicii din țări) terțe. Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește evaluarea menționată la articolul 45 alineatul (1) litera (a), AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la elementele acestei evaluări. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Secțiunea 3 Publicarea informațiilor <i>Articolul 51</i> Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: conținut (1) Ținând seama de informațiile prevăzute la alineatul (3) și de principiile enunțate la articolul 35 alineatul (4), statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să facă public, anual, un raport privind solvabilitatea și	-	Parțial compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 50. Publicarea informațiilor și raportarea

situația lor financiară. Raportul respectiv cuprinde următoarele informații, fie incluse integral, fie prin trimiteri la informații echivalente, atât ca natură, cât și ca sferă, care au fost făcute publice în temeiul altor dispoziții legale sau de reglementare: (a) o descriere a activității și a performanței întreprinderii; (b) o descriere a sistemului de guvernanță și evaluarea pertinentei acestuia pentru profilul de risc al întreprinderii; (c) o descriere, separat pentru fiecare categorie de risc, a expunerii la riscuri, a concentrării de riscuri, a reducerii riscurilor și a sensibilității la risc; (d) o descriere, separat pentru active, rezerve tehnice și alte pasive, a bazelor și metodelor folosite la evaluarea acestora, împreună cu explicații privind orice diferențe majore în ceea ce privește bazele și metodele utilizate la evaluarea lor în situațiile financiare; (e) o descriere a gestiunii capitalului, cuprinzând cel puțin următoarele: (i) structura și valoarea fondurilor proprii, precum și calitatea acestora; (ii) valoarea cerinței de capital de solvabilitate și a cerinței de capital minim; (iii) opțiunea prevăzută la articolul 304 utilizată pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate; (iv) informații care permit o bună înțelegere a principalelor diferențe dintre ipotezele care stau la baza formulei standard și cele care stau la baza oricărui model intern utilizat de către întreprindere la calcularea cerinței de capital de solvabilitate; (v) valoarea la care se ridică orice neconformitate semnificativă cu cerința de capital de solvabilitate sau orice neconformitate cu cerința de capital minim pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă a fost ulterior rezolvată, împreună cu o explicație privind cauzele și consecințele sale, precum și orice măsuri de remediere care au fost luate. (1a) În cazul în care se aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b, descrierea menționată la alineatul (1) litera (d) cuprinde o descriere a primei de		(1) Societățile de asigurare sau de reasigurare vor face public, anual, pe pagina web oficială a lor și în organul de presă prevăzut de statut, un raport privind solvabilitatea și stabilitatea financiară, care va cuprinde informații, fie incluse integral, fie care vor face trimitere la informații echivalente, dezvăluite public în temeiul altor dispoziții legale sau de reglementare, precum: a) descrierea activității și a performanței societății; b) descrierea sistemului de guvernanță și evaluarea pertinentei acestuia pentru profilul de risc al societății; c) descrierea separată, pentru fiecare categorie de risc, a expunerii la riscuri, a concentrării de riscuri, a reducerii riscurilor și a sensibilității la risc; d) descrierea separată, pentru active, rezerve tehnice și alte pasive, a bazelor și metodelor folosite la evaluarea acestora; e) descrierea gestiunii capitalului, care să includă cel puțin următoarele: 1) structura și valoarea fondurilor proprii, precum și calitatea acestora; 2) valoarea cerințelor ratei de solvabilitate și de capital minim; 3) valoarea la care se ridică orice neconformitate semnificativă cu cerințele ratei de solvabilitate sau de capital minim pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă a fost ulterior înlăturată, împreună cu o explicație privind cauzele și consecințele sale, precum și orice măsuri de remediere care au fost luate. (2) Descrierea privind structura, valoarea fondurilor proprii și calitatea acestora trebuie să cuprindă o analiză a oricăror schimbări semnificative față de perioada de raportare anterioară și o explicație a oricăror diferențe majore privind valoarea elementelor respective în situațiile financiare.

echilibrare și a portofoliului de obligații și active alocate cărui i se aplică prima de echilibrare, precum și o cuantificare a impactului reducerii la zero a primei de echilibrare asupra poziției financiare a întreprinderii. Descrierea menționată la alineatul (1) litera (d) include, de asemenea, o declarație precizând dacă întreprinderea utilizează sau nu prima de volatilitate menționată la articolului 77d, precum și o cuantificare a impactului reducerii la zero a primei de volatilitate asupra poziției financiare a întreprinderii. (2) Descrierea menționată la alineatul (1) litera (e) punctul (i) cuprinde o analiză a oricărui schimbări semnificative față de perioada de raportare anterioară și o explicație a oricărui diferențe majore în ceea ce privește valoarea elementelor respective în situațiile financiare, precum și o scurtă descriere a transferabilității capitalului. Informațiile publicate privind cerința de capital de solvabilitate prevăzute la alineatul (1) litera (e) punctul (ii) arată separat valoarea calculată în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 2 și 3 și orice majorare de capital impusă în conformitate cu articolul 37 sau impactul parametrilor specifici pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare trebuie să îi utilizeze în conformitate cu articolul 110, împreună cu informații concise privind justificarea acestora de către autoritatea de supraveghere în cauză. Cu toate acestea și fără a aduce atingere niciunei prezentări de informații obligatorii în temeiul oricărui alte dispoziții legale sau de reglementare, statele membre pot prevedea ca, deși cerința totală de capital de solvabilitate menționată la alineatul (1) litera (e) punctul (ii) este publicată, prezentarea separată a majorării de capital sau a impactului parametrilor specifici pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare trebuie să îi utilizeze în conformitate cu articolul 110 să nu fie necesară pe durata unei perioade de tranziție care nu depășește data de 31 decembrie 2020. Informațiile publicate privind cerința de capital de solvabilitate sunt însoțite, dacă este cazul, de o indicație privind faptul că valoarea sa finală face încă obiectul unei evaluări de către autoritățile de supraveghere.			(3) Societățile de asigurare sau de reasigurare pot publica, din proprie inițiativă, orice informații sau explicații legate de solvabilitatea și situația financiară proprie a căror prezentare nu este impusă de prevederile prezentului articol. (4) Raportul privind solvabilitatea și stabilitatea financiară a asigurătorului sau reasigurătorului, prevăzut la alin.(1), va fi certificat de către actuarul acestuia și aprobat de către consiliul societății. (5) Societățile de asigurare sau de reasigurare trebuie să dispună de sisteme tehnologice informaționale corespunzătoare pentru conformarea cerințelor prevăzute de prezentul articol, precum și să dispună de proceduri care să asigure adecvarea informației publicate. (6) Lista, forma și termenele de prezentare a situațiilor financiare, a rapoartelor specializate și a altor dări de seamă ale societăților de asigurare sau de reasigurare se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere și se prezintă acestea pe suport de hârtie și electronic. (7) În termen de 4 luni de la sfârșitul perioadei de gestiune, asigurătorul sau reasigurătorul expediază autorității de supraveghere situațiile financiare, raportul auditorului și expertiza actuarului, precum și publică în organul de presă prevăzut de statut situațiile financiare și raportul auditorului. (8) Societățile de asigurare sau de reasigurare se asigură că rapoartele menționate în prezentul articol sunt disponibile pe pagina web oficială a lor pentru o perioadă de cel puțin 5 ani de la publicarea acestora.

<i>Articolul 52</i> Informații pentru Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și rapoarte întocmite de aceasta (1) Fără a aduce atingere articolului 35 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, statele membre impun autorităților de supraveghere să furnizeze anual AEAPU următoarele informații: (a) majorarea medie de capital pe întreprindere și repartizarea majorărilor de capital impuse de autoritatea de supraveghere pe parcursul anului anterior, măsurate ca procent din cerința de capital de solvabilitate și prezentate separat pentru: (i) întreprinderi de asigurare și de reasigurare; (ii) întreprinderi de asigurare de viață; (iii) întreprinderi de asigurare generală; (iv) întreprinderi de asigurare care desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală; (v) întreprinderi de reasigurare; (b) pentru fiecare dintre informațiile care trebuie publicate stabilite la litera (a) de la prezentul alineat, ponderea majorărilor de capital impuse în temeiul articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și, respectiv, (c); (c) numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 35 alineatele (6) și (7), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active al întreprinderilor de asigurări și reasigurări din statul membru în cauză; (d) numărul grupurilor care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul grupurilor care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 254 alineatul (2), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active al grupurilor din statul membru în cauză. (2)	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

AEAPO publică anual următoarele informații: (a) pentru toate statele membre împreună, repartizarea totală a majorărilor de capital, măsurate ca procent din cerința de capital de solvabilitate, pentru fiecare dintre următoarele: (i) întreprinderi de asigurare și de reasigurare; (ii) întreprinderi de asigurare de viață; (iii) întreprinderi de asigurare generală; (iv) întreprinderi de asigurare care desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală; (v) întreprinderi de reasigurare; (b) pentru fiecare stat membru separat, repartizarea majorărilor de capital, măsurate ca procentaj din cerința de capital de solvabilitate, acoperind toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare din statul membru respectiv; (c) pentru fiecare dintre informațiile care trebuie publicate stabilite la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, ponderea majorărilor de capital impuse în temeiul articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și, respectiv, (c); (d) pentru toate statele membre luate împreună, numărul total al întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul total al întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 35 alineatele (6) și (7) și articolul 254 alineatul (2), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active al tuturor întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor; (e) pentru fiecare stat membru luat separat, numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 35 alineatele (6) și (7) și articolul 254 alineatul (2), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de prime, rezerve tehnice și active al întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor din statul membru în cauză. (3)			

AEAPO furnizează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei informațiile menționate la alineatul (2), împreună cu un raport care evidențiază gradul de convergență a supravegherii între autoritățile de supraveghere din diferitele state membre în ceea ce privește utilizarea majorărilor de capital.			
<i>Articolul 53</i> Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: principii aplicabile (1) Autoritățile de supraveghere permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să nu prezinte informații, atunci când: (publicarea acestor informații duce la câștigarea de către concurenții a întreprinderii a unor importante avantaje necuvenite;) (există obligații față de deținătorii polițelor de asigurare sau alte relații de b contrapartidă care obligă o întreprindere la păstrarea secretului sau a) confidențialității. (2) În cazul în care autoritatea de supraveghere permite nepublicarea unor informații, întreprinderile menționează acest fapt în raportul privind solvabilitatea și situația financiară și explică motivele. (3) Autoritățile de supraveghere permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să utilizeze sau să facă trimiteri la informații publicate în temeiul altor dispoziții legale sau de reglementare, în măsura în care informațiile publicate sunt echivalente cu informațiile impuse în temeiul articolului 51 atât ca natură, cât și ca nivel. (4) Alineatele (1) și (2) nu se aplică informațiilor prevăzute la articolul 51 alineatul (1) litera (e).	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 50. Publicarea informațiilor și raportarea (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare vor face public, anual, pe pagina web oficială a lor și în organul de presă prevăzut de statut, un raport privind solvabilitatea și stabilitatea financiară, care va cuprinde informații, fie incluse integral, fie care vor face trimitere la informații echivalente, dezvăluite public în temeiul altor dispoziții legale sau de reglementare, precum: a) descrierea activității și a performanței societății; b) descrierea sistemului de guvernanță și evaluarea pertinentei acestuia pentru profilul de risc al societății; c) descrierea separată, pentru fiecare categorie de risc, a expunerii la riscuri, a concentrării de riscuri, a reducerii riscurilor și a sensibilității la risc; d) descrierea separată, pentru active, rezerve tehnice și alte pasive, a bazelor și metodelor folosite la evaluarea acestora; e) descrierea gestiunii capitalului, care să includă cel puțin următoarele: 1) structura și valoarea fondurilor proprii, precum și calitatea acestora; 2) valoarea cerințelor ratei de solvabilitate și de capital minim; 3) valoarea la care se ridică orice neconformitate semnificativă cu cerințele ratei de solvabilitate sau de capital minim pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă a fost ulterior înlăturată, împreună cu o explicație privind cauzele și consecințele

			sale, precum și orice măsuri de remediere care au fost luate. (2) Descrierea privind structura, valoarea fondurilor proprii și calitatea acestora trebuie să cuprindă o analiză a oricăror schimbări semnificative față de perioada de raportare anterioară și o explicație a oricăror diferențe majore privind valoarea elementelor respective în situațiile financiare. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare pot publica, din proprie inițiativă, orice informații sau explicații legate de solvabilitatea și situația financiară proprie a căror prezentare nu este impusă de prevederile prezentului articol. (4) Raportul privind solvabilitatea și stabilitatea financiară a asigurătorului sau reasigurătorului, prevăzut la alin.(1), va fi certificat de către actuarul acestuia și aprobat de către consiliul societății. (5) Societățile de asigurare sau de reasigurare trebuie să dispună de sisteme tehnologice informaționale corespunzătoare pentru conformarea cerințelor prevăzute de prezentul articol, precum și să dispună de proceduri care să asigure adecvarea informației publicate. (6) Lista, forma și termenele de prezentare a situațiilor financiare, a rapoartelor specializate și a altor dări de seamă ale societăților de asigurare sau de reasigurare se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere și se prezintă acesteia pe suport de hârtie și electronic. (7) În termen de 4 luni de la sfârșitul perioadei de gestiune, asigurătorul sau reasigurătorul expediază autorității de supraveghere situațiile financiare, raportul auditorului și expertiza actuarului, precum și publică în organul de presă prevăzut de statut situațiile financiare și raportul auditorului.

<i>Articolul 54</i> Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: actualizări și informații suplimentare furnizate în mod voluntar (1) În cazul unei evoluții majore care afectează în mod semnificativ pertinenta informațiilor publicate în conformitate cu articolele 51 și 53, întreprinderile de asigurare și de reasigurare publică informații corespunzătoare cu privire la natura și efectele respectivei evoluții majore. În sensul primului paragraf, cel puțin următoarele se consideră evoluții majore atunci când: (a) se constată o neconformitate cu cerința de capital minim, iar autoritățile de supraveghere fie consideră că întreprinderea nu va fi în măsură să prezinte un plan realist de finanțare pe termen scurt, fie nu primesc planul respectiv în termen de o lună de la data constatării neconformității; (se constată o neconformitate semnificativă cu cerința de capital de b solvabilitate, iar autoritățile de supraveghere nu primesc un plan realist de) redresare în termen de două luni de la data constatării neconformității. În ceea ce privește al doilea paragraf litera (a), autoritățile de supraveghere impun întreprinderii în cauză să prezinte imediat valoarea neconformității, împreună cu o		(8) Societățile de asigurare sau de reasigurare se asigură că rapoartele menționate în prezentul articol sunt disponibile pe pagina web oficială a lor pentru o perioadă de cel puțin 5 ani de la publicarea acestora. Articolul 51. Regimul informațiilor confidențiale (1) Asigurătorul sau reasigurătorul este responsabil pentru caracterul confidențial și asigură protecția informațiilor, inclusiv privind contractele de asigurare și/sau de reasigurare, contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării și terții păgubiți, obținute în desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare. Acesta este obligat să păstreze confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea pe care o desfășoară, asupra oricăror fapte, date sau informații, aflate la dispoziția sa, referitoare la contractant, asigurat, reasigurat, beneficiarul asigurării și terțul păgubit, la bunurile, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri, precum și asupra altor informații despre aceștia care i-au devenit cunoscute. În cazul în care aceste informații conțin date cu caracter personal, asigurătorul sau reasigurătorul asigură aplicarea regimului de protecție a datelor cu caracter personal, prevăzut de legislația privind protecția datelor cu caracter personal. (2) Acționarii, persoanele cu funcții de conducere și care dețin funcții-cheie, angajații asigurătorului sau reasigurătorului, entitățile de audit, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări și furnizorii de servicii de externalizare nu au dreptul să divulge informația confidențială contrar scopului pentru care a fost colectată sau să permită unui terț să obțină acces la astfel de informații.

explicație privind cauza și consecințele acesteia, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate. În cazul în care, în ciuda planului de finanțare pe termen scurt considerat inițial realist, o neconformitate cu cerința de capital de solvabilitate nu a fost rezolvată în termen de trei luni de la constatarea sa, aceasta se prezintă la sfârșitul perioadei respective, împreună cu o explicație privind cauza și consecințele sale, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate, precum și eventualele măsuri de remediere planificate. În cazul menționat la al doilea paragraf litera (b), autoritățile de supraveghere impun întreprinderii în cauză să prezinte imediat valoarea neconformității, împreună cu o explicație privind cauza și consecințele acesteia, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate. În cazul în care, în ciuda planului de redresare considerat inițial realist, o neconformitate semnificativă cu cerința de capital de solvabilitate nu a fost rezolvată în termen de șase luni de la constatarea sa, aceasta se prezintă la sfârșitul perioadei respective, împreună cu o explicație privind cauza și consecințele sale, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate, precum și eventualele măsuri de remediere planificate. (2) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot publica, în mod voluntar, orice informații sau explicații legate de solvabilitatea și situația financiară proprie a căror prezentare nu este deja impusă în conformitate cu articolele 51 și 53 și cu alineatul (1) din prezentul articol. <i>Articolul 55</i> Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: strategie și aprobare (1) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să dețină sisteme și structuri corespunzătoare pentru a îndeplini cerințele stabilite la articolele 51 și 53, precum și la articolul 54 alineatul (1), precum și să aibă o strategie care să asigure faptul că toate informațiile publicate în conformitate cu articolele 51, 53 și 54 sunt în permanență adecvate. (2) Raportul privind solvabilitatea și situația financiară este supus aprobării organului administrativ, de conducere sau de control al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare și este publicat doar după obținerea aprobării respective. Articolul 56 Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: acte delegate și standarde tehnice de reglementare Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la informațiile care trebuie publicate și cu privire la termenele aferente publicării anuale a informațiilor în conformitate cu secțiunea 3. Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentei secțiuni, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la proceduri, formate și machete. AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			(3) Informația confidențială poate fi divulgată numai: a) în cazul în care există acordul scris al contractantului, asiguratului, reasiguratului, beneficiarului asigurării și terțului păgubit privind comunicarea informației; b) în cazul în care informația este solicitată de către autoritatea de supraveghere sau de orice altă autoritate în scopul exercitării unor atribuții de supraveghere și control; c) în cazul prezentării informației respective societății-mamă, în contextul supravegherii de grup, în conformitate cu prezenta lege și cu legislația privind conglomeratele financiare; d) în cazurile stipulate de reglementările privind asigurările obligatorii; e) în contextul procedurilor penale și procedurilor aferente combaterii spălării banilor și finanțării terorismului; f) în cazul în care această informație este necesară în luarea deciziilor privind relațiile juridice dintre asigurator sau reasigurator și contractant, asigurat, reasigurat, beneficiarul asigurării și terțul păgubit implicat într-o dispută extrajudiciară; g) în cazul solicitării informațiilor de către instanțele de judecată în cadrul examinării litigiilor aflate pe rol; h) în cadrul procedurilor de insolvabilitate și lichidare; i) în cazul în care această informație este necesară pentru derularea negocierilor pentru încheierea unui contract de asigurare sau pentru executarea unui contract de asigurare și/sau de reasigurare încheiat cu asiguratorul sau reasiguratorul; j) în cazul prezentării informației respective organelor de urmărire penală pentru a denunța o infracțiune;

			k) în alte cazuri prevăzute de legislație. (4) Autoritatea de supraveghere, alte autorități și persoanele care cad sub incidența prezentei legi pot utiliza informațiile dobândite în temeiul prezentului articol numai în scopul pentru care au fost obținute. (5) Informațiile obținute în desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare se stochează, în mod obligatoriu, în baze de date, create și gestionate de asigurător sau reasigurător în conformitate cu propriile reguli interne, care cuprind informații privind: a) polițele de asigurare și asigurații, contractele de asigurare și reasigurații; b) cazurile asigurate; c) estimarea și achitarea despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare. Articolul 77. Identificarea și notificarea deteriorării situației financiare (1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare dispun de proceduri de identificare a deteriorării condițiilor financiare și notifică imediat Autoritatea de supraveghere atunci când o asemenea deteriorare se produce. (2) Deteriorarea situațiilor financiare implică: a) nerespectarea cerințelor prevăzute de prezenta lege privind rezervele tehnice; b) nerespectarea cerinței ratei de solvabilitate, suplinită cu marja de siguranță adițională de 20% prevăzute de prezenta lege; c) nerespectarea cerinței de capital

Secțiunea 4 Participații calificate Articolul 57. Achiziții (1) Statele membre impun oricărei persoane fizice sau juridice sau unor astfel de persoane care acționează concertat (denumite în continuare „potențialul achizitor”), care a decis fie să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, sau să majoreze, direct sau indirect, o astfel de participație calificată într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie cel puțin egală cu 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât întreprinderea de asigurare sau de reasigurare să devină filiala sa („proiect de achiziție”), să notifice mai întâi în scris autoritățile de supraveghere ale întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cadrul căreia intenționează să achiziționeze ori să majoreze o participație calificată, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante, astfel cum se prevede la articolul 59 alineatul (4). Nu este necesar ca statele membre să aplice pragul de 30 % în cazurile în care, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, aplică un prag de o treime. (2) Statele membre impun oricărei persoane fizice sau juridice care a decis să cedeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare să notifice mai întâi în scris autoritățile de supraveghere din statul membru de origine, indicând mărimea participației pe care intenționează să o dețină persoana respectivă în urma cesiunii. O astfel de persoană trebuie, de asemenea, să notifice autoritățile de supraveghere dacă a decis să își reducă participația calificată astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să scadă sub 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât întreprinderea de asigurare sau de reasigurare să înceteze să mai fie filiala respectivei persoane. Nu este necesar ca statele membre să aplice pragul de 30 % în cazurile în care, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, aplică un prag de o treime.			minim; d) cerința ratei de solvabilitate suplinită cu marja de siguranță adițională de 20% sau coeficientul de lichiditate este la nivelul minim sau mai mic decât normativul stabilit la finele unui trimestru; încălcarea cerințelor privind reasigurarea.
	6. Articolul 30 va avea următorul cuprins: „Articolul 30. Obligația privind obținerea unui aviz prealabil și restricții (1) Orice persoană este obligată, până la achiziționarea/dobândirea acțiunilor unei societăți de asigurare sau de reasigurare, să obțină de la autoritatea de supraveghere avizul prealabil, în condițiile art. 30², art. 31 și art. 31⁷, în următoarele situații: a) persoana, în calitate de achizitor potențial, intenționează să achiziționeze, prin orice modalitate, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori să își majoreze, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a participației să atingă sau să depășească nivelul de 20%, 33% sau 50% ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare să devină o filială a sa. b) persoana, în calitate de dobânditor, intenționează să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile alin. (2) din prezentul articol, sau ale art. 31³ alin. (3). c) o persoană juridică intenționează să primească ca aport la capitalul său social acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare. 9. Legea se completează cu articolele 31¹ – 31⁷ cu următorul cuprins: „Articolul 31¹. Notificarea înstrăinării sau reducerii participației calificate Orice persoană fizică sau juridică care a decis să înstrăineze, direct ori indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, o participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau să își reducă participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii în capitalul social să se situeze sub nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% sau astfel încât societatea de asigurare sau	Compatibil	

	de reasigurare în cauză să înceteze să mai fie o filială a persoanei respective trebuie să notifice în prealabil, în scris, autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare în legătură cu această decizie, conform actelor normative emise în acest sens. Pentru calculul drepturilor de vot se au în vedere actele normative emise de autoritatea de supraveghere în temeiul art. 30 alin. (7).		
<i>Articolul 58</i> Termenul de evaluare (1) Autoritățile de supraveghere transmit potențialului achizitor, imediat și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării prevăzute la articolul 57 alineatul (1), precum și de la eventuala primire ulterioară a informațiilor menționate la alineatul (2), confirmarea de primire în scris. Autoritățile de supraveghere au la dispoziție un termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării, precum și a tuturor documentelor pe care statele membre le solicită în baza listei menționate la articolul 59 alineatul (4) („termen de evaluare”), pentru a realiza evaluarea prevăzută la articolul 59 alineatul (1) („evaluarea”). În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritățile de supraveghere comunică potențialului achizitor data de expirare a termenului de evaluare. (2) În cursul termenului de evaluare, dar nu mai târziu de cea de-a cincizeca zi lucrătoare a termenului respectiv, autoritățile de supraveghere pot, dacă este necesar, să solicite informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. O astfel de solicitare se face în scris, precizându-se informațiile suplimentare necesare. Termenul de evaluare se întrerupe între data solicitării de informații de către autoritățile de supraveghere și data primirii răspunsului potențialului achizitor la această solicitare. Întreruperea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de autoritățile de supraveghere în vederea completării sau clarificării informațiilor sunt la discreția autorităților competente, dar nu pot conduce la întreruperea termenului de evaluare. (3) Autoritățile de supraveghere pot prelungi perioada de întrerupere menționată la alineatul (2) paragraful al doilea cu până la 30 de zile lucrătoare în cazul în care potențialul achizitor este: (a) stabilit sau face obiectul unor reglementări în afara Comunității; sau (b) o persoană fizică sau juridică care nu face obiectul supravegherii în temeiul prezentei directive, al Directivei 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)⁽³²⁾ sau al Directivelor 2004/39/CE sau 2006/48/CE. (4) În cazul în care autoritățile de supraveghere, la finalizarea evaluării, decid să se opună proiectului de achiziție, acestea informează în scris potențialul achizitor în termen de două zile lucrătoare și fără a depăși termenul de evaluare, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii. În conformitate cu legislația	7. Legea se completează cu articolul 30¹ și 30² cu următorul cuprins: Articolul 30². Procesul de solicitare a avizului prealabil (1) Lista documentelor și/sau informațiile necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la art. 31 alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Autoritatea de supraveghere realizează evaluarea prevăzută la art. 31 alin.(1) și eliberează sau refuză eliberarea avizului prealabil în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii solicitării și a tuturor documentelor care trebuie transmise autorității de supraveghere, conform actelor normative ale acesteia . Dacă solicitarea nu este însoțită de toate documentele necesare, termenul de evaluare începe să curgă de la data confirmării de către autoritatea de supraveghere a primirii tuturor documentelor respective la care se face referire la alin.(1). În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritatea de supraveghere notifică achizitorului potențial/dobânditorului data de expirare a termenului de evaluare. (3) În cursul termenului menționat la alin.(2), dar nu mai târziu de 10 zile până la expirarea acestuia, autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite, în scris, documente și/sau informații suplimentare necesare pentru finalizarea examinării. (4) Termenul de examinare se suspendă între data solicitării de documente și/sau informații suplimentare de către autoritatea de supraveghere și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Suspendarea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de către autoritatea de supraveghere în vederea completării documentelor sau clarificării informațiilor nu pot conduce la suspendarea repetată a termenului de examinare. (5) În cazul în care achizitorul potențial este stabilit într-un stat terț sau face obiectul unor reglementări ale statului terț, autoritatea de supraveghere poate	Compatibil	

națională, la cererea potențialului achizitor, se poate pune la dispoziția publicului o motivare corespunzătoare a deciziei. Aceasta nu împiedică un stat membru să permită autorității de supraveghere să facă publică motivarea respectivă, fără a fi necesară cererea potențialului achizitor. (5) În cazul în care autoritățile de supraveghere nu se opun proiectului de achiziție, în cursul termenului de evaluare, aceasta se consideră aprobată. (6) Autoritățile de supraveghere pot stabili un termen maxim pentru finalizarea proiectului de achiziție și îl pot prelungi, atunci când este necesar. (7) Statele membre nu pot impune cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă pentru notificarea autorităților de supraveghere și pentru aprobarea de către acestea a unor achiziții directe sau indirecte de capital sau de drepturi de vot. (8) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezenta secțiune, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili o listă exhaustivă a informațiilor menționate la articolul 59 alineatul (4) care urmează să fie incluse de potențialii achizitori în notificarea lor, fără a aduce atingere articolului 58 alineatul (2). Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezenta secțiune și a ține seama de evoluțiile viitoare, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru adaptarea criteriilor stabilite la articolul 59 alineatul (1). Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul și al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (9) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentei directive, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile, formularele și machetele pentru procesul de consultare dintre autoritățile de supraveghere relevante menționat la articolul 60. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.	prelungi perioada de suspendare menționată la alin.(4) cu până la 30 de zile lucrătoare.”.		
Articolul 59 Evaluarea (1) La examinarea notificării prevăzute la articolul 57 alineatul (1) și a informațiilor menționate la articolul 58 alineatul (2), autoritățile de supraveghere evaluează, pentru a asigura administrarea corectă și prudentă a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare vizate de achiziție și ținând seama de posibila influență a potențialului achizitor asupra întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, caracterul adecvat al potențialului achizitor, precum și soliditatea financiară a proiectului de achiziție, pe baza tuturor criteriilor următoare: (a) reputația potențialului achizitor; (b) reputația și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în urma proiectului de achiziție; (c) soliditatea financiară a potențialului achizitor, în special în ceea ce privește	8. Articolul 31: la alineatul (1): - se completează cu literele g) și h) cu următorul cuprins: „g) să nu fie acționar sau asociat al unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări; h) în cazul persoanei fizice, să nu aibă antecedente penale și să dispună de capacitate deplină de exercițiu.”.articolul se completează cu alineatele (11) - (15) cu următorul cuprins: (1²) Autoritatea de supraveghere va elibera avizul prealabil doar dacă: a) este pe deplin convinsă că calitatea achizitorului potențial, inclusiv soliditatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, este potrivită și adecvată prin examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1);	Compatibil	

tipul de activitate desfășurată și prevăzută a se desfășura în cadrul întreprinderii de asigurare sau de reasigurare vizate de proiectul de achiziție; (d) capacitatea întreprinderii de asigurare sau de reasigurare de a respecta și de a continua să respecte cerințele prudențiale care îi revin în temeiul prezentei directive și, după caz, în temeiul altor directive, și anume Directiva 2002/87/CE, în special cerința ca grupul din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, schimbul eficient de informații între autoritățile de supraveghere și împărțirea responsabilităților între autoritățile de supraveghere; (e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că în legătură cu proiectul de achiziție a fost sau este săvârșită o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism, în înțelesul articolului 1 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽³³⁾, sau că proiectul de achiziție ar putea spori un astfel de risc. (2) Autoritățile de supraveghere se pot opune proiectului de achiziție numai în cazul în care există motive rezonabile în acest sens, în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (1), sau în cazul în care informațiile furnizate de potențialul achizitor sunt incomplete. (3) Statele membre nu impun condiții prealabile în ceea ce privește cota de participație care trebuie să fie achiziționată și nici nu permit autorităților lor de supraveghere să examineze proiectul de achiziție în termenii cerințelor economice ale pieței. (4) Statele membre fac publică o listă cu informațiile necesare pentru a efectua evaluarea și care trebuie furnizată autorităților de supraveghere în momentul notificării menționate la articolul 57 alineatul (1). Informațiile solicitate sunt proporționale cu și adaptate la natura potențialului achizitor și a proiectului de achiziție. Statele membre nu solicită informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudențială. (5) Fără a aduce atingere articolului 58 alineatele (1), (2) și (3), în cazul în care autoritatea de supraveghere este notificată în legătură cu două sau mai multe proiecte de achiziție sau de majorare de participații calificate pentru aceeași întreprindere de asigurare sau de reasigurare, aceasta din urmă tratează potențialii achizitori în mod nediscriminatoriu.	b) nu există o stratificare excesivă a acționariatului (de la achizitorul potențial până la beneficiarul efectiv sînt mai mult de 3 niveluri); c) informațiile și documentele furnizate de achizitorul potențial sînt complete și/sau nu conțin date eronate. d) nu suspectează că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decât cea declarată acesteia în cadrul solicitării. (1³) Autoritatea de supraveghere nu poate impune nicio condiție prealabilă privind nivelul deținerii care trebuie să fie achiziționată și nici nu poate evalua achiziția propusă din punctul de vedere al necesităților economice ale pieței. (1⁴) Criteriile și condițiile prevăzute la alin.(1), (1¹) și (1²), elementele care se au în vedere la evaluarea îndeplinirii acestora, lista de informații și documente pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere. Informațiile și documentele solicitate sînt proporționale și adaptate naturii achizitorului potențial/dobînditorului și achiziției propuse/dobîndirii. Autoritatea de supraveghere nu solicită informații care nu prezintă relevanță din perspectiva unei evaluări prudențiale.		
Articolul 60 Achizițiile realizate de întreprinderi financiare reglementate (1) Autoritățile de supraveghere implicate acționează consultându-se reciproc pe deplin atunci când efectuează evaluarea, în cazul în care potențialul achizitor este: (a) o instituție de credit, o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, o societate de investiții sau o societate de administrare în înțelesul articolului 1 la punctul 2 din Directiva 85/611/CEE (denumită în continuare „societate de administrare a OPCVM”) autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt	9. Legea se completează cu articolele 31¹ – 31⁷ cu următorul cuprins: Articolul 31⁷. Colaborarea cu alte autorități competente în cadrul evaluării achizitorului potențial/dobînditorului (1) În realizarea evaluării prevăzute la art.31 alin.(1), autoritatea de supraveghere colaborează, prin consultare reciprocă, în toate privințele cu alte autorități	Parțial compatibil	Adițional, transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de

sector decât cel vizat de achiziție; (b) întreprinderea-mamă a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, a unei societăți de investiții sau a unei societăți de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție; sau (c) o persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit, o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, o societate de investiții sau o societate de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție. (2) Autoritățile de supraveghere își furnizează reciproc informații esențiale sau relevante pentru evaluare, fără întârzieri nejustificate. Astfel, acestea își comunică, la cerere, orice informație relevantă și, din oficiu, orice informație esențială. Decizia autorității de supraveghere care a autorizat întreprinderea de asigurare sau de reasigurare vizată de proiectul de achiziție indică orice opinii sau rezerve formulate de autoritatea de supraveghere responsabilă pentru potențialul achizitor.	competente naționale sau din alte state implicate în cazurile în care achizitorul potențial/dobânditorul este: a) o bancă, o societate de asigurare sau de reasigurare, o societate de investiții, licențiate într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea; b) o societate-mamă a unei entități din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau în alt sector al sistemului financiar; c) o persoană fizică sau juridică care controlează o entitate din categoria celor prevăzute la lit.a) care sînt licențiate într-un alt stat sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziția propusă/dobândirea.. (2) În sensul prevederilor alin.(1), autoritatea de supraveghere asigură, fără întârziere, schimbul de informații care sînt esențiale și relevante pentru realizarea evaluării cu autoritățile de supraveghere implicate. În calitate de autoritate competentă a societății de asigurare sau de reasigurare vizate de achiziția propusă/dobândirea, autoritatea de supraveghere ia în considerare toate informațiile esențiale furnizate de autoritățile de supraveghere în cauză și poate solicita acestora toate informațiile pe care le consideră relevante pentru realizarea evaluării. Hotărîrea autorității de supraveghere cu privire la achiziția propusă/dobândirea trebuie să indice orice opinie sau rezervă exprimată de autoritatea competentă a achizitorului potențial/dobînditorului.		supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării calității acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe, a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivii subiecți și poate fi realizat numai în cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal. (4) În cazul în care informațiile obținute în temeiul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv celor din statele terțe, aceasta se poate face doar cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul. (5) Prevederile alin.(2)–(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane împuternicite, inclusiv: a) Banca Națională a Moldovei;

			b) organele de drept; c) Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor; d) instanțele de judecată; e) Consiliul de supraveghere publică a auditului. (6) Prevederile alin.(5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții: a) informațiile trebuie să aibă ca scop exercitarea atribuțiilor de supraveghere și a funcției de control; b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative; c) informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării respectării legislației și cazurilor de încălcare a acesteia. (7) Datele cu caracter personal destinate transmiterii către un stat terț sunt protejate în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și cu prevederile prezentei legi. (8) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări sau care urmează a fi prelucrate după transmitere poate avea loc cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și doar în cazul în care statul terț asigură un nivel adecvat de protecție a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal și a datelor destinate transmiterii. (9) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal aferente procesului de supraveghere a activității de asigurare sau de reasigurare are loc în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.
<i>Articolul 61</i> Informarea autorităților de supraveghere de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare anunță autoritățile de supraveghere	Articolul 31². Informări subsecvente (1) Asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să identifice și să informeze autoritatea de supraveghere, de îndată ce ia cunoștință, despre:	Compatibil	

din statul său membru de origine, de îndată ce ia la cunoștință de aceasta, în legătură cu achizițiile sau cesiunile de participații din capitalul său care duc la creșterea sau scăderea respectivelor participații peste sau sub unul din pragurile menționate la articolele 57 și 58 alineatele (1) – (7). De asemenea, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare comunică autorităților de supraveghere din statul său membru de origine, cel puțin o dată pe an, identitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate, precum și cuantumul respectivelor participații, astfel cum rezultă acesta, de exemplu, din informațiile difuzate cu ocazia adunărilor generale anuale ale acționarilor sau asociaților ori din informațiile comunicate în temeiul obligațiilor asumate privind societățile cotate la o bursă de valori.	a) orice achiziție sau înstrăinare, directă sau indirectă, inclusiv de către beneficiarul efectiv, a deținerilor în capitalul ei care depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% și 50% sau ca urmare a căreia societatea de asigurare sau de reasigurare devine filială, respectiv se situează sub nivelurile menționate; b) și/sau despre orice dobândire/achiziție în situațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. b) – c); c) precum și despre orice fapte sau circumstanțe care generează suspiciunea că asemenea dobândire/achiziție sau înstrăinare a avut loc fără respectarea prezentei legi și a actelor normative ale autorității de supraveghere . (3) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv, al unei dețineri în capitalul unui asigurător sau al unui reasigurător prezintă autorității de supraveghere, la cererea acesteia: a) informația aferentă activității sale, inclusiv situațiile financiare anuale, declarațiile de venituri; b) altă informație necesară efectuării investigațiilor sau verificării corespunderii criteriilor de la art. 31 alin. (1), în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere. Orice deținător direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al unei dețineri în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare prezintă acestei societăți de asigurare sau de reasigurare, la solicitarea acesteia, informația cu privire la identitatea sa și a persoanelor sale afiliate, precum și informația cu privire la persoanele cu care acest deținător acționează concertat față de societatea de asigurare sau de reasigurare dată..		
<i>Articolul 62</i> Participații calificate, competențele autorităților de supraveghere Statele membre prevăd că, în cazul în care influența exercitată de persoanele menționate la articolul 57 este susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine al respectivei întreprinderi în capitalul căreia se intenționează achiziționarea sau creșterea unei participații calificate iau măsurile adecvate pentru a pune capăt acestei situații. Aceste măsuri pot consta, de exemplu, în instrucțiuni obligatorii, în sancțiuni la adresa directorilor sau a administratorilor sau în suspendarea exercitării drepturilor de vot asociate acțiunilor sau cotelor din capital deținute de acționarii sau de asociații în cauză. Se aplică măsuri similare persoanelor fizice sau juridice care nu respectă obligația de notificare prealabilă menționată la articolul 57. În cazul în care se achiziționează o participație în ciuda faptului că autoritățile de supraveghere și-au exprimat dezacordul față de aceasta, statele membre, independent de alte sancțiuni care pot fi adoptate, dispun adoptarea uneia dintre următoarele măsuri: 1. suspendarea exercitării drepturilor de vot corespunzătoare; sau 2. nulitatea oricăror voturi exprimate sau posibilitatea anulării acestora.	Articolul 31³. Nerespectarea cerințelor privind calitatea de acționar (1) În cazul în care deținătorul, direct sau indirect, al unei participații calificate, inclusiv beneficiarul efectiv nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unui asigurător sau reasigurător sau exercită asupra asigurătorului sau reasigurătorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și sănătoasă a asigurătorului sau reasigurătorului, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv al acestuia, nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv sau în cazul în care autoritatea de supraveghere constată acțiunea concertată a acționarilor cu participație calificată fără avizul prealabil al acesteia, autoritatea de supraveghere poate dispune următoarele măsuri și sancțiuni, inclusiv în mod cumulativ: a) să retragă avizul prealabil acordat în temeiul art.30; b) să dispună suspendarea exercitării: - drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare; - a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor;	Compatibil	

	- a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi; - a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății; al organului executiv și al comitetului de audit; -a dreptului de a primi dividende; c) să dispună înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținute, în condițiile alin.(3) și (4) din prezentul articol; (art. 62 al 2 enunț (pct. 1, 2) DE 138) d) să instituie administrarea specială; d) aplică alte măsuri și/sau sancțiuni conform prevederilor prezentei legi. 14.Articolul 122: se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins: „(1¹) Autoritatea de supraveghere are competența de a aplica sancțiunile prevăzute la prezentul articol și în cazurile în care constată că orice persoană se face vinovată de următoarele fapte: a) achiziționarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare sau, după caz, majorarea, direct sau indirect, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv a unei participații calificate, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a participației calificate în capitalul social se situează sau depășește nivelurile de, 20% 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare devine o filială, cu nerespectarea cerinței de solicitare a avizului prealabil al autorității de supraveghere, potrivit art.30 alin.(1) lit.a), sau fără a ține seama de refuzul formulat de autoritatea de supraveghere;		
Articolul 63 Drepturi de vot În sensul prezentei secțiuni, se ține seama de drepturile de vot menționate la articolele 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE, precum și de condițiile de cumulare stabilite la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă. Statele membre nu țin seama de drepturile de vot sau acțiunile pe care le pot deține societăți de investiții sau instituțiile de credit ca urmare a subscrierii de instrumente financiare și/sau a plasării instrumentelor financiare în baza unui angajament ferm, prevăzute la punctul 6 din secțiunea A din anexa I la Directiva 2004/39/CE, cu condiția ca drepturile respective să nu fie exercitate sau utilizate în vreun alt mod pentru a interveni în administrarea activității emitentului, pe de o parte, și cedate în termen de un an de la data achiziției, pe de altă parte.	b) cedarea, direct sau indirect, a unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare ori reducerea acesteia, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a deținerii la capitalul social se situează sub nivelurile de 10%, 20%, 33% ori de 50% sau astfel încât societate de asigurare sau de reasigurare încetează să mai fie o filială, cu nerespectarea obligației de notificare a Băncii Naționale a Moldovei prevăzute la art. 31¹; c) neprezentarea informațiilor și a documentelor solicitate de autoritatea de supraveghere în temeiul art.312 alin.(4) și alin. (7) și/sau prezentarea incompletă/eronată a datelor.”; la alineatul (2), textul „alin. (1)” se substituie cu textul „alin. (1) - (1¹)”.		
Secțiunea 5 Secretul profesional, schimbul de informații și promovarea convergenței practicilor de supraveghere Articolul 64 Secretul profesional Statele membre dispun ca toate persoanele care desfășoară sau care au desfășurat	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 120. Secretul profesional

o activitate în contul autorităților de supraveghere, precum și auditorii și experții mandatați de autoritățile de supraveghere să fie legați de obligația de secret profesional. Fără a aduce atingere cazurilor de drept penal, nicio informație confidențială primită de respectivele persoane într-un context profesional nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât întreprinderile de asigurare și de reasigurare să nu poată fi identificate. Cu toate acestea, în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare a fost declarată falimentară sau în cazul în care a fost dispusă de către un tribunal lichidarea sa silită, informațiile confidențiale care nu se referă la terții implicați în tentativele de salvare a întreprinderii pot fi divulgate în cadrul procedurilor civile sau comerciale.		(1) Membrii consiliului de administrație și angajații autorității de supraveghere, precum și experții desemnați de aceasta, auditorii, administratorii speciali și lichidatorii sunt obligați să protejeze confidențialitatea tuturor informațiilor obținute atât pe parcursul exercitării atribuțiilor de supraveghere, cât și după ce nu mai îndeplinesc funcții, nu mai sunt angajați, nu mai sunt autorizați sau nu mai există în niciun alt raport juridic în baza căruia aceste persoane au avut acces la informațiile confidențiale. (2) Persoanele menționate la alin.(1) nu pot divulga informațiile confidențiale persoanelor fizice sau persoanelor juridice, cu excepția cazului în care aceste informații sunt prezentate într-o formă sintetică sau agregată care nu permite recunoașterea societății de asigurare sau de reasigurare la care se face referire sau a altor cazuri stabilite de legislație. (3) Interdicția menționată la alin.(2) nu se aplică în cazul: a) verificării îndeplinirii condițiilor de licențiere/înregistrare în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance de către societățile de asigurare sau de reasigurare sau intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări; b) aplicării sancțiunilor; c) contestării actelor normative ale autorității de supraveghere; d) furnizării informațiilor pentru desfășurarea procedurilor penale; e) insolvabilității sau lichidării obligatorii a unei societăți de asigurare sau de reasigurare pentru executarea creanțelor creditorilor împotriva acesteia. (4) Obligația de a proteja informațiile confidențiale se aplică și informațiilor pe care autoritatea de supraveghere sau persoanele menționate la alin.(1) le dețin în

			urma schimbului de informații cu alte autorități competente.
<i>Articolul 65</i> Schimb de informații între autoritățile de supraveghere ale statelor membre Articolul 64 nu împiedică schimbul de informații între autoritățile de supraveghere ale diverselor state membre. Respectiv informații țin de obligația de secret profesional prevăzută la articolul 64. <i>Articolul 65a Cooperarea cu AEAP</i> Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere cooperează cu AEAP în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere furnizează fără întârziere AEAP toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. <i>Articolul 66 Acorduri de cooperare cu țările terțe</i> Statele membre pot încheia acorduri de cooperare care prevăd schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere ale țărilor terțe sau cu autoritățile sau organisme din țările terțe, astfel cum au fost definite la articolul 68 alineatele (1) și (2), numai în situația în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta secțiune. Acest schimb de informații trebuie să aibă ca scop îndeplinirea misiunii de supraveghere a autorităților sau a organismelor în cauză. În cazul în care informațiile care urmează să fie divulgate unei țări terțe de către un stat membru provin de la un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate decât cu acordul explicit al autorității de supraveghere din statul membru respectiv și, după caz, exclusiv în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării calității acțiunilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe, a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivii subiecți și poate fi realizat numai în cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal.
	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

<i>Articolul 67</i> Utilizarea informațiilor confidențiale Autoritățile de supraveghere care, în temeiul articolelor 64 sau 65, primesc informații confidențiale, nu le pot utiliza decât pentru exercitarea funcțiilor lor și cu următoarele scopuri: 1. pentru a verifica dacă îndeplinesc condițiile de acces la activitatea de asigurare sau de reasigurare și pentru a controla mai ușor condițiile de desfășurare a acestei activități, în special în ceea ce privește rezervele tehnice, cerința de capital de solvabilitate, cerința de capital minim și sistemul de guvernanță; 2. pentru aplicarea sancțiunilor; 3. în cadrul unei acțiuni administrative împotriva unei decizii a autorității de supraveghere; 4. în cadrul acțiunilor în justiție în temeiul prezentei directive.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 51. Regimul informațiilor confidențiale (1) Asigurătorul sau reasigurătorul este responsabil pentru caracterul confidențial și asigură protecția informațiilor, inclusiv privind contractele de asigurare și/sau de reasigurare, contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării și terții păgubiți, obținute în desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare. Acesta este obligat să păstreze confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea pe care o desfășoară, asupra oricăror fapte, date sau informații, aflate la dispoziția sa, referitoare la contractant, asigurat, reasigurat, beneficiarul asigurării și terțul păgubit, la bunurile, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri, precum și asupra altor informații despre aceștia care i-au devenit cunoscute. În cazul în care aceste informații conțin date cu caracter personal, asigurătorul sau reasigurătorul asigură aplicarea regimului de protecție a datelor cu caracter personal, prevăzut de legislația privind protecția datelor cu caracter personal. (2) Acționarii, persoanele cu funcții de conducere și care dețin funcții-cheie, angajații asigurătorului sau reasigurătorului, entitățile de audit, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări și furnizorii de servicii de externalizare nu au dreptul să divulge informația confidențială contrar scopului pentru care a fost colectată sau să permită unui terț să obțină acces la astfel de informații. (3) Informația confidențială poate fi divulgată numai: a) în cazul în care există acordul

		scris al contractantului, asiguratului, reasiguratului, beneficiarului asigurării și terțului pagubit privind comunicarea informației; b) în cazul în care informația este solicitată de către autoritatea de supraveghere sau de orice altă autoritate în scopul exercitării unor atribuții de supraveghere și control; c) în cazul prezentării informației respective societății-mamă, în contextul supravegherii de grup, în conformitate cu prezenta lege și cu legislația privind conglomeratele financiare; d) în cazurile stipulate de reglementările privind asigurările obligatorii; e) în contextul procedurilor penale și procedurilor aferente combaterii spălării banilor și finanțării terorismului; f) în cazul în care această informație este necesară în luarea deciziilor privind relațiile juridice dintre asigurător sau reasigurător și contractant, asigurat, reasigurat, beneficiarul asigurării și terțul pagubit implicat într-o dispută extrajudiciară; g) în cazul solicitării informațiilor de către instanțele de judecată în cadrul examinării litigiilor aflate pe rol; h) în cadrul procedurilor de insolabilitate și lichidare; i) în cazul în care această informație este necesară pentru derularea negocierilor pentru încheierea unui contract de asigurare sau pentru executarea unui contract de asigurare și/sau de reasigurare încheiat cu asigurătorul sau reasigurătorul; j) în cazul prezentării informației respective organelor de urmărire penală pentru a denunța o infracțiune; k) în alte cazuri prevăzute de legislație. (4) Autoritatea de supraveghere,

			alte autorități și persoanele care cad sub incidența prezentei legi pot utiliza informațiile dobândite în temeiul prezentului articol numai în scopul pentru care au fost obținute. (5) Informațiile obținute în desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare se stochează, în mod obligatoriu, în baze de date, create și gestionate de asigurător sau reasigurător în conformitate cu propriile reguli interne, care cuprind informații privind: a) polițele de asigurare și asigurații, contractele de asigurare și reasigurații; b) cazurile asigurate; c) estimarea și achitarea despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare.
Articolul 67a Competențele de investigare ale Parlamentului European Articolele 64 și 67 nu aduc atingere competențelor de investigare conferite Parlamentului European de articolul 226 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Articolul 68 Schimbul de informații cu alte autorități (1) Articolele 64 și 67 nu împiedică niciuna dintre următoarele activități: (a) schimbul de informații între mai multe autorități de supraveghere în același stat membru, în exercitarea funcției lor de supraveghere; (b) schimbul de informații, în exercitarea funcției lor de supraveghere, între autoritățile de supraveghere și una dintre următoarele autorități, organisme sau persoane situate în același stat membru: (i) autoritățile investite cu misiunea de supraveghere a instituțiilor de credit și a altor instituții financiare, precum și autoritățile responsabile pentru supravegherea piețelor financiare; (ii) organismele care iau parte la procedurile de lichidare și de faliment ale întreprinderilor de asigurare sau ale întreprinderilor de reasigurare și în alte proceduri similare; (iii) persoanele responsabile pentru efectuarea auditului statutar al conturilor întreprinderilor de asigurare, al întreprinderilor de reasigurare și al altor instituții financiare; (iv) autoritățile responsabile cu supravegherea entităților obligate enumerate la	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării calității acțiunilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe, a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare.

articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (*13) pentru a asigura respectarea directivei menționate. (c) transmiterea, către organismele responsabile pentru administrarea procedurilor obligatorii de lichidare sau a fondurilor de garantare, a informațiilor necesare pentru îndeplinirea funcției lor. Schimbul de informații menționat la literale (b) și (c) poate avea loc și între diferite state membre. Informațiile primite de autoritățile, organismele și persoanele menționate intră sub incidența obligației de secret profesional prevăzută la articolul 64. (2) Articolele 64-67 nu împiedică statele membre să autorizeze schimbul de informații între autoritățile de supraveghere și una dintre următoarele autorități sau persoane: (a) autoritățile responsabile pentru supravegherea organismelor care iau parte la procedurile de lichidare și de faliment ale întreprinderilor de asigurare, ale întreprinderilor de reasigurare și la alte proceduri similare; (b) autoritățile responsabile de supravegherea persoanelor responsabile pentru efectuarea auditului statutar al întreprinderilor de asigurare, al întreprinderilor de reasigurare, al instituțiilor de credit, al întreprinderilor de investiții și al altor instituții financiare; (c) actuarii independenți ai întreprinderilor de asigurare sau ai întreprinderilor de reasigurare care exercită, în temeiul legii, o funcție de control asupra acestora, precum și organismele responsabile pentru supravegherea respectivilor actuari. Statele membre care aplică primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții: (a) informațiile trebuie să aibă ca scop îndeplinirea misiunii de supraveghere sau a funcției de control prevăzute la primul paragraf; (b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute la articolul 64; (c) în cazul în care informațiile provin de la un alt stat membru, ele nu pot fi divulgate decât cu acordul explicit al autorităților de supraveghere de la care provin și, după caz, exclusiv în scopurile pentru care respectivele autorități și-au dat acordul. Statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei identitatea autorităților, a persoanelor sau a organismelor care pot primi informații în temeiul primului și a celui de-al doilea paragraf. (3) Articolele 64-67 nu împiedică statele membre, în scopul de a consolida stabilitatea și integritatea sistemului financiar, să autorizeze schimbul de informații între autoritățile de supraveghere și autoritățile sau organismele responsabile pentru depistarea și investigarea cazurilor de încălcare a dreptului		Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivi subiecți și poate fi realizat numai în cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal. (4) În cazul în care informațiile obținute în temeiul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv celor din statele terțe, aceasta se poate face doar cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul. (5) Prevederile alin.(2)–(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane imputernicite, inclusiv: a) Banca Națională a Moldovei; b) organele de drept; c) Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor; d) instanțele de judecată; e) Consiliul de supraveghere publică a auditului. (6) Prevederile alin.(5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții: a) informațiile trebuie să aibă ca scop exercitarea atribuțiilor de supraveghere și a funcției de control; b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul

societăților comerciale. Statele membre care aplică primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții: (a) informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării menționate în primul paragraf; (b) informațiile primite trebuie să intre sub incidența obligației de secret profesional prevăzute la articolul 64; (c) în cazul în care informațiile provin de la un alt stat membru, ele nu pot fi divulgate decât cu acordul explicit al autorităților de supraveghere de la care provin și, după caz, exclusiv în scopurile pentru care respectivele autorități și-au dat acordul. În cazul în care, într-un stat membru, autoritățile sau organismele prevăzute la primul paragraf își îndeplinesc misiunea de depistare sau de investigare făcând apel la persoane imputernicite, având în vedere necesitatea unor competențe speciale, în acest scop și care nu sunt funcționari publici, posibilitatea de realizare a schimbului de informații prevăzută la primul paragraf poate fi extinsă și la aceste persoane în condițiile prevăzute la al doilea paragraf. În scopul aplicării celui de-al doilea paragraf litera (c), autoritățile sau organismele menționate la primul paragraf comunică autorităților de supraveghere de la care provin informațiile identitatea și mandatul precis al persoanelor cărora le vor fi transmise. (4) Statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei identitatea autorităților, persoanelor sau organismelor care pot primi informații în temeiul alineatului (3).			profesional prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative; c) informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării respectării legislației și cazurilor de încălcare a acesteia. (7) Datele cu caracter personal destinate transmiterii către un stat terț sunt protejate în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și cu prevederile prezentei legi. (8) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări sau care urmează a fi prelucrate după transmitere poate avea loc cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și doar în cazul în care statul terț asigură un nivel adecvat de protecție a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal și a datelor destinate transmiterii. (9) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal aferente procesului de supraveghere a activității de asigurare sau de reasigurare are loc în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal. Articolul 52. Accesul la informație Organele de poliție, procuratura, instanțele judecătorești, unitățile de pompieri, instituțiile medicale publice și private, alte autorități și instituții publice, precum și persoanele juridice de drept public și privat care au competențe să cerceteze accidente de vehicule sau alte evenimente ori care dețin informații și date ce pot asista asigurătorul sau reasigurătorul în activitatea de asigurare sau de reasigurare, după caz, vor prezenta, în termen de 15 zile lucrătoare, la cererea asigurătorilor sau reasigurătorilor,

			documente și/sau informații cu privire la cauzele și circumstanțele producerii riscurilor asigurate, la pagubele provocate, în vederea stabilirii și achitării de către asigurători sau reasigurători a despăgubirilor și/sau a indemnizațiilor de asigurare.
<i>Articolul 69</i> Comunicarea de informații administrațiilor centrale responsabile pentru legislația financiară Articolele 64 și 67 nu împiedică statele membre să autorizeze, în temeiul actelor cu putere de lege, comunicarea anumitor informații către alte departamente din administrațiile lor centrale responsabile pentru legislația referitoare la supravegherea instituțiilor de credit, a instituțiilor financiare, a serviciilor de investiții și a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, precum și inspectorilor mandatați de departamentele respective. O astfel de comunicare nu poate avea loc decât în cazul în care acest lucru este necesar din motive de control prudential. Statele membre prevăd, cu toate acestea, că informațiile primite în temeiul articolului 65 și al articolului 68 alineatul (1) și informațiile obținute prin intermediul verificărilor la fața locului menționate la articolul 33 pot face obiectul comunicărilor numai cu acordul explicit al autorității de supraveghere de la care provin sau al autorității de supraveghere a statului membru în care s-a efectuat verificarea la fața locului.	-	Norme UE neaplicabile	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 115. Competența și atribuțiile Autorității de supraveghere (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite prezentarea rapoartelor și informațiilor de la: a) persoanele sau entitățile care au legături strânse cu societatea de asigurare sau de reasigurare și cu sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț; b) entitățile cărora le-au fost externalizate funcții sau activități operaționale aferente activității de asigurare sau de reasigurare; c) societatea căreia societatea de asigurare sau de reasigurare, sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț i-a cedat parțial sau integral riscuri subscrise; d) deținătorii de participații calificate în societatea de asigurare sau de reasigurare și în societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț care deține o sucursală pe teritoriul Republicii Moldova.
<i>Articolul 70</i> Transmiterea de informații băncilor centrale și autorităților monetare, autorităților de supraveghere a sistemelor de plată și Comitetului european pentru risc sistemic (1) Fără a aduce atingere articolelor 64-69, o autoritate de supraveghere poate transmite următoarelor organisme și autorități informații destinate să contribuie la îndeplinirea atribuțiilor lor: (a) băncilor centrale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC),	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

inclusiv Băncii Centrale Europene (BCE) și altor organisme cu funcție similară, în calitatea lor de autorități monetare, atunci când aceste informații sunt relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor lor statutare, inclusiv pentru aplicarea politicii monetare și asigurarea lichidității aferente, supravegherea sistemelor de plată, de compensare și de decontare a valorilor mobiliare și asigurarea stabilității sistemului financiar; (b) după caz, altor autorități publice naționale responsabile de supravegherea sistemelor de plată; precum și (c) Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (32), dacă informațiile respective sunt relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin. (2) În cazul unei situații de urgență, inclusiv situația de urgență menționată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, statele membre permit autorităților de supraveghere să comunice fără întârziere informații băncilor centrale naționale din cadrul SEBC (inclusiv BCE), atunci când aceste informații sunt relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor statutare ale acestora, inclusiv pentru aplicarea politicii monetare și furnizarea lichidității aferente, supravegherea sistemelor de plăți, de compensare și de decontare a titlurilor de valoare și asigurarea stabilității sistemului financiar, precum și CERS, atunci când aceste informații sunt relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia. (3) Autoritățile sau organismele respective pot, de asemenea, să comunice autorităților de supraveghere informațiile de care pot avea nevoie în sensul articolului 67. Informațiile primite în acest context sunt supuse dispozițiilor privind obligația de secret profesional prevăzute în prezenta secțiune.			
Articolul 71 Convergența practicilor de supraveghere (1) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au un mandat la nivelul Uniunii Europene. (2) Statele membre se asigură că, în exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile de supraveghere țin seama de convergență în ceea ce privește instrumentele de supraveghere și practicile de supraveghere utilizate în aplicarea legilor, reglementărilor și cerințelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive. În acest scop, statele membre se asigură că: (a) autoritățile de supraveghere participă la activitățile AEAPO; (b) autoritățile de supraveghere depun toate eforturile pentru a respecta ghidurile și recomandările emise de AEAPO în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și prezintă justificări atunci când nu le respectă; (c) mandatele naționale care le sunt conferite nu împiedică autoritățile de supraveghere să-și îndeplinească atribuțiile care le revin în calitate de membre ale AEAPO sau în temeiul prezentei directive.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Secțiunea 6 Atribuțiile auditorilor	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 53. Auditul situațiilor financiare

<i>Articolul 72</i> Atribuțiile auditorilor (1) Statele membre prevăd cel puțin că persoanele care sunt autorizate în înțelesul celei de-a opta Directive 84/253/CEE a Consiliului din 10 aprilie 1984 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din Tratatul CEE, privind autorizarea persoanelor care răspund de controlul legal al documentelor contabile ⁽³⁴⁾ și care desfășoară în cadrul unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare auditarea legală menționată la articolul 51 din Directiva 78/660/CEE, la articolul 37 din Directiva 83/349/CEE sau la articolul 31 din Directiva 85/611/CEE sau orice altă misiune legală, au obligația de a semna de îndată autorităților de supraveghere orice fapt sau decizie referitoare la respectiva întreprindere de care au luat cunoștință în exercițiul misiunii lor și care este de natură să aibă una dintre următoarele consecințe: (a) o încălcare de fond a actelor cu putere de lege și a actelor administrative care) stabilesc condițiile de autorizare sau care reglementează, în mod special, desfășurarea activității întreprinderilor de asigurare și de reasigurare; (b) împiedicarea funcționării continue a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare; (c) refuzul de a certifica situația contabilă sau exprimarea unor rezerve; (d) nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate; (e) nerespectarea cerinței de capital minim. Persoanele menționate la primul paragraf au, de asemenea, obligația să semnaleze faptele sau deciziile de care au luat cunoștință în cadrul unei misiuni menționate la primul paragraf, exercitată într-o întreprindere care are o legătură strânsă – ce decurge dintr-o relație de control – cu întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cadrul căreia persoanele în cauză își exercită respectiva misiune. (2) Comunicarea, cu bună-credință, către autoritățile de supraveghere, de către persoane autorizate în sensul Directivei 84/253/CEE, a oricărui aspect sau a oricărei decizii menționate la alineatul (1) nu constituie o încălcare a vreunei restricții de divulgare a informațiilor impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege sau act administrativ și nu implică răspunderea persoanei în cauză în nici un fel.			(1) Situațiile financiare ale asigurătorului sau reasigurătorului sunt supuse auditului obligatoriu efectuat de către o entitate de audit, confirmată de adunarea generală a acționarilor și acceptată de către autoritatea de supraveghere în condițiile stabilite prin actele normative ale acesteia. (2) Auditorii care efectuează auditul societăților de asigurare sau de reasigurare dețin certificat de calificare a auditorului. O entitate de audit poate efectua auditul situațiilor financiare, în aceeași perioadă de gestiune, concomitent la câteva societăți de asigurare sau de reasigurare din Republica Moldova cu condiția că, la data acceptării de către autoritatea de supraveghere a acestei entități de a efectua auditul, activele cumulative ale societăților de asigurare sau de reasigurare respective să nu depășească 50% din totalul activelor de pe piața asigurărilor pentru fiecare categorie de asigurări. Actuarul desemnat în echipa misiunii de audit poate participa anual în cadrul misiunilor de audit la cel mult 4 societăți de asigurare sau de reasigurare. (3) Entitatea de audit informează autoritatea de supraveghere despre toate faptele constatate în timpul auditului, care indică: a) încălcarea de către societățile de asigurare sau de reasigurare a prevederilor legale referitoare la condițiile de licențiere și de desfășurare a activității de asigurare sau de reasigurare; b) prezența unor potențiale riscuri de periclitate a funcționării continue a asigurătorului sau reasigurătorului și impactul acestor riscuri asupra stabilității financiare; c) exprimarea unei opinii modificate, care, respectiv, poate fi opinie cu rezerve, opinie contrară sau indică imposibilitatea auditorului de a exprima o

			opinie; d) nerespectarea cerințelor ratei de solvabilitate și de capital minim. (4) Entitățile de audit care auditează o entitate care are legături strânse cu o societate de asigurare sau de reasigurare informează autoritatea de supraveghere despre toate faptele sau deciziile care au legătură cu societatea respectivă, la solicitarea autorității de supraveghere sau la momentul constatării acestor fapte. (5) Transmiterea către autoritatea de supraveghere a informațiilor menționate la alin.(3) și (4) nu constituie o încălcare a confidențialității și secretului profesional impuse prin clauze contractuale sau de prevederile legislației și nu atrage răspunderea entităților de audit sau a membrilor echipei misiunii de audit. (6) În componența echipei misiunii de audit, cel puțin o persoană trebuie atrasă în calitate de expert independent, care deține un certificat de calificare a actuarului, în vederea examinării activității de asigurare sau de reasigurare conform principiilor fundamentale și generale acceptate ale calculului actuarial. Actuarul din echipa misiunii de audit nu are dreptul să fie în relații contractuale cu societatea de asigurare sau de reasigurare auditată și să nu fi avut cu aceasta relații contractuale cel puțin în ultimele 2 perioade de gestiune consecutive. (7) Autoritatea de supraveghere informează Consiliul de supraveghere publică a auditului, în cazul depistării încălcărilor legislației în domeniul auditului comise de entitatea de audit, în termen de 30 de zile din data constatării acestor încălcări. (8) Pentru efectuarea auditului situațiilor financiare, asiguratorul sau reasiguratorul încheie un contract cu

			entitatea de audit pentru o perioadă de cel mult 3 perioade de gestiune consecutive. (9) O societate de asigurare sau de reasigurare ori o entitate de audit poate invoca rezoluțiunea contractului menționat la alin.(8) înainte de expirarea termenului-limită stabilit în contract doar pe motive întemeiate. Societatea de asigurare sau de reasigurare poate rezoluționa un contract de audit înainte de expirarea termenului-limită stabilit prin contract numai după consultarea comitetului de audit. (10) Asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să notifice în scris autoritatea de supraveghere privind încheierea unui contract de audit, retragerea unei entități de audit înainte de expirarea termenului-limită stabilit prin contract și să explice motivele pentru neîncheierea și rezoluțiunea acestuia. (11) În cazul în care nu se efectuează un audit sau dacă raportul auditorului nu a fost întocmit în conformitate cu cerințele prezentului articol sau cu actele normative ale autorității de supraveghere, aceasta are dreptul să prescrie asigurătorului sau reasigurătorului întreprinderea măsurilor în vederea efectuării obligatorii a auditului. Articolul 54. Auditul în scop de supraveghere (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare se supun și unui audit în scop de supraveghere în condițiile actului normativ al autorității de supraveghere. (2) Autoritatea de supraveghere solicită asigurătorilor sau reasigurătorilor, după caz, dispunerea efectuării auditului în scop de supraveghere în unele dintre următoarele situații, fără a se limita la acestea: a) nerespectarea, în orice mod, a prevederilor actelor normative referitoare la activitatea de asigurare sau de reasigurare, punându-se în pericol onorarea

			obligățiilor asumate față de contractanți, asigurați, reasigurați, beneficiarii asigurării și terții păgubiți; b) scăderea indicatorilor de performanță stabiliți în actele normative ale autorității de supraveghere pe parcursul a 3 trimestre consecutive; c) încălcarea propriilor reglementări privind cheltuielile de achiziții; d) nerespectarea constituirii și menținerii categoriilor de active, precum și evaluării acestora la valoarea justă; e) efectuarea tranzacțiilor de proporții sau cu conflict de interese, dobândirea, majorarea sau reducerea cotei de participare în capitalul social al asiguratorului sau al reasiguratorului în lipsa avizului autorității de supraveghere. (3) Auditul în scop de supraveghere poate fi desfășurat simultan cu auditul situațiilor financiare sau separat de acesta, precum și de aceeași entitate de audit sau de o altă entitate aprobată de autoritatea de supraveghere, conform actelor normative ale acesteia, cu condiția încheierii contractelor de prestări servicii corespunzătoare. (4) Auditul în scop de supraveghere reprezintă procedurile de verificare și analiză, solicitate de autoritatea de supraveghere, cu privire la unul sau mai multe dintre următoarele aspecte, fără a se limita la acestea: a) adecvarea cadrului de administrare a activității asiguratorului sau reasiguratorului conform actelor normative ale autorității de supraveghere, inclusiv analiza: 1) acționariatului și suficienței capitalului; 2) capacității profesionale și organizatorice; 3) rețelei de distribuție; b) veridicitatea și plenitudinea

			rapoartelor specializate prezentate autorității de supraveghere conform actelor normative ale acesteia, inclusiv analiza: 1) modalităților de calcul și raportare a structurii și a componentelor marjelor de solvabilitate, indicatorilor de performanță; 2) formării și menținerii rezervelor tehnice; 3) constituirii și menținerii categoriilor de active și evaluării acestora la valoarea justă, precum și a structurii investițiilor; 4) ținerii registrelor contractelor de asigurare și/sau de reasigurare și ale daunelor; 5) contractelor de reasigurare obligatorie și benevolă (facultativă); c) adecvarea și implementarea politicilor și procedurilor interne ale asigurătorului sau reasigurătorului în domeniul de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, precum și analiza efectuării tranzacțiilor; d) adecvarea sistemului de guvernanță (auditorul va evalua sistemul de control intern și va decide în ce măsură se poate baza pe acest sistem); e) evaluarea cadrului intern de administrare a riscurilor aferente tehnologiei informației și comunicațiilor; f) prezentarea recomandărilor privind riscurile aferente activității societății de asigurare sau de reasigurare.
CAPITOLUL V Desfășurarea simultană a activității de asigurare de viață și de asigurare generală <i>Articolul 73</i> Desfășurarea simultană a activității de asigurare de viață și de asigurare generală (1) Întreprinderile de asigurare nu pot fi autorizate să desfășoare în mod simultan activitatea de asigurare de viață și activitatea de asigurare generală. (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot prevedea următoarele: (a) întreprinderile autorizate să desfășoare activitatea de asigurare de viață pot	-		Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 97. Reglementări specifice Articolul 97. Reglementări specifice (1) Societățile de asigurare au dreptul să dețină simultan licențe pentru desfășurarea activității în categoriile

obține o autorizare și pentru desfășurarea activităților de asigurare generală în ceea ce privește riscurile enumerate în clasele 1 și 2 din anexa I partea A; (b) întreprinderile autorizate numai pentru riscurile enumerate în clasele 1 și 2 din anexa I partea A pot obține o autorizare pentru desfășurarea activității de asigurare de viață. Cu toate acestea, fiecare activitate se gestionează separat, în conformitate cu articolul 74. (3) Statele membre pot prevedea că întreprinderile menționate la alineatul (2) trebuie să îndeplinească normele contabile care reglementează întreprinderile de asigurare de viață pentru toate activitățile acestora. Până la coordonarea în acest sens, statele membre mai pot prevedea că, în ceea ce privește normele de lichidare, activitățile referitoare la riscurile enumerate în clasele 1 și 2 din anexa I partea A desfășurate de respectivele întreprinderi sunt reglementate de normele aplicabile activităților de asigurare de viață. (4) În cazul în care o întreprindere de asigurare generală are legături financiare, comerciale sau administrative cu o întreprindere de asigurare de viață, autoritățile de supraveghere ale statelor membre de origine se asigură de faptul că întreprinderile în cauză nu au conturile distorsionate de aranjamente între aceste întreprinderi sau de orice aranjament care ar putea afecta alocarea de cheltuieli și venituri. (5) Întreprinderile care, la datele menționate în continuare, desfășurau în mod simultan atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală reglementate de prezenta directivă, pot continua să desfășoare simultan activitățile în cauză, cu condiția ca fiecare activitate să fie gestionată separat, în conformitate cu articolul 74: (a) 1 ianuarie 1981, pentru întreprinderile autorizate în Grecia; (b) 1 ianuarie 1986, pentru întreprinderile autorizate în Spania și Portugalia; (c) 1 ianuarie 1995, pentru întreprinderile autorizate în Austria, Finlanda și Suedia; (d) 1 mai 2004, pentru întreprinderile autorizate în Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovacia și Slovenia; (e) 1 ianuarie 2007, pentru întreprinderile autorizate în Bulgaria și România; (f) 15 martie 1979, pentru restul întreprinderilor. Statul membru de origine poate cere întreprinderilor de asigurare să înceteze, într-un interval de timp care urnează a fi determinat de respectivul stat membru, executarea simultană a activităților de asigurare de viață și de asigurare generală în care erau angajate la datele menționate la primul paragraf.			asigurări de viață și asigurări generale. (2) Asigurătorii compoziți desfășoară simultan activitate în categoriile asigurări generale și asigurări de viață în condițiile art.98. Articolul 9. Prevederi generale (10) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări sau ale activităților de reasigurare pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica o activitate din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei se acordă și se indică distinct în anexa la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă. (11) Licența acoperă întreaga clasă de asigurare, cu excepția cazului în care societatea solicitantă dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză. (12) Prin derogare de la alin.(8), societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" poate, fără a deține licență pentru categoria "asigurări generale", să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 enumerate în compartimentul B al anexei dacă sunt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria "asigurări de viață". Articolul 98. Gestionarea separată a activităților de asigurare de viață și de asigurare generală (1) Activitatea simultană în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" poate fi desfășurată numai în condițiile separării acestor două activități, în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere.

			(2) Activitățile simultane în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" vor fi gestionate separat în următoarele condiții: a) interesele deținătorilor de polițe de asigurare de viață și, respectiv, de polițe de asigurare generală să nu fie în niciun fel prejudiciate și, în special, profitul înregistrat în una dintre cele două activități să nu fie folosit în beneficiul celeilalte activități decât în cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere; b) cerințele de capital minim să se respecte pentru fiecare categorie de asigurare individual, în baza conturilor separate; c) cerințele ratelor de solvabilitate, stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere, pentru fiecare dintre cele două activități să fie calculate în mod independent, fără transfer de active de la o activitate la alta; d) obligațiile aferente activității în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" să nu fie suportate din contul celeilalte activități.
<i>Articolul 74</i> Separarea gestionării asigurărilor de viață și a asigurărilor generale (1) Gestionarea separată menționată la articolul 73 se organizează astfel încât activitatea de asigurare de viață să se deosebească de activitatea de asigurare generală. Interesele deținătorilor de asigurări de viață și ale deținătorilor de asigurări generale nu pot fi prejudiciate și, în special, deținătorii asigurărilor de viață beneficiază de profiturile din asigurările de viață ca și când întreprinderea de asigurare de viață ar subscrie numai asigurări de viață. (2) Fără a aduce atingere articolelor 100 și 128, întreprinderile de asigurare menționate la articolul 73 alineatele (2) și (5) calculează: (a) o cerință de capital minim noțională pentru activitatea lor de asigurare sau de reasigurare de viață, calculată ca și cum întreprinderea în cauză ar desfășura numai această activitate, pe baza conturilor separate menționate la alineatul (6); și	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 98. Gestionarea separată a activităților în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" (1) Activitatea simultană în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" poate fi desfășurată numai în condițiile separării acestor două activități, în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Activitățile simultane în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" vor fi gestionate separat în

(b) o cerință de capital minim noțională pentru activitatea lor de asigurare sau de reasigurare generală, calculată ca și cum întreprinderea în cauză ar desfășura numai această activitate, pe baza conturilor separate menționate la alineatul (6). (3) Ca un minimum, întreprinderile de asigurare menționate la articolul 73 alineatele (2) și (5) îndeplinește următoarele cerințe cu o valoare echivalentă a elementelor fondurilor proprii de bază eligibile: (a) cerința de capital minim noțională pentru activitatea de asigurare de viață; (b) cerința de capital minim noțională pentru activitatea de asigurare generală; Obligațiile financiare minime menționate la primul paragraf cu privire la activitatea de asigurare de viață și la activitatea de asigurare generală nu pot fi suportate din cealaltă activitate. (4) Atât timp cât obligațiile financiare minime menționate la alineatul (3) sunt îndeplinite și cu condiția ca autoritățile de supraveghere să fie informate, întreprinderea poate utiliza, pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate prevăzută la articolul 100, elementele explicate din fondurile proprii eligibile care sunt încă disponibile pentru una dintre activități. (5) Autoritățile de supraveghere analizează rezultatele ambelor activități, de asigurare de viață și generală, pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele de la alineatele (1)-(4). (6) Situațiile financiare sunt întocmite astfel încât să indice sursele rezultatelor pentru activitatea de asigurare de viață și cea de asigurare generală separat. Toate veniturile, în special primele, plățile făcute de reasigurători și venitul din investiții, precum și cheltuielile, în special plata daunelor, suplimentări ale rezervelor tehnice, prime de reasigurare și cheltuieli de exploatare cu privire la activitatea de asigurare, sunt defalcate în funcție de proveniență. Elementele comune ambelor activități sunt contabilizate în conformitate cu metodele de alocare care urmează să fie acceptate de autoritățile de supraveghere. Pe baza acestor situații financiare, întreprinderile de asigurare elaborează o declarație în care elementele fondurilor proprii de bază eligibile care îndeplinește fiecare cerință de capital minim noțională menționată la alineatul (2) sunt clar identificate, în conformitate cu articolul 98 alineatul (4). (7) În cazul în care valoarea elementelor fondurilor proprii de bază eligibile pentru una dintre activități este insuficientă pentru a acoperi obligațiile financiare minime menționate la alineatul (3) primul paragraf, autoritățile de supraveghere aplică activității deficiente măsurile prevăzute de prezenta directivă, indiferent de rezultatele celeilalte activități. Prin derogare de la alineatul (3) al doilea paragraf, respectivele măsuri pot implica autorizarea unui transfer de elemente explicate ale fondurilor proprii de bază eligibile de la o activitate la alta.			următoarele condiții: a) interesele deținătorilor de polițe de asigurare de viață și, respectiv, de polițe de asigurare generală să nu fie în niciun fel prejudiciate și, în special, profitul înregistrat în una dintre cele două activități să nu fie folosit în beneficiul celeilalte activități decât în cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere; b) cerințele de capital minim să se respecte pentru fiecare categorie de asigurare individual, în baza conturilor separate; c) cerințele ratelor de solvabilitate, stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere, pentru fiecare dintre cele două activități să fie calculate în mod independent, fără transfer de active de la o activitate la alta; d) obligațiile aferente activității în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" să nu fie suportate din contul celeilalte activități. (3) În cazul în care, prin respectarea prevederilor alin.(2) lit.c), rezultă că mai există active disponibile la una dintre cele două activități evidențiate în mod distinct, aceste active proprii disponibile pot fi folosite pentru cealaltă activitate, dar numai cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere. (4) Contabilitatea asigurătorilor cu activitate simultană în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" trebuie organizată astfel încât din înregistrări să derive sursele rezultatelor pentru fiecare dintre cele două activități. În acest scop, toate veniturile (în special primele încasate, plățile de la reasigurători și veniturile din investirea activelor) și toate cheltuielile (în special achitarea daunelor, sumele suplimentare pentru rezervele tehnice, inclusiv pentru rezervele

			matematice, primele de reasigurare, cheltuielile operaționale pentru activitatea respectivă) trebuie să fie reflectate potrivit originii lor. (5) Cheltuielile comune ale celor două activități se înregistrează separat pentru fiecare activitate, în conformitate cu metoda de repartizare aprobată de către autoritatea de supraveghere. (6) În cazul în care una dintre cele două cerințe ale ratei de solvabilitate suplinită cu marja de siguranță adițională de 10% nu este respectată, autoritatea de supraveghere va aplica, cu referință la activitatea la care se înregistrează deficiențe, măsuri de redresare conform legislației, indiferent de rezultatele celeilalte activități. (7) Asigurătorii care desfășoară activitate simultană în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" sunt obligați: a) să țină pentru fiecare dintre cele două activități câte un registru special al activelor; b) să transmită autorității de supraveghere toate documentele și/sau informațiile, rapoartele, ale căror formă, conținut, detalii și certificări sunt stabilite pentru fiecare activitate de către autoritatea de supraveghere; c) să depună la autoritatea de supraveghere, separat pentru fiecare dintre cele două activități, în termen de 4 luni de la sfârșitul perioadei de gestiune, situațiile financiare și rapoartele auditorului.
CAPITOLUL VI Norme privind evaluarea activelor și pasivelor, rezervele tehnice, fondurile proprii, cerința de capital de solvabilitate, cerința de capital minim și norme privind investițiile Secțiunea 1 Evaluarea activelor și pasivelor <i>Articolul 75</i>	-	Parțial compatibil	Neaplicabila integral (până la aderare RM la UE) Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea III SOLVABILITATEA ȘI STABILITATEA FINANCIARĂ

Evaluarea activelor și pasivelor (1) Statele membre se asigură că, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, întreprinderile de asigurare și de reasigurare își evaluează activele și pasivele după cum urmează: (a) activele se evaluează la valoarea la care ar putea fi tranzacționate între părți) interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective; (b) pasivele se evaluează la valoarea la care ar putea fi transferate sau decontate) între părți, de bunăvoie, în cunoștință de cauză și în condiții normale de concurență. La evaluarea pasivelor în conformitate cu litera (b) nu se efectuează nicio ajustare care să țină seama de bonitatea întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare. (2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a pentru a stabili metodele și ipotezele care trebuie aplicate la evaluarea activelor și pasivelor în conformitate cu alineatul (1). (3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește evaluarea activelor și pasivelor, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza: (a) în măsura în care actele delegate menționate la alineatul (2) impun utilizarea standardelor internaționale de contabilitate adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, compatibilitatea acestor standarde de contabilitate cu metoda de evaluare a activelor și pasivelor, potrivit dispozițiilor de la alineatele (1) și (2); (b) metodele și ipotezele care urmează a fi utilizate atunci când prețurile de cotare pe piață nu sunt disponibile sau când standardele internaționale de contabilitate, adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, nu concordă temporar sau permanent cu metoda de evaluare a activelor și pasivelor stabilită la alineatele (1) și (2); (c) metodele și ipotezele care urmează a fi utilizate la evaluarea activelor și pasivelor în conformitate cu alineatul (1), în cazul în care actele delegate menționate la alineatul (2) permit utilizarea metodelor de evaluare alternative. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			ACTIVELE CARE ACOPERĂ REZERVELE TEHNICE ȘI MARJA DE SOLVABILITATE Articolul 57. Evaluarea activelor și a pasivelor (1) În scopul supravegherii, activele și pasivele societății de asigurare sau de reasigurare se evaluează conform prevederilor prezentului articol, actelor normative ale autorității de supraveghere și Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS). (2) În cazul în care evaluarea activelor și pasivelor conform Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) nu corespunde cerințelor de evaluare stabilite la alin.(3) și (4), prevederile acestor alineate se aplică prioritar. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare își evaluează activele la valoarea la care acestea ar putea fi tranzacționate între părți și, în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective. (4) Societatea de asigurare sau de reasigurare își evaluează pasivele la valoarea la care ar putea fi transferate sau decontate între părți, de bunăvoie, în cunoștință de cauză și în condiții normale de concurență. La evaluarea pasivelor nu se efectuează nicio ajustare, în funcție de bonitatea societăților de asigurare sau de reasigurare.
Secțiunea 2 Norme privind rezervele tehnice Articolul 76 Dispoziții generale (1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare stabilesc rezerve tehnice pentru toate obligațiile de asigurare și de reasigurare care le revin față de deținătorii de polițe sau de beneficiarii unor contracte de asigurare sau de reasigurare. (2) Valoarea rezervelor tehnice corespunde cuantumului curent la prețul pieței pe	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 65. Rezervele tehnice (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare constituie și menține, potrivit activității pe care o desfășoară, suficiente rezerve tehnice necesare îndeplinirii

care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare ar trebui să-l plătească dacă și-ar transfera imediat obligațiile de asigurare și reasigurare către o altă întreprindere de asigurare sau de reasigurare. (3) Calculul rezervelor tehnice utilizează în mod coerent informațiile furnizate de piețele financiare și datele general disponibile privind riscurile de subscriere (coerența cu piața). (4) Rezervele tehnice se calculează în mod prudent, fiabil și obiectiv. (5) În conformitate cu principiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) și ținând seama de principiile prevăzute la articolul 75 alineatul (1), rezervele tehnice se calculează în conformitate cu articolele 77-82 și 86.			tuturor obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare ce rezultă din contractele de asigurare și/sau de reasigurare. (2) Valoarea rezervelor tehnice trebuie să corespundă valorii monetare curente plătite de către o societate de asigurare sau de reasigurare pentru transferul imediat al obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare către o altă societate de asigurare sau de reasigurare. (3) Calcularea rezervelor tehnice se efectuează în mod prudent, fiabil și obiectiv și ia în considerare informațiile furnizate pe piețele financiare și datele general disponibile privind riscurile de subscriere. (4) Calcularea rezervelor tehnice, precum și metodele de estimare a rezervei de daună pentru asigurările obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și/sau standardele minime față de nivelul acestora se aplică conform prevederilor prezentei legi și modului stabilit în actele normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 77. Calcularea rezervelor tehnice (1) Valoarea rezervelor tehnice este egală cu suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc prevăzute la alineatele (2) și respectiv (3). (2) Cea mai bună estimare corespunde mediei fluxurilor de trezorerie viitoare, ponderată cu probabilitățile, ținând seama de valoarea în timp a banilor (valoarea actualizată estimată a fluxurilor de trezorerie viitoare), pe baza structurii relevante pe termene a ratelor dobânzilor fără risc. Calculul celei mai bune estimări se bazează pe informații actualizate și credibile și pe ipoteze realiste și se efectuează pe baza unor metode actuariale și statistice adecvate, aplicabile și adecvate. Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține seama de toate intrările și ieșirile de numerar necesare pentru reglarea obligațiilor de asigurare și de reasigurare pe toată durata lor de viață. Cea mai bună estimare se calculează la valoarea sa brută, fără deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și de la vehiculele investiționale. Aceste sume se calculează separat, în conformitate cu articolul 81. (3) Marja de risc se calculează astfel încât să garanteze că valoarea rezervelor tehnice este echivalentă cu suma de care întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar avea nevoie pentru a prelua și onora obligațiile de asigurare și de reasigurare.	-	Parțial compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 66. Calcularea rezervelor tehnice (1) Asigurătorul sau reasigurătorul formează și menține, potrivit activității pe care o desfășoară, suficiente rezerve tehnice necesare îndeplinirii tuturor obligațiilor ce rezultă din contractele de asigurare și/sau de reasigurare. Asigurătorul sau reasigurătorul este obligat să colecteze și să păstreze la un nivel adecvat informația necesară pentru crearea de rezerve.

(4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare procedează la o evaluare separată a celei mai bune estimări și a marjei de risc. Cu toate acestea, în cazul în care fluxurile de trezorerie asociate obligațiilor de asigurare sau de reasigurare pot fi replicate fiabil utilizând instrumente financiare pentru care se poate observa o valoare de piață fiabilă, valoarea rezervelor tehnice asociate fluxurilor de trezorerie în cauză se determină pe baza valorii de piață a respectivelor instrumente financiare. În acest caz, nu este necesar să se procedeze la calcularea separată a celei mai bune estimări și a marjei de risc. (5) Atunci când procedează la o evaluare separată a celei mai bune estimări și a marjei de risc, întreprinderile de asigurare și de reasigurare calculează marja de risc determinând costul mobilizării unei valori a fondurilor proprii eligibile egală cu cerința de capital de solvabilitate necesară pentru a face față obligațiilor de asigurare și de reasigurare pe toată durata lor de viață. Rata utilizată la determinarea costului mobilizării unei astfel de valori a fondurilor proprii eligibile (rata costului capitalului) este aceeași pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare și se revizuieste periodic. Rata costului capitalului utilizată este egală cu rata suplimentară, peste rata dobânzii fără risc, pe care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare ar trebui să o suporte în cazul în care deține fonduri proprii eligibile în conformitate cu secțiunea 3 de o valoare egală cu cerința de capital de solvabilitate necesar pentru a face față obligațiilor de asigurare și de reasigurare pe toată durata lor de viață.			(2) Asigurătorul care desfășoară activitate în categoria "asigurări generale" are obligația să formeze și să mențină următoarele rezerve tehnice: a) rezerva de prime necăștigate care se calculează prin însumarea cotelor-părți din primele brute subscrise aferente perioadelor neexpirate ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor brute subscrise și această rezervă să reflecte primele brute alocate părții din riscurile expirate la data calculării; b) rezerva de daune declarate, dar nesoluționate, care se creează și se actualizează în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurător, astfel încât fondul creat să fie suficient pentru acoperirea acestor daune; c) rezerva de daune neavizate care se creează și se ajustează cel puțin la încheierea anului financiar, în baza estimărilor asigurătorului, a datelor statistice sau a calculelor actuariale, pentru daunele produse, dar neavizate, dacă actele normative ale autorității de supraveghere nu prevăd altfel; d) rezerva riscurilor neexpirate care se calculează în baza estimării daunelor ce vor apărea după încheierea anului financiar, aferente contractelor de asigurare încheiate înainte de acea dată, în mărimea în care valoarea lor estimată depășește rezerva de prime necăștigate; e) alte categorii de rezerve tehnice stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. (3) Asigurătorul care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" are obligația să formeze și să mențină rezervele tehnice pentru fondul asigurărilor de viață, inclusiv rezervele matematice și, după caz, rezervele specificate la alin.(2). (4) Rezerva matematică se calculează în baza evaluării actuariale

			necesare, luându-se în considerare viitoarele obligații ale asigurătorului rezultate din contractele de asigurare individuale. (5) Asigurătorul sau reasigurătorul este obligat să prezinte autorității de supraveghere, în anexele la situațiile financiare anuale, explicații privind baza și metodele aplicate la calcularea rezervelor tehnice. (6) Mărimea rezervelor tehnice și a celor matematice, formate și menținute conform alin.(2) și (3), nu poate fi mai mică decât mărimea obținută prin calculul acestor rezerve potrivit actelor normative ale autorității de supraveghere. (7) În cazurile în care contractul de asigurare și/sau de reasigurare prevede încasarea primelor și/sau plata despăgubirilor în valută străină, rezervele tehnice aferente se formează și se mențin în această valută. (8) Modul de formare și categoriile rezervelor tehnice, inclusiv a rezervelor matematice, se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere. (9) La calcularea rezervelor tehnice, asigurătorul sau reasigurătorul ține cont de: a) toate cheltuielile aferente administrării obligațiilor față de contractanți, asigurați, reasigurați, beneficiarii asigurării și terții păgubiți, în conformitate cu contractele de asigurare și/sau de reasigurare; b) inflație, inclusiv pentru cheltuieli și daune; c) toate plățile efectuate către asigurați, reasigurați, beneficiarii asigurării și terții păgubiți, inclusiv de faptul că viitoarele beneficii estimate vor fi achitate, indiferent dacă aceste plăți sunt sau nu garantate prin contract.

<i>Articolul 77a</i> Extrapolarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc Determinarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77 alineatul (2) se face pe baza informațiilor derivate din instrumentele financiare relevante și este în concordanță cu acestea. Determinarea respectivă ține cont de instrumentele financiare relevante în cazul scadențelor pentru care piețele de instrumente financiare și de obligațiuni sunt diversificate, lichide și transparente. Pentru scadențele în cazul cărora piețele instrumentelor financiare relevante și ale obligațiunilor nu mai sunt diversificate, lichide și transparente, se extrapolează structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc. Partea extrapolată a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe ratele forward care converg uniform din una sau mai multe rate forward legate de scadențele cele mai lungi ale instrumentelor financiare relevante și ale obligațiunilor care pot fi determinate pe o piață diversificată, lichidă și transparentă către o rată forward finală.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 77b</i> Prima de echilibrare a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc (1) Întreprinderile de asigurare și reasigurare pot aplica o primă de echilibrare structurii temporale relevante a ratelor dobânzilor fără risc pentru a calcula cea mai bună estimare pentru un portofoliu de obligații de asigurare și reasigurare de viață, inclusiv pentru anuitățile care provin din contractele de asigurări sau reasigurări generale, sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile de supraveghere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) întreprinderea de asigurare sau reasigurare alocă un portofoliu de active alcătuit din obligațiuni și alte active cu caracteristici similare în ceea ce privește fluxurile de trezorerie pentru a acoperi cea mai bună estimare a portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare și menține alocarea respectivă pe toată durata ciclului de viață al obligațiilor, cu excepția scopului de a menține echivalența fluxurilor de trezorerie estimate aferente activelor și pasivelor în cazul în care fluxurile de trezorerie au suferit modificări substanțiale; (b) portofoliul de obligații de asigurare sau reasigurare căruia i se aplică prima de echilibrare și portofoliul de active alocat sunt identificate, organizate și gestionate separat de alte activități ale întreprinderii, iar portofoliul de active alocat nu poate fi folosit pentru a acoperi pierderile generate de alte activități ale întreprinderii; (c) fluxurile de trezorerie estimate ale portofoliului de active alocat sunt echivalente fiecărui flux de trezorerie estimat al portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare în aceeași monedă, iar neconcordanțele nu generează riscuri semnificative cu privire la riscurile inerente activității de asigurare sau de reasigurare căreia i se aplică prima de echilibrare; (d) contractele care se află la baza portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare nu generează plăți viitoare de prime; (e) singurele riscuri de subscriere asociate portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare sunt riscul de longevitate, riscul de cheltuieli, riscul de revizuire și riscul de mortalitate;	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

(f) în cazul în care riscul de subscriere asociat portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare include riscul de mortalitate, cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare sau reasigurare crește cu cel mult 5 % în cazul unei creșteri a riscului de mortalitate calibrat în conformitate cu articolul 101 alineatele (2)-(5); (g) contractele care se află la baza portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare fie nu prevăd nicio opțiune pentru titularul poliței, fie prevăd doar o opțiune de răscumpărare în cazul căreia valoarea de răscumpărare nu depășește valoarea activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75, care acoperă obligațiile de asigurare sau reasigurare în momentul exercitării opțiunii de răscumpărare; (h) fluxurile de trezorerie ale portofoliului de active alocat sunt fixe și nu pot fi modificate de emitenții activelor și nici de terți; (i) obligațiile de asigurare sau reasigurare asociate unui contract de asigurare sau reasigurare nu sunt împărțite în mai multe părți la alcătuirea portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare în sensul prezentului alineat. În pofida dispozițiilor de la primul paragraf litera (h), întreprinderile de asigurare sau reasigurare pot folosi active cu fluxuri de trezorerie fixe, cu excepția cazului în care depind de inflație, cu condiția ca activele în cauză să fie echivalente fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare care depind de inflație. În cazul în care emitenții sau terții au dreptul să modifice fluxurile de trezorerie ale unui activ astfel încât investitorul să beneficieze de o compensație suficientă care să îi permită să obțină aceleași fluxuri de trezorerie reinvestind în active cu o calitate a creditului echivalentă sau superioară, dreptul de a modifica fluxurile de trezorerie nu împiedică activul respectiv să fie admis în portofoliul alocat în conformitate cu primul paragraf litera (h). (2) Întreprinderile de asigurare sau reasigurare care aplică prima de echilibrare unui portofoliu de obligații de asigurare sau reasigurare nu revin la o abordare care nu include o primă de echilibrare. În cazul în care o întreprindere de asigurare sau reasigurare care aplică prima de echilibrare nu mai este în măsură să respecte condițiile prevăzute la alineatul (1), aceasta informează imediat autoritatea de supraveghere și ia măsurile necesare pentru a reinstitui conformitatea cu condițiile respective. Dacă nu este în măsură să reinstituie conformitatea cu condițiile respective în termen de două luni de la data nerespectării condițiilor, întreprinderea încetează să aplice prima de echilibrare tuturor obligațiilor sale de asigurare sau reasigurare și nu are dreptul de a aplica prima de echilibrare pentru o perioadă de încă 24 de luni. (3) Prima de echilibrare nu se aplică obligațiilor de asigurare sau reasigurare în cazul în care structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc folosită pentru a calcula cea mai bună estimare a obligațiilor în cauză include o primă de volatilitate în conformitate cu articolul 77d sau măsuri tranzitorii privind ratele dobânzilor fără risc în conformitate cu articolul 308c.			
Articolul 77c Calculul primei de echilibrare	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei

(1) Pentru fiecare monedă, prima de echilibrare menționată la articolul 77b se calculează în conformitate cu următoarele principii: (a) prima de echilibrare trebuie să fie egală cu diferența dintre următoarele elemente: (i) rata anuală acumulată, calculată ca rata unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea în conformitate cu articolul 75 a portofoliului de active alocat; (ii) rata anuală acumulată, calculată ca rata unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea celei mai bune estimări a portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare atunci când se ține cont de valoarea în timp a banilor utilizând structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc; (b) prima de echilibrare trebuie să nu includă marja de credit istorică care reflectă riscurile reținute de întreprinderea de asigurare sau reasigurare; (c) fără a aduce atingere literei (a), marja de credit istorică trebuie să se majoreze atunci când este necesar pentru a se asigura faptul că prima de echilibrare aplicată activelor cu o calitate a creditului clasificată ca inferioară nu depășește primele de echilibrare aplicate activelor cu o calitate a creditului clasificată ca superioară, care au aceeași durată și sunt încadrate în aceeași clasă de active; (d) utilizarea evaluărilor externe ale creditului la calculul primei de echilibrare trebuie să fie în conformitate cu articolul 111 alineatul (1) litera (n). (2) În sensul alineatului (1) litera (b), marja de credit istorică este: (a) egală cu suma următoarelor elemente: (i) marja de credit care corespunde probabilității de neîncasare a creanțelor aferente activelor; (ii) marja de credit care corespunde pierderii estimate în urma diminuării ratingului activelor; (b) în cazul expunerilor față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, egală cu cel puțin 30 % din media pe termen lung a marjei peste rata dobânzilor fără risc a activelor cu aceeași durată, calitate a creditului și încadrate în aceeași clasă de active, astfel cum s-a observat pe piețele financiare; (c) în cazul altor active decât expunerile față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, egală cu cel puțin 35 % din media pe termen lung a marjei peste rata dobânzilor fără risc a activelor cu aceeași durată, calitate a creditului și încadrate în aceeași clasă de active, astfel cum s-a observat pe piețele financiare. Probabilitatea de neîncasare a creanțelor menționată la primul paragraf litera (a) punctul (i) se bazează pe statisticile pe termen lung privind neîncasarea creanțelor care sunt pertinente pentru activul în cauză în ceea ce privește durata, calitatea creditului și clasa de active în care se încadrează. În cazul în care nu se poate obține o marjă de credit fiabilă pe baza statisticilor			Solvabilitatea II

menționate la al doilea paragraf, marja de credit istorică este egală cu partea din media pe termen lung a marjei peste rata dobânzilor fără risc, menționată la literele (b) și (c).			
<i>Articolul 77d</i> Prima de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc (1) Statele membre pot dispune ca întreprinderile de asigurare și reasigurare să solicite autorităților de supraveghere aprobarea prealabilă pentru a aplica prima de volatilitate structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc, în vederea calculării celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2). (2) Pentru fiecare monedă relevantă, prima de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe marja dintre rata dobânzii care poate fi obținută din activele incluse într-un portofoliu de referință pentru moneda în cauză și ratele structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru moneda în cauză. Portofoliul de referință aferent unei monede este reprezentativ pentru activele exprimate în moneda în cauză, în care au investit întreprinderile de asigurare și reasigurare pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare și reasigurare exprimate în moneda respectivă. (3) Cuantumul primei de volatilitate aplicate ratelor dobânzilor fără risc corespunde unei proporții de 65 % din marja de monedă corectată în funcție de risc. Marja de monedă corectată în funcție de risc reprezintă diferența dintre marja menționată la alineatul (2) și partea din marja respectivă care poate fi atribuită unei evaluări realiste a pierderilor estimate, unui risc de credit neașteptat sau unui alt risc aferent activelor. Prima de volatilitate se aplică numai ratelor dobânzilor fără risc relevante din cadrul structurii temporale care nu sunt derivate prin extrapolare în conformitate cu articolul 77a. Extrapolarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe aceste rate ajustate ale dobânzilor fără risc. (4) Pentru fiecare țară relevantă, prima de volatilitate aplicată ratelor dobânzilor fără risc menționate la alineatul (3) și aferente monedei din țara în cauză se majorează, înainte de aplicarea factorului de 65 %, cu diferența dintre marja de țară corectată în funcție de risc și valoarea dublă a marjei de monedă corectată în funcție de risc, dacă această diferență este pozitivă, iar marja de țară corectată în funcție de risc este mai mare decât 100 de puncte de bază. Prima de volatilitate majorată se aplică pentru calculul celei mai bune estimări a obligațiilor de asigurare și reasigurare aferente produselor vândute pe piața asigurărilor din țara în cauză. Marja de țară corectată în funcție de risc se calculează în același mod ca marja de monedă corectată în funcție de risc aferent monedei țării în cauză, însă pe baza unui portofoliu de referință care este reprezentativ pentru activele în care au investit întreprinderile de asigurare și reasigurare pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare și reasigurare aferente produselor vândute pe piața de asigurări din țara în cauză și exprimate în moneda acelei țări. (5) Prima de volatilitate nu se aplică obligațiilor de asigurare în cazul în care	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc utilizată pentru calculul celei mai bune estimări a obligațiilor respective i s-a aplicat o primă de echilibrare în conformitate cu articolul 77b. (6) Prin derogare de la dispozițiile articolului 101, cerința de capital de solvabilitate nu acoperă riscul de pierdere a fondurilor proprii de bază în urma modificării primei de volatilitate.			
<i>Articolul 77e</i> Informații tehnice emise de Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (1) AEAPO stabilește și publică, pentru fiecare monedă relevantă, următoarele informații tehnice cel puțin o dată pe trimestru: (a) o structură temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc pentru calculul celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2), fără aplicarea primei de echilibrare sau a primei de volatilitate; (b) pentru fiecare durată, calitate a creditului și clasă de active relevante, o marjă de credit istorică pentru calculul primei de echilibrare menționate la articolul 77c alineatul (1) litera (b); (c) pentru fiecare piață de asigurări națională relevantă, o primă de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77d alineatul (1). (2) Pentru a asigura condiții unitare pentru calculul rezervelor tehnice și al fondurilor proprii de bază, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să stabilească, pentru fiecare monedă relevantă, informațiile tehnice menționate la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective utilizează aceste informații. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 301 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de disponibilitatea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată în conformitate cu procedura menționată la articolul 301 alineatul (3). (3) În cazul în care informațiile tehnice menționate la alineatul (1) sunt adoptate de către Comisie în conformitate cu alineatul (2), întreprinderile de asigurare și reasigurare utilizează aceste informații tehnice pentru calculul celei mai bune estimări în conformitate cu articolul 77, al primei de echilibrare în conformitate cu articolul 77c și al primei de volatilitate în conformitate cu articolul 77d. În ceea ce privește monedele și piețele naționale pentru care actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) nu dispun cu privire la prima menționată la alineatul (1) litera (c), nu se aplică prima de volatilitate structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc la calculul celei mai bune estimări.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 77f</i> Analiza măsurilor referitoare la garanțiile pe termen lung și a măsurilor referitoare la «riscul aferent devalorizării acțiunilor» (1) Până la 1 ianuarie 2021, AEAPO raportează în fiecare an Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la impactul aplicării articolelor 77a-	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

77e și 106, a articolului 138 alineatul (4) și a articolelor 304, 308c și 308d, incluzând actele delegate sau actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestor articole. În această perioadă, autoritățile de supraveghere pun în fiecare an la dispoziția AEAPU următoarele informații: (a) disponibilitatea pe piețele naționale respective a garanțiilor pe termen lung în cazul produselor de asigurare și atitudinea întreprinderilor de asigurare și reasigurare în calitate de investitori pe termen lung; (b) numărul întreprinderilor de asigurare și reasigurare care aplică prima de echilibrare, prima de volatilitate, extinderea perioadei de redresare în conformitate cu articolul 138 alineatul (4), submodulul «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată și măsurile tranzitorii prevăzute la articolele 308c și 308d; (c) impactul pe care îl au asupra poziției financiare a întreprinderilor de asigurare și reasigurare prima de echilibrare, prima de volatilitate, mecanismul de ajustare simetrică aplicat costului de capital aferent investițiilor în acțiuni, submodulul «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată și măsurile tranzitorii prevăzute la articolele 308c și 308d, la nivel național și, în mod anonim, pentru fiecare întreprindere; (d) efectul pe care îl au prima de echilibrare, prima de volatilitate, mecanismul de ajustare simetrică aplicat costului de capital aferent investițiilor în acțiuni și submodulul «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată asupra practicilor investiționale ale întreprinderilor de asigurare și reasigurare și dacă aceste măsuri determină reducerea nemotivată a cerințelor de capital; (e) efectul produs de o eventuală extindere a perioadei de redresare în conformitate cu articolul 138 alineatul (4) asupra eforturilor depuse de întreprinderile de asigurare și reasigurare pentru a reinstitui nivelul de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru a reduce profilul de risc în vederea respectării cerinței de capital de solvabilitate; (f) în cazul în care întreprinderile de asigurare și reasigurare aplică măsurile tranzitorii prevăzute la articolele 308c și 308d, dacă acestea respectă sau nu planurile de introducere treptată menționate la articolul 308e și perspectiva reducerii dependenței lor de aceste măsuri tranzitorii, inclusiv măsurile adoptate sau care sunt preconizate spre adoptare de către întreprinderi și autoritățile de supraveghere, ținând seama de cadrul normativ al statului membru în cauză. (2) AEAPU, după consultarea CERS, dacă este cazul, și după desfășurarea unei consultări publice, transmite Comisiei un aviz cu privire la evaluarea aplicării articolelor 77a-77e și 106, a articolului 138 alineatul (4) și a articolelor 304, 308c și 308d, incluzând actele delegate sau actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestor articole. Evaluarea în cauză este realizată cu privire la disponibilitatea garanțiilor pe termen lung în cazul produselor de asigurare, la atitudinea întreprinderilor de asigurare și reasigurare în calitate de investitori pe termen lung și, mai general, la stabilitatea financiară. (3) Pe baza avizului transmis de AEAPU menționat la alineatul (2), Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului până la 1 ianuarie 2021 sau mai devreme, dacă este cazul. Raportul se axează, în special, pe efectele			

asupra: (a) protecției titularilor polițelor; (b) funcționării și stabilității piețelor europene de asigurare; (c) pieței interne și, îndeosebi, asupra concurenței și a condițiilor echitabile de concurență de pe piețele europene de asigurare; (d) măsurii în care întreprinderile de asigurare și reasigurare continuă să funcționeze ca investitori pe termen lung; (e) disponibilității și tarifării anuităților; (f) disponibilității și tarifării produselor concurente; (g) strategiilor de investiții pe termen lung ale întreprinderilor de asigurare în ceea ce privește produsele cărora li se aplică articolele 77b și 77c față de cele legate de alte garanții pe termen lung; (h) alegerii efectuate de consumatori și asupra conștientizării riscurilor de către consumatori; (i) măsurii în care sectorul asigurărilor este diversificat și asupra portofoliului de active al întreprinderilor de asigurare și reasigurare; (j) stabilității financiare. De asemenea, raportul se bazează pe experiența de supraveghere legată de aplicarea articolelor 77a-77e și 106, a articolului 138 alineatul (4) și a articolelor 304, 308c și 308d, incluzând actele delegate sau actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestora. (4) Raportul Comisiei se însoțește, dacă este necesar, de propuneri legislative.			
Articolul 78. Alte elemente care trebuie luate în considerare la calcularea rezervelor tehnice Atunci când calculează rezervele tehnice, întreprinderile de asigurare și de reasigurare țin seama, în afară de dispozițiile articolului 77, de următoarele elemente: (1) toate cheltuielile aferente îndeplinirii obligațiilor de administrare a asigurărilor și reasigurărilor; (2) inflație, inclusiv pentru cheltuieli și daune; (3) ansamblul plăților către deținătorii și beneficiarii de polițe de asigurare, inclusiv viitoarele bonusuri discreționare, pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare estimează că le vor efectua, indiferent dacă astfel de plăți sunt sau nu garantate prin contract, cu excepția cazului în care plățile intră sub incidența articolului 91 alineatul (2).	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 66. Calcularea rezervelor tehnice (9) La calcularea rezervelor tehnice, asiguratorul sau reasiguratorul ține cont de: a) toate cheltuielile aferente administrării obligațiilor față de contractanți, asigurați, reasigurați, beneficiarii asigurării și terții păgubiți, în conformitate cu contractele de asigurare și/sau de reasigurare; b) inflație, inclusiv pentru cheltuieli și daune; c) toate plățile efectuate către asigurați, reasigurați, beneficiarii asigurării și terții păgubiți, inclusiv de faptul că viitoarele beneficii estimate vor fi achitate, indiferent dacă aceste plăți sunt sau nu garantate prin contract.
Articolul 79. Evaluarea garanțiilor financiare și a opțiunilor contractuale	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale

incluse în contractele de asigurare și de reasigurare Atunci când își calculează rezervele tehnice, întreprinderile de asigurare și de reasigurare țin seama de valoarea garanțiilor financiare și de orice opțiuni contractuale incluse în contractele de asigurare și de reasigurare. Orice ipoteză formulată de întreprinderile de asigurare și de reasigurare cu privire la probabilitatea ca deținătorii de polițe să își exercite opțiunile contractuale, inclusiv drepturile de reziliere și răscumpărare, este realistă și se bazează pe informații actuale și credibile. Ipoteza ține seama, fie explicit, fie implicit, de impactul pe care eventualele schimbări ale condițiilor financiare și nefinanciare îl pot avea asupra exercitării acestor opțiuni.			Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 67. Evaluarea garanțiilor financiare și a opțiunilor incluse în contractele de asigurare și/sau de reasigurare (1) La calcularea rezervelor tehnice, societatea de asigurare sau de reasigurare ține cont de valoarea garanțiilor financiare și a altor drepturi incluse în contractele de asigurare și/sau de reasigurare. (2) Probabilitatea ca contractanții, asigurații sau reasigurații să-și exercite drepturile contractuale, inclusiv cele de rezoluțiune, trebuie să fie reală și să se bazeze pe informații actualizate și credibile. Societățile de asigurare sau de reasigurare iau în considerare impactul pe care modificările viitoare ale condițiilor financiare și nefinanciare îl pot avea asupra exercitării acestor drepturi.
Articolul 80. Segmentare Atunci când își calculează rezervele tehnice, întreprinderile de asigurare și de reasigurare își segmentează obligațiile de asigurare și de reasigurare în grupe de risc omogene și cel puțin pe linii de activitate.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 65. Rezervele tehnice. Dispoziții generale (3) Calcularea rezervelor tehnice se efectuează în mod prudent, fiabil și obiectiv și ia în considerare informațiile furnizate pe piețele financiare și datele general disponibile privind riscurile de subscriere. (4) Calcularea rezervelor tehnice, precum și metodele de estimare a rezervei de daună pentru asigurările obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și/sau standardele minime față de nivelul acestora se aplică conform prevederilor prezentei legi și modului stabilit în actele

			normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 81. Sume recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale Calcularea, de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare, a sumelor recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale se realizează în conformitate cu articolele 76-80. Atunci când calculează sumele recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale, întreprinderile de asigurare și de reasigurare țin seama de intervalul de timp dintre recuperări și plățile directe. Rezultatul acestui calcul se ajustează pentru a ține seama de pierderile probabile ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale de către contrapartidă. Ajustarea se bazează pe o evaluare a probabilității de insolvență a contrapartidei și a pierderilor medii ca urmare a insolvenței (pierderi aferente obligațiilor de plată).	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 68. Sume recuperabile din contracte de reasigurare (1) Sumele recuperabile din contractele de reasigurare aferente rezervelor tehnice sînt calculate separat conform prezentei legi și actelor normative ale Autorității de supraveghere. Societățile de asigurare și/sau reasigurare calculează sumele recuperabile din contractele de reasigurare, ținând cont de intervalul de timp dintre momentele recuperării efective a creanțelor de reasigurare și plăților directe. (2) Valoarea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare se ajustează pe baza evaluării probabilității pierderilor rezultate urmare a nerespectării clauzelor contractuale de către reasurator.
Articolul 82. Calitatea datelor și aplicarea unor aproximări, inclusiv a unor abordări de la caz la caz, pentru calcularea rezervelor tehnice Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare instituie procese și proceduri interne care asigură adecvarea, exhaustivitatea și exactitatea datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice. În cazul în care, în anumite circumstanțe, întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu dispun de un volum suficient de date de o calitate adecvată pentru a aplica o metodă actuarială fiabilă unui set sau subset de obligații de asigurare și de reasigurare sau sumelor recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale, se pot utiliza aproximări adecvate, inclusiv abordări de la caz la caz, pentru calcularea celei mai bune estimări.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 69. Calitatea datelor și aproximărilor aplicate. Compararea rezultatelor cu experiențele anterioare (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare instituie procese și proceduri interne care asigură adecvarea, exhaustivitatea și exactitatea datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice. (2) În cazul în care societățile de asigurare sau de reasigurare nu dispun de un volum suficient de date de o calitate adecvată pentru a aplica o metodă actuarială fiabilă obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare sau sumelor recuperabile din contractele de reasigurare, se pot utiliza aproximări adecvate, cu argumentarea corespunzătoare. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare instituie procese și proceduri

			pentru a asigura compararea permanentă a metodelor de formare a rezervelor tehnice cu experiențele anterioare. (4) În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele rezervelor tehnice, societatea de asigurare sau de reasigurare efectuează ajustările necesare în metodele actuariale utilizate la calcularea rezervelor tehnice.
Articolul 83. Comparație cu experiențele anterioare Întreprinderile de asigurare și de reasigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a celor mai bune estimări și a ipotezelor care stau la baza acestora cu experiențele anterioare. În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele celor mai bune estimări, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză procedează la ajustările necesare ale metodelor actuariale utilizate și/sau ale ipotezelor formulate.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 69. Calitatea datelor și aproximări aplicate. Compararea rezultatelor cu experiențele anterioare (3) Societățile de asigurare și/sau asigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a metodelor de formare a rezervelor tehnice cu experiențele anterioare. (4) În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele rezervelor tehnice, societatea de asigurare și/sau reasigurare efectuează ajustările necesare în metodele actuariale utilizate la calcularea rezervelor tehnice.
Articolul 84. Adecvarea nivelului rezervelor tehnice La cererea autorităților de supraveghere, întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează adecvarea nivelului rezervelor tehnice, precum și aplicabilitatea și relevanța metodelor aplicate și adecvarea datelor statistice de bază utilizate.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 70. Adecvarea și majorarea rezervelor tehnice (1) Autoritatea de supraveghere solicită societăților de asigurare și/sau reasigurare să prezinte: a) adecvarea nivelului rezervelor tehnice; b) adecvarea și relevanța metodelor aplicate și datelor statistice utilizate. (2) În cazul în care calcularea rezervelor tehnice ale societăților de asigurare și/sau reasigurare se efectuează cu încălcarea prevederilor prezentei legi, Autoritatea de

			supraveghere solicită acestora majorarea valorii rezervelor tehnice până la nivelul reglementat.
Articolul 85. Creșterea rezervelor tehnice În măsura în care calculul rezervelor tehnice ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare nu este conform cu dispozițiile articolelor 76-83, autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să crească valoarea rezervelor tehnice astfel încât să corespundă nivelului determinat în conformitate cu respectivele articole.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 70. Adecvarea și majorarea rezervelor tehnice (1) Autoritatea de supraveghere solicită societăților de asigurare și/sau reasigurare să prezinte: c) adecvarea nivelului rezervelor tehnice; d) adecvarea și relevanța metodelor aplicate și datelor statistice utilizate. În cazul în care calcularea rezervelor tehnice ale societăților de asigurare și/sau reasigurare se efectuează cu încălcarea prevederilor prezentei legi, Autoritatea de supraveghere solicită acestora majorarea valorii rezervelor tehnice până la nivelul reglementat.
Articolul 86 Acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare (1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a stabili: (a) metodologiile actuariale și statistice care trebuie utilizate pentru calcularea celei mai bune estimări prevăzute la articolul 77 alineatul (2); (b) metodologiile, principiile și tehnicile necesare pentru a stabili structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc care trebuie utilizată la calcularea celei mai bune estimări prevăzute la articolul 77 alineatul (2); (c) circumstanțele în care rezervele tehnice se calculează ca întreg sau ca suma dintre cea mai bună estimare și o marjă de risc, precum și metodele care trebuie utilizate în cazul în care rezervele tehnice se calculează ca întreg, în conformitate cu articolul 77 alineatul (4); (d) metodele și ipotezele care trebuie utilizate pentru calcularea marjei de risc, inclusiv determinarea valorii fondurilor proprii eligibile necesare pentru a putea acoperi obligațiile de asigurare și de reasigurare și de calibrarea ratei costului capitalului, în conformitate cu articolul 77 alineatul (5); (e) liniile de activitate pe baza cărora obligațiile de asigurare și de reasigurare urmează să fie segmentate pentru calcularea rezervelor tehnice menționate la articolul 80; (f) standardele care trebuie respectate pentru a asigura caracterul adecvat, complet	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

și exact al datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice, precum și circumstanțele specifice în care ar fi potrivit să se utilizeze aproximații, inclusiv abordări de la caz la caz, pentru calcularea celei mai bune estimări, în conformitate cu articolul 82; (g) specificațiile referitoare la cerințele prevăzute la articolul 77b alineatul (1), inclusiv metodele, ipotezele și parametrii standard care trebuie utilizați la calculul impactului creșterii riscului de mortalitate menționat la articolul 77b alineatul (1) litera (e); (h) specificațiile referitoare la cerințele prevăzute la articolul 77c, inclusiv ipotezele și metodele care trebuie aplicate la calculul primei de echilibrare și al marjei de credit istorice; (i) metodele și ipotezele pentru calculul primei de volatilitate menționate la articolul 77d, inclusiv o formulă pentru calculul marjei menționate la alineatul (2) din articolul menționat. (2) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește metodele pentru calculul rezervelor tehnice, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele: (a) metodologiile care trebuie utilizate la calcularea ajustării pentru nerambursare de către contrapartidă, menționate la articolul 81, pentru determinarea pierderilor estimate în cazul în care contrapartida nu își onorează obligațiile; (b) dacă este cazul, metode și tehnici simplificate de calcul al rezervelor tehnice, pentru a garanta că metodele actuariale și statistice menționate la literale (a) și (d) sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor asumate de întreprinderile de asigurare și de reasigurare, inclusiv de întreprinderile de asigurare și de reasigurare captive. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (3) Pentru a se asigura condiții consecvente de aplicare a articolului 77b, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea aplicării unei ajustări de echilibrare menționate la articolul 77b alineatul (1). AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 octombrie 2014. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010			
Secțiunea 3 Fonduri proprii Subsecțiunea 1 Determinarea fondurilor proprii <i>Articolul 87 Fonduri proprii</i> Fondurile proprii reprezintă suma fondurilor proprii de bază, prevăzute la articolul 88, și a fondurilor proprii auxiliare, prevăzute la articolul 89.	-	Parțial compatibil	
<i>Articolul 88</i>		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale

Fonduri proprii de bază Fondurile proprii de bază sunt formate din următoarele elemente: (1) excedentul de active față de pasive, evaluat în conformitate cu articolul 75 și secțiunea 2; (2) pasive subordonate. Din excedentul menționat la alineatul (1) se scade valoarea propriilor acțiuni deținute de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare.	-		Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 71. Determinarea fondurilor proprii Cerințele și categoriile de fonduri proprii, elementele care intră în calculul fondurilor proprii, condițiile și limitele în care acestea pot fi luate în considerare, filtrele prudențiale, deducerile din elementele de fonduri proprii, reducerile din nivelurile de fonduri proprii și orice alte cerințe de determinare a acestora sunt stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.
<i>Articolul 89</i> Fonduri proprii auxiliare (1) Fondurile proprii auxiliare sunt formate din elemente diferite de fondurile proprii de bază, care pot fi apelate pentru a absorbi pierderile. Fondurile proprii auxiliare pot cuprinde următoarele elemente, în măsura în care acestea nu sunt elemente ale fondurilor proprii de bază: (a) capitalul social sau fondul inițial nevărsat și neapelat; (b) acreditivele și garanțiile; (c) orice alte angajamente obligatorii din punct de vedere juridic primite de întreprinderile de asigurare și de reasigurare. În cazul unei asociații mutuale sau de tip mutual cu contribuții variabile, fondurile proprii auxiliare pot cuprinde, de asemenea, orice solicitări de capital pe care asociația le poate avea față de membrii săi prin solicitarea unei contribuții suplimentare în decursul următoarelor 12 luni. (2) După vărsarea sau apelarea unui element al fondurilor proprii auxiliare, acesta este tratat ca un element de activ și încetează să mai facă parte din fondurile proprii auxiliare.	-	Norme UE netranspuse	
<i>Articolul 90</i> Aprobarea fondurilor proprii auxiliare de către autoritățile de supraveghere (1) Valorile elementelor fondurilor proprii auxiliare care trebuie luate în considerare la determinarea fondurilor proprii fac obiectul unei aprobări prealabile din partea autorităților de supraveghere. (2) Valoarea atribuită fiecărui element al fondurilor proprii auxiliare reflectă capacitatea elementului de a absorbi pierderile și se bazează pe estimări prudente și realiste. În cazul în care un element al fondurilor proprii auxiliare are o valoare nominală fixă, valoarea elementului în cauză este egală cu valoarea sa nominală, atunci când reflectă în mod adecvat capacitatea sa de a absorbi pierderi. (3) Autoritățile de supraveghere aprobă: (a) fie o valoare monetară pentru fiecare element al fondurilor proprii auxiliare,	-	Norme UE netranspuse	

(b) fie o metodă de calcul al valorii fiecărui element al fondurilor proprii auxiliare, caz în care autoritățile de supraveghere aprobă valoarea astfel calculată pentru o perioadă determinată de timp. (4) Aprobarea autorităților de supraveghere se bazează, pentru fiecare element al fondurilor proprii auxiliare, pe evaluarea următoarelor elemente: (a) statutul contrapartidelor în cauză în ceea ce privește capacitatea și disponibilitatea lor de a plăti; (b) recuperabilitatea fondurilor, ținând seama de forma juridică a elementului în cauză, precum și de orice condiții care ar împiedica plata sau apelarea cu succes a elementului; (c) orice informații cu privire la rezultatul apelărilor anterioare făcute de întreprinderile de asigurare sau de reasigurare pentru astfel de fonduri proprii auxiliare, în măsura în care informațiile respective pot fi utilizate în mod fiabil pentru a evalua rezultatul preconizat al unor apelări viitoare.			
Articolul 91 Fonduri surplus (1) Fondurile surplus sunt considerate a fi profituri acumulate care nu au fost puse la dispoziție pentru a fi distribuite deținătorilor de polițe și beneficiarilor. (2) În măsura în care sunt autorizate de legislația națională, fondurile surplus nu sunt considerate obligații din asigurare și reasigurare, în măsura în care aceste fonduri surplus îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 94 alineatul (1).	-	Norme UE netranspuse	
Articolul 92 Acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare (1) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește determinarea fondurilor proprii, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, un proiect de standarde tehnice de reglementare prin care precizează criteriile de aprobare a fondurilor proprii auxiliare în conformitate cu articolul 90. Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (1a) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care precizează tratamentul rezervat participațiilor, în sensul articolului 212 alineatul (2) al treilea paragraf, deținute în instituții financiare și de credit, în scopul determinării fondurilor proprii. (2) Participațiile deținute în instituții financiare și de credit menționate la alineatul (1) litera (b) cuprind următoarele elemente: (a) participații pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare le dețin în: (i) instituții de credit și instituții financiare în sensul articolului 4 alineatele (1) și (5) din Directiva 2006/48/CE; (ii) întreprinderi de investiții în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE;	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

(b) creanțele subordonate și instrumentele menționate la articolul 63 și la articolul 64 alineatul (3) din Directiva 2006/48/CE pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare le dețin la entitățile definite în prezentul alineat (3) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 90, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea de către autoritățile de supraveghere a utilizării fondurilor proprii auxiliare. EAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 octombrie 2014. Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.tera (a) în capitalul cărora dețin o participație. (3) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 90, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea de către autoritățile de supraveghere a utilizării fondurilor proprii auxiliare. EAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 octombrie 2014. Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			
Subsecțiunea 2 Clasificarea fondurilor proprii <i>Articolul 93</i> Caracteristici și particularități utilizate pentru clasificarea fondurilor proprii pe ranguri (1) Elementele fondurilor proprii se clasifică pe trei ranguri. Clasificarea acestor elemente depinde de apartenența lor la fondurile proprii de bază sau la fondurile proprii auxiliare și de măsura în care au următoarele caracteristici: (a) elementul este disponibil sau poate fi apelat, la cerere, să absoarbă pe deplin pierderile, atât în perspectiva continuării activităților, cât și în caz de lichidare (disponibilitate permanentă); (b) în caz de lichidare, valoarea totală a elementului este disponibilă pentru a absorbi pierderile, iar rambursarea elementului îi este refuzată deținătorului său până în momentul în care sunt onorate toate celelalte obligații, inclusiv	-	Norme UE netranspuse	

obligățiile de asigurare și de reasigurare față de deținătorii de polițe și beneficiarii de contracte de asigurare și de reasigurare (subordonare); (2) La evaluarea măsurii în care elementele fondurilor proprii prezintă, în prezent și în viitor, caracteristicile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), se acordă atenția cuvenită duratei de viață a elementului și în special existenței unei scadențe a elementului. În cazul în care un element al fondurilor proprii are scadență, este luată în considerare durata relativă de viață a elementului, comparativ cu durata obligațiilor de asigurare și de reasigurare (durată de viață suficientă). În plus, sunt luate în considerare următoarele particularități: (a) dacă elementul în cauză nu face obiectul unor obligații sau stimulente de rambursare a valorii sale nominale (absența stimulentele de rambursare); (b) dacă elementul în cauză nu face obiectul unor taxe fixe obligatorii (absența costurilor obligatorii de administrare); (c) dacă elementul în cauză este liber de sarcini (absența sarcinilor).			
Articolul 94 Criterii principale de clasificare pe ranguri (1) Elementele fondurilor proprii de bază se clasifică de rangul 1 în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) literele (a) și (b), ținând seama de particularitățile prevăzute la articolul 93 alineatul (2). (2) Elementele fondurilor proprii de bază se clasifică de rangul 2 în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) litera (b), ținând seama de particularitățile prevăzute la articolul 93 alineatul (2). Elementele fondurilor proprii auxiliare se clasifică de rangul 2 în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) literele (a) și (b), ținând seama de particularitățile prevăzute la articolul 93 alineatul (2). (3) Toate elementele fondurilor proprii de bază și auxiliare care nu intră sub incidența alineatelor (1) și (2) se clasifică de rangul 3.	-	Norme UE netranspuse	
Articolul 95 Clasificarea fondurilor proprii pe ranguri Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare clasifică elementele fondurilor proprii pe baza criteriilor prevăzute la articolul 94. În acest scop, întreprinderile de asigurare și de reasigurare se raportează, dacă este cazul, la lista elementelor fondurilor proprii menționate la articolul 97 alineatul (1) litera (a). În cazul în care un element al fondurilor proprii nu apare în respectiva listă, întreprinderile de asigurare și de reasigurare îl evaluează și îl clasifică în conformitate cu primul paragraf. Această clasificare este supusă aprobării autorității de supraveghere.	-	Norme UE netranspuse	
Articolul 96	-	Norme UE netranspuse	

Clasificarea elementelor fondurilor proprii specifice asigurărilor Fără a aduce atingere articolului 95 și articolului 97 alineatul (1) litera (a), în sensul prezentei directive se aplică următoarele clasificări: 1. fondurile surplus care intră sub incidența articolului 91 alineatul (2) se clasifică de rangul 1; 2. acreditivele și garanțiile care sunt deținute în fiducie (trust) de către un mandatar independent în beneficiul creditorilor de asigurare și sunt furnizate de instituții de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE se clasifică de rangul 2; 3. orice solicitări de capital viitoare pe care asociațiile mutuale sau de tip mutual ale armatorilor cu contribuții variabile care acoperă numai riscurile cuprinse în clasa 6, 12 și 17 din anexa I partea A le pot avea față de membrii lor prin solicitarea unor contribuții suplimentare în decursul următoarelor 12 luni se clasifică de rangul 2. În conformitate cu articolul 94 alineatul (2) al doilea paragraf, orice creanțe viitoare pe care asociațiile mutuale sau de tip mutual cu contribuții variabile le pot avea față de membrii lor prin solicitarea unor contribuții suplimentare în decursul următoarelor 12 luni și care nu intră sub incidența primului paragraf punctul 3 se clasifică de rangul 2 dacă prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) literele (a) și (b), ținând seama de particularitățile prevăzute la articolul 93 alineatul (2).			
<i>Articolul 97</i> Acte delegate și standarde tehnice de reglementare (1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a stabili o listă a elementelor fondurilor proprii, inclusiv a celor prevăzute la articolul 96, considerate ca îndeplinind criteriile prevăzute la articolul 94, care să conțină, pentru fiecare element al fondurilor proprii, o descriere exactă a caracteristicilor care au determinat clasificarea acestuia. (2) Pentru a asigura armonizarea consecventă în ceea ce privește clasificarea fondurilor proprii, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează metodele pe care autoritățile de supraveghere trebuie să le folosească atunci când aprobă evaluarea și clasificarea elementelor fondurilor proprii care nu apar pe lista menționată la alineatul (1). Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Comisia reexaminează periodic și, dacă este cazul, actualizează lista menționată la alineatul (1) având în vedere evoluțiile pieței.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 98</i> Eligibilitate și limite aplicabile rangurilor 1, 2 și 3 (1) În ceea ce privește respectarea cerinței de capital de solvabilitate, valorile eligibile de rangurile 2 și 3 sunt supuse unor limite cantitative. Limitele în cauză sunt stabilite astfel încât să fie îndeplinite cel puțin următoarele condiții:	-	Norme UE netranspuse	Articolul 60. Restricții privind activele admise pentru acoperirea rezervelor tehnice și a cerinței de capital minim

(a) elementele de rangul 1 din fondurile proprii eligibile reprezintă peste o treime din valoarea totală a fondurilor proprii eligibile; (b) valoarea eligibilă a elementelor de rangul 3 reprezintă sub o treime din valoarea totală a fondurilor proprii eligibile. (2) În ceea ce privește respectarea cerinței de capital minim, valoarea elementelor fondurilor proprii de bază eligibile pentru a acoperi cerința de capital minim și clasificate la rangul 2 este supusă unor limite cantitative. Limitele în cauză se stabilesc astfel încât să se garanteze cel puțin că elementele de rangul 1 din fondurile proprii de bază eligibile reprezintă peste o jumătate din valoarea totală a fondurilor proprii de bază eligibile. (3) Valoarea fondurilor proprii eligibilă pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate prevăzută la articolul 100 este egală cu suma valorii elementelor de rangul 1, a valorii eligibile a elementelor de rangul 2 și a valorii eligibile a elementelor de rangul 3. (4) Valoarea fondurilor proprii de bază eligibilă pentru a acoperi cerința de capital minim prevăzută la articolul 128 este egală cu suma valorii elementelor de rangul 1 și a valorii eligibile a elementelor fondurilor proprii de bază de rangul 2.		(1) Valoarea activelor admise pentru acoperirea rezervelor tehnice nu trebuie să depășească următoarele cote-părți din totalul rezervelor tehnice: a) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.a) sunt admise în orice sumă; b) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.b) nu trebuie să depășească 15% în cazul unui singur emitent și 60% din total; c) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.d) pct.1) nu trebuie să depășească 5% în cazul unui singur emitent și 40% din total; d) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.e) nu trebuie să depășească 5% în cazul unui singur emitent și 20% din total; e) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.h) pentru asigurări de viață nu trebuie să depășească 1% din total; f) activele în bunuri imobile menționate la art.59 alin.(1) lit.i) nu trebuie să depășească: 1) pentru asigurări generale – 2% în cazul unuia și aceluiași bun imobil și 4% din total; 2) pentru asigurări de viață – 10% în cazul unuia și aceluiași bun imobil și 25% din total; g) depozitele menționate la art.59 alin.(1) lit.j) nu trebuie să depășească 20% în cazul unei bănci, 10% – în cazul unei bănci la care sunt aplicate măsuri de intervenție timpurie de către Banca Națională a Moldovei sau de către o autoritate de supraveghere similară și 70% din total; h) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.k) în formă de numerar în casierie nu trebuie să depășească 1% din total, cele în formă de conturi curente – 10% din total și în cazul unei bănci la care sunt aplicate măsuri de intervenție timpurie de către Banca Națională a Moldovei sau

			de către o autoritate de supraveghere similară – 2% din total; i) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.l) nu trebuie să depășească 1% în cazul unui singur debitor și 5% din total, iar creanțele aferente primelor de asigurare subvenționate de către stat sunt admise în limita a 80% din totalul rezervelor tehnice pe tipul de asigurare respectiv; j) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.m) trebuie să fie în limita cotei. (2) Valoarea activelor admise pentru acoperirea cerinței de capital minim nu trebuie să depășească următoarele cote-părți din totalul cerinței de capital minim: a) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.a) sunt admise în orice sumă; b) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.b) nu trebuie să depășească 15% în cazul unui singur emitent și 60% din total; c) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.c) nu trebuie să depășească 5% în cazul unui singur emitent și 40% din total; d) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.d): 1) indicate la pct.1) – nu trebuie să depășească 5% în cazul unui singur emitent și 40% din total; 2) indicate la pct.2) – nu trebuie să depășească 1% în cazul unui singur emitent și 2% din total; e) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.e) nu trebuie să depășească 2% în cazul unui singur emitent și 5% din total; f) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.f) nu trebuie să depășească 2% în cazul unui singur emitent și 5% din total; g) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.g) nu trebuie să depășească 5% din total; h) activele menționate la art.59

			alin.(1) lit.h) pentru asigurări de viață nu trebuie să depășească 1% din total; i) activele în bunuri imobile menționate la art.59 alin.(1) lit.i) nu trebuie să depășească 3% în cazul unuia și aceluiași bun și 10% din total; j) depozitele menționate la art.59 alin.(1) lit.j) nu trebuie să depășească 20% în cazul unei bănci, 10% – în cazul unei bănci la care sunt aplicate măsuri de intervenție timpurie de către Banca Națională a Moldovei sau de o autoritate de supraveghere similară și 70% din total; k) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.k) în formă de numerar în casierie nu trebuie să depășească 1% din total, cele în formă de conturi curente – 10% din total și în cazul unei bănci la care sunt aplicate măsuri de intervenție timpurie de către Banca Națională a Moldovei sau de o autoritate de supraveghere similară – 2% din total; l) activele menționate la art.59 alin.(1) lit.l) nu trebuie să depășească 1% în cazul unui singur debitor și 10% din total, iar creanțele aferente primelor de asigurare subvenționate de către stat sunt admise în orice sumă.
Articolul 99 Acte delegate privind eligibilitatea fondurilor proprii Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a stabili: (a) limitele cantitative menționate la articolul 98 alineatele (1) și (2); (b) ajustările care ar trebui efectuate pentru a reflecta lipsa de transferabilitate a elementelor fondurilor proprii care pot fi utilizate doar pentru a acoperi pierderi aferente unui anumit segment de obligații sau unor riscuri speciale (fonduri dedicate)..	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Secțiunea 4 Cerința de capital de solvabilitate Subsecțiunea 1 Dispoziții generale privind cerința de capital de solvabilitate, calculată pe baza formulei standard sau a unui model intern Articolul 100 Dispoziții generale Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare obligația de a deține fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate. Cerința de capital de solvabilitate se calculează fie cu ajutorul formulei standard	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

prevăzute în subsecțiunea 2, fie cu ajutorul unui model intern, în conformitate cu subsecțiunea 3.			
Articolul 101 Calcularea cerinței de capital de solvabilitate (1) Cerința de capital de solvabilitate se calculează în conformitate cu alineatele (2)-(5). (2) Cerința de capital de solvabilitate se calculează pornind de la principiul continuității activității întreprinderii. (3) Cerința de capital de solvabilitate se calibrează astfel încât să se garanteze luarea în calcul a tuturor riscurilor cuantificabile la care este expusă o întreprindere de asigurare sau de reasigurare. Aceasta acoperă activitățile existente, precum și orice noi elemente de portofoliu preconizate a fi subscrise în următoarele 12 luni. În ceea ce privește activitățile existente, aceasta acoperă doar pierderile neprevăzute. Cerința de capital de solvabilitate corespunde valorii la risc a fondurilor proprii de bază ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, cu un nivel de încredere de 99,5 % pe o perioadă de un an. (4) Cerința de capital de solvabilitate acoperă cel puțin următoarele riscuri: (a) riscul de subscriere pentru asigurarea generală; (b) riscul de subscriere pentru asigurarea de viață; (c) riscul de subscriere pentru asigurarea de sănătate; (d) riscul de piață; (e) riscul de credit; (f) riscul operațional. Riscul operațional menționat la primul paragraf litera (f) include riscurile juridice, dar nu cuprinde riscurile care decurg din decizii strategice, nici riscurile reputaționale. (5) Atunci când calculează cerința de capital de solvabilitate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare țin seama de efectul tehnicilor de diminuare a riscurilor, cu condiția ca riscul de credit și alte riscuri care decurg din utilizarea unor astfel de tehnici să se reflecte în mod adecvat în cerința de capital de solvabilitate.	-	Parțial compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea a 4-a Solvabilitatea asigurătorului sau reasigurătorului Articolul 72. Solvabilitatea și stabilitatea financiară a asigurătorului sau reasigurătorului (1) Solvabilitatea asigurătorului sau reasigurătorului reprezintă capacitatea financiară a acestuia de a-și onora la momentul oportun și în totalitate obligațiile de plată asumate. (2) Asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să dețină, pe durata activității sale, în orice moment, suficiente fonduri proprii corespunzătoare activității desfășurate. (3) În funcție de clasele de asigurări sau de activitățile de reasigurare practicate, asigurătorul sau reasigurătorul este obligat să-și determine rata de solvabilitate, ale cărei modalități de calcul și de raportare se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Stabilitatea financiară a asigurătorului sau reasigurătorului reprezintă capacitatea acestuia de a respecta rata de solvabilitate pe întreaga durată a obligațiilor certe, asumate conform contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și a obligațiilor viitoare. (5) Rata de solvabilitate a asigurătorului sau reasigurătorului trebuie să fie egală cu cel puțin 100%. Asigurătorul sau reasigurătorul este obligat să mențină în permanență rata de solvabilitate la un nivel nu mai mic decât

			cel specificat, nivel sub care acesta este considerat în incapacitate de a-și onora datoriile pe măsură ce acestea devin eligibile. (6) Stabilitatea financiară a asigurătorului sau reasigurătorului este garantată prin: a) nivelul fondurilor proprii; b) totalitatea activelor și gradul lor de diversificare și lichiditate; c) rezervele tehnice și matematice; d) coraportul dintre obligațiile din asigurare și obligațiile cedate în reasigurare; e) eficiența politicii investiționale. (7) Cerințele față de activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv rezervele matematice ale asigurătorului sau reasigurătorului, cerința de capital minim, regulile de diversificare a activelor, precum și modalitatea de calcul și de raportare a ratei de solvabilitate și a coeficientului de lichiditate se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 102 Frecvența calculelor (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare calculează cerința de capital de solvabilitate cel puțin o dată pe an și comunică autorităților de supraveghere rezultatul acestor calcule. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare se asigură că dețin fonduri proprii eligibile care îndeplinește ultima cerință de capital de solvabilitate raportată. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare monitorizează în permanență valoarea fondurilor proprii eligibile și a cerinței de capital de solvabilitate. În cazul în care profilul de risc al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza ultimei cerințe de capital de solvabilitate comunicate, întreprinderea în cauză recalculează de îndată cerința de capital de solvabilitate și o comunică autorităților de supraveghere. (2) În cazul în care există elemente care sugerează că profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare s-a modificat în mod semnificativ de la data la care s-a comunicat ultima dată cerința de capital de solvabilitate, autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderii în cauză să recalculeze cerința de capital de solvabilitate.	-	Parțial compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 73. Frecvența calculării ratei de solvabilitate (1) Asigurătorul sau reasigurătorul calculează rata de solvabilitate cel puțin trimestrial și la oricare altă dată solicitată de autoritatea de supraveghere și prezintă rezultatul calculului acesteia. (2) Asigurătorul sau reasigurătorul este obligat să dețină fonduri proprii suficiente care să acopere și marja de siguranță adițională de 10% la rata de

			solvabilitate minimă.
Subsecțiunea 2 Cerința de capital de solvabilitate: formula standard <i>Articolul 103 Structura formulei standard</i> Cerința de capital de solvabilitate calculată pe baza formulei standard este egală cu suma următoarelor elemente: (a) cerința de capital de solvabilitate de bază prevăzută la articolul 104; (b) cerința de capital pentru riscul operațional prevăzută la articolul 107; (c) ajustarea realizată pentru a ține seama de capacitatea de absorbire a pierderilor a rezervelor tehnice și a impozitelor amânate, prevăzută la articolul 108.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 104 Structura cerinței de capital de solvabilitate de bază</i> (1) Cerința de capital de solvabilitate de bază este formată din module de risc individuale, care sunt agregate în conformitate cu anexa IV punctul 1 Aceasta cuprinde cel puțin următoarele module de risc: (a) riscul de subscriere pentru asigurarea generală; (b) riscul de subscriere pentru asigurarea de viață; (c) riscul de subscriere pentru asigurarea de sănătate; (d) riscul de piață; (e) riscul de contrapartidă. (2) În scopul punerii în aplicare a alineatului (1) literele (a), (b) și (c), operațiunile de asigurare și de reasigurare se alocă modulului de risc de subscriere care reflectă cel mai bine natura tehnică a riscurilor subiacente. (3) Coeficienții de corelație pentru agregarea modulelor de riscuri menționate la alineatul (1), precum și calibrarea cerințelor de capital pentru fiecare modul de risc conduc la o cerință de capital de solvabilitate globală conform principiilor prevăzute la articolul 101. (4) Fiecare dintre modulele de risc prevăzute la alineatul (1) se calibrează pe baza valorii la risc, cu un nivel de încredere de 99,5 % pe o perioadă de un an. Dacă este cazul, în structura fiecărui modul de risc se ține seama de efectele diversificării. (5) Aceeași structură și aceleași specificații privind modulele de risc se utilizează pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare, atât în ceea ce privește cerința de capital de solvabilitate de bază, cât și orice calcule simplificate prevăzute la articolul 109. (6) În ceea ce privește riscurile de catastrofă, la calcularea modulelor „risc de subscriere pentru asigurarea de viață”, „risc de subscriere pentru asigurarea generală” și „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate” pot fi folosite, dacă	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

este cazul, specificații geografice. (7) Sub rezerva acordului autorităților de supraveghere, atunci când calculează modulele „risc de subscriere pentru asigurarea de viață”, „risc de subscriere pentru asigurarea generală” și „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate”, întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot înlocui, în structura formulei standard, un subset de parametri cu parametri specifici întreprinderii respective. Respectivii parametri se calibrează pe baza datelor interne ale întreprinderii în cauză sau pe baza datelor direct relevante pentru operațiunile respectivei întreprinderi, cu ajutorul unor metode standardizate. Înainte să își dea acordul, autoritățile de supraveghere verifică exhaustivitatea, exactitatea și adecvarea datelor utilizate.			
Articolul 105 Calcularea cerinței de capital de solvabilitate de bază (1) Cerința de capital de solvabilitate de bază se calculează în conformitate cu alineatele (2)-(6). (2) Modulul „risc de subscriere pentru asigurarea generală” reflectă riscul care decurge din obligații de asigurare generală, ținând seama de evenimentele asigurate și de procedurile aplicate în desfășurarea acestei activități. Modulul ține seama de caracterul incert al rezultatelor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în raport cu obligațiile acestora existente de asigurare și de reasigurare, precum și noile elemente de portofoliu preconizate a fi subscrise în următoarele 12 luni. Modulul se calculează, în conformitate cu anexa IV punctul 2, ca rezultatul combinației dintre cerințele de capital pentru cel puțin următoarele submodule: (a) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unor fluctuații în ceea ce privește momentul apariției, frecvența și gravitatea evenimentelor asigurate, precum și momentul și valoarea plății daunelor (risc de primă și de rezervă în asigurarea generală); (b) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unui nivel semnificativ de incertitudine asociată ipotezelor în materie de stabilire a tarifelor și a cuantumului rezervelor legate de evenimente extreme sau excepționale (risc de catastrofă în asigurarea generală). (3) Modulul „risc de subscriere pentru asigurarea de viață” reflectă riscul care decurge din obligații de asigurare de viață, ținând seama de evenimentele asigurate și de procedurile aplicate în desfășurarea acestei activități. Acesta se calculează, în conformitate cu anexa IV punctul 3, ca rezultat al combinației dintre cerințele de capital pentru cel puțin următoarele submodule: (a) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unor variații ale nivelului, tendinței sau volatilității ratei mortalității, în cazul în care o creștere a ratei mortalității atrage o creștere a valorii obligațiilor de asigurare (risc de mortalitate); (b) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unor variații ale nivelului, tendinței sau volatilității	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

ratei mortalității, în cazul în care o scădere a ratei mortalității atrage o creștere a valorii obligațiilor de asigurare (risc de longevitate); (c) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unor variații ale nivelului, tendinței sau volatilității ratelor de invaliditate, boală și morbiditate (risc de invaliditate - morbiditate); (d) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unor variații ale nivelului, tendinței sau volatilității cheltuielilor ocazionate de administrarea contractelor de asigurare sau de reasigurare (risc de cheltuieli cu asigurarea de viață); (e) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unor fluctuații ale nivelului, tendinței sau volatilității ratelor de revizuire a rentelor, datorate unor modificări ale cadrului juridic sau ale stării de sănătate a persoanelor asigurate (risc de revizuire); (f) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unor variații ale nivelului sau volatilității ratelor de reziliere, denunțare, reînnoire sau răscumpărare a polițelor de asigurare (risc de reziliere); (g) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unei incertitudini semnificative a ipotezelor în materie de stabilire a prețurilor și constituire a rezervelor legate de evenimente extreme sau neregulate (risc de catastrofă în asigurarea de viață). (4) Modulul „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate” reflectă riscul care decurge din subscrierea de obligații de asigurare de sănătate, indiferent dacă se realizează sau nu pe baze tehnice similare cu cele ale asigurării de viață, ținând seama de evenimentele asigurate și de procedurile aplicate în desfășurarea acestei activități. Modulul acoperă cel puțin următoarele riscuri: (a) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor de asigurare, rezultat în urma unor variații ale nivelului, tendinței sau volatilității cheltuielilor ocazionate de administrarea contractelor de asigurare sau de reasigurare; (b) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor de asigurare, rezultat în urma unor fluctuații în ceea ce privește momentul apariției, frecvența și gravitatea evenimentelor asigurate, precum și momentul și valoarea plății daunelor la momentul constituirii rezervelor; (c) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor de asigurare, rezultat în urma unei incertitudini semnificative a ipotezelor în			

materie de stabilire a prețurilor și constituire a rezervelor legate de izbucnirea unor epidemii majore și de neobișnuita acumulare de riscuri în astfel de circumstanțe extreme. (5) Modulul „risc de piață” reflectă riscul care decurge din nivelul de volatilitate a prețurilor pe piață ale instrumentelor financiare care influențează valoarea activelor și pasivelor întreprinderii. Modulul reflectă în mod adecvat neconcordanța structurală dintre active și pasive, în special în ceea ce privește durata de viață a acestora. Modulul se calculează, în conformitate cu anexa IV punctul 4, ca rezultatul combinației dintre cerințele de capital pentru cel puțin următoarele submodule: (a) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile structurii ratei dobânzii fără risc aferentă unei perioade sau ale volatilității ratei dobânzii (risc al ratei dobânzii); (b) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității prețurilor pe piață ale acțiunilor (risc al acțiunilor); (c) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității prețurilor pe piață ale bunurilor imobile (risc al bunurilor imobile); (d) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității marjei de credit care depășește structura ratei dobânzii fără risc aferentă unei perioade (risc de dispersie); (e) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității cursurilor de schimb valutar (risc valutar); (f) riscurile suplimentare suportate de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare fie ca urmare a nediversificării portofoliului său de active, fie ca urmare a unei expuneri semnificative la riscul de contrapartidă față de un singur emitent de titluri de valoare sau grup de emitenți legați (concentrări ale riscului de piață). (6) Modulul „risc de contrapartidă” reflectă pierderile posibile ca urmare a insolvabilitate neprevăzute sau a deteriorării bonității contrapartidelor și debitorilor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în următoarele 12 luni. Modulul „risc de contrapartidă” acoperă contractele de diminuare a riscurilor, cum ar fi contractele de reasigurare, securitizările și instrumentele derivate, creanțele de la intermediari, precum și orice alte expuneri neacoperite de submodulul „risc de dispersie”. Acesta ține cont în mod adecvat de garanții colaterale și de altă natură deținute de și în numele întreprinderii de asigurare sau de reasigurare și de riscurile asociate acestora. Pentru fiecare contrapartidă, modulul „risc de contrapartidă” ține seama de expunerea globală la riscul de contrapartidă al întreprinderii de asigurare sau de			

reasigurare în cauză față de respectiva contrapartidă, independent de forma juridică a obligațiilor contractuale ale acesteia față de respectiva întreprindere.			
<i>Articolul 106</i> Calcularea submodulului „risc aferent devalorizării acțiunilor”: mecanism de ajustare simetrică (1) Modulul „risc aferent devalorizării acțiunilor” calculat cu formula standard include o ajustare simetrică față de costul de capital aferent investițiilor în acțiuni (cost de oportunitate) aplicată pentru a acoperi riscurile conexe modificării prețurilor capitalului. (2) Ajustarea simetrică a cerinței standard de capital propriu, calibrată în conformitate cu articolul 104 alineatul (4), care acoperă riscurile conexe modificării prețurilor capitalului, se bazează pe o funcție a nivelului actual al unui indice al acțiunilor adecvat și pe un nivel mediu ponderat al indicelui respectiv. Media ponderată se calculează pe o perioadă de timp adecvată, identică pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare. (3) Ajustarea simetrică a cerinței standard de capital propriu pentru a acoperi riscurile conexe modificării prețurilor capitalului nu conduce la aplicarea unei cerințe de capital propriu mai mică sau mai mare cu peste 10 puncte procentuale decât cerința standard de capital propriu.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 107 Cerința de capital pentru riscul operațional</i> (1) Cerința de capital pentru riscul operațional reflectă riscurile operaționale, în măsura în care acestea nu se reflectă deja în modulele de risc prevăzute la articolul 104. Această cerință de capital se calibrează în conformitate cu articolul 101 alineatul (3). (2) În ceea ce privește contractele de asigurare de viață în care riscul de investiții le revine deținătorilor de polițe, pentru a calcula cerința de capital pentru riscul operațional se ține seama de valoarea cheltuielilor anuale aferente acestor obligații de asigurare. (3) În ceea ce privește celelalte operațiuni de asigurare și de reasigurare decât cele menționate la alineatul (2), pentru a calcula cerința de capital pentru riscul operațional se ține seama de volumul acestor operațiuni, determinat pe baza primelor câștigate și a rezervelor tehnice deținute pentru respectivele obligații de asigurare și de reasigurare. În acest caz, cerința de capital pentru riscurile operaționale nu depășește 30 % din cerința de capital de solvabilitate de bază corespunzătoare respectivelor operațiuni de asigurare și de reasigurare.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 108</i> Ajustarea realizată pentru a ține seama de capacitatea rezervelor tehnice și a impozitelor amânate de a absorbi pierderile Ajustarea menționată la articolul 103 litera (c), realizată pentru a ține seama de capacitatea de absorbție a pierderilor a rezervelor tehnice și a impozitelor amânate, reflectă posibila compensare a pierderilor neprevăzute prin scăderea simultană a rezervelor tehnice, a impozitelor amânate sau a unei combinații a acestora. Această ajustare ține seama de efectul de diminuare a riscurilor datorat viitoarelor	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

beneficii discreționare ale contractelor de asigurare, în măsura în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot demonstra că reducerea unor astfel de beneficii poate folosi la acoperirea pierderilor neprevăzute, atunci când acestea se produc. Efectul de diminuare a riscurilor pe care îl au viitoarele beneficii discreționare nu depășește suma rezervelor tehnice și a impozitelor amânate aferente respectivelor beneficii discreționare viitoare. În sensul celui de-al doilea paragraf, valoarea viitoarelor beneficii discreționare în circumstanțe nefavorabile se compară cu valoarea aceluiași beneficii conform ipotezelor pe baza cărora se calculează cea mai bună estimare.			
Articolul 109 Simplificări ale formulei standard Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot efectua un calcul simplificat pentru un submodul sau modul de risc specific în cazul în care natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă justifică un astfel de calcul și în cazul în care ar fi disproportionat să se solicite tuturor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să efectueze același calcul standard. Calculule simplificate se calibrează în conformitate cu articolul 101 alineatul (3).	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
Articolul 109a Inputuri tehnice armonizate utilizate pentru formula standard (1) În scopul calculării cerinței de capital de solvabilitate în conformitate cu formula standard, AES elaborează, prin intermediul Comitetului mixt, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la clasificarea evaluărilor de credit ale instituțiilor de evaluare externă a creditului (ECAI) pe o scară obiectivă a nivelurilor de calitate a creditului, aplicându-se nivelurile precizate în conformitate cu articolul 111 alineatul (1) litera (n). Comitetul mixt al AES înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (2) În scopul asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol și în scopul facilitării calculării modulului «risc de piață» menționat la articolul 105 alineatul (5), al facilitării calculării modulului «risc de contrapartidă» menționat la articolul 105 alineatul (6), al evaluării tehnicilor de diminuare a riscurilor menționate la articolul 101 alineatul (5) și al calculării rezervelor tehnice, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la: (a) listele administrațiilor regionale și autorităților locale față de care sunt deținute expuneri ce trebuie tratate ca expuneri față de administrația centrală sub a cărei jurisdicție se află acestea, cu condiția să nu existe nicio diferență de risc între expunerile respective cauzată de competențele specifice de colectare de venituri ale celor dintâi și să existe dispoziții instituționale specifice care au ca efect diminuarea riscului de neîncasare a creanțelor; (b) indicele acțiunilor menționat la articolul 106 alineatul (2), în conformitate cu criteriile detaliate stabilite în temeiul articolului 111 alineatul (1) literele (c) și (o); (c) ajustările care trebuie făcute în cazul monedelor raportate la euro în cadrul submodulului de risc valutar menționat la articolul 105 alineatul (5), conform	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

criteriilor detaliate privind ajustările pentru monedele raportate la euro în scopul facilitării calculării submodulului de risc valutar, stabilite în temeiul articolului 111 alineatul (1) litera (p). AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (3) AEAPO publică informații tehnice, inclusiv informații privind ajustarea simetrică menționată la articolul 106, cel puțin o dată pe trimestru. (4) În scopul asigurării unei aplicări în condiții uniforme a prezentului articol și al facilitării calculului modulului «risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate» menționat la articolul 105 alineatul (4), AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, luând în considerare calculele furnizate de autoritățile de supraveghere din statele membre vizate, cu privire la deviațiile standard legate de măsurile legislative naționale specifice ale statelor membre care permit partajarea plății indemnizațiilor aferente riscului de sănătate între întreprinderile de asigurare și reasigurare și care îndeplinesc criteriile stabilite la alineatul (5) și eventuale criterii suplimentare stabilite prin acte delegate. AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (5) Standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (4) se aplică numai măsurilor legislative de la nivel național adoptate de statele membre, care permit partajarea plății indemnizațiilor aferente riscului de sănătate între întreprinderile de asigurare și reasigurare și care îndeplinesc următoarele criterii: (a) mecanismul de partajare a plății indemnizațiilor este transparent și precizat în întregime înainte de perioada anuală căreia i se aplică; (b) mecanismul de partajare a plății indemnizațiilor, numărul întreprinderilor de asigurare care participă la Sistemul de egalizare a riscurilor de sănătate (HRES) și caracteristicile de risc ale activității care face obiectul HRES garantează faptul că, pentru fiecare întreprindere participantă la HRES, volatilitatea pierderilor anuale aferente activității care face obiectul HRES este semnificativ redusă prin intermediul acestui sistem, atât în ceea ce privește riscul de primă, cât și cel de rezervă; (c) asigurarea de sănătate care face obiectul HRES este obligatorie și reprezintă o alternativă parțială sau completă la asigurarea de sănătate propusă de sistemul obligatoriu de asigurări sociale; (d) în cazul în care întreprinderile de asigurare care participă la HRES se află în încetare de plăți, unul sau mai multe guverne ale statelor membre garantează că vor onora polițele deținătorilor de polițe aferente activității care face obiectul HRES.			

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, de stabilire a criteriilor suplimentare pe care trebuie să le îndeplinească măsurile legislative la nivel național și a metodologiei și cerințelor privind calculul deviațiilor standard menționate la alineatul (4) de la prezentul articol.			
<i>Articolul 110</i> Abateri semnificative de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul În cazul în care calcularea cerinței de capital de solvabilitate pe baza formulei standard prevăzute în subsecțiunea 2 este inadecvată, deoarece profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul, autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderii în cauză, printr-o decizie motivată, să înlocuiască un subset de parametri din formula standard cu parametri specifici întreprinderii respective atunci când calculează modulele „risc de subscriere pentru asigurarea de viață”, „risc de subscriere pentru asigurarea generală” și „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate” în conformitate cu articolul 104 alineatul (7). Parametrii specifici respectivi se calculează astfel încât să se asigure că întreprinderea respectă dispozițiile articolului 101 alineatul (3).	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 111 Acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare referitoare la articolele 103-109</i> (1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care se prevăd următoarele: (a) o formulă standard în conformitate cu articolul 101 și cu articolele 103-109; (b) orice submodul necesar sau care acoperă cu o mai mare precizie riscurile care se încadrează în modulele respective de risc prevăzute la articolul 104, precum și orice actualizare ulterioară; (c) metodele, ipotezele și parametrii standard care urmează să fie calibrați în funcție de nivelul de încredere menționat la articolul 101 alineatul (3) și să fie utilizați la calcularea fiecăruia dintre modulele sau submodulele de risc ale cerinței de capital de solvabilitate de bază, prevăzute la articolele 104, 105 și 304, mecanismul de ajustare simetrică și perioada adecvată, exprimată în luni, în conformitate cu articolul 106, precum și abordarea corespunzătoare pentru integrarea metodei prevăzute la articolul 304 în cerința de capital de solvabilitate calculată în conformitate cu formula standard; (d) parametrii de corelație, inclusiv, după caz, cei prevăzuți în anexa IV, și procedurile de actualizare a acestor parametri; (e) în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare folosesc tehnici de diminuare a riscurilor, metodele și ipotezele care trebuie utilizate pentru evaluarea modificărilor profilului de risc al întreprinderilor respective și pentru ajustarea calculului cerinței de capital de solvabilitate; (f) criteriile calitative pe care tehnicile de diminuare a riscurilor menționate la litera (e) trebuie să le îndeplinească pentru a garanta transferarea efectivă a riscului către un terț; (fa) metoda și parametrii care trebuie utilizați în evaluarea cerințelor de capital pentru riscul de contrapartidă în cazul expunerii la contrapartidele centrale	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

autorizate, parametri care asigură convergența cu tratamentul unei astfel de expuneri în cazul instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctele 1 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; (g) metodele și parametrii care trebuie utilizați pentru evaluarea cerinței de capital pentru riscul operațional prevăzute la articolul 107, inclusiv procentajul prevăzut la articolul 107 alineatul (3); (h) metodele și ajustările care urmează să fie folosite pentru a reflecta domeniul redus de aplicare pentru diversificarea riscurilor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în ceea ce privește fondurile dedicate; (i) metoda care trebuie utilizată la calcularea primei realizate pentru a ține seama de capacitatea rezervelor tehnice și a impozitelor amânate de a absorbi pierderile, prevăzută la articolul 108; (j) subsetul de parametri standard care, în modulele «risc de subscriere pentru asigurarea de viață», «risc de subscriere pentru asigurarea generală» și «risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate», pot fi înlocuiți cu parametri specifici întreprinderii, în conformitate cu articolul 104 alineatul (7); (k) metodele standardizate pe care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare trebuie să le utilizeze pentru a calcula parametrii specifici întreprinderii menționați la litera (j), precum și toate criteriile cu privire la caracterul complet, exact și adecvat al datelor utilizate care trebuie îndeplinite înainte ca autoritățile de supraveghere să își dea aprobarea, precum și procedura care trebuie urmată pentru această aprobare; (l) calculele simplificate prevăzute pentru anumite submodule și module de risc, precum și criteriile pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare, inclusiv întreprinderile de asigurare și de reasigurare captive, trebuie să le îndeplinească pentru a se putea folosi de fiecare dintre simplificările respective, în conformitate cu articolul 109; (m) abordarea care urmează a fi utilizată în legătură cu întreprinderile afiliate în sensul articolului 212 la calcularea cerinței de capital de solvabilitate, în special la calcularea submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor», menționat la articolul 105 alineatul (5), ținând seama de reducerea probabilă a volatilității valorii acestor întreprinderi afiliate care rezultă din natura strategică a acestor investiții și de influența exercitată de întreprinderea participativă asupra acestor întreprinderi afiliate; (n) modul în care se utilizează evaluările externe ale creditului efectuate de ECAI la calculul cerinței de capital de solvabilitate în conformitate cu formula standard și clasificarea evaluărilor de credit externe pe o scară a nivelurilor de calitate a creditului conform articolului 109a alineatul (1) care trebuie să fie consecvent cu modul de utilizare a evaluărilor externe a creditului efectuate de ECAI la calculul cerințelor de capital pentru instituțiile de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instituțiile financiare astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din respectivul regulament; (o) criteriile detaliate pentru indicele acțiunilor menționat la articolul 109a alineatul (2) litera (c);			

(p) criteriile detaliate pentru ajustările efectuate în cazul monedelor raportate la euro în scopul facilitării calculului submodulului «risc valutar» menționat la articolul 109a alineatul (2) litera (d); (q) condițiile de clasificare a administrațiilor regionale și a autorităților locale menționate la articolul 109a alineatul (2) litera (a). (2) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea de către autoritățile de supraveghere a utilizării parametrilor specifici întreprinderilor menționați la alineatul (1) litera (k). AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 octombrie 2014. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (3) Până la 31 decembrie 2020, Comisia evaluează gradul de adecvare a metodelor, ipotezelor și parametrilor standard utilizați la calculul cerinței de capital de solvabilitate cu formula standard. În special, Comisia ține seama de performanța tuturor claselor de active și a tuturor instrumentelor financiare, de atitudinea investitorilor față de activele și instrumentele financiare în cauză, precum și de evoluțiile în materie de stabilire a standardelor internaționale pentru serviciile financiare. Este posibil să se acorde prioritate evaluării unor anumite clase de active. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive sau a actelor delegate sau de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentei directive. (4) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește cerința de capital de solvabilitate, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica limite cantitative și criterii de eligibilitate a activelor în cazul în care riscurile respective nu sunt acoperite în mod corespunzător printr-un submodul. Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Aceste standarde tehnice de reglementare se aplică activelor care acoperă rezervele tehnice, cu excepția activelor corespunzătoare contractelor de asigurare de viață în care riscul de investiții revine deținătorilor de polițe. Comisia le revizuieste în funcție de evoluția formulei standard și a piețelor financiare.			
Subsecțiunea 3 Cerința de capital de solvabilitate: modele interne integrale și parțiale <i>Articolul 112</i> Dispoziții generale privind aprobarea modelelor interne integrale și parțiale (1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot calcula cerința de capital de solvabilitate cu ajutorul unui model intern integral sau parțial aprobat de autoritățile de supraveghere.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

(2) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot utiliza modele interne parțiale pentru a calcula unul sau mai multe dintre următoarele elemente: (a) unul sau mai multe dintre modulele sau submodulele de risc ale cerinței de capital de solvabilitate de bază prevăzute la articolele 104 și 105; (b) cerința de capital pentru riscul operațional prevăzută la articolul 107; (c) ajustarea prevăzută la articolul 108. În afară de aceasta, modelele parțiale se pot utiliza fie pentru întreaga activitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, fie doar pentru una sau mai multe dintre principalele sale unități operaționale. (3) La depunerea unei cereri de aprobare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare prezintă cel puțin documentele justificative care demonstrează că modelul intern îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 120-125. În cazul în care cererea de aprobare se referă la un model intern parțial, cerințele prevăzute la articolele 120-125 se adaptează pentru a ține seama de sfera limitată de aplicare a modelului. ▼M9 (3a) Autoritățile de supraveghere informează EIOPA în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 cu privire la orice cerere de utilizare sau de modificare a unui model intern. La solicitarea uneia sau a mai multor autorități de supraveghere interesate, EIOPA poate furniza asistență tehnică, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, autorității sau autorităților de supraveghere care au solicitat asistență, în ceea ce privește decizia referitoare la respectiva cerere. ▼B (4) Autoritățile de supraveghere iau o decizie cu privire la cerere în termen de șase luni de la data primirii cererii complete. (5) Autoritățile de supraveghere aprobă o cerere numai dacă sunt pe deplin încredințate că sistemele de identificare, măsurare, monitorizare, management și raportare a riscurilor întreprinderii de asigurare sau de reasigurare sunt adecvate și, în special, că modelul intern îndeplinește cerințele menționate la alineatul (3). (6)			

Orice decizie de respingere a unei cereri de utilizare a unui model intern luată de autoritățile de supraveghere este motivată corespunzător. (7) După autorizarea utilizării unui model intern de către autoritățile de supraveghere, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare li se poate solicita, printr-o decizie motivată, să prezinte autorităților de supraveghere o estimare a cerinței de capital de solvabilitate calculată în conformitate cu formula standard prevăzută la subsecțiunea 2.			
<i>Articolul 113</i> Dispoziții specifice privind aprobarea modelelor interne parțiale (1) Autoritățile de supraveghere aprobă un model intern parțial numai în cazul în care respectivul model îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 112, precum și următoarele condiții: (a) întreprinderea justifică în mod corespunzător sfera de aplicare limitată a modelului; (b) cerința de capital de solvabilitate rezultată reflectă mai bine profilul de risc al întreprinderii și, în special, respectă principiile prevăzute în subsecțiunea 1; (c) structura sa respectă principiile prevăzute în subsecțiunea 1, ceea ce permite deplina integrare a modelului intern parțial în formula standard de calcul al cerinței de capital de solvabilitate. (2) Atunci când evaluează o cerere de utilizare a unui model intern parțial care acoperă numai anumite submodule ale unui anumit modul de risc sau numai unele dintre unitățile operaționale ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare pentru un anumit modul de risc sau părți din ambele, autoritățile de supraveghere pot solicita respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare să prezinte un plan tranzitoriu realist în vederea extinderii sferei de aplicare a modelului său. Planul tranzitoriu stabilește modul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare plănuiește să extindă sfera de aplicare a modelului la alte submodule sau unități operaționale, pentru a se asigura că modelul acoperă o parte predominantă din operațiunile sale de asigurare în ceea ce privește respectivul modul de risc.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 114</i> Acte delegate și standarde tehnice de punere în aplicare privind modelele interne pentru calculul cerinței de capital de solvabilitate (1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a stabili următoarele: (a) adaptările care trebuie aduse standardelor de la articolele 120-125 având în vedere sfera de aplicare limitată a modelului intern parțial; (b) modul în care un model intern parțial este complet integrat în formula standard pentru calculul cerinței de capital de solvabilitate menționat la articolul 113 alineatul (1) litera (c), precum și cerințele pentru utilizarea de tehnici alternative de integrare. (2) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAO	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind procedurile pentru: (a) aprobarea modelelor interne în conformitate cu articolul 112; și (b) aprobarea unor modificări majore ale modelelor interne și aprobarea schimbărilor aduse politicii de modificare a modelelor interne prevăzute la articolul 115. AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 octombrie 2014. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			
<i>Articolul 115</i> Politica de modificare a modelelor interne integrale și parțiale În cadrul procedurii inițiale de aprobare a unui model intern, autoritățile de supraveghere aprobă politica de modificare a modelului întreprinderii de asigurare sau de reasigurare. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare își pot modifica modelul intern conform politicii respective. Politica de modificare precizează modificările minore și majore ale modelului intern. Modificările majore ale modelului intern, precum și modificările aduse politicii de modificare fac întotdeauna obiectul aprobării prealabile a autorităților de supraveghere, în conformitate cu articolul 112. Modificările minore ale modelului intern nu fac obiectul aprobării prealabile a autorităților de supraveghere, în măsura în care sunt elaborate conform politicii de modificare.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 116</i> Răspunderea organului administrativ, de conducere sau de control Organul administrativ, de conducere sau de control al întreprinderii de asigurare și de reasigurare autorizează depunerea, pe lângă autoritățile de supraveghere, a cererii de aprobare a modelului intern prevăzute la articolul 112, precum și depunerea oricărei cereri ulterioare de modificare majoră a respectivului model. Organul administrativ, de conducere sau de control are răspunderea instituirii unor sisteme care să asigure buna funcționare permanentă a modelului intern.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 117 Revenirea la formula standard</i> După ce au primit aprobarea solicitată în conformitate cu articolul 112, întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu revin la calcularea integrală sau parțială a cerinței de capital de solvabilitate în conformitate cu formula standard prevăzută în subsecțiunea 2, cu excepția unor circumstanțe bine justificate și sub rezerva aprobării de către autoritățile de supraveghere.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 118 Neconformitatea modelului intern</i> (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care, după ce au primit aprobarea autorităților de supraveghere de a utiliza modelul intern, încetează să mai respecte cerințele prevăzute la articolele 120-125, fie prezintă de îndată autorităților de supraveghere un plan de restabilire a conformității cu cerințele	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

respectiv într-un termen rezonabil, fie demonstrează că nerespectarea cerințelor nu are efecte semnificative. (2) În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu aplică planul menționat la alineatul (1), autoritățile de supraveghere le pot solicita să revină la calcularea cerinței de capital de solvabilitate pe baza formulei standard prevăzute în subsecțiunea 2.			
<i>Articolul 119</i> Abateri semnificative de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul În cazul în care calcularea cerinței de capital de solvabilitate pe baza formulei standard prevăzute în subsecțiunea 2 este neadecvată deoarece profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul, autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderii în cauză, printr-o decizie motivată, să utilizeze un model intern pentru a-și calcula cerința de capital de solvabilitate sau modulele de risc aferente acesteia.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 120 Demonstrarea utilizării modelului</i> Întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează că modelul intern este utilizat la scară largă și joacă un rol important în ceea ce privește sistemul lor de guvernanță, prevăzut la articolele 41-50, în special (a) sistemul de management al riscurilor, prevăzut la articolul 44, și procesele decizionale; (b) procedurile de evaluare și alocare a capitalului lor economic și de solvabilitate, inclusiv evaluarea prevăzută la articolul 45. De asemenea, întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează că frecvența calculării cerinței de capital de solvabilitate cu ajutorul modelului intern este coerentă cu frecvența utilizării modelului lor intern în celelalte scopuri prevăzute la primul paragraf. Organului administrativ, de conducere sau de control îi revine răspunderea de a garanta adecvarea continuă a structurii și funcționării modelului intern și de a se asigura că modelul intern continuă să reflecte în mod adecvat profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 121 Standarde de calitate statistică</i> (1) Modelul intern și, în special, calcularea prognozei distribuției probabilităților care stă la baza acestuia respectă criteriile prevăzute la alineatele (2)-(9). (2) Metodele utilizate pentru calcularea prognozei distribuției probabilităților se bazează pe tehnici actuariale și statistice adecvate, aplicabile și relevante și sunt conforme cu metodele utilizate pentru calcularea rezervelor tehnice. Metodele utilizate pentru calcularea prognozei distribuției probabilităților se bazează pe informații actuale și credibile și pe ipoteze realiste. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să fie în măsură să justifice, în fața autorităților de supraveghere, ipotezele care stau la baza modelului lor intern.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

(3) Datele utilizate pentru modelul intern sunt exacte, exhaustive și adecvate. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare actualizează seriile de date utilizate pentru calcularea prognozei distribuției probabilităților cel puțin o dată pe an. (4) Nu se prevede nicio metodă specială de calculare a prognozei distribuției probabilităților. Indiferent de metoda de calcul aleasă, capacitatea modelului intern de a ierarhiza riscurile este suficientă pentru a garanta că este utilizat la scară largă și că joacă un rol important în sistemul de guvernanță al întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, în special în sistemul de management al riscurilor și procesul decizional al acestora, precum și în alocarea capitalului în conformitate cu articolul 120. Modelul intern acoperă toate riscurile semnificative la care sunt expuse întreprinderile de asigurare și de reasigurare. Modelele interne acoperă cel puțin riscurile prevăzute la articolul 101 alineatul (4). (5) În ceea ce privește efectele diversificării, întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot ține seama de respectivele efecte ale diversificării, în modelul lor intern de dependențe existente în cadrul categoriilor de risc și între diverse categorii de risc, cu excepția cazului în care autoritățile de supraveghere consideră că sistemul utilizat pentru măsurarea efectelor diversificării este adecvat. (6) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot ține seama pe deplin de efectul tehnicilor de diminuare a riscurilor în modelul lor intern, atâta timp cât riscul de credit și celelalte riscuri care decurg din utilizarea tehnicilor de diminuare a riscurilor să se reflecte în mod adecvat în modelul intern. (7) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare evaluează cu exactitate, în modelul lor intern, riscurile speciale legate de garanțiile financiare și de orice alte opțiuni contractuale, atunci când acestea sunt semnificative. Acestea evaluează, de asemenea, atât riscurile asociate opțiunilor oferite deținătorilor de polițe, cât și riscurile asociate opțiunilor contractuale proprii. În acest scop, acestea țin seamă de impactul pe care eventualele schimbări ale condițiilor financiare și nefinanciare îl pot avea asupra exercitării acestor opțiuni. (8) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot ține seama, în modelul lor intern, de viitoarele decizii de gestionare pe care s-ar putea aștepta în mod rezonabil să le aplice în circumstanțe speciale. În cazul prevăzut la primul paragraf, întreprinderea în cauză ține seama de timpul necesar pentru punerea în aplicare a unor astfel de decizii. (9) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare țin seama, în modelul lor intern, de toate plățile pe care estimează că le vor efectua deținătorilor de polițe și beneficiarilor de contracte de asigurare, indiferent dacă respectivele plăți sunt sau nu garantate prin contract.			
<i>Articolul 122 Standarde de calibrare</i> (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot folosi, pentru modelul lor intern, o altă perioadă de timp sau o altă măsură a riscurilor decât cele prevăzute la articolul 101 alineatul (3), atâta timp cât rezultatele modelului intern pot fi folosite de respectivele întreprinderi pentru a calcula cerința de capital de solvabilitate astfel încât să ofere deținătorilor de polițe și beneficiarilor un nivel	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

de protecție echivalent celui prevăzut la articolul 101. (2) Dacă este posibil, întreprinderile de asigurare și de reasigurare deduc cerința de capital de solvabilitate direct din prognoza distribuției probabilităților generată de modelul lor intern, pe baza valorii la risc prevăzute la articolul 101 alineatul (3). (3) În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu pot deduce cerința de capital de solvabilitate direct din prognoza distribuției probabilităților generate de modelul intern, autoritățile de supraveghere pot autoriza utilizarea unor aproximări în procesul de calculare a cerinței de capital de solvabilitate, atâta timp cât respectivele întreprinderi pot demonstra autorităților de supraveghere că deținătorii de polițe beneficiază de un nivel de protecție echivalent celui prevăzut la articolul 101. (4) Autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să aplice modelul intern la nivelul portofoliilor de referință utilizând ipoteze bazate pe date mai degrabă externe decât interne, astfel încât să verifice calibrarea modelului intern și să se asigure că specificațiile acestuia corespund practicilor de piață general acceptate.			
Articolul 123 Atribuirea profiturilor și pierderilor Întreprinderile de asigurare și de reasigurare analizează, cel puțin o dată pe an, cauzele și sursele profiturilor și pierderilor înregistrate de fiecare dintre principalele unități operaționale. Acestea demonstrează modul în care clasificarea riscurilor reținute în modelul intern explică cauzele și sursele profiturilor și pierderilor. Clasificarea riscurilor și atribuirea profiturilor și pierderilor reflectă profilul de risc al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
Articolul 124 Standarde de validare Întreprinderile de asigurare și de reasigurare prevăd un ciclu periodic de validare a modelului lor intern, care include monitorizarea bunei sale funcționări, reexaminarea adecvării continue a specificațiilor sale și confruntarea rezultatelor sale cu experiențele anterioare. Procedura de validare a modelului include validarea procesului intern prin metode statistice eficiente, care permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să demonstreze autorităților de supraveghere adecvarea cerințelor de capital astfel calculate. Metodele statistice aplicate urmăresc verificarea adecvării prognozei distribuției probabilităților nu numai în raport cu experiența anterioară, ci și cu întregul set de date și informații noi concrete aferente acesteia. Procedura de validare a modelului include o analiză a stabilității modelului intern și, în special, a sensibilității rezultatelor modelului intern la modificări ale principalelor ipoteze de bază. Aceasta va include totodată o evaluare a exactității, exhaustivității și adecvării datelor utilizate de modelul intern.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
Articolul 125 Standarde privind documentația Întreprinderile de asigurare și de reasigurare elaborează o documentație în care	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei

detaliază structura și funcționarea modelului lor intern. Documentația demonstrează respectarea articolelor 120-124. Documentația oferă o descriere detaliată a teoriei, ipotezelor și principiilor matematice și empirice care stau la baza modelului intern. Documentația indică toate situațiile posibile în care modelul intern nu funcționează eficient. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare elaborează o documentație justificativă a oricărei modificări majore aduse modelului lor intern, în conformitate cu articolul 115.			Solvabilitatea II
<i>Articolul 126 Modele și date externe</i> Utilizarea unui model sau a unor date obținute de la un terț nu justifică scutirea de la niciuna dintre cerințele aplicabile modelului intern prevăzute la articolele 120-125.	-	Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
<i>Articolul 127 Acte delegate privind articolele 120-126</i> Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a cu referire la articolele 120-126 pentru a permite o mai bună evaluare a profilului de risc și o mai bună gestionare a activităților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare privind utilizarea modelelor interne la nivelul Uniunii.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Secțiunea 5 Cerința de capital minim <i>Articolul 128 Dispoziții generale</i> Statele membre impun ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să dețină fonduri proprii de bază eligibile care să acopere cerința de capital minim.	-		
<i>Articolul 129 Calcularea cerinței de capital minim</i> (1) Cerința de capital minim se calculează conform următoarelor principii: (a) se calculează în mod clar, simplu și astfel încât calculul să poată fi auditat; (b) corespunde unei valori a fondurilor proprii de bază eligibile sub care deținătorii de polițe și beneficiarii ar fi expuși unui nivel de risc inacceptabil în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare sunt autorizate să își continue activitatea; (c) funcția liniară menționată la alineatul (2), utilizată la calcularea cerinței de capital minim, se calibrează în funcție de valoarea la risc a fondurilor proprii de bază ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, cu un nivel de încredere de 85 % pe o perioadă de un an; (d) are un prag absolut de: (i) 2 500 000 EUR pentru întreprinderile de asigurare generală, inclusiv întreprinderile de asigurare captive, cu excepția cazului în care sunt acoperite, integral sau parțial, riscurile incluse în una dintre clasele 10-15 din anexa I partea A, caz în care acesta va fi de cel puțin 3 700 000 EUR; (ii) 3 700 000 EUR pentru întreprinderile de asigurare de viață, inclusiv	-	Parțial Compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea a 5-a Cerința de capital minim Articolul 74. Calcularea cerinței de capital minim (1) Pragul absolut al cerinței de capital minim constituie:: a) echivalentul în lei a 2200000 euro (la cursul oficial al leului moldovenesc comunicat de Banca Națională a Moldovei) – pentru societățile de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări generale" și nu cad sub incidența lit.b);

întreprinderile de asigurare captive; (iii) 3 600 000 EUR pentru întreprinderile de reasigurare, cu excepția întreprinderilor de asigurare captive, pentru care cerința de capital minim este de cel puțin 1 200 000 EUR; (iv) totalul sumelor prevăzute la punctele (i) și (ii) pentru întreprinderile de asigurare prevăzute la articolul 73 alineatul (5). (2) Sub rezerva alineatului (3), cerința de capital minim se calculează ca funcție liniară a unui set sau a unui subset al următoarelor variabile: rezervele tehnice ale întreprinderii, primele subscrise, capitalul la risc, impozitele amânate și cheltuielile administrative. Variabilele utilizate se măsoară la valoarea calculată după deducerea reasigurării. (3) Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (d), cerința de capital minim nu scade sub 25 % și nici nu depășește 45 % din cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii, calculată în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 2 sau 3, inclusiv orice majorare de capital impusă în conformitate cu articolul 37. Statele membre permit autorităților lor de supraveghere, pe o perioadă care durează cel mult până la 31 decembrie 2017, să solicite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să aplice procentajele menționate la primul paragraf exclusiv în cazul cerinței de capital de solvabilitate a întreprinderii calculate în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 2. (4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare calculează cerința de capital minim cel puțin trimestrial și comunică autorităților de supraveghere rezultatul acestor calcule. În scopul calculării limitelor menționate la alineatul (3), întreprinderilor nu li se solicită să calculeze cerința de capital de solvabilitate trimestrial. Atunci când cerința de capital minim a unei întreprinderi este determinată de oricare dintre limitele menționate la alineatul (3), întreprinderea transmite autorității de supraveghere informații care să permită o înțelegere adecvată a motivelor care au determinat această situație. (5) Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la normele statelor membre și la practicile autorităților de supraveghere adoptate în temeiul alineatelor (1)-(4). Acest raport abordează în special utilizarea și nivelul limitelor superioare și inferioare de la alineatul (3), precum și orice problemă întâmpinată de autoritățile de supraveghere și de întreprinderi în aplicarea prezentului articol.		b) echivalentul în lei a 3200000 euro (la cursul oficial al leului moldovenesc comunicat de Banca Națională a Moldovei) – pentru societățile de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări generale" și care subscriu integral sau parțial și riscurile din clasele de asigurare 10–15 din compartimentul B al anexei; c) echivalentul în lei a 3200000 euro (la cursul oficial al leului moldovenesc comunicat de Banca Națională a Moldovei) – pentru societățile de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață"; d) echivalentul în lei a 3200000 euro (la cursul oficial al leului moldovenesc comunicat de Banca Națională a Moldovei) – pentru societățile de reasigurare care desfășoară exclusiv activitate de reasigurare; e) totalul sumelor prevăzute la lit.a) și c) sau b) și c) – pentru societățile de asigurare compozite care practică activitatea simultană. (2) La momentul înregistrării de stat, asigurătorul sau reasigurătorul trebuie să întrunească pragul absolut al cerinței de capital minim prevăzut la alin.(1) și să dispună de mijloacele bănești depuse integral în formă bănească într-un cont bancar de către fondatorii săi. Societățile de asigurare sau de reasigurare calculează contravaloarea în lei a cuantumurilor în euro, cu efect de la data de 31 decembrie a fiecărui an, în funcție de cursul oficial comunicat de Banca Națională a Moldovei pentru data de 31 octombrie. (3) Contribuțiile la capitalul social sunt depuse integral în formă bănească atât la constituire, cât și la majorarea acestui capital. (4) Mijloacele obținute din împrumuturi, credite bancare, gaj sau din alte mijloace atrase, inclusiv din avansurile

			participanților profesioniști pe piața asigurărilor și ale persoanelor terțe, nu pot servi drept sursă de formare sau de majorare a capitalului social și/sau a capitalului propriu al asigurătorului sau reasigurătorului. (5) Persoana juridică are dreptul să plătească acțiunile asigurătorului sau reasigurătorului în formă bănească, în limitele capitalului său propriu (activelor nete). (6) Asigurătorul sau reasigurătorul are dreptul să dobândească acțiuni proprii de la acționarii săi, cu condiția respectării legislației privind societățile pe acțiuni și a prevederilor actelor normative referitoare la stabilitatea financiară și solvabilitatea asigurătorului sau reasigurătorului. (7) Societatea de asigurare sau de reasigurare trebuie să mențină fonduri proprii suficiente pentru acoperirea cerinței de capital minim calculate conform alin.(8), dar în mărime nu mai mică decât pragul absolut al acestora stabilit la alin.(1). (8) Modalitatea de calcul și cea de determinare a elementelor cerinței de capital minim sunt stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 130 Acte delegate Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează modul de calcul al cerinței de capital minim prevăzute la articolele 128 și 129.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabil până la aderare UE
<i>Articolul 131</i> Dispoziții tranzitorii privind respectarea cerinței de capital minim Prin derogare de la articolele 139 și 144, întreprinderile de asigurare și de reasigurare care, la 31 decembrie 2015, respectă marja de solvabilitate cerută, prevăzută la articolul 28 din Directiva 2002/83/CE, la articolul 16a din Directiva 73/239/CEE sau, respectiv, la articolele 37, 38 sau 39 din Directiva 2005/68/CE, dar nu dețin fonduri proprii de bază eligibile suficiente pentru a acoperi cerința de capital minim, trebuie să se conformeze dispozițiilor prevăzute la articolul 128 până la 31 decembrie 2016. În cazul în care întreprinderea în cauză nu reușesc să respecte dispozițiile articolului 128 în termenul prevăzut la primul paragraf, acestea îi va fi retrasă	-	Parțial compatibil	Norma UE care se va aplica integral cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 123. Dispoziții tranzitorii (1) Conformarea cerințelor capitalului minim al unei societăți de asigurare sau de reasigurare cu prevederile prezentei legi se realizează în următoarele

autorizația, sub rezerva procedurilor aplicabile în temeiul legislației naționale.			termene: a) la 1 an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 20% din cerința de capital minim prevăzut; b) la 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 40% din cerința de capital minim prevăzut; c) la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 60% din cerința de capital minim prevăzut; d) la 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 80% din cerința de capital minim prevăzut; e) la 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui 100% din cerința de capital minim prevăzut.
Secțiunea 6 Investiții <i>Articolul 132 Principiul „persoanei prudente”</i> (1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare își investesc toate activele conform principiului „persoanei prudente”, descris la alineatele (2), (3) și (4). (2) În ceea ce privește ansamblul portofoliului de active, întreprinderile de asigurare și de reasigurare investesc numai în active și instrumente prezentând riscuri pe care le pot identifica, măsura, monitoriza, gestiona, controla și raporta în mod adecvat și pe care le pot lua în considerare în mod corespunzător la evaluarea nevoilor lor globale de solvabilitate în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a). Toate activele, în special cele care îndeplinesc cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim, se investesc astfel încât să se asigure siguranța, calitatea, lichiditatea și rentabilitatea întregului portofoliu. În plus, activele în cauză trebuie să fie localizate astfel încât să fie disponibile. Activele deținute pentru acoperirea rezervelor tehnice se investesc, de asemenea, într-un mod adecvat naturii și duratei obligațiilor de asigurare și de reasigurare.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea a 6-a Investițiile Articolul 75. Norme prudențiale privind investițiile (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare investesc doar în active ale căror riscuri pot fi identificate, măsurate, monitorizate, gestionate, controlate și raportate în mod adecvat și care pot fi luate în considerare la acoperirea necesităților globale de solvabilitate, determinate conform evaluării interne a riscurilor și solvabilității. (2) Toate investițiile, inclusiv cele care constituie active care acoperă

Aceste active se investesc în interesul deplin al tuturor deținătorilor de polițe și beneficiarilor, ținând seama de condițiile contractuale comunicate acestora. În cazul unui conflict de interese, întreprinderile de asigurare sau entitatea care gestionează portofoliul lor de active se asigură că investițiile se realizează în interesul deplin al deținătorilor de polițe și al beneficiarilor. (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), în ceea ce privește activele corespunzătoare contractelor de asigurare de viață în care riscul de investiții le revine deținătorilor de polițe se aplică paragraful al doilea, al treilea și al patrulea din prezentul alineat. În cazul în care beneficiile oferite de un contract sunt direct legate de valoarea unităților într-un OPCVM în sensul Directivei 85/611/CEE sau de valoarea activelor conținute într-un fond intern deținut de întreprinderile de asigurare, în general divizată în unități, rezervele tehnice corespunzătoare beneficiilor respective trebuie reprezentate cât mai exact posibil de aceste unități sau, în cazul în care nu sunt instituite unități, de activele respective. În cazul în care beneficiile oferite de un contract sunt direct legate de un indice al acțiunilor sau de o altă valoare de referință decât cele menționate în al doilea paragraf, rezervele tehnice corespunzătoare beneficiilor respective trebuie reprezentate cât mai exact posibil, fie de unitățile considerate a reprezenta valoarea de referință, fie, în cazul în care nu sunt instituite unități, de active cu o siguranță și o tranzacționabilitate adecvată, care corespund cât mai exact posibil celor pe care se bazează valoarea de referință specifică. În cazul în care beneficiile menționate la al doilea și al treilea paragraf includ o garantare a randamentului investițiilor sau un alt beneficiu garantat, activele deținute pentru acoperirea rezervelor tehnice suplimentare corespunzătoare fac obiectul dispozițiilor alineatului (4). (4) Fără a aduce atingere alineatului (2), în ceea ce privește alte active decât cele reglementate de alineatul (3) se aplică paragraful al doilea, al treilea, al patrulea și al cincilea din prezentul alineat. Utilizarea instrumentelor derivate este posibilă în măsura în care acestea contribuie la reducerea riscurilor sau facilitează gestionarea eficientă a portofoliului. Investițiile și activele care nu sunt admise spre tranzacționare pe o piață financiară reglementată sunt menținute la niveluri prudente. Activele fac obiectul unei diversificări corecte, astfel încât să se evite dependența excesivă de orice activ, emitent sau grup de întreprinderi și de orice zonă geografică, precum și acumularea excesivă de riscuri la nivelul întregului portofoliu. Investițiile în active emise de același emitent sau de emitenți care aparțin aceluiași grup nu trebuie să expună întreprinderile de asigurare la o concentrare excesivă a riscului.		rezervele tehnice și cerința de capital minim, se realizează astfel încât să se asigure siguranța, calitatea, lichiditatea, profitabilitatea și accesibilitatea întregului portofoliu de investiții. (3) Activele admise pentru acoperirea rezervelor tehnice și cerinței de capital minim se investesc într-un mod adecvat naturii și duratei obligațiilor de asigurare sau de reasigurare. Aceste active se investesc în interesul deplin al tuturor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți în corelare cu condițiile contractuale. (4) La investirea activelor admise să acopere rezervele tehnice și cerința de capital minim, societatea de asigurare sau de reasigurare este obligată să țină cont de scadența obligațiilor sale care rezultă din contractele de asigurare și/sau de reasigurare. (5) În ceea ce privește investițiile care constituie active corespunzătoare activității din categoria "asigurări de viață" în care riscul de investire este asumat de contractanți sau persoane asigurate, iar beneficiile oferite de un contract sunt direct legate de valoarea unităților într-un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, de un indice al acțiunilor sau de o altă valoare de referință, rezervele tehnice corespunzătoare beneficiilor respective trebuie reprezentate cât mai exact posibil de aceste valori și de activele respective. (6) În cazul în care beneficiile menționate la alin.(5) includ garanții privind randamentul investițiilor sau alte beneficii garantate, se va ține cont de următoarele: a) investirea în instrumente financiare în măsura în care riscurile să fie minime; b) asigurarea managementului eficient al portofoliului de investiții;

			c) menținerea la un nivel prudent a investițiilor și activelor neadmise la tranzacționare pe o piață reglementată; d) diversificarea suficientă a investițiilor, astfel încât să se evite dependența excesivă de un anumit activ, emitent, grup de societăți sau de o anumită arie geografică, precum și acumularea excesivă a riscurilor la nivelul întregului portofoliu; e) realizarea investițiilor în activele emise de aceeași entitate sau de aceeași entități, aparținând aceluiași grup, astfel încât să se evite concentrarea excesivă a riscurilor. (7) Autoritatea de supraveghere are dreptul să stabilească, prin actele sale normative, cerințe cantitative suplimentare față de cele menționate la art.59–64 privind investițiile, tranzacționarea, păstrarea evidenței și dezvăluirea informațiilor despre instrumentele financiare.
Articolul 133 Libertatea de investire (1) Statele membre nu impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să investească în categorii determinate de active. (2) Statele membre nu supun deciziile de investiții ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau ale administratorului său de investiții niciunei obligații de autorizare prealabilă sau de notificare sistemică. (3) Prezentul articol nu aduce atingere cerințelor statelor membre care restricționează tipurile de active sau valorile de referință cu care pot fi corelate beneficiile generate de polițele de asigurare. Orice astfel de norme se aplică doar în cazul în care riscul de investiții este suportat de deținătorul poliței care este o persoană fizică și nu sunt mai restrictive decât cele prevăzute în Directiva 85/611/CEE.	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 59. Activele admise pentru acoperirea rezervelor tehnice și a cerinței de capital minim (1) Activele care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim pot fi doar sub formă de: a) valori mobiliare de stat emise de către Guvernul Republicii Moldova; b) valori mobiliare de stat emise de către guvernul unui stat membru al UE sau al unui stat membru al OCDE, de către o organizație financiară internațională sau o entitate pentru care unul dintre subiecții nominalizați acționează ca garant, cu condiția ca statele sau instituțiile financiare internaționale să aibă un rating de BBB+ sau mai bun; c) obligațiuni admise ale autorităților administrației publice locale

			din Republica Moldova și/sau obligațiuni corporative și/sau cele emise de autoritățile publice locale dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru al OCDE; d) obligațiuni corporative cu acoperire: 1) lichide, tranzacționate pe o piață reglementată, a căror valoare poate fi determinată cu exactitate, emise de o persoană juridică cu sediul în Republica Moldova, într-un stat membru al UE sau într-un stat membru al OCDE; 2) care nu sunt tranzacționate pe o piață reglementată; e) acțiuni tranzacționate pe o piață reglementată din Republica Moldova, dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru al OCDE; f) acțiuni care nu sunt tranzacționate pe o piață reglementată, atunci când sunt emise de o persoană juridică cu sediul în Republica Moldova; g) acțiuni ale companiilor investiționale și unitățile de fond cu circulație în Republica Moldova și alte instrumente similare practicate în alte state membre ale UE sau în alte state membre ale OCDE; h) creanțe rezultate din împrumuturi purtătoare de dobândă acordate asiguraților în limita valorii de răscumpărare a polițelor lor de asigurare de viață; i) bunuri imobile asigurate și alte drepturi reale asupra lor (de exemplu, dreptul de suprafață, dreptul de abitație, dreptul de servitute etc.), cu condiția că: 1) acestea sunt înscrise într-un registru al bunurilor imobile din Republica Moldova sau într-un stat membru al UE ori într-un stat membru al OCDE; 2) acestea sunt generatoare de venit sau se estimează că vor produce un câștig economic; 3) acestea sunt determinate la

			75% din valoarea justă, cu excepția bunurilor imobile cu destinație agricolă și a celor din extravilan care vor fi admise în proporție de 50% din valoarea justă; 4) acestea sunt libere de interdicții și grevări; 5) construcțiile vor fi asigurate la valoarea justă împotriva tuturor riscurilor la care sunt expuse; j) depozite deținute într-o bancă licențiată de către Banca Națională a Moldovei al cărei sediu înregistrat se află în Republica Moldova sau într-o bancă cu rating de cel puțin BBB+ dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru al OCDE; k) numerar în casierie și conturi curente în băncile licențiate de Banca Națională a Moldovei; l) creanțe aferente primei subscrise, cu condiția să nu depășească 60 de zile de la data scadență prevăzută în contractul de asigurare, și creanțe aferente primelor de asigurare subvenționate de către stat pentru asigurarea riscurilor de producție în agricultură și piscicultură, cu condiția să nu depășească 270 de zile de la data intrării în vigoare a contractului de asigurare; m) cote deținute de reasigurători sau coasigurători în rezervele tehnice, cu condiția că societatea de reasigurare sau coasigurare să dețină cel puțin un rating de BBB+ sau să corespundă regimului Solvabilitate II dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru al OCDE, cu efectuarea obligatorie a transferului primelor aferente contractelor de reasigurare sau coasigurare. (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare deține în permanență oricare dintre activele prevăzute la alin.(1), dar nu poate utiliza valoarea activelor care acoperă cerința de capital minim pentru acoperirea rezervelor tehnice și invers.

			(3) Prin emiterea actelor normative, în temeiul prezentului articol, autoritatea de supraveghere poate admite și alte categorii de active pentru acoperirea rezervelor tehnice și a cerinței de capital minim care sunt corespunzătoare în ceea ce privește siguranța, rentabilitatea și caracterul tranzacționabil și, de asemenea, poate specifica restricții cu privire la aceste categorii de active. (4) Societatea de asigurare sau de reasigurare este obligată să elaboreze o metodologie cu privire la alocarea categoriilor de active admise pentru acoperirea rezervelor tehnice și a cerinței de capital minim, care se prezintă autorității de supraveghere.
Articolul 134 Localizarea activelor și interdicția de gajare a activelor (1) În ceea ce privește riscurile de asigurare din Comunitate, statele membre nu impun ca activele deținute pentru acoperirea rezervelor tehnice corespunzătoare respectivelor riscuri să se afle în Comunitate sau într-un anumit stat membru. În plus, în ceea ce privește sumele recuperabile din contracte de reasigurare de la întreprinderi care sunt autorizate în conformitate cu prezenta directivă sau care au sediul central într-o țară terță al cărei regim de solvabilitate este considerat echivalent în conformitate cu articolul 172, statele membre nu impun localizarea activelor corespunzătoare acestor sume recuperabile în Comunitate. (2) Statele membre nu mențin și nici nu introduc, în scopul stabilirii rezervelor tehnice, sisteme de calcul al rezervelor brute care impun constituirea activelor ca garanții de acoperire a rezervelor de prime și de daune în curs, în cazul în care reasiguratorul este o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată în conformitate cu prezenta directivă.	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 61. Localizarea activelor care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare pot investi activele care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim pe întreg teritoriul Republicii Moldova și pe teritoriul statelor membre ale UE sau ale OCDE. (2) Autoritatea de supraveghere poate, având motive suficient de justificate și la cererea unei societăți de asigurare sau de reasigurare, să permită acesteia să utilizeze activele sale care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim în calitate de investiție dacă acestea nu întrunesc condițiile menționate la alin.(1). Articolul 62. Corelarea activelor care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim (1) O societate de asigurare sau de reasigurare este obligată să dispună de

			active care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim, expuse riscurilor de pierderi posibile datorate modificării ratelor dobânzilor, fluctuațiilor cursului oficial de schimb valutar și altor riscuri de tranzacționare cu datoriile care rezultă din contractele de asigurare și/sau de reasigurare a căror sumă este dependentă de aceleași schimbări. (2) La formarea și menținerea activelor care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim, societățile de asigurare sau de reasigurare sunt obligate să țină cont de scadența datoriilor lor care derivă din contractele de asigurare și/sau de reasigurare. (3) Prin derogare de la prevederile alin.(1), societățile de asigurare sau de reasigurare sunt obligate să coreleze activele care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim cu rezervele tehnice aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, a căror valoare depinde de fluctuațiile cursului oficial de schimb valutar, până la cel puțin 80% din valoarea rezervelor tehnice și a cerinței de capital minim. (4) Prin derogare de la prevederile alin.(3), societățile de reasigurare cu sediul central în Republica Moldova trebuie să limiteze activele care acoperă rezervele tehnice și cerința de capital minim în valută străină la 30% din totalul rezervelor tehnice și al cerinței de capital minim.
<i>Articolul 135 Acte delegate și standarde tehnice de reglementare privind cerințele calitative</i> (1) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează cerințe calitative în următoarele domenii: (a) identificarea, măsurarea, monitorizarea și gestionarea riscurilor care decurg din investiții raportat la articolul 132 alineatul (2) primul paragraf; (b) identificarea, măsurarea, monitorizarea și gestionarea riscurilor specifice care decurg din investiții în instrumentele derivate și activele menționate la articolul 132 alineatul (4) al doilea paragraf și stabilirea măsurii în care utilizarea unor astfel de active se califică drept reducere a riscurilor sau gestionare eficientă a portofoliului în conformitate cu articolul 132 alineatul (4) al treilea paragraf.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a stabili: (a) cerințele care trebuie să fie îndeplinite de întreprinderile care restructurează împrumuturi transformându-le în valori mobiliare tranzacționabile și în alte instrumente financiare (emitenți sau sponsori) pentru ca o întreprindere de asigurare sau de reasigurare să aibă dreptul să investească în astfel de titluri de valoare sau instrumente emise după 1 ianuarie 2011, inclusiv cerințele prin care să se asigure că emitentul, sponsorul sau creditorul inițial păstrează, în mod constant, un interes economic net semnificativ care este, în orice caz, de cel puțin 5 %; (b) cerințele calitative care trebuie îndeplinite de întreprinderile de asigurare sau de reasigurare care investesc în respectivele titluri de valoare sau instrumente; (c) specificațiile pentru circumstanțele în care se poate impune o exigență proporțională de capital suplimentar când cerințele stabilite la literale (a) și (b) de la prezentul alineat au fost încălcate, fără a aduce atingere articolului 101 alineatul (3). (3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește alineatul (2) litera (c), AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a indica metodologiile de calcul al exigenței proporționale de capital suplimentar menționate la alineatul (2) litera (c). Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”			
CAPITOLUL VII Întreprinderi de asigurare și de reasigurare în dificultate sau într-o situație neregulamentară <i>Articolul 136</i> Identificarea și notificarea de către întreprinderea de asigurare și de reasigurare a deteriorării condițiilor financiare Întreprinderile de asigurare și de reasigurare dispun de proceduri de identificare a deteriorării condițiilor financiare și notifică imediat autoritățile de supraveghere atunci când o asemenea degradare se produce.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea VII SOCIETĂȚI DE ASIGURARE AFLATE ÎN DIFICULTATE Articolul 77. Identificarea și notificarea deteriorării situației financiare (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare dispun de proceduri de identificare a deteriorării situației financiare, astfel, atunci când se produce o asemenea deteriorare, acestea notifică imediat autoritatea de supraveghere.
<i>Articolul 137</i> Nerespectarea rezervelor tehnice În cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare nu se conformează secțiunii 2 din capitolul VI, autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine al întreprinderii pot interzice dispunerea liberă de activele acesteia după ce și-au comunicat intenția în cauză autorităților de supraveghere ale statului membru gazdă. Autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine desemnează activele care trebuie supuse unor astfel de măsuri.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 77. Identificarea și notificarea deteriorării situației financiare (2) Deteriorarea situațiilor financiare implică nerespectarea:

			a) cerințelor prevăzute de prezenta lege privind rezervele tehnice și/sau a restricțiilor privind activele care acoperă aceste rezerve; b) cerinței ratei de solvabilitate suplinită cu marja de siguranță adițională de 10%, cerință prevăzută de prezenta lege; c) cerinței de capital minim și/sau restricțiilor privind activele care acoperă cerința de capital minim; d) coeficientului de lichiditate care este, la finele unui trimestru, la nivelul minim sau mai mic decât normativul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere; e) cerințelor privind reasigurarea. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare informează autoritatea de supraveghere imediat ce constată una dintre situațiile prevăzute la alin.(2) sau în cazul în care există un risc de apariție a acestora în următoarele 3 luni. (4) În cazul în care o societate de asigurare sau de reasigurare identifică una dintre situațiile prevăzute la alin.(2), autoritatea de supraveghere interzice dispunerea liberă de activele admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare. În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare dispune de sucursale în statele terțe sau este o sucursală a unei societăți de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere informează autoritatea competentă din statul gazdă sau din statul de origine despre măsurile impuse acestei societăți.
Articolul 138 Nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare informează autoritatea de supraveghere de îndată ce constată că cerința de capital de solvabilitate nu mai este respectată sau în cazul în care există un risc de nerespectare a acesteia în următoarele trei luni. (2) În termen de două luni de la constatarea nerespectării cerinței de capital de	-	Parțial compatibil	aplicabil odată cu transpunerea Pilonului I (Solvabilitate II) Articolul 77. Identificarea și notificarea deteriorării situației financiare (2) Deteriorarea situațiilor financiare implică nerespectarea:

solvabilitate, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză înaintea spre aprobare autorității de supraveghere un plan realist de redresare. (3) Autoritatea de supraveghere cere întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză să ia măsurile necesare în vederea restabilirii, în termen de șase luni de la constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate, a nivelului fondurilor proprii eligibile pentru a face parte din cerința de capital de solvabilitate sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital de solvabilitate. Autoritatea de supraveghere poate să prelungească această perioadă cu trei luni, dacă este necesar. (4) În cazul unor situații nefavorabile excepționale care afectează întreprinderile de asigurare și de reasigurare care reprezintă o cotă de piață importantă sau un procent semnificativ din liniile de activitate afectate, conform declarațiilor AEAPO, și, dacă e cazul, după consultarea CERS, autoritatea de supraveghere poate prelungi, pentru întreprinderile afectate, perioada prevăzută la alineatul (3) al doilea paragraf cu o perioadă maximă de șapte ani, ținând seama de toți factorii relevanți, inclusiv de durata medie a rezervelor tehnice. Fără a aduce atingere competențelor AEAPO conform articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în sensul prezentului alineat, AEAPO declară, pe baza unei solicitări din partea autorității de supraveghere implicate, existența unei situații nefavorabile excepționale. Autoritatea de supraveghere implicată poate face o solicitare în cazul în care întreprinderile de asigurare sau reasigurare care reprezintă o cotă de piață semnificativă sau un procent semnificativ din liniile de activitate afectate se află în situația de a nu îndeplini una dintre cerințele stabilite la alineatul (3). Este vorba de situații nefavorabile excepționale în cazul în care situația financiară a întreprinderilor de asigurare sau reasigurare care reprezintă o cotă de piață semnificativă sau un procent semnificativ din liniile de activitate afectate este influențată grav sau negativ de una sau mai multe dintre următoarele situații: (a) un declin al piețelor financiare care este neprevăzut, brusc și abrupt; (b) un mediu caracterizat în mod constant printr-o rată scăzută a dobânzii; (c) o catastrofă cu impact puternic. În cooperare cu autoritatea de supraveghere în cauză, AEAPO analizează în mod regulat dacă există în continuare aspectele menționate la al doilea paragraf. În cooperare cu autoritatea de supraveghere în cauză, AEAPO declară încetarea unei situații nefavorabile excepționale. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză transmite autorității sale de supraveghere, o dată la trei luni, un raport de activitate în care prezintă măsurile luate și progresele realizate pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului de risc, astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate. Prelungirea menționată la primul paragraf este anulată dacă raportul de activitate arată că, în perioada dintre constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate și data depunerii raportului, întreprinderea de asigurare sau de			a) cerințelor prevăzute de prezenta lege privind rezervele tehnice și/sau a restricțiilor privind activele care acoperă aceste rezerve; b) cerinței ratei de solvabilitate suplinită cu marja de siguranță adițională de 10%, cerință prevăzută de prezenta lege; c) cerinței de capital minim și/sau restricțiilor privind activele care acoperă cerința de capital minim; d) coeficientului de lichiditate care este, la finele unui trimestru, la nivelul minim sau mai mic decât normativul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere; e) cerințelor privind reasigurarea. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare informează autoritatea de supraveghere imediat ce constată una dintre situațiile prevăzute la alin.(2) sau în cazul în care există un risc de apariție a acestora în următoarele 3 luni. (4) În cazul în care o societate de asigurare sau de reasigurare identifică una dintre situațiile prevăzute la alin.(2), autoritatea de supraveghere interzice dispunerea liberă de activele admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare. În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare dispune de sucursale în statele terțe sau este o sucursală a unei societăți de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere informează autoritatea competentă din statul gazdă sau din statul de origine despre măsurile impuse acestei societăți. (5) În termen de până la 2 luni de la constatarea deteriorării situației financiare prevăzute la alin.(2), cu excepția lit.c), societatea de asigurare sau de reasigurare înaintea spre aprobare autorității de supraveghere un plan de redresare.

reasigurare nu a obținut progrese substanțiale pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului său de risc, astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate. (5) În împrejurări excepționale, în cazul în care autoritățile de supraveghere consideră că situația financiară a întreprinderii în cauză va continua să se deterioreze, acestea pot, de asemenea, să restrângă sau să interzică posibilitatea de a dispune liber de activele respectivei întreprinderi. Respectiva autoritate de supraveghere informează autoritățile de supraveghere ale statelor membre gazdă cu privire la orice măsură adoptată. Respectivele autorități la cererea autorității de supraveghere din statul membru de origine iau aceleași măsuri. Autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine desemnează activele care trebuie supuse unor astfel de măsuri.			(6) La constatarea nerespectării cerinței de capital minim, societatea de asigurare sau de reasigurare transmite spre aprobare autorității de supraveghere, în termen de până la o lună, un plan de finanțare pe termen scurt real pentru a readuce, într-un termen de 6 luni de la respectiva constatare, cerința de capital minim la nivelul stabilit de prezenta lege. (7) La constatarea deteriorării situației financiare conform alin.(2) lit.c), cumulativ cu oricare alte situații prevăzute la același alineat, societatea de asigurare sau de reasigurare transmite spre aprobare autorității de supraveghere un plan de redresare, care va conține măsuri specifice planului de finanțare, în condițiile alin.(6). (8) Autoritatea de supraveghere cere societății de asigurare sau de reasigurare să întreprindă măsurile necesare în vederea restabilirii, în termen de 3 luni de la constatarea deteriorării situației financiare, a nivelului fondurilor proprii și a cerinței ratei de solvabilitate suplinite cu marja de siguranță adițională de 10% sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței ratei de solvabilitate, precum și în vederea întrunirii cerințelor privind rezervele tehnice, coeficientul de lichiditate și a cerințelor privind reasigurarea. Autoritatea de supraveghere are dreptul să prelungească, dacă este necesar, această perioadă cu 3 luni. (9) În cazul unor fluctuații excepționale a piețelor financiare, autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada prevăzută la alin.(8) cu o perioadă de până la 3 luni, ținând cont de toți factorii relevanți. (10) Societatea de asigurare sau de reasigurare transmite autorității de supraveghere, la fiecare 3 luni, un raport de activitate în care se prezintă toate măsurile întreprinse și progresele realizate pentru
Articolul 139 Nerespectarea cerinței de capital minim (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare informează autoritatea de supraveghere de îndată ce constată că cerința de capital minim nu mai este respectată sau în cazul în care există un risc de nerespectare a acesteia în următoarele trei luni. (2) Într-un termen de o lună de la constatarea nerespectării cerinței de capital minim întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză transmite spre aprobare autorității de supraveghere un plan de finanțare pe termen scurt realist pentru a readuce, într-un termen de trei luni de la respectiva constatare, fondurile proprii de bază eligibile cel puțin la nivelul cerinței de capital minim sau pentru a reduce profilul său de risc în vederea respectării cerinței de capital minim. (3) De asemenea, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine poate restricționa sau interzice dispunerea liberă de activele întreprinderii de asigurare sau de reasigurare. Acesta informează în consecință autoritățile statului membru gazdă. La cererea autorității de supraveghere din statul membru de origine, autoritățile respective iau aceleași măsuri. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine desemnează activele care trebuie supuse unor astfel de măsuri.			
Articolul 140 Interzicerea de a dispune liber de activele situate pe teritoriul unui stat membru Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a putea, în conformitate cu legislația națională, să interzică dispunerea liberă de activele aflate pe teritoriul lor, în cazurile prevăzute la articolele 137-139 și articolul 144 alineatul (2), la cererea statului membru de origine al întreprinderii, care desemnează activele care trebuie acoperite de măsurile în cauză.			
Articolul 141 Competențe de supraveghere în cazul deteriorării condițiilor financiare Fără a aduce atingere articolelor 138 și 139, dacă solvabilitatea unei întreprinderi continuă să se deterioreze, autoritatea de supraveghere are puterea de a lua toate măsurile necesare pentru a proteja interesele deținătorilor de polițe de asigurare în			

cazul contractelor de asigurare sau pentru a asigura executarea obligațiilor ce rezultă din contractele de reasigurare. Aceste măsuri trebuie să fie proporționale și astfel, să reflecte nivelul și durata deteriorării solvabilității întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză.		restabilirea nivelului de fonduri proprii, cerinței ratei de solvabilitate suplinite cu marja de siguranță adițională de 10% sau pentru reducerea profilului de risc, astfel încât să asigure respectarea cerinței ratei de solvabilitate, precum și întrunirea cerințelor privind rezervele tehnice și coeficientul de lichiditate și a cerințelor privind reasigurarea. (11) Prolungirea termenului conform alin.(8) și (9) nu se aplică în cazurile în care se atestă, în urma prezentării raportului de activitate, că societatea de asigurare sau de reasigurare nu a îmbunătățit situația financiară constatată deteriorată. În cazul în care autoritatea de supraveghere consideră că situația financiară a societății va continua să se deterioreze, aceasta are dreptul să restrângă sau să interzică posibilitatea de a dispune liber de toate activele respectivei societăți. În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare dispune de sucursale în statele terțe sau este o sucursală a unei societăți de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere informează autoritatea competentă din statul gazdă sau din statul de origine despre măsurile impuse acestei societăți. (12) Regulile și procedurile de redresare și rezoluție a societăților de asigurare sau de reasigurare din Republica Moldova se vor institui prin lege specială. Articolul 78. Supravegherea în cazul deteriorării situației financiare (1) În cazul în care situația unei societăți de asigurare sau de reasigurare continuă să se deterioreze, autoritatea de supraveghere are dreptul de a întreprinde toate măsurile necesare pentru a proteja interesele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și

			terților păgubiți în cazul contractelor de asigurare sau pentru a asigura executarea obligațiilor ce rezultă din contractele de reasigurare. (2) Autoritatea de supraveghere desemnează una sau mai multe persoane responsabile de monitorizarea implementării de către societatea de asigurare sau de reasigurare a planului de redresare sau a planului de finanțare. (3) Atribuțiile persoanelor desemnate pentru monitorizarea implementării planului de redresare sau a planului de finanțare se stabilesc de către autoritatea de supraveghere și se referă cel puțin la: a) analiza situației financiare a societății de asigurare sau de reasigurare; b) monitorizarea implementării acțiunilor prevăzute în planul de redresare sau în planul de finanțare; c) urmărirea modului în care organele de conducere ale societății de asigurare sau de reasigurare acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare pentru înlăturarea factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare; d) evaluarea impactului acțiunilor întreprinse de către societatea de asigurare sau de reasigurare în vederea realizării planului de redresare sau a planului de finanțare; e) înaintarea către societatea de asigurare sau de reasigurare a propunerilor privind: 1) revizuirea, suspendarea sau abrogarea deciziilor, emise de către organele competente ale societății de asigurare sau de reasigurare, care duc la înrăutățirea situației financiare; 2) modificarea și/sau completarea strategiilor, activității operaționale, politicilor de investiții și a managementului riscului; 3) orice alte măsuri considerate

			necesare pentru înlăturarea factorilor care au dus la deteriorarea situației financiare a societății de asigurare sau de reasigurare; f) formularea recomandărilor către autoritatea de supraveghere pentru a dispune măsuri și/sau restricții prevăzute de prezenta lege. (4) Persoanele desemnate în conformitate cu alin.(2) au acces la toate informațiile, documentele, rapoartele și registrele societății de asigurare sau de reasigurare, fiind obligate să păstreze confidențialitatea acestora și a operațiunilor conexe. (5) Organele de conducere ale societății de asigurare sau de reasigurare nu împiedică exercitarea atribuțiilor delegate către persoanele desemnate pentru monitorizarea implementării planului de redresare sau a planului de finanțare.
Articolul 142 Plan de redresare și plan de finanțare (1) Planul de redresare menționat la articolul 138 alineatul (2) și planul de finanțare menționat la articolul 139 alineatul (2) includ cel puțin o descriere detaliată sau documente justificative privind: (a) o estimare a cheltuielilor de gestionare, în special cheltuieli generale curente și comisioane; (b) o estimare a veniturilor și cheltuielilor cu privire la activitatea directă, acceptările în reasigurare și cedările în reasigurare; (c) un bilanț previzional; (d) o estimare a resurselor financiare cu care se intenționează să se acopere rezervele tehnice și cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim; (e) politica generală în domeniul reasigurării. (2) În cazul în care autoritățile de supraveghere au cerut prezentarea unui plan de redresare menționat la articolul 138 alineatul (2) sau a unui plan de finanțare menționat la articolul 139 alineatul (2) în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, acestea se abțin de la emiterea unui certificat în conformitate cu articolul 39, atât timp cât consideră că drepturile deținătorilor de polițe de asigurare sau obligațiile contractuale ale întreprinderii de reasigurare sunt compromise.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 79. Planul de redresare sau planul de finanțare (1) Planul de redresare sau planul de finanțare se elaborează astfel încât să indice clar măsurile eficiente care să ducă la ameliorarea situației financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și include cel puțin o descriere detaliată sau documente justificative privind: a) analiza detaliată a factorilor care au dus la deteriorarea situației financiare a societății de asigurare sau de reasigurare; b) factorii care au influențat negativ activitatea societății de asigurare sau de reasigurare; c) estimarea cheltuielilor de gestiune, în special a cheltuielilor generale curente și a comisioanelor; d) estimarea veniturilor și a cheltuielilor cu privire la activitatea de

			asigurare directă, acceptările și cedările în reasigurare; e) bilanțul previzional; f) estimarea resurselor financiare necesare pentru acoperirea rezervelor tehnice și a cerinței de capital minim; g) politica generală în domeniul reasigurării; h) acțiunile care vor fi întreprinse pentru înlăturarea factorilor care au dus la deteriorarea situației financiare a societății de asigurare sau de reasigurare, adică măsurile care vor fi efectuate în vederea conformării societății de asigurare sau de reasigurare cu normativele stabilite și care nu vor periclita activitatea acesteia; i) indicatorii de progres pentru fiecare acțiune din planul de redresare sau planul de finanțare și termenele de realizare a acestor acțiuni; j) persoanele responsabile de îndeplinirea acțiunilor pentru fiecare punct din planul de redresare sau de finanțare separat. (2) În cazul în care autoritatea de supraveghere solicită prezentarea unui plan de redresare sau a unui plan de finanțare, aceasta nu va aproba transferul de portofoliu, în condițiile prezentei legi, atât timp cât consideră că drepturile și interesele contractanților, asiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate sau obligațiile contractuale ale societății de asigurare sau de reasigurare sunt compromise.
Articolul 143 Acte delegate și standarde tehnice de reglementare privind articolul 138 alineatul (4) (1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se completează tipurile de situații nefavorabile excepționale și se precizează factorii și criteriile de care trebuie să țină seama AEAPO, atunci când declară existența unei situații nefavorabile excepționale, și autoritățile de supraveghere, atunci când stabilesc extinderea perioadei de redresare în conformitate cu articolul 138 alineatul (4).		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

(2) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește articolul 138 alineatul (2), articolul 139 alineatul (2) și articolul 141, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se aduc precizări cu privire la planul de redresare menționat la articolul 138 alineatul (2) și la planul de finanțare menționat la articolul 139 alineatul (2) și cu privire la articolul 141, acordând atenția cuvenită evitării efectelor prociclice. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			
Articolul 144 Retragera autorizației (1) Autoritatea de supraveghere a statului membru de origine poate retrage o autorizație acordată unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în următoarele cazuri: (a) întreprinderea în cauză nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță la aceasta în mod explicit sau încetează să își mai desfășoare activitatea pentru o perioadă mai mare de șase luni, cu excepția cazului în care statul membru în cauză prevede caducitatea autorizației în astfel de cazuri; (b) întreprinderea în cauză nu mai îndeplinește condițiile de autorizare; (c) întreprinderea în cauză își încalcă grav obligațiile care îi revin pe baza reglementărilor sub incidența cărora se află. Autoritatea de supraveghere a statului membru de origine retrage o autorizație acordată unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în cazul în care întreprinderea nu respectă cerința de capital minim, iar autoritatea de supraveghere consideră că planul de finanțare prezentat este în mod evident inadecvat sau întreprinderea în cauză nu se conformează planului aprobat în termen de trei luni de la data constatării nerespectării cerinței de capital minim. (2) În situația retragerii sau caducității autorizației, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine notifică autoritățile de supraveghere din alte state membre în consecință, iar respectivele autorități adoptă măsurile necesare pentru a împiedica întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză să înceapă noi operațiuni pe teritoriile lor. Autoritatea de supraveghere a statului membru de origine adoptă în plus, împreună cu autoritățile în cauză, toate măsurile necesare pentru a proteja interesele asiguraților și limitează în special disponerea liberă de activele întreprinderii de asigurare în conformitate cu articolul 140. (3) Orice decizie de retragere a autorizației trebuie motivată în mod detaliat și comunicată întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 16. Retragera licenței asiguratorului sau reasiguratorului (1) Retragera licenței asiguratorului sau reasiguratorului se efectuează în următoarele cazuri: a) retragera licenței este solicitată de asigurator sau reasigurator; b) asiguratorul sau reasiguratorul nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizat în termen de un an de la data acordării licenței sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni; c) licența a fost obținută pe baza unor informații false sau prin alte mijloace ilegale; d) asiguratorul sau reasiguratorul nu a îndeplinit măsurile specificate în planul de rezoluție sau aceste măsuri nu și-au atins scopul; e) eșecul asiguratorului sau reasiguratorului de a executa în mod corespunzător două prescripții consecutive ale autorității de supraveghere pentru încălcări similare; f) instanța de judecată a emis o hotărâre de inițiere a procesului de insolabilitate sau de încetare a activității asiguratorului sau reasiguratorului; g) neînălțurarea, în termenul stabilit, a circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței; h) asiguratorul datorează plăți și cotizații care rezultă din calitatea lui de

			membru al biroului național și nu s-a conformat prescripției autorității de supraveghere emise în acest sens; i) asiguratorul care practică activitate pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto nu respectă prevederile aferente rambursării mijloacelor utilizate din Fondul de compensare gestionat de biroul național și nu se conformează prescripției autorității de supraveghere emise în acest sens. (2) Retragera licenței la solicitarea expresă a titularului de licență se efectuează în baza cererii întocmite conform modelului aprobat de autoritatea de supraveghere, însoțită de următoarele documente: a) decizia organului competent al asiguratorului sau al reasiguratorului cu privire la încetarea activității; b) dovada publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a anunțului asiguratorului sau al reasiguratorului cu privire la intenția de a-și înceta activitatea și la înaintarea pretențiilor din partea contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și a altor persoane ale căror drepturile pot fi lezate; c) planul privind lichidarea genului de activitate care cuprinde cel puțin următoarele: verificarea, inventarierea contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, a dosarelor de daună instrumentate și înregistrate în evidențele asiguratorului sau reasiguratorului; planul de compensare echitabilă a pretențiilor din partea contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și a altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate, rămase nesatisfăcute; măsurile necesare pentru notificarea contractanților, asiguraților sau reasiguraților cu privire la posibilitatea de rezoluțiune a contractelor de asigurare

			și/sau de reasigurare încheiate și/sau cu privire la dreptul acestora de a recupera primele de asigurare și/sau de reasigurare achitate, aferente acestor contracte, proporțional cu perioada cuprinsă între momentul expirării și termenul de valabilitate. (3) Retragera licenței presupune încetarea activității asigurătorului sau reasigurătorului pentru toate clasele sau activitățile incluse în licență sau pe clase de asigurare sau activități de reasigurare separat. Retragera licenței pe clase de asigurare sau activități de reasigurare separat are drept efect excluderea acestora din licență. Hotărârea cu privire la retragerea licenței cuprinde motivele de retragere a acesteia și se comunică în scris asigurătorului sau reasigurătorului respectiv. (4) Prin derogare de la alin.(3), licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și/sau pentru cea externă din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei poate fi retrasă separat. În cazul asigurătorului care deține licență pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și pentru cea externă, retragerea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă atrage după sine și retragerea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă. (5) Titularul de licență față de care a fost adoptată hotărârea cu privire la retragerea licenței este obligat: a) să înceteze imediat desfășurarea activității pe piața asigurărilor; b) să restituie licența autorității de supraveghere în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței, iar nerespectarea termenului prevăzut atrage aplicarea sancțiunilor conform prezentei legi;

			c) să întreprindă toate măsurile necesare întru asigurarea protecției intereselor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate prin retragerea licenței, inclusiv efectuarea transferului portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare, după caz. (6) Retragera licenței de activitate nu absolvă asigurătorul sau reasigurătorul de supraveghere ulterioară de către autoritatea de supraveghere. (7) În cazul în care retragerea licenței este solicitată de asigurător sau de reasigurător, iar după retragerea licenței acesta nu transferă portofoliul de asigurare și/sau de reasigurare, rămânând a fi responsabil de obligațiile asumate în baza contractelor de asigurare și/sau de reasigurare încheiate, autoritatea de supraveghere controlează modul de executare a obligațiilor față de contractanți, asigurați, reasigurați, beneficiarii asigurării, terții păgubiți și de alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate până la data satisfacerii tuturor obligațiilor asumate. (8) Asigurătorul sau reasigurătorul a cărui licență a fost retrasă nu are dreptul să desfășoare activitate de asigurare sau de reasigurare și este obligat să atribuie cea mai înaltă prioritate plății despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare. Retragera licenței asigurătorului sau reasigurătorului acordă dreptul autorității de supraveghere de a suspenda orice tranzacție cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, cu excepția plății despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare, a sumelor de răscumpărare pentru contractele de asigurare și/sau de reasigurare încheiate anterior retragerii licenței.

			(9) Informația privind retragerea licențelor se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pe pagina web oficială a autorității de supraveghere și se păstrează timp de 7 ani. Mențiunea referitoare la data și numărul deciziei privind suspendarea sau retragerea licenței se consemnează în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor. După retragerea licenței, toate evidențele și înregistrările persoanei licențiate referitoare la serviciile și activitățile desfășurate se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 7 ani și, ulterior, se transmit arhivelor de stat. (10) În cazul prevăzut la alin.(7), autoritatea de supraveghere desemnează o persoană responsabilă de monitorizarea și controlul onorării tuturor obligațiilor din contractele de asigurare și/sau de reasigurare și stabilește atribuțiile acesteia, ce includ cel puțin următoarele: a) analiza situației financiare a asigurătorului sau a reasigurătorului pentru fiecare perioadă de raportare; b) verificarea îndeplinirii de către asigurător sau reasigurător a obligației prevăzute la alin.(8); c) urmărirea modului în care asigurătorul sau reasigurătorul își onorează obligațiile de plată asumate în baza contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; d) verificarea respectării de către asigurător sau reasigurător a drepturilor și intereselor consumatorilor serviciilor de asigurare sau de reasigurare; e) monitorizarea indicatorilor de stabilitate financiară a asigurătorului sau a reasigurătorului. (11) Persoana desemnată pentru efectuarea procedurii de monitorizare și control are acces la toate informațiile, documentele și registrele asigurătorului sau ale reasigurătorului, fiind obligată să

			păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor care i-au devenit cunoscute în virtutea atribuțiilor delegate. (12) În cazul retragerii parțiale a licenței, asigurătorul sau reasigurătorul nu poate solicita o nouă licență în limitele clasei sau claselor de asigurare ori activității sau activităților de reasigurare pentru care licența a fost retrasă pentru o perioadă de un an din data retragerii acesteia. (13) Autoritatea de supraveghere retrage licența și inițiază procesul de lichidare silită a societății de asigurare sau de reasigurare în cazul în care se constată că aceasta se află în una dintre situațiile de insolvabilitate prevăzute în prezentul alineat și nu întrunește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, prevăzute la art.80. În sensul prezentului alineat, situațiile de insolvabilitate sunt următoarele: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu este capabilă să execute cererile asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți privind plata despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare (incapacitate de plată); b) societatea de asigurare sau de reasigurare nu îndeplinește cerința ratei de solvabilitate; c) valoarea fondurilor proprii ale societății de asigurare sau de reasigurare este mai mică decât cerința de capital minim stabilită de prezenta lege. Articolul 27. Retragerea licenței sucursalei (1) Suplimentar temeiurilor prevăzute la art.16, licența sucursalei unei societăți de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț se retrage în următoarele situații: a) societatea de asigurare sau de

			reasigurare în cauză hotărâște lichidarea sucursalei respective; b) entitatea, care este rezultatul unui proces de reorganizare în urma căruia societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț își încetează existența, hotărâște lichidarea sucursalei respective; c) în urma unor procese de reorganizare la nivelul respectivei societăți de asigurare sau de reasigurare sau al grupului din care face parte, activitatea sucursalei din Republica Moldova este preluată de o altă societate de asigurare sau de reasigurare ori de o sucursală din Republica Moldova a unei societăți de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț; d) licența acordată societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț este retrasă de către autoritatea competentă din statul de origine sau își încetează valabilitatea în orice mod; e) s-a pronunțat o hotărâre de lichidare a societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț. (2) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a)–c), societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț trebuie să notifice, în termen de 2 zile lucrătoare, autoritatea de supraveghere cu privire la procesul de reorganizare și/sau la hotărârea de lichidare a sucursalei din Republica Moldova și să transmită acesteia cel puțin un plan de lichidare a activelor și de stingere a datoriilor, care să asigure plata integrală a creanțelor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate, sau, după caz, un plan de preluare a activității sucursalei. (3) Procesul de reorganizare și/sau hotărârea de lichidare a sucursalei potrivit alin.(1) lit.a)–c) nu produce efecte decât după confirmarea de către autoritatea de

			supraveghere a retragerii licenței, despre care se comunică societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț. (4) În cazul retragerii licenței eliberate unei sucursale a societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere adoptă măsurile necesare pentru a împiedica societatea în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul Republicii Moldova și pentru a proteja interesele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate. (5) Hotărârea autorității de supraveghere cu privire la retragerea licenței sucursalei se comunică societății de asigurare sau de reasigurare din statul terț și autorității de supraveghere din statul de origine al acestei societăți.
CAPITOLUL VIII Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii Secțiunea 1 Înființarea întreprinderilor de asigurare <i>Articolul 145 Condiții pentru înființarea unei sucursale</i> (1) Statele membre se asigură că o întreprindere de asigurare care dorește înființarea unei sucursale în cadrul unui alt stat membru notifică autoritățile de supraveghere din propriul stat membru de origine. Orice prezență permanentă a unei întreprinderi pe teritoriul unui stat membru este similară unei sucursale, chiar în cazul în care această prezență nu ia forma unei sucursale, ci constă dintr-un simplu birou administrat de personalul propriu al întreprinderii sau de o persoană independentă, dar mandatată pentru a acționa în permanență pentru întreprindere precum o agenție. (2) Statele membre solicită întreprinderii de asigurare care dorește să înființeze o sucursală pe teritoriul altui stat membru să furnizeze următoarele informații odată cu notificarea prevăzută la alineatul (1): (a) statul membru pe teritoriul căruia dorește înființarea sucursalei; (b) un plan de afaceri care să stabilească cel puțin tipurile de activități avute în vedere și organizarea structurală a sucursalei; (c) numele unei persoane care trebuie să aibă suficiente competențe să angajeze în relația cu terții întreprinderea de asigurare sau, în cazul Lloyd's, subscripții în cauză și să o reprezinte sau să îi reprezinte în relația cu	-	Parțial compatibil (cerințe pentru sucursale din state terțe)	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 19. Cerințele de licențiere a sucursalei societății de asigurare și/sau reasigurare din alte state (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare care au sediul în statele terțe și care sunt licențiate în aceste state terțe pot desfășura activități pe teritoriul Republicii Moldova numai dacă sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: a) activitatea se desfășoară prin înființarea unei sucursale; b) sucursala este licențiată de către autoritatea de supraveghere; c) autoritatea competentă din statul de origine nu are obiecții față de

autoritățile și instanțele statului membru gazdă (denumită în continuare „mandatar general”); (d) adresa în statul membru gazdă, de la care pot fi obținute și la care pot fi trimise documente, inclusiv toate comunicările către mandatarul general; În privința Lloyd's, în cazul oricărui litigiu pe teritoriul statului membru gazdă în legătură cu angajamente subscrise, asigurații nu trebuie să se confrunte cu mai multe dificultăți decât în cazul în care litigiul ar fi fost declarat împotriva unei întreprinderi de tip convențional. (3) În cazul în care o întreprindere de asigurare generală intenționează să acopere prin sucursala sa riscuri din clasa 10 din anexa I partea A, exclusiv răspunderea transportatorului, aceasta trebuie să dea o declarație care să confirme că a devenit membră a biroului național și a Fondului național de garantare al statului membru gazdă. (4) În cazul în care intervin modificări în informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (2) literele (b), (c) sau (d), întreprinderea de asigurare notifică în scris autoritățile de supraveghere din statul membru de origine și statul membru în care se află sucursala, cu cel puțin o lună înainte de efectuarea modificării, astfel încât autoritățile de supraveghere din statul membru de origine și statul membru în care se află sucursala să își poată îndeplini obligațiile care le revin în conformitate cu articolul 146.		înființarea sucursalei în Republica Moldova, fapt confirmat printr-un act emis de autoritatea respectivă; d) cadrul legislativ existent în statul de origine și/sau modul de aplicare a acestuia nu împiedică exercitarea de către autoritatea de supraveghere a funcțiilor sale de supraveghere; e) sunt respectate dispozițiile prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere. (2) Dispozițiile din prezenta lege aferente licențierii asigurătorilor sau reasigurătorilor se aplică în mod corespunzător sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, cu respectarea prevederilor din prezentul capitol. Articolul 20. Capitalul de dotare a sucursalei (1) Sucursala unui asigurător sau reasigurător dintr-un stat terț trebuie să dispună de un capital de dotare pentru obținerea licenței și pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Capitalul de dotare al sucursalei se asigură prin punerea la dispoziție acesteia, în formă bănească, a capitalului de dotare de către societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care nu poate fi mai mic decât pragul absolut al cerinței de capital minim prevăzută la art.74 Articolul 21. Conducerea sucursalei (1) Autoritatea competentă din statul terț trebuie să desemneze cel puțin 3 persoane care să asigure conducerea activității sucursalei din Republica

			Moldova și care sunt împuternicite să angajeze și să reprezinte, în mod legal, în Republica Moldova asigurătorul sau reasigurătorul din statul terț respectiv. Aceste persoane trebuie să dispună de reputație și de experiență adecvate pentru exercitarea responsabilităților încredințate. Dispozițiile aferente persoanelor cu funcții de conducere în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare se aplică, în mod corespunzător, persoanelor cărora le-a fost încredințată conducerea sucursalelor. (2) Persoanele care asigură conducerea sucursalei unui asigurător sau reasigurător dintr-un stat terț sunt responsabile de îndeplinirea, la nivelul sucursalei, a cerințelor prudențiale prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere. (3) Conducerea sucursalei și documentele necesare pentru realizarea supravegherii trebuie să se afle pe teritoriul Republicii Moldova, la adresa sediului înregistrat al sucursalei. Articolul 22. Evaluarea calității societății de asigurare și/sau reasigurare care solicită înființarea sucursalei (1) La examinarea cererii pentru eliberarea licenței sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere va evalua calitatea societății respective. (2) Suplimentar documentelor și/sau informațiilor prezentate pentru obținerea licenței, societatea solicitantă de licență va prezenta cel puțin următoarele: a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de capital și lichiditatea societății de asigurare sau de reasigurare; b) rezultatele evaluării efectuate de autoritatea competentă din statul de origine cu privire la acționarii direcți și/sau indirecti, inclusiv beneficiarii efectivi ai acestora, care dețin cel puțin 10% din

			capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare; c) situațiile financiare auditate ale societății-mamă pentru ultimii 3 ani. (3) Dacă între societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, autoritatea de supraveghere acordă licența numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere. (4) Modificările acționariatului societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu această societate, inclusiv cele care decurg dintr-un proces de fuziune sau de dezmembreare în care este implicată societatea de asigurare sau de reasigurare din acest stat terț, trebuie să fie notificate autorității de supraveghere de către sucursala acestuia în termen de cel mult 10 zile lucrătoare din data modificării. (5) Societatea de asigurare sau de reasigurare din jurisdicțiile care nu implementează standardele internaționale de transparență și/sau din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc nu poate înființa sucursale pe teritoriul Republicii Moldova. Criteriile de evaluare a corespunderii societății de asigurare sau de reasigurare sunt identice cu cele pentru evaluarea persoanelor juridice deținători ai participațiilor calificate în capitalul societății respective.
Articolul 146 Comunicarea informațiilor (1) Cu excepția cazului în care autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine au motive să se îndoiască de gradul de adecvare al sistemului de guvernanță sau de situația financiară a întreprinderii de asigurare sau de cerințele de competență și onorabilitate prevăzute la articolul 42 ale mandatarului general, luând în considerare activitatea planificată, acestea, în maximum trei luni de la data primirii tuturor informațiilor menționate la articolul 145 alineatul (2), comunică informațiile în cauză autorităților de supraveghere ale statului membru	-	Parțial compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 24. Notificarea și informarea (1) În termen de cel mult 10 zile de

gazdă și informează întreprinderea de asigurare în cauză. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine atestă de asemenea faptul că întreprinderea de asigurare îndeplinește cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim calculate în conformitate cu articolele 100 și 129. (2) În cazul în care a autoritățile de supraveghere din statul membru de origine refuză să comunice informațiile menționate la articolul 145 alineatul (2) autorităților de supraveghere din statul membru gazdă, acestea motivează refuzul față de întreprinderea de asigurare în cauză în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor solicitate. Refuzul sau lipsa de acțiune se află sub rezerva dreptului de a apela la instanța din statul membru de origine. (3) Înainte ca sucursala întreprinderii de asigurare să își înceapă activitatea, autoritățile de supraveghere ale statului membru gazdă, în maximum două luni de la data primirii informațiilor menționate la alineatul (1), informează autoritatea de supraveghere a statului membru de origine cu privire la condițiile pe baza cărora, în interesul general, trebuie desfășurată activitatea în cauză în statul membru gazdă. Autoritatea de supraveghere a statului membru de origine comunică aceste informații întreprinderii de asigurare în cauză. Întreprinderea de asigurare poate înființa o sucursală și poate începe activitatea de la data la care autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă a primit respectivele informații sau, în cazul în care nu s-au primit informații, la expirarea perioadei prevăzute la primul paragraf.			la data eliberării licenței sau a refuzului dreptului de desfășurare a activității sucursalei unei societăți de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț pe teritoriul Republicii Moldova, autoritatea de supraveghere informează autoritatea competentă din statul de origine cu privire la eliberarea licenței sau la refuzul dreptului de desfășurare a activității sucursalei. (2) În cazul în care se stabilește că sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț nu respectă dispozițiile legale care se aplică pe teritoriul Republicii Moldova și prescripțiile autorității de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor, autoritatea de supraveghere informează autoritatea competentă din statul de origine despre acest fapt. Articolul 25. Publicarea informației de către sucursală (1) Sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe trebuie să publice în limba română următoarele informații ale societăților de asigurare sau de reasigurare din aceste state: situațiile financiare individuale; situațiile financiare consolidate, după caz; raportul conducerii; raportul consolidat al conducerii, după caz; raportul auditorului, întocmit conform legislației din statul de origine al societăților de asigurare sau de reasigurare. Publicarea situațiilor financiare consolidate

			și auditate ale asigurătorului sau reasigurătorului, împreună cu opinia auditorului, se efectuează în termen de 15 zile de la expirarea termenului de publicare în statul de origine. (2) Dispozițiile art.50 referitoare la cerințele de publicare a informațiilor pentru societățile de asigurare sau de reasigurare se aplică în mod corespunzător sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe.
Secțiunea 2 Libertatea de a presta servicii de către întreprinderile de asigurare Subsecțiunea 1 Dispoziții generale Articolul 147 Notificarea prealabilă a statului membru de origine Orice întreprindere de asigurare care intenționează să desfășoare activități pentru prima oară într-unul sau mai multe state membre pe baza libertății de a presta servicii notifică în prealabil autoritățile de supraveghere din statul membru de origine, indicând natura riscurilor sau a angajamentelor pe care își propune să le acopere.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Articolul 148 Notificarea din partea statului membru de origine (1) În termen de o lună de la notificarea prevăzută la articolul 147, autoritățile de supraveghere din statul membru de origine comunică următoarele statului membru sau statelor membre pe teritoriul cărora o întreprindere de asigurare intenționează să desfășoare activități în baza libertății de a presta servicii: (a) un certificat care să ateste că întreprinderea de asigurare îndeplinește cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim, calculate în conformitate cu articolele 100 și 129; (b) clasele de asigurare pe care a fost autorizată să le ofere întreprinderea de asigurare; (c) natura riscurilor sau a angajamentelor pe care întreprinderea de asigurare își propune să le acopere în statul membru gazdă. În același timp, autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează întreprinderea de asigurare în cauză cu privire la respectiva notificare. (2) Statele membre pe teritoriul cărora o întreprindere de asigurare generală intenționează să acopere, în baza libertății de a presta servicii, riscurile din clasa 10 din anexa I partea A, exclusiv răspunderea transportatorului, poate solicita întreprinderii de asigurare să transmită următoarele: (a) numele și adresa reprezentantului menționat la articolul 18 alineatul (1)	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

litera (h); (b) o declarație care să confirme că aceasta a devenit membră a biroului național și a Fondului național de garantare al statului membru gazdă. (3) În cazul în care autoritățile de supraveghere din statul membru de origine nu comunică informațiile menționate la alineatul (1) în termenul prevăzut în prezenta directivă, acestea trebuie să își motiveze refuzul față de întreprindere a de asigurare în același termen. Refuzul sau lipsa de acțiune se află sub rezerva dreptului de a apela la instanță în statul membru de origine. (4) Întreprinderea de asigurare își poate începe activitatea de la data la care este informată despre comunicarea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf.			
<i>Articolul 149</i> Modificări în natura riscurilor sau a angajamentelor Orice modificare pe care o întreprindere de asigurare intenționează să o aducă informațiilor menționate la articolul 147 face obiectul procedurii prevăzute la articolele 147 și 148.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Subsecțiunea 2 Răspunderea civilă auto <i>Articolul 150 Asigurarea de răspundere civilă auto obligatorie</i> (1) În cazul în care o întreprindere de asigurare generală printr-o unitate situată într-un stat membru acoperă un risc, cu excepția răspunderii transportatorului, clasificat în clasa 10 din anexa I partea A situat în alt stat membru, statul membru gazdă solicită întreprinderii respective să devină membră a biroului său național și a fondului său național de garantare și să participe la finanțarea acestora. (2) Contribuția financiară menționată la alineatul (1) trebuie plătită doar pentru riscurile, altele decât răspunderea transportatorului, clasificate în clasa 10 din anexa I partea A. Această contribuție se calculează pe aceeași bază ca și în cazul întreprinderilor de asigurare generale care acoperă respectivele riscuri, prin intermediul unei unități situate în acest stat membru. Calculul se face în funcție de veniturile din prime ale întreprinderilor de asigurare care provin din această clasă de asigurare în statul membru gazdă sau de numărul de riscuri din această clasă acoperite în statul membru în cauză. (3) Statul membru gazdă poate impune unei întreprinderi de asigurare care oferă servicii respectarea normelor respectivului stat membru privind acoperirea riscurilor agravate, în măsura în care acestea se aplică întreprinderilor de asigurare generală stabilite în acel stat.	-	Parțial compatibilă	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 23. Asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto (1) Pentru a subscrie riscuri din clasa a 10-a din compartimentul B al anexei, sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț desemnează reprezentanți de despăgubiri în condițiile legislației privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din Republica Moldova, obține calitatea de membru al biroului național și contribuie la formarea fondurilor create în condițiile prevăzute de legislația Republicii Moldova privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din Republica Moldova. (2) Prevederile aferente contribuțiilor financiare la fondurile menționate la alin.(1) se aplică, <i>mutatis mutandis</i>, sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) Sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat

			terț desemnează un reprezentant de despăgubiri cu reședința sau stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, având următoarele atribuții: a) colectează toate informațiile necesare cu privire la dosarele de daună; b) reprezintă asigurătorul sau reasigurătorul în relația cu persoanele care au suferit un prejudiciu și solicită despăgubiri, inclusiv pentru plata acestora; c) întreprinde acțiunile necesare pentru ca asigurătorul sau reasigurătorul să fie reprezentat în fața instanțelor de judecată și autorităților din Republica Moldova în ceea ce privește despăgubirile; d) reprezintă asigurătorul sau reasigurătorul în fața autorității de supraveghere referitor la verificarea existenței și a valabilității polițelor de asigurare. (4) Sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț aplică primele de asigurare de bază și valoarea coeficienților de rectificare aferenți asigurării obligatorii de răspundere civilă auto internă și externă numai după prezentarea și aprobarea acestora de către autoritatea de supraveghere.
Articolul 151 Nediscriminarea persoanelor care solicită daune Statul membru gazdă solicită întreprinderii de asigurare generală să se asigure că persoanele care solicită daune în urma unor evenimente care survin pe teritoriul său nu sunt puse într-o situație mai puțin favorabilă ca rezultat al faptului că întreprinderea acoperă un risc clasificat în clasa 10 din Anexa I partea A, cu excepția răspunderii transportatorului, în regim de prestări servicii și nu prin intermediul unei unități situate în statul membru în cauză.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 7. Prima de asigurare (4) Societăților de asigurare, la calcularea primelor, tarifelor și beneficiilor de asigurare, li se interzice stabilirea diferențiată a primelor, tarifelor și beneficiilor în baza criteriilor discriminatorii. Articolul 47. Lichidarea sucursalelor (1) În cazul în care asigurătorul sau reasigurătorul este lichidat, obligațiile care rezultă din contractele subscrise prin intermediul unei sucursale dintr-un stat terț

			sunt îndeplinite în mod similar cu cele care rezultă din restul contractelor de asigurare și/sau de reasigurare ale acestuia, fără deosebire de naționalitatea contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți.
<i>Articolul 152 Reprezentant</i> (1) În scopurile menționate la articolul 151, statul membru gazdă solicită întreprinderii de asigurare generală să desemneze un reprezentant cu reședința sau stabilit pe teritoriul său care va colecta toate informațiile necesare privind dosarele de daune și va dispune de suficiente competențe pentru a reprezenta întreprinderea în relația cu persoanele care au suferit un prejudiciu și care ar putea solicita daune, inclusiv pentru plata acestora, și pentru a reprezenta sau, dacă este necesar, pentru a face să fie reprezentată întreprinderea, în ceea ce privește aceste daune, în fața instanțelor și autorităților acestui stat membru. De asemenea, reprezentantul respectiv poate fi, la rândul său, solicitat să reprezinte întreprinderea de asigurare generală în fața autorităților de supraveghere ale statului membru gazdă, cu privire la controlul existenței și valabilității poliței de asigurare de răspundere civilă auto. (2) Statul membru gazdă nu poate solicita reprezentantului să întreprindă, în numele întreprinderii de asigurare generală care l-a desemnat, alte activități decât cele care sunt prevăzute la alineatul (1). (3) Desemnarea reprezentantului nu constituie în sine deschiderea unei sucursale în sensul articolului 145. (4) Dacă întreprinderea de asigurare nu desemnează un reprezentant, statele membre își pot da acordul ca reprezentantul însărcinat cu soluționarea daunelor desemnat în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2000/26/CE să își asume rolul reprezentantului menționat la alineatul (1) din prezentul articol.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 23. Asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto (1) Pentru a subscrie riscuri din clasa a 10-a din compartimentul B al anexei, sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț desemnează reprezentanți de despăgubiri în condițiile legislației privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din Republica Moldova, obține calitatea de membru al biroului național și contribuie la formarea fondurilor create în condițiile prevăzute de legislația Republicii Moldova privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din Republica Moldova. (2) Prevederile aferente contribuțiilor financiare la fondurile menționate la alin.(1) se aplică, <i>mutatis mutandis</i>, sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) Sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț desemnează un reprezentant de despăgubiri cu reședința sau stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, având următoarele atribuții: a) colectează toate informațiile necesare cu privire la dosarele de daună; b) reprezintă asiguratorul sau reasiguratorul în relația cu persoanele care au suferit un prejudiciu și solicită

			despăgubiri, inclusiv pentru plata acestora; c) întreprinde acțiunile necesare pentru ca asigurătorul sau reasigurătorul să fie reprezentat în fața instanțelor de judecată și autorităților din Republica Moldova în ceea ce privește despăgubirile; d) reprezintă asigurătorul sau reasigurătorul în fața autorității de supraveghere referitor la verificarea existenței și a valabilității polițelor de asigurare. (4) Sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț aplică primele de asigurare de bază și valoarea coeficienților de rectificare aferenți asigurării obligatorii de răspundere civilă auto internă și externă numai după prezentarea și aprobarea acestora de către autoritatea de supraveghere.
Secțiunea 2A Notificarea și platformele de colaborare <i>Articolul 152a</i> Notificare (1) În cazul în care autoritatea de supraveghere din statul membru de origine intenționează să autorizeze o întreprindere de asigurare sau de reasigurare al cărei plan de afaceri indică faptul că o parte a activităților sale se va baza pe libertatea de a presta servicii sau pe libertatea de stabilire într-un alt stat membru și în cazul în care respectivul plan de afaceri indică, de asemenea, faptul că respectivele activități sunt susceptibile de a prezenta relevanță pentru piața statului membru gazdă, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine transmite o notificare în acest sens către EIOPA și către autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă relevant. (2) În plus față de notificarea prevăzută la alineatul (1), autoritatea de supraveghere din statul membru de origine transmite, de asemenea, o notificare către EIOPA și către autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă relevant în cazul în care constată o deteriorare a condițiilor financiare sau alte riscuri emergente generate de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare care desfășoară activități în baza libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire și care pot avea un impact transfrontalier. Autoritatea de supraveghere din statul membru gazdă poate, de asemenea, să transmită o notificare autorității de supraveghere din statul membru de origine relevant în cazul în care are motive de îngrijorare serioase și întemeiate cu privire la protecția consumatorilor. Autoritățile de	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

supraveghere pot sesiza EIOPA și îi pot solicita asistență în cazul în care nu se poate ajunge la o soluție bilaterală. (3) Notificările menționate la alineatele (1) și (2) sunt suficient de detaliate pentru a permite o evaluare adecvată. (4) Notificările menționate la alineatele (1) și (2) nu aduc atingere mandatului de supraveghere care revine autorităților de supraveghere din statul membru de origine și din statul membru gazdă prevăzut în prezenta directivă.			
<i>Articolul 152b</i> Platformele de colaborare (1) EIOPA poate, dacă are motive de îngrijorare întemeiate cu privire la efectele negative asupra deținătorilor de polițe, din proprie inițiativă sau la cererea uneia sau mai multor autorități de supraveghere relevante, să constituie și să coordoneze o platformă de colaborare pentru a consolida schimbul de informații și a îmbunătăți colaborarea dintre autoritățile de supraveghere relevante în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare desfășoară sau intenționează să desfășoare activități în baza libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire și dacă: (a) astfel de activități prezintă relevanță pentru piața unui stat membru gazdă; (b) autoritatea de supraveghere a statului membru de origine a transmis o notificare în temeiul articolului 152a alineatul (2) cu privire la deteriorarea condițiilor financiare sau la alte riscuri emergente; sau (c) a fost sesizată EIOPA în temeiul articolului 152a alineatul (2). (2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului autorităților de supraveghere relevante de a constitui o platformă de colaborare în cazul în care toate aceste autorități își dau acordul în acest sens. (3) Constituirea unei platforme de colaborare în temeiul alineatelor (1) și (2) nu aduce atingere mandatului de supraveghere care revine autorităților de supraveghere din statul membru de origine și din statul membru gazdă prevăzut în prezenta directivă. (4) Fără a aduce atingere articolului 35 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, la cererea EIOPA, autoritățile de supraveghere relevante furnizează toate informațiile necesare în timp util pentru a permite funcționarea corespunzătoare a platformei de colaborare.	-	Norme UE neaplicabile	Transpunere totală la aderare UE
Secțiunea 3	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale

Competențele autorităților de supraveghere din statul membru gazdă Subsecțiunea 1 Asigurare <i>Articolul 153 Limba</i> Autoritățile de supraveghere ale statului membru gazdă pot cere ca informațiile pe care sunt autorizate să le solicite cu privire la activitatea întreprinderii de asigurare care operează pe teritoriul statului membru în cauză să le fie furnizate în limba oficială sau limbile oficiale ale statului respectiv.			Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 25. Publicarea informației de către sucursală (1) Sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe trebuie să publice în limba română următoarele informații ale societăților de asigurare sau de reasigurare din aceste state: situațiile financiare individuale; situațiile financiare consolidate, după caz; raportul conducerii; raportul consolidat al conducerii, după caz; raportul auditorului, întocmit conform legislației din statul de origine al societăților de asigurare sau de reasigurare. Publicarea situațiilor financiare consolidate și auditate ale asigurătorului sau reasigurătorului, împreună cu opinia auditorului, se efectuează în termen de 15 zile de la expirarea termenului de publicare în statul de origine.
<i>Articolul 154 Notificare și aprobare prealabile</i> (1) Statul membru gazdă nu adoptă prevederi impunând autorizarea prealabilă sau notificarea sistematică a condițiilor generale și speciale ale polițelor de asigurare, a nivelului primelor sau, în cazul asigurărilor de viață, a bazelor tehnice utilizate în special pentru calcularea nivelului primelor și a rezervelor tehnice, a formularelor și altor documente pe care o întreprindere de asigurare intenționează să le folosească în relația sa cu deținătorii de polițe de asigurare. (2) Pentru a verifica respectarea dispozițiilor de drept intern privind contractele de asigurare, statul membru gazdă poate solicita unei întreprinderi de asigurare care își propune să desfășoare activități pe teritoriul său, să notifice doar nesistematic condițiile polițelor și alte documente imprimate pe care își propune să le utilizeze, fără ca această solicitare să constituie o condiție prealabilă pentru ca întreprinderea de asigurare să își desfășoare activitatea. (3) Statul membru gazdă nu poate menține sau introduce notificarea prealabilă sau aprobarea majorării primelor de încasat decât ca element al unui sistem general de control al prețurilor.	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 87. Condițiile de asigurare directă și primele de asigurare (1) Contractele de asigurare directă se încheie cu respectarea legislației naționale aplicabile. Societățile de asigurare oferă și încheie contracte de asigurare în condițiile respectării dispozițiilor Codului civil, prezentei legi, legislației cu privire la asigurările obligatorii și la asigurările subvenționate și ale actelor normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (3) Societatea de asigurare prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare, în termen de 30 de zile de la data aprobării sau modificării, în modul prevăzut de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare, condițiile de asigurare, nivelul primelor de asigurare, modelele de contracte și de polițe de asigurare, precum și alte documente pe care societatea urmează să le

			utilizeze în relațiile cu contractanții sau asigurații. (4) Autoritatea de supraveghere poate solicita societăților de asigurare transmiterea sistematică a condițiilor de asigurare, precum și bazele tehnice utilizate în calcularea primelor de asigurare și a rezervelor tehnice, ca măsură de control al respectării principiilor actuariale.
<i>Articolul 155</i> Întreprinderi de asigurare care nu respectă dispozițiile legale (1) În cazul în care autoritățile de supraveghere ale unui stat membru gazdă stabilesc că o întreprindere de asigurare care are o sucursală sau care desfășoară activități în baza libertății de a presta servicii pe teritoriul statului în cauză nu respectă dispozițiile legale care se aplică acesteia în acel stat membru, acestea impun întreprinderii de asigurare să remedieze situația neregulamentară. (2) În cazul în care întreprinderea de asigurare în cauză nu ia măsurile necesare, autoritățile de supraveghere ale statului membru în cauză informează autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine cu privire la aceasta. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine, cu prima ocazie, iau toate măsurile adecvate pentru a se asigura că întreprinderea de asigurare în cauză remediază situația neregulamentară. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează autoritățile de supraveghere din statul membru gazdă cu privire la măsurile luate. (3) În cazul în care, în pofida măsurilor adoptate de statul membru de origine sau din cauza faptului că măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate sau lipsesc cu desăvârșire în statul membru în cauză, întreprinderea de asigurare continuă să încalce dispozițiile legale în vigoare în statul membru gazdă autoritățile de supraveghere din statul membru gazdă după ce informează autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine, pot adopta măsurile adecvate pentru a preveni sau penaliza neregulile ulterioare, inclusiv, în măsura în care este strict necesar, pentru a împiedica întreprinderea în cauză să mai încheie noi contracte de asigurare pe teritoriul statului membru gazdă. De asemenea, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine sau din statul membru gazdă poate adresa chestiunea AEAP, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAP poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul respectiv. Statele membre se asigură că, pe teritoriul lor, este posibilă prezentarea documentelor legale necesare pentru astfel de măsuri privind întreprinderile de asigurare. (4) Alineatele (1), (2) și (3) nu afectează capacitatea statelor membre implicate de a lua măsurile de urgență necesare pentru a preveni sau penaliza neregulile pe teritoriul lor. Această capacitate include posibilitatea împiedicării întreprinderii de asigurare de la a încheia noi contracte de asigurare pe teritoriul lor.	-	Parțial compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 116. Măsurile și metodele de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe;

(5) Alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere competenței statelor membre de a sancționa încălcarea legii de pe teritoriul lor. (6) În cazul în care o întreprindere de asigurare care a încălcat legea are o unitate sau deține o proprietate în statul membru în cauză, autoritățile de supraveghere din statul membru respectiv, în conformitate cu legislația națională, pot aplica unității sau proprietății sancțiunile administrative prevăzute la nivel național pentru încălcarea legii. (7) Orice măsură adoptată în temeiul alineatelor (2)-(6), care implică restricții privind conduita întreprinderilor de asigurare, trebuie să fie atent analizată și comunicată întreprinderii de asigurare în cauză. (8) Întreprinderile de asigurare prezintă autorităților de supraveghere ale statului membru gazdă, la cererea lor, toate documentele cerute de acestea în sensul alineatelor (1) - (7), în măsura în care întreprinderile de asigurare ale căror sedii centrale se află în respectivul stat membru sunt obligate să facă acest lucru. (9) Statele membre informează Comisia și AEAPo cu privire la numărul și tipul de cazuri care au condus la refuzuri în temeiul articolelor 146 și 148 sau în care au fost luate măsuri în temeiul alineatelor (3) și (4) de la prezentul articol.		f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolabilitate; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a îndeplini cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau

			modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile.
Articolul 156 Publicitate Întreprinderile de asigurare cu sediul central în state le membre pot să își facă publicitate pentru serviciile oferite prin intermediul tuturor mijloacelor de comunicare existente în statul membru gazdă, sub rezerva norme lor care reglementează forma și conținutul publicității adoptate în interesul general.	-	Nome UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Articolul 157 Impozitele pe prime (1) Fără a aduce atingere unei armonizări ulterioare, fiecare contract de asigurare se află exclusiv sub rezerva impozitelor indirecte și a taxelor parafiscale privind primele de asigurare din statul membru în care se află riscul sau este acoperit angajamentul. Pentru aplicarea primului paragraf, bunurile mobile conținute într-un imobil situat pe teritoriul unui stat membru, cu excepția bunurilor în tranzit comercial, sunt considerate drept un risc situat în acest stat membru, chiar în cazul în care imobilul și conținutul său nu sunt acoperite de aceeași poliță de asigurare. În cazul Spaniei un contract de asigurare este supus suprataxelor stabilite legal în beneficiul organizației spaniole „Consortio de Compensación de Seguros” pentru îndeplinirea funcțiilor sale legate de compensarea pierderilor care rezultă din evenimentele extraordinare petrecute în statul membru în cauză. (2) Legea care se aplică în cazul contractelor în temeiul articolului 178 din prezenta directivă și al Regulamentului (CE) nr. 593/2008 nu afectează regimul fiscal aplicabil. (3) Fiecare stat membru aplică propriile dispoziții de drept intern întreprinderilor	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

de asigurare care acoperă riscurile sau angajamente situate pe teritoriul său pentru măsuri de asigurare a colectării impozitelor indirecte și a taxelor parafiscale datorate în conformitate cu alineatul (1).			
Subsecțiunea 2 Reasigurare <i>Articolul 158</i> Întreprinderi de reasigurare care nu respectă dispozițiile legale (1) În cazul în care autoritățile de supraveghere ale unui stat membru constată că o întreprindere de reasigurare ce are o sucursală sau își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii pe teritoriul respectivului stat membru nu respectă normele de drept intern care îi sunt aplicabile, ele invită întreprinderea în cauză să pună capăt acestei situații ilegale. În paralel, autoritățile în cauză informează autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine cu privire la aceasta. (2) În cazul în care, în ciuda măsurilor adoptate de autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine sau deoarece respectivele măsuri se dovedesc inadecvate, întreprinderea de reasigurare încalcă în continuare normele aplicabile în statul membru gazdă, autoritățile de supraveghere ale statului membru gazdă pot, după ce au informat autoritatea competentă a statului membru de origine, să adopte măsuri adecvate pentru a preveni sau sancționa noi nereguli, în măsura în care acest lucru este absolut necesar, împiedicând întreprinderea de reasigurare să încheie în continuare noi contracte de reasigurare pe teritoriul statului membru gazdă. De asemenea, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine sau din statul membru gazdă poate adresa chestiunea AEAP, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAP poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul respectiv. Statele membre se asigură că este posibil, pe teritoriul propriu, să se elibereze întreprinderilor de reasigurare documentele juridice necesare pentru respectivele măsuri. (3) Orice măsură adoptată în conformitate cu alineatele (1) și (2) și care cuprinde sancțiuni sau restricții pentru desfășurarea activității de reasigurare trebuie motivată în mod corespunzător și notificată întreprinderii de reasigurare în cauză.	-	Parțial Compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 26. Sucursale care nu respectă dispozițiile legale (1) În cazul în care autoritatea de supraveghere stabilește că o sucursală a societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova, nu respectă dispozițiile legale care se aplică acesteia, autoritatea de supraveghere prescrie societății de asigurare sau de reasigurare să remedieze situația neregulamentară. (2) În cazul în care sucursala societății de asigurare sau de reasigurare nu execută prescripția autorității de supraveghere și continuă să încalce dispozițiile legale, autoritatea de supraveghere, după informarea autorității competente din statul de origine, are dreptul să adopte măsuri pentru a preveni sau a sancționa neregulile stabilite, inclusiv pentru a interzice subscrierea unor noi sau a unor anumite contracte de asigurare și/sau de reasigurare și încasarea primelor aferente.
Secțiunea 4 Informații statistice	-	Parțial compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

Articolul 159 Informații statistice privind activitățile transfrontaliere Fiecare întreprindere de asigurare informează autoritatea de supraveghere competentă din statul său membru de origine, separat pentru operațiunile desfășurate în temeiul dreptului de stabilire și al libertății de a presta servicii, cu privire la valoarea primelor, a daunelor și a comisioanelor, fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat membru și după cum urmează: (a) pentru asigurări generale, defalcat pe linii de activitate în conformitate cu actul delegat relevant; (b) pentru asigurări de viață, defalcat pe linii de activitate în conformitate cu actul delegat relevant. În ceea ce privește partea A clasa 10 din anexa I, excluzând răspunderea transportatorului, întreprinderea în cauză informează autoritatea de supraveghere respectivă și cu privire la frecvența și costul mediu al daunelor. Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine transmite informațiile menționate la primul și al doilea paragraf în termen rezonabil și sub formă agregată autorităților de supraveghere din fiecare stat membru implicat, la cererea acestora.			Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 48. Informația statistică privind activitatea desfășurată (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare dispune de o bază de date statistice de asigurări sau de reasigurări în scopul prelucrării statistice a datelor din contractele de asigurare și/sau de reasigurare, încheiate pentru fiecare clasă de asigurare sau activitate de reasigurare, pentru calcularea primelor, pentru cazurile asigurate și daunele produse. (2) Fără a aduce atingere alin.(1), pentru clasa a 10-a din compartimentul B al anexei, asigurătorul informează trimestrial autoritatea de supraveghere cu privire la frecvența și costul mediu al daunelor. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare informează trimestrial autoritatea de supraveghere, separat, despre activitatea desfășurată de către sucursalele sale din statele terțe, despre valoarea primelor, daunelor și comisioanelor, fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat, după cum urmează: a) pentru asigurarea generală pe fiecare clasă de asigurare sau activitate de reasigurare; b) pentru asigurarea de viață pe fiecare clasă de asigurare. (4) Autoritatea de supraveghere comunică autorităților competente din statele terțe, la cererea acestora, informațiile menționate la alin.(3), în termen rezonabil, sub formă de sinteză.
Secțiunea 5 Regimul contractelor sucursalelor în cadrul procedurilor de lichidare Articolul 160 Lichidarea întreprinderilor de asigurare		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 47. Lichidarea sucursalelor

În cazul în care o întreprindere de asigurare este lichidată, angajamentele care rezultă din contractele subscrise prin intermediul unei sucursale sau în baza libertății de a presta servicii sunt îndeplinite în mod similar cu cele care rezultă din restul contractelor de asigurare ale întreprinderii în cauză, fără deosebire de naționalitate în ceea ce privește asigurării și beneficiarii.			
Articolul 161 Lichidarea întreprinderilor de reasigurare În cazul în care o întreprindere de reasigurare este lichidată, angajamentele ce rezultă din contractele subscrise printr-o sucursală sau în temeiul libertății de a presta servicii sunt executate în același mod ca angajamentele ce rezultă din celelalte contracte de reasigurare ale respectivei întreprinderi.			(1) În cazul în care asigurătorul sau reasigurătorul este lichidat, obligațiile care rezultă din contractele subscrise prin intermediul unei sucursale dintr-un stat terț sunt îndeplinite în mod similar cu cele care rezultă din restul contractelor de asigurare și/sau de reasigurare ale acestuia, fără deosebire de naționalitatea contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți. (2) În cazul în care autoritatea de supraveghere inițiază o procedură de lichidare silită a unei sucursale a unui asigurător sau reasigurător dintr-un stat terț, aceasta notifică imediat autoritatea competentă din statul de origine, înainte de a emite această decizie. (3) În cazul în care, pentru protejarea drepturilor și intereselor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate, adoptarea deciziei menționate la alin.(2) nu

			poate fi amânată, autoritatea de supraveghere informează autoritatea competentă din statul de origine imediat după emiterea deciziei. Autoritatea de supraveghere își coordonează acțiunile în procedura de lichidare obligatorie cu acțiunile autorității competente din statul de origine.
CAPITOLUL IX Sucursale stabilite în cadrul comunității și aparținând întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare ale căror sedii centrale sunt situate în afara comunității Secțiunea 1 Accesul la activitate <i>Articolul 162 Principii de autorizare și condiții</i> (1) Statele membre permit accesul la activitățile menționate la articolul 2 alineatul (1) primul paragraf oricărei întreprinderi cu sediul central în afara Comunității, sub rezerva unei autorizații. (2) Un stat membru poate acorda o autorizație în cazul în care întreprinderea îndeplinește cel puțin următoarele condiții: (a) să fie autorizată să desfășoare operațiunile de asigurare, în temeiul legislației interne de care aceasta depinde; (b) să înființeze o sucursală pe teritoriul statului în care solicită autorizația; (c) să se angajeze să stabilească la sediul sucursalei o contabilitate corespunzătoare activității pe care o desfășoară, precum și să țină toate documentele referitoare la activitatea sa; (d) să desemneze un mandatar general, care trebuie autorizat de autoritatea de supraveghere; (e) deține în statul membru în care solicită autorizația active egale cu cel puțin jumătate din pragul absolut prevăzut la articolul 129 alineatul (1) litera (d) cu privire la cerința de capital minim și depune o pătrime din acel prag absolut drept garanție; (f) să se angajeze să acopere cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim în conformitate cu articolele 100 și 128; (g) comunică numele și adresa reprezentantului însărcinat cu soluționarea	-	Parțial compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 19. Cerințele de licențiere a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare care au sediul în statele terțe și care sunt licențiate în aceste state terțe pot desfășura activități pe teritoriul Republicii Moldova numai dacă sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: a) activitatea se desfășoară prin înființarea unei sucursale; b) sucursala este licențiată de către autoritatea de supraveghere; c) autoritatea competentă din statul de origine nu are obiecții față de înființarea sucursalei în Republica Moldova, fapt confirmat printr-un act emis de autoritatea respectivă; d) cadrul legislativ existent în statul de origine și/sau modul de aplicare a acestuia nu împiedică exercitarea de către autoritatea de supraveghere a funcțiilor sale de supraveghere; e) sunt respectate dispozițiile prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere.

daunelor desemnat în fiecare dintre statele membre diferite de statul membru în care este cerută autorizarea în cazul în care riscurile care trebuie acoperite sunt clasificate la clasa 10 din anexa I partea A, cu excepția răspunderii transportatorului; (h) să prezinte un plan de afaceri în conformitate cu articolul 163; (i) îndeplinește cerințele de guvernanță enunțate în capitolul IV secțiunea 2; (3) În sensul prezentului capitol, „sucursală” înseamnă orice prezență permanentă pe teritoriul unui stat membru a unei întreprinderi menționate la alineatul (1), care primește autorizare în acel stat membru și desfășoară o activitate de asigurare.		(2) Dispozițiile din prezenta lege aferente licențierii asigurătorilor sau reasigurătorilor se aplică în mod corespunzător sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, cu respectarea prevederilor din prezentul capitol. (3) Sucursalele asigurătorilor sau reasigurătorilor din statele terțe nu sunt persoane juridice și înregistrarea acestora se efectuează conform procedurii stabilite la art.12 din Legea nr.220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali. (4) În sensul prezentei legi, toate sucursalele înființate pe teritoriul Republicii Moldova de către o societate de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț sunt considerate o singură sucursală. (5) Activitățile care pot fi desfășurate prin intermediul sucursalei înființate pe teritoriul Republicii Moldova sunt prevăzute în licența acordată de autoritatea de supraveghere și nu pot exceda obiectul de activitate a asigurătorului sau a reasigurătorului licențiat de către autoritatea competentă din statul de origine. (6) Sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, înființată pe teritoriul Republicii Moldova, participă la formarea mijloacelor fondurilor create conform cerințelor prezentei legi și ale legislației cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. (7) Cerințele prudențiale cuprinse în prezenta lege se aplică în mod corespunzător și sucursalelor asigurătorilor sau reasigurătorilor din statele terțe care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor. (8) Autoritatea de supraveghere poate excepta de la aplicarea unor cerințe

			prudențiale sucursalele asigurătorilor sau reasigurătorilor din statele terțe dacă, în urma evaluării efectuate, se constată că în statul de origine există un cadru de reglementare prudențial echivalent celui stabilit prin prezenta lege și prin actele sale normative și că autoritatea competentă din acest stat exercită o supraveghere adecvată a asigurătorului sau a reasigurătorului, inclusiv în ceea ce privește activitatea sucursalei din Republica Moldova. (9) Regimul prevăzut la alin.(8) poate fi aplicat numai în condiții de reciprocitate, în baza unui acord de cooperare semnat de autoritatea de supraveghere și autoritatea competentă din statul de origine, și fără ca să se instituie prin acest regim un tratament mai favorabil decât cel prevăzut pentru asigurătorii sau reasigurătorii care desfășoară activitate în Republica Moldova. (10) Sucursala asigurătorului sau a reasigurătorului dintr-un stat terț trebuie să aibă un regulament în care se specifică cel puțin denumirea, adresa, cuantumul capitalului alocat, funcțiile conducătorilor, obiectul activității, care poate fi modificat doar cu aprobarea autorității de supraveghere prezentată în formă scrisă. (11) Sucursala înființată pe teritoriul Republicii Moldova poate utiliza denumirea societății de asigurare sau de reasigurare folosită în statul de origine. Dacă există risc de confuzie, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, autoritatea de supraveghere solicită ca această denumire să fie însoțită de o mențiune explicativă. (12) În scopul evaluării calității persoanelor implicate sau care au legătură cu cererea de licențiere prezentată, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor acordă suportul necesar, în acest sens, autorității de supraveghere, la solicitarea acesteia, în conformitate cu

			legislația cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. (13) Autoritatea de supraveghere respinge cererea de licențiere a sucursalei unei societăți de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț dacă reglementarea și supravegherea în temeiul prezentei legi poate fi împiedicată de legea statului de origine. (14) Autoritatea de supraveghere acordă licență sucursalei din Republica Moldova a unui asigurător sau reasigurător dintr-un stat terț numai dacă este pe deplin convinsă că asigurătorul sau reasigurătorul respectiv poate asigura desfășurarea activității pe teritoriul Republicii Moldovei în condiții de siguranță și cu respectarea cerințelor unei administrări prudente și corecte și că sunt asigurate condiții adecvate pentru realizarea supravegherii. (15) Prevederile art.19 se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește solicitarea de informații referitoare la persoanele și entitățile implicate sau care au legătură cu cererea de licențiere a sucursalei asigurătorului sau reasigurătorului dintr-un stat terț. Articolul 20. Capitalul de dotare a sucursalei (1) Sucursala unui asigurător sau reasigurător dintr-un stat terț trebuie să dispună de un capital de dotare pentru obținerea licenței și pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Capitalul de dotare al sucursalei se asigură prin punerea la dispoziție acesteia, în formă bănească, a capitalului de dotare de către societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care nu poate fi mai mic decât pragul absolut al cerinței de capital minim

			prevăzută la art.74. Articolul 21. Conducerea sucursalei (1) Autoritatea competentă din statul terț trebuie să desemneze cel puțin 3 persoane care să asigure conducerea activității sucursalei din Republica Moldova și care sunt împuternicite să angajeze și să reprezinte, în mod legal, în Republica Moldova asigurătorul sau reasigurătorul din statul terț respectiv. Aceste persoane trebuie să dispună de reputație și de experiență adecvate pentru exercitarea responsabilităților încredințate. Dispozițiile aferente persoanelor cu funcții de conducere în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare se aplică, în mod corespunzător, persoanelor cărora le-a fost încredințată conducerea sucursalelor. (2) Persoanele care asigură conducerea sucursalei unui asigurător sau reasigurător dintr-un stat terț sunt responsabile de îndeplinirea, la nivelul sucursalei, a cerințelor prudențiale prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale autorității de supraveghere. (3) Conducerea sucursalei și documentele necesare pentru realizarea supravegherii trebuie să se afle pe teritoriul Republicii Moldova, la adresa sediului înregistrat al sucursalei. Articolul 22. Evaluarea calității societății de asigurare sau de reasigurare care solicită înființarea sucursalei (1) La examinarea cererii pentru eliberarea licenței sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, autoritatea de supraveghere va evalua calitatea societății respective. (2) Suplimentar documentelor și/sau informațiilor prezentate pentru obținerea licenței, societatea solicitantă de licență va prezenta cel puțin următoarele: a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de capital și lichiditatea societății

			de asigurare sau de reasigurare; b) rezultatele evaluării efectuate de autoritatea competentă din statul de origine cu privire la acționarii direcți și/sau indirecti, inclusiv beneficiarii efectivi ai acestora, care dețin cel puțin 10% din capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare; c) situațiile financiare auditate ale societății-mamă pentru ultimii 3 ani. (3) Dacă între societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, autoritatea de supraveghere acordă licența numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere. (4) Modificările acționariatului societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu această societate, inclusiv cele care decurg dintr-un proces de fuziune sau de dezmembrare în care este implicată societatea de asigurare sau de reasigurare din acest stat terț, trebuie să fie notificate autorității de supraveghere de către sucursala acesteia în termen de cel mult 10 zile lucrătoare din data modificării. (5) Societatea de asigurare sau de reasigurare din jurisdicțiile care nu implementează standardele internaționale de transparență și/sau din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc nu poate înființa sucursale pe teritoriul Republicii Moldova. Criteriile de evaluare a corespunderii societății de asigurare sau de reasigurare sunt identice cu cele pentru evaluarea persoanelor juridice deținători ai participațiilor calificate în capitalul societății respective.
<i>Articolul 163 Planul de afaceri al sucursalei</i> (1) Planul de afaceri al sucursalei menționat la articolul 160 alineatul (2)	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de

litera (h) conține următoarele: (a) natura riscurilor sau a angajamentelor pe care întreprinderea își propune să le acopere; (b) liniile directoare privind reasigurarea; (c) estimări privind cerința viitoare de capital de solvabilitate, stabilită în capitolul VI secțiunea 4, pe baza unui bilanț previzional, precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări; (d) estimări privind viitoarea cerință de capital minim, stabilită în capitolul VI secțiunea 5, pe baza unui bilanț previzional, precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări; (e) situația fondurilor proprii eligibile și a fondurilor proprii de bază eligibile ale întreprinderii în raport cu cerința de capital de solvabilitate menționate în capitolul VI secțiunile 4 și 5; (f) estimări ale costului pentru înființarea de servicii administrative și organizarea pentru asigurarea activității, a resurselor financiare destinate acoperirii costurilor în cauză și, în cazul în care riscurile care trebuie acoperite sunt clasificate în clasa 18 din anexa I partea A, resursele disponibile pentru acordarea de asistență; (g) informații cu privire la structura sistemului de guvernanță. (2) În plus față de cerințele stabilite la alineatul (1), planul de afaceri, include următoarele, pentru primele trei exerciții financiare: (a) un bilanț previzional; (b) estimări ale resurselor financiare destinate acoperirii rezervelor tehnice, a cerinței de capital minim și a cerinței de capital de solvabilitate; (c) pentru asigurarea generală și: (i) estimări ale cheltuielilor de gestionare, altele decât cele de instalare, în special cheltuielile generale curente și comisioanele; (ii) estimări privind primele sau cotizațiile și cererile de despăgubire; (d) pentru asigurările de viață, un plan care stabilește estimări detaliate privind veniturile și cheltuielile legate de activitatea directă, acceptările în reasigurare și cedările în reasigurare. (3) În ceea ce privește asigurarea de viață, statele membre pot cere întreprinderilor de asigurare depunerea sistematică a unei notificări privind bazele tehnice utilizate la calcularea nivelului primelor și a rezervelor tehnice, fără ca această cerință să reprezinte o condiție prealabilă pentru ca o întreprindere de			asigurare sau de reasigurare: Articolul 11. Planul de afaceri Oricare cerere de licențiere trebuie să fie însoțită de un plan de afaceri, elaborat în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere, care să cuprindă cel puțin următoarele: a) clasele și riscurile de asigurare sau activitățile de reasigurare propuse a fi asumate; b) structura organizatorică a asigurătorului sau reasigurătorului din care să rezulte capacitatea acestuia de a-și realiza obiectivele propuse în condiții compatibile cu principiile unei practici prudente și corecte în domeniul asigurărilor; c) conformarea cadrului de administrare, a politicilor, a procedurilor și a mecanismelor interne; d) conformarea capitalului și lichidităților la natura, la amploarea și la complexitatea activităților pe care și le propune să le desfășoare în următorii 3 ani, reflectată în: 1) bilanțul previzional și valorile estimate ale capitalului, ale ratelor de solvabilitate și ale rezervelor tehnice; 2) estimările resurselor financiare care urmează să acopere capitalul și rezervele tehnice; 3) estimările cheltuielilor generale curente, inclusiv ale celor de achiziții; 4) estimările volumului de prime și ale volumului de despăgubiri și/sau indemnizații; 5) cedările în reasigurare, tipurile de contracte de reasigurare.

asigurare de viață să își desfășoare activitatea.			
<i>Articolul 164 Transferul de portofoliu</i> (1) În conformitate cu condițiile prevăzute în legislația națională, statele membre autorizează sucursalele înființate pe teritoriul lor și care intră în domeniul de aplicare al prezentului capitol să transfere întregile lor portofolii de contracte sau parte a acestora unei întreprinderi cesionare stabilită în același stat membru, în cazul în care autoritățile de supraveghere ale statului membru în cauză sau, după caz, ale statului membru menționat la articolul 167, certifică faptul că după preluarea transferului întreprinderea cesionară deține fondurile proprii eligibile necesare pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate menționată la articolul 100 primul paragraf. (2) În condițiile prevăzute de legislația națională, statele membre autorizează sucursalele înființate pe teritoriul lor și reglementate de prezentul capitol să transfere, integral sau parțial, portofoliul lor de contracte unei întreprinderi de asigurare cu sediul central într-un alt stat membru, în cazul în care autoritățile de supraveghere din statul membru în cauză certifică faptul că întreprinderea cesionară are fondurile proprii eligibile necesare pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate menționată la articolul 100 primul paragraf, în cazul în care este luat în considerare transferul. (3) În cazul în care în condițiile prevăzute de legislația națională, statul membru autorizează sucursalele înființate pe teritoriul său și reglementate de prezentul capitol să transfere, integral sau parțial, portofoliul lor de contracte unei sucursale reglementate de prezentul capitol înființată pe teritoriul altor state membre, se asigură că autoritățile de supraveghere din statul membru al întreprinderii cesionare sau, după caz, autoritățile de supraveghere din statul membru menționat la articolul 167 certifică următoarele: (a) întreprinderea cesionară are fondurile proprii eligibile necesare pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate, în cazul în care este luat în considerare transferul; (b) legislația statului membru al întreprinderii cesionare permite un astfel de transfer, și (c) statul membru în cauză a fost de acord cu transferul. (4) În cazurile menționate la alineatele (1) - (3), statul membru în care este situată sucursala cedentă autorizează transferul după ce obține acordul autorităților de supraveghere din statul membru al riscului sau în statul membru al angajamentului, în cazul în care acesta diferă de statul membru în care este situată sucursala cedentă. (5) Autoritățile de supraveghere din statul membru consultat transmit avizul sau acordul lor autorităților de supraveghere din statul membru de origine al sucursalei cedente în termen de trei luni de la primirea cererii. Absența vreunui răspuns de la autoritățile consultate în termenul în cauză se consideră echivalentul unui aviz favorabil sau al unui acord tacit.	-	Parțial compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 55. Transferul portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare (1) Un asigurător sau un reasigurător poate transfera, cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere, unui alt asigurător sau reasigurător întregul său portofoliu de asigurare și/sau de reasigurare sau o parte din el, care reprezintă o totalitate a contractelor încheiate, împreună cu toate drepturile și obligațiile ce derivă din acestea. Asigurătorul sau reasigurătorul cedent va încheia cu asigurătorul sau reasigurătorul cesionar un contract privind transferul contractelor încheiate referitor la un tip de asigurare, la una sau mai multe clase de asigurare sau activități de reasigurare. (2) Decizia privind intenția de transfer, adoptată de asigurător sau de reasigurător și avizată de autoritatea de supraveghere, este adusă la cunoștința părților în asigurare printr-un anunț, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, distribuit pe pagina web oficială a asigurătorului sau reasigurătorului, în care acestora li se stabilește un termen prealabil de o lună pentru prezentarea eventualelor pretenții. (3) Asigurătorul poate transfera portofoliul de asigurare doar către un alt asigurător care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova. (4) În scopul realizării prevederilor alin.(1), asigurătorul sau reasigurătorul cedent transferă activele admise pentru acoperirea rezervelor

(6) Transferul autorizat în conformitate cu prevederile de la alineatele (1)-(5) se publică în conformitate cu legislația națională din statul membru în care este situat riscul sau din statul membru al angajamentului. Astfel de transferuri sunt automat opozabile deținătorilor de polițe de asigurare, asiguraților și altor persoane care au drepturi și obligații rezultate din contractele transferate.		tehnice, inclusiv a celor matematice egale cu rezervele tehnice și matematice calculate, astfel încât să acopere obligațiile portofoliului care va fi transferat. (5) Procedura de transfer al portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare, precum și actele ce urmează a fi prezentate autorității de supraveghere, în acest sens, se stabilesc prin actele normative ale acesteia. (6) La cererea de aprobare a transferului portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare se anexează, în mod obligatoriu și fără a se limita la acestea, următoarele: a) lista contractelor de asigurare și/sau de reasigurare în conformitate cu tipurile/clasele de asigurare sau activitățile de reasigurare care fac obiectul transferului, inclusiv termenele și condițiile generale ale acestei asigurări și calculele rezervelor tehnice, inclusiv matematice; b) lista de active pentru acoperirea rezervelor tehnice, certificată de către actuar, inclusiv cuantumul și datele pe baza cărora acestea pot fi verificate; c) planul de afaceri al societății de asigurare sau de reasigurare cesionare, ținând cont de portofoliul de asigurare și/sau de reasigurare achiziționat; d) raportarea estimativă a cerinței ratei de solvabilitate a asigurătorului sau reasigurătorului cesionar după încheierea transferului portofoliului; e) contractul privind transferul portofoliului. (7) Decizia autorității de supraveghere privind aprobarea transferului portofoliului de asigurare și/sau de reasigurare intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a acesteia. (8) Asigurătorul sau reasigurătorul care acceptă transferul portofoliului notifică despre aceasta părțile, în termen de

			15 zile din data intrării în vigoare a deciziei de aprobare a transferului, printr-un anunț publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în două ediții consecutive. (9) Asigurătorul sau reasigurătorul cedent transferă portofoliul cel târziu în termen de 3 luni de la data aprobării de către autoritatea de supraveghere a acestui transfer. În caz contrar, decizia privind aprobarea transferului portofoliului își pierde valabilitatea. (10) În termen de 30 de zile de la transferul portofoliului, asigurătorul sau reasigurătorul cesionar prezintă autorității de supraveghere informația privind transferul acestuia. (11) Dispozițiile alin.(1) se aplică corespunzător și asigurătorilor sau reasigurătorilor care intră în procedură de redresare și rezoluție, reorganizare sau lichidare, după caz.
Articolul 165 Rezerve tehnice Statele membre impun întreprinderilor să constituie rezerve tehnice adecvate pentru a acoperi obligațiile de asigurare și de reasigurare asumate pe teritoriul lor, calculate în conformitate cu capitolul VI secțiunea 2. Statele membre impun întreprinderilor evaluarea activelor și pasivelor în conformitate cu capitolul VI secțiunea 1 și determinarea fondurilor proprii în conformitate cu capitolul VI secțiunea 3.	-	Parțial Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 57. Evaluarea activelor și a pasivelor Articolul 65. Rezervele tehnice. Dispoziții generale (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare constituie și menține, potrivit activității pe care o desfășoară, suficiente rezerve tehnice necesare îndeplinirii tuturor obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare ce rezultă din contractele de asigurare și/sau de reasigurare
Articolul 166 Cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim (1) Fiecare stat membru impune sucursalelor înființate pe teritoriul său o valoare a fondurilor proprii eligibile care constă în elementele menționate la articolul 98 alineatul (3). Cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim se calculează în conformitate cu dispozițiile capitolului VI secțiunile 4 și 5; Cu toate acestea, în scopul calculării cerinței de capital de solvabilitate și a cerinței de capital minim, se iau în considerare atât pentru asigurările generale, cât	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Echivalență Secțiunea IV CERINȚA DE CAPITAL DE SOLVABILITATE Articolul 72. Solvabilitatea și stabilitatea

și pentru asigurările de viață, numai operațiunile desfășurate de sucursala în cauză. (2) valoarea fondurilor proprii de bază eligibilă pentru a acoperi cerința de capital minim și pragul absolut al respectivei cerințe de capital minim se constituie în conformitate cu articolul 98 alineatul (4). (3) Valoarea fondurilor proprii de bază eligibilă nu poate fi mai mică decât jumătate din pragul absolut prevăzut la articolul 129 alineatul (1) litera (d). Garanția depusă în conformitate cu articolul 162 alineatul (2) litera (e) se ia în considerare în constituirea fondurilor proprii de bază eligibile destinate acoperirii cerinței de capital minim. (4) Activele care reprezintă contrapartida cerinței de capital minim trebuie păstrate în statul membru în care se desfășoară activitățile până la valoarea cerinței de capital minim, iar surplusul în cadrul Comunității.			financiară a asiguratorului /reasiguratorului Articolul 73. Frecvența calculării Secțiunea V CERINȚA DE CAPITAL MINIM Articolul 74. Calcularea cerinței de capital minim Articolul 20. Capitalul de dotare a sucursalei (1) Sucursala unui asigurator sau reasigurator dintr-un stat terț trebuie să dispună de un capital de dotare pentru obținerea licenței și pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Capitalul de dotare al sucursalei se asigură prin punerea la dispoziție acesteia, în formă bănească, a capitalului de dotare de către societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț, care nu poate fi mai mic decât pragul absolut al cerinței de capital minim prevăzută la art.74
<i>Articolul 167</i> Avantaje pentru întreprinderile autorizate în mai multe state membre (1) Orice întreprindere care a solicitat sau a obținut o autorizație de la mai multe state membre poate solicita următoarele avantaje care pot fi acordate numai cumulativ: (a) cerința de capital de solvabilitate menționată la articolul 166 se calculează în raport cu întreaga activitate pe care o desfășoară în cadrul Comunității; (b) garanția cerută în conformitate cu articolul 162 alineatul (2) litera (e) se depune numai în unul dintre statele membre în cauză; (c) activele care reprezintă cerința de capital minim sunt localizate, în conformitate cu articolul 134, în oricare dintre statele membre în care își desfășoară activitățile. În cazurile menționate la primul paragraf litera (a), se iau în considerare numai operațiunile efectuate de toate sucursalele înființate în cadrul Comunității în scopul acestui calcul. (2) Cererea de a beneficia de avantajele prevăzute la alineatul (1) se adresează autorităților de supraveghere ale statelor membre în cauză. Cererea trebuie să declare autoritatea statului membru care în viitor urmează să verifice solvabilitatea întregii activități a sucursalelor înființate în cadrul Comunității. Întreprinderea trebuie să își motiveze alegerea cu privire la autoritatea respectivă. Garanția menționată la articolul 162 alineatul (2) litera (e) se depune în statul	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

membru în cauză. (3) Avantajele prevăzute la alineatul (1) se pot acorda numai cu acordul autorităților de supraveghere ale tuturor statelor membre în care solicitarea se depune. Aceste avantaje produc efecte de la data la care autoritatea de control aleasă se angajează, față de celelalte autorități de control, să verifice solvabilitatea sucursalelor stabilite în interiorul Comunității pentru ansamblul operațiunilor lor. Autoritatea de control selectată obține de la celelalte state membre informațiile necesare pentru a verifica solvabilitatea globală a sucursalelor stabilite pe teritoriul lor. (4) La inițiativa unuia sau mai multor state membre în cauză, avantajele acordate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) sunt retrase simultan de toate statele membre în cauză.			
<i>Articolul 168</i> Informații contabile, prudențiale și statistice și întreprinderi în dificultate În sensul prezentei secțiuni se aplică articolul 34, articolul 139 alineatul (3) și articolele 140 și 141. În scopul aplicării articolelor 137-139 în cazul unei întreprinderi care beneficiază de avantajele prevăzute la articolul 167 alineatele (1), (2) și (3), autoritatea de supraveghere însărcinată cu verificarea solvabilității sucursalelor stabilite în interiorul Comunității pentru ansamblul operațiunilor lor se asimilează autorității de supraveghere a statului membru pe teritoriul căruia se află sediul central al unei întreprinderi stabilite în Comunitate.	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 48. Informația statistică privind activitatea desfășurată (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare dispune de o bază de date statistice de asigurări sau de reasigurări în scopul prelucrării statistice a datelor din contractele de asigurare și/sau de reasigurare, încheiate pentru fiecare clasă de asigurare sau activitate de reasigurare, pentru calcularea primelor, pentru cazurile asigurate și daunele produse. (2) Fără a aduce atingere alin.(1), pentru clasa a 10-a din compartimentul B al anexei, asigurătorul informează trimestrial autoritatea de supraveghere cu privire la frecvența și costul mediu al daunelor. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare informează trimestrial autoritatea de supraveghere, separat, despre activitatea desfășurată de către sucursalele sale din statele terțe, despre valoarea primelor, daunelor și comisioanelor, fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat, după cum urmează: a) pentru asigurarea generală pe fiecare clasă de asigurare sau activitate de reasigurare;

			b) pentru asigurarea de viață pe fiecare clasă de asigurare. (4) Autoritatea de supraveghere comunică autorităților competente din statele terțe, la cererea acestora, informațiile menționate la alin.(3), în termen rezonabil, sub formă de sinteză. Articolul 77. Identificarea și notificarea deteriorării situației financiare (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare dispun de proceduri de identificare a deteriorării situației financiare, astfel, atunci când se produce o asemenea deteriorare, acestea notifică imediat autoritatea de supraveghere. (2) Deteriorarea situațiilor financiare implică nerespectarea: a) cerințelor prevăzute de prezenta lege privind rezervele tehnice și/sau a restricțiilor privind activele care acoperă aceste rezerve; b) cerinței ratei de solvabilitate suplinită cu marja de siguranță adițională de 10%, cerință prevăzută de prezenta lege; c) cerinței de capital minim și/sau restricțiilor privind activele care acoperă cerința de capital minim; d) coeficientului de lichiditate care este, la finele unui trimestru, la nivelul minim sau mai mic decât normativul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere; e) cerințelor privind reasigurarea.
<i>Articolul 169</i> Separarea activităților de asigurare de viață și de asigurare generală (1) Sucursalele menționate în prezenta secțiune nu pot desfășura simultan activități de asigurare de viață și asigurare generală în același stat membru. (2) Prin derogare de la alineatul (1) statele membre pot prevedea că sucursalele avute în vedere în prezenta secțiune, care la datele relevante menționate la articolul 73 alineatul (5) primul paragraf desfășurau ambele activități simultan într-un stat membru, pot continua acest lucru cu condiția ca fiecare activitate să fie gestionată separat, în conformitate cu articolul 74. (3) Orice stat membru care, în conformitate cu articolul 73 alineatul (5) al doilea	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 98. Gestionarea separată a activităților de asigurare de viață și de asigurare generală (1) Activitatea simultană în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" poate fi desfășurată numai în condițiile separării acestor două activități, în

paragraf, cere întreprinderilor stabilite pe teritoriul său să înceteze desfășurarea simultană a activităților în care erau angajate la datele relevante menționate la articolul 73 alineatul (5) primul paragraf trebuie, de asemenea, să impună această cerință și în cazul sucursalelor menționate în prezenta secțiune, care sunt înființate pe teritoriul său și desfășoară simultan ambele activități pe teritoriul în cauză. Statele membre pot prevedea că sucursalele menționate în prezenta secțiune, ale căror sedii centrale desfășoară simultan ambele activități și care la datele menționate la articolul 73 alineatul (5) primul paragraf desfășurau pe teritoriul unui stat membru numai activitățile de asigurare de viață, își pot continua activitatea acolo. În cazul în care întreprinderea dorește să desfășoare activitate de asigurare generală pe teritoriul în cauză, aceasta poate desfășura activitate de asigurare generală numai prin intermediul unei sucursale.			conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Activitățile simultane în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" vor fi gestionate separat în următoarele condiții: a) interesele deținătorilor de polițe de asigurare de viață și, respectiv, de polițe de asigurare generală să nu fie în niciun fel prejudiciate și, în special, profitul înregistrat în una dintre cele două activități să nu fie folosit în beneficiul celeilalte activități decât în cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere; b) cerințele de capital minim să se respecte pentru fiecare categorie de asigurare individual, în baza conturilor separate; c) cerințele ratelor de solvabilitate, stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere, pentru fiecare dintre cele două activități să fie calculate în mod independent, fără transfer de active de la o activitate la alta; d) obligațiile aferente activității în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" să nu fie suportate din contul celeilalte activități.
<i>Articolul 170</i> Retragerea autorizației pentru întreprinderi autorizate în mai multe state membre În cazul retragerii autorizației de către autoritatea menționată la articolul 167 alineatul (2), respectiva autoritate informează în acest sens autoritățile de supraveghere ale celorlalte state membre în care întreprinderea își desfășoară activitatea, iar respectivele autorități iau măsurile corespunzătoare. În cazul în care respectiva decizie de retragere este motivată prin insuficiența solvabilității globale, astfel cum este stabilită de către statele membre care au aprobat solicitarea menționată la articolul 167, statele membre care și-au dat acest acord procedează, de asemenea, la retragerea autorizației lor.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 171 Acorduri cu țări terțe</i> Prin intermediul acordurilor încheiate în conformitate cu tratatul cu una sau mai multe țări terțe, Comunitatea poate aproba aplicarea de dispoziții diferite de cele prevăzute în prezenta secțiune, în scopul garantării că, pe baza condițiilor de reciprocitate, în statele membre există o protecție adecvată pentru deținători de	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații

polițe de asigurare și asigurați.			(1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării calității acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe, a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivii subiecți și poate fi realizat numai în cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal.
Secțiunea 2 Reasigurare <i>Articolul 172</i> Echivalența cu privire la întreprinderile de reasigurare (1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează criteriile necesare pentru a evalua dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe care se aplică activităților de reasigurare ale întreprinderilor având sediul central în respectiva țară terță este echivalent regimului stabilit la titlul I. (2) În cazul în care criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (1) au fost îndeplinite de o țară terță, Comisia, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, poate adopta acte delegate pentru a determina dacă regimul de solvabilitate al țării terțe respective care se aplică activităților de reasigurare ale întreprinderilor având sediul central în țara terță respectivă este echivalent cu	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

regimul stabilit la titlul I din prezenta directivă. Respectivele acte delegate se revizuiesc în mod regulat pentru a se lua în considerare orice schimbare semnificativă adusă regimului de supraveghere stabilit la titlul I și regimului de supraveghere din țara terță. AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf. (3) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (2), regimul de solvabilitate al unei țări terțe a fost considerat echivalent cu regimul stabilit în prezenta directivă, contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderile cu sediul central în țara terță respectivă sunt tratate în același mod ca și contractele de reasigurare încheiate cu o întreprindere care este autorizată în conformitate cu prezenta directivă. (4) Prin derogare de la alineatul (2) și chiar dacă criteriile specificate în conformitate cu alineatul (1) nu au fost îndeplinite, Comisia poate, pentru o perioadă limitată, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, să adopte acte delegate pentru a determina dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe aplicat activităților de reasigurare ale întreprinderilor care își au sediul central în țara terță respectivă este echivalent temporar cu regimul stabilit la titlul I, dacă țara terță respectivă a îndeplinit cel puțin următoarele criterii: (a) și-a asumat față de Uniune angajamentul de a adapta și de a aplica un regim de solvabilitate care să poată fi considerat echivalent în conformitate cu alineatul (2) înainte de sfârșitul perioadei limitate și de a lua parte la procesul de evaluare a echivalenței; (b) a elaborat un program de lucru pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a); (c) a alocat resurse suficiente pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a); (d) are un regim de solvabilitate bazat pe riscuri și stabilește cerințe de solvabilitate cantitative și calitative, precum și cerințe legate de raportarea și transparența în materie de supraveghere; (e) a semnat acorduri scrise de colaborare și schimb de informații confidențiale, obținute în timpul supravegherii, cu AEAPO și cu autoritățile de supraveghere; (f) are un sistem de supraveghere independent; și (g) a instituit obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care acționează în numele autorităților sale de supraveghere, în special privind schimbul de informații cu AEAPO și cu autoritățile de supraveghere. Orice act delegat privind echivalența temporară ține seama de rapoartele Comisiei elaborate în conformitate cu articolul 177 alineatul (2). Respectivele acte delegate se revizuiesc periodic, pe baza rapoartelor privind progresele înregistrate întocmite de țara terță în cauză, care sunt prezentate Comisiei și evaluate de aceasta în fiecare an. AEAPO asistă Comisia în ceea ce privește evaluarea rapoartelor respective privind progresele înregistrate. AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.			

Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare în legătură cu condițiile stabilite la primul paragraf. (5) Perioada limitată menționată la alineatul (4) primul paragraf se încheie la 31 decembrie 2020 sau la data la care, în conformitate cu alineatul (2), regimul de supraveghere al țării terțe în cauză este considerat echivalent cu regimul stabilit la titlul I, dacă acest fapt are loc înainte de 1 ianuarie 2021. Perioada respectivă poate fi prelungită cu cel mult un an, atunci când AEAP și Comisia au nevoie de acest interval pentru a realiza evaluarea echivalenței în sensul alineatului (2). (6) Contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderile care își au sediul central într-o țară terță al cărei regim de supraveghere a fost considerat echivalent temporar în conformitate cu alineatul (4) beneficiază de același tratament ca cel stabilit la alineatul (3). Articolul 173 se aplică și întreprinderilor de reasigurare care își au sediul central într-o țară terță al cărei regim de supraveghere a fost considerat echivalent temporar în conformitate cu alineatul (4).			
Articolul 173 Interzicerea constituirii activelor ca garanții Statele membre nu mențin și nici nu introduc, în scopul stabilirii rezervelor tehnice, sisteme de calcul al rezervelor brute care impun constituirea activelor ca garanții de acoperire a rezervelor pentru prime și pentru daune în curs, în cazul în care reasuratorul este o întreprindere de asigurare sau de reasigurare cu sediul central într-o țară terță al cărei regim de solvabilitate este considerat echivalent regimului stabilit de prezenta directivă în conformitate cu articolul 172.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 174</i> Principiul și condițiile de desfășurare a activității de reasigurare Niciun stat membru nu aplică întreprinderilor de reasigurare din țări terțe care acced la activitate sau desfășoară activitatea de reasigurare pe teritoriul său, dispoziții care induc un tratament mai favorabil decât cel rezervat întreprinderilor de reasigurare cu sediul central pe propriul teritoriu.	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică: a) societăților care solicită licență pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare în conformitate cu prezenta lege; b) societăților care dețin licență pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare și activează pe teritoriul Republicii Moldova, precum și sucursalelor acestora din statele terțe; c) sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova; d) persoanelor juridice sau fizice care solicită autorizarea sau licențierea, după caz, pentru desfășurarea activității de intermediere sau care desfășoară activitate de intermediere în asigurări și/sau în

			reasigurări și alte activități conexe acesteia în conformitate cu prezenta lege. (2) În procesele de avizare, licențiere, notificare și aprobare prevăzute de prezenta lege, prevederile Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nu se aplică. (3) Dispozițiile altor legi se aplică în mod corespunzător societăților de asigurare sau de reasigurare dacă anumite dispoziții ale prezentei legi nu prevăd altfel. Articolul 96. Activitatea de reasigurare (8) Cedarea de către asigurătorul sau reasigurătorul rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare în afara teritoriului ei poate fi efectuată nemijlocit către un reasigurător nerezident al Republicii Moldova dacă acesta este un reasigurător autorizat și supravegheat în statul său de reședință. Cedarea de către asigurătorul sau reasigurătorul rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare către reasigurătorul menționat nerezident al Republicii Moldova poate fi efectuată prin intermediul brokerului de reasigurare nerezident sau rezident al Republicii Moldova. Reasigurătorul final va avea un rating de credit pentru împrumuturi pe termen lung în valută, nu mai mic decât BBB+, conform evaluării agenților de rating Standard & Poor's, Fitch-IBCA, AM BEST sau Moody's. Rapoartele de solvabilitate vor fi utilizate pentru reasiguratorii fără evaluare, care sunt autorizați în statele care fac obiectul regimului UE Solvabilitate II dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru al OCDE. În acest caz, rata de solvabilitate a reasigurătorului nu trebuie să fie mai mică de 120%.
<i>Articolul 175 Acorduri cu țări terțe</i> (1) Comisia poate prezenta propuneri Consiliului în vederea negocierii unor	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

acorduri cu una sau mai multe țări terțe privind modalitățile de exercitare a supravegherii suplimentare în ceea ce privește: (a) întreprinderile de reasigurare din țări terțe care desfășoară o activitate de reasigurare în Comunitate; (b) întreprinderile de reasigurare din Comunitate care desfășoară o activitate de reasigurare într-o țară terță. (2) Acordurile prevăzute la alineatul (1) vizează în special garantarea, sub rezerva echivalenței reglementării prudențiale, a accesului efectiv al întreprinderilor de reasigurare la piața fiecărei părți contractante, precum și a recunoașterii mutuale a normelor și practicilor prudențiale privind reasigurarea. Respectivul acorduri vizează, de asemenea, să permită: (a) ca autoritățile de supraveghere ale statelor membre să obțină informațiile necesare pentru supravegherea întreprinderilor de reasigurare cu sediul central în Comunitate și care își desfășoară activitatea pe teritoriul țărilor terțe în cauză; (b) ca autoritățile de supraveghere ale țărilor terțe în cauză să obțină informațiile necesare pentru supravegherea întreprinderilor de reasigurare cu sediul central pe teritoriul lor și care își desfășoară activitatea în Comunitate. (3) Fără a aduce atingere articolului 300 alineatele (1) și (2) din tratat, Comisia, asistată de Comitetul european pentru asigurări și pensii ocupaționale, examinează rezultatul negocierilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și situația ce decurge din aceasta.			
CAPITOLUL X Filialele întreprinderilor de asigurare și de reasigurare reglementate de legislația unei țări terțe și achiziționările de participații de către astfel de întreprinderi <i>Articolul 176</i> Informații care trebuie comunicate Comisiei și AEAPo de către statele membre Autoritățile de supraveghere din statele membre informează Comisia, AEAPo și autoritățile de supraveghere din celelalte state membre cu privire la orice autorizare a unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă aflate sub incidența legii unei țări terțe. În aceste informații se menționează și structura grupului în cauză. În cazul în care o întreprindere care se află sub incidența legii dintr-o țară terță achiziționează o participație într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată în Uniune, astfel încât această întreprindere de asigurare sau de reasigurare ar deveni o filială a respectivei întreprinderi de asigurare dintr-o țară terță, autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează Comisia, AEAPo și autoritățile de supraveghere din celelalte state membre.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 177</i> Tratamentul rezervat de țările terțe întreprinderilor de asigurare și de reasigurare comunitare	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

(1) Statele membre informează Comisia și AEAPPO cu privire la dificultățile de ordin general cu care se confruntă întreprinderile lor de asigurare sau de reasigurare pentru a se stabili și a opera într-o țară terță sau a-și desfășura activitatea într-o țară terță. (2) Comisia transmite periodic Consiliului un raport de evaluare a tratamentului rezervat în țările terțe întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare autorizate în Comunitate, în ceea ce privește: (a) stabilirea în țări terțe a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare autorizate în Comunitate; (b) achiziția de participații în întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din aceste țări. (c) desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare a acestora atunci când se stabilesc în țările terțe în cauză; (d) furnizarea transfrontalieră de servicii de asigurare sau de reasigurare din Comunitate spre aceste țări. Comisia transmite respectivul raport Consiliului, însoțit, după caz, de propuneri sau recomandări adecvate.			
TITLUL II DISPOZIȚII SPECIFICE PRIVIND ASIGURAREA ȘI REASIGURAREA CAPITOLUL I Legea și condițiile aplicabile contractelor de asigurare directă Secțiunea 1 Legea aplicabilă <i>Articolul 178 Lege aplicabilă</i> Statele membre care nu sunt supuse aplicării Regulamentului (CE) nr. 593/2008 aplică dispozițiile respectivului regulament pentru a determina legea aplicabilă contractelor de asigurare care intră sub incidența articolului 7 din respectivul regulament.	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea IX CONDIȚIILE CONTRACTELOR DE ASIGURARE DIRECTĂ Articolul 87. Condiții de asigurare și tarife (1) Contractele de asigurare directă se încheie cu respectarea legislației naționale aplicabile. Societățile de asigurare oferă și încheie contracte de asigurare în condițiile respectării dispozițiilor Codului civil, prezentei legi, legislației cu privire la asigurările obligatorii și la asigurările subvenționate și ale actelor normative ale autorității de supraveghere.
Secțiunea 2 Asigurarea obligatorie <i>Articolul 179 Obligații conexe</i> (1) Întreprinderile de asigurare generală pot oferi și încheia contracte de asigurare obligatorie în condițiile enunțate în prezentul articol. (2) În cazul în care un stat membru impune obligativitatea de a subscrie o asigurare, un contract de asigurare nu corespunde acestei obligații decât în cazul	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 5. Asigurarea obligatorie și asigurare benevolă (facultativă) (1) După modul de realizare a raporturilor juridice există două forme de asigurare:

în care respectă dispozițiile speciale privind această asigurare, stabilite de acel stat membru. (3) În cazul în care, într-un stat membru care impune o asigurare obligatorie, întreprinderii de asigurare i se cere să declare orice suspendare de garanție autorităților de supraveghere, această suspendare este opozabilă terților numai în condițiile prevăzute de acel stat membru. (4) Fiecare stat membru comunică Comisiei riscurile pentru care legislația sa impune asigurarea obligatorie, indicând următoarele: (a) dispozițiile speciale privind această asigurare; (b) elementele care trebuie să figureze în atestarea pe care întreprinderea de asigurare generală trebuie să o dea asiguratului, în cazul în care acel stat membru solicită o dovadă care să stabilească faptul că asigurarea obligatorie a fost îndeplinită. Statul membru poate solicita ca elementele menționate la primul paragraf litera (b) să includă o declarație a întreprinderii de asigurare potrivit căreia contractul este în conformitate cu dispozițiile speciale privind această asigurare. Comisia publică elementele menționate la primul paragraf litera (b) în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.		obligatorie și benevolă (facultativă). (2) În asigurarea obligatorie, raporturile dintre asigurat și societatea de asigurare, drepturile și obligațiile fiecărei părți, condițiile și modul lor de implementare se stabilesc prin lege. Articolul 23. Asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto (1) Pentru a subscrie riscuri din clasa a 10-a din compartimentul B al anexei, sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț desemnează reprezentanți de despăgubiri în condițiile legislației privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din Republica Moldova, obține calitatea de membru al biroului național și contribuie la formarea fondurilor create în condițiile prevăzute de legislația Republicii Moldova privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din Republica Moldova. (2) Prevederile aferente contribuțiilor financiare la fondurile menționate la alin.(1) se aplică, mutatis mutandis, sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe. (3) Sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț desemnează un reprezentant de despăgubiri cu reședința sau stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, având următoarele atribuții: a) colectează toate informațiile necesare cu privire la dosarele de daună; b) reprezintă asiguratorul sau reasiguratorul în relația cu persoanele care au suferit un prejudiciu și solicită despăgubiri, inclusiv pentru plata acestora; c) întreprinde acțiunile necesare pentru ca asiguratorul sau reasiguratorul să fie reprezentat în fața instanțelor de judecată și autorităților din Republica Moldova în ceea ce privește despăgubirile; d) reprezintă asiguratorul sau

			reasurătorul în fața autorității de supraveghere referitor la verificarea existenței și a valabilității polițelor de asigurare. (4) Sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț aplică primele de asigurare de bază și valoarea coeficienților de rectificare aferenți asigurării obligatorii de răspundere civilă auto internă și externă numai după prezentarea și aprobarea acestora de către autoritatea de supraveghere.
Secțiunea 3 Interesul general <i>Articolul 180 Interesul general</i> Statul membru în care este situat riscul sau statul membru al angajamentului nu împiedică un titular de poliță de asigurare să încheie un contract cu o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu condițiile din articolul 14, atâta timp cât respectiva încheiere a contractului nu intră în conflict cu dispozițiile legale care protejează interesul general în statul membru în care este situat riscul sau în statul membru al angajamentului.	-	Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Secțiunea 4 Condițiile contractelor de asigurare și nivelul primelor <i>Articolul 181 Asigurare generală</i> (1) Statele membre nu solicită aprobarea prealabilă sau comunicarea sistematică a condițiilor generale sau speciale ale polițelor de asigurare, a nivelului primelor sau formularelor și altor documente imprimate pe care o întreprindere de asigurare își propune să le utilizeze în relațiile cu deținătorii de polițe de asigurare. Statele membre poate solicita comunicarea nesistematică a acestor condiții și a celorlalte documente numai pentru a controla respectarea dispozițiilor de drept intern privind contractele de asigurare. Aceste solicitări nu pot constitui o condiție prealabilă pentru ca o întreprindere de asigurare să își desfășoare activitatea. (2) Un stat membru care impune obligația de a subscrie o asigurare poate solicita întreprinderilor de asigurare să comunice autorității lor de supraveghere condițiile generale și speciale pentru astfel de asigurări înainte de utilizarea acestora. (3) Statele membre pot menține sau introduce obligația de notificare prealabilă sau aprobare a majorărilor tarifelor propuse numai ca un element al unui sistem general de control al prețurilor.	-	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea IX CONDIȚIILE CONTRACTELOR DE ASIGURARE DIRECTĂ Articolul 87. Condiții de asigurare și tarife (1) Contractele de asigurare directă se încheie cu respectarea legislației naționale aplicabile. Societățile de asigurare oferă și încheie contracte de asigurare în condițiile respectării dispozițiilor Codului civil, prezentei legi, legislației cu privire la asigurările obligatorii și la asigurările subvenționate și ale actelor normative ale autorității de supraveghere. (3) Societatea de asigurare notifică și prezintă autorității de supraveghere, în termenele și în modul prevăzute de prezenta

			lege și de actele normative ale autorității de supraveghere, condițiile de asigurare, nivelul primelor de asigurare, modelele de contracte și de polițe de asigurare, precum și alte documente pe care societatea urmează să le utilizeze în relațiile cu contractanții sau asigurații. (4) Autoritatea de supraveghere poate solicita societăților de asigurare transmiterea sistematică a condițiilor de asigurare împreună cu bazele tehnice utilizate în calcularea primelor de asigurare și a rezervelor tehnice, ca măsură de control al respectării principiilor actuariale. Articolul 92. Condiții de asigurare generală (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare trebuie să respecte normele prudențiale specifice conform practicilor în asigurări pentru asigurările benevole (facultative), urmând să prevadă: a) propriile condiții de asigurare, cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare; b) clauzele de asigurare, negociabile, în funcție de alegerea proprie sau de cea a contractantului, asiguratului; c) propriile criterii de stabilire a primelor de asigurare; d) propriile reglementări și instrucțiuni de constatare și lichidare a daunelor, în strictă concordanță cu prevederile cuprinse în condițiile și în

			clauzele de asigurare; e) reglementările interne privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice, cu respectarea actelor normative ale autorității de supraveghere; f) tipul contractelor de reasigurare pe care își propun să le încheie cu societățile cedente; g) tipul contractelor de reasigurare aferente portofoliului de riscuri. (2) Autoritatea de supraveghere și Comisia Națională a Pieței Financiare au dreptul să solicite asigurătorilor sau reasigurătorilor transmiterea condițiilor de asigurare, contractelor de asigurare și/sau de reasigurare sau a formularelor utilizate în relația cu contractanții, asigurații sau reasigurații, ca măsură de control al respectării dispozițiilor actelor normative ale acestora.
Articolul 182 Asigurare de viață Statele membre nu impun aprobarea prealabilă sau notificarea sistematică a condițiilor generale și speciale de asigurare, nivelul primelor, bazele tehnice utilizate în special la calcularea nivelului primelor și a rezervelor tehnice sau formulare și alte documente tipărite pe care o întreprindere de asigurare de viață intenționează să le folosească în relația sa cu deținătorii polițelor de asigurare. Cu toate acestea, statul membru de origine poate solicita, în scopul verificării respectării dispozițiilor de drept intern referitoare la principiile actuariale, comunicarea sistematică a bazelor tehnice utilizate în special la calcularea nivelului primelor și a rezervelor tehnice. Aceste solicitări nu pot constitui o condiție prealabilă pentru ca o întreprindere de asigurare să își desfășoare activitatea.		Parțial compatibil	Articolul 95. Dispoziții specifice asigurării de viață (1) Societatea de asigurare stabilește nivelul primelor pentru produsele noi pe baza unor ipoteze actuariale rezonabile, astfel încât aceste prime să fie suficiente pentru acoperirea obligațiilor și pentru constituirea rezervelor tehnice, inclusiv a celor matematice. (2) Regulile care guvernează încheierea contractului de asigurare de viață sunt stabilite de legislație. (3) Societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" este obligată: a) să efectueze anual examinarea activității în categoria "asigurări de viață", inclusiv calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente

			asigurărilor de viață și a rezervelor matematice necesare, precum și estimarea concordanței dintre rezervele tehnice, matematice și activele eligibile; b) să efectueze examinarea activității în categoria "asigurări de viață" pentru orice perioadă, la cererea autorității de supraveghere, conform condițiilor stabilite la lit.a); c) să furnizeze documente și/sau informații și detalii suplimentare, în forma pe care autoritatea de supraveghere o consideră necesară, pentru evaluarea activelor și a situației sale financiare, după depunerea la autoritatea de supraveghere a raportului specializat. (4) Activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv pe cele matematice, în cazul asigurărilor de viață, vor fi folosite doar pentru acoperirea obligațiilor aferente acestei categorii de asigurări. Este interzisă grevarea unor astfel de active cu gaj sau ipotecă. (5) Asigurătorul, cu avizul prealabil al autorității de supraveghere, poate să înlocuiască, la un preț de piață, unele active care acoperă rezervele la asigurările de viață cu alte active care îi aparțin, precum și să utilizeze activele aferente rezervelor la asigurările de viață în scopuri altele decât cele prevăzute la alin.(4) dacă va confirma în scris autorității de supraveghere că valoarea activelor utilizate depășește valoarea totală a obligațiilor aferente asigurărilor de viață.
Secțiunea 5 Informații pentru deținătorii de polițe de asigurare Subsecțiunea 1 Asigurarea generală <i>Articolul 183 Informații generale pentru deținătorii de polițe de asigurare</i> (1) Înainte de încheierea contractului de asigurare generală, deținătorul de poliță de asigurare trebuie să fie informat de către întreprinderea de asigurare generală cu privire la următoarele:		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 88. Informarea contractanților asigurărilor (1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare și/sau de reasigurare, societățile de asigurare sau de reasigurare

(a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care părțile nu au libertatea de alegere; (b) faptul că părțile au libertatea de a alege legea aplicabilă și legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă. Întreprinderea de asigurare informează, de asemenea, deținătorul de poliță cu privire la dispozițiile privind examinarea contestațiilor deținătorilor de polițe în legătură cu contractul, inclusiv, după caz, cu privire la existența unei instanțe însărcinate cu examinarea contestațiilor, fără a aduce atingere dreptului deținătorului de poliță de asigurare de a intenta o acțiune în justiție. (2) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) se aplică numai în cazul în care deținătorul de poliță de asigurare este o persoană fizică. (3) Modalitățile detaliate de aplicare a alineatelor (1) și (2) sunt stabilite de statul membru în care este situat riscul.			informează solicitanții, la cererea scrisă a acestora, cu privire la: a) denumirea, forma juridică de organizare, adresa sediului central și datele de contact ale sucursalei sau ale altor subdiviziuni care emit contractul; b) legea aplicabilă contractului; c) modalitatea de soluționare a petițiilor, inclusiv cu privire la dreptul de a se adresa autorității de supraveghere, fără a aduce atingere dreptului de a sesiza instanțele competente; d) situațiile financiare pentru ultimele 3 perioade de gestiune; e) descrierea fiecărei opțiuni contractuale și limita maximă a răspunderii pentru riscurile asigurate; f) durata contractului; g) cuantumul primei pentru fiecare contract, regimul și termenele de plată a acestei prime; h) informațiile generale privind regimul fiscal aplicabil fiecărui tip de contract încheiat; i) informațiile specifice pentru înțelegerea adecvată a riscurilor incluse în contract. (2) În cazul în care societățile de asigurare sau de reasigurare au sucursale în statele terțe și încheie contracte pe teritoriul acestora, societățile comunică solicitanților și includ în documentele emise, inclusiv în oferta de asigurare sau de reasigurare, numele și adresa reprezentanților de despăgubiri care soluționează daunele în Republica Moldova ori în statele terțe în care societatea de asigurare sau de reasigurare are sucursale. (3) Pe întreaga durată a contractului, societatea de asigurare sau de reasigurare comunică contractanților orice schimbare cu privire la următoarele informații: a) clauzele opționale ale

			contractului; b) data intrării în vigoare și a încetării contractului, inclusiv modalitățile de încetare; c) modalitățile și termenele de plată a primelor de asigurare și/sau de reasigurare; d) elementele de calcul al despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare; e) modalitatea de plată a despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare; f) legea care guvernează contractul. (4) Informațiile prevăzute de prezentul articol sunt redactate în limba română, cu claritate și exactitate, și transmise solicitanților ori contractanților sau sunt redactate într-o limbă de circulație internațională, dacă părțile au convenit astfel, și transmise acestora.
<i>Articolul 184</i> Informații suplimentare pentru asigurarea generală oferite în conformitate cu dreptul de stabilire sau cu libertatea de a presta servicii (1) În cazul în care o asigurare generală este oferită în conformitate cu dreptul de stabilire sau în conformitate cu libertatea de a presta servicii, înaintea încheierii unui angajament, deținătorul de poliță de asigurare este informat asupra statului membru în care se află sediul central și, după caz, asupra sucursalei cu care va fi încheiat contractul. În cazul în care sunt furnizate documente deținătorului de poliță de asigurare, acestea trebuie să includă informațiile prevăzute în primul paragraf. Riscurile mari nu intră sub incidența obligațiilor prevăzute la primul și la al doilea paragraf. (2) Contractul sau orice alt document care asigură acoperirea riscurilor, precum și oferta de asigurare în cazul în care este obligatorie pentru deținătorul de poliță de asigurare, indică adresa sediului central și, după caz, a sucursalei întreprinderii de asigurare generală care asigură acoperirea. Statele membre pot solicita ca numele și adresa reprezentantului întreprinderii de asigurare generală menționate la articolul 148 alineatul (2) litera (a) să apară, de asemenea, în documentele menționate în primul paragraf al prezentului alineat.		Norme UE netranspuse	
Subsecțiunea 2 Asigurarea de viață	-	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de

Articolul 185 Informații pentru deținătorii de polițe de asigurare (1) Înainte de încheierea contractului de asigurare de viață, deținătorului de poliță de asigurare i se comunică cel puțin informațiile prevăzute la alineatele (2)-(4). (2) Se comunică următoarele informații privind întreprinderea de asigurare de viață: (a) numele întreprinderii și forma sa juridică; (b) numele statului membru în care se află sediul central și, după caz, sucursala care încheie contractul; (c) adresa sediului central și, după caz, a sucursalei care încheie contractul; (d) o referință clară la raportul privind solvabilitatea și situația financiară, prevăzut la articolul 51, ce permite deținătorului poliței de asigurare un acces ușor la aceste informații. (3) Se comunică următoarele informații privind angajamentul: (a) definiția fiecărui beneficiu și a fiecărei opțiuni; (b) durata contractului; (c) metode de reziliere a contractului; (d) metode de plată a primelor și durata plăților; (e) metode de calculare și atribuire a participațiilor; (f) indicarea valorilor de răscumpărare și a celor vărsate și măsura în care sunt garantate; (g) informații privind primele pentru fiecare beneficiu, atât pentru cele principale, cât și pentru cele suplimentare, după caz; (h) pentru polițele pe bază de unități, definiția unităților pe care sunt bazate beneficiile; (i) indicarea naturii activelor care acoperă contracte cu capital variabil; (j) modalități de exercitare a dreptului de reziliere; (k) informații generale privind regimul fiscal care se aplică tipului de poliță; (l) modalitățile de soluționare a reclamațiilor privind contractele, formulate de deținătorii polițelor de asigurare, asigurați sau beneficiarii contractelor, inclusiv, după caz, existența unui serviciu de contestații, fără a aduce atingere			asigurare sau de reasigurare: Articolul 88. Informarea contractanților asigurărilor (1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare și/sau de reasigurare, societățile de asigurare sau de reasigurare informează solicitanții, la cererea scrisă a acestora, cu privire la: a) denumirea, forma juridică de organizare, adresa sediului central și datele de contact ale sucursalei sau ale altor subdiviziuni care emit contractul; b) legea aplicabilă contractului; c) modalitatea de soluționare a petițiilor, inclusiv cu privire la dreptul de a se adresa autorității de supraveghere, fără a aduce atingere dreptului de a sesiza instanțele competente; d) situațiile financiare pentru ultimele 3 perioade de gestiune; e) descrierea fiecărei opțiuni contractuale și limita maximă a răspunderii pentru riscurile asigurate; f) durata contractului; g) cuantumul primei pentru fiecare contract, regimul și termenele de plată a acestei prime; h) informațiile generale privind regimul fiscal aplicabil fiecărui tip de contract încheiat; i) informațiile specifice pentru înțelegerea adecvată a riscurilor incluse în contract. (2) În cazul în care societățile de asigurare sau de reasigurare au sucursale în statele terțe și încheie contracte pe teritoriul acestora, societățile comunică solicitanților și includ în documentele emise, inclusiv în oferta de asigurare sau de reasigurare, numele și adresa reprezentanților de despăgubiri care soluționează daunele în Republica Moldova ori în statele terțe în care societatea de asigurare sau de reasigurare are sucursale.

dreptului de a iniția procedurile judiciare; (m) legea aplicabilă contractului în cazul în care părțile nu au dreptul de a alege sau, în care părțile au dreptul de a alege legea aplicabilă, legea pe care o propune asigurătorul. (4) În plus, sunt furnizate informații specifice pentru a oferi o înțelegere adecvată a riscurilor pe care le implică contractul și pe care și le asumă deținătorul poliței de asigurare. (5) Deținătorul poliței de asigurare este informat pe întreaga durată a contractului cu privire la următoarele informații: (a) condițiile generale și speciale; (b) numele întreprinderii de asigurare de viață, forma sa juridică, adresa sediului central și, după caz, a sucursalei care a încheiat contractul; (c) toate informațiile enumerate la alineatul (3) literele (d)-(j), în cazul unei schimbări a condițiilor de asigurare sau a unei modificări a legislației aplicabile contractului; (d) în fiecare an, informații privind situația participării la beneficii; În cazul în care, în ceea ce privește o ofertă de asigurare de viață sau încheierea unui contract de asigurare de viață, asigurătorul prezintă cifre privind valoarea eventualelor plăți în afara plăților convenite prin contract și mai mari decât acestea din urmă, asigurătorul oferă deținătorului poliței un exemplu de calcul în care este prevăzută eventuala plată la scadență, aplicând baza de calcul a primelor și folosind trei rate diferite ale dobânzii. Aceasta nu se aplică asigurărilor temporare de viață și contractelor pe termen limitat. Asigurătorul informează deținătorul poliței într-un mod clar și cuprinzător că acest exemplu de calcul nu este decât aplicarea unui model de calcul bazat pe simple ipoteze și că deținătorul poliței nu poate deduce din acest exemplu de calcul niciun drept contractual; În cazul asigurărilor cu participare la profit, asigurătorul informează anual și în scris deținătorul poliței cu privire la situația drepturilor sale, incluzând participarea la profit. În plus, în cazul în care asigurătorul prezintă cifre privind eventuala evoluție a participării la profit, asigurătorul informează deținătorul poliței cu privire la diferențele dintre evoluția reală și datele inițiale. (6) Informațiile menționate la alineatele (2) - (5) sunt formulate în mod clar și exact, în scris, într-o limbă oficială a statului membru al angajamentului. Cu toate acestea, aceste informații pot fi redactate într-o altă limbă în cazul în care asiguratul solicită și în care legislația statului membru permite acest lucru sau în cazul în care asiguratul este liber să aleagă legea aplicabilă. (7) Statul membru al angajamentului poate cere întreprinderii de asigurare de viață să furnizeze informații suplimentare celor enumerate la alineatele (2) - (5) numai în cazul în care sunt necesare pentru ca deținătorul poliței de asigurare să înțeleagă exact elementele esențiale ale angajamentului. (8) Modalitățile de aplicare a alineatelor (1)-(7) sunt stabilite de statul membru al			(3) Pe întreaga durată a contractului, societatea de asigurare sau de reasigurare comunică contractanților orice schimbare cu privire la următoarele informații: a) clauzele opționale ale contractului; b) data intrării în vigoare și a încetării contractului, inclusiv modalitățile de încetare; c) modalitățile și termenele de plată a primelor de asigurare și/sau de reasigurare; d) elementele de calcul al despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare; e) modalitatea de plată a despăgubirilor și/sau indemnizațiilor de asigurare; f) legea care guvernează contractul. (4) Informațiile prevăzute de prezentul articol sunt redactate în limba română, cu claritate și exactitate, și transmise solicitanților ori contractanților sau sunt redactate într-o limbă de circulație internațională, dacă părțile au convenit astfel, și transmise acestora.

angajamentului. <i>Articolul 186 Perioada de anulare</i> (1) Statele membre prevăd ca deținătorii de polițe de asigurare care încheie contracte individuale de asigurare de viață să dispună de o perioadă între 14 și 30 de zile de la data la care au fost informați de încheierea contractului în care să poată anula contractul în cauză. Înaintarea unui preaviz de anulare de către deținătorii de polițe de asigurare îi eliberează pe aceștia de orice obligație viitoare care rezultă din contract. Alte dispoziții legale și condițiile de anulare sunt determinate de legislația aplicabilă contractului, în special cu privire la modalitățile de informare a asiguratului în legătură cu încheierea contractului. (2) Statele membre pot alege să nu aplice alineatul (1) în următoarele cazuri: (a) în cazul în care contractul are o durată egală sau mai mică de șase luni; (b) în cazul în care, datorită situației deținătorului poliței de asigurare sau condițiilor în care se încheie contractul, acesta nu are nevoie de protecție specială. În cazul în care statele membre utilizează opțiunea prevăzută la primul paragraf, acestea specifică acest lucru în legislația lor.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Codului Civil RM Articolul 1896. Termenul de revocare Contractul de asigurare de viață poate fi revocat în termen de 30 de zile de la eliberarea poliței de asigurare. Articolul 1897. Dreptul contractantului la rezoluțiunea asigurării (1) Contractantul are dreptul la rezoluțiunea asigurării de viață care nu stipulează o sumă asigurată redusă sau o valoare de răscumpărare, cu condiția că rezoluțiunea nu produce efecte mai devreme de 1 an de la data încheierii contractului. Dreptul la rezoluțiune înainte de expirarea termenului contractului poate fi exclus dacă s-a plătit o primă unică. Rezoluțiunea se face în scris și produce efecte după 15 zile de la recepționarea notificării de rezoluțiune de către asigurator. (2) Dacă contractul de asigurare de viață stipulează o sumă asigurată redusă sau o valoare de răscumpărare, se aplică dispozițiile art.1906 și 1907. Articolul 1898. Dreptul asiguratorului la rezoluțiunea asigurării Asiguratorul are dreptul la rezoluțiunea asigurării de viață doar în măsura permisă de prezentul capitol.
CAPITOLUL II Dispoziții specifice asigurării generale Secțiunea 1 Dispoziții generale <i>Articolul 187 Condițiile polițelor de asigurare</i> Condițiile generale și speciale ale polițelor nu includ condiții destinate să răspundă, într-un caz determinat, circumstanțelor speciale ale riscului care urmează să fie acoperit.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea X DISPOZIȚII SPECIFICE ASIGURĂRII GENERALE ȘI DE VIAȚĂ Articolul 92. Condiții de asigurare (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare trebuie să respecte normele

			prudențiale specifice conform practicilor în asigurări pentru asigurările benevole (facultative), urmând să prevadă: a) propriile condiții de asigurare, cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare; b) clauzele de asigurare, negociabile, în funcție de alegerea proprie sau de cea a contractantului, asiguratului; c) propriile criterii de stabilire a primelor de asigurare; d) propriile reglementări și instrucțiuni de constatare și lichidare a daunelor, în strictă concordanță cu prevederile cuprinse în condițiile și în clauzele de asigurare; e) reglementările interne privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice, cu respectarea actelor normative ale autorității de supraveghere; f) tipul contractelor de reasigurare pe care își propun să le încheie cu societățile cedente; g) tipul contractelor de reasigurare aferente portofoliului de riscuri. (2) Autoritatea de supraveghere și Comisia Națională a Pieței Financiare au dreptul să solicite asigurătorilor sau reasigurătorilor transmiterea condițiilor de asigurare, contractelor de asigurare și/sau de reasigurare sau a formularelor utilizate în relația cu contractanții, asigurații sau reasigurații, ca măsură de control al respectării dispozițiilor actelor normative ale acestora.
Articolul 188 Eliminarea monopolurilor Statele membre se asigură că sunt eliminate monopolurile privind accesul la activitate pentru anumite clase de asigurări, acordate organismelor stabilite pe teritoriul lor și menționate la articolul 8.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Articolul 189 Participarea la fonduri naționale de garantare Statele membre gazdă pot solicita întreprinderilor de asigurare generală să se afilieze și să participe, în aceleași condiții ca și întreprinderile de asigurare generală autorizate pe teritoriul lor, la orice sistem destinat să garanteze plata		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 86. Fondul de garantare

solicităților de despăgubire asiguraților și terților lezați.			în asigurări (1) În vederea protejării intereselor contractantului, asiguratului, reasiguratului, beneficiarului asigurării și terțului păgubit, prin contribuția asiguraților, se constituie Fondul de garantare în asigurări, destinat plăților de despăgubiri și/sau indemnizații de asigurare rezultate din contractele de asigurare obligatorie și benevolă (facultativă), încheiate în condițiile prezentei legi, în cazul constatării insolvabilității asiguratorului. (2) Fondul de garantare în asigurări se formează din contribuțiile anuale depuse de asigurați proporțional volumului de prime subscrise. (3) Contribuția la Fondul de garantare în asigurări se calculează, se ține la evidență, se varsă și se raportează de către asigurator separat pentru asigurările generale și, respectiv, pentru asigurările de viață. (4) Constituirea, administrarea și utilizarea mijloacelor Fondului de garantare în asigurări se efectuează în conformitate cu legislația privind Fondul de garantare în asigurări. (5) Sucursala asiguratorului dintr-un stat terț înființată pe teritoriul Republicii Moldova participă la formarea mijloacelor Fondului de garantare în asigurări.
Secțiunea 2 Coasigurarea comunitară <i>Articolul 190 Operațiunile de coasigurare comunitară</i> (1) Prezenta secțiune se aplică operațiunilor de coasigurare comunitară reprezentate de acele operațiuni de coasigurare comunitară care se referă la unul sau mai multe riscuri clasificate la clasele 3-16 din anexa I partea A și care îndeplinesc următoarele condiții: (a) riscul este un risc mare; (b) riscul este acoperit de mai multe întreprinderi de asigurare, în calitate de		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 93. Coasigurarea (1) O societate de asigurare poate coasigura toate riscurile din clasele de asigurare pentru care deține o licență. (2) Operațiunile de coasigurare acoperă riscuri în condițiile în care: a) riscurile sunt acoperite de un

„coasigurător”, una dintre acestea fiind asigurătorul principal, fără să existe o solidaritate între ele, prin intermediul unui contract unic, în schimbul unei prime globale și pentru aceeași perioadă; (c) acest risc este situat în interiorul Comunității; (d) pentru garantarea riscului, asigurătorul principal este considerat întreprinderea de asigurare care acoperă totalitatea riscului; (e) cel puțin unul dintre coasigurători participă la contract prin sediul său central sau printr-o sucursală stabilită într-un alt stat membru decât cel al întreprinderii principale de asigurare; (f) asigurătorul principal își asumă în totalitate rolul care îi revine în practicarea coasigurării și, în special, stabilește condițiile de asigurare și de tarificare. (2) Articolele 147-152 se aplică numai asigurătorilor principali. (3) Operațiunile de coasigurare care nu corespund condițiilor de la alineatul (1) se supun în continuare dispozițiilor prezentei directive, cu excepția celor care figurează în prezenta secțiune.			singur contract, pentru o primă totală și pentru aceeași perioadă, încheiat cu cel puțin 2 asigurători, în calitate de coasigurători, dintre care unul este considerat coasigurătorul principal; b) coasigurătorul principal este tratat ca și cum ar acoperi în totalitate riscurile respective; c) coasigurătorul principal stabilește termenele, condițiile și tarifele de asigurare contractuale. (3) Asigurătorii care sunt parte a unui contract de coasigurare au obligația de a constitui și menține rezerve tehnice la nivelul ponderii subscrise din riscul asigurat conform legislației. (4) Coasigurătorii țin evidența datelor statistice cu privire la amploarea și importanța operațiunilor de coasigurare la care participă. (5) În cazul lichidării asigurătorilor care participă la un contract de coasigurare, obligațiile care decurg din contractul respectiv sunt onorate în același mod în care sunt onorate obligațiile aferente celorlalte contracte de asigurare.
Articolul 192 Rezerve tehnice Valoarea rezervelor tehnice este determinată de către diferiți coasigurători în conformitate cu normele stabilite de către statul membru de origine al acestora sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, potrivit practicilor din statul respectiv. Cu toate acestea, rezervele tehnice sunt cel puțin egale cu cele stabilite de asigurătorul principal în conformitate cu normele statului membru de origine al acestuia.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 93. Coasigurarea (3) Asigurătorii care sînt parte a unui contract de coasigurare au obligația de a constitui și menține rezerve tehnice la nivelul ponderii subscrise din riscul asigurat, conform legislației. Articolul 65. Rezervele tehnice (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare constituie și menține, potrivit activității pe care o desfășoară, suficiente rezerve tehnice necesare îndeplinirii tuturor obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare ce rezultă din contractele de asigurare și/sau de reasigurare.

			(2) Valoarea rezervelor tehnice trebuie să corespundă valorii monetare curente plătite de către o societate de asigurare sau de reasigurare pentru transferul imediat al obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare către o altă societate de asigurare sau de reasigurare. (3) Calcularea rezervelor tehnice se efectuează în mod prudent, fiabil și obiectiv și ia în considerare informațiile furnizate pe piețele financiare și datele general disponibile privind riscurile de subscriere. (4) Calcularea rezervelor tehnice, precum și metodele de estimare a rezervei de daună pentru asigurările obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și/sau standardele minime față de nivelul acestora se aplică conform prevederilor prezentei legi și modului stabilit în actele normative ale autorității de supraveghere.
<i>Articolul 193 Date statistice</i> Statele membre de origine se asigură că coasigurătorii dispun de elementele statistice care evidențiază importanța operațiunilor de coasigurare comunitară la care participă, precum și statele membre în cauză.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 93. Coasigurarea (4) Coasigurătorii țin evidența datelor statistice cu privire la amploarea și importanța operațiunilor de coasigurare la care participă.
<i>Articolul 194</i> Regimul contractelor de coasigurare în cadrul procedurilor de lichidare În cazul lichidării unei întreprinderi de asigurare, angajamentele care rezultă din participarea la un contract de coasigurare comunitară sunt executate în același mod ca și angajamentele care rezultă din celelalte contracte de asigurare ale acestei întreprinderi, fără deosebire în ceea ce privește naționalitatea asiguratorilor și naționalitatea sau cetățenia beneficiarilor.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 93. Coasigurarea (5) În cazul lichidării asiguratorilor care participă la un contract de coasigurare, obligațiile care decurg din contractul respectiv sunt onorate în același mod în care sunt onorate obligațiile aferente celorlalte contracte de asigurare.
<i>Articolul 195 Schimbul de informații între autoritățile de supraveghere</i> În scopul punerii în aplicare a prezentei secțiuni, autoritățile de supraveghere ale		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de

statelor membre își comunică, în cadrul cooperării menționate în titlul I capitolul IV secțiunea 5, toate informațiile necesare.			asigurare sau de reasigurare: Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, Autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din alte state.
Articolul 196 Cooperarea în ceea ce privește punerea în aplicare Comisia și autoritățile de supraveghere ale statelor membre cooperează strâns pentru examinarea dificultăților care pot apărea în aplicarea prezentei secțiuni. În cadrul respectivei cooperări, se analizează în special practicile care ar putea indica faptul că asigurătorul principal nu își asumă rolul care îi revine în practicarea coasigurării sau că riscurile nu implică în mod evident participarea mai multor asigurători la garantarea lor.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, Autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din alte state.
Secțiunea 3 Asistență Articolul 197 Activități similare asistenței turistice Statele membre pot supune dispozițiilor prezentei directive activitățile de asistență acordate persoanelor în dificultate în alte circumstanțe decât cele menționate la articolul 2 alineatul (2). În cazul în care un stat membru face uz de această posibilitate, acesta asimilează activitățile menționate celor clasificate în clasa 18 din anexa I partea A. Al doilea paragraf nu aduce atingere în niciun fel posibilităților de clasificare prevăzute în anexa I pentru activitățile aparținând în mod evident altor clase.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 94. Servicii de asistență (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare are dreptul să acorde servicii de asistență în baza contractului de colaborare între asigurători sau reasigurători ori între asigurători sau reasigurători și persoane juridice care prestează asemenea servicii. (2) În cazul în care o societate de asigurare sau de reasigurare acordă sistematic servicii de asistență persoanelor în dificultate, aceasta va atribui activitățile menționate doar în clasa a 18-a din compartimentul B al anexei.
Secțiunea 4 Asigurarea de protecție juridică Articolul 198 Domeniul de aplicare al prezentei secțiuni (1) Prezenta secțiune se aplică asigurării de protecție juridică menționate la clasa 17 din anexa I partea A, prin care o întreprindere de asigurare se angajează, contra plății unei prime, să suporte cheltuielile procedurii judiciare și să furnizeze alte servicii legate direct de acoperirea dată de asigurare, în special cu scopul de a: (a) compensa prejudiciul suferit de asigurat, printr-o soluționare pe căi amiabile		Norme UE netranspuse	Articolul 9. Prevederi generale (14) Prin derogare de la alin.(13), riscurile cuprinse în clasele 14, 15 și 17 enumerate în compartimentul B al anexei nu pot fi considerate drept riscuri auxiliare pentru alte clase de asigurare. Cu toate acestea, asigurarea de protecție juridică prevăzută în clasa a 17-a poate fi

sau printr-o procedură civilă sau penală; (b) apăra sau reprezenta asiguratul în proceduri civile, penale, administrative sau de altă natură sau în legătură cu orice plângere împotriva acestuia. (2) Prezența secțiune nu se aplică în niciunul dintre următoarele cazuri: (a) asigurării de protecție juridică, în cazul în care acest tip de asigurare privește litigiile sau riscurile care rezultă din sau sunt legate de utilizarea navelor maritime; (b) activității desfășurate de o întreprindere de asigurare care asigură răspunderea civilă, în scopul de a apăra sau reprezenta asiguratul în orice anchetă sau proces, în cazul în care activitatea respectivă este desfășurată în același timp în propriul interes al respectivei întreprinderi de asigurare, în cadrul asigurării respective; (c) în cazul în care un stat membru decide astfel, activității de asigurare de protecție juridică desfășurată de către un asigurător al asistenței care îndeplinește condițiile următoare: (i) activitatea este desfășurată în alt stat membru decât cel în care este situată reședința obișnuită a asiguratului; (ii) activitatea face parte dintr-un contract care acoperă numai asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită. În cazul menționat la primul paragraf litera (c), contractul precizează clar faptul că acoperirea în cauză se limitează la împrejurările menționate la litera respectivă și este auxiliară asistenței.			considerată drept un risc auxiliar pentru clasa a 18-a dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la alin.(13) și oricare dintre condițiile următoare: a) riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la reședința obișnuită ale acestora; b) asigurarea se referă la litigii sau riscuri care decurg din sau sunt în legătură cu utilizarea navelor maritime. Anexa B. Asigurările generale Clasele de asigurări generale: 17. Asigurările de protecție juridică, ce acoperă: - cheltuielile aferente procedurii judiciare și alte cheltuieli cum ar fi: recuperarea pagubei suferite de asigurat într-o procedură civilă sau penală, apărarea ori reprezentarea asiguratului într-o procedură penală, administrativă sau împotriva unei reclamații îndreptate împotriva lui
Articolul 199 Contracte separate Garanția de protecție juridică trebuie să facă obiectul unui contract separat de cel întocmit pentru alte clase de asigurare sau al unui capitol separat al unei polițe unice, în care se precizează natura garanției de protecție juridică și, la cererea expresă a unui stat membru, valoarea primei corespunzătoare.		Norme UE netranspuse	
Articolul 200 Gestionarea daunelor (1) Statul membru de origine se asigură că întreprinderile de asigurare adoptă, în conformitate cu opțiunea aleasă de statul membru sau la alegerea proprie, în cazul în care statul membru convine astfel, cel puțin una dintre metodele de gestionare a daunelor prevăzute la alineatele (2), (3) și (4). Indiferent de soluția adoptată, interesul persoanelor cu asigurare de protecție juridică este considerat garantat într-o modalitate echivalentă, în conformitate cu prezenta secțiune. (2) Întreprinderile de asigurare trebuie să se asigure că niciun membru al personalului care se ocupă cu gestionarea daunelor privind clasa de asigurare de protecție juridică sau cu consultanța juridică în legătură cu această gestionare nu desfășoară în paralel o activitate similară într-o altă întreprindere care are legături financiare, comerciale sau administrative cu prima întreprindere de asigurare și		Parțial Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 88. Informarea contractanților de asigurări (2) În cazul în care societățile de asigurare sau de reasigurare au sucursale în statele terțe și încheie contracte pe teritoriul acestora, societățile comunică solicitanților și includ în documentele emise, inclusiv în oferta de asigurare sau de reasigurare, numele și adresa reprezentanților de despăgubiri care

care practică una sau mai multe din celelalte clase de asigurare menționate în anexa I. Întreprinderile de asigurări compozite se asigură ca niciun membru al personalului care se ocupă cu gestionarea daunelor privind clasa de asigurare de protecție juridică sau cu consultanța juridică în legătură cu această gestionare nu desfășoară în paralel o activitate similară pentru o altă clasă practică de acestea. (3) Întreprinderea de asigurare trebuie să încredințeze administrarea daunelor în legătură cu asigurarea de protecție juridică unei întreprinderi distincte din punct de vedere juridic. Întreprinderea respectivă trebuie să fie menționată în contractul sau capitolul separat descris la articolul 199. În cazul în care întreprinderea de asigurare distinctă din punct de vedere juridic are legături cu o întreprindere de asigurare care practică una sau mai multe dintre clasele de asigurare descrise la partea A din anexa I, membrii personalului întreprinderii distincte din punct de vedere juridic care gestionează cererile de despăgubire sau care oferă consultanță juridică în legătură cu această gestionare nu pot desfășura în paralel aceeași activitate sau una similară la cealaltă întreprindere de asigurare. Statele membre pot impune aceleași cerințe membrilor organelor administrative, de conducere sau de control. (4) Contractul stipulează faptul că persoanele asigurate pot apela la un avocat ales de respectivele persoane sau, în măsura în care legislația națională prevede astfel, la orice altă persoană care deține calificările corespunzătoare, din momentul în care aceștia au dreptul de a solicita daune asiguratorului lor în ceea ce privește contractul.			soluționează daunele în Republica Moldova ori în statele terțe în care societatea de asigurare sau de reasigurare are sucursale.
Articolul 201 Libertatea de a alege avocatul (1) Orice contract de asigurare de protecție juridică prevede în mod explicit că: (în cazul în care se face apel la un avocat sau la orice altă persoană cu calificare a corespunzătoare potrivit legislației interne, pentru a apăra, reprezenta sau servi) interesele persoanei asigurate în orice procedură judiciară sau administrativă, persoana asigurată are libertatea de a alege; (persoanele asigurate au libertatea să aleagă un avocat sau, în cazul în care b preferă în mod expres și în măsura în care o permite legislația națională, orice) altă persoană cu calificările corespunzătoare, pentru a le servi interesele ori de câte ori survine un conflict de interese. (2) În sensul prezentei secțiuni, „avocat” înseamnă orice persoană care are dreptul să desfășoare activități profesionale sub una din denumirile prevăzute în Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 pentru a facilita exercitarea efectivă de către avocați a libertății de a presta servicii ⁽³⁶⁾.	-	Norme UE netranspuse	
Articolul 202 Exceptarea de la libertatea de a alege avocatul (1) Statele membre pot excepta asigurarea de protecție juridică de la dispozițiile articolului 201 alineatul (1), în cazul în care sunt întrunite următoarele condiții: (a) asigurarea se limitează la cazurile care apar în urma utilizării vehiculelor rutiere pe teritoriul statului membru în cauză; (b) asigurarea privește un contract de acordare de asistență în caz de accident sau	-	Norme UE netranspuse	

defecțiune a unui vehicul rutier; (c) nici întreprinderea de asigurare de protecție juridică, nici asigurătorul de asistență nu acoperă orice fel de răspundere; (d) se adoptă măsuri corespunzătoare, astfel încât consultanța juridică și reprezentarea fiecărei părți într-un litigiu să se facă prin avocați total independenți, în cazul în care aceste părți sunt asigurate pentru protecție juridică de către aceeași întreprindere de asigurare. (2) O exceptare acordată de în conformitate cu alineatul (1) nu afectează aplicarea articolului 200.			
Articolul 203 Arbitrajul Statele membre prevăd, în scopul rezolvării litigiilor între întreprinderea de asigurare de protecție juridică și asigurați și fără a aduce atingere oricărei căi de atac prevăzute de legislația națională, o procedură de arbitraj sau o altă procedură ce oferă garanții comparabile de obiectivitate. Contractul de asigurare prevede dreptul asiguratului de a recurge la astfel de proceduri.		Norme UE netranspuse	
Articolul 204 Conflictul de interese Ori de câte ori apare conflicte de interese sau neînțelegeri asupra rezolvării unui litigiu, asigurătorul de protecție juridică sau, după caz, departamentul de soluționare a daunelor trebuie să informeze asiguratul cu privire la dreptul menționat la articolul 201 alineatul (1) și la posibilitatea de a recurge la procedura menționată la articolul 203.		Norme UE netranspuse	
Articolul 205 Eliminarea specializării în asigurări de protecție juridică Statele membre elimină toate dispozițiile care interzic unei întreprinderi de asigurare să desfășoare în paralel, pe teritoriul lor, asigurări de protecție juridică și alte clase de asigurare.		Norme UE netranspuse	
Secțiunea 5 Asigurarea de sănătate Articolul 206 Asigurarea de sănătate ca alternativă la asigurările sociale (1) Statele membre, în care contractele care acoperă riscurile din clasa 2 din anexa I partea A, se pot substitui parțial sau integral asigurării de sănătate furnizate de sistemul legal de asigurări sociale, pot solicita: (a) respectarea prin contract a dispozițiilor legale speciale care protejează în acest stat membru interesul general pentru această clasă de asigurare; (b) ca autorităților de supraveghere din statul membru în cauză să le fie comunicate condițiile generale și speciale pentru acest tip de asigurare, înainte de utilizarea lor. (2) Statele membre pot solicita ca tehnica de asigurare de sănătate menționată la alineatul (1) să fie similară celei de asigurare de viață în cazul în care sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: (a) primele plătite sunt calculate pe bază de tabele de frecvență a bolilor și alte		Norme UE netranspuse	

date statistice relevante, în cazul statului membru în care este situat riscul, în conformitate cu metodele matematice aplicate în domeniul asigurărilor; (b) se constituie o rezervă de îmbătrânire; (c) asigurătorul nu poate anula contractul decât pe o perioadă de timp stabilită de statul membru în care este situat riscul; (d) contractul prevede posibilitatea de a crește primele sau de a reduce vărsământul, chiar și pentru contractele în curs; (e) contractul prevede posibilitatea ca deținătorii de polițe de asigurare să schimbe contractul cu unul nou în conformitate cu alineatul (1), propus de aceeași întreprindere de asigurare sau aceeași sucursală și având în vedere drepturile pe care le-au dobândit. În cazul menționat la primul paragraf litera (e) se ține seama de rezerva de îmbătrânire, iar o nouă examinare medicală nu poate fi cerută decât în caz de extindere a acoperirii. Autoritățile de supraveghere din statul membru în cauză publică tabelele de frecvență a bolilor și alte date statistice relevante menționate la primul paragraf litera (a) și le transmit autorităților de supraveghere din statul membru de origine. Primele trebuie să fie suficiente, conform unor principii de actuariat rezonabile, pentru a permite întreprinderilor de asigurare să îndeplinească toate angajamentele legate de elementele situației financiare. Statul membru de origine solicită ca baza tehnică de calculare a primelor să fie comunicată autorităților de supraveghere înainte ca produsul să fie oferit. Al treilea și al patrulea paragraf se aplică, de asemenea, în cazul modificării contractelor în curs.			
Secțiunea 6 Asigurarea pentru accidente de muncă Articolul 207 Asigurarea obligatorie pentru accidente de muncă Statele membre pot cere oricărei întreprinderi de asigurare care încheie asigurări obligatorii pentru accidente de muncă pe teritoriul lor, pe propriile riscuri, să respecte dispozițiile speciale prevăzute în legislația lor națională pentru această asigurare, cu excepția dispozițiilor privind supravegherea financiară, care țin de competența exclusivă a statului membru de origine.		Norme UE netranspuse	
CAPITOLUL III Dispoziții specifice asigurării de viață Articolul 208 Interzicerea cedării obligatorii a unei părți din subscriere Statele membre nu solicită întreprinderilor de asigurare de viață să cedeze parte a subscrierii activităților enumerate în articolul 2 alineatul (3) uneia sau mai multor organizații desemnate în conformitate cu legislația națională.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 95. Dispoziții specifice asigurării de viață (1) Societatea de asigurare stabilește nivelul primelor pentru produsele noi pe baza unor ipoteze actuariale rezonabile,

			astfel încât aceste prime să fie suficiente pentru acoperirea obligațiilor și pentru constituirea rezervelor tehnice, inclusiv a celor matematice. (2) Regulile care guvernează încheierea contractului de asigurare de viață sunt stabilite de legislație. (3) Societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" este obligată: a) să efectueze anual examinarea activității în categoria "asigurări de viață", inclusiv calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente asigurărilor de viață și a rezervelor matematice necesare, precum și estimarea concordanței dintre rezervele tehnice, matematice și activele eligibile; b) să efectueze examinarea activității în categoria "asigurări de viață" pentru orice perioadă, la cererea autorității de supraveghere, conform condițiilor stabilite la lit.a); c) să furnizeze documente și/sau informații și detalii suplimentare, în forma pe care autoritatea de supraveghere o consideră necesară, pentru evaluarea activelor și a situației sale financiare, după depunerea la autoritatea de supraveghere a raportului specializat. (4) Activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv pe cele matematice, în cazul asigurărilor de viață, vor fi folosite doar pentru acoperirea obligațiilor aferente acestei categorii de asigurări. Este interzisă grevarea unor astfel de active cu gaj sau ipotecă. (5) Asigurătorul, cu avizul prealabil al autorității de supraveghere, poate să înlocuiască, la un preț de piață, unele active care acoperă rezervele la asigurările de viață cu alte active care îi aparțin, precum și să utilizeze activele aferente
Articolul 209 Primele pentru activități noi Primele pentru activități noi trebuie să fie suficiente, în funcție de presupunerile actuariale rezonabile, pentru a permite întreprinderilor de asigurare de viață să își îndeplinească angajamentele și, în special, să constituie rezerve tehnice adecvate. În acest scop, pot fi luate în considerare toate aspectele situației financiare a unei întreprinderi de asigurare de viață, fără ca aportul din resurse, altele decât primele, și venitul câștigat să fie sistematice și permanente, astfel încât să pericliteze pe termen lung solvabilitatea întreprinderii în cauză.			

			rezervelor la asigurările de viață în scopuri altele decât cele prevăzute la alin.(4) dacă va confirma în scris autorității de supraveghere că valoarea activelor utilizate depășește valoarea totală a obligațiilor aferente asigurărilor de viață.
CAPITOLUL IV Norme specifice reasigurării Articolul 210 Reasigurarea finită (1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care încheie contracte de reasigurare finită sau care desfășoară activități de reasigurare finită sunt în măsură să identifice, să măsoare, să monitorizeze, să gestioneze, să controleze și să semnaleze, în mod corespunzător, riscurile care decurg din respectivele contracte sau activități. (2) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a, precizând dispozițiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în ceea ce privește monitorizarea, administrarea și controlul riscurilor care decurg din activități de reasigurare finită. (3) În sensul alineatelor (1) și (2), reasigurare finită înseamnă reasigurare în cadrul căreia pierderea potențială maximă, exprimată drept riscul economic maxim transferat, care decurge dintr-un transfer semnificativ atât al riscului de subscriere, cât și al riscului sincronizării, depășește prima pe întreaga durată a contractului, pentru un quantum limitat, însă important, în combinație cu cel puțin una dintre următoarele caracteristici: (a) luarea în considerare explicită și materială a valorii în timp a banilor; (b) dispoziții contractuale destinate să atenueze în timp balanța economică a relațiilor dintre părți, astfel încât să atingă un nivel ținută de transfer al riscului.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea a 11-a Dispoziții specifice reasigurării Articolul 96. Activitatea de reasigurare (1) Activitatea de reasigurare completează activitatea de asigurare prin cedarea și primirea unor riscuri pe piața internă și externă de asigurări. (2) În operațiunile de reasigurare, raporturile dintre asigurător (cedent) și reasigurător (cesionar), drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de reasigurare. (3) Reasigurarea se clasifică în reasigurare proporțională și reasigurare neproporțională. Reasigurătorul care deține licență pentru reasigurare poate desfășura atât activitate de reasigurare proporțională, cât și activitate de reasigurare neproporțională, conform categoriilor "asigurări generale" sau "asigurări de viață". (4) Asigurătorul (cedentul) care transmite riscul în reasigurare este responsabil integral față de asigurat. (5) Asigurătorul (cedentul) este obligat să comunice reasigurătorului (cesionarului) toate modificările intervenite în contractul de asigurare încheiat cu asiguratul. (6) Asigurătorul este obligat să adopte un program privind necesitățile de reasigurare pentru fiecare an financiar, în conformitate cu cerințele programului de reasigurare și cu regulile de contractare a

			reasigurărilor stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. (7) Condițiile de constituire a asigurătorului, ale licențierii și încetării activității acestuia prevăzute de prezenta lege sunt aplicabile și reasigurătorului. (8) Cedarea de către asigurătorul sau reasigurătorul rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare în afara teritoriului ei poate fi efectuată nemijlocit către un reasigurător nerezident al Republicii Moldova dacă acesta este un reasigurător autorizat și supravegheat în statul său de reședință. Cedarea de către asigurătorul sau reasigurătorul rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare către reasigurătorul menționat nerezident al Republicii Moldova poate fi efectuată prin intermediul brokerului de reasigurare nerezident sau rezident al Republicii Moldova. Reasigurătorul final va avea un rating de credit pentru împrumuturi pe termen lung în valută, nu mai mic decât BBB+, conform evaluării agențiilor de rating Standard & Poor's, Fitch-IBCA, AM BEST sau Moody's. Rapoartele de solvabilitate vor fi utilizate pentru reasigurătorii fără evaluare, care sunt autorizați în statele care fac obiectul regimului UE Solvabilitate II dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru al OCDE. În acest caz, rata de solvabilitate a reasigurătorului nu trebuie să fie mai mică de 120%. (9) Limita maximă a răspunderii asigurătorului sau reasigurătorului pentru un risc unic asigurat sau preluat în reasigurare nu poate depăși 10% din valoarea capitalului propriu conform celor mai recente date contabile. (10) Asigurătorul sau reasigurătorul are dreptul să preia în asigurare sau în reasigurare un risc unic depășind limita stabilită la alin.(9) cu condiția ca partea excedentă a riscului unic

			asigurat să fie cedată în reasigurare. (11) Asigurătorul sau reasigurătorul va păstra o parte din risc în reținere proprie. (12) Nivelul reținerii proprii va fi stabilit anual de asigurător și va fi supus avizării de către autoritatea de supraveghere, în condițiile actului normativ al acesteia. (13) Prin derogare de la alin.(12), asigurătorul poate ceda în reasigurare în Republica Moldova și/sau în statele terțe întreaga valoare a riscului de catastrofe naturale (grindină, îngheț și alte pericole și/sau dezastre naturale, inclusiv cutremure, inundații, secetă) aferent asigurărilor de bunuri, precum și riscul de asigurare a pierderilor financiare cauzate de condițiile meteorologice nefavorabile.
Articolul 211 Vehicule investiționale (1) Statele membre autorizează stabilirea pe teritoriul lor a unor vehicule investiționale, sub rezerva autorizării prealabile de către autoritățile de supraveghere. (2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează următoarele criterii conform cărora autoritățile de supraveghere acordă o aprobare: (a) sfera de aplicare a autorizației; (b) condiții obligatorii care trebuie incluse în toate contractele încheiate; (c) cerințe de competență și onorabilitate menționate la articolul 42 pentru persoanele care gestionează vehiculul investițional; (d) cerințe de competență și onorabilitate pentru acționarii și asociații care dețin o participație calificată în vehiculul investițional; (e) proceduri administrative și contabile solide, mecanisme de control intern adecvate și cerințe în materie de management al riscurilor; (f) cerințe în domeniul contabil, prudențial și al informațiilor statistice; (g) cerințe de solvabilitate. (2a) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 211 alineatele (1) și (2), AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea de către autoritățile de supraveghere a înființării de vehicule investiționale, precum și la formatele și machetele care trebuie folosite în sensul alineatului (2) litera (f). AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 octombrie 2014. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (2b) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 211 alineatele (1) și (2), AEAPo poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind procedurile pentru cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere, în cazul în care vehiculul investițional care preia riscuri de la o întreprindere de asigurare sau de reasigurare își are sediul în alt stat membru decât cel în care este autorizată întreprinderea de asigurare sau de reasigurare. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (3) Vehiculele investiționale autorizate înainte de 31 decembrie 2015 intră sub incidența legislației statului membru care le-a autorizat. Cu toate acestea, orice nouă activitate inițiată de un astfel de vehicul investițional după această dată intră sub incidența alineatelor (1), (2) și (2a).			
TITLUL III SUPRAVEGHEREA ÎNTEPRINDERILOR DE ASIGURARE ȘI DE REASIGURARE CARE FAC PARTE DINTR-UN GRUP CAPITOLUL I Supravegherea la nivel de grup: definiții, cazuri de aplicare, domeniu de aplicare și niveluri Secțiunea 1 Definiții Articolul 212 Definiții (1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții: (a) „întreprindere participativă” înseamnă o întreprindere care este fie o întreprindere-mamă, fie o altă întreprindere care deține o participație sau o întreprindere legată de o altă întreprindere printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE; (b) „întreprindere afiliată” înseamnă o întreprindere care este fie o filială, fie o altă întreprindere în care se deține o participație sau o întreprindere legată de o altă întreprindere printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE; (c) „grup” înseamnă un grup de întreprinderi care: (i) se compune dintr-o întreprindere participativă, din filialele acesteia și din entitățile în care respectiva întreprindere participativă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și din întreprinderile legate între ele printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE; sau (ii) se bazează pe stabilirea, contractuală sau de altă natură, a unor relații financiare puternice și durabile între întreprinderile respective și care poate cuprinde asociații mutuale sau de tip mutual, cu condiția ca:	1. Articolul 4: articolul se completează, în ordine alfabetică, cu următoarele noțiuni: „filială - persoană juridică aflată în relație cu o societate - mamă, în una dintre situațiile prevăzute la noțiunea „societate-mamă”. Filialele unei filiale se consideră filiale ale societății care este societatea-mamă inițială;”;	Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 4. Definiții <i>societate de asigurare sau de reasigurare participativă</i> – societate de asigurare sau de reasigurare care este fie o societate-mamă, fie o altă societate de asigurare sau de reasigurare, care deține cel puțin 20% într-o societate comercială (sucursală) sau o societate de asigurare sau de reasigurare legată de o altă societate în temeiul unui contract încheiat sau al unei clauze din actele constitutive sau din statutul societăților; <i>grup</i> – un grup de societăți format dintr-o

—una dintre aceste întreprinderi să desfășoare efectiv, printr-o coordonare centralizată, o influență dominantă asupra deciziilor, inclusiv asupra deciziilor financiare, ale celorlalte întreprinderi care fac parte din grup; și —stabilirea și dizolvarea acestor relații, în sensul acestui titlu, să facă obiectul aprobării prealabile a supraveghetorului grupului; și în care întreprinderea care asigură coordonarea centralizată este considerată întreprinderea-mamă, iar celelalte întreprinderi sunt considerate filiale; (d) „supraveghetorul grupului” înseamnă autoritatea de supraveghere responsabilă de supravegherea unui grup, determinată în conformitate cu articolul 247; (e) «colegiul supraveghetorilor» înseamnă o structură permanentă, dar flexibilă, de cooperare, coordonare și facilitare a procesului decizional legat de supravegherea unui grup; (f) «holding de asigurare» înseamnă o întreprindere mamă care nu este un holding financiar mixt și a cărei principală activitate constă în dobândirea și deținerea unor participații în filiale, aceste filiale fiind, exclusiv sau majoritar, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o întreprindere de asigurare sau de reasigurare; (g) «holding mixt de asigurare» înseamnă o întreprindere mamă, alta decât o întreprindere de asigurare, decât o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, decât o întreprindere de reasigurare, decât o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, decât un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, care numără printre filialele sale cel puțin o întreprindere de asigurare sau de reasigurare; (h) «holding financiar mixt» înseamnă un holding financiar mixt în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE. (2) De asemenea, în sensul prezentului titlu, autoritățile de supraveghere consideră drept întreprindere-mamă orice întreprindere care, în opinia respectivelor autorități de supraveghere, exercită în mod efectiv o influență dominantă asupra altei întreprinderi. De asemenea, autoritățile de supraveghere consideră drept întreprindere filială orice întreprindere asupra căreia, în opinia respectivelor autorități de supraveghere, o întreprindere-mamă exercită în mod efectiv o influență dominantă. De asemenea, autoritățile de supraveghere consideră drept participație deținerea, directă sau indirectă, de drepturi de vot sau de capital într-o întreprindere asupra căreia, în opinia respectivelor autorități de supraveghere, se exercită în mod		societate participativă, din sucursalele acesteia și din entități, în cadrul cărora respectiva societate participativă sau sucursalele acesteia dețin o participație, precum și un grup de entități legate între ele printr-o relație în următorul sens: a) două sau mai multe entități sunt conduse împreună în virtutea unui contract încheiat sau a prevederilor din actul constitutiv al entităților; b) organele de conducere a două sau mai multe entități sunt formate din aceleași persoane, reprezentând majoritatea, aflate în funcție în perioada de gestiune până la întocmirea situațiilor financiare consolidate <i>holding de asigurare</i> – societate-mamă care nu este holding financiar mixt, dar care achiziționează și deține participații majoritare sau exclusive în sucursale care reprezintă asigurători sau reasigurători, cel puțin una fiind asigurător sau reasigurător; <i>holding financiar mixt</i> – societate-mamă, alta decât o entitate reglementată, care împreună cu sucursalele sale, dintre care cel puțin una este o entitate reglementată cu sediul în Republica Moldova, și cu alte entități constituie un conglomerat financiar; <i>holding mixt de asigurare</i> – societate-mamă, alta decât o societate de asigurare sau de reasigurare, care nu este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, cel puțin una dintre sucursalele sale fiind un asigurător sau reasigurător;

efectiv o influență semnificativă.			
Secțiunea 2 Cazuri de aplicare și domeniu de aplicare <i>Articolul 213</i> Cazuri de aplicare a supravegherii la nivel de grup (1) Statele membre prevăd supravegherea, la nivelul grupului, a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care fac parte dintr-un grup, în conformitate cu prezentul titlu. Dispozițiile prezentei directive, care stabilesc normele de supraveghere a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare luate în considerare separat, continuă să se aplice acestor întreprinderi, cu excepția cazurilor în care există dispoziții contrare în prezentul titlu. (2) Statele membre se asigură că supravegherea la nivelul grupului se aplică: (a) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare care sunt întreprinderi participative în cel puțin o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, în conformitate cu articolele 218-258; (b) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare a căror întreprindere mamă este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt cu sediul social în Uniune, în conformitate cu articolele 218-258; (c) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare a căror întreprindere mamă este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt cu sediul social într-o țară terță sau o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, în conformitate cu articolele 260-263; (d) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare a căror întreprindere mamă este un holding mixt de asigurare, în conformitate cu articolul 265. (3) În cazurile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b), atunci când întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt cu sediul social în Uniune este fie o întreprindere afiliată unei entități reglementate sau unui holding financiar mixt, fie este ea însăși (el însuși) o astfel de entitate sau un astfel de holding care face obiectul unei supravegheri suplimentare în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE, supraveghetorul grupului poate decide, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate, să nu efectueze supravegherea concentrării riscurilor menționată la articolul 244 din prezenta directivă și/sau supravegherea tranzacțiilor intragrup menționată la articolul 245 din prezenta directivă la nivelul respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative sau al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt. (4) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente atât în prezenta directivă, cât și în Directiva 2002/87/CE, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere implicate, poate decide să aplice doar dispozițiile relevante din Directiva 2002/87/CE respectivului holding financiar mixt. (5) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Capitolul III SUPRAVEGHEREA ȘI SOLVABILITATEA LA NIVEL DE GRUP Articolul 99. Supravegherea la nivel de grup (1) Supravegherea la nivel de grup se aplică: a) societăților de asigurare sau de reasigurare participative care dețin participații în cel puțin o societate de asigurare sau de reasigurare din Republica Moldova sau dintr-un stat terț; b) societăților de asigurare sau de reasigurare ale căror societăți-mamă sunt holdinguri de asigurare, holdinguri mixte de asigurare sau holdinguri financiare mixte. (2) Sarcina de supraveghetor de grup revine autorității de supraveghere în următoarele situații: a) toate societățile de asigurare sau de reasigurare ale grupului fac obiectul supravegherii autorității de supraveghere; b) societatea de asigurare sau de reasigurare licențiată de autoritatea de supraveghere conduce un grup; c) societatea-mamă a societății de asigurare sau de reasigurare licențiate de autoritatea de supraveghere este un holding de asigurare, un holding mixt de asigurare sau un holding financiar mixt cu sediul în Republica Moldova; d) societatea de asigurare sau de reasigurare care face parte dintr-un grup, licențiată de autoritatea de supraveghere, înregistrează cel mai mare total al bilanțului. (3) O societate de asigurare sau de reasigurare supusă unei supravegheri de

echivalente atât în prezenta directivă, cât și în Directiva 2006/48/CE, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, supraveghetorul grupului, de comun acord cu autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții, poate decide să aplice numai dispozițiile din directivă privind sectorul cel mai important, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE. (6) Supraveghetorul grupului informează Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (37) (ABE) și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (38) (AEAPO) cu privire la deciziile adoptate în temeiul alineatelor (4) și (5). ABE, AEAPO și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 (39) (AEVMP), elaborează, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun), orientări generale menite să asigure convergența practicilor de supraveghere și elaborează un proiect de standarde tehnice de reglementare, pe care îl înaintează Comisiei în termen de trei ani de la adoptarea orientărilor generale. Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010		grup prezintă autorității de supraveghere situațiile financiare consolidate, întocmite în conformitate cu prevederile legislației din domeniul contabilității și standardelor internaționale de raportare financiară, precum și datele și informațiile necesare pentru efectuarea supravegherii de grup. (4) Societatea de asigurare sau de reasigurare, holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare și holdingul financiar mixt își furnizează reciproc toate informațiile necesare pentru realizarea supravegherii de grup. (5) În cazul în care un holding de asigurare, un holding mixt de asigurare sau un holding financiar mixt nu furnizează informațiile menționate la alin.(4) unei societăți de asigurare sau de reasigurare, aceasta va informa imediat autoritatea de supraveghere. (6) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un conglomerat financiar în sensul Legii nr.250/2017 cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, supravegherea acestora este efectuată în conformitate cu dispozițiile legii nominalizate. (7) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare participativă sau unul dintre holdingurile menționate la alin.(1) lit.b) este, la rândul său, o sucursală a unei alte societăți de asigurare sau de reasigurare sau a unui alt holding, supravegherea de grup se aplică doar la nivelul ultimei societăți-mamă sau ultimului holding. (8) În cazul modificărilor survenite în cadrul grupului, societatea de asigurare sau de reasigurare va informa imediat autoritatea de supraveghere, iar dacă aceste modificări determină schimbarea supraveghetorului de grup,

			autoritatea de supraveghere difuzează celorlalți supraveghetori implicați informațiile grupului.
Articolul 214 Domeniul de aplicare a supravegherii la nivel de grup (1) Exercitarea supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 nu implică obligația ca autoritățile de supraveghere să aibă un rol de supraveghere în raport cu o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, un holding de asigurare, un holding financiar mixt sau un holding mixt de asigurare luate în considerare separat, fără a aduce atingere articolului 257 în ceea ce privește holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte. (2) În fiecare caz în parte, supraveghetorul grupului poate decide să nu includă o întreprindere în supravegherea la nivel de grup menționată la articolul 213 în cazul în care: (a) întreprinderea este stabilită într-o țară terță în care există obstacole juridice în calea transferului informațiilor necesare, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 229; (b) întreprinderea care ar trebui inclusă prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele supravegherii la nivel de grup; sau (c) includerea respectivei întreprinderi ar fi inadecvată sau de natură să inducă în eroare în raport cu obiectivele supravegherii la nivel de grup. Cu toate acestea, în cazul în care mai multe întreprinderi din același grup, luate în considerare separat, pot fi excluse în temeiul primului paragraf litera (b), acestea trebuie totuși incluse dacă, în mod colectiv, prezintă un interes care nu este neglijabil. Atunci când supraveghetorul grupului consideră că o întreprindere de asigurare sau de reasigurare nu ar trebui să fie inclusă în supravegherea la nivel de grup prevăzută la primul paragraf litera (b) sau (c), acesta consultă celelalte autorități de supraveghere interesate înainte de a lua o decizie. Atunci când, într-un caz prevăzut la primul paragraf literele (b) sau (c), supraveghetorul grupului nu include o întreprindere de asigurare sau de reasigurare în supravegherea la nivel de grup, autoritățile de supraveghere din statul membru în care este stabilită respectiva întreprindere pot solicita întreprinderii care se află în fruntea grupului orice informații care pot facilita supravegherea de către aceste autorități a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare vizate.		Parțial compatibil	Articolul 103. Coordonarea activităților de supraveghere În calitate de supraveghetor de grup, autoritatea de supraveghere îndeplinește, în mod direct și/sau prin încheierea acordurilor de colaborare, următoarele atribuții: a) coordonează colectarea și furnizarea de informații relevante pentru sarcina de supraveghere sau esențiale în situațiile obișnuite și în cele de urgență; b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în situațiile obișnuite, inclusiv activitățile menționate la prezentul capitol, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe; c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe, în vederea pregătirii pentru situații de urgență și în situațiile de urgență, inclusiv evoluțiile negative din cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare.
Secțiunea 3 Niveluri Articolul 215 Ultima întreprindere-mamă la nivel comunitar (1) În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, în sensul dispozițiilor de la articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b), este la rândul său o filială a unei alte		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 99. Supravegherea la nivel de grup (7) În cazul în care societatea de asigurare

întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau a unui alt holding de asigurare sau a unui alt holding financiar mixt cu sediul social în Uniune, articolele 218-258 se aplică doar la nivelul principalei întreprinderi mamă de asigurare sau de reasigurare, al principalului holding mamă de asigurare sau al principalului holding mamă financiar mixt cu sediul social în Uniune. (2) În cazul în care principala întreprindere mamă de asigurare sau de reasigurare sau principalul holding mamă de asigurare sau principalul holding mamă financiar mixt cu sediul social în Uniune, în sensul dispozițiilor de la alineatul (1), este o filială a unei întreprinderi care face obiectul unei supravegheri suplimentare în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE, supraveghetorul grupului poate decide, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate, să nu efectueze supravegherea concentrării riscurilor menționată la articolul 244 și/sau supravegherea tranzacțiilor efectuate în interiorul grupului menționată la articolul 245 la nivelul principalei întreprinderi mamă în cauză sau al holdingului principal în cauză.			sau de reasigurare participativă sau unul dintre holdingurile menționate la alin.(1) lit.b) este, la rândul său, o sucursală a unei alte societăți de asigurare sau de reasigurare sau a unui alt holding, supravegherea de grup se aplică doar la nivelul ultimei societăți-mamă sau ultimului holding.
Articolul 216 Ultima întreprindere-mamă la nivel național (1) În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare cu sediul central în Comunitate, menționate la articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b), nu are sediul central în același stat membru ca ultima întreprindere-mamă la nivel comunitar menționată la articolul 215, statele membre pot autoriza autoritățile lor de supraveghere să decidă, după consultarea supraveghetorului grupului și a ultimei întreprinderi-mamă la nivel comunitar în cauză, să supună supravegherii la nivel de grup ultima întreprindere-mamă de asigurare sau de reasigurare sau holdingul de asigurare la nivel național. Într-un astfel de caz, autoritatea de supraveghere își motivează decizia atât în fața supraveghetorului grupului, cât și în fața ultimei întreprinderi-mamă la nivel comunitar. Articolele 218-258 se aplică prin analogie, sub rezerva dispozițiilor de la alineatele (2) - (6). Într-un astfel de caz, autoritatea de supraveghere își motivează decizia atât față de supraveghetorul grupului, cât și față de întreprinderea-mamă ultimă la nivelul Uniunii. Supraveghetorul grupului informează colegiul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248 alineatul (1) litera (a). Articolele 218-258 se aplică mutatis mutandis, sub rezerva alineatelor (2)-(6) de la prezentul articol. (2) Autoritatea de supraveghere poate limita supravegherea la nivel de grup a ultimei întreprinderi-mamă la nivel național la una sau mai multe secțiuni ale capitolului II. (3) În cazul în care autoritatea de supraveghere decide să aplice dispozițiile capitolului II secțiunea I ultimei întreprinderi-mamă la nivel național, alegerea metodei efectuată în conformitate cu articolul 220 de către supraveghetorul grupului în ceea ce privește ultima întreprindere-mamă la nivel comunitar menționată la articolul 215 este considerată determinantă și este aplicată de către autoritatea de supraveghere din statul membru în cauză.		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 99. Supravegherea la nivel de grup (7) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare participativă sau unul dintre holdingurile menționate la alin.(1) lit.b) este, la rândul său, o sucursală a unei alte societăți de asigurare sau de reasigurare sau a unui alt holding, supravegherea de grup se aplică doar la nivelul ultimei societăți-mamă sau ultimului holding.

(4) În cazul în care autoritatea de supraveghere decide să aplice dispozițiile capitolului II secțiunea 1 ultimei întreprinderi-mamă la nivel național și în cazul în care ultima întreprindere-mamă la nivel comunitar menționată la articolul 215 a obținut, în conformitate cu articolul 231 sau cu articolul 233 alineatul (5), permisiunea de a calcula, pe baza unui model intern, cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup și cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care fac parte din grup, această decizie este considerată determinată și este aplicată de către autoritatea de supraveghere din statul membru în cauză. Într-o astfel de situație, în cazul în care autoritatea de supraveghere consideră că profilul de risc al ultimei întreprinderi-mamă la nivel național se abate în mod semnificativ de la modelul intern aprobat la nivel comunitar și atât timp cât întreprinderea în cauză nu răspunde în mod adecvat preocupărilor autorității de supraveghere, respectiva autoritate de supraveghere poate decide să impună, ca urmare a aplicării acestui model, o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a grupului din care face parte întreprinderea în cauză sau, în împrejurări excepționale în care această majorare de capital ar fi inadecvată, poate să solicite întreprinderii în cauză să calculeze cerința de capital de solvabilitate a grupului din care face parte pe baza formulei standard. Autoritatea de supraveghere motivează aceste decizii atât față de întreprindere, cât și față de supraveghetorul grupului. Supraveghetorul grupului informează colegiul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248 alineatul (1) litera (a). (5) În cazul în care autoritatea de supraveghere decide să aplice dispozițiile capitolului II secțiunea 1 ultimei întreprinderi-mamă la nivel național, întreprinderea în cauză nu este autorizată să solicite, în conformitate cu articolul 236 sau cu articolul 243 permisiunea de a supune oricare dintre filialele sale dispozițiilor articolelor 238 și 239. (6) În cazul în care statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere să ia decizia menționată la alineatul (1), aceste autorități de supraveghere prevăd că nicio astfel de decizie nu poate fi luată sau menținută în cazul în care ultima întreprindere-mamă la nivel național este o filială a ultimei întreprinderi-mamă la nivel comunitar menționate la articolul 215, iar aceasta din urmă a obținut, în conformitate cu articolul 237 sau cu articolul 243 permisiunea ca filiala în cauză să fie supusă dispozițiilor articolelor 238 și 239. (7) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza circumstanțele în care se poate lua decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.			
Articolul 217 Întreprinderea-mamă care acoperă mai multe state membre (1) În cazul în care statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere să ia decizia menționată la articolul 216, acestea le autorizează, de asemenea, să decidă încheierea unui acord cu autoritățile de supraveghere din alte state membre în care este prezentă o altă ultimă întreprindere-mamă la nivel național afiliată, în scopul de a efectua supravegherea grupului la nivelul unui subgrup care acoperă mai multe state membre. În cazul în care autoritățile de supraveghere în cauză au încheiat un acord, astfel		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 104. Acordurile de colaborare în domeniul supravegherii de grup (4) Acordurile de colaborare includ prevederi cu privire la mijloacele de exercitare a supravegherii de grup a

cum se menționează la primul paragraf, supravegherea unui grup nu poate fi efectuată la nivelul niciunei ultime întreprinderi-mamă, menționate la articolul 216, care este prezentă în state membre diferite de statul membru în care se situează subgrupul menționat la primul paragraf al prezentului alineat. Într-un astfel de caz, autoritățile de supraveghere își motivează acordul atât față de supraveghetorul grupului, cât și față de întreprinderea-mamă ultimă de la nivelul Uniunii. Supraveghetorul grupului informează colegiul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248 alineatul (1) litera (a). (2) Articolul 216 alineatele (2)-(6) se aplică prin analogie. (3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza circumstanțele în care se poate lua decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.			societăților de asigurare sau de reasigurare cu sediul în Republica Moldova ale căror societăți-mamă au sediul într-un stat terț, precum și a societăților de asigurare sau de reasigurare cu sediul în statele terțe ale căror societăți-mamă ori societăți de asigurare sau de reasigurare au sediul în Republica Moldova. Articolul 99. Supravegherea la nivel de grup (6) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un conglomerat financiar în sensul Legii nr.250/2017 cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, supravegherea acestuia este efectuată în conformitate cu dispozițiile legii nominalizate. (7) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare participativă sau unul dintre holdingurile menționate la alin.(1) lit.b) este, la rândul său, o sucursală a unei alte societăți de asigurare sau de reasigurare sau a unui alt holding, supravegherea de grup se aplică doar la nivelul ultimei societăți-mamă sau ultimului holding.
CAPITOLUL II Situația financiară Secțiunea 1 Solvabilitatea la nivel de grup Subsecțiunea 1 Dispoziții generale <i>Articolul 218 Supravegherea solvabilității la nivel de grup</i> (1) Supravegherea solvabilității la nivel de grup se exercită în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, cu articolul 246 și cu capitolul III. (2) În cazul menționat la articolul 213 alineatul (2) litera (a), statele membre solicită întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare participative să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii eligibile cel puțin egale cu cerința de capital de solvabilitate a grupului calculată în conformitate cu subsecțiunile 2, 3 și 4. (3) În cazul menționat la articolul 213 alineatul (2) litera (b), statele membre	(3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup.	Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Secțiunea II SOLVABILITATEA LA NIVEL DE GRUP Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare participativă ori societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale

solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare dintr-un grup să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii eligibile cel puțin egale cu cerința de capital de solvabilitate a grupului calculată în conformitate cu subsecțiunea 5. (4) Cerințele menționate la alineatele (2) și (3) sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de către supraveghetorul grupului în conformitate cu capitolul III. Articolul 136 și articolul 138 alineatele (1)-(4) se aplică prin analogie. (5) De îndată ce întreprinderea participativă observă și informează supraveghetorul grupului că cerința de capital de solvabilitate al grupului nu mai este respectată sau că există riscul nerespectării în următoarele trei luni, supraveghetorul grupului informează celelalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului, care analizează situația grupului. <i>Articolul 219</i> Frecvența calculelor (1) Supraveghetorul grupului se asigură că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt realizează cel puțin o dată pe an calculele menționate la articolul 218 alineatele (2) și (3). Datele relevante acestui calcul și rezultatele sale sunt transmise supraveghetorului grupului de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau, în cazul în care grupul nu are la conducere o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, de către holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt sau de către întreprinderea din cadrul grupului desemnată de supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului însuși. (2) Întreprinderea de asigurare, întreprinderea de reasigurare, holdingul de asigurare și holdingul financiar mixt monitorizează în permanență cerința de capital de solvabilitate a grupului. În cazul în care profilul de risc al grupului se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate a grupului comunicate ultima dată, cerința de capital de solvabilitate a grupului este recalculată fără întârziere și este comunicată supraveghetorului grupului. În cazul în care există elemente care sugerează că profilul de risc al grupului s-a modificat în mod semnificativ de la data la care s-a comunicat ultima dată cerința de capital de solvabilitate a grupului, supraveghetorul grupului poate solicita o recalculare a cerinței de capital de solvabilitate a grupului.			cu cerința de capital minim al grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup. (2) În cazurile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale grupului și cerința ratei de solvabilitate (în regimul Solvabilitate II) la nivel de grup, astfel cum este prevăzut la alin.(1) al prezentului capitol, se vor aplica prevederile secțiunii a 7-a din capitolul II. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup. Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup
Subsecțiunea 2 Alegerea metodei de calcul și principii generale <i>Articolul 220 Alegerea metodei</i> (1) Calculul solvabilității la nivel de grup a întreprinderilor de asigurare și de		Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

reasigurare menționate la articolul 213 alineatul (2) litera (a) se efectuează pe baza principiilor tehnice și a uneia dintre metodele enunțate la articolele 221-233. (2) Statele membre prevăd că solvabilitatea la nivel de grup a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare menționate la articolul 213 alineatul (2) litera (a) se calculează după metoda 1, prevăzută la articolele 230-232. Cu toate acestea, statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere, în cazul în care acestea își asumă rolul de supraveghetor de grup în raport cu un anumit grup, să decidă, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului însuși, aplicarea la respectivul grup a metodei 2, prevăzută la articolele 233 și 234 sau a unei combinații între metodele 1 și 2, dacă aplicarea exclusivă a metodei 1 ar fi inadecvată.			
Articolul 221 Includerea cotei proporționale (1) Calculul solvabilității la nivel de grup ține seama de cota proporțională deținută de întreprinderea participativă în întreprinderile sale afiliate. În sensul primului paragraf, cota proporțională include oricare dintre următoarele: (a) în cazul în care se utilizează metoda 1, procentele folosite pentru stabilirea conturilor consolidate; (b) în cazul în care se utilizează metoda 2, partea de capital subscris deținută, direct sau indirect, de către întreprinderea participativă. Cu toate acestea, indiferent de metoda utilizată, în cazul în care întreprinderea afiliată este o întreprindere filială și nu dispune de suficiente fonduri proprii eligibile pentru a-și acoperi cerința de capital de solvabilitate, se ia în considerare deficitul de solvabilitate total al filialei. În cazul în care, în opinia autorităților de supraveghere, răspunderea întreprinderii-mamă care deține o parte din capital se limitează strict la acea cotă de capital, supraveghetorul grupului poate permite, cu toate acestea, ca deficitul de solvabilitate al întreprinderii filiale să fie luat în considerare pe o bază proporțională. (2) După consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului însuși, supraveghetorul grupului determină cota proporțională care se ia în considerare în cazurile următoare: (a) în cazul în care nu există legături de capital între anumite întreprinderi dintr-un grup; (b) în cazul în care o autoritate de supraveghere consideră drept participație deținerea, directă sau indirectă, de drepturi de vot sau de capital într-o întreprindere deoarece, în opinia sa, asupra întreprinderii în cauză se exercită în mod efectiv o influență semnificativă; (c) în cazul în care o autoritate de supraveghere consideră că o întreprindere este întreprinderea-mamă a altei întreprinderi, deoarece în opinia autorității de supraveghere aceasta exercită efectiv o influență dominantă asupra celei din urmă.		Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II
Articolul 222		Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu

Eliminarea dublei utilizări a fondurilor proprii eligibile (1) Se interzice dubla utilizare a fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate între diferite întreprinderi de asigurare sau de reasigurare luate în considerare la acest calcul. În acest scop, la calcularea solvabilității la nivel de grup și în cazul în care metodele descrise în subsecțiunea 4 nu prevăd acest lucru, se exclud următoarele valori: (a) valoarea oricărui activ al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative care reprezintă finanțarea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a uneia dintre întreprinderile sale de asigurare sau de reasigurare afiliate; (b) valoarea oricărui activ al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative care reprezintă finanțarea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a respectivei întreprinderi sale de asigurare sau de reasigurare participative; (c) valoarea oricărui activ al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative care reprezintă finanțarea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a oricărei alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative. (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), elementele următoare pot fi luate în calcul numai în măsura în care sunt eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii afiliate în cauză: (a) fondurile surplus care intră sub incidența articolului 91 alineatul (2) ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare de viață afiliată întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup; (b) orice parte subscrisă, dar nevărsată, din capitalul unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliată întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup. Cu toate acestea, se exclud, în orice caz, din calcul următoarele elemente: (i) orice parte subscrisă, dar nevărsată, din capital care reprezintă o obligație potențială a întreprinderii participative; (ii) orice parte subscrisă, dar nevărsată, din capitalul întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative care reprezintă o obligație potențială a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate; (iii) orice parte subscrisă, dar nevărsată, din capitalul unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate care reprezintă o obligație potențială a			introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

unei alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate aceleași întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative; (3) În cazul în care autoritățile de supraveghere consideră că anumite fonduri proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate, altele decât cele menționate la alineatul (2), nu pot fi disponibile în mod efectiv pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup, aceste fonduri proprii pot fi incluse în calcul numai în măsura în care sunt eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii afiliate. (4) Suma fondurilor proprii menționate la alineatele (2) și (3) nu poate depăși cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare afiliate. (5) Orice fonduri proprii eligibile ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup, care fac obiectul unei aprobări prealabile din partea autorităților de supraveghere în conformitate cu articolul 90, pot fi incluse în calcul numai în măsura în care au fost aprobate corespunzător de către autoritatea de supraveghere responsabilă de supravegherea respectivei întreprinderi afiliate.			
Articolul 223 Eliminarea creării de capital intragrup (1) La calcularea solvabilității la nivel de grup, nu se ține seama de fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate care rezultă din finanțarea reciprocă dintre întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă și oricare dintre următoarele: (a) o întreprindere afiliată; (b) o întreprindere participativă; (c) o altă întreprindere afiliată oricăreia dintre întreprinderile sale participative. (2) La calcularea solvabilității la nivel de grup nu se ține seama de fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliată întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup, în cazul în care fondurile proprii eligibile în cauză rezultă din finanțarea reciprocă cu orice altă întreprindere afiliată respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative. (3) Se consideră că există finanțare reciprocă cel puțin în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau oricare dintre întreprinderile sale afiliate deține acțiuni sau acordă împrumuturi altei întreprinderi care, direct sau indirect, deține fonduri proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a celei dintâi.		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 101. Supravegherea concentrării riscurilor și tranzacțiilor intragrup (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare furnizează, cel puțin anual, autorității de supraveghere rapoarte privind: a) concentrarea semnificativă a riscurilor la nivel de grup; b) tranzacțiile semnificative intragrup, inclusiv cele realizate cu o persoană fizică care are legături strânse cu oricare societate din cadrul grupului. (2) Definirea și identificarea concentrării semnificative a riscurilor, tipurile tranzacțiilor intragrup, forma și conținutul rapoartelor sunt stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 224 Evaluare Valoarea activelor și pasivelor se evaluează în conformitate cu dispozițiile articolului 75.		Parțial Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare:

			Articolul 57. Evaluarea activelor și a pasivelor (1) În scopul supravegherii, activele și pasivele societății de asigurare sau de reasigurare se evaluează conform prevederilor prezentului articol, actelor normative ale autorității de supraveghere și Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS). (2) În cazul în care evaluarea activelor și pasivelor conform Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) nu corespunde cerințelor de evaluare stabilite la alin.(3) și (4), prevederile acestor alineate se aplică prioritar. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare își evaluează activele la valoarea la care acestea ar putea fi tranzacționate între părți și, în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective. (4) Societatea de asigurare sau de reasigurare își evaluează pasivele la valoarea la care ar putea fi transferate sau decontate între părți, de bunăvoie, în cunoștință de cauză și în condiții normale de concurență. La evaluarea pasivelor nu se efectuează nicio ajustare, în funcție de bonitatea societăților de asigurare sau de reasigurare.
Subsecțiunea 3 Aplicarea metodelor de calcul <i>Articolul 225</i> Întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare are mai multe întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate, calculul solvabilității la nivel de grup se efectuează prin includerea fiecăreia dintre aceste întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate. Statele membre pot prevedea ca, în cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare afiliată are sediul central într-un alt stat membru decât întreprinderea de asigurare sau de reasigurare pentru care se face calculul solvabilității la nivel de grup, calculul respectiv să ia în considerare, în ceea ce privește întreprinderea afiliată în cauză, cerința de capital de solvabilitate și fondurile proprii eligibile pentru acoperirea acestei cerințe, astfel cum sunt definite în celălalt stat membru.		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare participativă ori societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale cu cerința de capital minim al grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup.

			(2) În cazurile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale grupului și cerința ratei de solvabilitate (în regimul Solvabilitate II) la nivel de grup, astfel cum este prevăzut la alin.(1) al prezentului capitol, se vor aplica prevederile secțiunii a 7-a din capitolul II. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup.
Articolul 226 Holdinguri de asigurare intermediare (1) La calcularea solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care deține o participație într-o întreprindere de asigurare afiliată, într-o întreprindere de reasigurare afiliată, într-o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau într-o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță prin intermediul unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt, se ține seama de situația holdingului de asigurare sau a holdingului financiar mixt în cauză. Exclusiv în scopul acestui calcul, holdingul de asigurare intermediar sau holdingul financiar mixt intermediar este tratat ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă normelor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la cerința de capital de solvabilitate și ca și cum ar fi supus condițiilor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate. (2) În cazul în care un holding de asigurare intermediar sau un holding financiar mixt intermediar deține datorii subordonate sau alte fonduri proprii eligibile supuse limitelor în conformitate cu articolul 98, acestea sunt considerate drept fonduri proprii eligibile până la concurența valorilor calculate prin aplicarea limitelor stabilite la articolul 98 la totalul fondurilor proprii eligibile existente la nivel de grup în raport cu cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup.		Parțial compatibil	La moment, în RM nu sunt autorizate /înregistrate holdingul de asigurare intermediar sau holdingul financiar mixt intermediar Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare participativă ori societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale cu cerința de capital minim al grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup. (2) În cazurile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale

Orice fonduri proprii eligibile ale unui holding de asigurare intermediar sau ale unui holding financiar mixt intermediar care, dacă ar fi deținute de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, ar trebui aprobate în prealabil de către autoritatea de supraveghere în conformitate cu articolul 90, pot fi incluse în calculul solvabilității la nivel de grup numai în măsura în care au fost aprobate în mod corespunzător de către supraveghetorul grupului			grupului și cerința ratei de solvabilitate (în regimul Solvabilitate II) la nivel de grup, astfel cum este prevăzut la alin.(1) al prezentului capitol, se vor aplica prevederile secțiunii a 7-a din capitolul II. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup.
<i>Articolul 227</i> Echivalența cu privire la întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate din țări terțe (1) La calcularea solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care este o întreprindere participativă într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, în conformitate cu articolul 233, aceasta din urmă este tratată, exclusiv în scopul acestui calcul, drept o întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată. Cu toate acestea, în cazul în care țara terță în care are sediul central întreprinderea respectivă o obligă să obțină o autorizație și îi impune un regim de solvabilitate cel puțin echivalent cu cel prevăzut la titlul I capitolul VI, statele membre pot prevedea ca, în ceea ce privește întreprinderea respectivă, calculul să ia în considerare cerința de capital de solvabilitate și fondurile proprii eligibile pentru acoperirea acestei cerințe, în conformitate cu dispozițiile din țara terță în cauză. (2) În cazul în care nu s-a adoptat niciun act delegat în conformitate cu alineatul (4) sau (5) de la prezentul articol, supraveghetorul grupului verifică, la cererea întreprinderii participative sau din proprie inițiativă, dacă regimul țării terțe este cel puțin echivalent. AEAPo îl asistă pe supraveghetorul grupului în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Supraveghetorul grupului, asistat de AEAPo, se consultă cu celelalte autorități de supraveghere în cauză înainte de a lua o decizie cu privire la echivalență. Decizia se ia în funcție de criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (3). Supraveghetorul grupului nu poate lua, în ceea ce privește o țară terță, o decizie		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

care se află în contradicție cu orice altă decizie luată anterior în legătură cu respectiva țară terță, cu excepția cazului în care este necesar să se țină seama de modificări semnificative aduse regimului de supraveghere stabilit la titlul I capitolul VI și regimului de supraveghere din țara terță respectivă. În cazul în care autoritățile de supraveghere nu sunt de acord cu decizia luată în conformitate cu al doilea paragraf, acestea pot sesiza AEAPO, solicitându-i asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 în termen de trei luni de la notificarea deciziei de către supraveghetorul grupului. În această situație, AEAPO poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv. (3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza criteriile de evaluare dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe este echivalent cu regimul prevăzut la titlul I capitolul VI. (4) Dacă criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (3) au fost îndeplinite de o țară terță, Comisia, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, poate adopta acte delegate care să determine dacă regimul de supraveghere al țării terțe respective este echivalent cu regimul stabilit la titlul I capitolul VI. Aceste acte delegate sunt revizuite în mod regulat pentru a ține seama de orice modificare semnificativă adusă regimului de supraveghere stabilit la titlul I capitolul VI și regimului de supraveghere din țara terță respectivă. AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf. (5) Prin derogare de la alineatul (4) și chiar în cazul în care criteriile specificate în conformitate cu alineatul (3) nu au fost îndeplinite, Comisia poate, pentru perioada menționată la alineatul (6), în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, să adopte acte delegate care să determine dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe aplicat întreprinderilor care își au sediul central în țara terță respectivă este echivalent temporar cu regimul stabilit la titlul I capitolul VI, în cazul în care: (a) se poate demonstra că există deja sau că poate fi adoptat și aplicat de țara terță un regim de solvabilitate care poate fi considerat echivalent în conformitate cu alineatul (4); (b) țara terță are un regim de solvabilitate bazat pe riscuri și stabilește cerințe de solvabilitate cantitative și calitative, precum și cerințe legate de raportarea și transparența în materie de supraveghere; (c) dreptul țării terțe permite, în principiu, colaborarea și schimbul de informații confidențiale în materie de supraveghere cu AEAPO și autoritățile de supraveghere; (d) țara terță are un sistem de supraveghere independent; și (e) țara terță a instituit obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care acționează în numele autorităților sale de supraveghere. AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.			

(6) Perioada inițială de echivalență temporară menționată la alineatul (5) este de 10 ani, cu excepția cazului în care, înainte de sfârșitul perioadei respective: (a) actul delegat respectiv a fost revocat; sau (b) s-a adoptat un act delegat în conformitate cu alineatul (4) pentru a stabili că regimul de supraveghere al țării terțe în cauză a fost considerat echivalent cu cel stabilit la titlul I capitolul VI. Echivalența temporară face obiectul unor reînnoiri pentru perioade suplimentare de 10 ani în cazul în care sunt respectate în continuare criteriile menționate la alineatul (5). Comisia adoptă orice astfel de act delegat în conformitate cu articolul 301a și fiind asistată de AEAPo în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Actele delegate care determină echivalența temporară iau în considerare rapoartele Comisiei elaborate în conformitate cu articolul 177 alineatul (2). Aceste acte delegate sunt revizuite în mod regulat de Comisie. AEAPo asistă Comisia în ceea ce privește evaluarea deciziilor respective. Comisia informează Parlamentul cu privire la toate revizuirile efectuate și raportează Parlamentului European în legătură cu concluziile sale. (7) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (5), este adoptat un act delegat care stabilește că regimul de supraveghere al unei țări terțe este echivalent temporar, țara terță respectivă este considerată echivalentă în sensul alineatului (1) al doilea paragraf.			
<i>Articolul 228</i> Instituții de credit, întreprinderi de investiții și instituții financiare afiliate La calcularea solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care este o întreprindere participativă într-o instituție de credit, într-o întreprindere de investiții sau într-o instituție financiară, statele membre autorizează întreprinderile lor de asigurare sau de reasigurare participative să aplice prin analogie metoda 1 sau 2 prevăzută în anexa I la Directiva 2002/87/CE. Cu toate acestea, metoda 1 prevăzută în anexa menționată se aplică doar dacă supraveghetorul grupului se declară mulțumit de nivelul de gestiune integrată și de control intern al entităților care fac obiectul consolidării. Metoda aleasă se aplică în mod coerent de-a lungul timpului. Cu toate acestea, statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere, în cazul în care acestea își asumă rolul de supraveghetor de grup în raport cu un anumit grup, să decidă, la cererea întreprinderii participative sau din proprie inițiativă, deducerea oricărei participații în conformitate cu primul paragraf din fondurile proprii eligibile pentru solvabilitatea la nivel de grup a întreprinderii participative. <i>Articolul 229</i> Indisponibilitatea informațiilor necesare În cazul în care autoritățile de supraveghere interesate nu dispun de informațiile necesare în vederea calculării solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, referitoare la o întreprindere afiliată cu sediul central într-un stat membru sau într-o țară terță, valoarea contabilă a respectivei întreprinderii în întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă se		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare participativă ori societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale cu cerința de capital minim al grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup. (2) În cazurile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale grupului și cerința ratei de solvabilitate (în regimul Solvabilitate II) la nivel de grup, astfel cum este prevăzut la alin.(1) al prezentului capitol, se vor aplica prevederile secțiunii a 7-a din capitolul II. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau

scade din fondurile proprii eligibile pentru solvabilitatea la nivel de grup. În acest caz, câștigurile nerealizate aferente unei astfel de participații nu sunt recunoscute drept fonduri proprii eligibile pentru solvabilitatea la nivel de grup.			holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup.
Subsecțiunea 4 Metode de calcul <i>Articolul 230</i> Metoda 1 (metoda implicită): metoda bazată pe consolidarea contabilă (1) Calculul solvabilității la nivel de grup a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative se efectuează pe baza conturilor consolidate. Solvabilitatea la nivel de grup a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative este egală cu diferența dintre următoarele: (a) fondurile proprii eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate, calculate pe baza datelor consolidate; (b) cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup, calculată pe baza datelor consolidate. Normele stabilite în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 și în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3 se aplică la calcularea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate și pentru cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup pe baza datelor consolidate. (2) Cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup bazată pe date consolidate (cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului) se calculează fie pe baza unei formule standard, fie a unui model intern aprobat, într-un mod compatibil cu principiile generale cuprinse în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1 și 2 și, respectiv, în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1 și 3. Cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului este cel puțin egală cu suma elementelor următoare: (a) cerința de capital minim, menționată la articolul 129, al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative; (b) cota proporțională a cerinței de capital de solvabilitate al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare afiliate. Acest minim trebuie să fie acoperit de fondurile proprii de bază eligibile în sensul		Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

articolului 98 alineatul (4). Cu scopul de a determina dacă fondurile proprii eligibile menționate sunt admisibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, se aplică prin analogie principiile enunțate la articolele 221-229. Articolul 139 alineatele (1) și (2) se aplică prin analogie.			
Articolul 231 Modelul intern al grupului (1) În cazul în care se solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a unui grup, precum și cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui model intern de către o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și întreprinderile sale afiliate ori, în comun, de către întreprinderile afiliate unui holding de asigurare, autoritățile de supraveghere în cauză cooperează pentru a decide dacă acordă sau nu această permisiune și, după caz, pentru a stabili condițiile în care se acordă o astfel de permisiune. Cererea menționată la primul paragraf se adresează supraveghetorului grupului. Supraveghetorul grupului îi informează pe ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor și le transmite fără întârziere cererea completă. (2) Autoritățile de supraveghere în cauză depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la respectiva cerere în termen de șase luni de la data la care supraveghetorul grupului primește cererea completă. (3) Dacă, în termenul de șase luni menționat la alineatul (2), oricare dintre autoritățile de supraveghere în cauză a înaintat chestiunea AEAPo în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, supraveghetorul grupului își amână decizia și așteaptă decizia pe care AEAPo o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din același regulament, urmând să-și ia decizia în conformitate cu decizia AEAPo. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. AEAPo ia decizia în termen de o lună. Chestiunea nu mai poate fi înaintată AEAPo după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Dacă, în conformitate cu articolul 41 alineatele (2) și (3) și cu articolul 44 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, decizia propusă de grup este respinsă, supraveghetorul grupului ia o decizie finală. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Termenul de șase luni este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament. (4) AEAPo poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a procesului decizional în comun menționat la alineatul (2) în ceea ce privește aplicarea permisiunilor menționate la alineatul (1) în scopul facilitării deciziilor comune. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.		Norme UE neaplicabile	

(5) Dacă autoritățile de supraveghere implicate au ajuns la o decizie comună în sensul alineatului (2), supraveghetorul grupului pune la dispoziția solicitantului un document în care sunt prezentate toate motivele de la baza deciziei. (6) În cazul în care nu se adoptă nicio decizie comună în termen de șase luni de la data primirii cererii complete din partea grupului, supraveghetorul grupului ia o decizie proprie cu privire la cerere. Supraveghetorul grupului ține seama în mod corespunzător de toate opiniile și rezervele exprimate în cursul respectivei perioade de șase luni de către celelalte autorități de supraveghere în cauză. Supraveghetorul grupului pune la dispoziția solicitantului și a celorlalte autorități de supraveghere în cauză un document care cuprinde decizia complet motivată. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. (7) În cazul în care una dintre autoritățile de supraveghere în cauză consideră că profilul de risc al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare aflate sub supravegherea sa se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza modelului intern aprobat la nivel de grup și atât timp cât întreprinderea în cauză nu răspunde în mod adecvat preocupărilor autorității de supraveghere, autoritatea respectivă poate impune, în conformitate cu articolul 37, o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză rezultată din aplicarea modelului intern menționat. În circumstanțe excepționale, în care această majorare de capital ar fi inadecvată, autoritatea de supraveghere poate să solicite întreprinderii în cauză să își calculeze cerința de capital de solvabilitate pe baza formulei standard menționate la titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1 și 2. În conformitate cu articolul 37 alineatul (1) literele (a) și (c), autoritatea de supraveghere poate impune o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză rezultată din aplicarea formulei standard. Autoritatea de supraveghere motivează orice decizie menționată la primul și la al doilea paragraf atât față de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, cât și față de ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor. AEAPO poate emite ghiduri pentru a asigura aplicarea consecventă și coerentă a prezentului alineat.			
Articolul 232 Majorarea de capital al grupului Pentru a stabili dacă cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului reflectă în mod corespunzător profilul de risc al grupului, supraveghetorul grupului acordă o deosebită atenție tuturor cazurilor în care situațiile menționate la articolul 37 alineatul (1) literele (a)-(d) pot apărea la nivel de grup, în special cazurilor în care: (a) riscurile specifice existente la nivelul grupului nu ar fi acoperite suficient de formula standard sau de modelul intern utilizat, fiind dificil de cuantificat; (b) o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a filialelor întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate este impusă de		Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

autoritățile de supraveghere interesate, în conformitate cu articolele 37 și 231 alineatul (7). În cazul în care profilul de risc al grupului nu se reflectă în mod corespunzător, se poate impune o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului. Articolul 37 alineatele (1)-(5), împreună cu actele delegate și cu standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 37 alineatele (6), (7) și (8), se aplică mutatis mutandis.			
<i>Articolul 233 Metoda 2 (metoda alternativă): Metoda deducerii și agregării</i> (1) Solvabilitatea la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative este reprezentată de diferența între: (a) fondurile proprii eligibile ale întregului grup, astfel cum se prevede la alineatul (2); (b) valoarea participațiilor întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare afiliate și cerința de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, astfel cum se prevede la alineatul (3). (2) Fondurile proprii eligibile ale întregului grup sunt reprezentate de suma dintre: (a) fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative; (b) cota proporțională a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative din fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate. (3) Cerința de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului este reprezentată de suma dintre: (a) cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative; (b) cota proporțională din cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de) asigurare sau de reasigurare afiliate. (4) În cazul în care participația în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare afiliate constă, integral sau parțial, într-o proprietate indirectă, atunci valoarea participației întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare afiliate include valoarea unei astfel de proprietăți indirecte, ținându-se seama de interesele succesive relevante, iar elementele menționate la alineatul (2) litera (b) și la alineatul (3) litera (b) includ cotele proporționale corespunzătoare din fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate și, respectiv, din cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate. (5) În cazul se solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui		Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

model intern, de către o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și de întreprinderile afiliate acestora ori, în comun, de întreprinderile afiliate unui holding de asigurare sau unui holding financiar mixt, se aplică mutatis mutandis articolul 231. (6) Pentru a determina dacă cerința de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, calculată astfel cum se stabilește la alineatul (3), reflectă în mod corespunzător profilul de risc al grupului, autoritățile de supraveghere interesate trebuie să acorde o atenție deosebită oricăror riscuri specifice existente la nivel de grup, care nu ar fi acoperite suficient, fiind dificil de cuantificat. În cazul în care profilul de risc al grupului se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, se poate impune o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului. Articolul 37 alineatele (1)-(5), împreună cu actele delegate și standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 37 alineatele (6), (7) și (8), se aplică mutatis mutandis.			
Articolul 234 Acte delegate privind articolele 220-229 și 230-233 Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza principiile tehnice și metodele prevăzute la articolele 220-229, precum și aplicarea articolelor 230-233, reflectând natura economică a structurilor juridice specifice.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Subsecțiunea 5 Supravegherea solvabilității unui grup de întreprinderi de asigurare și de reasigurare care sunt filiale ale unui holding de asigurare Articolul 235 Solvabilitatea la nivel de grup a unui holding de asigurare sau a unui holding financiar mixt (1) În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare sunt filiale ale unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt, supraveghetorul grupului se asigură că calculul solvabilității grupului se efectuează la nivelul holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt, aplicându-se dispozițiile de la articolul 220 alineatul (2) până la articolul 233. (2) În scopul acestui calcul, întreprinderea mamă este tratată ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă normelor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la cerința de capital de solvabilitate și supusă condițiilor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate.		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare participativă ori societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale cu cerința de capital minim al grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup. (2) În cazurile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale grupului și cerința ratei de solvabilitate (în regimul Solvabilitate II) la nivel de grup, astfel cum este prevăzut la alin.(1) al prezentului capitol, se vor aplica prevederile secțiunii a 7-a din capitolul II. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau

			holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup.
Subsecțiunea 6 Supravegherea solvabilității la nivel de grup pentru grupurile cu management centralizat al riscurilor <i>Articolul 236</i> Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: condiții Statele membre prevăd că normele stabilite la articolele 238 și 239 se aplică oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care este filiala unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare: (a) filiala, în privința căreia supraveghetorul grupului nu a luat nicio decizie în temeiul articolului 214 alineatul (2), se include în supravegherea de grup efectuată de supraveghetorul grupului la nivelul întreprinderii-mamă, în conformitate cu prezentul titlu; (b) procesele de management al riscurilor și dispozitivele de control intern ale întreprinderii-mamă acoperă filiala, iar autoritățile de supraveghere interesate se declară satisfăcute în ceea ce privește managementul prudent al filialei; (c) întreprinderea-mamă a primit acordul menționat la articolul 246 alineatul (4) al treilea paragraf; (d) întreprinderea-mamă a primit acordul menționat la articolul 256 alineatul (2); (e) întreprinderea-mamă a depus o cerere privind posibilitatea de a intra sub incidența articolelor 238 și 239 și respectiva cerere i s-a aprobat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 237.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 237</i> Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: decizia privind cererea (1) În cazul cererilor privind posibilitatea de a intra sub incidența normelor stabilite la articolele 238 și 239, autoritățile de supraveghere în cauză cooperează		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

în cadrul colegiului supraveghetorilor, într-un proces de cooperare deplină, pentru a decide dacă acordă sau nu permisiunea solicitată și pentru a determina, dacă este cazul, celelalte condiții necesare pentru obținerea unei astfel de permisiuni. Cererile menționate la primul paragraf se adresează doar autorității de supraveghere care a autorizat filiala. Autoritatea de supraveghere respectivă îi informează pe ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor și le transmite fără întârziere cererea completă. (2) Autoritățile de supraveghere în cauză depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la respectiva cerere în termen de trei luni de la data la care toate autoritățile de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor primesc cererea completă. (3) Dacă, în perioada de trei luni menționată la alineatul (2), oricare dintre autoritățile de supraveghere în cauză a înaintat chestiunea AEAPo în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, supraveghetorul grupului își amână propria decizie și așteaptă decizia pe care AEAPo o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat, urmând să-și ia decizia în conformitate cu decizia AEAPo. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. AEAPo ia decizia în termen de o lună. Chestiunea nu se înaintază AEAPo după expirarea termenului de trei luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Dacă, în conformitate cu articolul 41 alineatele (2) și (3) și cu articolul 44 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, decizia propusă de grup este respinsă, supraveghetorul grupului ia o decizie finală. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Termenul de trei luni este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament. (4) AEAPo poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a procesului de adoptare a deciziei comune menționate la alineatul (2) în ceea ce privește aplicarea permisiunilor menționate la alineatul (1) în scopul facilitării deciziilor comune. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (5) Dacă autoritățile de supraveghere în cauză au ajuns la o decizie comună în sensul alineatului (2), autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala pune la dispoziția solicitantului un document în care sunt prezentate toate motivele de la baza deciziei. Decizia comună este considerată determinantă și este aplicată de către autoritățile de supraveghere din statele membre interesate. (6) În lipsa unei decizii comune a autorităților de supraveghere în cauză în perioada de trei luni prevăzută la alineatul (2), supraveghetorul grupului adoptă propria decizie privind cererea. În cursul acestei perioade, supraveghetorul grupului ține seama în mod corespunzător de:			

(a) opiniile și rezervele autorităților de supraveghere în cauză; (b) rezervele celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor. Decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază și o explicație a oricărei abateri semnificative de la rezervele celorlalte autorități de supraveghere în cauză. Supraveghetorul grupului transmite o copie a deciziei solicitantului și celorlalte autorități de supraveghere în cauză. Decizia este considerată determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere implicate.			
<i>Articolul 238</i> Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: determinarea cerinței de capital de solvabilitate (1) Fără a aduce atingere articolului 231, cerința de capital de solvabilitate a filialei se calculează astfel cum se prevede la alineatele (2), (4) și (5) din prezentul articol. (2) În cazul în care cerința de capital de solvabilitate a filialei se calculează pe baza unui model intern aprobat la nivel de grup în conformitate cu articolul 231 și autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala consideră că profilul de risc al acesteia se abate în mod semnificativ de la acest model intern și atâta timp cât respectiva întreprindere nu răspunde în mod adecvat preocupărilor autorității de supraveghere, autoritatea respectivă poate propune să se fixeze, în cazurile menționate la articolul 37, ca urmare a aplicării acestui model, o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a acelei filiale sau, în împrejurări excepționale în care această majorare de capital ar fi inadecvată, să solicite întreprinderii în cauză să calculeze cerința de capital de solvabilitate pe baza formulei standard. Autoritatea de supraveghere discută propunerea sa în cadrul colegiului supraveghetorilor și comunică motivele unor astfel de propuneri atât filialei, cât și colegiului supraveghetorilor. (3) În cazul în care cerința de capital de solvabilitate a filialei se calculează pe baza formulei standard și autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala consideră că profilul de risc al acesteia se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza formulei standard și atât timp cât respectiva întreprindere nu răspunde în mod adecvat preocupărilor autorității de supraveghere, în situații excepționale, autoritatea respectivă poate propune să se solicite întreprinderii să înlocuiască un subset al parametrilor utilizați în calcularea formulei standard cu parametri specifici întreprinderilor respective atunci când calculează modulele „risc de subscriere pentru asigurarea generală”, „risc de subscriere pentru asigurarea de viață” și „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate”, astfel cum este prevăzut la articolul 110, sau, în cazurile menționate la articolul 37, să fixeze o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a acelei filiale. Autoritatea de supraveghere discută propunerea sa în cadrul colegiului supraveghetorilor și comunică motivele unei astfel de propuneri atât filialei, cât și colegiului supraveghetorilor. (4) Colegiul supraveghetorilor depune toate eforturile pentru a ajunge la un acord cu privire la propunerea autorității de supraveghere care a autorizat filiala,		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

precum și cu privire la alte posibile măsuri. Acordul respectiv este recunoscut ca fiind determinant și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză.” (5) În cazul în care autoritatea de supraveghere și supraveghetorul grupului nu se pun de acord, oricare dintre părți poate, în termen de o lună de la propunerea autorității de supraveghere, să înainteze chestiunea AEAP, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În acest caz, AEAP poate să acționeze în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat și ia o decizie în termen de o lună de la înaintarea chestiunii. Termenul de o lună este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament. Chestiunea nu se înaintează AEAP după expirarea termenului de o lună menționat în prezentul paragraf sau după ce s-a ajuns la un acord în colegiu în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol. Autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala își amână decizia și așteaptă decizia pe care AEAP o poate lua în conformitate cu articolul 19 din regulamentul menționat, urmând să-și ia decizia în conformitate cu decizia AEAP. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Decizia precizează toate motivele pe care se întemeiază. Decizia se transmite filialei și colegiului supraveghetorilor.			
<i>Articolul 239</i> Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate și a cerinței de capital minim (1) În cazul nerespectării cerinței de capital de solvabilitate și fără a aduce atingere articolului 138, autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala transmite fără întârziere colegiului supraveghetorilor planul de redresare prezentat de filială în vederea restabilirii, în termen de șase luni de la de la data la care s-a constatat pentru prima dată nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate, a nivelului fondurilor proprii eligibile sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital de solvabilitate. Colegiul supraveghetorilor face tot ceea ce îi stă în putință pentru a ajunge la un acord privind propunerea autorității de supraveghere cu privire la aprobarea planului de redresare în termen de patru luni de la data la care s-a constatat pentru prima dată nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate. În lipsa unui astfel de acord, autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala decide cu privire la aprobarea planului de redresare, ținând seama în mod corespunzător de punctele de vedere și rezervele celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor. (2) Atunci când autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala identifică, în conformitate cu articolul 136, deteriorarea condițiilor financiare, aceasta notifică fără întârziere colegiul supraveghetorilor măsurile pe care le propune. Exceptând situațiile de urgență, măsurile ce urmează să fie luate se discută în cadrul colegiului supraveghetorilor.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

Colegiul supraveghetorilor face tot ceea ce îi stă în putință pentru a ajunge la un acord privind măsurile ce urmează să fie luate în termen de o lună de la data notificării. În lipsa unui acord, autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala decide dacă măsurile propuse trebuie aprobate, ținând seama în mod corespunzător de punctele de vedere și rezervele celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor. (3) În cazul nerespectării cerinței de capital minim și fără a aduce atingere articolului 139, autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala transmite fără întârziere colegiului supraveghetorilor, sistemul de finanțare pe termen scurt prezentat de filială în vederea restabilirii, în termen de trei luni de la data la care s-a constatat pentru prima dată nerespectarea cerinței de capital minim, a nivelului fondurilor proprii eligibile care îndeplinește cerința de capital minim sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital minim. Colegiul supraveghetorilor este informat, de asemenea, cu privire la orice măsuri luate pentru aplicarea cerinței de capital minim la nivelul filialei. (4) Autoritatea de supraveghere sau supraveghetorul grupului poate transmite chestiunea și solicita asistența AEAPO, conform articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în cazul în care autoritatea de supraveghere și supraveghetorul grupului nu convin asupra oricăroră dintre următoarele: (a) asupra probării planului de redresare, inclusiv asupra unei extinderi a perioadei de redresare, în termenul de patru luni menționat la alineatul (1); sau (b) asupra aprobării măsurilor propuse în termenul de o lună menționat la alineatul (2). În aceste cazuri, AEAPO poate să acționeze în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat și ia o decizie în termen de o lună de la înaintarea chestiunii. Chestiunea nu se înaintează către AEAPO: (a) după expirarea termenului de patru luni sau, respectiv, de o lună menționat la primul paragraf; (b) după ce în colegiu s-a ajuns la un acord în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf sau cu alineatul (2) al doilea paragraf; (c) în cazul situațiilor de urgență menționate la alineatul (2). Termenul de patru luni sau, respectiv, termenul de o lună este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament. Autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala își amână decizia și așteaptă decizia pe care AEAPO o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat, urmând să-și ia decizia finală în conformitate cu decizia AEAPO. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Decizia precizează toate motivele pe care se întemeiază. Decizia se transmite filialei și colegiului supraveghetorilor.			
<i>Articolul 240</i> Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: încetarea aplicării derogărilor pentru o filială		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

(1) Normele prevăzute la articolele 238 și 239 încetează să se aplice în următoarele cazuri: (a) condiția menționată la articolul 236 litera (a) nu mai este îndeplinită; (b) condiția menționată la articolul 236 litera (b) nu mai este îndeplinită și grupul nu ia măsurile necesare pentru ca respectiva condiție să fie din nou îndeplinită într-un termen adecvat; (c) condițiile menționate la articolul 236 literele (c) și (d) nu mai sunt îndeplinite. În cazul menționat la primul paragraf litera (a), dacă supraveghetorul grupului decide, după consultarea cu colegiul supraveghetorilor, să nu mai includă filiala în supravegherea grupului pe care o efectuează, trebuie să informeze de îndată autoritatea de supraveghere interesată și întreprinderea-mamă cu privire la aceasta. În sensul articolului 236 literele (b), (c) și (d), întreprinderea-mamă se asigură că aceste condiții sunt îndeplinite în permanență. În cazul nerespectării condițiilor, întreprinderea-mamă informează fără întârziere supraveghetorul grupului și supraveghetorul filialei în cauză cu privire la acest lucru. Ea prezintă un plan de restabilire a conformității cu respectivele condiții într-un termen adecvat. Fără a aduce atingere celui de-al treilea paragraf, supraveghetorul grupului verifică cel puțin o dată pe an, din proprie inițiativă, dacă condițiile menționate la articolul 236 literele (b), (c) și (d) sunt respectate în continuare. Supraveghetorul grupului efectuează o asemenea verificare și la cererea autorității de supraveghere interesate, în cazul în care aceasta din urmă are serioase îndoieli cu privire la respectarea în permanență a respectivei condiții. În cazul în care verificarea efectuată identifică puncte slabe, supraveghetorul grupului solicită ca întreprinderea-mamă să prezinte un plan de restabilire a conformității cu respectiva condiție într-un termen adecvat. Dacă, după consultarea colegiului supraveghetorilor, supraveghetorul grupului consideră că planul menționat la al treilea sau la al cincilea paragraf este insuficient sau că, ulterior, acesta nu este implementat în termenul convenit, supraveghetorul grupului trage concluzia că condițiile menționate la articolul 236 literele (b), (c) și (d) nu mai sunt îndeplinite și informează imediat autoritatea de supraveghere interesată cu privire la aceasta. (2) Regimul prevăzut la articolele 238 și 239 este din nou aplicabil dacă întreprinderea-mamă prezintă o nouă cerere și obține o decizie favorabilă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 237.			
<i>Articolul 241</i> Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: acte delegate Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează următoarele: (a) criteriile pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 236; (b) criteriile pentru a evalua ce situații pot fi considerate ca situații de urgență, în conformitate cu articolul 239 alineatul (2);		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

(c) procedurile care trebuie urmate de către autoritățile de supraveghere atunci când fac schimb de informații, își exercită drepturile sau își îndeplinesc obligațiile în conformitate cu articolele 237-240.			
Articolul 242 Reexaminare (1) Până la 31 decembrie 2017, Comisia face o evaluare a aplicării titlului III, în special în ceea ce privește cooperarea autorităților de supraveghere în cadrul colegiului supraveghetorilor și funcționalitatea acestui colegiu, precum și practicile de supraveghere privind stabilirea majorărilor de capital și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive. (2) Până la 31 decembrie 2018, Comisia evaluează beneficiile intensificării supravegherii la nivel de grup și beneficiile gestionării capitalului în cadrul unui grup de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare incluzând o trimitere la COM(2008)0119 și la raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului European cu privire la această propunere, din 16 octombrie 2008 (A6-0413/2008). Evaluarea ar trebui să cuprindă măsuri posibile de sporire a unei gestionări transfrontaliere solide a grupurilor de asigurare, mai ales a managementului riscurilor și activelor. În evaluarea sa, Comisia ține seama, printre altele, de noile evoluții și progrese în ceea ce privește: (a) un cadru armonizat privind intervenția timpurie; (b) practicile de management al riscurilor în mod centralizat la nivel de grup, de funcționare a modelelor interne ale grupului, inclusiv de testare la condițiile de stres; (c) tranzacțiile intragrup și concentrarea riscurilor; (d) evoluția în timp a efectelor diversificării și concentrării; (e) un cadru obligatoriu din punct de vedere juridic pentru medierea disputelor din domeniul supravegherii; (f) un cadru armonizat privind transferabilitatea activelor, procedurile de insolvență și lichidare care să elimine restricțiile din legislația națională privind societățile comerciale în ceea ce privește transferabilitatea activelor; (g) un nivel echivalent de protecție a deținătorilor de polițe și a beneficiarilor întreprinderilor din același grup, mai ales în situații de criză; (h) o soluție la nivelul UE armonizată și finanțată adecvat pentru schemele de garantare a asigurărilor; (i) un cadru armonizat, obligatoriu din punct de vedere juridic, între autoritățile competente, băncile centrale și ministerele de finanțe cu privire la gestionarea și soluționarea crizelor și pentru partajarea sarcinilor fiscale care să alinieze		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

competențe de supraveghere cu responsabilități fiscale. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive.			
<i>Articolul 243</i> Filiarele unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt Articolele 236-242 se aplică mutatis mutandis întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care sunt filiale ale unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt.		Norme UE neaplicabile	
Secțiunea 2 Concentrarea riscurilor și tranzacțiile intragrup <i>Articolul 244</i> Supravegherea concentrării riscurilor (1) Supravegherea concentrării riscurilor la nivel de grup se exercită în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, cu articolul 246 și cu capitolul III. (2) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare sau holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte să transmită supraveghetorului grupului rapoarte periodice, cel puțin anuale, cu privire la orice concentrare semnificativă a riscurilor la nivel de grup, cu excepția cazului în care se aplică articolul 215 alineatul (2). Informațiile necesare se transmit supraveghetorului grupului de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care se află la conducerea grupului sau, în cazul în care grupul nu este condus de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, ele se transmit de către holdingul de asigurare, de către holdingul financiar mixt sau de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aparținând grupului care este desemnată de supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului. Concentrările riscurilor menționate la primul paragraf sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de către supraveghetorul grupului. (3) Supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului, identifică tipul de riscuri pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare dintr-un anumit grup trebuie să le declare în orice circumstanțe. În momentul în care supraveghetorul grupului și celelalte autorități de supraveghere interesate definesc sau emit o opinie cu privire la tipul de riscuri, aceștia țin seama de un anumit grup și de structura sa de management al riscurilor. Pentru a identifica concentrările semnificative de riscuri care trebuie declarate, supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului, impune pragurile adecvate pe baza cerințelor de capital de solvabilitate, a rezervelor tehnice sau a ambelor. În momentul în care supraveghetorul grupului examinează concentrarea riscurilor, acesta monitorizează în special riscul potențial de contaminare în cadrul grupului, riscul de conflicte de interese și nivelul sau volumul riscurilor. (4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în ceea ce privește definirea unei concentrări semnificative de riscuri în sensul alineatelor (2)		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 101. Supravegherea concentrării riscurilor și tranzacțiilor intragrup (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare furnizează, cel puțin anual, autorității de supraveghere rapoarte privind: a) concentrarea semnificativă a riscurilor la nivel de grup; b) tranzacțiile semnificative intragrup, inclusiv cele realizate cu o persoană fizică care are legături strânse cu oricare societate din cadrul grupului. (2) Definirea și identificarea concentrării semnificative a riscurilor, tipurile tranzacțiilor intragrup, forma și conținutul rapoartelor sunt stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

și (3) de la prezentul articol. (5) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește supravegherea concentrărilor de riscuri, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de identificare a concentrărilor semnificative de riscuri și de stabilire a pragurilor corespunzătoare în sensul alineatului (3). Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la formatele și machetele pentru raportarea unor astfel de concentrări de riscuri în sensul alineatului (2). AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 septembrie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			
Articolul 245 Supravegherea tranzacțiilor intragrup (1) Supravegherea tranzacțiilor intragrup se exercită în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, cu articolul 246 și cu capitolul III. (2) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să transmită supraveghetorului grupului rapoarte periodice, cel puțin anuale, cu privire la orice tranzacție intragrup importantă efectuată de întreprinderi de asigurare și de reasigurare din cadrul grupului, inclusiv cele efectuate cu o persoană fizică având legături strânse cu oricare întreprindere din cadrul grupului, cu excepția cazului în care se aplică articolul 215 alineatul (2). În plus, statele membre impun furnizarea de rapoarte cu privire la tranzacțiile intragrup extrem de importante imediat ce acest lucru este posibil. Informațiile necesare se transmit supraveghetorului grupului de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care se află la conducerea grupului sau, în cazul în care grupul nu este condus de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, acestea se transmit de către holdingul de asigurare, de către holdingul financiar mixt sau de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aparținând grupului care este desemnată de către supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului. Tranzacțiile efectuate în interiorul grupului sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de către supraveghetorul grupului. (3) Supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului, identifică tipul de tranzacții intragrup pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare dintr-un anumit grup trebuie să le notifice în orice circumstanțe. Articolul 244 alineatul (3) se aplică prin analogie. (4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în ceea ce		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 102. Supravegherea sistemului de guvernanta (1) Sistemul de guvernanta la nivel de grup corespunde cerințelor prevăzute la art.34. (2) Fără a aduce atingere alin.(1) al prezentului articol, controlul intern al unui grup cuprinde cel puțin următoarele: a) mecanismele adecvate pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative; b) procedurile de raportare și contabilitate; c) monitorizarea și gestionarea tranzacțiilor intragrup și concentrarea riscurilor. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare va efectua la nivelul grupului

privește definirea unei tranzacții intragrup semnificative în sensul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol. (5) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește supravegherea tranzacțiilor intragrup, AEAPo poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de identificare a tranzacțiilor intragrup semnificative în sensul alineatului (3). Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPo poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile, formatele și machetele pentru raportarea unor astfel de tranzacții intragrup în sensul alineatului (2). Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			evaluarea propriilor riscuri și a solvabilității.
Secțiunea 3 Managementul riscurilor și controlul intern <i>Articolul 246</i> Supravegherea sistemului de guvernare (1) Cerințele enunțate în titlul I capitolul IV secțiunea 2 se aplică prin analogie la nivel de grup. Fără a aduce atingere primului paragraf, sistemele de management al riscurilor și de control intern și procedurile de raportare se pun în aplicare în mod coerent în toate întreprinderile incluse în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în temeiul articolului 213 alineatul (2) literele (a) și (b), astfel încât respectivele sisteme și proceduri de raportare să poată fi controlate la nivel de grup. (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), mecanismele de control intern ale unui grup cuprind cel puțin următoarele: (a) mecanisme adecvate în ceea ce privește solvabilitatea grupului pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative suportate și pentru a asocia în mod corespunzător fondurile proprii eligibile și riscurile; (b) proceduri riguroase de raportare și de contabilitate, pentru a monitoriza și a gestiona tranzacțiile intragrup și concentrarea riscurilor. (3) Sistemele și procedurile de raportare menționate la alineatele (1) și (2) sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de supraveghetorul grupului în conformitate cu normele stabilite în capitolului III. (4) Statele membre impun întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative, holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt să efectueze, la nivelul grupului, evaluarea prevăzută la articolul 45. Evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității realizată la nivelul grupului este supusă procesului de supraveghere efectuat de supraveghetorul grupului, în conformitate cu capitolul III. Atunci când calculul solvabilității la nivel de grup se face în conformitate cu		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 102. Supravegherea sistemului de guvernare (1) Sistemul de guvernare la nivel de grup corespunde cerințelor prevăzute la art.34. (2) Fără a aduce atingere alin.(1) al prezentului articol, controlul intern al unui grup cuprinde cel puțin următoarele: a) mecanismele adecvate pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative; b) procedurile de raportare și contabilitate; c) monitorizarea și gestionarea tranzacțiilor intragrup și concentrarea riscurilor. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare va efectua la nivelul grupului evaluarea propriilor riscuri și a solvabilității.

metoda nr. 1 menționată la articolul 230, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt facilitează supraveghetorului grupului o bună înțelegere a diferenței dintre suma cerințelor de capital de solvabilitate a tuturor întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate din grup și cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, sub rezerva acordului din partea supraveghetorului grupului, poate efectua toate evaluările necesare în temeiul articolului 45 la nivelul grupului și la nivelul oricărei filiale din cadrul grupului, în același timp, și poate întocmi un singur document care să cuprindă toate evaluările. Înainte de a-și da acordul în conformitate cu al treilea paragraf, supraveghetorul grupului consultă și ia în considerare în mod corespunzător punctele de vedere și rezervele membrilor colegiului supraveghetorilor. În cazul în care grupul alege opțiunea prevăzută la al treilea paragraf, acesta transmite documentul tuturor autorităților de supraveghere interesate, în același timp. Alegerea acestei opțiuni nu scutește filialele interesate de obligația de a se asigura că sunt îndeplinite cerințele articolului 45.			
CAPITOLUL III Măsuri pentru facilitarea supravegherii la nivel de grup <i>Articolul 247 Supraveghetorul grupului</i> (1) Se desemnează un singur supraveghetor, responsabil cu coordonarea și exercitarea supravegherii la nivel de grup („supraveghetorul grupului”), dintre autoritățile de supraveghere ale statelor membre interesate. (2) În cazul în care aceeași autoritate de supraveghere este competentă pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare dintr-un grup, sarcina de supraveghetor al grupului este îndeplinită de respectiva autoritate de supraveghere. În toate celelalte cazuri și sub rezerva alineatului (3), sarcina de supraveghetor al grupului este îndeplinită de: (a) autoritatea de supraveghere care a autorizat întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, în cazul în care grupul este condus de respectiva întreprindere; (b) în cazul în care grupul nu este condus de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, de următoarea autoritate de supraveghere: (i) în cazul în care întreprinderea mamă a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, este vorba despre autoritatea de supraveghere care a autorizat respectiva întreprindere de asigurare sau de reasigurare; (ii) în cazul în care cel puțin două întreprinderi de asigurare sau de reasigurare cu sediul social în Uniune au drept întreprindere mamă același holding de asigurare sau același holding financiar mixt, iar una dintre aceste întreprinderi a fost autorizată în statul membru în care are sediul social holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, este vorba despre autoritatea de supraveghere a		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 115. Competența și atribuțiile Autorității de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere este competentă și responsabilă pentru reglementarea, autorizarea și supravegherea, inclusiv la nivel de grup, a participanților profesioniști pe piața asigurărilor, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe (în ceea ce privește operațiunile desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova), precum și a biroului național. (2) Activitatea biroului național este supusă supravegherii de către autoritatea de supraveghere în condițiile prevăzute de legislația cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. (3) În cadrul supravegherii, autoritatea de supraveghere solicită participanților profesioniști pe piața asigurărilor orice documente și/sau informații pentru

întreprinderii de asigurare sau de reasigurare autorizate în statul membru respectiv; (iii) în cazul în care grupul este condus de cel puțin două holdinguri de asigurare sau holdinguri financiare mixte cu sediul social în state membre diferite și dacă există o întreprindere de asigurare sau de reasigurare în fiecare dintre aceste state, este vorba despre autoritatea de supraveghere a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare cu cel mai mare total al bilanțului; (iv) în cazul în care cel puțin două întreprinderi de asigurare sau de reasigurare cu sediul social în Uniune au drept întreprindere mamă același holding de asigurare sau același holding financiar mixt și niciuna dintre aceste întreprinderi nu a fost autorizată în statul membru în care are sediul social holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, este vorba despre autoritatea de supraveghere care a autorizat întreprinderea de asigurare sau de reasigurare cu cel mai mare total al bilanțului; sau (v) în cazul în care grupul este un grup care nu are o întreprindere mamă sau în alte cazuri decât cele menționate la punctele (i)-(iv), este vorba despre autoritatea de supraveghere care a autorizat întreprinderea de asigurare sau de reasigurare cu cel mai mare total al bilanțului. (3) În anumite cazuri, la cererea oricărei alte autorități de supraveghere, autoritățile de supraveghere în cauză pot să adopte o decizie comună prin care să acorde derogări de la criteriile enunțate la alineatul (2), dacă aplicarea acestora ar fi neadecvată, ținând seama de structura grupului și de importanța relativă a activităților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în diferite țări, și să numească o altă autoritate de supraveghere drept supraveghetor al grupului. În acest scop, oricare dintre autoritățile de supraveghere implicate poate iniția o dezbatere pentru a stabili dacă criteriile menționate la alineatul (2) sunt adecvate. O astfel de dezbatere nu poate avea loc mai mult de o dată pe an. Autoritățile de supraveghere în cauză depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună privind alegerea supraveghetorului grupului în termen de trei luni de la inițierea dezbaterii. Înainte de a lua o decizie, autoritățile de supraveghere în cauză oferă grupului posibilitatea de a-și exprima opinia. Supraveghetorul desemnat al grupului prezintă grupului decizia comună luată, precizând toate motivele de la baza acesteia. (4) Dacă, în cursul perioadei de trei luni menționate la alineatul (3) al treilea paragraf, oricare dintre autoritățile de supraveghere în cauză a înaintat chestiunea AEAPo în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, autoritățile de supraveghere respective își amână propria decizie și așteaptă decizia pe care AEAPo o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din același regulament, urmând să ia o decizie comună în conformitate cu decizia AEAPo. Această decizie comună este considerată determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Termenul de trei luni este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament. (5) AEAPo ia decizia în termen de o lună de la data la care i s-a înaintat chestiunea în conformitate cu alineatul (4). Chestiunea nu se înaintează AEAPo			îndeplinirea eficientă a atribuțiilor conferite de lege. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite prezentarea rapoartelor și informațiilor de la: a) persoanele sau entitățile care au legături strânse cu societatea de asigurare sau de reasigurare și cu sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț; b) entitățile cărora le-au fost externalizate funcții sau activități operaționale aferente activității de asigurare sau de reasigurare; c) societatea căreia societatea de asigurare sau de reasigurare, sucursala societății de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț i-a cedat parțial sau integral riscuri subscrise; d) deținătorii de participații calificate în societatea de asigurare sau de reasigurare și în societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un stat terț care deține o sucursală pe teritoriul Republicii Moldova. (5) În vederea exercitării funcțiilor de control și asigurării unei supravegheri eficiente, inclusiv la nivel de grup, participanții profesioniști pe piața asigurărilor, autoritățile administrației publice, organizațiile și întreprinderile sunt obligate să prezinte autorității de supraveghere orice documente și/sau informații solicitate pentru executarea prezentei legi. (6) În cazul în care supravegherea unei persoane sau a unei entități menționate la alin.(4) este responsabilitatea altei autorități, autoritatea de supraveghere verifică operațiunile acestei persoane sau entități în cooperare cu autoritatea

după expirarea termenului de trei luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Supraveghetorul desemnat al grupului transmite grupului și colegiului supraveghetorilor decizia comună luată, precizând toate motivele de la baza acesteia. (6) Dacă nu s-a ajuns la o decizie comună, rolul de supraveghetor al grupului este exercitat de autoritatea de supraveghere identificată în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol. (7) AEAPo informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia, cel puțin o dată pe an, cu privire la orice dificultăți majore în legătură cu aplicarea alineatelor (2), (3) și (6). În cazul în care apar dificultăți majore la aplicarea criteriilor prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza în mod mai detaliat aceste criterii. (8) În cazul în care un stat membru are cel puțin două autorități de supraveghere prudențială a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, statul membru respectiv ia măsurile necesare pentru a asigura coordonarea între autoritățile în cauză.			competentă respectivă, conform procedurii prevăzute de prezenta lege. (7) Autoritatea de supraveghere are dreptul, după informarea autorității competente din statul gazdă, să efectueze verificarea la fața locului a activității sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare înregistrate în Republica Moldova, care activează în statul terț. (8) Autoritatea de supraveghere autorizează externalizarea funcțiilor și activităților societăților de asigurare sau de reasigurare, conform cerințelor stabilite prin actele sale normative. Autorizarea se extinde și asupra modificărilor contractelor de externalizare.
<i>Articolul 248</i> Drepturi și obligații ale supraveghetorului grupului și ale celorlalți supraveghetori Colegiul supraveghetorilor (1) Drepturile și obligațiile care îi revin supraveghetorului grupului în ceea ce privește supravegherea la nivel de grup cuprind următoarele: (a) coordonarea culegerii și diseminării informațiilor adecvate sau esențiale, atât pentru desfășurarea obișnuită a activităților, cât și pentru situații urgente, inclusiv diseminarea informațiilor care sunt importante pentru sarcina de supraveghere a autorității de supraveghere; (b) procesul de supraveghere și evaluarea situației financiare a grupului; (c) evaluarea conformității grupului cu normele privind solvabilitatea, precum și a concentrării riscurilor și a tranzacțiilor intragrup, astfel cum se prevede la articolele 218-245; (d) evaluarea sistemului de guvernare a grupului, astfel cum se prevede la articolul 246, precum și a îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolele 42 și 257 de către membrii organului administrativ, de conducere sau de control al întreprinderii participative; (e) planificarea și coordonarea, prin întâlniri obișnuite organizate cel puțin anual sau prin alte mijloace adecvate, a activităților de supraveghere atât pentru desfășurarea obișnuită a activităților, cât și pentru situații urgente, în colaborare cu autoritățile de supraveghere interesate și luarea în considerare a naturii, a amplitudinii și a complexității riscurilor inerente activității tuturor întreprinderilor care fac parte din grup;		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 103. Coordonarea activităților de supraveghere În calitate de supraveghetor de grup, autoritatea de supraveghere îndeplinește, în mod direct și/sau prin încheierea acordurilor de colaborare, următoarele atribuții: a) coordonează colectarea și furnizarea de informații relevante pentru sarcina de supraveghere sau esențiale în situațiile obișnuite și în cele de urgență; b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în situațiile obișnuite, inclusiv activitățile menționate la prezentul capitol, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe; c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe, în vederea pregătirii pentru situații de urgență și în situațiile de urgență, inclusiv evoluțiile negative din cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare.

(f) alte sarcini, măsuri și decizii atribuite supraveghetorului grupului de către prezenta directivă sau care rezultă din aplicarea prezentei directive, în special sarcina de a dirija procesul de validare a oricărui model intern la nivel de grup, astfel cum se prevede la articolele 231 și 233, precum și aceea de a dirija procesul de autorizare a aplicării regimului stabilit la articolele 237-240. (2) În scopul de a facilita îndeplinirea sarcinilor de către supraveghetorul grupului, menționate la alineatul (1), se instituie un colegiu al supraveghetorilor, prezidat de supraveghetorul grupului. Colegiul supraveghetorilor se asigură că procesele de cooperare, schimb de informații și consultare între autoritățile de supraveghere membre ale colegiului supraveghetorilor, se desfășoară în conformitate cu titlul III în vederea promovării unei convergențe a deciziilor și activităților lor respective. Dacă supraveghetorul grupului nu își îndeplinește sarcinile menționate la alineatul (1) sau dacă membrii colegiului supraveghetorilor nu cooperează în măsura în care trebuie să o facă în conformitate cu acest alineat, oricare dintre autoritățile de supraveghere implicate poate să înainteze chestiunea AEAP, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAP poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat. (3) Colegiul supraveghetorilor este alcătuit din supraveghetorul grupului, autoritățile de supraveghere din toate statele membre în care sunt situate sediile centrale ale tuturor întreprinderilor filiale și AEAP, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Autoritățile de supraveghere ale sucursalelor semnificative și ale întreprinderilor afiliate pot, de asemenea, face parte din colegiile supraveghetorilor. Cu toate acestea, participarea acestora se limitează doar la realizarea obiectivului unui schimb eficient de informații. Funcționarea efectivă a colegiului supraveghetorilor poate necesita efectuarea anumitor activități de către un număr limitat de autorități de supraveghere din cadrul colegiului. (4) Fără a aduce atingere oricăror măsuri adoptate în conformitate cu prezenta directivă, constituirea și funcționarea colegiilor supraveghetorilor se bazează pe proceduri de coordonare stabilite de supraveghetorul grupului și de celelalte autorități de supraveghere interesate. În cazul unor opinii divergente privind acordurile de coordonare, orice membru al colegiului supraveghetorilor poate sesiza AEAP cu privire la chestiunea respectivă, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAP poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat. Supraveghetorul grupului ia decizia finală în conformitate cu decizia AEAP. Supraveghetorul grupului transmite decizia celorlalte autorități de supraveghere în cauză. În urma consultării cu autoritățile de supraveghere interesate, supraveghetorul grupului ține seama în mod corespunzător de orice aviz emis de CEIOPS, în			

termen de două luni de la data primirii respectivului aviz, înainte de a-și adopta decizia definitivă. Decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază și o explicație a oricărei abateri semnificative de la avizul emis de CEIOPS. Supraveghetorul grupului transmite decizia celorlalte autorități de supraveghere interesate. (5) Fără a aduce atingere niciunei măsuri adoptate în temeiul prezentei directive, procedurile de coordonare menționate la alineatul (4) precizează procedurile pentru: (a) procesul decizional în rândul autorităților de supraveghere interesate, în conformitate cu articolele 231, 232 și 247; (b) consultarea realizată în conformitate cu alineatul (4) și cu articolul 218 alineatul (5). Fără a aduce atingere drepturilor și îndatoririlor atribuite prin prezenta directivă supraveghetorului grupului și celorlalte autorități de supraveghere, acordurile de coordonare pot atribui supraveghetorului grupului, celorlalte autorități de supraveghere sau AEAPO sarcini suplimentare în cazul în care acest lucru duce la o supraveghere mai eficientă a grupului și nu afectează activitățile de supraveghere ale membrilor colegiului supraveghetorilor în privința responsabilităților lor individuale. În plus, procedurile de coordonare pot să specifice: (a) consultări între autoritățile de supraveghere interesate, în special în ceea ce privește articolele 213-217, 219-221, 227, 244-246, 250, 256, 260 și 262; (b) cooperarea cu alte autorități de supraveghere. (6) AEAPO elaborează ghiduri pentru funcționarea operațională a colegiilor supraveghetorilor pe baza unor analize complete ale activității lor pentru a evalua nivelul de convergență dintre acestea. Astfel de evaluări se efectuează cel puțin o dată la trei ani. Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului transmite AEAPO informațiile privind funcționarea colegiului supraveghetorilor și orice dificultate întâmpinată care este relevantă pentru evaluări. Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește coordonarea dintre autoritățile de supraveghere, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile de funcționare operațională a colegiilor supraveghetorilor, pe baza ghidurilor menționate la primul paragraf. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (7) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește coordonarea dintre autoritățile de supraveghere, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a aduce precizări cu privire la coordonarea supravegherii la nivel de grup în sensul alineatelor (1)-(6). Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (8) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în ceea ce			

privește definiția conceptului de «sucursală semnificativă». <i>Articolul 249</i> Cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere (1) Autoritățile responsabile cu supravegherea fiecărei întreprinderi de asigurare și de reasigurare dintr-un grup colaborează îndeaproape cu supraveghetorul grupului, în special în cazurile în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare întâmpină dificultăți financiare. ▼M5 Cu scopul de a se asigura că autoritățile de supraveghere, inclusiv supraveghetorul grupului, dispun de aceeași cantitate de informații relevante, fără a aduce atingere responsabilităților lor, respectivele autorități, indiferent dacă au sau nu sediul în același stat membru, își furnizează reciproc aceste informații pentru a permite și facilita realizarea sarcinilor de supraveghere ale celorlalte autorități vizate de prezenta directivă. Astfel, autoritățile de supraveghere în cauză și supraveghetorul grupului își comunică reciproc și fără întârziere orice informații relevante imediat ce acestea sunt disponibile sau fac schimb de informații la cerere. Informațiile menționate la acest paragraf cuprind, însă fără a se limita la acestea, informații despre acțiuni ale grupului și ale autorităților de supraveghere și informații furnizate de grup. ▼M1 Supraveghetorul grupului furnizează autorităților de supraveghere în cauză și AEAPO toate informațiile referitoare la grup, în conformitate cu articolul 19, cu articolul 51 alineatul (1) și cu articolul 254 alineatul (2), în special informații referitoare la structura juridică a grupului, precum și la structura organizațională și de guvernanță a acestuia. ▼M5 (1a) Dacă o autoritate de supraveghere nu a comunicat informații relevante sau o cerere de cooperare, în special în scopul unui schimb de informații relevante, a fost respinsă sau nu a primit răspuns în termen de două săptămâni, autoritățile de supraveghere pot înainta chestiunea AEAPO. În cazul în care chestiunea îi este înaintată, AEAPO, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 258 din TFUE, poate lua măsuri în conformitate cu competențele care-i sunt conferite prin articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. ▼B (2) Autoritățile responsabile cu supravegherea întreprinderilor individuale de asigurare și de reasigurare dintr-un grup și supraveghetorul grupului solicită fiecare imediat o reuniune a tuturor autorităților de supraveghere implicate în supravegherea la nivel de grup, cel puțin atunci când apare una dintre următoarele situații: (a) constată o încălcare semnificativă a cerinței de capital de solvabilitate sau o		Parțial Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 103. Coordonarea activităților de supraveghere În calitate de supraveghetor de grup, autoritatea de supraveghere îndeplinește, în mod direct și/sau prin încheierea acordurilor de colaborare, următoarele atribuții: a) coordonează colectarea și furnizarea de informații relevante pentru sarcina de supraveghere sau esențiale în situațiile obișnuite și în cele de urgență; b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în situațiile obișnuite, inclusiv activitățile menționate la prezentul capitol, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe; c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe, în vederea pregătirii pentru situații de urgență și în situațiile de urgență, inclusiv evoluțiile negative din cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare. Articolul 104. Acordurile de colaborare în domeniul supravegherii de grup (1) Pentru a institui și a facilita o supraveghere eficientă la nivel de grup, autoritatea de supraveghere poate încheia acorduri scrise de colaborare cu autoritățile competente din statele terțe, cu respectarea prevederilor privind secretul profesional din prezenta lege. (2) În cadrul acestor acorduri se repartizează competențele de supraveghere la nivel de grup între autoritățile competente din statele terțe, se încredințează

încălcare a cerinței de capital minim de către o anumită întreprindere de asigurare sau de reasigurare; (b) constată o încălcare semnificativă a cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup calculat pe baza datelor consolidate sau a cerinței de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, în funcție de metoda de calcul care este utilizată în conformitate cu Titlul III capitolul II secțiunea 1 subsecțiunea 4; (c) atunci când apar sau au apărut situații excepționale. ▼M5 (3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește coordonarea și schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere, AEAPo elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili: (a) elementele care trebuie colectate sistematic de către supraveghetorul grupului și diseminate altor autorități de supraveghere în cauză sau care trebuie transmise supraveghetorul grupului de către celelalte autorități de supraveghere în cauză; (b) elementele esențiale sau relevante pentru supravegherea la nivel de grup, cu scopul de a îmbunătăți convergența raportării în scopuri de supraveghere. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (4) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește coordonarea și schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și machetele pentru transmiterea informațiilor către supraveghetorul grupului, precum și pentru procedura de cooperare și schimb de informații între autoritățile de supraveghere conform dispozițiilor prezentului articol. AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 septembrie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			atribuții suplimentare supraveghetorului de grup și se specifică proceduri pentru procesul decizional și pentru cooperarea cu alte autorități competente din statele terțe în situații obișnuite și în cele de urgență. (3) Prin acordurile de colaborare, competențele de supraveghere la nivel de grup pot fi delegate altei autorități competente din statele terțe, luându-se în considerare societățile de asigurare sau de reasigurare și importanța relativă a activităților lor în cadrul grupului din statul terț. (4) Acordurile de colaborare includ prevederi cu privire la mijloacele de exercitare a supravegherii de grup a societăților de asigurare sau de reasigurare cu sediul în Republica Moldova ale căror societăți-mamă au sediul într-un stat terț, precum și a societăților de asigurare sau de reasigurare cu sediul în statele terțe ale căror societăți-mamă ori societăți de asigurare sau de reasigurare au sediul în Republica Moldova. (5) Acordurile urmăresc, în special, să garanteze că autoritățile competente din statele terțe care sunt parte la acord pot obține informațiile necesare pentru a supraveghea, pe baza situațiilor lor financiare consolidate, societățile de asigurare sau de reasigurare care au sucursale în statele participante la acord sau care dețin participații în astfel de

			entități. (6) În cadrul acordurilor de colaborare în domeniul supravegherii de grup, autoritatea de supraveghere prevede de comun cu autoritatea competentă din statele terțe următoarele: a) stabilirea caracterului adecvat al nivelului fondurilor proprii la nivel de grup în ceea ce privește situația financiară și profilul de risc; b) măsurile legate de supravegherea lichidității, inclusiv caracterul adecvat al prevenirii și tratării riscului de lichiditate.
Articolul 250 Consultarea între autoritățile de supraveghere (1) Fără a aduce atingere articolului 248, în cazul în care o decizie este importantă pentru sarcinile de supraveghere ale altor autorități de supraveghere, autoritățile de supraveghere în cauză se consultă reciproc în cadrul colegiului supraveghetorilor, înaintea luării deciziei, în legătură cu următoarele aspecte: (a) schimbări în structura acționarilor, în structura organizațională sau managerială a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare dintr-un grup care necesită aprobarea sau autorizarea autorităților de supraveghere; (b) decizia de extindere a perioadei de redresare în temeiul articolului 138 alineatele (3) și (4); (c) sancțiuni majore sau măsuri excepționale luate de autoritățile de supraveghere, inclusiv impunerea unei majorări de capital față de cerința de capital de solvabilitate în temeiul articolului 37 și impunerea oricărei limitări a utilizării unui model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate în temeiul titlului I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 3. În sensul primului paragraf literele (b) și (c), supraveghetorul grupului este consultat întotdeauna. Pe lângă acestea, în cazul în care o decizie se bazează pe informațiile primite de la alte autorități de supraveghere, autoritățile de supraveghere în cauză se consultă reciproc înaintea luării deciziei. (2) Fără a aduce atingere articolului 248, o autoritate de supraveghere poate decide să nu consulte nicio altă autoritate de supraveghere în cazuri de urgență sau în cazul în care o asemenea consultare ar putea pune în pericol eficacitatea deciziei. În acest caz, autoritatea de supraveghere informează fără întârziere celelalte autorități de supraveghere în cauză.		Parțial Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 105. Colegiile de supraveghetori (1) Autoritatea de supraveghere, în calitate de supraveghetor de grup, poate institui colegii de supraveghetori pentru a facilita realizarea sarcinilor atribuite de prezentul capitol și, sub rezerva cerințelor de confidențialitate, pentru a asigura, atunci când este cazul, o coordonare și o colaborare adecvate cu autoritățile competente din statele terțe. (2) Colegiile de supraveghetori asigură pentru autoritatea de supraveghere și pentru celelalte autorități competente din statele terțe un cadru pentru exercitarea următoarelor atribuții: a) schimbul de informații între autoritățile competente din statele terțe; b) convenirea asupra încredințării voluntare de atribuții și a delegării voluntare de responsabilități, dacă este cazul; c) stabilirea programelor de supraveghere prudențială pe baza unei evaluări a riscurilor legate de grup; d) creșterea eficienței supravegherii prin eliminarea suprapunerii inutile a cerințelor

			de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește solicitările de informații și situațiile de urgență; e) aplicarea uniformă a cerințelor prudențiale la nivel de grup pentru toate entitățile din cadrul grupului, fără a aduce atingere drepturilor prevăzute de legislația respectivă din statele terțe. (3) Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduc atingere drepturilor și atribuțiilor autorității de supraveghere, prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale acesteia.
<i>Articolul 251</i> Cereri din partea supraveghetorului grupului adresate altor autorități de supraveghere Supraveghetorul grupului poate invita autoritățile de supraveghere din statul membru în care o întreprindere-mamă își are sediul central, care nu efectuează ele însele supravegherea grupului în temeiul articolului 247, să solicite întreprinderii-mamă orice informații adecvate pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor de coordonare ale acestuia, astfel cum sunt stabilite la articolul 248, și să transmită respectivele informații supraveghetorului grupului. Atunci când supraveghetorul grupului are nevoie de informațiile menționate la articolul 254 alineatul (2), care au fost deja date unei alte autorități de supraveghere, acesta contactează respectiva autoritate ori de câte ori acest lucru este posibil, cu scopul de a se evita dublarea raportării către diferitele autorități implicate în supraveghere.		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 99. Supravegherea la nivel de grup (5) În cazul în care un holding de asigurare, un holding mixt de asigurare sau un holding financiar mixt nu furnizează informațiile menționate la alin.(4) unei societăți de asigurare sau de reasigurare, aceasta va informa imediat autoritatea de supraveghere. (6) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un conglomerat financiar în sensul Legii nr.250/2017 cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asiguratorilor/reasiguratorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, supravegherea acesteia este efectuată în conformitate cu dispozițiile legii nominalizate. (7) În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare participativă sau unul dintre holdingurile menționate la alin.(1) lit.b) este, la rândul său, o sucursală a unei alte societăți de asigurare sau de reasigurare sau a unui alt holding, supravegherea de grup se aplică doar la nivelul ultimei societăți-mamă sau ultimului holding. (8) În cazul modificărilor survenite în

			cadrul grupului, societatea de asigurare sau de reasigurare va informa imediat autoritatea de supraveghere, iar dacă aceste modificări determină schimbarea supraveghetorului de grup, autoritatea de supraveghere difuzează celorlalți supraveghetori implicați informațiile grupului.
<i>Articolul 252</i> Cooperarea cu autoritățile responsabile de instituțiile de credit și întreprinderile de investiții În cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, precum și o instituție de credit, astfel cum este definită în Directiva nr. 2006/48/CE, și/sau o societate de investiții, astfel cum este definită în Directiva nr. 2004/39/CE, sunt legate direct sau indirect sau au o întreprindere participativă comună, autoritățile de supraveghere interesate și autoritățile responsabile de supravegherea acestor întreprinderi din urmă colaborează strâns. Fără a aduce atingere responsabilităților pe care le au, respectivele autorități își vor furniza reciproc orice informație care ar putea să le simplifice misiunea, în special astfel cum se prevede în prezentul titlu.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării calității acțiunilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe, a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivii subiecți și poate fi realizat numai în cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor

			subiectului datelor cu caracter personal. (4) În cazul în care informațiile obținute în temeiul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv celor din statele terțe, aceasta se poate face doar cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul. (5) Prevederile alin.(2)–(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane împuternicite, inclusiv: a) Banca Națională a Moldovei; b) organele de drept; c) Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor; d) instanțele de judecată; e) Consiliul de supraveghere publică a auditului. (6) Prevederile alin.(5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții: a) informațiile trebuie să aibă ca scop exercitarea atribuțiilor de supraveghere și a funcției de control; b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative; c) informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării respectării legislației și cazurilor de încălcare a acesteia. (7) Datele cu caracter personal destinate transmiterii către un stat terț sunt protejate în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și cu prevederile prezentei legi. (8) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări sau care urmează a fi prelucrate după transmitere poate avea loc cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și

			doar în cazul în care statul terț asigură un nivel adecvat de protecție a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal și a datelor destinate transmiterii. (9) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal aferente procesului de supraveghere a activității de asigurare sau de reasigurare are loc în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.
Articolul 253 Secretul profesional și confidențialitatea Statele membre autorizează schimbul de informații între autoritățile lor de supraveghere și între autoritățile lor de supraveghere și alte autorități, astfel cum se menționează la articolele 249-252. Informațiile primite în cadrul supravegherii la nivel de grup, în special orice schimb de informații între autoritățile de supraveghere și între autoritățile de supraveghere și alte autorități, prevăzut în prezentul titlu, intră sub incidența articolului 295.		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 120. Secretul profesional (1) Membrii consiliului de administrație și angajații autorității de supraveghere, precum și experții desemnați de aceasta, auditorii, administratorii speciali și lichidatorii sunt obligați să protejeze confidențialitatea tuturor informațiilor obținute atât pe parcursul exercitării atribuțiilor de supraveghere, cât și după ce nu mai îndeplinesc funcții, nu mai sunt angajați, nu mai sunt autorizați sau nu mai există în niciun alt raport juridic în baza căruia aceste persoane au avut acces la informațiile confidențiale. (2) Persoanele menționate la alin.(1) nu pot divulga informațiile confidențiale persoanelor fizice sau persoanelor juridice, cu excepția cazului în care aceste informații sunt prezentate într-o formă sintetică sau agregată care nu permite recunoașterea societății de asigurare sau de reasigurare la care se face referire sau a altor cazuri stabilite de legislație. (3) Interdicția menționată la alin.(2) nu se aplică în cazul: a) verificării îndeplinirii condițiilor de licențiere/înregistrare în Registrul agenților de asigurare și agenților

			bancassurance de către societățile de asigurare sau de reasigurare sau intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări; b) aplicării sancțiunilor; c) contestării actelor normative ale autorității de supraveghere; d) furnizării informațiilor pentru desfășurarea procedurilor penale; e) insolvenței sau lichidării obligatorii a unei societăți de asigurare sau de reasigurare pentru executarea creanțelor creditorilor împotriva acesteia. (4) Obligația de a proteja informațiile confidențiale se aplică și informațiilor pe care autoritatea de supraveghere sau persoanele menționate la alin.(1) le dețin în urma schimbului de informații cu alte autorități competente.
<i>Articolul 254</i> Accesul la informații (1) Statele membre se asigură că persoanele fizice și juridice cuprinse în sfera de aplicare a supravegherii la nivel de grup, precum și întreprinderile lor afiliate și cele participative pot face schimb de informații adecvate pentru exercitarea supravegherii la nivel de grup. ▼M5 (2) Statele membre prevăd ca autoritățile lor responsabile de realizarea supravegherii la nivel de grup să aibă acces la orice informație relevantă pentru scopul respectivei supravegheri, indiferent de natura întreprinderii respective. Articolul 35 alineatele (1)–(5) se aplică <i>mutatis mutandis</i>. Supraveghetorul grupului poate limita raportările periodice de supraveghere cu o periodicitate mai redusă de un an de la nivelul grupului în cazul în care întreprinderile de asigurare sau reasigurare din cadrul grupului beneficiază de limitarea de la articolul 35 alineatul (6), având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității grupului. Supraveghetorul grupului poate face excepții cu privire la raportările rubrică cu rubrică în cazul în care întreprinderile de asigurare sau reasigurare din cadrul grupului beneficiază de excepția de la articolul 35 alineatul (7), având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității grupului și obiectivul legat de stabilitatea financiară. ▼B Autoritățile de supraveghere interesate pot să se adreseze direct întreprinderilor		Compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 118. Informații furnizate în scopuri de supraveghere (1) Societățile de asigurare sau de reasigurare, individual și, respectiv, consolidat, prezintă autorității de supraveghere rapoarte, date și informații cu privire la sistemul de management, la operațiunile și principiile de evaluare în scopuri de solvabilitate, la riscurile, la sistemul de management al riscului și la structura capitalului, precum și alte date în scopuri prudențiale, în condițiile stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. (2) Autoritatea de supraveghere are dreptul să solicite informația aferentă societății de asigurare sau de reasigurare de la auditori și de la alți experți externi. (3) Informațiile furnizate autorității de supraveghere trebuie să corespundă următoarelor condiții: a) să reflecte natura, amploarea și

din cadrul grupului pentru a obține informațiile necesare doar în cazul în care astfel de informații au fost solicitate întreprinderii de asigurare sau întreprinderii de reasigurare care face obiectul supravegherii la nivel de grup și aceasta nu le-a furnizat într-un termen rezonabil.			complexitatea activității asigurătorului sau reasigurătorului în cauză, în special riscurile aferente acestor activități; b) să fie accesibile, complete în toate aspectele semnificative, comparabile și consecvente în timp; c) să fie adecvate, fiabile și inteligibile. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare sunt obligate să dețină sisteme automatizate corespunzătoare și proceduri, aprobate de organul de conducere al acestora, pentru îndeplinirea cerințelor prezentului articol.
<i>Articolul 255</i> Verificarea informațiilor (1) Statele membre se asigură că autoritățile lor de supraveghere pot să desfășoare pe teritoriul lor, direct sau prin intermediul unor persoane pe care le desemnează în acest scop, verificări la fața locului ale informațiilor menționate la articolul 254 în incinta oricăror dintre următoarele întreprinderi: (a) întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care face obiectul supravegherii la nivel de grup; (b) întreprinderi afiliate respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare; (c) întreprinderi-mamă ale respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare; (d) întreprinderi afiliate unei întreprinderi-mamă a respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare. (2) În cazul în care, în anumite cazuri, autoritățile de supraveghere doresc să verifice informațiile cu privire la o întreprindere, reglementată sau nu, care face parte dintr-un grup și este situată într-un alt stat membru, acestea solicită autorităților de supraveghere din acel alt stat membru să efectueze verificarea. Autoritățile care primesc o astfel de cerere îi dau curs, în limita competențelor lor, fie efectuând verificarea direct, fie acordând unui auditor sau unui expert permisiunea de a efectua verificarea, fie acordând autorității care a solicitat verificarea permisiunea de a o efectua ea însăși. Supraveghetorul grupului este informat cu privire la demersurile întreprinse. În cazul în care dorește acest lucru, autoritatea de supraveghere care a prezentat cererea poate participa la verificare, în cazul în care nu o realizează direct. ▼M5 Dacă solicitării adresate unei alte autorități de supraveghere de a efectua o		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 114. Principii generale privind procesul de supraveghere (1) Obiectivul principal al supravegherii este protejarea drepturilor și intereselor contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării și terților păgubiți în baza contractelor de asigurare și/sau de reasigurare și asigurarea stabilității sistemului de asigurare din Republica Moldova. (2) Supravegherea se bazează pe o abordare prospectivă în funcție de riscuri și include verificarea, în mod continuu, a desfășurării activității de asigurare sau de reasigurare și a respectării de către participanții profesioniști pe piața asigurărilor a dispozițiilor de supraveghere și a legislației. (3) În exercitarea competențelor sale prevăzute de prezenta lege, autoritatea de supraveghere colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv date cu caracter personal, necesare pentru evaluarea conformării participanților profesioniști pe piața asigurărilor cu prevederile prezentei legi și cu cele ale altor acte normative, precum și, în cazul în

verificare în conformitate cu dispozițiile prezentului alineat nu i s-a dat curs în termen de două săptămâni sau dacă autoritatea de supraveghere respectivă nu poate să își exercite dreptul de a participa în conformitate cu al treilea paragraf, autoritatea solicitantă poate înainta chestiunea AEAPo și poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPo poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv. În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAPo are dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului în cazul în care acestea sunt organizate în comun de către două sau mai multe autorități de supraveghere.			care aceasta este autoritatea competentă responsabilă de supravegherea de grup, cu cerințele prudențiale prevăzute de prezenta lege și de actele normative emise întru aplicarea acesteia. (4) Autoritatea de supraveghere își exercită atribuțiile în mod transparent și responsabil, respectând principiul protecției informației confidențiale. (5) În scopul exercitării atribuțiilor de supraveghere, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor acordă suportul necesar autorității de supraveghere, la solicitarea acesteia, în conformitate cu legislația cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.
<i>Articolul 256</i> Raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup (1) Statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să facă public, anual, un raport privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup. Articolele 51, 53, 54 și 55 se aplică mutatis mutandis. (2) O întreprindere de asigurare sau de reasigurare participativă, un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, sub rezerva acordului din partea supraveghetorului grupului, poate prezenta un singur raport privind solvabilitatea și situația sa financiară, care să cuprindă următoarele: (a) informațiile la nivel de grup care trebuie făcute publice în conformitate cu alineatul (1); (b) informațiile pentru oricare dintre filialele din cadrul grupului care trebuie să fie identificabile în mod individual și trebuie făcute publice în conformitate cu articolele 51, 53, 54 și 55. Înainte de a-și da acordul în conformitate cu primul paragraf, supraveghetorul grupului consultă și ține seama de toate punctele de vedere și de rezervele membrilor colegiului supraveghetorilor.		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare participativă ori societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale cu cerința de capital minim al grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup. (2) În cazurile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale grupului și cerința ratei de solvabilitate (în regimul Solvabilitate II) la nivel de grup,

(3) În cazul în care raportul menționat la alineatul (2) nu include informațiile pe care autoritatea de supraveghere care a autorizat o filială din cadrul grupului le solicită întreprinderilor asemănătoare și în cazul în care omisiunea este importantă, autoritatea de supraveghere în cauză este abilitată să solicite filialei vizate să facă publice informațiile suplimentare necesare. (4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare asupra informațiilor care trebuie publicate și a termenelor-limită pentru publicarea anuală a informațiilor în ceea ce privește raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară, în conformitate cu alineatul (2), și raportul privind solvabilitatea și situația financiară ale grupului, în conformitate cu alineatul (1). (5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară ale grupului, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și machetele, precum și modalitatea de publicare a raportului unic privind solvabilitatea și situația financiară ale grupului conform dispozițiilor din prezentul articol. AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.			astfel cum este prevăzut la alin.(1) al prezentului capitol, se vor aplica prevederile secțiunii a 7-a din capitolul II. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup.
Articolul 256a Structura grupurilor Statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să facă publice anual, la nivelul grupului, structura juridică și structura de guvernanță și organizațională, inclusiv o descriere a tuturor sucursalelor, a întreprinderilor afiliate semnificative și a sucursalelor semnificative care aparțin grupului.		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 102. Supravegherea sistemului de guvernanță (1) Sistemul de guvernanță la nivel de grup corespunde cerințelor prevăzute la art.34. (2) Fără a aduce atingere alin.(1) al prezentului articol, controlul intern al unui grup cuprinde cel puțin următoarele: a) mecanismele adecvate pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative; b) procedurile de raportare și contabilitate; c) monitorizarea și gestionarea tranzacțiilor intragrup și concentrarea riscurilor. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare va efectua la nivelul grupului evaluarea propriilor riscuri și a solvabilității.
<i>Articolul 257</i> Organul administrativ, de conducere sau de control al holdingurilor de asigurare și al holdingurilor financiare mixte		Parțial compatibil	Articolul 102. Supravegherea sistemului de guvernanță (1) Sistemul de guvernanță la nivel de grup

Statele membre impun tuturor persoanelor care conduc efectiv holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt să respecte cerințele de competență și onorabilitate în îndeplinirea obligațiilor care le revin. Articolul 42 se aplică mutatis mutandis			corespunde cerințelor prevăzute la art.34. (2) Fără a aduce atingere alin.(1) al prezentului articol, controlul intern al unui grup cuprinde cel puțin următoarele: a) mecanismele adecvate pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative; b) procedurile de raportare și contabilitate; c) monitorizarea și gestionarea tranzacțiilor intragrup și concentrarea riscurilor. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare va efectua la nivelul grupului evaluarea propriilor riscuri și a solvabilității.
<i>Articolul 258</i> Măsuri de punere în aplicare (1) Dacă întreprinderile de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup nu respectă cerințele prevăzute la articolele 218-246 sau în cazul în care cerințele sunt îndeplinite, dar solvabilitatea poate fi totuși pusă în pericol sau în cazul în care tranzacțiile în interiorul grupului sau concentrările riscurilor reprezintă o amenințare la adresa situației financiare a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, măsurile necesare pentru a remedia situația cât mai repede posibil sunt adoptate de către: (a) supraveghetorul grupului, în cazul holdingurilor de asigurare și al holdingurilor financiare mixte; (b) autoritățile de supraveghere, în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. În cazul în care, în situația menționată la primul paragraf litera (a), supraveghetorul grupului nu este una dintre autoritățile de supraveghere din statul membru în care are sediul social holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, supraveghetorul grupului informează respectivele autorități de supraveghere cu privire la concluziile sale, pentru ca acestea să poată lua măsurile necesare. În cazul în care, în situația menționată la primul paragraf litera (b), supraveghetorul grupului nu este una dintre autoritățile de supraveghere din statul membru în care are sediul social întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, supraveghetorul grupului informează respectivele autorități de supraveghere cu privire la concluziile sale, pentru ca acestea să poată lua măsurile necesare. Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre stabilesc măsurile care pot fi luate de către autoritățile lor de supraveghere cu privire la holdingurile de asigurare și la holdingurile financiare mixte. Autoritățile de supraveghere în cauză, inclusiv supraveghetorul grupului, își coordonează, dacă este cazul, măsurile. (2) Fără a aduce atingere dispozițiilor lor de drept penal, statele membre impun sancțiuni sau adoptă măsuri în ceea ce privește holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte care încalcă actele cu putere de lege și actele		Parțial compatibil	Transpuse prin următoarele prevederi ale Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare: Articolul 100. Supravegherea solvabilității la nivel de grup (1) Societatea de asigurare sau de reasigurare participativă ori societatea de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale cu cerința de capital minim al grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup. (2) În cazurile în care nu sunt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale grupului și cerința ratei de solvabilitate (în regimul Solvabilitate II) la nivel de grup, astfel cum este prevăzut la alin.(1) al prezentului capitol, se vor aplica prevederile secțiunii a 7-a din capitolul II. (3) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt calculează și furnizează autorității de supraveghere, cel puțin anual, informații privind cerința ratei de solvabilitate și fondurile proprii la nivel de grup. Metodele de calcul al solvabilității la nivel de grup, alegerea și aplicarea acestora se stabilesc prin actele normative

administrative adoptate pentru a transpune prezentul titlu sau în ceea ce privește persoana care administrează efectiv respectivele întreprinderi. Autoritățile de supraveghere colaborează îndeaproape pentru a garanta că sancțiunile sau măsurile respective sunt eficace, mai ales atunci când administrația centrală sau punctul de lucru principal al unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt nu se află în statul membru în care se află sediul său social. (3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru coordonarea măsurilor de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.		ale autorității de supraveghere. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare participative ori holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare sau holdingul financiar mixt publică anual raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup. Articolul 116. Măsuri și metode de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolabilitate;

			m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a întruni cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat;

			b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile
Articolul 259 Raportarea de către AEAP (1) AEAP prezintă un raport anual Parlamentului European în conformitate cu articolul 50 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (2) AEAP informează, printre altele, cu privire la toate situațiile semnificative și relevante, întâmpinate în activitățile de supraveghere și cu privire la cooperarea dintre supraveghetori în cadrul titlului III, în special în ceea ce privește: (a) procesul de numire a supraveghetorului grupului, numărul de supraveghetori ai grupului și răspândirea lor geografică; (b) modul de lucru al colegiului supraveghetorilor, în special implicarea și angajamentul autorităților de supraveghere în cazul în care acestea nu sunt supraveghetori grupului. (3) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, AEAP poate include, de asemenea, principalele concluzii care rezultă din evaluările menționate la articolul 248 alineatul (6), dacă este cazul.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
CAPITOLUL IV Țări terțe <i>Articolul 260</i> Întreprinderile-mamă din afara Uniunii: verificarea echivalenței (1) În cazul menționat la articolul 213 alineatul (2) litera (c), autoritățile de supraveghere implicate verifică dacă întreprinderile de asigurare și de reasigurare a căror întreprindere-mamă își are sediul central în afara Uniunii fac obiectul unei supravegheri efectuate de către autoritatea de supraveghere a țării terțe, echivalente cu supravegherea la nivel de grup prevăzută la prezentul titlu în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare menționate la articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b). În cazul în care nu s-a adoptat niciun act delegat în conformitate cu alineatul (2), (3) sau (5) de la prezentul articol, verificarea se efectuează de către autoritatea de supraveghere care ar fi supraveghetorul grupului, dacă s-ar aplica criteriile enunțate la articolul 247 alineatul (2) (denumită în continuare «supraveghetor în exercițiu al grupului»), fie la cererea întreprinderii-mamă sau a oricărei întreprinderi de asigurare și de reasigurare autorizate în Uniune, fie din proprie inițiativă. AEAP îl asistă pe supraveghetorul în exercițiu al grupului în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Înainte de a lua o decizie privind echivalența în cadrul verificării, supraveghetorul în exercițiu al grupului se consultă, asistat de AEAP, cu celelalte autorități de supraveghere în cauză. Decizia se ia în funcție de criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (2). Supraveghetorul în exercițiu al grupului nu poate lua în ceea ce privește o țară terță o decizie care se află în contradicție cu orice		Parțial compatibil	Articolul 102. Supravegherea sistemului de guvernanță (1) Sistemul de guvernanță la nivel de grup corespunde cerințelor prevăzute la art.34. (2) Fără a aduce atingere alin.(1) al prezentului articol, controlul intern al unui grup cuprinde cel puțin următoarele: a) mecanismele adecvate pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative; b) procedurile de raportare și contabilitate; c) monitorizarea și gestionarea tranzacțiilor intragrup și concentrarea riscurilor. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare va efectua la nivelul grupului evaluarea propriilor riscuri și a solvabilității. Articolul 103. Coordonarea activităților de supraveghere În calitate de supraveghetor de grup, autoritatea de supraveghere îndeplinește, în mod direct și/sau prin încheierea acordurilor de colaborare, următoarele

altă decizie luată anterior în legătură cu respectiva țară terță, cu excepția cazului în care este necesar să se țină seama de modificări semnificative aduse regimului de supraveghere stabilit în titlul I și regimului de supraveghere din țara terță respectivă. În cazul în care autoritățile de supraveghere nu sunt de acord cu decizia luată în conformitate cu al treilea paragraf, acestea pot sesiza AEAPO, solicitându-i asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 în termen de trei luni de la notificarea deciziei de către supraveghetorul în exercițiu al grupului. În această situație, AEAPO poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv. (2) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua dacă regimul prudențial de supraveghere a grupurilor dintr-o țară terță este echivalent regimului prevăzut la prezentul titlu. (3) Dacă criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol au fost îndeplinite de o țară terță, Comisia, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, poate adopta acte delegate care să determine dacă regimul prudențial al țării terțe respective este echivalent cu regimul stabilit la prezentul titlu. Un astfel de act delegat este revizuit în mod regulat pentru a se lua în considerare orice schimbare adusă regimului prudențial de supraveghere a grupurilor stabilit la prezentul titlu și regimului prudențial de supraveghere a grupurilor existent în țara terță și orice altă schimbare de reglementare care poate afecta decizia referitoare la echivalență. AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf. (4) În cazul în care Comisia nu adoptă un act delegat în conformitate cu alineatul (3) sau (5) de la prezentul articol, se aplică articolul 262. (5) Prin derogare de la alineatul (3) și chiar dacă criteriile specificate la alineatul (2) nu au fost îndeplinite, Comisia poate adopta, pentru o perioadă limitată, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, acte delegate care să determine dacă regimul prudențial al unei țări terțe aplicat întreprinderilor a căror întreprindere-mamă are sediul central în afara Uniunii la 1 ianuarie 2014 este echivalent temporar cu regimul stabilit la titlul I, dacă țara terță respectivă a îndeplinit cel puțin următoarele criterii: (a) și-a asumat față de Uniune angajamentul de a adapta și de a aplica un regim prudențial care să poată fi considerat echivalent în conformitate cu alineatul (3) înainte de sfârșitul perioadei limitate și de a lua parte la procesul de evaluare a echivalenței; (b) a elaborat un program de lucru pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a); (c) a alocat resurse suficiente pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a);		atribuții: a) coordonează colectarea și furnizarea de informații relevante pentru sarcina de supraveghere sau esențiale în situațiile obișnuite și în cele de urgență; b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în situațiile obișnuite, inclusiv activitățile menționate la prezentul capitol, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe; c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu autoritățile competente din statele terțe, în vederea pregătirii pentru situații de urgență și în situațiile de urgență, inclusiv evoluțiile negative din cadrul societăților de asigurare sau de reasigurare Articolul 116. Măsuri și metode de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de

(d) are un regim prudențial bazat pe riscuri și stabilește cerințe de solvabilitate cantitative și calitative, precum și cerințe legate de raportarea și transparența în materie de supraveghere și de supravegherea grupurilor; (e) a semnat acorduri scrise de colaborare și schimb de informații confidențiale în materie de supraveghere cu AEAPo și autoritățile de supraveghere, astfel cum se stabilește la articolul 13 alineatul (10); (f) are un sistem de supraveghere independent; (g) a instituit obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care acționează în numele autorităților sale de supraveghere, în special privind schimbul de informații cu AEAPo și cu autoritățile de supraveghere, astfel cum se stabilește la articolul 13 alineatul (10). Actele delegate privind echivalența temporară țin seama de rapoartele Comisiei elaborate în conformitate cu articolul 177 alineatul (2). Respectivul act delegate se revizuieste periodic, pe baza rapoartelor privind progresele înregistrate întocmite de țara terță în cauză, care sunt prezentate Comisiei și evaluate de acestea în fiecare an. AEAPo asistă Comisia în ceea ce privește evaluarea rapoartelor respective privind progresele înregistrate. AEAPo publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf. Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la condițiile stabilite la primul paragraf. Actele delegate se pot referi și la competențele autorităților de supraveghere de a impune cerințe suplimentare de raportare în materie de supraveghere în timpul perioadei de echivalență temporară. (6) Perioada limitată menționată la alineatul (5) se încheie la 31 decembrie 2020 sau la data la care, în conformitate cu alineatul (3), regimul prudențial al țării terțe în cauză este considerat echivalent cu regimul stabilit la titlul I, dacă acest fapt are loc înainte de 31 decembrie 2020. Perioada respectivă poate fi prelungită cu cel mult un an, atunci când AEAPo și Comisia au nevoie de acest interval pentru a realiza evaluarea echivalenței în sensul alineatului (3). (7) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (5), se adoptă un act delegat care determină că regimul prudențial al unei țări terțe este temporar echivalent, statele membre aplică articolul 261, cu excepția cazului în care există o întreprindere de asigurare sau reasigurare situată într-un stat membru cu un total al bilanțului care depășește totalul bilanțului întreprinderii-mamă situate în afara Uniunii. În această situație, sarcina supraveghetorului grupului este îndeplinită de supraveghetorul în exercițiu al grupului.		reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolabilitate; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a îndeplini cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de

			externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile

Articolul 261 Întreprindere-mamă din afara Comunității: echivalența (1) În cazul unei supravegheri echivalente menționate la articolul 260, statele membre se bazează pe supravegherea echivalentă la nivel de grup realizată de autoritățile de supraveghere din țara terță în conformitate cu alineatul (2). (2) Articolele 247-258 se aplică prin analogie cooperării cu autoritățile de supraveghere din țările terțe.		Parțial compatibil	Articolul 116. Măsuri și metode de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolvență; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor,

			informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a întruni cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile .
Articolul 262 Întreprinderi-mamă din afara Comunității: lipsa echivalenței (1) În absența supravegherii echivalente menționate la articolul 260 sau atunci când un stat membru nu aplică articolul 261 în cazul echivalenței temporare în conformitate cu articolul 260 alineatul (7), statul membru respectiv aplică în cazul întreprinderilor de asigurare și reasigurare oricare dintre următoarele:		Parțial compatibil	Articolul 116. Măsuri și metode de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește

(a) articolele 218-235 și articolele 244-258, mutatis mutandis; (b) una dintre metodele stabilite la alineatul (2). Principiile generale și metodele prevăzute la articolele 218-258 se aplică la nivelul holdingului de asigurare, al întreprinderii de asigurare dintr-o țară terță sau al întreprinderii de reasigurare dintr-o țară terță. Exclusiv în scopul calculării solvabilității grupului, întreprinderea-mamă este tratată ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă aceluiași condiții precum cele stabilite în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3, în ceea ce privește fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate, și oricăreia dintre următoarele: (a) o cerință de capital de solvabilitate determinată în conformitate cu principiile articolului 226 în cazul unui holding de asigurare; (b) o cerință de capital de solvabilitate determinată în conformitate cu principiile articolului 227, în cazul unei întreprinderi de asigurare dintr-o țară terță sau al unei întreprinderi de reasigurare dintr-o țară terță. (2) Statele membre permit autorităților lor de supraveghere să aplice alte metode care să asigure o supraveghere adecvată a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care fac parte dintr-un grup. Aceste metode sunt aprobate de supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate. Autoritățile de supraveghere pot, în mod special, să solicite înființarea unui holding de asigurare cu sediul social în Uniune sau a unui holding financiar mixt cu sediul social în Uniune și să aplice prezentul titlu întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grupul condus de respectivul holding de asigurare sau holding financiar mixt. Metodele alese permit realizarea obiectivelor supravegherii la nivel de grup, astfel cum sunt definite în prezentul titlu, și sunt notificate celorlalte autorități de supraveghere interesate și Comisiei.		societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolvență; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare;

			c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a îndeplini cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile
Articolul 263 Întreprinderi-mamă din afara Comunității: niveluri În cazul în care întreprinderea mamă menționată la articolul 260 este ea însăși filiala unui holding de asigurare sau a unui holding financiar mixt cu sediul social într-o țară terță sau a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, statele membre aplică verificarea prevăzută la articolul 260 numai la nivelul principalei întreprinderi mamă care este un holding de asigurare dintr-o țară terță, un holding financiar mixt dintr-o țară terță, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță. Cu toate acestea, în lipsa unei supravegheri echivalente în sensul dispozițiilor de la articolul 260, autoritățile de supraveghere pot decide să realizeze o nouă		Parțial compatibil	Articolul 116. Măsuri și metode de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor

verificare la un nivel inferior, la care se află o întreprindere mamă a unor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, fie că este vorba despre un holding de asigurare dintr-o țară terță, de un holding financiar mixt dintr-o țară terță, de o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță. Într-un astfel de caz, autoritatea de supraveghere menționată la articolul 260 alineatul (1) al doilea paragraf explică grupului decizia sa. Articolul 262 se aplică prin analogie.		de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolabilitate; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de

			reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a întruni cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile.
Articolul 264 Cooperarea cu autoritățile de supraveghere din țările terțe (1) Comisia poate prezenta propuneri Consiliului în vederea negocierii unor acorduri cu una sau mai multe țări terțe privind modalitățile de efectuare a supravegherii la nivel de grup în ceea ce privește: (a) întreprinderile de asigurare sau de reasigurare având ca întreprinderi participative întreprinderile definite la articolul 213 al căror sediu central se află într-o țară terță; și (b) întreprinderile de asigurare dintr-o țară terță sau întreprinderile de reasigurare dintr-o țară terță având ca întreprinderi participative întreprinderile definite la articolul 213, al căror sediu central se află în Comunitate. (2) Acordurile prevăzute la alineatul (1) vizează, în special, să asigure: (a) că autoritățile de supraveghere din statele membre pot obține informațiile necesare pentru supravegherea la nivel de grup a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare al căror sediu central se află în Comunitate și care au filiale		Parțial compatibil	Articolul 116. Măsuri și metode de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor;

sau dețin participații în întreprinderi stabilite în afara Comunității; și (b) că autoritățile de supraveghere din țările terțe pot obține informațiile necesare pentru supravegherea la nivel de grup a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe al căror sediu central se află pe teritoriile acestora și care au filiale sau dețin participații în întreprinderi dintr-unul sau mai multe state membre. (3) Fără a aduce atingere articolului 300 alineatele (1) și (2) din tratat, Comisia, sprijinită de Comitetul european pentru asigurări și pensii ocupaționale, examinează rezultatul negocierilor prevăzute la alineatul (1).		c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolvabilitate; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a

			stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a îndeplini cerințele ratei de solvabilitate în situația posibilelor evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile
CAPITOLUL V Holdingurile mixte de asigurare <i>Articolul 265 Tranzacțiile intragrup</i> (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care întreprinderea-mamă a uneia sau mai multor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare este un holding mixt de asigurare, autoritățile de supraveghere responsabile de supravegherea acestor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare efectuează o supraveghere generală a tranzacțiilor dintre aceste întreprinderi de asigurare sau de reasigurare și holdingul mixt de asigurare și întreprinderile afiliate acesteia. (2) Articolele 245, 249-255 și 258 se aplică prin analogie.		Parțial compatibil	Articolul 116. Măsurile și metode de supraveghere (1) Autoritatea de supraveghere are competența de a lua orice măsuri de supraveghere, necesare în ceea ce privește societățile de asigurare sau de reasigurare, sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și/sau, după caz, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele care dețin funcții-cheie ale acestora, inclusiv: a) de a face recomandări și atenționări; b) de a emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor; c) de a lua măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) de a suspenda oricare tranzacții cu activele asigurătorului sau reasigurătorului admise la acoperirea cerinței de capital

			minim și/sau a obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau de reasigurare; e) de a prescrie majorarea capitalului social în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare sau de reasigurare și a sucursalelor societății de asigurare sau de reasigurare din statele terțe; f) de a institui administrarea specială; g) de a redresa/remedia situația financiară; h) de a aplica măsuri de rezoluție; i) de a aplica sancțiuni; j) de a suspenda sau retrage licența; k) de a iniția proceduri de lichidare silită; l) de a iniția proceduri de insolvență; m) de a lua alte măsuri prevăzute de prezenta lege. (2) Supravegherea societăților de asigurare sau de reasigurare, a sucursalelor societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări se realizează prin următoarele metode: a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și al actelor normative ale autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare sau de reasigurare; c) efectuarea controalelor la sucursalele și subdiviziunile societății de asigurare sau de reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare și sucursalele societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe, la solicitarea autorității de supraveghere, efectuează testele pentru evaluarea capacității de menținere a stabilității financiare în orice situație. Instrumentele cantitative, utilizate pentru evaluarea capacității acestor societăți de a îndeplini cerințele ratei de solvență în situația posibilelor evenimente sau

			modificări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației financiare, se elaborează în temeiul actelor normative ale autorității de supraveghere. (4) Autoritatea de supraveghere are dreptul să prescrie rezoluțiunea contractului de externalizare dacă constată că: a) societatea de asigurare sau de reasigurare nu efectuează controlul continuu și sistematic asupra funcțiilor sau activităților externalizate, precum și nu asigură gestionarea riscurilor asociate acestora ori o face în mod neregulat și inadecvat; b) activitatea furnizorului funcțiilor sau activităților externalizate poate influența negativ capacitatea societății de asigurare sau de reasigurare de a-și îndeplini obligațiile
Articolul 266 Cooperarea cu țările terțe În ceea ce privește cooperarea cu țările terțe, articolul 264 se aplică prin analogie.		Compatibil	Articolul 119. Cooperarea și schimbul de informații (1) În vederea realizării obiectivelor sale, autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din statele terțe. (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate, în mod special, în contextul evaluării calității acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe, a reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de conducere și funcții-cheie în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivi subiecți și poate fi realizat numai în cazul în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta

			lege. (3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile competente din statele terțe se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între autoritatea de supraveghere și aceste autorități din statele terțe, care conțin garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal. (4) În cazul în care informațiile obținute în temeiul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv celor din statele terțe, aceasta se poate face doar cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul. (5) Prevederile alin.(2)-(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane împuternicite, inclusiv: a) Banca Națională a Moldovei; b) organele de drept; c) Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor; d) instanțele de judecată; e) Consiliul de supraveghere publică a auditului. (6) Prevederile alin.(5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții: a) informațiile trebuie să aibă ca scop exercitarea atribuțiilor de supraveghere și a funcției de control; b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative; c) informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării respectării legislației și cazurilor de încălcare a acesteia. (7) Datele cu caracter personal destinate transmiterii către un stat terț sunt protejate în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și cu

			prevederile prezentei legi. (8) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări sau care urmează a fi prelucrate după transmitere poate avea loc cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și doar în cazul în care statul terț asigură un nivel adecvat de protecție a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal și a datelor destinate transmiterii. (9) Transmiterea transfrontalieră a datelor cu caracter personal aferente procesului de supraveghere a activității de asigurare sau de reasigurare are loc în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.
TITLUL IV REORGANIZAREA ȘI LICHIDAREA ÎNTRINDERILOR DE ASIGURARE CAPITOLUL I Domeniul de aplicare și definiții <i>Articolul 267 Domeniul de aplicare al prezentului titlu</i> Prezentul titlu se aplică măsurilor de reorganizare și procedurilor de lichidare în ceea ce privește următoarele: (a) întreprinderile de asigurare; (b) sucursalele situate pe teritoriul Comunității ale întreprinderilor de asigurare din țări terțe.		Compatibil	Articolul 83. Măsuri de reorganizare (1) Reorganizarea societății de asigurare și/sau reasigurare se realizează conform legislației privind societățile pe acțiuni, dispozițiilor prezentei legi și ale actelor normative ale Autorității de supraveghere. Articolul 84. Procedura de lichidare (1) Asigurătorul sau reasigurătorul intră în lichidare prin: a) hotărârea adunării generale a acționarilor; b) hotărârea judecătorească irevocabilă; c) retragerea licenței privind desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare conform art.16.

Articolul 268 Definiții 1. În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții: (a) „autorități competente” înseamnă autoritățile administrative și judiciare ale statelor membre care sunt competente în ceea ce privește scopurile măsurilor de reorganizare sau procedurilor de lichidare; Prima datorată de către întreprinderea de asigurare rezultată din neîncheierea sau anularea unui contract de asigurare sau a unei operațiuni menționată la primul paragraf litera (g), în conformitate cu legea aplicabilă pentru astfel de contract sau operațiune înaintea deschiderii procedurilor de lichidare, se consideră de asemenea ca fiind creanță de asigurare.	Articolul 4. Definiții	Norme UE netranspuse	
(b) „sucursală” înseamnă o prezență permanentă a unei întreprinderi de asigurare pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul membru de origine, care desfășoară activități de asigurare;		Compatibil	<i>sucursală</i> - subdiviziune separată a societății de asigurare și/sau reasigurare, care este o parte dependentă din punct de vedere juridic de aceasta și care desfășoară activități de asigurare și/sau reasigurare;
(c) „măsuri de reorganizare” înseamnă măsuri care implică orice intervenție din partea autorităților competente, care sunt destinate să mențină sau să restaureze situația financiară a unei întreprinderi de asigurare și care afectează drepturile preexistente ale părților, altele decât întreprinderea de asigurare, inclusiv, dar nu numai, măsuri care presupun posibilitatea unei suspendări a plăților, unei suspendări a măsurilor de aplicare sau a unei reduceri a creanțelor;		Norme UE netranspuse	
(d) „proceduri de lichidare” înseamnă proceduri colective care implică realizarea activelor unei întreprinderi de asigurare și distribuirea profiturilor între creditori, acționari și asociați, după caz, care implică în mod necesar orice intervenție din partea autorităților competente, inclusiv în cazul în care procedurile colective sunt încheiate printr-un concordat sau altă măsură analoagă, în care se bazează sau nu pe insolvabilitate sau sunt voluntare sau obligatorii;		Norme UE netranspuse	
(e) „administrator” înseamnă o persoană sau un organism desemnat de către autoritățile competente în vederea gestionării măsurilor de reorganizare;		Norme UE netranspuse	
(f) „lichidator” înseamnă o persoană sau un organism desemnat de către autoritățile competente sau de către organele de conducere ale unei întreprinderi de asigurare, în vederea gestionării unor proceduri de lichidare;		Norme UE netranspuse	
(g) „creanță de asigurare” înseamnă orice sumă care este datorată de către întreprinderea de asigurare unor asigurați, deținători de polițe de asigurare, beneficiari sau oricărei părți vătămate având drept direct de acțiune împotriva întreprinderii de asigurare și care rezultă dintr-un contract de asigurare sau din orice operațiune prevăzută la articolul 2 alineatul (3) literele (b) și (c) din activitatea de asigurare directă, inclusiv o sumă rezervată pentru persoanele respective, în cazul în care unele elemente ale datoriei nu sunt încă		Norme UE netranspuse	

cunoscute.			
2. În scopul aplicării prezentului titlu măsurilor de reorganizare și procedurilor de lichidare privind o sucursală situată într-un stat membru a unei întreprinderi de asigurare dintr-o țară terță se aplică următoarele definiții: (a) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care sucursala a primit autorizația în conformitate cu articolele 145-149; (b) „autorități de supraveghere” înseamnă autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine; (c) „autorități competente” înseamnă autoritățile competente ale statului membru de origine.		Norme UE netranspuse	
CAPITOLUL II Măsuri de reorganizare <i>Articolul 269 Adoptarea măsurilor de reorganizare – Legea aplicabilă</i> (1) Numai autoritățile competente din statul membru de origine sunt abilitate să decidă aplicarea măsurilor de reorganizare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, inclusiv sucursalele sale. (2) Măsurile de reorganizare nu împiedică deschiderea unei proceduri de lichidare de către statul membru de origine. (3) Măsurile de reorganizare sunt reglementate de actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile aplicabile în statul membru de origine, cu excepția unei dispoziții contrare prevăzute la articolele 285-292. (4) Măsurile de reorganizare luate în conformitate cu legislația statului membru de origine au efect în întreaga Comunitate fără alte formalități, inclusiv în ceea ce privește terții din alte state membre, chiar dacă legislația acelor state membre nu prevede astfel de măsuri de reorganizare sau subordonează aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite. (5) Măsurile de reorganizare au efect în întreaga Comunitate din momentul în care acestea au efect în statul membru de origine.		Compatibil	Secțiunea VIII REORGANIZAREA ȘI LICHIDAREA SOCIETĂȚILOR DE ASIGURARE Articolul 83. Măsuri de reorganizare (1) Reorganizarea societății de asigurare sau de reasigurare se realizează conform legislației privind societățile pe acțiuni, dispozițiilor prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere. (2) Reorganizarea societății de asigurare sau de reasigurare se efectuează cu avizul prealabil al autorității de supraveghere și se înregistrează de către Agenția Servicii Publice numai după obținerea de către societatea respectivă a avizului prealabil din partea autorității de supraveghere. (3) Societatea de asigurare sau de reasigurare constituită prin reorganizare își începe activitatea numai după obținerea licenței în condițiile prezentei legi. (4) Măsurile de reorganizare nu împiedică deschiderea unei proceduri de lichidare a societății de asigurare sau de reasigurare de către autoritatea de supraveghere. (5) Prin reorganizarea societăților de asigurare sau de reasigurare poate fi creată doar o societate de asigurare sau de reasigurare. (6) În cazul reorganizării societății de asigurare sau de reasigurare care are sucursale în statele terțe, informarea obligatorie a creditorilor privind reorganizarea, precum și dreptul de a

			prezenta creanțe spre onorare se aplică și creditorilor sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare aflată în statul terț.
Articolul 270 Informarea autorităților de supraveghere Autoritățile competente din statul membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din statul membru respectiv cu privire la decizia lor privind orice măsură de reorganizare, dacă se poate, înainte de adoptarea unei astfel de măsuri sau imediat după aceea. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre cu privire la decizia de a adopta măsuri de reorganizare, inclusiv efectele concrete posibile ale unor astfel de măsuri.		Compatibil	Articolul 83. Măsuri de reorganizare (6) În cazul reorganizării societății de asigurare sau de reasigurare care are sucursale în statele terțe, informarea obligatorie a creditorilor privind reorganizarea, precum și dreptul de a prezenta creanțe spre onorare se aplică și creditorilor sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare aflată în statul terț.
Articolul 271 Publicarea deciziilor privind măsurile de reorganizare (1) Când este posibil un apel în statul membru de origine împotriva unei măsuri de reorganizare, autoritățile competente din statul membru de origine, administratorul sau orice persoană abilitată să facă acest lucru în statul membru de origine face publică decizia sa cu privire la o măsură de reorganizare în conformitate cu procedurile de publicare prevăzute în statul membru de origine și, în plus, publică în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> cât mai repede posibil un extras din documentul de stabilire a măsurii de reorganizare. Autoritățile de supraveghere ale celorlalte state membre care au fost informate cu privire la decizia privind măsura de reorganizare, în conformitate cu articolul 270, pot asigura publicarea unei astfel de decizii pe propriul teritoriu în modul pe care îl consideră adecvat. (2) Publicarea prevăzută la alineatul (1) menționează autoritatea competentă din statul membru de origine, legea aplicabilă prevăzută la articolul 269 alineatul (3) și lichidatorul desemnat, dacă există. Publicarea se efectuează în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este publicată informația. (3) Măsurile de reorganizare se aplică indiferent de dispozițiile privind publicarea stabilite la alineatele (1) și (2) și au efect în ceea ce privește creditorii, numai în cazul în care autoritățile competente ale statului membru de origine sau legislația statului membru respectiv nu prevăd altfel. (4) În cazul în care măsurile de reorganizare afectează exclusiv drepturile acționarilor, asociaților sau angajaților unei întreprinderi de asigurare, considerați ca atare, alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică, cu excepția cazului în care legea aplicabilă măsurilor de reorganizare prevede altfel. Autoritățile competente stabilesc modul în care părțile menționate la primul paragraf trebuie să fie informate în conformitate cu legislația aplicabilă.		Parțial compatibil	Articolul 83. Măsuri de reorganizare (6) În cazul reorganizării societății de asigurare sau de reasigurare care are sucursale în statele terțe, informarea obligatorie a creditorilor privind reorganizarea, precum și dreptul de a prezenta creanțe spre onorare se aplică și creditorilor sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare aflată în statul terț.
Articolul 272 Informarea creditorilor cunoscuți – Dreptul de a prezenta creanțe (1) În cazul în care legislația statului membru de origine solicită prezentarea unei		Parțial compatibil	Articolul 83. Măsuri de reorganizare (6) În cazul reorganizării societății de asigurare sau de reasigurare care are

creanțe în vederea recunoașterii sale sau prevede notificarea obligatorie a măsurii de reorganizare creditorilor care își au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în statul respectiv, autoritățile competente din statul membru de origine sau administratorul informează de asemenea creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în alt stat membru, în conformitate cu articolul 281 și cu articolul 283 alineatul (1). (2) În cazul în care legislația statului membru de origine prevede dreptul creditorilor, care își au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în statul membru respectiv, de a prezenta creanțe sau de a prezenta observații privind creanțele lor, creditorii care își au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în alt stat membru au același drept în conformitate cu articolele 282 și 283 alineatul (2).			sucursale în statele terțe, informarea obligatorie a creditorilor privind reorganizarea, precum și dreptul de a prezenta creanțe spre onorare se aplică și creditorilor sucursalei societății de asigurare sau de reasigurare aflată în statul terț.
CAPITOLUL III Proceduri de lichidare <i>Articolul 273</i> Deschiderea procedurii de lichidare Informarea autorităților de supraveghere (1) Numai autoritățile competente ale statului membru de origine sunt abilitate să ia o decizie privind deschiderea procedurii de lichidare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, inclusiv sucursalele sale din alte state membre. Prezenta decizie se poate adopta în absența sau în urma adoptării măsurilor de reorganizare. (2) O decizie privind deschiderea procedurii de lichidare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, inclusiv sucursalele sale din alte state membre, adoptată în conformitate cu legislația statului membru de origine este recunoscută, fără o altă formalitate, pe întregul teritoriu comunitar și are efect în întreaga Comunitate, de îndată ce decizia are efect în statul membru în care se deschide procedura. (3) Autoritățile competente din statul membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din respectivul stat membru cu privire la decizia de a deschide o procedură de lichidare, dacă se poate, înainte de deschiderea procedurii sau, în caz contrar, imediat după aceea. Autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre despre decizia de a deschide procedura de lichidare, inclusiv efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.		Compatibil	Articolul 84. Procedura de lichidare (1) (1) Asigurătorul sau reasigurătorul intră în lichidare prin: a) hotărârea adunării generale a acționarilor; b) hotărârea judecătorească irevocabilă; c) retragerea licenței privind desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare conform art.16. (2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare sau de reasigurare. Retragerea licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare sau de reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează ulterior cu notificarea imediată a autorității de supraveghere. (3) Contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării, terții păgubiți și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate, precum și autoritățile publice rezidente sau străine, în

			cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat terț, au dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta documente aferente creanțelor. (4) La prezentarea creanțelor sau documentelor aferente creanțelor, contractantul, asiguratul, reasiguratul, beneficiarul asigurării, terțul păgubit și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate înaintea lichidatorului copii ale oricăror documente justificative și indică: a) natura și valoarea creanței; b) data apariției creanței; c) dacă revendică un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța; d) care sunt bunurile acoperite de asigurarea sa, dacă este cazul.
Articolul 274 Legea aplicabilă (1) Decizia de a deschide procedurile de lichidare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, procedurile de lichidare și efectele lor sunt reglementate de legislația aplicabilă în statul membru de origine, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolele 285-292. (2) Legislația statului membru de origine determină cel puțin următoarele: (a) bunurile care fac obiectul reorganizării și regimul bunurilor dobândite de către întreprinderea de asigurare sau a căror proprietate i-a fost transferată după deschiderea procedurii de lichidare; (b) atribuțiile respective ale întreprinderii de asigurare și ale lichidatorului; (c) condițiile în care poate fi invocată o compensare; (d) efectele procedurii de lichidare asupra contractelor actuale, la care întreprinderea de asigurare este parte; (e) efectele procedurii de lichidare asupra acțiunilor creditorilor individuali, cu excepția unui proces în curs menționat la articolul 292;		Compatibil	Articolul 84. Procedura de lichidare (2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare sau de reasigurare. Retragerea licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare sau de reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează ulterior cu notificarea imediată a autorității de supraveghere. (3) Contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării, terții păgubiți și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate, precum și autoritățile publice rezidente sau străine, în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat terț, au

(f) creanțele care urmează să fie prezentate în pasivul întreprinderii de asigurare și regimul creanțelor rezultate în urma deschiderii procedurii de lichidare; (g) normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor; (h) normele care reglementează distribuirea profiturilor din realizarea bunurilor, clasificarea creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o satisfacție parțială după deschiderea procedurii de lichidare pe baza unui drept real sau printr-o compensare; (i) condițiile și efectele încheierii procedurii de lichidare, în special prin concordat; (j) drepturile creditorilor după încheierea procedurii de lichidare; (k) partea care trebuie să suporte costul și cheltuielile rezultate din procedurile de lichidare; și (l) normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile tuturor creditorilor.			dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta documente aferente creanțelor. (4) La prezentarea creanțelor sau documentelor aferente creanțelor, contractantul, asiguratul, reasiguratul, beneficiarul asigurării, terțul păgubit și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate înaintează lichidatorului copii ale oricăror documente justificative și indică: a) natura și valoarea creanței; b) data apariției creanței; c) dacă revendică un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța; d) care sunt bunurile acoperite de asigurarea sa, dacă este cazul. (5) În cazul societății de asigurare sau de reasigurare aflate în procedură de lichidare, creanțele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate au prioritate absolută față de alte creanțe ale societății în ceea ce privește: a) activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv matematice, din care se satisfac în mod primordial creanțele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate; și/sau b) totalitatea activelor societății de asigurare sau de reasigurare, cu excepția: 1) creanțelor angajaților societății de asigurare sau de reasigurare ce se lichidează prin plata salariului pentru perioada de până la 6 luni precedente adoptării deciziei de lichidare; 2) creanțelor față de bugetul

			public național pentru perioada de până la un an precedent adoptării deciziei de lichidare; 3) creanțelor deținute de sistemele de asigurare socială.
Articolul 275 Regimul creanțelor de asigurare (1) Statele membre se asigură că creanțele de asigurare au prioritate față de alte creanțe asupra întreprinderii de asigurare, în modul sau în modurile următoare: (a) în ceea ce privește activele reprezentând rezerve tehnice, creanțele de asigurare au prioritate absolută față de alte creanțe asupra întreprinderii de asigurare; și/sau (b) în ceea ce privește totalitatea activelor întreprinderii de asigurare, creanțele de asigurare au prioritate față de orice altă creanță asupra întreprinderii de asigurare cu singura excepție a: (i) creanțelor angajaților rezultate din contractele de muncă și relațiile de muncă; (ii) creanțelor deținute de organisme publice privind impozitele; (iii) creanțelor deținute de sistemele de asigurare socială; (iv) creanțelor pe activele subordonate drepturilor reale. (2) Fără să aducă atingere alineatului (1), statele membre pot prevedea ca totalitatea sau o parte din cheltuielile rezultate din procedura de lichidare, în conformitate cu legislația lor națională, să aibă prioritate față de creanțele de asigurare. (3) Statele membre care au ales opțiunea prevăzută la alineatul (1) litera (a) solicită întreprinderilor de asigurare să creeze și să țină la zi un registru special în conformitate cu articolul 276.		Compatibil	Articolul 84. Procedura de lichidare (1) Asigurătorul sau reasigurătorul intră în lichidare prin: a) hotărârea adunării generale a acționarilor; b) hotărârea judecătorească irevocabilă; c) retragerea licenței privind desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare conform art.16. (2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare sau de reasigurare. Retragerea licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare sau de reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează ulterior cu notificarea imediată a autorității de supraveghere.
Articolul 276 Registrul special (1) Fiecare întreprindere de asigurare ține la sediul ei central un registru special al activelor folosite pentru a acoperi rezervele tehnice calculate și plasate în conformitate cu legislația statului membru de origine. (2) În cazul în care o întreprindere de asigurare desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și de asigurare generală, aceasta ține la sediul ei central registre separate pentru fiecare tip de activitate. Cu toate acestea, în cazul în care statul membru autorizează întreprinderile de asigurare să desfășoare activități de asigurare de viață și să acopere riscurile enumerate la clasele 1 și 2 din anexa I partea A, acesta poate prevedea că acele întreprinderi de asigurare trebuie să țină un registru unic pentru totalitatea activităților lor. (3) În orice moment, valoarea totală a activelor înscrise, evaluate în conformitate cu legislația aplicabilă în statul membru de origine, trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea rezervelor tehnice.		Compatibil	Articolul 85. Registrul special al activelor (1) Fiecare societate de asigurare sau de reasigurare ține la sediului ei central un registru special al activelor admise pentru acoperirea cerinței de capital minim și a rezervelor tehnice calculate și plasate în conformitate cu prezenta lege. (2) În cazul în care o societate de asigurare desfășoară atât activități în categoria "asigurări de viață", cât și în categoria "asigurări generale", aceasta ține în cadrul sediului ei central registre separate pentru fiecare categorie de activitate. În cazul în care societatea de asigurare deține licență pentru desfășurarea activității în categoria

(4) În cazul în care un activ înscris în registru este supus unui drept real în favoarea unui creditor sau a unui terț, cu rezultatul că se face indisponibilă pentru acoperirea angajamentelor o parte din valoarea activului, această situație se înscrie în registru, iar suma indisponibilă nu se include în valoarea totală menționată la alineatul (3). (5) Tratamentul unui activ în cazul lichidării întreprinderii de asigurare, în cadrul opțiunii prevăzute la articolul 275 alineatul (1) litera (a), se determină de către legislația statului membru de origine, cu excepția cazului în care articolele 286, 287 sau 288 se aplică respectivului activ în cazul în care: (a) activul utilizat pentru a acoperi rezervele tehnice este supus unui drept real în favoarea unui creditor sau a unui terț, fără a îndeplini condițiile stabilite la alineatul (4); (b) un astfel de activ este supus unei rezerve de proprietate în favoarea unui creditor sau a unui terț; sau (c) un creditor are dreptul de a cere compensarea creanței sale cu creanța întreprinderii de asigurare. (6) Odată ce procedurile de lichidare au fost deschise, compoziția activelor înscrise în registru în conformitate cu alineatele (1)-(5) nu trebuie să se repună în cauză și nu se poate opera nicio modificare în registre, cu excepția corectării erorilor pur materiale, decât având autorizația autorității competente. Cu toate acestea, lichidatorii trebuie să adauge activelor respective produsul lor financiar, precum și valoarea primelor pure încasate în clasa de asigurare în cauză între deschiderea procedurii de lichidare și plata creanțelor de asigurare sau până la efectuarea unui transfer de portofoliu. (7) În cazul în care produsul realizării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorii furnizează o justificare privind acest lucru autorităților de supraveghere ale statului membru de origine.			"asigurări de viață" și subscris riscurile claselor 1 și 2 enumerate în compartimentul A al anexei, societatea de asigurare are dreptul să țină un registru unic pentru toate activitățile desfășurate. (3) După înfișierea procedurii de lichidare este inadmisibilă modificarea datelor înscrise în registrul special al activelor, cu excepția corectării erorilor tehnice, cu avizul prealabil al autorității de supraveghere. Orice modificare a datelor înscrise în acest registru fără avizul prealabil al autorității de supraveghere atrage nulitatea absolută a acestora. (4) Fără a aduce atingere alin.(3), în registrul special al activelor, lichidatorul va actualiza prin completare activele obținute în perioada dintre deschiderea procedurii de lichidare și plata creanțelor de asigurare sau până la efectuarea unui transfer de portofoliu. (5) În cazul în care activele eligibile sunt comercializate la o valoare mai mică decât valoarea estimată a acestora în registru, lichidatorul elaborează și transmite o notă justificativă privind diferențele constatate în adresa autorității de supraveghere. (6) Autoritatea de supraveghere poate solicita sau furniza la solicitarea autorității competente din statul terț informații privind evoluția procedurii de lichidare a societății de asigurare sau de reasigurare. (7) Particularitățile inițierii, desfășurării și finalizării procedurii de lichidare a societăților de asigurare sau de reasigurare se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere.
<i>Articolul 277 Subrogarea la un sistem de garantare</i> Statul membru de origine poate prevedea că, în cazul în care drepturile creditorilor de asigurare au fost subrogate unei scheme de garantare stabilite în statul membru respectiv, creanțele deținute de schema respectivă nu beneficiază de dispozițiile articolului 275 alineatul (1).		Norme UE netranspuse	
<i>Articolul 278 Reprezentarea creanțelor preferențiale prin active</i> Statele membre care aleg opțiunea prevăzută la articolul 275 alineatul (1)		Compatibil	Articolul 84. Procedura de lichidare (1) Asigurătorul sau reasigurătorul

litera (b) solicită fiecărei întreprinderi de asigurare să se asigure că creanțele care pot avea prioritate față de creanțele de asigurare în temeiul articolului 275 alineatul (1) litera (b) și care sunt înregistrate în conturile întreprinderii de asigurare sunt reprezentate, în orice moment și independent de o eventuală lichidare, prin active.			intră în lichidare prin: a) hotărârea adunării generale a acționarilor; b) hotărârea judecătorească irevocabilă; c) retragerea licenței privind desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare conform art.16. (2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare sau de reasigurare. Retragerea licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare sau de reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează ulterior cu notificarea imediată a autorității de supraveghere. (3) Contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării, terții păgubiți și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate, precum și autoritățile publice rezidente sau străine, în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat terț, au dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta documente aferente creanțelor. (4) La prezentarea creanțelor sau documentelor aferente creanțelor, contractantul, asiguratul, reasiguratul, beneficiarul asigurării, terțul păgubit și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate înaintează lichidatorului copii ale oricăror documente justificative și indică: a) natura și valoarea creanței; b) data apariției creanței; c) dacă revendică un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța; d) care sunt bunurile acoperite de asigurarea sa, dacă este cazul.

Articolul 279 Retragera autorizației (1) În cazul în care se decide deschiderea procedurii de lichidare a unei întreprinderi de asigurare, autorizația întreprinderii respective este retrasă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 144, cu excepția necesităților prevăzute la alineatul (2). (2) Retragera autorizației în conformitate cu alineatul (1) nu împiedică lichidatorul sau orice altă persoană desemnată în acest sens de către autoritățile competente să desfășoare unele dintre activitățile întreprinderii de asigurare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării. Statul membru de origine poate prevedea ca astfel de activități să se desfășoare cu acordul și sub supravegherea autorităților de supraveghere ale statului membru respectiv.		Compatibil	Articolul 84. Procedura de lichidare (2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare sau de reasigurare. Retragera licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare sau de reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează ulterior cu notificarea imediată a autorității de supraveghere. (3) Contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării, terții păgubiți și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate, precum și autoritățile publice rezidente sau străine, în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat terț, au dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta documente aferente creanțelor.
Articolul 280 Publicarea deciziilor privind procedurile de lichidare (1) Autoritatea competentă, lichidatorul sau orice altă persoană desemnată în acest scop de către autoritatea competentă publică decizia de a deschide procedura de lichidare, în conformitate cu modalitățile prevăzute în statul membru de origine în materie de publicare și de asemenea publică un extras din decizia de lichidare în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>. Autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre care au fost informate cu privire la decizia de a deschide procedura de lichidare în conformitate cu articolul 273 alineatul (3) pot asigura publicarea unei astfel de decizii pe teritoriile lor în modul pe care îl consideră adecvat. (2) Publicarea prevăzută la alineatul (1) menționează autoritatea competentă a statului membru de origine, legea aplicabilă și lichidatorul desemnat. Publicarea se face în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se publică informația.		Norme UE netranspuse	
Articolul 281 Informarea creditorilor cunoscuți (1) În cazul în care se deschide o procedură de lichidare, autoritățile competente din statul membru de origine, lichidatorul sau orice persoană desemnată în acel scop de către autoritățile competente informează fără întârziere și individual printr-o notificare scrisă fiecare creditor cunoscut care are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în alt stat membru. (2) Notificarea menționată la alineatul (1) prezintă termenele, sancțiunile prevăzute în ceea ce privește acele termene, organismul sau autoritatea abilitată să		Compatibil	Articolul 84. Procedura de lichidare (1) Asigurătorul sau reasigurătorul intră în lichidare prin: a) hotărârea adunării generale a acționarilor; b) hotărârea judecătorească irevocabilă;

accepte prezentarea creanțelor sau observațiile referitoare la creanțe și la orice alte măsuri. Notificarea indică, de asemenea, dacă creditorii, ale căror creanțe sunt garantate preferențial sau cu garanții reale, trebuie să își prezinte creanțele. În cazul creanțelor de asigurare, notificarea indică în plus efectele generale ale procedurii de lichidare privind contractele de asigurare, în special, data la care contractele de asigurare sau operațiunile vor înceta să aibă efect și drepturile și îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce privește contractul sau operațiunea.		c) retragerea licenței privind desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare conform art.16. (2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare sau de reasigurare. Retragerea licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare sau de reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează ulterior cu notificarea imediată a autorității de supraveghere. (3) Contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării, terții păgubiți și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate, precum și autoritățile publice rezidente sau străine, în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat terț, au dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta documente aferente creanțelor. (4) La prezentarea creanțelor sau documentelor aferente creanțelor, contractantul, asiguratul, reasiguratul, beneficiarul asigurării, terțul păgubit și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate înaintează lichidatorului copii ale oricăror documente justificative și indică: a) natura și valoarea creanței; b) data apariției creanței; c) dacă revendică un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța; d) care sunt bunurile acoperite de asigurarea sa, dacă este cazul. (5) În cazul societății de asigurare sau de reasigurare aflate în procedură de lichidare, creanțele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate au prioritate absolută față de alte creanțe ale

			societății în ceea ce privește: a) activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv matematice, din care se satisfac în mod primordial creanțele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate; și/sau b) totalitatea activelor societății de asigurare sau de reasigurare, cu excepția: 1) creanțelor angajaților societății de asigurare sau de reasigurare ce se lichidează prin plata salariului pentru perioada de până la 6 luni precedente adoptării deciziei de lichidare; 2) creanțelor față de bugetul public național pentru perioada de până la un an precedent adoptării deciziei de lichidare; 3) creanțelor deținute de sistemele de asigurare socială. (6) Lichidatorii informează în scris, cel puțin lunar, creditorii cu privire la evoluția lichidării. (7) Lichidatorul, în sensul prezentei legi, reprezintă o persoană desemnată de instanța de judecată și care corespunde cerințelor actului normativ al autorității de supraveghere.
Articolul 282 Dreptul de a prezenta creanțe (1) Orice creditor, inclusiv autoritățile publice ale statului membru, a cărui reședință obișnuită, domiciliu sau sediu central este situat într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, are dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta observații scrise referitoare la creanțe. (2) Creanțele tuturor creditorilor menționați la alineatul (1) beneficiază de aceeași tratare și de același rang ca și creanțele de natură echivalentă care pot fi prezentate de creditorii care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în statul membru de origine. Autoritățile competente intervin, așadar, fără discriminare la nivelul Uniunii Europene. (3) Cu excepția cazurilor în care legea statului membru de origine prevede altfel, un creditor trimite autorității competente copii ale oricărui document justificativ și indică: (a) natura și valoarea creanței;		Compatibil	Articolul 84. Procedura de lichidare (1) Asigurătorul sau reasigurătorul intră în lichidare prin: a) hotărârea adunării generale a acționarilor; b) hotărârea judecătorească irevocabilă; c) retragerea licenței privind desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare conform art.16. (2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare sau de

(b) data apariției creanței; (c) dacă revendică un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța; (d) dacă este cazul, care sunt bunurile acoperite de asigurarea sa. Nu trebuie să se indice prioritatea acordată creanțelor de asigurare în conformitate cu articolul 275.		reasigurare. Retragerea licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare sau de reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează ulterior cu notificarea imediată a autorității de supraveghere. (3) Contractanții, asigurații, reasigurații, beneficiarii asigurării, terții păgubiți și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate, precum și autoritățile publice rezidente sau străine, în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat terț, au dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta documente aferente creanțelor. (4) La prezentarea creanțelor sau documentelor aferente creanțelor, contractantul, asiguratul, reasiguratul, beneficiarul asigurării, terțul păgubit și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate înaintează lichidatorului copii ale oricăror documente justificative și indică: a) natura și valoarea creanței; b) data apariției creanței; c) dacă revendică un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța; d) care sunt bunurile acoperite de asigurarea sa, dacă este cazul. (5) În cazul societății de asigurare sau de reasigurare aflate în procedură de lichidare, creanțele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate au prioritate absolută față de alte creanțe ale societății în ceea ce privește: a) activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv matematice, din care se satisfac în mod primordial creanțele contractanților, asiguraților, reasiguraților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi

			lezate; și/sau b) totalitatea activelor societății de asigurare sau de reasigurare, cu excepția: 1) creanțelor angajaților societății de asigurare sau de reasigurare ce se lichidează prin plata salariului pentru perioada de până la 6 luni precedente adoptării deciziei de lichidare; 2) creanțelor față de bugetul public național pentru perioada de până la un an precedent adoptării deciziei de lichidare; 3) creanțelor deținute de sistemele de asigurare socială. (6) Lichidatorii informează în scris, cel puțin lunar, creditorii cu privire la evoluția lichidării. (7) Lichidatorul, în sensul prezentei legi, reprezintă o persoană desemnată de instanța de judecată și care corespunde cerințelor actului normativ al autorității de supraveghere.
Articolul 283 Regimul lingvistic și formatul (1) Informațiile din notificarea menționată la articolul 281 alineatul (1) se comunică în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine. În acest scop se folosește un formular având unul dintre următoarele titluri în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene: (a) „Invitație de a prezenta o creanță; termene ce trebuie respectate”; sau (b) în cazul în care legea statului membru de origine prevede prezentarea observațiilor referitoare la creanțe, „Invitație de a prezenta observații referitoare la o creanță; termene care trebuie respectate”. În orice caz, în cazul în care un creditor cunoscut deține o creanță de asigurare, informațiile din notificarea menționată la articolul 281 alineatul (1) se comunică în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statelor membre în care creditorul își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central. (2) Creditorii care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, își pot prezenta creanțele sau prezenta observațiile referitoare la creanțe în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acelui alt stat membru. Oricum, în acest caz prezentarea creanțelor lor sau prezentarea observațiilor referitoare la creanțele lor poartă titlul „Prezentarea creanței” sau „Prezentarea observațiilor referitoare la creanțe”, după caz, în limba oficială sau în una dintre		NormăUE neaplicabilă	Norma se va aplica de la aderarea UE

limbile oficiale ale statului membru de origine.			
<i>Articolul 284 Informarea regulată a creditorilor</i> (1) Lichidatorii informează cu regularitate creditorii, într-o formă adecvată, cu privire la evoluția lichidării. (2) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informații privind evoluția procedurii de lichidare de la autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine.		Compatibil	Art. 84 alin. (6) Lichidatorii informează în scris, cel puțin lunar, creditorii cu privire la evoluția lichidării..
CAPITOLUL IV Dispoziții comune <i>Articolul 285 Efectele asupra anumitor contracte și drepturi</i> Prin derogare de la articolele 269 și 274, efectele adoptării măsurilor de reorganizare sau ale deschiderii unei proceduri de lichidare sunt reglementate după cum urmează: (a) în cazul contractelor de muncă și al raporturilor de muncă, numai de către legea statului membru aplicabilă contractului de muncă sau raporturilor de muncă; (b) în cazul contractelor care oferă dreptul de a folosi sau a dobândi o proprietate imobiliară, numai de către legea statului membru pe teritoriul căruia este situată proprietatea imobiliară; și (c) în cazul drepturilor întreprinderii de asigurare privind o proprietate imobiliară, o navă sau aeronavă supuse înscrierii într-un registru public, numai de către legea statului membru sub a cărui autoritate se ține registrul.		Norme UE netranspuse	
<i>Articolul 286 Drepturile reale ale terților</i> (1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terților în ceea ce privește bunurile corporale sau necorporale, activele mobiliare sau imobiliare – atât bunuri determinate, cât și ansambluri de bunuri nedeterminate a căror compoziție se schimbă din timp în timp – care aparțin întreprinderii de asigurare și care sunt situate pe teritoriul altui stat membru în momentul adoptării acestor măsuri sau deschiderii procedurii. (2) Drepturile menționate la alineatul (1) cuprind cel puțin: (a) dreptul de a lichida bunurile sau de a impune lichidarea lor și de a beneficia de profitul sau venitul generat de procedurile de lichidare, în special în temeiul unui gaj sau alunei ipotecă; (b) dreptul exclusiv de a recupera o creanță, în special un drept garantat prin depunerea unui gaj sau prin cesiunea acestei creanțe cu titlu de garanție; (c) dreptul de a revendica bunul sau de a cere restituirea acestuia de la oricine îl posedă sau îl folosește contra voinței titularului de drept; (d) dreptul de a percepe fructele unui bun.		Partial compatibil	Articolul 85. Registrul special al activelor (1) Fiecare societate de asigurare sau de reasigurare ține la sediului ei central un registru special al activelor admise pentru acoperirea cerinței de capital minim și a rezervelor tehnice calculate și plasate în conformitate cu prezenta lege. (2) În cazul în care o societate de asigurare desfășoară atât activități în categoria "asigurări de viață", cât și în categoria "asigurări generale", aceasta ține în cadrul sediului ei central registre separate pentru fiecare categorie de activitate. În cazul în care societatea de asigurare deține licență pentru desfășurarea activității în categoria "asigurări de viață" și subscrie riscurile claselor 1 și 2 enumerate în compartimentul A al anexei, societatea de asigurare are dreptul să țină un registru unic pentru toate activitățile desfășurate.

(3) Dreptul, înscris într-un registru public și opozabil terților, în temeiul căruia se poate obține un drept real în sensul alineatului (1), se consideră un drept real. (4) Alineatul (1) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea, prevăzute la articolul 274 alineatul (2) litera (l).			(3) După inițierea procedurii de lichidare este inadmisibilă modificarea datelor înscrise în registrul special al activelor, cu excepția corectării erorilor tehnice, cu avizul prealabil al autorității de supraveghere. Orice modificare a datelor înscrise în acest registru fără avizul prealabil al autorității de supraveghere atrage nulitatea absolută a acestora. (4) Fără a aduce atingere alin.(3), în registrul special al activelor, lichidatorul va actualiza prin completare activele obținute în perioada dintre deschiderea procedurii de lichidare și plata creanțelor de asigurare sau până la efectuarea unui transfer de portofoliu. (5) În cazul în care activele eligibile sunt comercializate la o valoare mai mică decât valoarea estimată a acestora în registru, lichidatorul elaborează și transmite o notă justificativă privind diferențele constatate în adresa autorității de supraveghere. (6) Autoritatea de supraveghere poate solicita sau furniza la solicitarea autorității competente din statul terț informații privind evoluția procedurii de lichidare a societății de asigurare sau de reasigurare. (7) Particularitățile inițierii, desfășurării și finalizării procedurii de lichidare a societăților de asigurare sau de reasigurare se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere. Articolul 83. Măsuri de reorganizare (1) Reorganizarea societății de asigurare sau de reasigurare se realizează conform legislației privind societățile pe acțiuni, dispozițiilor prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere.
<i>Articolul 287 Rezerva de proprietate</i> (1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare contra unei întreprinderi de asigurare ce cumpără un bun nu afectează drepturile unui vânzător, care sunt bazate pe o rezervă de proprietate în cazul în care, în momentul adoptării unor asemenea măsuri sau deschiderii unei asemenea		Norme UE netranspuse	

proceduri, bunul se află pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul membru în care măsurile au fost adoptate sau procedura a fost deschisă. (2) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare după livrarea unui bun, contra unei întreprinderi de asigurare ce vinde acel bun nu constituie o cauză de rezoluție sau reziliere a vânzării și nu împiedică achiziția de către cumpărător a proprietății bunului vândut, în cazul în care acest bun se află, în momentul adoptării unor asemenea măsuri sau al deschiderii unei asemenea proceduri, pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care măsurile au fost adoptate sau procedura a fost deschisă. (3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea, prevăzute la articolul 274 alineatul (2) litera (l).			
Articolul 288 Compensarea (1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare nu afectează dreptul creditorilor de a cere compensarea creanțelor lor cu creanțele întreprinderii de asigurare, în cazul în care o asemenea compensare este permisă de legea aplicabilă pentru creanța întreprinderii de asigurare. (2) Alineatul (1) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea, prevăzute la articolul 274 alineatul (2) litera (l).		Norme UE netranspuse	
Articolul 289 Piețele reglementate (1) Fără să aducă atingere articolului 286, efectele unei măsuri de reorganizare sau ale deschiderii unei proceduri de lichidare asupra drepturilor și obligațiilor participanților la o piață reglementată se află numai sub incidența legii aplicabile pieței respective. (2) Alineatul (1) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea, prevăzute la articolul 274 alineatul (2) litera (l), care pot fi adoptate pentru a nu ține seama de plățile sau tranzacțiile în conformitate cu legea aplicabilă pieței respective.		Parțial compatibil	Articolul 83. Măsuri de reorganizare (1) Reorganizarea societății de asigurare sau de reasigurare se realizează conform legislației privind societățile pe acțiuni, dispozițiilor prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere. Articolul 84. Procedura de lichidare (1) Asigurătorul sau reasigurătorul intră în lichidare prin: a) hotărârea adunării generale a acționarilor; b) hotărârea judecătorească irevocabilă; c) retragerea licenței privind desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare conform art.16.
Articolul 290 Acte prejudiciabile Articolul 274 alineatul (2) litera (l) nu se aplică în cazul în care o persoană care a beneficiat de un act juridic care este prejudiciabil tuturor creditorilor aduce dovada că respectivul act se află sub incidența legii altui stat membru decât statul membru de origine și dovada că legea nu permite niciun mijloc de atacare a actului respectiv în acel caz.		Norme UE netranspuse	
Articolul 291 Protecția terților dobânditori Se aplică legislația următoare, în cazul în care, printr-un act încheiat după adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare, o		Norme UE netranspuse	

întreprindere de asigurare înstrăinează, cu titlu oneros, oricare dintre următoarele: (a) în cazul bunurilor imobile, se aplică legea statului membru în care este situat bunul imobil; (b) în cazul unei nave sau aeronave supuse înscrierii într-un registru public, se aplică legislația statului membru sub a cărui autoritate se ține registrul; (c) în cazul unor valori mobiliare sau al altor titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege sau care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, se aplică legislația statului membru sub a cărui autoritate se ține registrul, contul sau sistemul.			
<i>Articolul 292 Procese în curs</i> Efectele măsurilor de reorganizare sau ale procedurii de lichidare asupra unui proces în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată întreprinderea de asigurare sunt reglementate exclusiv de legea statului membru în care procesul este în curs.		Norme UE netranspuse	
<i>Articolul 293 Administratorii și lichidatorii</i> (1) Desemnarea administratorului sau a lichidatorului se stabilește printr-o copie legalizată a originalului deciziei de desemnare sau prin orice alt certificat emis de autoritățile competente ale statului membru de origine. Statul membru pe al cărui teritoriu administratorul sau lichidatorul dorește să funcționeze poate solicita o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru respectiv. Nu este necesară autentificarea oficială a respectivei traduceri și nicio altă formalitate similară. (2) Administratorii și lichidatorii sunt abilitați să exercite pe teritoriul tuturor statelor membre toate competențele pe care au fost abilitați să le exercite în statul membru de origine. Se pot desemna persoane care să îi asiste sau să îi reprezinte pe administratori sau lichidatori, în conformitate cu legislația statului membru de origine, în desfășurarea măsurilor de reorganizare sau a procedurii de lichidare, mai ales în statele membre gazde și, în special, pentru a ajuta la rezolvarea dificultăților întâmpinate de creditori în statele respective. (3) În exercitarea competențelor lor în conformitate cu legislația statului membru de origine, administratorii sau lichidatorii respectă legea statelor membre pe teritoriul cărora doresc să funcționeze, mai ales în ceea ce privește modalitățile de realizare a bunurilor și informarea salariaților. Competențele respective nu includ folosirea forței sau dreptul de a hotărî într-un litigiu sau diferend.		Norme UE netranspuse	

<i>Articolul 294</i> Înscrierea într-un registru public (1) Administratorul, lichidatorul sau orice altă autoritate sau persoană abilitată corespunzător în statul membru de origine poate cere ca o măsură de reorganizare sau decizia de a deschide o procedură de lichidare să se înscrie în orice registru public cu relevanță ținut în celelalte state membre. Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru prevede o înscriere obligatorie, persoana sau autoritatea menționată în primul paragraf adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura înscrierea respectivă. (2) Costurile înscrierii se consideră drept costuri și cheltuieli ale procedurii.		Norme UE netranspuse	
<i>Articolul 295</i> Secretul profesional Tuturor persoanelor care trebuie să primească sau să transmită informații în cadrul procedurilor prevăzute la articolele 270, 273 și 296 le revine obligația prevăzută de dispozițiile privind secretul profesional, prevăzută la articolele 64-69, cu excepția autorităților judiciare cărora li se aplică dispozițiile de drept intern în vigoare.	-	Compatibil	Articolul 120. Secretul profesional (1) Membrii consiliului de administrație și angajații autorității de supraveghere, precum și experții desemnați de aceasta, auditorii, administratorii speciali și lichidatorii sunt obligați să protejeze confidențialitatea tuturor informațiilor obținute atât pe parcursul exercitării atribuțiilor de supraveghere, cât și după ce nu mai îndeplinesc funcții, nu mai sunt angajați, nu mai sunt autorizați sau nu mai există în niciun alt raport juridic în baza căruia aceste persoane au avut acces la informațiile confidențiale. (2) Persoanele menționate la alin.(1) nu pot divulga informațiile confidențiale persoanelor fizice sau persoanelor juridice, cu excepția cazului în care aceste informații sunt prezentate într-o formă sintetică sau agregată care nu permite recunoașterea societății de asigurare sau de reasigurare la care se face referire sau a altor cazuri stabilite de legislație. (3) Interdicția menționată la alin.(2) nu se aplică în cazul:

			a) verificării îndeplinirii condițiilor de licențiere/înregistrare în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance de către societățile de asigurare sau de reasigurare sau intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări; b) aplicării sancțiunilor; c) contestării actelor normative ale autorității de supraveghere; d) furnizării informațiilor pentru desfășurarea procedurilor penale; e) insolvabilității sau lichidării obligatorii a unei societăți de asigurare sau de reasigurare pentru executarea creanțelor creditorilor împotriva acesteia. (4) Obligația de a proteja informațiile confidențiale se aplică și informațiilor pe care autoritatea de supraveghere sau persoanele menționate la alin.(1) le dețin în urma schimbului de informații cu alte autorități competente
<i>Articolul 296</i> Tratamentul succursalelor întreprinderilor de asigurare din țările terțe În cazul în care o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță are sucursale stabilite în mai mult de un stat membru, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce privește aplicarea prezentului titlu. Autoritățile competente și autoritățile de supraveghere ale respectivelor state membre depun eforturi pentru a-și coordona acțiunile. De asemenea, administratorii sau lichidatorii depun eforturi pentru a-și coordona acțiunile.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
TITLUL V ALTE DISPOZIȚII <i>Articolul 297 Dreptul la calea de atac jurisdicțională</i> Statele membre se asigură că deciziile adoptate în ceea ce privește o întreprindere de asigurare sau de reasigurare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative de aplicare a prezentei directive fac obiectul unei căi de atac jurisdicționale.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 298 Cooperarea între statele membre și Comisie</i> (1) Statele membre colaborează între ele în vederea facilitării supravegherii asigurării și reasigurării în Comunitate, precum și a aplicării prezentei directive. (2) Comisia și autoritățile de supraveghere ale statelor membre colaborează strâns unele cu altele pentru a facilita supravegherea asigurării și reasigurării în Comunitate și pentru a examina orice dificultăți care ar putea apărea în aplicarea prezentei directive.		Norme UE netranspuse	

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la orice dificultăți majore care rezultă din aplicarea prezentei directive. Comisia și autoritățile de supraveghere din statele membre în cauză examinează aceste dificultăți cât mai repede posibil pentru a găsi soluția adecvată.			
Articolul 299 Euro Ori de câte ori prezenta directivă face referire la euro, contravaloarea în moneda națională ce urmează a fi luată în considerare începând cu data 31 de decembrie a fiecărui an este valoarea care se aplică în ultima zi a lunii octombrie precedente pentru care contravalorile pentru euro sunt disponibile în toate monedele Comunității.		Norme UE netranspuse	
Articolul 300 Revizuirea valorilor exprimate în euro Cuantumurile exprimate în euro în prezenta directivă se revizuiesc din cinci în cinci ani, prin majorarea valorii de bază în euro cu variația procentuală a indicilor armonizați ai prețurilor de consum din toate statele membre publicați de Comisie (Eurostat), începând de la 31 decembrie 2015 până la data revizuirii, și se rotunjesc la un multiplu de 100 000 EUR. În cazul în care variația procentuală de la ultima revizuire este mai mică de 5 %, sumele nu se mai revizuiesc. Comisia publică valorile revizuite în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>. Valorile revizuite se pun în aplicare de statele membre în termen de 12 luni de la publicarea în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Articolul 301 Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2004/9/CE a Comisiei (33). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din respectivul regulament		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
Articolul 301a Exercitarea delegării (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol. (2) Delegarea de competențe menționată la articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 și 308b se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 23 mai 2014. Comisia redactează un raport privind competența delegată cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227,		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 și 308b poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. (4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentului European și Consiliului acest lucru. (5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 sau 308b intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau Consiliu în termen de trei luni de la notificarea Parlamentului European și a Consiliului cu privire la acest act sau în cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.			
Articolul 301b Dispoziție privind intrarea în vigoare a standardelor tehnice de reglementare (1) Până la 24 mai 2016, Comisia urmează procedura stabilită la articolul 301a atunci când adoptă pentru prima dată standardele tehnice de reglementare prevăzute la articolele 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 și 249. Modificările acestor acte delegate sau, după expirarea perioadei de tranziție, noile standarde tehnice de reglementare se adoptă în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (2) Delegarea competenței menționată la alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (3) Până la 24 mai 2016, AEAPo poate prezenta Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare pentru adaptarea la evoluțiile tehnice de pe piețele financiare a actelor delegate prevăzute la articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 și 308b. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective se limitează la aspectele tehnice ale actelor delegate menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010		Norme UE netranspuse	
<i>Articolul 302</i> Notificări depuse înainte de intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru respectarea articolelor 57-63 Procedura de evaluare aplicată în cazul proiectelor de achiziție pentru care notificările prevăzute la articolul 57 au fost transmise autorităților competente înainte de intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

necesare pentru respectarea articolelor 57-63, se desfășoară în conformitate cu legislația națională a statelor membre în vigoare la data notificării.			
<i>Articolul 304</i> Submodulul „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată (1) Statele membre pot autoriza întreprinderile de asigurare de viață care oferă: (a) activități de furnizare de pensii ocupaționale în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2003/41/CE sau (b) pensii vărsate în funcție de intrarea la pensie sau intrarea preconizată la pensie în care primele vărsate pentru aceste pensii sunt însoțite de o deducere de impozit acordată deținătorilor de polițe în conformitate cu legislația națională a statului membru care a autorizat întreprinderea; cu condiția ca (i) toate activele și angajamentele corespunzătoare activității să fie delimitate, gestionate și organizate separat de celelalte activități ale întreprinderilor de asigurări, fără posibilitatea de transfer; (ii) activitățile întreprinderii vizate la literele (a) și (b) cărora li se aplică metoda menționată la prezentul alineat, să nu fie exercitate decât în statul membru în care a fost autorizată întreprinderea, și (iii) durata medie a angajamentelor ce corespund activității întreprinderii să depășească o medie de 12 ani; să aplice un submodul de „risc aferent devalorizării acțiunilor” al cerinței de capital de solvabilitate, care este calibrat pe baza valorii la risc pentru o anumită perioadă care corespunde cu perioada tipică de deținere a investițiilor în acțiuni pentru respectiva întreprindere, cu un nivel de încredere care oferă deținătorilor de polițe și beneficiarilor un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut la articolul 101 dacă metoda prevăzută la prezentul articol este utilizată doar pentru activele și angajamentele menționate la punctul (i). La calcularea cerinței de capital de solvabilitate, aceste active și angajamente sunt luate în considerare integral la evaluarea efectelor diversificării, fără a aduce atingere necesității de a proteja interesele deținătorilor de polițe și beneficiarilor din alte state membre. Sub rezerva aprobării de către autoritățile de supraveghere, modalitatea de calcul prevăzută la primul paragraf este utilizată numai dacă solvabilitatea și lichiditatea, precum și strategiile, procesele și procedurile de raportare ale întreprinderii vizate în ceea ce privește gestionarea activelor și pasivelor pot să asigure în permanență că aceasta poate deține investiții în acțiuni pentru o perioadă care corespunde cu perioada tipică de deținere a investițiilor în acțiuni pentru respectiva întreprindere. Întreprinderea trebuie să poată demonstra autorității de supraveghere că această condiție este îndeplinită la nivelul de încredere necesar pentru a asigura deținătorilor de polițe de asigurare și beneficiarilor un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut la articolul 101.		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

Întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu revin la aplicarea modalității prevăzute la articolul 105, cu excepția unor circumstanțe bine justificate și sub rezerva aprobării de către autoritățile de supraveghere. (2) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2020, un raport cu privire la aplicarea abordării prevăzute la alineatul (1) și la practicile autorităților de supraveghere adoptate în temeiul alineatului (1), însoțit, după caz, de propuneri adecvate. Raportul respectiv abordează în special efectele transfrontaliere ale utilizării abordării respective în vederea prevenirii arbitrajului de reglementare între întreprinderile de asigurare și de reasigurare.			
<i>Articolul 304b</i> Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european (1) De la 10 ianuarie 2030, statele membre se asigură că, atunci când publică orice informație menționată la articolul 51 alineatul (1) și la articolul 256 alineatul (1) din prezenta directivă, întreprinderile de asigurare sau reasigurare transmit în același timp informațiile respective organismului de colectare relevant menționat la alineatul (3) de la prezentul articol pentru a fi puse la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP), înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului (¹⁸). Statele membre se asigură că informațiile respectă cerințele următoare: (a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859, sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul Uniunii, într-un format prelucrabil automat, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din regulamentul respectiv; (b) sunt însoțite de fiecare dintre următoarele metadate: (i) toate denumirile întreprinderii de asigurare sau reasigurare la care se referă informațiile; (ii) identificatorul entității juridice al întreprinderii de asigurare sau reasigurare, astfel cum este precizat în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859; (iii) categoria de dimensiune a întreprinderii de asigurare sau reasigurare, astfel cum este precizată în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (d) din regulamentul respectiv; (iv) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv; (v) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal. (2) În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (ii), statele membre se asigură că		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

întreprinderile de asigurare sau reasigurare obțin un identificator al entității juridice. (3) Până la 9 ianuarie 2030, în scopul punerii la dispoziție în ESAP a informațiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre numesc cel puțin un organism de colectare, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859, și notifică ESMA în acest sens. (4) De la 10 ianuarie 2030, informațiile menționate la articolul 25a din prezenta directivă sunt puse la dispoziție în ESAP. În acest scop, EIOPA este organism de colectare, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859. EIOPA extrage aceste informații din informațiile notificate de autoritățile competente în conformitate cu articolul 25a din prezenta directivă cu scopul de a întocmi lista menționată la articolul 25a din prezenta directivă. Informațiile respectă următoarele cerințe: (a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859; (b) sunt însoțite de următoarele metadate: (i) toate denumirile întreprinderii de asigurare sau reasigurare la care se referă informațiile; (ii) dacă este disponibil, identificatorul entității juridice al întreprinderii de asigurare sau reasigurare, astfel cum este precizat în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859; (iii) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv; (iv) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal. (5) De la 10 ianuarie 2030, statele membre se asigură că informațiile menționate la articolul 271 alineatul (1) și la articolul 280 alineatul (1) din prezenta directivă sunt puse la dispoziție în ESAP. În acest scop, autoritatea competentă este organism de colectare, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859. Statele membre se asigură că informațiile respectă cerințele următoare: (a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859; (b) sunt însoțite de următoarele metadate: (i)			

toate denumirile întreprinderii de asigurare sau reasigurare la care se referă informațiile; (ii) dacă este disponibil, identificatorul entității juridice al întreprinderii de asigurare sau reasigurare, astfel cum este precizat în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859; (iii) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv; (iv) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal. (6) În scopul colectării și gestionării eficiente a informațiilor transmise în conformitate cu alineatul (1), EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele: (a) orice alte metadate care trebuie să însoțească informațiile; (b) modul de structurare a datelor la nivelul informațiilor prezentate; (c) pentru ce informații este necesar un format prelucrabil automat și, în astfel de cazuri, ce format prelucrabil automat trebuie utilizat. În sensul literei (c), EIOPA evaluează avantajele și dezavantajele diferitelor formate prelucrabile automat și efectuează teste adecvate în condiții reale de utilizare. EIOPA prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (7) Dacă este necesar, EIOPA adoptă orientări pentru a se asigura că metadatele transmise în conformitate cu alineatul (6) primul paragraf litera (a) sunt corecte.			
TITLUL VI DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE CAPITOLUL I Dispoziții tranzitorii Secțiunea 1 Asigurare <i>Articolul 305</i> Derogări și eliminarea măsurilor restrictive (1) Statele membre pot exonera întreprinderile de asigurare generală care, la 31 ianuarie 1975, nu au îndeplinit cerințele articolelor 16 și 17 din Directiva 73/239/CEE și care, la 31 iulie 1978, nu au atins un nivel al încasărilor anuale de		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

prime sau cotizații egal cu de șase ori fondul de garantare minim menționat la articolul 17 alineatul (2) din Directiva 73/239/CEE, de obligația de a constitui acest fond înainte de sfârșitul exercițiului financiar pentru care primele sau cotizațiile vor atinge de șase ori acest fond de garantare minim. În analizarea rezultatelor examinării prevăzute la articolul 298 alineatul (2), Consiliul decide în unanimitate, la propunerea Comisiei, momentul în care statele membre trebuie să elimine această exonerare. (2) Întreprinderile de asigurare generală constituite în Regatul Unit prin <i>Royal Charter</i> sau prin <i>private Act</i> sau prin <i>special public Act</i> își pot menține activitățile sub forma juridică în care au fost înființate la 31 iulie 1973 pentru o perioadă nedeterminată. Întreprinderile de asigurare de viață înființate în Regatul Unit prin <i>Royal Charter</i> sau prin <i>private Act</i> sau <i>special Public Act</i> își pot continua activitatea în forma legală în care au fost constituite la 15 martie 1979 pentru o perioadă nelimitată. Regatul Unit elaborează o listă a întreprinderilor menționate la primul și al doilea paragraf pe care o comunică celorlalte state membre și Comisiei. (3) Societățile înregistrate în Regatul Unit în conformitate cu <i>Friendly Societies Acts</i> pot continua activitățile de asigurare de viață și operațiunile de economii pe care, în conformitate cu obiectele lor de activitate, le desfășurau la 15 martie 1979. (4) La cererea întreprinderilor de asigurare generală care îndeplinesc condițiile prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunile 2, 4 și 5, statele membre elimină măsurile restrictive cum sunt cele privind ipotecile, depozitele sau garanțiile.			
<i>Articolul 306</i> Drepturi dobândite de sucursalele și întreprinderile de asigurare existente (1) Se consideră că sucursalele care și-au început activitatea în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care se află sucursala înainte de 1 iulie 1994 au fost supuse procedurii stabilite la articolele 145 și 146. (2) Articolele 147 și 148 nu afectează drepturile dobândite de întreprinderile de asigurare care își desfășurau activitatea pe baza libertății de a furniza servicii înainte de 1 iulie 1994.		Norme UE netranspuse	
Secțiunea 2 Reasigurare <i>Articolul 307</i> Perioada tranzitorie pentru articolul 57 alineatul (3) și articolul 60 alineatul (6) din Directiva 2005/68/CE Un stat membru poate amâna aplicarea dispozițiilor articolului 57 alineatul (3) din Directiva 2005/68/CE de modificare a articolului 15 alineatul (3) din Directiva 73/239/CEE și a dispozițiilor articolului 60 alineatul (6) din Directiva 2005/68/CE până la 10 decembrie 2008.		Norme UE netranspuse	
<i>Articolul 308</i> Drepturi dobândite de întreprinderile de reasigurare existente		Norme UE netranspuse	

(1) Întreprinderile de reasigurare care intră sub incidența prezentei directive, care au fost autorizate sau împuternicite să desfășoare activități de reasigurare în conformitate cu dispozițiile statului membru în care își au sediul social înainte de 10 decembrie 2005, sunt considerate a fi autorizate în conformitate cu articolul 14. Cu toate acestea, respectivele întreprinderi au obligația de a respecta dispozițiile prezentei directive privind desfășurarea activității de reasigurare, precum și cerințele enunțate la articolul 18 alineatul (1) literele (b) și (d)-(g), articolele 19, 20 și 24 și titlul I capitolul VI secțiunile 2, 3 și 4. (2) Statele membre pot acorda întreprinderilor de reasigurare prevăzute la alineatul (1) care, la 10 decembrie 2005, nu au respectat articolul 18 alineatul (1) litera (b), articolele 19 și 20 și titlul I capitolul VI secțiunile 2, 3 și 4, un termen pentru îndeplinirea respectivelor cerințe până la 10 decembrie 2008.			
SECȚIUNEA 3 ASIGURAREA ȘI REASIGURAREA <i>Articolul 308a</i> Introducerea treptată (1) Începând cu 1 aprilie 2015, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a decide cu privire la aprobarea: (a) fondurilor proprii auxiliare în conformitate cu articolul 90; (b) clasificării elementelor fondurilor proprii menționate la articolul 95 al treilea paragraf; (c) parametrilor specifici întreprinderilor în conformitate cu articolul 104 alineatul (7); (d) modelelor interne integrale sau parțiale în conformitate cu articolele 112 și 113; (e) vehiculelor investiționale care urmează să se constituie pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 211; (f) fondurilor proprii auxiliare ale holdingurilor de asigurare intermediare în conformitate cu articolul 226 alineatul (2); (g) unui model intern de grup în conformitate cu articolele 230 și 231 și cu articolul 233 alineatul (5); (h) utilizării submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată în conformitate cu articolul 304; (i) aplicării primei de echilibrare în cazul structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc în conformitate cu articolele 77b și 77c; (j) aplicării primei de volatilitate în cazul structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc în conformitate cu articolul 77d, în cazul în care statele membre solicită acest lucru; (k) aplicării măsurilor tranzitorii în cazul ratei dobânzilor fără risc în conformitate cu articolul 308c; (l) aplicării măsurilor tranzitorii în cazul rezervelor tehnice în conformitate cu articolul 308d. (2) Începând cu 1 aprilie 2015, statele membre se asigură că autoritățile de		Parțial compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Capitolul VI DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE Articolul 123. Dispoziții tranzitorii (1) Conformarea cerințelor capitalului minim al unei societăți de asigurare sau de reasigurare cu prevederile prezentei legi se realizează în următoarele termene: a) la 1 an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 20% din cerința de capital minim prevăzut; b) la 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 40% din cerința de capital minim prevăzut; c) la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 60% din cerința de capital minim prevăzut; d) la 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 80% din cerința de capital minim prevăzut; e) la 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va

supraveghere au competența de: (a) a stabili nivelul și domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în conformitate cu titlul III capitolul I secțiunile 2 și 3; (b) a desemna supraveghetorul grupului în conformitate cu articolul 247; (c) a institui un colegiu al supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248. (3) Începând cu 1 iulie 2015, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de: (a) a decide deducerea oricărei participații în conformitate cu articolul 228 al doilea paragraf; (b) a stabili metoda de calculare a solvabilității la nivel de grup în conformitate cu articolul 220; (c) a determina echivalența, dacă este cazul, în conformitate cu articolele 227 și 260; (d) a permite întreprinderilor de asigurare și reasigurare să facă obiectul articolelor 238 și 239, în conformitate cu articolul 236; (e) a efectua determinările menționate la articolele 262 și 263; (f) a decide, dacă e cazul, aplicarea măsurilor tranzitorii în conformitate cu articolul 308b. (4) Statele membre impun autorităților de supraveghere în cauză să examineze cererile de aprobare sau de acordare a permisiunii depuse de întreprinderile de asigurare și de reasigurare în conformitate cu alineatele (2) și (3). Deciziile luate de autoritățile de supraveghere privind cererile de aprobare sau de acordare a permisiunii nu sunt aplicabile înainte de 1 ianuarie 2016.			constitui 100% din cerința de capital minim prevăzut. Articolul 124. Dispoziții finale (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023. (2) Guvernul, în comun cu autoritatea de supraveghere, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege. (3) Autoritatea de supraveghere, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va elabora și va adopta actele sale normative în conformitate cu prezenta lege. (4) Societățile de asigurare sau de reasigurare care dețin licență pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare la data publicării prezentei legi sunt obligate, sub sancțiunea retragerii licenței, să-și conformeze activitatea cu prevederile art.123 alin.(1). (5) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr.407/2006 cu privire la asigurări se abrogă. (6) Actele normative emise de autoritatea de supraveghere în baza Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări se aplică în continuare în măsura în care nu contravin prezentei legi, până la abrogarea lor expresă. (7) Societățile de asigurare sau de reasigurare care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licența pentru desfășurarea simultană a activității în categoria "asigurări generale" și/sau în categoria "asigurări de viață" vor continua desfășurarea activității în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere.
Articolul 308b Măsurile tranzitorii (1) Fără a aduce atingere articolului 12, întreprinderile de asigurare sau reasigurare care, până la 1 ianuarie 2016, nu mai încheie contracte de asigurare		Parțial compatibil	Neaplicabile RM (până la aderare la UE) Capitolul VI DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

sau reasigurare noi și își administrează portofoliul exclusiv pentru a-și încheia activitatea nu fac obiectul titlurilor I, II și III din prezenta directivă până la datele prevăzute la alineatul (2) în cazul în care: (a) întreprinderea a anunțat autoritatea de supraveghere că își va încheia activitatea înainte de 1 ianuarie 2019; sau (b) întreprinderea face obiectul măsurilor de reorganizare prevăzute la titlul IV capitolul II și s-a numit un administrator. (2) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care intră sub incidența: (a) alineatului (1) litera (a) fac obiectul titlurilor I, II și III din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2019 sau de la o dată anterioară, în cazul în care autoritatea de supraveghere nu este mulțumită de progresul realizat în vederea terminării activității întreprinderii; (b) alineatului (1) litera (a) fac obiectul titlurilor I, II și III din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2021 sau de la o dată anterioară, în cazul în care autoritatea de supraveghere nu este mulțumită de progresul realizat în vederea terminării activității întreprinderii. (3) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare fac obiectul măsurilor tranzitorii de la alineatele (1) și (2) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) întreprinderea nu face parte dintr-un grup sau, dacă face parte dintr-un grup, toate întreprinderile care fac parte din grupul respectiv încetează să subscrie noi contracte de asigurare sau de reasigurare; (b) întreprinderea transmite autorității sale de supraveghere un raport anual în care indică progresele realizate în încetarea activității sale; (c) întreprinderea a notificat autorității sale de supraveghere faptul că aplică măsurile tranzitorii. Alineatele (1) și (2) nu împiedică o întreprindere să funcționeze în conformitate cu titlurile I, II și III din prezenta directivă. (4) Statele membre întocmesc o listă cu întreprinderile de asigurare și de reasigurare în cauză și o transmit tuturor celorlalte state membre. (5) Statele membre se asigură că, pentru o perioadă care nu depășește patru ani începând cu 1 ianuarie 2016, termenul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit informațiile menționate la articolul 35 alineatele (1)-(4) la intervale de un an sau mai scurte scade cu două săptămâni în fiecare exercițiu financiar, cu începere cel târziu după 20 de săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiul său financiar care se încheie la data de 30 iunie 2016 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2017, și până la cel mult 14 săptămâni după sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiile sale financiare care se încheie la data de 30 iunie 2019 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2020. (6) Pentru o perioadă care nu depășește patru ani începând cu 1 ianuarie 2016, termenul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare publică informațiile menționate la articolul 51 scade cu două săptămâni în fiecare exercițiu financiar, cu începere cel târziu după 20 de săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiul său financiar care se încheie la data de 30 iunie 2016 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2017, și până la cel mult		Articolul 123. Dispoziții tranzitorii (1) Conformarea cerințelor capitalului minim al unei societăți de asigurare sau de reasigurare cu prevederile prezentei legi se realizează în următoarele termene: a) la 1 an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 20% din cerința de capital minim prevăzut; b) la 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 40% din cerința de capital minim prevăzut; c) la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 60% din cerința de capital minim prevăzut; d) la 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui cel puțin 80% din cerința de capital minim prevăzut; e) la 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerința de capital minim al societății de asigurare sau de reasigurare va constitui 100% din cerința de capital minim prevăzut. Articolul 124. Dispoziții finale (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023. (2) Guvernul, în comun cu autoritatea de supraveghere, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege. (3) Autoritatea de supraveghere, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va elabora și va adopta actele sale normative în conformitate cu prezenta lege. (4) Societățile de asigurare sau de

14 săptămâni după sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiile sale financiare care se încheie la data de 30 iunie 2019 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2020. (7) Pentru o perioadă care nu depășește patru ani începând de la 1 ianuarie 2016, termenul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit trimestrial informațiile menționate la articolul 35 alineatele (1)-(4) scade cu o săptămână în fiecare exercițiu financiar, cu începere cel târziu după opt săptămâni raportat la fiecare trimestru care se încheie la 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2017, și până la cinci săptămâni raportat la oricare trimestru care se încheie la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2020. (8) Statele membre se asigură că alineatele (5), (6) și (7) de la prezentul articol se aplică mutatis mutandis în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte la nivel de grup, în conformitate cu articolele 254 și 256, iar termenele menționate la alineatele (5), (6) și (7) se extind cu câte șase săptămâni fiecare. (9) În pofida articolului 94, elementele fondurilor proprii de bază se includ în fondurile proprii de bază de rangul 1 timp de cel mult 10 ani după 1 ianuarie 2016, cu condiția ca acestea: (a) să fi fost emise înainte de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei de intrare în vigoare a actului delegat menționat la articolul 97, luându-se în considerare data care este mai apropiată; (b) la 31 decembrie 2015, să fi putut fi utilizate pentru a atinge marja de solvabilitate disponibilă până la cel puțin 50 % din marja de solvabilitate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative care au fost adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 73/239/CEE, articolului 1 din Directiva 2002/13/CE, articolului 27 alineatul (3) din Directiva 2002/83/CE și articolului 36 alineatul (3) din Directiva 2005/68/CE; (c) să nu fi fost clasificate de rangul 1 sau rangul 2 în conformitate cu articolul 94. (10) În pofida articolului 94, elementele fondurilor proprii de bază se includ în fondurile proprii de bază de rangul 2 timp de cel mult 10 ani după 1 ianuarie 2016, cu condiția ca acestea: (a) să fi fost emise înainte de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei de intrare în vigoare a actului delegat menționat la articolul 97, luându-se în considerare data care este mai apropiată; (b) la 31 decembrie 2015, să fi putut fi utilizate pentru a atinge marja de solvabilitate disponibilă până la cel puțin 25 % din marja de solvabilitate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative care au fost adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 73/239/CEE, articolului 1 din Directiva 2002/13/CE, articolului 27 alineatul (3) din Directiva 2002/83/CE și articolului 36 alineatul (3) din Directiva 2005/68/CE. (11) În ceea ce privește întreprinderile de asigurare și de reasigurare care investesc în titluri de valoare tranzacționabile sau în alte instrumente financiare bazate pe împrumuturi restructurate emise înainte de 1 ianuarie 2011, cerințele menționate la articolul 135 alineatul (2) se aplică numai în situația în care după 31			reasigurare care dețin licență pentru desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare la data publicării prezentei legi sunt obligate, sub sancțiunea retragerii licenței, să-și conformeze activitatea cu prevederile art.123 alin.(1). (5) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr.407/2006 cu privire la asigurări se abrogă. (6) Actele normative emise de autoritatea de supraveghere în baza Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări se aplică în continuare în măsura în care nu contravin prezentei legi, până la abrogarea lor expresă. (7) Societățile de asigurare sau de reasigurare care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licența pentru desfășurarea simultană a activității în categoria "asigurări generale" și/sau în categoria "asigurări de viață" vor continua desfășurarea activității în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere.

decembrie 2014 au fost adăugate noi expuneri-suport sau unele expuneri-suport au fost înlocuite. (12) În pofida articolului 100, articolului 101 alineatul (3) și articolului 104, se aplică următoarele: (a) până la 31 decembrie 2017, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de marjă de credit» în conformitate cu formula standard sunt aceiași în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denuminate și finanțate în moneda națională a fiecărui stat membru, ca și cei care s-ar aplica expunerilor denuminate și finanțate în moneda lor națională; (b) în 2018, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de marjă de credit» în conformitate cu formula standard sunt reduși cu 80 % în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denuminate și finanțate în moneda națională a fiecărui stat membru; (c) în 2019, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de marjă de credit» în conformitate cu formula standard sunt reduși cu 50 % în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denuminate și finanțate în moneda națională a oricărui stat membru; (d) începând cu 1 ianuarie 2020, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de dispersie» în conformitate cu formula standard nu sunt reduși în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denuminate și finanțate în moneda națională a oricărui stat membru. (13) În pofida articolului 100, articolului 101 alineatul (3) și articolului 104, parametrii standard care urmează să fie folosiți pentru acțiuni achiziționate de întreprindere până la 1 ianuarie 2016, inclusiv la calculul submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în conformitate cu formula standard, fără opțiunea menționată la articolul 304, se calculează ca medii ponderate ale: (a) parametrului standard care urmează să fie folosit la calculul submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în conformitate cu articolul 304; și (b) parametrului standard care urmează să fie folosit la calculul submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în conformitate cu formula standard, fără opțiunea menționată la articolul 304. Ponderea parametrului de la primul paragraf litera (b) crește cel puțin liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu de la 0 % în timpul exercițiului care începe la 1 ianuarie 2016 la 100 % la 1 ianuarie 2023. Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în care se precizează criteriile care trebuie îndeplinite, inclusiv acțiunile care pot face obiectul perioadei tranzitorii. Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a perioadei de tranziție, AEAPo elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aplicarea prezentului alineat. AEAPo transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare			

până la 30 iunie 2015. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al patrulea paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. (14) În pofida articolului 138 alineatele (3) și (4), în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare respectă cerința de marjă de solvabilitate, prevăzută la articolul 16a din Directiva 73/239/CEE, la articolul 28 din Directiva 2002/83/CE sau, respectiv, la articolul 37, 38 sau 39 din Directiva 2005/68/CE, astfel cum sunt puse în aplicare în dreptul statului membru în ziua care precede data abrogării directivelor menționate în conformitate cu articolul 310 din prezenta directivă, însă nu respectă cerința de capital de solvabilitate în primul an de aplicare al prezentei directive, autoritatea de supraveghere îi poate solicita întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză să ia măsurile necesare pentru stabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital de solvabilitate până la 31 decembrie 2017. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză transmite autorității sale de supraveghere, o dată la trei luni, un raport de activitate în care prezintă măsurile luate și progresele realizate pentru stabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului de risc astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate. Prelungirea menționată la primul paragraf este anulată dacă raportul de activitate arată că, în perioada dintre constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate și data depunerii raportului, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare nu a obținut progrese substanțiale pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului său de risc astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate. (15) În cazul în care, la 23 mai 2014, statele membre de origine au pus în aplicare dispozițiile menționate la articolul 4 din Directiva 2003/41/CE, respectivele state membre de origine pot continua să aplice actele cu putere de lege și actele administrative adoptate de acestea în vederea respectării articolelor 1-19, 27-30, 32-35 și 37-67 din Directiva 2002/83/CE, astfel cum erau în vigoare în ultima zi de aplicare a Directivei 2002/83/CE, până la 31 decembrie 2019. Comisia poate adopta acte delegate care modifică perioada tranzitorie prevăzută la prezentul alineat în cazul în care modificările aduse articolelor 17-17c din Directiva 2003/41/CE au fost adoptate înainte de data specificată la prezentul alineat. (16) Statele membre pot permite ultimei întreprinderi-mamă de asigurare sau de reasigurare, în perioada de până la 31 martie 2022, să solicite aprobarea unui model intern al grupului aplicabil unei părți a grupului în care atât întreprinderea, cât și întreprindere-mamă ultimă sunt situate în același stat membru și dacă partea respectivă este o parte distinctă cu un profil de risc în mod semnificativ diferit de restul grupului. (17) În pofida articolului 218 alineatele (2) și (3), dispozițiile tranzitorii			

menționate la alineatele (8)-(12) și (15) de la prezentul articol și la articolele 308c, 308d și 308e se aplică mutatis mutandis la nivelul grupului. În pofida articolului 218 alineatele (2), (3) și (4), dispozițiile tranzitorii menționate la alineatul (14) de a prezentul articol se aplică mutatis mutandis la nivelul grupului și în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative sau întreprinderile de asigurare și de reasigurare dintr-un grup respectă solvabilitatea ajustată menționată la articolul 9 din Directiva 98/78/CE, însă nu respectă cerința de capital de solvabilitate. Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se stabilesc modificările solvabilității grupului în cazul în care sunt aplicabile dispozițiile tranzitorii menționate la alineatul (13) de la prezentul alineat și care sunt legate de: (a) eliminarea dublei utilizări a fondurilor proprii eligibile și a creării de capital intragrup menționată la articolele 222 și 223; (b) evaluarea activelor și pasivelor menționată la articolul 224; (c) aplicarea metodelor de calcul la întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate menționată la articolul 225; (d) aplicarea metodelor de calcul la holdingurile de asigurare intermediare menționată la articolul 226; (e) metodele pentru calculul solvabilității la nivel de grup menționate la articolele 230 și 233; (f) calculul cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup menționat la articolul 231; (g) stabilirea unei majorări de capital menționată la articolul 232; (h) principiile de calculare a solvabilității la nivel de grup a unui holding de asigurare menționate la articolul 235.			
<i>Articolul 308c</i> Măsuri tranzitorii privind rata dobânzilor fără risc (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot aplica, sub rezerva unei aprobări prealabile din partea autorității lor de supraveghere, o ajustare tranzitorie a structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc în ceea ce privește obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile. (2) Pentru fiecare monedă, ajustarea se calculează ca parte a diferenței dintre: (a) rata dobânzii astfel cum este determinată de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2002/83/CE la ultima dată de aplicare a respectivei directive; (b) rata dobânzii acumulate, calculată ca rata unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare admisibile, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea celei mai bune estimări a portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare admisibile atunci când se ține cont de valoarea în timp a banilor utilizând structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77 alineatul (2). În cazul în care statele membre au adoptat acte cu putere de lege și acte administrative în temeiul articolului 20 alineatul (1) partea B litera (a) punctul (ii)		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

din Directiva 2002/83/CE, rata dobânzii menționată la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat se determină pe baza metodelor folosite de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare la ultima dată de aplicare a Directivei 2002/83/CE. Partea menționată la primul paragraf scade liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu, de la 100 % în timpul exercițiului care începe la 1 ianuarie 2016 până la 0 % la 1 ianuarie 2032. În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d, structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc menționată la litera (b) este structura temporală relevantă ajustată a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77d. (3) Obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile cuprind numai obligațiile de asigurare sau de reasigurare care îndeplinesc următoarele cerințe: (a) contractele din care decurg obligațiile de asigurare și de reasigurare au fost încheiate înainte de prima dată de aplicare a prezentei directive, fiind excluse reînnoirile de contracte la data respectivă sau la o dată ulterioară; (b) până la ultima dată de aplicare a Directivei 2002/83/CE, rezervele tehnice pentru obligațiile de asigurare și de reasigurare au fost determinate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 20 din directiva menționată la ultima dată de aplicare a respectivei directive; (c) articolul 77b nu se aplică obligațiilor de asigurare și de reasigurare. (4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aplică alineatul (1): (a) nu includ obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile în calculul primei de volatilitate menționate la articolul 77d; (b) nu aplică articolul 308d; (c) în cadrul raportului lor privind solvabilitatea și situația lor financiară menționat la articolul 51, fac public faptul că aplică structura temporală tranzitorie a ratei dobânzilor fără risc, precum și cuantificarea impactului neaplicării acestei măsuri tranzitorii asupra poziției lor financiare.			
<i>Articolul 308d</i> Măsuri tranzitorii privind rezervele tehnice (1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot aplica, sub rezerva unei aprobări prealabile din partea autorității lor de supraveghere, o deducere tranzitorie la rezervele tehnice. Deducerea respectivă poate fi aplicată la nivelul grupelor de riscuri omogene menționate la articolul 80. (2) Deducerea tranzitorie corespunde unei părți a diferenței dintre următoarele două valori: (a) rezervele tehnice după deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și vehiculele investiționale, calculate în conformitate cu articolul 76 la prima dată de aplicare a prezentei directive; (b) rezervele tehnice după deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare calculate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 15 din Directiva 73/239/CEE, al articolului 20 din Directiva 2002/83/CE și al articolului 32 din Directiva		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

2005/68/CE în ziua precedentă datei de la care directivele menționate sunt abrogate în temeiul articolului 310 din prezenta directivă. Partea maximă deductibilă scade liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu, de la 100 % în timpul exercițiului care începe la 1 ianuarie 2016 până la 0 % la 1 ianuarie 2032. În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare utilizează la data primei aplicări a prezentei directive prima de volatilitate menționată la articolul 77d, valoarea menționată la litera (a) se calculează cu prima de volatilitate de la data respectivă. (3) Sub rezerva unei aprobări prealabile din partea autorității de supraveghere sau la inițiativa acesteia, valorile rezervelor tehnice, inclusiv, dacă este cazul, valoarea primei de volatilitate, utilizate pentru calcularea deducerii tranzitorii menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) pot fi recalulate la intervale de 24 de luni sau mai frecvent dacă profilul de risc al întreprinderii a suferit modificări semnificative. (4) Deducerea menționată la alineatul (2) poate fi limitată de autoritatea de supraveghere dacă aplicarea sa ar putea duce la o reducere a cerințelor privind resursele financiare care se aplică întreprinderii în cazul în care sunt comparate cu cele calculate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul Directivei 73/239/CEE, al Directivei 2002/83/CE și al Directivei 2005/68/CE în ziua precedentă datei la care directivele menționate sunt abrogate în temeiul articolului 310 din prezenta directivă. (5) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aplică alineatul (1): (a) nu aplică articolul 308c; (b) în cazul în care nu ar îndeplini cerința de capital de solvabilitate fără aplicarea deducerii tranzitorii, transmit anual un raport autorității lor de supraveghere în care indică măsurile luate și progresele realizate pentru a restabili, la sfârșitul perioadei de tranziție menționate la alineatul (2), un nivel al fondurilor proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru a-și reduce profilul de risc astfel încât să asigure din nou respectarea cerinței de capital de solvabilitate; (c) în cadrul raportului lor privind solvabilitatea și situația lor financiară menționat la articolul 51, fac public faptul că aplică deducerea tranzitorie la rezervele tehnice, precum și cuantificarea impactului neaplicării respectivelor deduceri tranzitorii asupra poziției lor financiare.			
<i>Articolul 308e</i> Planul de introducere treptată referitoare la măsurile tranzitorii privind rata dobânzilor fără risc și rezervele tehnice Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aplică măsurile tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d informează autoritatea de supraveghere imediat ce constată că nu ar îndeplini cerința de capital de solvabilitate fără aplicarea acestor măsuri tranzitorii. Autoritatea de supraveghere îi solicită întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză să ia măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

perioadei de tranziție. În termen de două luni de la constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate fără aplicarea acestor măsuri tranzitorii, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză îi transmite autorității de supraveghere un plan de introducere treptată în care se indică măsurile planificate pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului de risc, astfel încât să se asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul perioadei de tranziție. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză poate actualiza planul de introducere treptată în timpul perioadei de tranziție. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare în cauză transmit anual autorității lor de supraveghere un raport în care indică măsurile luate și progresele realizate pentru a asigura îndeplinirea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul perioadei de tranziție. Autoritățile de supraveghere revocă aprobarea de aplicare a măsurii tranzitorii în cazul în care din raportul de activitate reiese că îndeplinirea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul perioadei de tranziție este nerealistă.			
CAPITOLUL II Dispoziții finale <i>Articolul 309</i> Transpunere (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26-32, 34-49, 51-55, 67, 68, 71, 72, 74-85, 87-91, 93-96, 98, 100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136-142, 144, 146, 148, 162-167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210-233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 și 304, precum și anexelor III și IV, până la 31 martie 2015. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor măsuri. Actele cu putere de lege și actele administrative menționate la primul paragraf se aplică de la ►M4 1 ianuarie 2016 ◀Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestor trimiteri și modalitatea de formulare a acestei mențiuni. În pofida celui de al doilea paragraf, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 308a începând de la 1 aprilie 2015. (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)

dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.			
<i>Articolul 310</i> Abrogare Directivele 64/225/CEE, 73/239/CEE, 73/240/CEE, 76/580/CEE, 78/473/CEE, 84/641/CEE, 87/344/CEE, 88/357/CEE, 92/49/CEE, 98/78/CE, 2001/17/CE, 2002/83/CE și 2005/68/CE, astfel cum au fost modificate de actele enumerate în anexa VI partea A, se abrogă începând cu ►M4 1 ianuarie 2016 ◀ , fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor prevăzute în anexa VI partea B. Trimiterile la directivele abrogate se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.		Norme UE neaplicabile	
<i>Articolul 310a</i> Personalul și resursele AEAO AEAO evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentei directive și prezintă un raport în legătură cu acestea Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”		Norme UE neaplicabile	Neaplicabile RM (până la aderare la UE)
<i>Articolul 311</i> Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Articolul 308a se aplică de la 1 aprilie 2015. Articolele 1, 2, 3, 5-9, 11, 12, 15, 16, 17, 19-22, 24, 25, 33, 57-66, 69, 70, 73, 145, 147, 149-161, 168-171, 174-177, 179-184, 186-189, 191, 193-209, 267-300, 302, 305-308, 308b, precum și anexele I, II, V, VI și VII se aplică de la 1 ianuarie 2016. Comisia poate adopta acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare înainte de data menționată la al treilea paragraf.		Norme UE neaplicabile	
<i>Articolul 312</i> Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre.		Norme UE neaplicabile	
ANEXA I CLASE DE ASIGURARE GENERALĂ A. Clasificarea riscurilor pe clase de asigurare		Compatibil	Anexă <i>B. Asigurările generale</i> Clasele de asigurări generale: 1. Asigurările de accidente

1. Asigurări de accidente (inclusiv accidentele de muncă și bolile profesionale) pentru care se acordă: — despăgubiri financiare; — despăgubiri în natură; — despăgubiri mixte (financiare și în natură); — despăgubiri pentru vătămări corporale suferite de persoane în timpul transportului. 2. Asigurări de sănătate: — despăgubiri financiare; — despăgubiri în natură; — despăgubiri mixte (financiare și în natură). 3. Asigurări de mijloace de transport terestru (altele decât feroviare), care acoperă: Orice daune survenite la: —mijloacele de transport terestru cu motor; —mijloacele de transport terestru, altele decât cele cu motor. 4. Asigurări de mijloace de transport feroviar, care acoperă: Orice daune sau prejudicii survenite la mijloacele de transport feroviar. 5. Asigurări de mijloace de transport aerian, care acoperă: Orice daune sau prejudicii survenite la mijloacele de transport aerian. 6. Asigurări de mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial, care acoperă: Orice daune survenite la: —mijloace de transport fluvial; —mijloace de transport lacustru; —mijloace de transport maritim. 7. Asigurări de bunuri în tranzit (inclusiv mărfurile, bagajele și orice alte bunuri transportate), care acoperă: Orice daune suferite de mărfuri, bagaje și alte bunuri transportate, indiferent de mijlocul de transport. 8. Asigurări de incendiu și alte calamități naturale, care acoperă: Orice daune sau prejudicii suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), cauzate de: —incendiu; —explozie; —furtună; —alte fenomene naturale în afara furtunii; —energie nucleară; —surpare de teren. 9. Alte asigurări de bunuri, care acoperă: <i>Orice daune sau prejudicii suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), atunci când acestea sunt provocate de grindină sau îngheț, ca și de orice eveniment, de exemplu furtul, altul decât cel inclus la clasa 8.</i> 10. Asigurări de răspundere civilă pentru autovehicule, care acoperă:			(inclusiv accidentele de muncă și bolile profesionale), pentru care se acordă: - despăgubiri financiare; - despăgubiri în natură; - despăgubiri mixte (financiare și în natură); - despăgubiri pentru vătămări corporale suferite de persoane în timpul transportului. 2. Asigurările de sănătate, pentru care se acordă: - despăgubiri financiare; - despăgubiri în natură; - despăgubiri mixte (financiare și în natură). 3. Asigurările de vehicule terestre (altele decât cele feroviare), care acoperă: - daunele survenite la vehiculele terestre cu motor; - daunele survenite la vehiculele terestre altele decât cele cu motor. 4. Asigurările de vehicule de cale ferată, care acoperă: - daunele survenite la vehiculele de cale ferată care se deplasează sau transportă mărfuri ori persoane. 5. Asigurările de nave aeriene, care acoperă: - daunele survenite la navele aeriene. 6. Asigurările de nave maritime, lacustre și fluviale, care acoperă: - daune survenite la navele fluviale; - daune survenite la navele lacustre; - daune survenite la navele maritime. 7. Asigurările de bunuri în tranzit, care acoperă: - daunele suferite de mărfuri, bagaje și de alte bunuri transportate.

Orice daune care rezultă din folosirea autovehiculelor terestre (inclusiv răspunderea transportatorului). 11. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport aerian, care acoperă: Orice daune rezultate din folosirea mijloacelor de transport aerian (inclusiv răspunderea transportatorului). 12. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial, care acoperă: Orice daune rezultate din folosirea mijloacelor de transport maritim, lacustru și fluvial (inclusiv răspunderea transportatorului). 13. Asigurări de răspundere civilă generală, care acoperă: Orice daune din prejudicii produse terților, altele decât cele menționate la clasele 10, 11 și 12. 14. Asigurări de credite, care acoperă riscuri de: —insolvabilitate generală; —credit la export; —vânzare în rate; —credit ipotecar; —credit agricol. 15. Asigurări de garanții pentru: —garanții directe; —garanții indirecte. 16. Asigurări de pierderi financiare diverse, care acoperă: —riscuri de șomaj; —insuficiența veniturilor (generale); —pierderi datorate condițiilor meteorologice nefavorabile; —nerealizarea beneficiilor; —riscuri aferente cheltuielilor generale; —cheltuielile comerciale neprevăzute; —deprecierea valorii de piață; —pierderile de rentă sau alte venituri similare; —pierderile comerciale indirecte; —pierderile financiare necomerciale; —alte pierderi financiare. 17. Asigurări de protecție juridică, care acoperă: Cheltuielile cu procedura judiciară și alte cheltuieli aferente unui proces. 18. Asigurări de asistență Asistența persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință obișnuit. B. Denumirea autorizației acordate simultan pentru mai multe clase de asigurare Următoarele denumiri se acordă autorizațiilor care vizează clasele următoare: (a) clasele 1 și 2: „Asigurări de accidente și sănătate”; (b) clasele 1 (a patra liniuță), 3, 7 și 10: „Asigurări auto”; (c) clasele 1 (a patra liniuță), 4, 6, 7 și 12: „Asigurări maritime și de transport”; (d) clasele 1 (a patra liniuță), 5, 7 și 11: „Asigurări de aviație”;			8. Asigurările de incendiu și de alte calamități naturale, care acoperă: - daunele suferite de proprietăți și de bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7) cauzate de: - incendiu; - explozie; - furtună; - alte fenomene naturale, în afara de furtună; - energie nucleară; - alunecări de teren. 9. Alte asigurări de bunuri, care acoperă: - daunele suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), în cazul în care aceste daune sînt cauzate de furt, grindină sau îngheț altele decât cele prevăzute la pct.8. 10. Asigurările de răspundere civilă auto, care acoperă: - daunele ce rezultă din folosirea autovehiculelor (inclusiv răspunderea transportatorului). 11. Asigurările de răspundere civilă avia, care acoperă: - daunele care rezultă din folosirea navelor aeriene (inclusiv răspunderea transportatorului). 12. Asigurările de răspundere civilă maritimă, lacustră și fluvială, care acoperă: - daunele care rezultă din folosirea navelor maritime, lacustre și fluviale (inclusiv răspunderea transportatorului). 13. Asigurările de răspundere civilă generală, care acoperă: - daunele din prejudiciul produs terților altele decât cele menționate la pct.10, 11 și 12. 14. Asigurările de credite, care acoperă următoarele riscuri: - insolvabilitatea;

(e) clasele 8 și 9: „Asigurări de incendii și alte daune la proprietăți”; (f) clasele 10, 11, 12 și 13: „Asigurări de răspundere civilă”; (g) clasele 14 și 15: „Asigurări de credite și garanții”; (h) toate clasele, la alegerea statelor membre, care vor fi comunicate celorlalte state membre și Comisiei.		- creditul de export; - vânzarea în rate; - creditul ipotecar; - creditul agricol. 15. Asigurările de garanții pentru: - garanțiile directe; - garanțiile indirecte. 16. Asigurările de pierderi financiare, care acoperă: - riscurile de șomaj; - insuficiența veniturilor; - pierderile datorate condițiilor meteorologice nefavorabile; - nerealizarea beneficiilor; - riscurile aferente cheltuielilor curente; - cheltuielile comerciale neprevăzute; - deprecierea valorii de piață; - pierderile de rentă sau alte venituri similare; - pierderile comerciale indirecte, altele decât cele menționate anterior; - pierderile financiare necomerciale; - alte pierderi financiare, conform clauzelor contractului de asigurare. 17. Asigurările de protecție juridică, ce acoperă: - cheltuielile aferente procedurii judiciare și alte cheltuieli cum ar fi: recuperarea pagubei suferite de asigurat într-o procedură civilă sau penală, apărarea ori reprezentarea asiguratului într-o procedură penală, administrativă sau împotriva unei reclamații îndreptate împotriva lui. 18. Asigurările de asistență ale persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu ori de la locul de reședință permanentă. Notă: Riscurile cuprinse într-o clasă nu pot fi incluse într-o altă clasă, cu excepția

			riscurilor auxiliare. 19. Reasigurări - reasigurări proporționale - reasigurări neproporționale.
ANEXA II CLASE DE ASIGURARE DE VIAȚĂ I. Asigurările de viață menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctele (i), (ii) și (iii), cu excepția celor menționate la punctele II și III; II. Asigurare de căsătorie, asigurare de naștere; III. Asigurările menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctele (i) și (ii), aferente fondurilor de investiții; IV. Asigurarea permanentă de sănătate menționată la articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctul (iv); V. Tontinele menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctul (i); VI. Operațiunile de capitalizare menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctul (ii); VII. Gestionarea fondurilor colective de pensii menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctele (iii) și (iv); VIII. Operațiunile menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctul (v); IX. Operațiunile menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (c);		Compatibil	C clasele de asigurări A. Asigurările de viață Tipurile de asigurări care au o bază contractuală: a) asigurările de viață, care includ: asigurarea la termen de supraviețuire, asigurarea de deces, asigurarea la termen de supraviețuire și de deces (mixtă de viață), asigurarea de viață cu rambursarea primelor, asigurarea de căsătorie, asigurarea de naștere; b) anuitățile; c) asigurările de viață suplimentare: asigurările de deces din accident, asigurările de vătămări corporale, asigurările de incapacitate permanentă de muncă din boală, asigurările de incapacitate permanentă de muncă din accident, asigurările de incapacitate temporară de muncă din boală, asigurările de incapacitate temporară de muncă din accident, asigurările de spitalizare, asigurările de cheltuieli medicale, asigurările de boli grave, asigurările de șomaj, când acestea sînt subscrise suplimentar unui contract de asigurare de viață; d) asigurările permanente de sănătate.

			Clasele de asigurări de viață (inclusiv transmiterea și primirea în reasigurare): 1. Asigurările de viață, anuitățile și asigurările de viață suplimentare prevăzute în prezentul compartiment la lit.a)-d), cu excepția celor prevăzute la pct.2 și 3. 2. Asigurările de căsătorie, asigurările de naștere. 3. Asigurările de viață și anuitățile care sînt legate de fondurile de investiții, prevăzute în prezentul compartiment la lit.a) și b).
ANEXA III FORME JURIDICE ALE ÎNTREPRINDERILOR A. Forme de întreprinderi de asigurare generală 1.în cazul Regatului Belgiei: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand”; 2.în cazul Republicii Bulgare: „акционерно дружество”; 3.în cazul Republicii Cehe: „akciová společnost”, „družstvo”; 4.în cazul Regatului Danemarcei: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”; 5.în cazul Republicii Federale Germania: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”; 6.în cazul Republicii Estonia: „aktsiaselts”; 7.în cazul Irlandei: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”; 8.în cazul Republicii Elene: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”; 9.în cazul Regatului Spaniei: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”; 10.în cazul Republicii Franceze: „société anonyme”, „société d’assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural”, „mutuelles régies par le code de la mutualité”; 11.în cazul Republicii Italiene: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”; 12.în cazul Republicii Cipru: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”;		Compatibil	Articolul 9. Prevederi generale (2) Asigurătorii (reasuratorii) se constituie în formă juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și prezentei legi.

„εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”; 13.în cazul Republicii Letonia: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”; 14.în cazul Republicii Lituania: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”; 15.în cazul Marelui Ducat al Luxemburgului: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurances mutuelles”, „société coopérative”; 16.în cazul Republicii Ungare: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”; 17.în cazul Republicii Malta: „limited liability company/kumpannija b «responsabbilta» limitata”; 18.în cazul Regatului Țărilor de Jos: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”; 19.în cazul Republicii Austria: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”; 20.în cazul Republicii Polone: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”; 21.în cazul Republicii Portugheze: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”; 22.în cazul României: „societăți pe acțiuni”, „societăți mutuale”; 23.în cazul Republicii Slovenia: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”; 24.în cazul Republicii Slovace: „akciová spoločnosť”; 25.în cazul Republicii Finlanda: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”; 26.în cazul Regatului Suediei: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”; 27.în cazul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd’s”. 28.în oricare dintre cazuri și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare generală enumerate la punctele 1-27 și la punctul 29, forma de societate europeană (SE) în sensul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului (1); 29. în măsura în care statul membru în cauză permite unei societăți cooperative să desfășoare activități de asigurare generală și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare generală enumerate la punctele 1-28, forma de societate cooperativă europeană în sensul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului (34). B. Forme de întreprinderi de asigurare de viață: 1.în cazul Regatului Belgiei: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”,			

„association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”; 2.în cazul Republicii Bulgare: „акционерно дружество”, „взаимозастрахователна кооперация”; 3.în cazul Republicii Cehe: „akciová společnost”, „družstvo”; 4.în cazul Regatului Danemarcei: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”; 5.în cazul Republicii Federale Germania: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”; 6.în cazul Republicii Estonia: „aktsiaselts”; 7.în cazul Irlandei: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts” și „societies registered under the Friendly Societies Acts”; 8.în cazul Republicii Elene: „ανώνυμη εταιρία”; 9.în cazul Regatului Spaniei: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”; 10.în cazul Republicii Franceze: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural”, „mutuelles régies par le code de la mutualité”; 11.în cazul Republicii Italiene: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”; 12.în cazul Republicii Cipru: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”; 13.în cazul Republicii Letonia: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”; 14.în cazul Republicii Lituania: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”; 15.în cazul Marelui Ducat al Luxemburgului: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”; 16.în cazul Republicii Ungare: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”; 17.în cazul Republicii Malta: „limited liability company/kumpannija b «responsabbilta» limitata”; 18.în cazul Regatului Țărilor de Jos: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”; 19.în cazul Republicii Austria: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”; 20.în cazul Republicii Polone: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”; 21.în cazul Republicii Portugheze: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”; 22.în cazul României: „societăți pe acțiuni”, „societăți mutuale”;			

23.în cazul Republicii Slovenia: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”; 24.în cazul Republicii Slovac: „akciová spoločnosť”; 25.în cazul Republicii Finlanda: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”; 26.în cazul Regatului Suediei: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”; 27.în cazul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd’s”. 28. în oricare dintre cazuri și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare de viață enumerate la punctele 1-27 și la punctul 29, forma de societate europeană (SE) în sensul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001; 29.în măsura în care statul membru în cauză permite unei societăți cooperative să desfășoare activități de asigurare de viață și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare de viață enumerate la punctele 1-28, forma de societate cooperativă europeană în sensul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003. C. Forme de întreprinderi de reasigurare: 1.în cazul Regatului Belgiei: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”; 2.în cazul Republicii Bulgare: „акционерно дружество”; 3.în cazul Republicii Ceh: „akciová společnost”; 4.în cazul Regatului Danemarcei: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”; 5.în cazul Republicii Federale Germania: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”; 6.în cazul Republicii Estonia: „aktsiaselts”; 7.în cazul Irlandei: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”; 8.în cazul Republicii Elene: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”; 9.în cazul Regatului Spaniei: „sociedad anónima”; 10.în cazul Republicii Franceze: „société anonyme”, „société d’assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural”, „mutuelles régies par le code de la mutualité”; 11.în cazul Republicii Italiene: „società per azioni”; 12.în cazul Republicii Cipru: „εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές”, „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”;		

13.în cazul Republicii Letonia: „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”; 14.în cazul Republicii Lituania: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”; 15.în cazul Marelui Ducat al Luxemburgului: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurances mutuelles”, „société coopérative”; 16.în cazul Republicii Ungare: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”; 17.în cazul Republicii Malta: „limited liability company/kumpannija ta responsabbiltà limitata”; 18.în cazul Regatului Țărilor de Jos: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”; 19.în cazul Republicii Austria: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”; 20.în cazul Republicii Polone: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”; 21.în cazul Republicii Portugheze: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”; 22.în cazul României: „societate pe acțiuni”; 23.în cazul Republicii Slovenia: „delniška družba”; 24.în cazul Republicii Slovace: „akciová spoločnosť”; 25.în cazul Republicii Finlanda: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”; 26.în cazul Regatului Suediei: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidigt försäkringsbolag”; 27.în cazul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd’s”. 28. în oricare dintre cazuri și ca alternativă la formele de întreprinderi de reasigurare enumerate la punctele 1-27 și la punctul 29, forma de societate europeană (SE) în sensul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001; 29. în măsura în care statul membru în cauză permite unei societăți cooperative să desfășoare activități de reasigurare și ca alternativă la formele de întreprinderi de reasigurare enumerate la punctele 1-28, forma de societate cooperativă europeană în sensul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003.			
ANEXA IV FORMULA STANDARD A CERINȚEI DE CAPITAL DE SOLVABILITATE (SCR) 1. Calcularea cerinței de capital de solvabilitate de bază Cerința de capital de solvabilitate de bază prevăzută la articolul 104 alineatul (1) este egală cu: Formula		Norme UE netranspuse	Norma UE care se va aplica cu introducerea Pilonului I al Directivei Solvabilitatea II

$SCR_{de\ baz\bar{a}} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$ unde SCR_i este modulul de risc i, iar SCR_j este modulul de risc j și unde „i, j” înseamnă că suma diverșilor termeni ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j. La efectuarea calculului, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele: —SCR asigurare generală este modulul „risc de subscriere pentru asigurarea generală”; —SCR asigurare de viață este modulul „risc de subscriere pentru asigurarea de viață”; —SCR asigurare de sănătate este modulul „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate”; —SCR piață este modulul „risc de piață”; —SCR insolvență este modulul „risc de contrapartidă”. Factorul Corr_{i,j} este elementul prezent pe rândul i și în coloana j în următoarea matrice de corelare: <table><tr><td>$\begin{matrix} j \\ i \end{matrix}$</td><td>Piață</td><td>Insolvență</td><td>Viață</td><td>Sănătate</td><td>General</td></tr><tr><td>Piață</td><td>1</td><td>0,25</td><td>0,25</td><td>0,25</td><td>0,25</td></tr><tr><td>Insolvență</td><td>0,25</td><td>1</td><td>0,25</td><td>0,25</td><td>0,5</td></tr><tr><td>Viață</td><td>0,25</td><td>0,25</td><td>1</td><td>0,25</td><td>0</td></tr><tr><td>Sănătate</td><td>0,25</td><td>0,25</td><td>0,25</td><td>1</td><td>0</td></tr><tr><td>General</td><td>0,25</td><td>0,5</td><td>0</td><td>0</td><td>1</td></tr></table>						$\begin{matrix} j \\ i \end{matrix}$	Piață	Insolvență	Viață	Sănătate	General	Piață	1	0,25	0,25	0,25	0,25	Insolvență	0,25	1	0,25	0,25	0,5	Viață	0,25	0,25	1	0,25	0	Sănătate	0,25	0,25	0,25	1	0	General	0,25	0,5	0	0	1			
$\begin{matrix} j \\ i \end{matrix}$	Piață	Insolvență	Viață	Sănătate	General																																							
Piață	1	0,25	0,25	0,25	0,25																																							
Insolvență	0,25	1	0,25	0,25	0,5																																							
Viață	0,25	0,25	1	0,25	0																																							
Sănătate	0,25	0,25	0,25	1	0																																							
General	0,25	0,5	0	0	1																																							
2. Calcularea modulului „risc de subscriere pentru asigurarea generală” Modulul „risc de subscriere pentru asigurarea generală” prevăzut la articolul 105 alineatul (2) este egal cu: Formula $SCR_{general} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$ unde SCR_i este submodulul i, iar SCR_j este submodulul j și unde „i, j” înseamnă că suma diverșilor termeni ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j. La efectuarea calculului, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele: —SCR primă și rezervă general este submodulul „risc de primă și de rezervă în asigurarea generală”; —SCR catastrofă general este submodulul risc „catastrofă în asigurarea generală”. 3. Calcularea modulului „risc de subscriere pentru asigurarea de viață” Modulul „risc de subscriere pentru asigurarea de viață” prevăzut la articolul 105 alineatul (3) este egal cu: Formula																																												

$SCR_{via\check{z}a} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$ unde SCR_i este submodulul i, iar SCR_j este submodulul j și unde „i, j” înseamnă că suma diverșilor termeni ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j. La efectuarea calculului, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele: —SCR mortalitate este submodulul „risc de mortalitate”; —SCR longevitate este submodulul „risc de longevitate”; —SCR invaliditate este submodulul „risc de invaliditate-morbiditate”; —SCR cheltuieli cu asigurarea de viață este submodulul „risc de cheltuieli cu asigurarea de viață”; —SCR revizuire este submodulul „risc de revizuire”; —SCR reziliere este submodulul „risc de reziliere”; —SCR catastrofă în asigurarea de viață este submodulul „risc de catastrofă în asigurarea de viață”; 4. Calcularea modulului „risc de piață” Structura modulului „risc de piață” Modulul „risc de piață” prevăzut la articolul 105 alineatul (5) este egal cu: Formula $SCR_{pia\check{z}a} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$ unde SCR_i este submodulul i, iar SCR_j este submodulul j și unde „i, j” înseamnă că suma diverșilor termeni ar trebui să acopere toate combinațiile posibile de i și j. La efectuarea calculului, SCR_i și SCR_j se înlocuiesc cu următoarele: —SCR rata dobânzii este submodulul „risc al ratei dobânzii”; —SCR acțiuni este submodulul „risc al acțiunilor”; —SCR bunuri imobile este submodulul „risc al bunurilor imobile”; —SCR dispersie este submodulul „risc de dispersie”; —SCR concentrări este submodulul „concentrări ale riscurilor de piață”; —SCR valutar este submodulul „risc valutar”;			
ANEXA V GRUPURI DE CLASE DE ASIGURARE GENERALĂ ÎN SENSUL ARTICOLULUI 159 1.Asigurări de accidente și de sănătate (clasele 1 și 2 din anexa I); 2.Asigurări de mijloace de transport terestru cu motor (clasele 3, 7 și 10 din anexa I, cu specificarea separată a cifrelor privind clasa 10, cu excepția răspunderii transportatorului); 3.Asigurări de incendiu și alte daune materiale (clasele 8 și 9 din anexa I); 4.Asigurări de mijloace de transport aerian, maritim și de transport (clasele 4, 5, 6, 7, 11 și 12 din anexa I); 5.Asigurări de răspundere civilă generală (clasa 13 din anexa I); 6.Asigurări de credite și de garanții (clasele 14 și 15 din anexa I); 7.Alte clase (clasele 16, 17 și 18 din anexa I).		Norme UE neaplicabile	Aderarea UE
ANEXA VI			

Partea A Directive abrogate și lista modificărilor lor ulterioare (menționate la articolul 310 Directiva 64/225/CEE a Consiliului (JO L 56, 4.4.1964, p. 878). Actul de aderare din 1973, articolul 29, anexa I III (G)(1) (JO L 73, 27.3.1972, p. 89). Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului (JO L 228, 16.8.1973, p. 3). Actul de aderare din 1994, articolul 29, anexa I(XI)(B) (II)(1) (JO C 241, 29.8.1994, p. 197). (înlocuit prin Decizia 95/1/CE a Consiliului) (JO L 1, 1.1.1995, p. 1). Actul de aderare din 2003, articolul 20, anexa II(3)(1) (JO L 236, 23.9.2003, p. 335). Actul de aderare din 1985, articolul 26, anexa I(II)(c)(1)(a) (JO L 302, 15.11.1985, p. 156). Directiva 76/580/CEE a Consiliului (exclusiv articolul 1) (JO L 189, 13.7.1976, p. 13). Directiva 84/641/CEE a Consiliului (exclusiv articolele 1-14) (JO L 339, 27.12.1984, p. 21). Directiva 87/343/CEE a Consiliului (exclusiv articolul 1 și anexa) (JO L 185, 4.7.1987, p. 72). Directiva 87/344/CEE a Consiliului (exclusiv articolul 9) (JO L 185, 4.7.1987, p. 77). A doua Directivă 88/357/CEE a Consiliului exclusiv articolele 9, 10 și 11 (JO L 172, 4.7.1988, p. 1). Directiva 90/618/CEE a Consiliului exclusiv articolele 2, 3 și 4 (JO L 330, 29.11.1990, p. 44). Directiva 92/49/CEE a Consiliului (exclusiv articolele 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 și 53) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1). Directiva 95/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 2 alineatul (2) a treia liniuță și articolul 3 alineatul (1) (JO L 168, 18.7.1995, p. 7). Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (exclusiv articolul 8) (JO L 181, 20.7.2000, p. 65). Directiva 2002/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului (exclusiv articolul 1) (JO L 77, 20.3.2002, p. 17). Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (exclusiv			

articolul 22) (JO L 35, 11.2.2003, p. 1). Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (exclusiv articolul 4) (JO L 79, 24.3.2005, p. 9). Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului (exclusiv articolul 57) (JO L 323, 9.12.2005, p. 1). Directiva 2006/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului (exclusiv articolul 1 și punctul 1 din anexă) (JO L 363, 20.12.2006, p. 238). Directiva 73/240/CEE a Consiliului (JO L 228, 16.8.1973, p. 20). Directiva 76/580/CEE a Consiliului (JO L 189, 13.7.1976, p. 13). Directiva 78/473/CEE a Consiliului (JO L 151, 7.6.1978, p. 25). Directiva 84/641/CEE a Consiliului (JO L 339, 27.12.1984, p. 21). Directiva 87/344/CEE a Consiliului (JO L 185, 4.7.1987, p. 77). A doua Directivă 88/357/CEE a Consiliului (JO L 172, 4.7.1988, p. 1). Directiva 90/618/CEE a Consiliului (exclusiv articolele 5-10) (JO L 330, 29.11.1990, p. 44). Directiva 92/49/CEE a Consiliului exclusiv articolul 12 alineatul (1), articolele 19, 23, 27, articolul 30 alineatul (1), articolele 34, 35, 36, 37, articolul 39 alineatul (1), articolul 40 alineatul (1), articolul 42 alineatul (1), articolul 43 alineatul (1), articolul 44 alineatul (1), articolul 45 alineatul (1) și articolul 46 alineatul (1). (JO L 228, 11.8.1992, p. 1). Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 9 (JO L 181, 20.7.2000, p. 65). Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 3 (JO L 149, 11.6.2005, p. 14). Directiva 92/49/CEE a Consiliului (JO L 228, 11.8.1992, p. 1). Directiva 95/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 1 a doua liniuță, articolul 2 alineatul (1) prima liniuță, articolul 4 alineatele (1), (3) și (5) și articolul 5 a doua liniuță (JO L 168, 18.7.1995, p. 7). Directiva 2000/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 2			

(JO L 290, 17.11.2000, p. 27). Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 24 (JO L 35, 11.2.2003, p. 1). Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 6 (JO L 79, 24.3.2005, p. 9). Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 58 (JO L 323, 9.12.2005, p. 1). Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 1 (JO L 247, 21.9.2007, p. 1). Directiva 98/78/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 330, 5.12.1998, p. 1). Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 28 (JO L 35, 11.2.2003, p. 1). Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 7 (JO L 79, 24.3.2005, p. 9). Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 59 (JO L 323, 9.12.2005, p. 1). Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 110, 20.4.2001, p. 28). Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 345, 19.12.2002, p. 1). Directiva 2004/66/CE a Consiliului exclusiv punctul II din anexă (JO L 168, 1.5.2004, p. 35). Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 8 (JO L 79, 24.3.2005, p. 9). Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 60 (JO L 323, 9.12.2005, p. 1). Directiva 2006/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 1 și punctul 3 din anexă (JO L 363, 20.12.2006, p. 238). Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 2 (JO L 247, 21.9.2007, p. 1). Directiva 2008/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului exclusiv articolul 1			

(JO L 76, 19.3.2008, p. 44).
 Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului
 (JO L 323, 9.12.2005, p. 1).
 Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului
 exclusiv articolul 4
 (JO L 247, 21.9.2007, p. 1).
 Directiva 2008/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului
 exclusiv articolul 1
 (JO L 76, 19.3.2008, p. 44).
 Directiva 2008/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului
 exclusiv articolul 1
 (JO L 81, 20.3.2008, p. 1).

Partea B
Lista termenelor de transpunere în legislația națională
 (menționate la articolul 310

Directiva	Termen de transpunere	Termen de aplicare
64/225/CEE	26 august 1965	
73/239/CEE	27 ianuarie 1975	27 ianuarie 1976
73/240/CEE	27 ianuarie 1975	
76/580/CEE	31 decembrie 1976	
78/473/CEE	2 decembrie 1979	2 iunie 1980
84/641/CEE	30 iunie 1987	1 ianuarie 1988
87/343/CEE	1 ianuarie 1990	1 iulie 1990
87/344/CEE	1 ianuarie 1990	1 iulie 1990
88/357/CEE	30 decembrie 1989	30 iunie 1990
90/618/CEE	20 mai 1992	20 noiembrie 1992
92/49/CEE	31 decembrie 1993	1 iulie 1994
95/26/CE	18 iulie 1996	18 iulie 1996
98/78/CE	5 iunie 2000	
2000/26/CE	20 iulie 2002	20 ianuarie 2003
2000/64/CE	17 noiembrie 2002	
2001/17/CE	20 aprilie 2003	
2002/13/CE	20 septembrie 2003	
2002/83/CE	17 noiembrie 2002, 20 septembrie 2003, 19 iunie 2004 (în funcție de dispoziții speciale)	
2002/87/CE	11 august 2004	
2004/66/CE	1 mai 2004	

2005/1/CE	13 mai 2005				
2005/14/CE	11 iunie 2007				
2005/68/CE	10 decembrie 2007				
2006/101/CE	1 ianuarie 2007				
2008/19/CE	nu se aplică				
2008/37/CE	nu se aplică				
			1. Articolul 4: la noțiunea „achiziție propusă” cuvântul „sucursală” se substituie cu cuvântul „filială”; noțiunea „beneficiar efectiv” va avea următorul cuprins: „<i>beneficiar efectiv</i> - persoană fizică care deține sau controlează, în ultimă instanță, direct sau indirect, achizitorul potențial ori deținătorul direct sau indirect al unei dețineri în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare sau din drepturile de vot;” la noțiunea „control”, cuvântul „sucursală” se substituie cu textul „filială, conform definițiilor din prezentul articol,”, precum și noțiunea se completează cu textul „, de jure sau de facto”; articolul se completează, în ordine alfabetică, cu următoarele noțiuni: „<i>deținător/dobânditor indirect</i> – persoana, inclusiv beneficiarul efectiv, care deține/dobândește o deținere în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare prin intermediul unei alte persoane asupra căreia aceasta exercită controlul;”; „<i>dobânditor</i> – orice persoană fizică sau juridică ori grup de astfel de persoane care acționează concertat, care intenționează: a) să dobândească, individual sau concertat, prin orice modalitate, o participație inferioară celei calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare asupra căreia au devenit incidente prevederile art. 30 alin. (2) sau art. 31³ alin. (3); b) să primească ca aport la capitalul social al unei societăți comerciale acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare, care reprezintă o participație inferioară celei calificate.”; „<i>persoană</i> – persoană fizică sau juridică, grupare de persoane fizice și/sau juridice, înregistrate ca atare sau nu;”; „<i>persoane care acționează în mod concertat</i> - persoanele aflate în situația în care fiecare dintre ele decide să-și exercite drepturile legate de o deținere dobândită sau pe care urmează să o dobândească în conformitate cu un acord implicit sau explicit încheiat între acestea. Până la proba contrară, următoarele persoane se prezumă că acționează concertat:	Prevederi din proiect redacționale / cu specific național	

	a) persoanele care au achiziționat acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare în circumstanțe care denotă achiziția coordonată sau intenția comună a acestor persoane de a achiziționa acțiunile societății de asigurare sau de reasigurare; b) persoanele implicate: - persoanele care controlează sau sunt controlate de către altă persoană sau care se găsesc sub un control comun; - persoanele care sunt parte directă sau indirectă la acorduri în vederea obținerii sau exercitării în comun a drepturilor de vot, dacă acțiunile, care sunt obiect al acordului, pot conferi o poziție de control; - persoanele fizice din cadrul persoanei juridice, care au atribuții de conducere sau control; - persoanele care pot numi majoritatea membrilor organelor de conducere în cadrul unei persoane; - orice persoană care, conform legislației civile, este legată de persoana fizică, menționată mai sus, printr-un raport de rudenie de gradul întâi și doi, soții persoanei și rudelor persoanei, afinii persoanei și soții afinelor, precum și societățile aflate sub controlul acestora; c) societatea-mamă împreună cu filialele sale, precum și oricare dintre filialele aceleiași societăți-mamă între ele; d) o persoană și membrii organului de conducere al acesteia și cu persoanele implicate, precum și aceste persoane între ele; e) o persoană cu fondurile ei de pensii și cu persoana care administrează aceste fonduri; f) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, utilizează resurse financiare având aceeași sursă sau provenind de la entități diferite care sunt persoane implicate; g) persoanele care, în derularea unor operațiuni economice, direcționează beneficiile astfel obținute către același destinatar sau către destinatari care sunt persoane implicate; h) persoanele juridice ale căror structuri de proprietate sau al căror organ de conducere are preponderent aceeași componentă; i) persoanele care au adoptat sau adoptă o politică investițională similară, prin achiziția de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același emitent și/sau prin înstrăinarea de instrumente financiare emise de același emitent sau de persoane implicate cu același emitent; j) persoanele al căror exercițiu identic al drepturilor conferite de valorile mobiliare emise de societatea de asigurare sau de reasigurare denotă o politică comună de durată cu referire la această societate de asigurare sau de reasigurare;		

	k) persoanele care, pentru derularea unor operațiuni economice, de reprezentare a intereselor sau de exercitare a drepturilor de vot conferite de instrumentele financiare deținute, au desemnat sau desemnează ca mandatar (mandatari) aceeași persoană (persoane) care este (sunt) persoană(e) implicată(e); l) persoanele care s-au asociat în orice formă juridică recunoscută de lege, iar scopul sau obiectivul asocierii sunt operațiunile aflate în legătură cu societatea de asigurare sau de reasigurare; m) persoanele care au deținut sau dețin în același timp deținere la una sau la mai multe persoane juridice, exercitând controlul asupra acestora și desfășurând o politică comună; n) persoanele care au derulat sau derulează operațiuni economice împreună; o) alte persoane determinate de autoritatea de supraveghere, conform criteriilor stabilite în actele normative;”; noțiunea „persoane cu funcții de conducere” se completează cu cuvintele „societăților de asigurare sau de reasigurare din statele terțe”;		
	2. Articolul 9 se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins: „(6¹) Statutul societății de asigurare sau de reasigurare trebuie să specifice denumirea, sediul, obiectul activității, atribuțiile organului de conducere, cuantumul capitalului social, tipul, numărul, valoarea nominală a acțiunilor și drepturile de vot legate de ele, obligativitatea deținătorilor direcți, indirecti și a beneficiarilor efectivi de a prezenta informația solicitată de către societatea de asigurare sau de reasigurare pentru asigurarea conformării acesteia prevederilor prezentei legi.”.		
	3. La articolul 12, alineatul (1) litera f), după cuvântul „solicitante” se completează cu textul „, inclusiv a beneficiarului efectiv al participațiilor calificate”.		
	4. La articolul 22 alineatul (5), textul „și/sau din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc” se exclude		
	5. Articolul 29: alineatul (3) și alineatul (4) se abrogă; la alineatul (5) textul „și/sau a statelor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc” se exclude; se completează cu alineatele (6) și (7) cu următorul cuprins: „(6) Persoana rezidentă în jurisdicția ce nu implementează standardele		

	internaționale de transparență, care posedă, direct sau indirect, o deținere într-o societate de asigurare sau de reasigurare va înstrăina această deținere în decurs de 3 luni de la data la care această jurisdicție a fost calificată, conform actelor normative ale autorității de supraveghere, ca jurisdicție ce nu implementează standardele internaționale de transparență. (7) În cazul prevăzut la alin. (6) devin incidente prevederile art. 30 alin. (2)–(4).”.		
	6. Articolul 30 va avea următorul cuprins: „Articolul 30. Obligația privind obținerea unui aviz prealabil și restricții (2) Exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru membrii al consiliului societății, al organului executiv și al comitetului de audit, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept din data hotărârii autorității de supraveghere prin care se constată achiziția/dobândirea sau majorarea realizată cu încălcarea prevederilor alin.(1). Autoritatea de supraveghere notifică achizitorul potențial/dobânditorul și societatea de asigurare sau de reasigurare, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1), despre incidența prevederilor vizând suspendarea exercițiului drepturilor indicate în prezentul alineat. (3) Acțiunile cu drept de vot suspendat nu se exclud din calcul la convocarea adunării generale a acționarilor și la stabilirea cvorumului. Dacă acțiunile cu drept de vot suspendat constituie 50% sau mai mult din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare, prin derogare de la art. 57 alin. (1) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, se consideră că adunarea generală a acționarilor are cvorum dacă la aceasta participă acționari care dețin cel puțin 25% din acțiunile cu drept de vot ale societății de asigurare sau de reasigurare. Acțiunile cu drept de vot suspendat nu participă la adoptarea hotărârilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor. (4) Persoanele care au încălcat prevederile alin.(1) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data notificării hotărârii autorității de supraveghere prin care s-a constatat achiziția/dobândirea realizată cu încălcarea prevederilor alin. (1) din prezentul articol acțiunile aferente deținerii astfel achiziționate/dobândite. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴. (5) În aplicarea prevederilor alin. (1), se prezumă, pînă la proba contrară, că mai multe persoane acționează concertat în calitate de achizitori potențiali		

	conform constatărilor autorității de supraveghere. (6) Persoanele împuternicite conform legii să înregistreze transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare vor face înregistrările respective numai cu condiția prezentării avizului prealabil al autorității de supraveghere, în cazurile prevăzute de prezenta lege. Procedura de înregistrare a transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor societății de asigurare sau de reasigurare se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare. (7) În aplicarea prezentului articol, modalitatea de determinare a drepturilor de vot se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere, în prealabil coordonate cu Comisia Națională a Pieței Financiare. (8) Persoanele rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standardele internaționale de transparență nu pot achiziționa/dobîndi direct sau indirect dețineri într-o societate de asigurare sau de reasigurare. Lista jurisdicțiilor ce nu implementează standardele internaționale de transparență este stabilită conform art. 29 alin (5).”.		
	7. Legea se completează cu articolul 30¹ și 30² cu următorul cuprins: „Articolul 30¹. Exceptarea de la obligația de solicitare în prealabil a avizului (1) Prevederile art.30 alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică în circumstanțele obiective stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere. În acest caz, exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru membrii organului de conducere, al dreptului de a primi dividende este suspendat de drept de la data achiziției pînă la data eliberării de către autoritatea de supraveghere a avizului prealabil în condițiile prezentei legi. Autoritatea de supraveghere informează acționarul achizitor, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată în condițiile prezentului alineat, despre incidența prevederilor ce vizează suspendarea exercițiului drepturilor menționate. (2) În cazul prevăzut la alin.(1), acționarii achizitori informează autoritatea de supraveghere despre achiziția realizată în termen de 15 zile de la data achiziției și solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termen de 60 de zile de la data achiziției. (3) La solicitarea și eliberarea avizului prealabil se aplică prevederile art. 30², art.31 și art. 31⁷. (4) Dacă acționarii nu solicită avizul prealabil al autorității de supraveghere în termenul prevăzut la alin.(2) sau dacă, în urma evaluării efectuate,		

	autoritatea de supraveghere refuză eliberarea avizului prealabil, acționarii vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziției sau, după caz, de la data la care a fost emis acest refuz, acțiunile aferente participației calificate astfel achiziționate. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost vândute, devin incidente prevederile art. 31⁴.		
	8.Articolul 31: denumirea se completează cu textul „/dobânditorului”; articolul se completează cu alineatele (1¹) - (1⁵) cu următorul cuprins: „(1¹) La examinarea solicitării și a informațiilor prevăzute pentru dobânditorul unei dețineri inferioare celei calificate în situațiile prevăzute la art.30 alin.(1) lit.b)–c) în vederea asigurării unei transparențe în cadrul acestor tranzacții, autoritatea de supraveghere evaluează adecvarea dobânditorului prin examinarea cumulativă a criteriilor prevăzute la alin.(1) lit.a), e) și f) cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1²) și alin. (7) din prezentul articol. alineatele (2) – (6), (8) și (9) se abrogă.		
	9.Legea se completează cu articolele 31¹ – 31⁷ cu următorul cuprins: Articolul 31². Informări subsecvente (2) Societatea de asigurare sau de reasigurare este obligată să elaboreze și să dispună de proceduri clare privind cunoașterea deținătorilor direcți și indirecti, inclusiv a beneficiarilor efectivi ai acțiunilor sale și să informeze autoritatea de supraveghere, la solicitarea acesteia, despre identitatea deținătorilor direcți și indirecti de participații calificate, inclusiv a beneficiarului efectiv, și despre nivelul acestor dețineri, conform informațiilor de care dispune, în modul și condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere. (4) Orice deținător, direct sau indirect, inclusiv beneficiar efectiv, este obligat să notifice autoritatea de supraveghere și societatea de asigurare sau de reasigurare despre efectuarea achiziției/dobândirii pentru care a obținut avizul prealabil în temeiul art. 30 alin. (1), în termen de 10 zile de la data efectuării acesteia. (5) Autoritatea de supraveghere trebuie să fie informată despre orice acord, indiferent de forma în care a fost încheiat, care are drept obiect sau efect: exercitarea concertată a dreptului de vot în cadrul adunărilor generale ale acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare sau în cadrul adunărilor generale ale persoanelor care exercită controlul asupra societății de asigurare sau de reasigurare; activitatea concertată în cadrul administrării societății de asigurare		

	sau de reasigurare sau a persoanelor care exercită controlul asupra acesteia; ori exercitarea dreptului de a desemna majoritatea membrilor organului de conducere al societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor care exercită controlul asupra acesteia. Această obligație revine participanților la acord și organului de conducere a societății de asigurare sau de reasigurare sau al persoanelor la care acest acord se referă, urmând a fi executată în termen de 5 zile lucrătoare de la semnarea acordului sau, dacă acordul nu este încheiat în formă scrisă, din data la care devin cunoscute circumstanțele care relevă existența acestuia. (6) Autoritatea de supraveghere asigură urmărirea respectării în mod permanent a cerințelor prevăzute la art. 31 și poate solicita, în acest sens, de la societatea de asigurare sau de reasigurare și/sau de la orice deținător, direct și/sau indirect, inclusiv beneficiarul efectiv de participație calificată într-o societate de asigurare sau de reasigurare, orice informații pe care le consideră necesare, de asemenea poate aplica societăților de asigurare sau de reasigurare, conducătorilor acesteia și deținătorului, direct și indirect, inclusiv beneficiarului efectiv, al unei participații calificate într-o societate de asigurare sau de reasigurare măsuri de supraveghere corespunzătoare, conform prezentei legi. (7) Informațiile prezentate conform acestui articol pot fi verificate de autoritatea de supraveghere în condițiile art. 31⁷.		
	Articolul 31³. Nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului (2) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la art. 30 alin. (2) și la alin. (1) din prezentul articol nu mai pot deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asigurătorului sau al reasigurătorului, respectiv în capitalul social al altor asigurători sau reasigurători. (3) În termen de 3 luni de la data retragerii avizului prealabil, deținătorii de participații calificate vizate trebuie să înstrăineze acțiunile. În cazul în care, în cadrul termenului menționat, autorității de supraveghere îi este înaintată o solicitare conform art. 30² de către un nou achizitor potențial/dobânditor cu referire la deținerea pentru care a fost suspendat dreptul de vot conform alin (1), pe perioada de evaluare prevăzută la art. 31, termenul de 3 luni de înstrăinare a acțiunilor se suspendă pe perioada examinării solicitării. (4) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin.(3) sau alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, devin incidente prevederile art. 31⁴. Nulitatea sau altă cauză de nevalabilitate a deciziei organului executiv a societății de asigurare sau de reasigurare privind anularea acțiunilor care nu au fost înstrăinate în termenul prevăzut la alin.(3) și privind emiterea de noi acțiuni în același număr și de aceeași clasă sau a deciziei Comisiei Naționale a Pieței Financiare de înregistrare a emiterii de noi acțiuni prevăzute la art. 31⁴ nu atrage invaliditatea și		

	nu afectează în alt mod emiterea de acțiuni astfel efectuată. Dreptul persoanelor vătămate de a cere emitentului deciziei repararea prejudiciului rămîne neafectat. (5) Fostului deținător de participație în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare, ale cărui acțiuni au fost anulate potrivit dispozițiilor alin.(4) și a cărui creanță rezultantă din această anulare nu a fost onorată, precum și persoanelor afiliate acestuia, în procesul de rezoluție și în procesul de lichidare silită li se va aplica tratamentul aplicabil acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare și persoanelor afiliate acestora. (6) Autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de 3 luni prevăzut la art.30 alin.(4), art.30¹ alin.(4) și la alin.(3) din prezentul articol cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, în cazul în care prelungirea este necesară în vederea neadmiterii periclitării stabilității financiare, în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea sau în cazul în care a fost identificat de către societatea de asigurare sau de reasigurare ori autoritatea de supraveghere, în baza notificării achizitorului potențial/dobânditorului de acțiuni în modul prevăzut de actele normative ale autorității de supraveghere, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial/dobânditor al acțiunilor expuse spre vânzare, al cărui caracter potrivit și adecvat nu comportă suspiciuni întemeiate la data emiterii deciziei de prelungire. (7) Autoritatea de supraveghere informează societatea de asigurare sau de reasigurare și deținătorii de participații calificate vizați cu privire la prelungirea termenului conform alin.(6) pînă la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor.		
	Articolul 31⁴. Procedura de anulare, emitere, vânzare, achiziționare și convertire a acțiunilor deținute cu nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului (1) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la art. 30 alin.(4) sau în termenul de prelungire prevăzut la art. 31³ alin. (6), acțiunile nu au fost înstrăinate, organul executiv al asigurătorului sau al reasigurătorului, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, în termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat deținătorilor de acțiuni pentru vânzarea acțiunilor asigurătorului sau reasigurătorului, va emite și va depune la Comisia Națională a Pieței Financiare decizia privind anularea acestor acțiuni și emiterea suplimentară de acțiuni în același număr și de aceeași clasă. (2) Decizia organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului va conține inclusiv informația privind prețul de vânzare a acțiunilor nou-emise și modul de determinare a acestuia, termenul de expunere a acțiunilor spre vânzare și		

	condițiile în care prețul inițial poate fi modificat, cu respectarea prevederilor alin. (8). (3) Comisia Națională a Pieței Financiare emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate și înregistrării acțiunilor din emisia suplimentară în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii la Comisia Națională a Pieței Financiare a deciziei conform alin.(1), cu anexarea documentelor aferente înregistrării emisiunii de acțiuni, stabilite de actul normativ al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (4) În termen de 3 zile de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin.(3), depozitarul central, care ține evidența deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile art. 30 alin.(2), în temeiul deciziei organului executiv al asigurătorului sau reasigurătorului și al deciziei Comisia Națională a Pieței Financiare, va asigura efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul asigurătorului sau reasigurătorului. Acțiunile nou-emise rămân înscrise în contul acestuia până la vânzarea și/sau anularea acestora. Asigurătorul sau reasigurătorul nu poate efectua operațiuni prin care ar obține dreptul de proprietate asupra acțiunilor nou-emise și înscrise în contul său, altele decât cele prevăzute de prezentul articol. Acțiunile nou-emise și înscrise în contul asigurătorului sau reasigurătorului până la vânzarea acestora, conform prezentului articol, sunt acțiuni fără drept de vot aflate în circulație, nu oferă dreptul de primire a dividendelor și a unei părți din bunurile societății în cazul lichidării acesteia și nu pot constitui un aport la capitalul social al unei societăți comerciale. Acționarii asigurătorului sau reasigurătorului nu au dreptul de preempțiune asupra acțiunilor nou-emise în condițiile prezentului articol. (5) În termen de cel mult 10 zile de la data efectuării înscrierilor conform alin.(4), asigurătorul sau reasigurătorul va expune spre vânzare acțiunile nou-emise și va dezvălui public, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital, informația privind situația financiară a asigurătorului sau reasigurătorului pe parcursul ultimilor 3 ani, precum și o descriere a acțiunilor expuse spre vânzare. (6) Termenul de vânzare a acțiunilor nou-emise de către asigurător sau reasigurător nu va depăși 3 luni de la data expunerii acestora spre vânzare, cu excepția indicată la alin.(7). (7) La cererea societății de asigurare sau de reasigurare, autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenelor de 3 luni, prevăzute la alin. (6) din prezentul articol, cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 6 ori. Cererea de prelungire a termenelor de vânzare a acțiunilor nou-emise de către societatea de asigurare sau de reasigurare este înaintată cu 10 zile lucrătoare înainte de expirarea		

	termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise. Prelungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea ori în cazul în care a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vânzare, a cărui calitate este potrivită și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul adoptării deciziei de prelungire. Autoritatea de supraveghere va informa asiguratorul sau reasiguratorul și deținătorul de participație calificată cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise (8) Prețul inițial de expunere spre vânzare a acțiunilor asiguratorului sau reasiguratorului va fi stabilit în următoarele condiții: a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art.23 alin.(2) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital, cu aplicarea alin.(7) din același articol pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a) din Legea nr.171/2012 privind piața de capital; b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acțiunilor, rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare. Determinarea prețului conform lit.b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ținut de către Comisia Națională a Pieței Financiare în modul stabilit de către aceasta. (9) Organul executiv al asiguratorului sau reasiguratorului poate să modifice, prin diminuare, prețul acțiunilor nou-emise expuse spre vânzare în intervale de cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30% în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30% până la 50% cu prezentarea argumentelor justificative. (10) Autoritatea de supraveghere urmează a fi notificată cu privire la orice modificare a prețului, în termen de 3 zile, cu dezvăluirea publică a informației respective, în modul stabilit de Legea nr.171/2012 privind piața de capital. (11) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vânzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurator sau reasigurator în acest scop. Asiguratorul sau reasiguratorul va înregistra		

	mijloacele bănești respective în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente vânzării. (11) În cazul procurării acțiunilor nou-emise se vor respecta prevederile art. 30 alin. (1) lit. a). (12) Societățile de investiții vor informa imediat asiguratorul sau reasiguratorul despre persoanele care au procurat acțiunile nou-emise. Lista acestor persoane urmează a fi prezentată de către asigurator sau reasigurator autorității de supraveghere în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vânzare. (13) Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al asiguratorului sau reasiguratorului, acțiunile nou-emise nu au fost vândute sau au fost vândute parțial, cele care nu au fost vândute urmează a fi răscumpărate și anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social. Prețul de răscumpărare a acțiunilor nevândute este ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9). (14) În cazul în care, în rezultatul emiterii deciziei de răscumpărare a acțiunilor nevândute și de reducere a capitalului social conform alin.(13), asiguratorul sau reasiguratorul nu se încadrează în cerințele prudențiale privind indicatorii de lichiditate și solvabilitate, autoritatea de supraveghere retrage licența eliberată acestuia fără aplicarea procesului de lichidare silită, dacă nu este temei pentru declanșarea procesului de insolabilitate. Despre retragerea licenței se comunică, în scris, în aceeași zi, asiguratorului sau reasiguratorului și Serviciului Fiscal de Stat. În cazul în care, în termen de 45 de zile de la retragerea licenței, adunarea generală a acționarilor nu a luat decizia de lichidare benevolă sau de reorganizare a asiguratorului sau reasiguratorului, autoritatea de supraveghere inițiază procesul de lichidare silită a acestuia. (15) În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv al asiguratorului sau reasiguratorului privind reducerea capitalului social prin anularea acțiunilor răscumpărate, acesta prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele stabilite prin actul normativ al acesteia pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. La răscumpărarea acțiunilor nevândute, asiguratorul sau reasiguratorul achită foștilor deținători ultimul preț de vânzare sau de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(9), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente răscumpărării și anulării.		

	Anularea acțiunilor răscumpărate și reducerea capitalului social al asigurătorului sau al reasigurătorului se efectuează numai după obținerea permisiunii autorității de supraveghere pentru distribuirea capitalului și a avizului, în cazul acționarilor care vor deține, ca urmare a distribuirii, participații calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere. (16) În cazul instituirii administrării speciale a asigurătorului sau reasigurătorului, până la expirarea termenelor de vânzare a acțiunilor nou-emise, potrivit alin.(6) și (7), prin derogare de la alin.(9), prețul de expunere spre vânzare se va stabili în condițiile alin.(8). După stabilirea prețului de expunere spre vânzare, potrivit prezentului alineat, autoritatea de supraveghere poate dispune, în condițiile alin.(7), prelungirea termenului de expunere la vânzare cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult 3 ori, cu posibilitatea modificării prețului conform alin.(9). (17) În cazul asigurătorilor sau reasigurătorilor a căror licență a fost retrasă și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vândute în condițiile alin.(6)–(9) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vândute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al societății. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al societății este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul social al acesteia. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, societatea prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare documentele, stabilite prin actul normativ, pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Societatea de asigurare sau de reasigurare consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători ai acțiunilor care au încălcat prevederile art. 30 alin.(1), în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vânzării și anulării.		
	Articolul 31⁵. Exercitarea în mod concertat a drepturilor legate de deținerile/ drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare În sensul art. 30-31, art. 31² și art. 31⁷, sintagmele referitoare la dobândirea, achiziția, obținerea deținerilor / drepturilor de proprietate în capitalul social al unei societăți de asigurare sau de reasigurare cuprind inclusiv situațiile în care acționarii unei societăți de asigurare sau de reasigurare își exercită în mod concertat drepturile legate de deținerile / drepturile de proprietate în capitalul social al societății de asigurare sau de reasigurare pe care deja le dețin, constituind		

	astfel o participație calificată în capitalul social al asiguratorului sau reasiguratorului sau o deținere care atinge ori depășește nivelul de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asiguratorului sau reasiguratorului ori astfel încât proporția drepturilor de vot exercitate concertat atinge sau depășește nivelurile de 10%, 20%, 33% sau 50% din capitalul social al asiguratorului sau reasiguratorului, ori astfel încât societatea de asigurare sau de reasigurare devine o filială a lor.		
	Articolul 31⁶. Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor (1) Cu cel puțin 7 zile înainte de ținerea adunării generale a acționarilor, societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor prezintă autorității de supraveghere lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor. (2) În lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor pot fi incluse doar persoanele care dețineau calitate de acționar la data de referință, stabilită conform Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni. (3) Depozitarul central unic al valorilor mobiliare este obligat, cu cel puțin 3 zile înainte de la data desfășurării adunării generale a acționarilor, să informeze societatea de asigurare sau de reasigurare și persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor despre orice modificări survenite în lista acționarilor care are loc după data întocmirii listei acționarilor, cu respectarea cerințelor stabilite la alin. (7). (4) Datele obținute conform alin. (3) se prezintă autorității de supraveghere de către societatea de asigurare sau de reasigurare sau persoanele care convoacă adunarea generală a acționarilor cu cel puțin 2 zile înainte de data desfășurării acesteia. (5) Autoritatea de supraveghere examinează documentele prezentate conform alin. (1) și (4) și transmite Comisiei de înregistrare a participanților la adunarea generală a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare, precum și societății de asigurare sau de reasigurare sau persoanelor care convoacă adunarea generală a acționarilor, opinia scrisă referitoare la lista acționarilor. (6) Lista acționarilor cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu este valabilă în absența opiniei scrise a autorității de supraveghere cu privire la aceasta. (7) Lista acționarilor societății de asigurare cu drept de participare la adunarea generală a acționarilor nu poate fi modificată în interiorul termenului de 3 zile până la data desfășurării adunării generale a acționarilor societății de asigurare sau de reasigurare.		

	Articolul 31⁷. Colaborarea cu alte autorități competente în cadrul evaluării achizitorului potențial (3) Autoritatea de supraveghere poate lua orice măsuri pentru a verifica informațiile/documentele furnizate de achizitorul potențial/dobânditorul în cadrul solicitării cu autoritățile competente naționale și din alte state implicate. Autoritățile competente naționale vor furniza informațiile solicitate de autoritatea de supraveghere. (4) Informațiile solicitate în cadrul colaborării trebuie să fie proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial/dobânditorului și a achiziției propuse/dobândirii și să prezinte relevanță din perspectiva unei evaluări prudentiale. (5) Schimbul de informații potrivit prezentului articol poate fi realizat cu sau fără încheierea unor acorduri de colaborare, însă în oricare din aceste situații trebuie să se asigure respectarea prevederilor art. 120.”		
	10.Articolul 35: la alineatul (5), prima propoziție va avea următorul cuprins: „Persoanele alese/numite/realese în funcție de membri ai consiliului societății și ai organului executiv, inclusiv adjuncții și/sau persoanele care asigură interimatul funcției trebuie să fie aprobate de către autoritatea de supraveghere înainte de începerea exercitării responsabilităților.”; cuvintele „Persoanele propuse” se substituie cu cuvintele „Persoanele alese/numite”; la alineatul (6), cuvântul „confirmarea” se substituie cu cuvântul „aprobarea”; la alineatul (10) litera d), textul „art. 30” se substituie cu „art. 31^{4”}; se completează cu alineatul (13) și (14) cu următorul cuprins: „(13) În sensul alin.(3), (6), (7), criteriile, lista documentelor și informațiile pentru realizarea evaluării se detaliază prin actele normative ale autorității de supraveghere. (14) Prin derogare de la prevederile art. 65 alin. (11) lit. a) și c) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, împuternicirile consiliului încetează din ziua aprobării de către autoritatea de supraveghere a noilor membri aleși de adunarea generală a acționarilor.”.		
	11.La articolul 80 alineatul (5) litera a), textul „art. 30” se substituie cu „art. 31 ^{4”} .		
	12. La articolul 81 alineatul (4), textul „art. 30” se substituie cu		

	textul „art. 30 ² alin. (2)”. 13. Articolul 119: la alineatul (2), textul „calității acționarilor societăților de asigurare sau de reasigurare, inclusiv ai celor din statele terțe,” se exclude. la alineatul (5) litera a), sintagma „Banca Națională a Moldovei” se substituie cu sintagma „Comisia Națională a Pieței Financiare”.		
	Art. II – Articolul 676 alineatul (6) din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr. 66-75, art. 132), cu modificările ulterioare, va avea următorul cuprins: „(6) Deținerea calificată de acțiuni ale băncilor sau participația calificată de acțiuni ale societății de asigurare sau de reasigurare din Republica Moldova poate constitui obiect al gajului doar cu aprobarea prealabilă /avizul prealabil al Băncii Naționale a Moldovei.”.		

MINISTERUL FINANTELOR
AL REPUBLICII MOLDOVA

Data aplicării
semnăturii electronice nr. **14-03/289/1401**

Referitor la înregistrarea proiectului de lege pentru modificarea
unor acte normative (activitatea concertată în asigurări)

Cancelaria de Stat
e-mail: cancelaria@gov.md

Copie: Banca Națională a Moldovei

CERERE
privind înregistrarea de către Cancelaria de Stat a proiectelor de acte ale Guvernului

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1.	Categoria și denumirea proiectului	Proiect de lege pentru modificarea unor acte normative (activitatea concertată în asigurări)
2.	Autoritatea care a elaborat proiectul	Banca Națională a Moldovei
3.	Justificarea depunerii cererii	Proiectul se înaintează în temeiul pct. 45 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, în scopul consolidării sectorului de asigurări prin asigurarea calității acționariatului în domeniul dat.
4.	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului (PNA, PND, PNR, alte documente de planificare sectoriale)	Nu este planificat în careva documente de politici
5.	Lista autorităților și instituțiilor a căror avizare este necesară	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Comisia Națională a Pieței Financiare.
6.	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile
7.	Persoana responsabilă de promovarea proiectului	Magdalena Sîrbu, Consultanță principală a Direcției reglementarea sectorului financiar, Ministerul Finanțelor, tel. 022-26-28-15, e-mail: magdalena.sirbu@mf.gov.md . Vasile Leorda, expert juridic, Departamentul Legislație și Drept Internațional, Banca Națională a Moldovei, tel. 022-822-100, e-mail: Vasile.Leorda@bnm.md .
8.	Anexe	1. Proiect de lege; 2. Nota de fundamentare; 3. Tabel comparativ.

Secretară de Stat

Cristina IXARI

Executor: Magdalena Sîrbu
tel.: 022-26-28-15,
e-mail: magdalena.sirbu@mf.gov.md